Naujas Testamentas

músû

Wieszpatiês ir Iszganytojo

Jẽzaus Kristaus,

į

lietuwiszkaję kalbą

iszwerstas.

Berlinè.

Iszspáusdintas nů Britiszkosês bey swetimuszû Źemjû Bibelû Draugystês.

1905.

Surašimas

wisû knygû

Naujo Testamento.

---

1. Ewangēlia šw. Matteošaus.
2. Ewangēlia šw. Markošaus.
3. Ewangēlia šw. Lukošaus.
4. Ewangēlia šw. Jono.
5. Darbai arba nusidáwimai Apaštalû.
6. Gromata šw. Powilo Rymionams.
7. Pirma gromata šw. Powilo Korintionams.
8. Antra gromata šw. Powilo Korintionams.
9. Gromata šw. Powilo Galatēnams.
10. Gromata šw. Powilo Epēzionams.
11. Gromata šw. Powilo Pilippensams.
12. Gromata šw. Powilo Kolossensams.
13. Pirma gromata šw. Powilo Tessalonicensams.
14. Antra gromata šw. Powilo Tessalonicensams.
15. Pirma gromata šw. Powilo Timotējui.
16. Antra gromata šw. Powilo Timotējui.
17. Gromata šw. Powilo Titui.
18. Gromata šw. Powilo Pilēmonui.
19. Pirma Gromata šw. Pétro.
20. Antra Gromata šw. Pétro.
21. Pirma gromata šw. Jono.
22. Antra gromata šw. Jono.
23. Trécza gromata šw. Jono.
24. Gromata šw. Powilo Ebreonams.
25. Gromata šw. Jokubo.
26. Gromata šw. Judo.
27. Apreiškimas šw. Jono.

Ewangēlia ßwento Matteoßaus.

1. Pérskyrimas.

Suraßimas Kristaus giminês, prasidējimo, wardo ir užgimimo.

Szitos yra knygos giminês Jēzaus Kristaus, sunaus Dowido, sunaus Abraómo.
2. Abraómui gime Jzaókas; Jzaókui gime Jokubas; Jokubui gime Judas ir jo brolei;
3. Judui gime Parēzas ir Zarag iß Tamarôs; Parēzui gime Ezronas; Ezronui gime Ramas;
4. Ramui gime Aminadabas; Aminadabui gime Naassas; Naassui gime Salmas.
5. Salmui gime Boasas iß Rakabôs; Boasui gime Obēdas iß Rutôs; Obēdui gime Jessas;
6. Jessui gime karálus Dowidas; Dowidui karálui gime Salomonas iß Urioßaus paczôs;
7. Salamonui gime Roboamas; Roboamui gime Abias; Abiui gime Assas;
8. Assui gime Jozapatas; Jozapatui gime Joramas; Joramui gime Ozias;
9. Oziui gime Jotamas; Jotamui gime Akazas; Akazui gime Ezekioßus;
10. Ezekioßui gime Manassas; Manassui gime Amonas; Amonui gime Jozias;
11. Joziui gime Jēkonioßus ir jo brolei, czēse Babylonißko apkalimo.
12. Po Babylonißko apkalimo Jēkonioßui gime Sealtiēlis; Sealtiēlui gime Zorobabēlas;
13. Zorobabēlui gime Abiudas; Abiudui gime Eliakims; Eliakimui gime Azoras;
14. Azorui gime Zadoks; Zadokui gime Akins; Akinui gime Eliuds;
15. Eliudui gime Eleazaras; Eleazarni gime Matanas; Matanui gime Jokubas;
16. Jokubui gime Jozēpas, Maryôs wyras, iß kuriôs gimęs Jēzus, wadinams Kristus.
17. Wisû waikû eilû nû Abraómo iki Dowido yra keturolika eilû. Nû Dowido iki nuwedimo į kalējimą Babel yra keturoliko

eilû. Nů nuwedimo į kalējimą
Babel iki Kristaus, keturolika
eilû.
18. Bet gimimas Jēżaus Kri=
staus toksai buwo: kaip Marya,
jo motina, pażadēta buwo Jo=
żēpui, dar ne parwesta, radosi,
kad ji nēßcza buwo iß ßwentôs
Dwásês.
19. Bet Jożēpas, jôs wyras,
budams Diewo bijąs ir ne
norēdams ją apskélbti, norējo
ją slapczey prastoti.
20. Bet jam tai dumojant,
ßtay, angēlas Wießpatiês jam
pasirode sapnè, sakydams: Jo=
żēp, tu sunau Dowido, nesi=
bijokis, Maryą, sawo paczą,
priimti; nēs tai, kas joje prasi=
dējo, yra iß ßwentôs Dwásês.
21. Jr ji pagimdis sunų, ir
pramįsi jį wardu Jēżumi; nēs
jisai ißganys sawo żmones nů
jû griekû.
22. Bet tai wis nusidawe, kad
ißsipilditu, ką Ponas Diewas
per práraką sakęs, tárantį:
23. Sztay, merga bus nēß=
cza ir pagimdis sunų ir
pramįs jį wardu Emanuel,
tai musû żodżeis: Diews su
mumis.
24. Taygi Jożēpas pabudęs
iß miego, padáre, kaip jam
įsake angēlas Pono Diewo, ir
priēme sawo paczą.
25. Jr n'ißpażino ją, ik' ji
pagimde pirmgimį sawo sunų,
ir wadino jį Jēżus.

2. Pérskyrimas.

Kristaus kudikyste ir użauginims.

Jēżui użgimus Betleēme Żydû
żémēj, czēse karálaus Erodo,
ßtay, ißmintingieji iß rytû żémês
atējo į Jeruzalę, klausdami:
2. Kur yra naujey gimęsis
Żydû karálus? mes matę jo
żwaigżdę rytû żémēje, atējom
jo melstis.
3. Tai ißgirdęs karálus Ero=
das, nusigando, ir wisa Jeru=
żale su jůmi.
4. Jr suwadinęs wisus wy=
rausus kunigus ir raßtemokį=
tus żmonēsa, klause jůs: kur
Kristus użgimsęs?
5. Jr jie atsáke jam: Betleēme
Żydû żémēje. Nēs taip prárako
paraßyta yra:
6. Jr tu Betleēm Żydû żémēje,
nieku budu n'esi mażausa tarp
kunįgaikßcziû Judo; nēs iß ta=
węs man ißeis kunįgaikßtis,
mano żmones Jzrael waldysęsis.
7. Tay Erodas slapczey pa=
wadinęs ißmintingůsus tyczo=
mis klausiniejo iß jû, kůczēs'
żwaigżdē pasirode.
8. Jr súsdam's jůs į Betlēem,
tare: eikite ir klauskite tikray
apie tą waikélį; ir rádę jį pasa=
kykit ir man, jeib ir aß atējęs
jį garbinczau.

9. Tay jie karálaus klausę nuējo; ir ßtay, ana žwaigždē jû regēta rytû žémēje, tekējo pirm jû, ik' atējo ir stowējo ties tů butù, kuriame buwo waikélis.

10. Ir památę žwaigždę dzaugēsi labay didzu dzaugsmu.

11. Ir įēję į tus namus, rádo waikélį ir Maryą jo mótiną, ir ant kielû atsiklanpę jo meldēsi, ir ißēmę sawo skárbus dowanójo jam auksą, kodylą ir mirrą.

12. Ir Diewas liepe jiems sapnè, kad ne gryßtu pas Erodą, ir jie parējo kitu kélu į sawo žémę.

13. Bet jiems atstojus, ßtay, angēlas Wießpatiês pasiróde Jozēpui sapnè, sakydams: kēlęs imk sawęsp' waikélį ir jo motiną ir bėgk į Egypto žémę, ir buk ten ik' taw wēl sakysu. Nēsa yra dabar tas czēsas, kuriame Erodas jēßko, tą waikélį nužawinti.

14. Ir jis kēlęs nakczè ēme waikélį ir jo mótiną ir bēgo į Egypto žémę.

15. Ir ten pasiliko iki Erodui numirus; kad ißsipilditu žodis Wießpatiês, per prárakų sakytas: Iß Egypto žémês wadinau sawo sunų.

16. Erodas tada numanydams, ißmintingujû prigauts, labay papyko ir ißsuntęs nužawindino wisus waikelus Betleēme, ir po wisus jû rubežus, dwējû métû ir dar jaunésnus, pagal czēsą iß ißmintingû tyczomis ißtirtą.

17. Tůczēs' ißsipilde žodis prárako Jeremioßaus sakytas:

18. Ant kálno girdētas didis raudójimas, dejáwimas, werksmas ir kaukim's: Raēl apwerkianti sawo waikus ir ne nusirambino; nēs ney wiens jû ne ißliko.

19. Bet Erodui numirus, ßtay, angēlas Wießpatiês pasirode Jozēpui sapnè, Egypto žémēje, sakydams:

20. Kēlęs sawęsp imk waikélį ir jo motiną ir sugryßk į žémę Izrael; jau numire, kurie jēßkojo waikélui gálą daryt.

21. Ir jis pabudęs ēme sawésp' waikélį ir jo mótiną ir parējo į žémę Izrael.

22. Bet girdēdams, Arkēlaų ēsantį karálumi Zydû žémēje, wietoje sawo tēwo Erodo, bijójos ten eiti. Ir Ponas Diewas sapnè jam liepe eit, ir jis nuējo į ßalis Galilēôs žemês.

23. Ir atējęs gywéno mieste wadinamame Nazaret; kad ißsipilditu žodis prárakû sakytas: jis bus wadinams Nazarenskas.

3. Pérskyrimas.

Kristus Jono krikßtijams.

Tůczēs' atējo Jonas krikßtytojįs ir sake Diewo żodi púsczoje, Zydû żémēje,

2. Tarydams: prisiwerskities, nēs karalyste dangaus prisiártino.

3. Ir jis yra tasai, apie kurį prárakas Ezaioßus kalbējęs yra, sakydams: yra balsas ßaukianczio púsczoje: taisykit kélą Wießpatiês; lygus darykite jo takùs.

4. Ir jis, Jonas, wilkējo rubù iß werblúdû plaukû darytu, ir apsijûsęs buwo ßikßnôs dirżù; bet jo walgis buwo żogai ir laukinis medus.

5. Tay ißējo pas jį miestas Jeruzale ir wisa Zydû żéme, bey wisa ßalis aplinkuy pas Jordaną,

6. Ir krikßtydinos nůg jo (upēje) Jordane, sawo griekus ißpażindami.

7. Bet ißwydęs daug Parizēußû ir Sadducēußû ateinanczû pas jo krikßtą, tare jiems: Jús angiû weislē, kasgi jums parode, kad ißwéngsit busentį kerßtą?

8. Dabókities, darykit wertus waisus prisiwertimo;

9. Ir nesitikēkities, norēdami 'ys sawije sakyti: mes Abra- turim tēwu. Aß sakau jums: Diewas gal ir iß ßiû akmenû waikus prikélt Abraómui.

10. Jau kirwis pridētas prie médziû ßakniês; todēl, kiekwien's médis, ne néßąs géro waisaus, bus ißkirstas ir į ugnį įmestas.

11. Aß krikßtiju jus wándenimi prisiwertimop'; bet ateinąsis paskuy manę, sylingęsnis yra uż manę, kurio aß ir ne esmi wertas, jo kurpes neßot, tas krikßtįs jus ßwenta Dwásè ir ugnimi.

12. Jisai tur sawo wētyklę sawo rankoj'; jisai ßlůs sawo klojimą ir suwalys sawo kwieczus į skunę; ir pelus jis sudégįs amżina ugnimi.

13. Tůczēs atējo Jēzus iß Galilēôs pas Jordaną, prie Jono, kad jo krikßtįtas butu.

14. Bet Jonas to ne norējo apsiimti, sakydams: man priwalu iß tawęs gaut krikßtą, ir tu ateini pas manę?

15. Bet atsakydams Jēzus tare jam: testow dabar taipo; nēs taip mum půlas' wisą teisybę ißpildit. Tay jis apsiēme.

16. Ir Jēzus pakrikßtitas ißējo tůjaus iß wandens. Ir ßtay, dangus atsiwēre ties jůmi. Ir Jonas regējo Dwásę Diewo nusiléidzenczę kaip karwéli, ir ateinanczę ant jo.

17. Ir ßtay, balſas iß dangaus ſake: Tas mano mielaſis ſunus, tůmi aß mēgſtu.

4. Pérſkyrimas.

Kriſtus pradeda mokinti.

Po to Jēzus Dwaſês nuweſtas buwo į púſczią, kad wélno gundinams butu.

2. Ir kaip kéturesdéßimtis dienû ir kéturesdéßimtis nakczû paſtininkáwęs buwo, jis ißálko.

3. Ir gunditojis atējęs pas jį ſake: jey esi Diéwo ſūnus, tay liepk, kad tie akmenys į důną pawirſtu.

4. Bet jiſai atſakydams tare: paraßyta yra: ne wieninteley důna minta žmogus, bet kožnu žodzu, iß Diewo burnôs ißeinanczu.

5. Po to wéde jį wélnas į ßwentąjį mieſtą ir ſtáte jį ant bažnyczôs wirßaus,

6. Ir ſake jam: jey esi Diewo ſunus, tay nuſiléiſk žemyn; nēs paraßyta yra: Jis ſawo angēlams įſakys apie tawę, ir neßos tawę ant rankû, kad ne įtrenktumbei į akmenį ſawo koją.

7. Tay atſáke jam Jēzus: wēl paraßyta yra: ne gundik Diewą, ſawo Wießpatį.

8. Wēl wéde jį wélnas ant labay aukßto kálno ir paróde jam wiſas ſwieto karalyſtes ir jû ßlowę,

9. Ir ſake jam: tai wiſlab důſu taw, jey atſiklaupęs melſies manęs.

10. Atſáke jam Jēzus: atſtok nůg manęs, ßētone! nēs paraßyta yra: tu turi melſtis Diewo, ſawo Wießpatiês ir jam wienam ßlúžiti.

11. Tay atſtójo nů jo welnas, ir ßtay, angēlai atēję ßlúžijo jam.

12. Ir Jēzus ißgirdęs Joną apkáltą, nuējo į Galilēôs žémę.

13. Ir palikęs mieſtą Nazaret, atējo ir gyweno Kapernaume, kurſai yra pas mares, rubéžůſe Zabulono ir Naptalimo,

14. Kad ißſipilditu žodis prarako Ezaioßaus ſakytas:

15. Zéme Zabulono, ir žęme Naptalimo pakelēj' márû, anoj' ßalij' Jordano ir pagonißka Galilēa,

16. Zmones, kurie ſēdējo tamſybēje, ißwydo didę ßwieſybę; ir ſēdintiems wietoje ir ßeßēlije ſmertiês užtekējo ßwieſybe.

17. Iß to czēſo pradējo Jēzus mokinti, ſakydams: priſiwerſkities, nēs priſiártino dangaus karalyſte.

18. Ir kaip Jēzus wáikßczojo pas mares Galilēôs, ißwydo dų brolų, Simoną, wadinamą Pétrą, ir Endrējų jo brolį, métanczų tinklą į mares, nēs buwo žweju.

19. Jr ſake jiemdwiem: ſékita
manę, aß padaryſu judų żmonû
żwejeis.
20. Jůdu tůjaus palikuſu tin=
klus jį ſéke.
21. Jr iß cze tolaus eidams
ißwydo kitų dų brolų, Jokubą,
ſunų Zebedējo, ir Joną, jo brolį,
laiwe, ſu ſawo tēwu Zebedēju
taiſanczus ſawo tinklus, ir pa=
wadino jůdu.
22. Jr jůdu tůjaus palikuſu
laiwą ir ſawo tēwą, ſéke jį.
23. Jr Jēzus pérwaikßczojo
wiſą żémę Galilēôs, mokidams
jû ßuilēſa ir apſakydams Ewan=
gēlią karalyſtês, bey gydidams
wiſokias ligas ir wiſokias ne=
galęs żmonēſa.
24. Jr jo garſas ißējo į wiſą
Syriû żémę. Jr atwede pas jį
wiſokius ligonis, tuleropomis
ligomis ir múkomis apimtus,
ir wélno wárgintus, ir mēneſio
liga ſérganczus, ir ſtabù ißtik=
tus, ir jis ißgyde jůs.
25. Jr ſéke jį didis żmonû
pulkas iß Galilēôs, iß déßimtis
mieſtû, iß Jeruzalês, iß Zydû
żémês, ir iß anôs pùſês Jor=
dano.

5. Pérſkyrimas.

Kriſtus ánt kálno mokina apie krikßczoniû ißganimą.

Jr památęs żmones użējo ant
kalno ir ſēdoſi, ir atējo pas jį
mokitinei.
2. Jr jis atwēręs ſawo burną,
mokino jůs, ſakydams:
3. Jßganitingi, kurie wargſta
dwaſēje, nēs jû dangaus kara=
lyſte.
4. Jßganitingi, kurie ſmútijas,
nēs jie bus palinkſminti.
5. Jßganitingi lengwaßirdin=
gieji, nēs jie żémę gaus į da=
lykus.
6. Jßganitingi, kurie alkſta ir
trokßta teiſybês, nēs jie bus
paſotinti.
7. Jßganitingi mielaßirdin=
gieji, nēs jie gaus mielaßirdin=
gyſtę.
8. Jßganitingi czyſtôs ßirdiês
ēſantieji, nēs jie Diewą regēs.
9. Jßganitingi pakajingieji,
nēs jie wadinami bus Diewo
waikais.
10. Jßganitingi pérſekinējimą
kenczą dēl teiſybês, nēs jû dan=
gaus karalyſte.
11. Jßganitingi eſte, kad żmo=
nes jus ißgēdin' ir pérſekinēj'
dēl manês ir apſkélbj' jus, me=
lůdami.
12. Dzaugkities ir linkſmi bu=
kite, nēs pilnay jums bus dan=
guj' atpildoma. Nēs taip pérſe=
kinējo prárakus pirm juſû bu=
wuſus.
13. Jús eſte żémês druſka.
Jey druſka ſurùmą ſawo pa=
meta, kůmi ſùdiſim? Niekam
daugiaus ne tinka, kaip tikt

ißmesti ir bûti zmonēms sumindzoti.

14. Jús este swieto ßwiesybe. Miestas gulis ant kálno, ne gal but pąslēptas.

15. Zwake uzdegama, ne pastátoma po ketwirczu, bet ant liktoraus, tay wiesiems namůse ēsantiems ßwiecza.

16. Taip te ßwiecza ßwiesybe jusû po zmonû akiû, kad regētu jusû gerus darbus ir garbintu jusû tēwą danguj' ēsanti.

17. Ne mislikite, manę atējusi zokaną ir prárakus paniekint; ne atējau paniekint, bet ißpildit.

18. Nēsa iß tiesôs sakau jums: iki dangus ir zéme sugaiß, ne sugaiß ney mazausas raßtélis, arba ney wiens zodélis zokáno, iki wis ißsipildis.

19. Kursai jau paniekin wieną tû mazausû prisákimû ir taip mokin zmones, mazausas bus wadinamas dangaus karalystēje; bet kursai pildo ir mokina, didis bus wadinams dangaus karalystēje.

20. Nēs aß sakau jums: jey ne bus teisybe jusû gerésne, kaip raßtemokitû ir Parizēußû, tay ne ieisite i dangaus karalystę.

21. Girdējot, sakyta seniems: ne uzmußk; ir uzmußąs bus prowôs káltas.

22. Bet aß jums sakau: kad kiekwiens ant sawo brolio pykstąs, yr' súdo káltas; ir sakąsis ant sawo brolio: Raka, yra rotôs káltas; ir sakąsis: tu durnau, péklôs ugniês yra káltas.

23. Taygi apierawodams sawo dowaną ant altoraus, jey cze atsimintumbei, tawo bróli ką prieß tawę turinti,

24. Tay palikęs sawo dowaną pas altory, pirma eik ir susidérink su sawo brolu, ir potam atējęs apierawok sawo dowaną.

25. Buk tůjaus atleidus sawo prießininkui, kol dar su jůmi ant kélo stowi, jeib prießininkas tawę kartunta ne padůtu súdzai, ir sudza tawę ne padůtu tarnui, ir butumbei imestas i temnyczę.

26. Iß tiesôs sakau taw: ne ißeisi iß tén, ik' ir paskiausi piningēli uzmokēsi.

27. Girdējot, sakyta ēsant seniems: ne pérzengk wenzawonystę.

28. Bet aß sakau jums: kiekwiens uzmetąs akis ant moterißkēs, jôs uzsigeizdams, jau pérzenge wenczawonystę sawo ßirdije.

29. Taygi jey piktin tawę déßine tawo akis, ißplēßk ję ir mesk ję nů sawęs. Nēs naudingiaus taw yra, wienam tawo sánariû prazúti, uzot wisas tawo kunas butu imestas i péklą.

30. Ir jey tawo déßine ranka
tawę piktin', nukirſk ję ir meſk
ję nůg ſawęs. Nēs naudingiaus
taw yra, wienam tawo ſánariû
prażúti, użot wiſas tawo kunas
butu imeſtas i péklą.
31. Wēl ſakyta yra: kas ſki=
raſi nů ſawo paczôs, tas jei tur
důti gromatą atſkyrimo.
32. Bet aß ſakau jums: kas
nû paczôs ſawo ſkiraſi, (jey ne
pérżenguſi wenczawonyſtę) tas
dáro, kad jiji pérżeng wencza=
wonyſtę. Ir kas tokę atſkirtą
wéda, pérżeng wenczawonyſtę.
33. Wēl girdējot, ſakyta ēſant
ſeniems: ne priſēk neteiſey ir
atteſēk Ponui Diewui ſawo pri=
ſēgą.
34. Bet aß ſakau jums, kad
niekaip ne priſēktumbit, ney prie
dangaus, nēs tas yra Diewo
ſóſtas;
35. Nēy prie żèmês, nēs ta
yra jo pakóje; ney prie Jeru=
żalês, nēs ji yra mieſtas didzio
karálaus.
36. Neygi priſēk prie ſawo
galwôs, nēs ne gali padaryt
ney wieną plauką ar báltą, ar
jůdą.
37. Bet juſû kalba t' eſie: je,
je, ne, ne; kas daugiaus, tai
nů pikto.
38. Girdējot, ſakyta ēſant: áki
uż áki, ir danti uż danti.
39. Bet aß ſakau jums, kad
neſiſténgtumbit prieß piktą, bet
jey kas per auſi tawę ißtiktu
ant deßinês, tam padůk ir antrą
půſę.
40. Ir jey kas ſu tawim nor
bylinēti ir atimti tawo ſermēgą,
tam palik' ir ſkreiſtę.
41. Ir jey kas tawę priwers
eit wieną mylę, eik ſu jůmi ir
dwi.
42. Důk práßanczam tawę, ir
nů norinczo iß tawęs życzyti,
ne atſitraukis.
43. Girdējot, ſakyta ēſant:
artimą ſawo mylēk ir neprie=
telų ſawo nekęſk.
44. Bet aß jums ſakau: my=
lēkit ſawo neprietelus, żegnókit
jus kéikianczus, gér darykit jus
ne kenczantiems, ir melſkite uż
tus, kurie jus użkabin' ir pérſe=
kinēja;
45. Jeib butumbit waikai ſawo
Tēwo danguj' ēſanczo. Nēs jis
důd ſawo ſaulę użtekēti ant
piktû ir gerû, ir důd lyti ant
teiſujû ir ant neteiſujû.
46. Nēs jey mylite jus my=
linczus, kokiągi algą gauſite;
ar ne ir muitininkai tai dáro?
47. Ir jey tiktay ſu broleis
ſawo meilingay elgiaties, kągi
daug gero dárote? Ar ne ir
mnitininkai tai dáro?
48. Taygi bukite tobuli, kaipo
Tēwas juſû dangujēſis tobulas
yra.

6. Pérskyrimas.

Apie kelis darbus nobaʒnyſtės.

Dabókities, kad n'išdalytumbit
ubagams po akiû ʒmonû; bile
jie matytu jus; ßeip ne turēsite
algôs pas Tēwą sawo danguje.
2. Taygi išdalydams uba-
gams ne důk trúbit pirm sa-
węs, kaipo weidmainei dáro
ßuilēsa ir ant úlyczû, kad butu
ʒmonû pagirami. Iš tiesôs
sakau jums, jie atēme sawo
algą.
3. Bet kad tu išdaliji uba-
gams, kaire tawo ranka te ne
ʒino, ką tawo dešine dáro,
4. Jeib sawo dowanas uba-
gams slēpta důtumbei, ir tawo
Tēwas matąs paslēptus dáik-
tus, atlygis taw régimay.
5. Ir kad meldies, ne buk kaip
wéidmainei, kurie lubija mélstis
ßuilēsa ir ant kampû úlyczû
stowēdami, kad ʒmonû butu ré-
gimi; iš tiesôs sakau jums, jie
atsiēme sawo algą.
6. Bet tu: kad meldies, eik į
sawo kamárą ir uʒrakinęs duris
melsk sawo Tēwą, niekam ne-
ʒinant; ir tawo Tēwas, mátąs
paslēptus daiktus, atlygis taw
régimay.
7. Ir jús melsdamies ne turit
daug ßnekēti kaip pagonai, nēs
jie mislij' dēl sawo daug kalbē-
jimo busę išklausyti.
8. Taygi jiems ne turit pri-
lygti; jusû Tēwas ʒino, ko pri-
wálote, dar jums jo nesimel-
dʒant.
9. Todēl taipo melskities:
Tēwe musû, kurs esi danguje.
Buk ßwenczamas tawo wárdas.
10. Ateik tawo karalyste. Buk
tawo wale kaip danguje, taip ir
ant ʒémês.
11. Důną musû dienišką důk
mums ir šę dieną;
12. Ir atléisk mums musû
kaltes, kaip mes atléidʒam sawo
kaltiemus;
13. Ir ne wesk mus į pagun-
dimą; bet gélbēk mus nů pikto.
Nēsa tawo yra karalyste ir
macis ir garbē iki ámʒiû.
Amen.
14. Nēs jey ʒmonēms atléisite
jû nusidējimus, tay atléis ir
jums jusû Tēwas danguj ēsis.
15. Bet jey ʒmonēms n'atléi-
site jû nusidējimus, tay ir jums
jusû Tēwas n'atleis jusû nusi-
dējimus.
16. Kad jús pástninkaujate,
ne turit susiraukti, kaip wéid-
mainei; nēs jie nuleidʒ sawo
akis, kad ʒmones matytu jůs
pástninkaujanczus. Iš tiesôs
sakau jums: jie atēme sawo
algą.
17. Bet tu, kad pástninkauji,
móstik sawo galwą ir prausk
sawo burną;
18. Jeib ʒmonēms nesir-

tumbei pástninkaująs, bet tikt
sawo Tēwui, ēsanczam užslēp=
toj' wietoj'; ir tawo Tēwas,
matąs paslēptus dáiktus, atly=
gis taw tai régimay.
19. Ne rinkit saw skárbû ant
žémês, ' kurus kandys ir rúdys
suēst, ir kurus wágys paskuy
kása ir wágia.
20. Bet rinkite saw skárbus
danguj', kurus ney kandys, ney
rúdys ne suēst, ir kurus wágys
ne kása ir ne wágią.
21. Nēs kur jusû skárbas, cze
ir jusû ßirdis.
22. Akis yra tawo kuno ßwie=
sybe. Jey tawo akis gera, wisas
tawo kunas bus ßwiesus.
23. Ir jey tawo akis ne gera,
wisas tawo kunas bus tamsus.
Taygi jey tawije ēsanti ßwie=
sybe yra tamsybe, kaip dide bus
pati tamsybe?
24. Niekas ne gal dwiem po=
nam ßlúžyti, ar wieną ne kęs
ir kitą mylēs, ar prie wieno lai=
kysis ir kitą paniekis. Ne gálite
Diewui ßlužyt' ir Mammonui.
25. Todēl sakau jums: nesi=
rúpinkities apie sawo gywasti,
ką wálgisit, arba ką gérsit, ney
apie sawo kuną, kû wilkēsit. Ar
ne gywastis brangésnis yra už
wálgi?, ir kunas už rubus?
26. Žurēkit į paukßczus po
danqum, jie ne sēja, ney pjauja,
nálo į skunes, ir tikt jusû
Tēwas dangujēsis jûs pén'.
Argi jús n'este geresni už jûs?
27. Kursai iß jusû gal prie
sawo stomens pridēt' mástą,
norint didey rupintus?
28. Ir apie apdangalą ko rú=
pinaties? žurēkit į lēlijàs ant
lauko, kaipo jos auga, jos ne
dirba, ney werpja.
29. Aß sakau jums, kad ney
Salomonas wisoj' sawo ßlowēj
ne buwo taip aprēdytas, kaip
tû wiena.
30. Taygi jey Diewas žolę
ant lauko, ßę dieną ēsancze ir
rytoj' įmétamą į péczų, taip
aprēdo, argi ne labjaus jums
tay darytu, jús mažtikieji?
31. Tódēl nesirúpinkities, sa=
kydami: ką wálgisim, arba ką
gérsime, arba kûmi wilkēsim?
32. To wiso jēßko pagonai;
nēs Tēwas jusû dangujęsis
žino, jus to wiso priwálant.
33. Bet jēßkokite pirmjaus
Diewo karalystês ir jo teisybês,
tay wisi ßie daiktai jums pripuls.
34. Dēlgi to nesirúpinkit apie
rytißką dieną; nēs rytißka diena
už sawo reikalus rúpisis. Pa=
kanka kiekwienai dienai sawo
wargą turint.

7. Pérskyrimas.

Apie keles paines prie ißganimo.

Ne súdikit, kad ne bútumbit sú=
dijami.

2. Nēs kokiu sudu súdisit, tokiu súdijami búsit, ir kokiu saiku seikiate, tokiu jums bus seikiama.
3. Bet kodēl matai krislą sawo brolio akije, o ne pamatai rástą sawo patiês akije?
4. Arba kaip dręsi sakyt sawo broliui: stuy, ißimsu krislą iß tawo akiês, ir ßtay, rástas tawo ákije kyßo.
5. Tu wéidmainy, ißtrauk pirma rástą iß sawo akiês, ir potam dabokis, kaip krislą ißimtumbei iß akiês sawo brolio.
6. Jús ne turit důt ßwentą daiktą ßunims, ir sawo perlas ne paméstí kiaulēms, kad jas ne sumintu sawo kójomis ir atsigręžusos jus ne sudraskytu.
7. Praßykit, tay bus jums důdama; jēßkokit, tay rąsit, tužgénkit, tay jums atwérs.
8. Nēsa, kas práßo, tas gauna, ir kas jēßko, tas randa, ir kas tužgéna, tam atwerama.
9. Kursai žmogus tarp jusû yra, jey jo sunus jį praßytu důnôs, ir jis jam súlitu akmenį?
10. Arba jey jį praßytu žuwiês, kad jam súlitu žaltį?
11. Taygi, jey jús, nelabi budami, taczau galite sawo waikams gerû dówanû důti, kaip daugiaus jusû Tēwas dangißkąsis ko géro důs tiems, kurie jį meldzia?
12. Todēl wislab, ką norite, kad žmones jums darytu, tai darykit ir jiems. Tai zokánas, tai prarakai,
13. Jeikite per ankßtůsus wartus, nēsa wartai erdwi, ir kélas platůs, į prapůlimą nuwedąs, ir daug yra ant to waikßczojanczûjû.
14. Ir wartai ankßti, ir kélas sauras, į gywastį wédąs, ir maž jû yra, tą surandanczûjû.
15. Saugokities nůg netikrû prárakû, awjû rubůse pas jus ateinanczû, bet widuj' jie yra sudraskąji wilkai.
16. Iß jû waisû jûs pažinkit. Bau gali skint wynůgiû nů erßkēcziû? arba pygû nů usniû?
17. Taipo kiekwiens géras médis gérą waisų néßa, bet negérs médis negerus waisus néßa.
18. Gérs médis ne gal negerû waisû neßti, ir negérs médis ne gal gerû waisû neßti.
19. Kožnas médis, ne neßąs gerû maisû, nukertams ir į ugnį imetams.
20. Todēl iß jû waisû jûs pažinkit.
21. Ne wisi man saką: Wießpatie! Wießpatie! įeis į dangaus karalystę; bet tie, kurie wálę dáro Tēwo mano danguj' ēsanczo.
22. Daug jû sakys man anoj' dienoj': Wießpatie! Wießpatie!

ar ne tawo wardan mes pra=
rakáwom? ar ne tawo wardan
wélnus ißwárẽm? ar ne tawo
wardan daug ſtebuklû dárẽm?
23. Tada jiems ißſipažyſu:
aß dar juſû niekados ne paži=
nau, atſtókit nů manęs, wiſi jûs
piktadẽjai.
24. Todẽl kiekwieną girdintį
ir darantį tus mano žodžus,
prilyginu ißmintingam wyrui,
ſawo namus ant ůlôs budawo=
janczam.
25. O kaip didey nulyjus
twánas užẽjo ir wẽjai púſdami
tus namus užgáwo, taczau ne
pargruwo, nẽſa buwo ant ůlôs
gruntawoti.
26. Ir kas tus mano žodžus
gird, ir jû ne daro, tas lygus
paikam wyrui, budawojanczam
ſawo namus ant ſmiltiês.
27. O kaip didey nulyjus
twánas užẽjo ir wẽjai púſdami
tus namus užgáwo, jie ſugruwo,
ir jû pargruwims buwo didis.
28. Ir nuſidawe, Jẽzui tus
žodžus pabaigus, nuſigando
žmones jo pamókſlo.
29. Nẽs jis Diewo žodį ſake
macney ir ne kaip raßtemokintį.

8. Pérſkyrimas.

Kriſtaus ſtebuklai, ypaczey ßepus marû.

Bet jam nů kálno nueinant,
daug žmonû paſkuy ſéke.
Ir ßtay, wiens raupſotas
priẽjęs meldẽſi jo, ſakydam's:
Wießpatie, jey nori, rods gali
manę apczyſtiti.
3. Ir Jẽzus ſawo ranką ißtie=
ſęs jį pakrùtino ir tare: noru
tai daryti, buk apczyſtitas. Ir
tůjaus nů ſawo raupſo czyſtas
paſtójo.
4. Ir Jẽzus ſake jam: dabo=
kis, niekam ne ſakyk, bet nuẽjęs
paſirodik klebonui ir apierawok
dowaną, Moižẽßaus palieptą,
jiems ant apludimo.
5. Bet Jẽzui į Kapernaum
įeinant, prie jo priẽjęs wyréſnis
zalnẽriû melde jį,
6. Sakydam's: Wießpatie, ma=
no tarnas namẽj' gul' kaulliga
ſergás ir didę kanczą kencza.
7. Jẽzus tare jam: ateiſu ir
jį ißgydiſu.
8. Wyréſnis zalnẽriû atſaky=
dam's tare: Wießpatie, aß ne
wertas eſmi, kad po mano ſtogu
eitumbei, bet wieną tiktay žodį
ißtark, tay mano tarnas pa=
ſweiks.
9. Nẽſa ir aß ẽſmi žmogus po
wyrauſybe, ir po ſawim turu
zalnẽriû; taczau kad wienam
ſakau: eik, tay nueina, ir kitam:
eik ßen, tay ateina, ir mano
bernui: daryk tai, tay dáro.
10. Jẽzus tai girdẽdam's,
dywijos ir tare žmonẽms jį ſé=
kantiems: iß tieſôs, ſakau jums,
tokio tikẽjimo Izraẽlije ne radau.

11. Bet aß sakau jums: daug
ateis iß rytû ir iß wákarû ir
sēdēs su Abraómu, Izaóku bey
Jokubu dangaus karalystēje.
12. Bet karalystês waikai bus
ißstumti į tolimjausą tamsybę,
ten bus kaukimas ir dantû kla=
bējimas.
13. Ir Jēzus tare wyresná=
mui żalnēriû: eik, te nusidůda
taw, kaip įtikējei. Ir jo tarnas
pasweiko tą paczę adyną.
14. Ir Jēzus atējęs į Pétro
namus, ißwydo jo ůßwę gulin=
czę ir drugiu serganczę.
15. Ir nutwēre jôs ranką, tay
ję drugys pamete. Ir ji atsikē=
lusi jiems paßlúżijo.
16. Bet ant wákaro atwede
pas jį daug wélno pristotû, ir
jis dwases ißwáre żodżeis, ir
wisokius ligonis ißgyde.
17. Kad ißsipildytu ans żodis
prárako Ezaioßaus, taip sakan=
czo: Jis musû negales ant sa=
węs ēme ir musû ligas neßójo.
18. Bet regēdam's Jēzus daug
żmonû aplink sawę, liepe pér=
siirt į aną ßalį marû.
19. Ir priējęs prie jo wiens
raßtemokįtas, táre jam: Moky=
tojau, aß sékſu tawę, kur tu eisi.
20. Jēzus jam sake: lapes tur
urwas, ir paukßczei po dangumi
tur lizdus, bet żmogaus sunus
ne tur sawo galwôs kur padēt.
21. Ir kits iß jo mokįtiniû
tare jam: Wießpatie pawélik
man pirma nueit, ir palaidot
sawo tēwą.
22. Bet Jēzus jam tare: sék
tu manę, ir te laidoja numi=
rieji sawo numirusus.
23. Ir jis į laiwą įējo, ir jo
mokįtinei séke jį.
24. Ir ßtay, wētra taip dide
ant marû pakilo, kad wilnys ir
laiwą apdenge; ir jis miegójo.
25. Ir mokįtinei jį priēję pa=
budino jį, sakydami: Wießpatie,
gélbēk mus, prapůlam.
26. Tay jis tare jiems: jús
mażtikieji, kodēl taip bijoties?
ir atsikēlęs apdraude wēją bey
mares, ir wisay tyka pastójo.
27. Bet żmones dywijos sa=
kydami: koks tai wyrs, kurio
wējai ir marēs klauso!
28. Ir jam ißkákus anąßal'
marû į żémę Gergezēnû, atbēgo
jam prießais du wélnû pristotu;
tůdu iß kapû ißējo ir labay
smarkus buwo, aża ney wiens
żmogus tů kelu eit ne galējo.
29. Ir ßtay, jůdu rēkdamu
sáke: ak Jēzau! Diewo sunau,
ką mudu turiwa su tawim dar=
bo? argi atējei mudu wargint
pirm czēso?
30. Bet atstu nů jû buwo
dide kaimene kiaulû ant gany=
klôs.
31. Tay melde jį welnai, saky=
dami: norēdams mus iß

ben pawélik mums į tą kiaulû kaimenę eiti.

32. Ir jis tare jiems: eikit. Tay jie ißeidami, į kiaulû kaimenę įėjo. Ir ßtay, wiſa kiaulû kaimene nů kranto padurmu į mares įſiméte ir wandenij' nuſkendo.

33. Ir kerdzei bėgo ir į mieſtą nuėję wiſlab paſáke, kas ſu tais dwiejais wélno priſtotais nuſitiko.

34. Ir ßtay, wiſas mieſtas ißėjo Jėzui prießais, ir jį památę melde, kad nů jû rubéžaus atſtotu.

9. Pérſkyrimas.

Kriſtaus ſtebuklai jam pargryžus.

Tay Jis į laiwą įėjęs atgalos pérſiyre ir ſugryžo į ſawo mieſtą.

2. Ir ßtay, atneße jam žmogų kaulliga gulintį patale. O matydams Jėzus jû tikėjimą, tare kaulliga ſerganczam: buk linkſmas, ſunau, tawo griekai taw yra atleiſti.

3. Ir ßtay, keli raßte-mokiti ſawije táre: taſai Diewą blùžnija.

4. Bet Jėzus jû miſlis regėdam's ſake: kodėl taip piktay miſlijat ſawo ßirdije?

5. Kas lengwjaus ſakyt: tawo griekai taw yra atleiſti, arba ſakyt: kélkis ir waikßczok?

6. Bet kad žinotumbit, žmogaus ſunų maci turinti ant žémês, griekus atléiſti, tare kaulliga ſerganczam: kélkis ir ėmęs ſawo pátalą eik namûn.

7. Ir jis kėlęs nuėjo namûn.

8. Žmones tai regėdami, dywijos ir Diewą gárbino, tokią máci žmonėms dáwuſį.

9. Ir Jėzus is tén ißėjęs památe žmogų prie muito ſėdinti, wardu Matteoßum, ir ſáke jam: ſék tu manę, ir jis kėlęs ſéke jį.

10. Ir nuſidawe, jam už ſtalo ſėdint namûſe, ßtay, daug muitininkû ir griekininkû atėję, ſu Jėzum bey ſu jo mokitineis už ſtalo ſėdėjo.

11. Tay matydami Parižėußai tare jo mokitiniems: kodėl juſû mokitojis walgo ſu muitininkais ir ſu griekininkais?

12. Jėzus tai ißgirdęs táre jiems: drutieji ne priwálo liekoraus, bet negalintieji.

13. Bet eikit ir ißmókit, kas tai yra: Aß mėgſtu ſuſimilimo ir ne apierôs. Aß atėjau grießnůſus wadinti, kad priſiwerſtus, ir ne teiſůſus.

14. Tame tarpe Jono mokitinei atėję pas jį, ſake: kodėl mes ir Parižėußai taip tankey paſtninkaujam, ir tawo mokitinei ne paſtninkauja?

15. Jėzus tare jiems: kaip gal ſwodbininkai gedėti, koley

jaunikis pas jůs yra? ale ateis
czēsas, kad jaunikis jiems bus
atimtas, tay jie pástninkaus.
16. Ney wiens ne użdeda ant
séno rubo lópą naujo milo;
nēsa lópas taczau wēl atyra
nů rubo, ir skylē didésne pastoja.
17. Nepilams ßwieżas wynas
į senus rykus, kitaip rykai suyra,
ir wyns ißteka, ir rykai pagenda;
bet ßwieżas wynas pilams į
naujus rykus, taip abu podrau-
gey ißliekt.
18. Tai jam su jeis bekalbant,
ßtay, atējęs wiens iß wyresnujû
jam į kielus půlęs sake: Wieß-
patie, mano duktē dabar nu-
mire, bet atējęs sawo ranką ant
jôs użdēk, tay ji atgys.
19. Ir Jēzus pasikēlęs séke jį
ir jo mokitinei.
20. Ir ßtay, moterißke dwy-
lika métû kraujo pludimu ser-
ganti jį iß użpakalo priējusi,
sulę jo rúbo pakrùtino.
21. Nēs ji sawije tare: kad
tiktay jo rúbą pakrùtinczau, tay
ißgyczau!
22. Tay Jēzus atsigrężęs ir
ję památęs sake: buk linksma,
duktē, tawo tikējims tawę gél-
bējo. Ir ta moterißke ißgijo tą
paczę adyną.
23. Ir į namus wyresnojo
atējęs ir památęs wamzdinin-
kus ir żmonû tranksmą,
24. Tare jiems: eikit ßalin,
nēs mergaite ne numire, bet
miegti. Ir jie ißjůke jį.
25. Bet kaip ißwaryti buwo
żmones, įējęs nutwēre jôs ranką,
ir mergaite kēlēs'.
26. Ir tas garsas ißējo per
wisą tą żémę.
27. Ir Jēzui iß tén tolaus
einant, du aklu paskuy jį eida-
mu ßauke, tardamu! ak: sunau
Dowido, pasigailēk mumû.
28. Ir jam namûn parējûs,
tůdu aklu pas Jį atējo. Ir Jē-
zus tare jiemdwiem: bau tikita,
manę gálint tai jumdwiem da-
ryti? Tay jůdu sake jam: ir
labay, Wießpatie!
29. Tay jis akis jû dwiejû
pakrùtino, tarydams: tesistoja
jumdwiem pagal jumû įtikē-
jimą.
30. Ir jûdwiejû ákys atsi-
wēre. Ir Jēzus użdraude jůdy,
sakydams: dabókita, kad tai ney
wiens ne ißtirtu.
31. Ale jůdu ißējusu garba-
wójo jį toje wisoje żémēje.
32. Jiemdwiem jau ißējus,
ßtay, pas jį atwede żmogų ne-
bylį ir wélno pristotą.
33. Ir wélnui ißwarytam
ēsant prakalbējo nebilys, ir
żmones stebējos, sakydami: to
dar ne regēta Izraēlije.
34. Bet Parizēußai kalbējo:
Jis wélnus ißwáro per wélnû
wyráusą.

35. Ir Jēzus apkeláwo wisus miestus ir miestelus, mokino jû szuilēsa, sakydams Ewangēlią apie karalystę ir gydidams wisokias ligas ir wisokias negáles tarp żmonû.
36. Ir regēdams żmones gailējosi jû, nēsa buwo alpstą ir iszklydę kaip áwys, kerdżaus ne turinczos.
37. Tay sake sawo mokitiniems: pjutis didis, bet maż darbininkû.
38. Todēl melskite pjutiês Wieszpati, kad darbininkus i sawo pjuti súśtu.

10. Pérskyrimas.

Apie dwylikâ Jezaus mokitinû.

Ir pawadinęs dwylikâ sawo mokitinus, dawe jiems wálę ant neczystujû dwasû, jas iszwaryt ir wisokias ligas bey wisokias negáles iszgydit.
2. Bet wardai dwylikôs apasztalû tie yra: pirmasis Simons, wadinam's Pétras ir Endrējus jo brolis, Jokubs, Zebedējaus sunus ir Jonas jo brolis;
3. Pilippas ir Baltramējus; Tamoszus ir Matteoszus, muitinink's, Jokubs, sunus Alpējaus ir Lebbējus, prawardu Taddējus;
4. Simóns isz Kano ir Judoszus Iszkariotas, kursai ji isz-
5. Tus dwylika sunte Jēzus ir igraudéno jûs sakydams: ne eikit pagonû kelais, neygi keláukit i Samaritonû miestus.
6. Bet eikit pas prapûluses awis isz namû Izrael.
7. O eidami sakykit Diewo żodi, taip kalbēdami: dangaus karalyste prisiartino.
8. Iszgydikit ligonis, apczystikit raupsútus, prikélkit numirusus, iszwarykit wélnus. Dowanay tay gáwot, dowanay ir dûkit.
9. Ne turēkit ney aukso, ney sidábro, ney wáro po sawo jûstû.
10. Ney delmóno kelonei, ney dwiejû sermēgû, ney kurpjû, ney lazdôs. Nēs darbininks sawo walgio werts.
11. Bet ieidami i koki miestą arba miestéli, tardikit, bau kas tame to werts ēsąs; ir prie to pasilikit, ik' isz ten iszeiną.
12. Bet ieidami i kokius namus, sweikinkit jûs.
13. Ir jey tie namai to werti, jusû pakájus ant jû użeis. Bet jey to ne werti, pakájus jusû jums wēl atgrysz.
14. Ir jeygu kas jus ne primtu, ney jusû żodziû klausytu, tay isz tû namû arba isz to miesto iszeidami nukratykit dulkes nû sawo kojû.
15. Isz tiesôs jums sakau: żémei Sodomytû ir Gomorrytû

lengwjaus bus ſudnoj' dienoj',
ne kaip tokiam mieſtui.
16. Sztay, aß jus ſunczu kaip
áwis tarp wilkû. Todēl bukit
protingi kaip żalczei ir be kla-
ſtôs kaip karwélei.
17. Bet ſaugokities żmonû;
nēſa jie padůs jus į ſawo ſúdo
namus ir plaks jus ſawo ßui-
lēſa.
18. Ir buſit wédami pas ku-
nįgaikßczus bey karalùs, dēl
manęs, ant aplùdijimo jû ir
pagonû.
19. Taigi kad jie jus padůs,
tay neſirúpinkit, kaip ir ką jums
reiktu kalbēt', nēſa toj' adynoj'
bus jums důta, ką reikēs kalbēt.
20. Nēſa jús ne eſte tie, kurie
kalba, bet juſû Tēwo Dwaſe
yra per jus kalbanti.
21. Bet brolis brolį padůs į
ſmertį, ir tēwas ſunų, irgi wai-
kai kélſis prieß ſawo gimdyto-
jus ir padēs jůs nużudyt.
22. Ir turit n' apkenczami
but wiſû żmonû dēl mano war-
do. Bet kas ißtriwos iki gálo,
tas bus ißganytas.
23. Bet jey jus pérſekinēs
wiename mieſte, tay bēgkit į
kitą. Iß tieſôs jums ſakau,
jús ne priwerſit mieſtus Iz-
raēlio, iki ateinant żmogaus
ſunui.
24. Mokįtinis ne péreit ſawo
mokįtoji, ney bérnas ſawo poną.
25. Gana mokįtinui, kad jis
prilygſta ſawo mokįtojui, ir
bernas ſawo ponui. Jey jie
gaſpadorų per Beelzebubą iß-
ßauke, kaip ne jů labjaus jo
namißkius taip ißßauks.
26. Todēl neſibijokit jû. Nieko
nier' użdengta, kas ne butu at-
dengiama, ir nieko nier' paſlēp-
ta, kas ne butu żinoma.
27. Ką aß jums ſakau tam-
ſoje, tai jús kalbēkit ßwieſoj'.
Ir ką girdit į auſį ſakant, tai
ſakykit ant ſtogû.
28. Neygi bijokities tû, kurie
kuną nużawina, bet dußią nu-
żudyti ne gal; bet jů labjaus
bijokities to, kurſai kuną ir
dußią gal prażudyt pékloje.
29. Ar ne perka dų żwirblų
uż wieną pinigēlį? taczau ney
wiens jû ne půla ant żémês be
juſû Tēwo.
30. Ogi dabar ir wiſi juſû
galwôs plaukai yra paſkaityti.
31. Todēl neſibijokit; jús ge-
reſni eſte uż daug żwirbliû.
32. Todēl, kurſai manę ißpa-
żyſta po akiû żmonû, tą ir aß
ißpażyſu po akiû mano Tēwo
dangißkojo;
33. Ale kas manęs użſigina po
akiû żmonû, to ir aß użſigiſu po
akiû mano Tēwo dangißkojo;
34. Ne turit dumoti: buk atē-
jau pakáją ſúſti ant żémês; ne
ne atējau pakáją ſúſti, bet kr

35. Nēs atējau sujùdit żmogų prieß sawo tēwą, ir dukteri prieß sawo motiną, ir marczę prieß sawo anytą.
36. Ir żmogaus patiês namißkei bus jo neprieteleis.
37. Kas tēwą arba mótiną labjaus myl, ne kaip manę, tas manęs ne wertas. Ir kas sunų arba dukteri labjaus myl, ne kaip manę, tas manęs ne werts.
38. Ir kas ne ima ant sawęs sawo kryżių, sékdams manę, tas manęs ne werts.
39. Kas sawo gywasti randa, tas tą prapuldis, ir kas sawo gywasti prapuldo dēl manęs, tas tą surąs.
40. Kas jus priima, tas manę priima, ir kas manę priima, tas priima tą, kurs manę sunte.
41. Kas práraką priima wardan práráko, tas práráko algą gaus. Kas teisuji priima téisaus wardan, tas teisaus algą gaus.
42. Ir kas girdo wieną tû prasczausujû tiktay kupka ßalto wandens, wardan mokitinio, iß tiesôs sakau jums, tai jam ne pasiliks ne atlygita.

11. Pérskyrimas.

Jono nusuntims. Kristaus aßtrus pabarims ir meilingas pakwietims.

Ir nusidawe, Jēzui ißsakius tus ···mus sawo dwylika mokitiniems, ißējo iß ten mokit ir Diewo żodi sakyt jû miestůse.
2. Bet Jonas kalējime ißgirdęs Kristaus dárbus, nusunte dų sawo mokitiniû,
3. Ir sakydino jam: ar tu esi ans ateisęsis, arba ar dar kito lauksim?
4. Jēzus atsakydams tare jiemdwiem: nueikita ir atsakykita Jonui, ką régita ir ką girdita.
5. Aklieji rég, raißieji waikßczoja, raupsotieji apczystijami, ir kurtinei gird, numirieji késlasi, ir pawarguliems Ewangēlia apsákoma.
6. Ir ißganytingas, kurs nesipiktin' iß manęs.
7. Aniem dwiem nuējus, pradējo Jēzus żmonēms kalbēt apie Joną: ko ißējot jús i púsczą żurēt? ar néndrês norit żurēt, ßén ir tén wējo subojamôs?
8. Arba ko ißējot żurēt? begu norit żurēt żmogų ßwelnais rubais apsiwilkusi? Sztay, kurie ßwelnais rubais wilkia, yra karālû namůse.
9. Arba ko ißējot żurēt? begu norit prárąką żurēt? Iß tiesôs sakau jums, tasai ir didésnis uż práraką,
10. Nēsa tasai yra, apie kuri paraßyta: ßtay, aß sunczu sawo angēlą pirm tawęs, kurs tawo kélą taisyti turēs pirm tawęs.
11. Iß tiesôs sakau jums, ney

wiens wisů isz móterû gimusû
ne kēlęs didésnis už Joną kriksz-
tytojis, bet mažausasis dangaus
karalystēj' didésnis yra už jį.
12. Bet nů dienû Jono kriksz-
tytojo ikszoley gwoltą kencza
dangaus karalyste; ir tie, kurie
jei gwoltą dáro, ję sawęspi
plēsza.
13. Nēs wisi prárakai ir zo-
kans prarakáwo iki Jonui.
14. Ir (jei tikt norit pri-
imti) jis yra Eliószus ateisęsis.
15. Kas tur ausû klausyt, tas
te klauso.
16. Ale kam prilygisu tą gi-
minę? Ji lygi waikacziams,
sēdintiems ant turgaus ir sa-
wo draugams szaukiantiems,
17. Ir kalbantiems: mes jums
žáidēm ant wamzdzio, ir jús ne
norējot szokti; mes jus aprau-
dójom, ir jús ne norējot werkti.
18. Jonas atējęs ney wálge,
ney gēre, tay jie sako: tas tur
welną.
19. Zmogaus sunus atējęs,
walgo ir gér', tay jie sako:
sztay, tas žmogus koks ryjuns
ir wyno girtůklis, muitininkû
ir griekininkû draugas? ir isz-
mintis tur dutis súdit nů sawo
waikû.
20. Tůczēs' jis pradējo pabárt
miestus, kuriůse daugiausey jo
stebuklû darytû buwo, ir taczaus
jie ne buwo pasigérinę.
21. Bēda taw Korázin, bēda
taw, Betsaida! jey szitokie ste-
buklai butu nusidawę Tyre bey
Zidone, tokie pas jus nusidawe,
jie seney butu prisiwertę žake
bey pelenůse.
22. Taczau asz sakau jums:
Tyrui ir Zidonui lengwjaus
bus sudnoj' dienoj, ne kaip
jums.
23. Ir tu Kapernaum, iszkel-
toji iki dangaus, tu busi žemyn
nustumta ik' į péklą. Nēsa jey
Sodomoj' butu tie stebuklai
nusidawe, kurie pas tawę nusi-
dawe, ji dar szendien bestowētu.
24. Taczau asz sakau jums:
Sodomytû žémei lengwjaus
bus sudnoj' dienoj', ne kaip taw.
25. Tůczēs' Jēzus atsakydam's
tare: asz garbinu tawe, Tēwe
ir Wieszpatie dangaus ir žémês,
kad tai paslēpei iszmintingiems
ir protingiems ir apreiszkei ku-
dikiems.
26. Isz tiesôs, Tēwe, nēsa tai
taw taip pamēgo.
27. Wisi daiktai man padůti
yra nů mano Tēwo; ir ney
wiens ne pažysta Suny, kaip
tiktay Tēwas, ir ney wiens ne
pažysta Tēwą, kaip tiktay Su-
nus, bey kuriam Sunus tai nor
apreikszti.
28. Eikszte szén manęsp', wisi
jús wargingieji ir apsunkintieji,
asz jus atgaiwisu.

29. Imkit ant sawęs mano jungą ir mokikities iß manęs, nēs aß esmi lengwôs dußôs ir nůßirdzey pakarnus, tay rąsit átilsi sáwo dußei.

30. Nēs mano jungas ne sunkus, ir mano naßta lengwa.

12. Pérskyrimas.

Kristaus atsikalbējimas prieß Parizeußus

Tůczēs' Jēzus per jawus wáikßczojo sabatôs dienoj', ir jo mokitinei ißalkę pradējo wárpas traukti ir walgit.

2. Tai Parizēußai památę jam sake; wey, tawo mokitinei dáro, kas ne tinka daryti sabatoj'.

3. Ir jis tare jiems: ar ne skaitēt, ką Dowids dáre, kaip jis ir su jůmi drauge ēsą, ißalkę buwo?

4. Kaip jis į Diewo namus įējęs ßwentôs důnôs wálge, kuriôs taczau wálgit jiems ne půlēsi, ney tiems, kurie su jům' buwo, bet wieniems klebonams?

5. Arba ar ne skaitēt zókane, kaip klebonai sabatoj' baznyczoj sabatą pérzeng ir taczau nieku ne kalti?

6. Bet aß jums sakau, kad czonay yra tas, kurs ir uz baznyczią didésnis.

7. Bet kad zinotumbit, kas tai yra, aß mēgstu mielaßirdingystė ir ne apiera, ne butumbit apsúdiję nekaltus.

8. Zmogaus sunus ir sabatôs wießpats yra.

9. Ir iß ten ißējęs į jû ßuilę atējo.

10. Ir ßtay, cze buwo zmogus turis padzúwusę ranką, ir jie klause jį, sakydami: bau tinka, sabatoj' gydit? kad priezastį gautu, jį apskústi.

11. Bet jis tare jiems: kursai iß jusû turēdams áwį, jey toji sabatoj' į důbę įpůla, kad ne sēktu jôs ir ję n'ißkéltu?

12. Ir kiekůgi geresnis zmogus uz áwį? togidēl tinka sabatoj' gér' daryt.

13. Tay tare tam zmogui: ißtiesk sawo ranką. Ir jis ißtiese ję, ir ji jam wēl sweika pastójo, kaip ir antra.

14. Tay Parizēußai ißēję susúme ant jo, kaip jį nuzudytu.

15. Bet Jēzus tai ißtyręs atstójo ßalin. Ir daug zmonû jį séke, ir jis wisus ißgyde.

16. Ir uzdraude jiems, kad jį ne apsakytu,

17. Kad ißsipildytu zodzei prárako Ezaioßus, taip sakanczio:

18. Sztay, tas mano tarnas, kurį ißrinkau, ir mano mielasis, kurio mano dußia mēgsta. Aß dēsu ant jo mano Dwásę, ir jis tur pagonams apsakyt súdą.

19. Jis nesibársis, ney ßúkaus;

neygi girdēs kas jį rēkaujant ant úliczû.

20. Sutrenktąję nendrę jis ne ſulaužys, ir gruzdanti knatą ne ißgeſys, ik' ißwes ſúdą ant pérgalējimo.

21. Ir pagónai jo wardù nuſitikēs.

22. Tay atwede wieną žmogų welnû priſtotą, kurſai áklas ir nebilys buwo; ir jis gyde jį taipo, kad ßis áklas ir nebilys ir kalbējo ir regējo.

23. Ir wiſi žmones ſtebējos, tardami: ar ne tas yr' Dowido ſunus?

24. Bet Parizēußai tai girdēdami, ſake: jis ne kitaip wélnus ißwáro, kaip per Beelzēbubą, wyrauſą welnû.

25. Bet Jēzus jû miſlis numanydams, tare jiems: kožna karalyſte ſu ſawim' ne ſutinkanti púſta paſtoja, ir kožnas mieſtas arba namai, jey ſu ſawim ne ſutinka, ne gal ißlikt'.

26. Nēs jey ßētons ßētoną ißwaro, tay tur but' ſu ſawim ne ſutinkąs: kaipgi jo karalyſte ißliks?

27. Ogi jey wélnus per Beelzēbubą ißwarau, kûmi jûs ißwáro juſû waikai? Todēl jie bus juſû ſúdzos.

28. Bet jey aß wélnus Diewo Dwaſė ißwarau, tay beje karalyſte Diewo pas jus atējo.

29. Arba kaip gal kas ieiti į namus kokio drutojo ir pagrēbti jo turtą, jey ne pirma tą drútają ſurißtu ir potam jo namus ißplēßtu?

30. Kas ne ſu manim, taſai prieß manę; ir kas ſu manim ne rénka, tas ißbarſto.

31. Todēl ſakau jums: wiſi griekai ir blùžnijimai žmonēms atléidzami; bet blùžnijims prieß Dwáſę n' atléidzams žmonēms.

32. Ir jey kas ką kalba prieß žmogaus ſunų, tam atléidzama; bet jey kas ką kalbą prieß ßwentą Dwáſę, tam ne atleidzama ney ßime, ney aname ſwiete.

33. Sodikit gérą médį, tay ir waiſus bus géras; arba ſodikit ledaką médį, tay ir waiſus bus ledaks; nēſa iß waiſaus médį pažyſtam.

34. Jús angiû weiſlēs, kaip galit ko gér kalbēt', patys budami pikti? Kûmi ßirdis pilna, tûmi burna plúſta.

35. Gér's žmogus tikt gero ißdûda iß géro ſkarbo ſawo ßirdiès, ir pikt's žmogus tikt' pikto ißdûda iß ſkarbo ſawo pikto.

36. Bet aß ſakau jums: žmones tur rokundą dût ſudnoj' dienoj' už kožną žodį noproſnay kalbētą.

37. Iß tawo žodziû buſi aptéi-

sinamas, ir isz tawo żodżiû busi
atsúdijams.
38. Tay atsáke keli rásztemokitů
bey Parizēuszû, tardami:
mokitojau, mes rods norētumbim
żenklo isz tawęs regēt?
39. Ir jis atsakydams tare
jiems: ta piktoji ir wenczawonę
ardanti giminē jēszko żénklą: ne
bus jei kits żénklas důdams,
kaip tiktay żénklas prárako Jonoszaus.
40. Nēsa lygey kaip Jonoszus
buwo tris dienas ir tris naktis
pilwe bangżuwiês, taip ir żmogaus
Sunus bus tris dienas ir
tris naktis widuje żémês.
41. Niniwês żmones kélsis
súde paskiausame priesz szitą
giminę ir ję prasúdis, nēsa jie
prisiwerte po kozoniês Jonoszaus;
ir sztay, cze didésnis uż
Jonoszų.
42. Ana karalēne pētû żémês
stowēs súde paskiausame priesz
tą giminę ir ję atsúdis, nēsa ji
nů żémês krašto atkeláwo, iszmintiês
Salomono girdēt; ir
sztay, cze didésnis uż Salomoną.
43. Neczystoji dwase isz żmogaus
iszējusi pérеit sausas wietas,
jēszkodama atilsiês, ir ne
randa;
44. Tay ji sako: sugryszu wēl
į sawo namus, isz kuriû iszējau.
Ir atējusi randa jůs pateikiant,
szlůtus ir szweistus.
45. Tay nuējusi ima su sawim'
kitas septynes dwases, dar
uż sawę piktesnes, ir įējusios
gywéna ténay, ir su tů żmogumi
paskuy pikczaus yra, ne
kaip pirma buwo. Taipo bus
ir tai piktai giminei.
46. Jam dar taip żmonēms
be kalbant, sztay, jo mótina bey
jo brolei stowējo lauké, norēdami
su jům kalbēti.
47. Tay wiens tare jam:
sztay, tawo mótina, bey tawo
brolei lauké stow ir nor su tawim'
kalbēti.
48. Bet jis atsakydams tare
tam, kursai jam tai apsáke: kas
mano mótina? ir kurie mano
brolei?
49. Ir isztiesęs sawo ranką
ant sawo mokitiniû, sake: sztay,
mano mótina ir mano brolei.
50. Nēsa dáręsis wálę mano
dangiszko Tēwo, tai mano brolis,
sesů ir mótina.

13. Pérskyrimas.

Prilyginimai.

Tą dieną Jēzus iszējęs isz namû,
sēdosi prie márû.
2. Ir susirinko daug żmonû
prie jo, taipo, kad įżengęs į
laiwą sēdējo, ir wisi żmones
stowējo ant krászto.
3. Ir kalbējo jiems tuleropay
per prilyginimus, tarydams:
sztay iszējo sējējas sētu.

4. Ir jam be sējant, půle keli grudai pas kélą; tay paukßczei atlieką sulese tus.

5. Kiti půle tarp akmenynês, kur ne daug żémês buwo, ir ißdygo tůjau, todēl, kad ne turējo gilôs żémês.

6. Bet saulei użtekējus pawyto, ir ne turēdami ßakniês padżúwo.

7. Kiti půle tarp erßkēcziû, ir erßkēczei użaugę nusmelke tus.

8. Ir kiti půle ant gerôs żémês ir néße waisų, kiti ßimteropą, kiti ßeßiasdeßimteropą, ir kiti trisdeßimteropą.

9. Kas tur ausis klausyti, tas te klauso.

10. Ir mokitinei atēję pas ji, tare jam: kodēl kalbi jiems per prilyginimus?

11. Jis atsakydams tare: Jums důta yra żinot paslēptinę dangaus karalystês, bet jiems ne důta.

12. Nēsa turinczam důdama, kad pilnay turētu; ir neturinczam atimama ir ką tur.

13. Todēl sakau jiems per prilyginimus; nēsa réginczomis akimis neróg ir girdinczomis ausimis ne gird'; nēsa jie tai n' ißmáno.

14. Ir ant jû ißsipildo prarakyste Ezaioßaus, kuri tária: ausimis girdēsite ir n'ißmanysite, ir réginczomis akimis regēsite ir taczau ne permanysite.

15. Nēs ßiû żmonû ßirdis użkietusi yra, ir jû ausys ne prigird', ir jû ákys mirksnoj', kad kartunta akimis ne regētu ir ausimis ne girdētu ir ßirdże ne suprástu, neygi prisiwerstu, kad jůs gélbēczau.

16. Bet ißganytos jusû ákys, kad rég, bey jusû ausys, kad gird'.

17. Iß tiesôs sakau jums: daug prárakû ir teisujû geide tai regēt, ką jús régit, ir ne regējo, ir girdēt, ką jús girdit, ir ne girdējo.

18. Taigi jús klausykite tą prilyginimą apie sējēją.

19. Kada kas żodi apie karalystę gird ir n' ißmáno, tay ateit piktasis ir ißplēßa, kas jo ßirdije sēta, ir tai yra tas, kurs pas kélą sētas.

20. Bet kas i akmenynę sētas, tas yra, kad kas żodi klauso ir tą tůjaus su dżaugsmu priima;

21. Ale ne tur ßakniês sawije, bet ßen ir ten mētosi; kad bēda ir pérsekinējimas randasi żodżio dēley, tay tůjaus pasipiktin.

22. Bet kas tarp erßkēcziû sētas, tas yra, kad kas żodżio klauso, ir rúpestis ßio swieto bey bagotystês wylus nusmelkia żodi, ir ne neß' waisaus.

23. Ir kas i gérą żémę sēta tas yra, kad kas żodżio klau

ir pérmano irgi tada waisų
néßą, kits ßimteropą, kits ße-
ßisdeßimteropą, kits trisdeßim-
teropą.
24. Kitą prilyginimą sake
jiems tarydams: prilygsta dan-
gaus karalyste źmogui sējan-
czam gerą sēklą į sawo dirwą.
25. Bet źmonēms bemiegant
atējo jo neprietelus ir uźsējo
kukalus tarp kwieczû ir at-
stójo.
26. Ir kaip źelmů paáugo ir
waisų néße, ßtay, rádos ir ku-
kálei.
27. Tay bernai priēję gaspa-
dorų tare jam: pone! ar ne gérą
sēklą pasējei į sawo dirwą, ißgi
ko rádosi kukálei?
28. Jis tare jiems: neprietе-
lus tai padáre. Tay táre ber-
nai: baugi nori, kad nuēję iß-
rautumbim jůs?
29. Jis tare: nè, jeib rauda-
mi kukálus ir kwieczus drauge
n'ißrautumbit.
30. Důkite abejam augt iki
pjutiês, ir pjutiês czēse sakysu
pjowējams: surinkite pirma ku-
kálus ir surißkite į kulelus su-
déginimui, bet kwieczus surin-
kite į mano skunę.
31. Kitą prilyginimą sake
jiems, tarydam's: prilygsta
dangaus karalyste garstyczių
grudui, kurį ēmęs źmogus pa-
sawo dirwoj'.
32. Tas yra maźausas tarp
wisû sēklû; bet uźaugęs, didźau-
sas stoj' tarp wisû wiralû, ir
pastoja medźù, kad paukßczei
po dangumi atlēkę laikosi po jo
ßakû.
33. Kitą prilyginimą sake
jiems: prilygsta dangaus kara-
lyste raugui, kurį ēmusi mote-
rißke įmaiße į tris ketwirczus
miltû, ik' abelnay įrúgo.
34. Tai wis kalbējo Jēzus
per prilyginimus źmonēms, ir
be prilyginimû ne kalbējo jiems;
35. Kad ißsipilditu, kas sakyta
per práraką táriantį: atwersu
sawo burną prilyginimůse ir
ißkalbēsu paslēptines nů pra-
dźôs swieto.
36. Tay paléido Jēzus źmo-
nes ir parējo namůn. Ir jo
mokįtinei priēję jį, tare jam:
ißguldyk mums tą prilyginimą
apie kukálus ant dirwôs.
37. Jis atsakydams tare jiems:
źmogaus sunus yra gerą sēklą
sējąs.
38. Dirwa yra swietas: gera
sēkla yra karalystês waikai. Ku-
kálei yra piktenybês waikai.
39. Neprietelus, sējąs tus, yra
wélinas; pjútis, swieto galas;
pjowējai, angēlai.
40. Taygi lygey kaip kukálei
ißraujami ir sudéginami, taipo
bus ir swieto galè.
41. Źmogaus sunus siús sawo

angēlus, ir jie surinks isz jo ka-
ralystês wisus papiktinimus ir
neteisey darauczus.
42. Ir imès jůs i ugniês pé-
czų, tén bus káukims ir dantû
klabējims.
43. Tada teisieji zibēs kaip
saule sawo Tēwo karalystēje.
Kas tur ausiû klausyti, tas te
klauso.
44. Wēl prilyginama dangaus
karalyste skarbui paslēptam dir-
woj', kuri zmogus radęs pa-
slēpe ir nuējęs isz dzaugsmo
ant to, pardawe wislab, ką tu-
rējo, ir nupirko tą dirwą.
45. Wēl prilyginama dangaus
karalyste kupczui, jēszkanczam
gerû perlû;
46. Ir rądęs brángę perlą
nuējo, ir pardáwęs wis, ką tikt'
turējo, nupirko tą.
47. Wēl prilyginama dangaus
karalyste tinklui, i mares imé-
stam, kuriůmi wisokias zuwis
gauna;
48. Bet kad pilnas, tay isz-
welka ji zwejai ant kraszto ir
susēdę rankioj' geras i ryką, ir
supuwuses numeta szalin.
49. Taip nusidůs ir swieto
galè; iszēję angēlai skirs piktů-
sus nů teisujû,
50. Ir imès jůs i dégantì pé-
czų; tén bus kaukims ir dantû
klabējims.
51. Ir Jēzus tare jiems: ar
suprátot tai wislab? Jie tare:
suprátom, Wieszpatie.
52. Tay tare jis: todēl kiek
wiens raszte-mokits iszmokits
dangaus karalystei, lygus yra
ukininkui, iszneszanczam isz sawo
skárbo naują ir séną.
53. Ir nusidawe, kaip Jēzus
wisus tus prilyginimus iszkal-
bējęs buwo, ējo isz tén,
54. Ir parējo i sawo tēwiszkę
ir mokino szuilēsa, taip kad jie
stebējosi, tarydami: isz kur tam
tokia iszmintis ir darbai?
55. Ar ne jisai cimerninko
sunus? ar ne jo mótina wardu
Marya? ir jo brolei Jokubs ir
Jozes, ir Simons bey Judas?
56. Ir jo sesers ar ne wisos
prie musû? iszgi kur jam wis
tai?
57. Ir pasipiktino isz jo. Bet
Jēzus tare jiems: prárakas nie-
kur mazaus garbēje laikomas,
kaip sawo tēwiszkēje ir sawo
namůse.
58. Ir jis ne dáre tén daug
zenklû, dēl jû netikējimo.

14. Pérskyrimas.

Jono smertis; Kristaus zegnone ir pagálba.

Tame czēse atējo garsas apie
Jēzų iki pas Erodą, ketwirtaini
(Zydû zémês) kunigaikszti:
2. Ir jis tare sawo tarnams:
szis yra Jonas kriksztytojis; jis

kēlęs iß numirusû, todēl jis daro tokius dárbus.

3. Nēs Erodas Joną buwo sugaudinęs, surißdinęs ir apkaldinęs dēley Erodyadôs, sawo brolio Pilippo paczôs.

4. Nēsa Jonas buwo jam taręs: ne tinka taw ję westi.

5. Ir jis butu jį rods nužawindinęs, bet jis bijójosi žmonû, nēsa jie laike jį per pránaką.

6. Bet kaip Erodas ßwente dieną sawo užgimimo, ßokinējo duktē Erodyadôs po jû akiû. Tai patiko Erodui.

7. Dēl to pažadējo jei su prisēga, norys jei důti, ką tikt' ji praßysenti.

8. Ir kaip ji pirm to sawo motinôs buwo pamokinta, tare ji: důk man ßén ant blúdo Jono krikßtytojo gálwą.

9. Ir karálus smútijos, bet taczau dēl prisēgôs, ir tû, kurie su jůmi už stalo sēdējo, liepe jei důti.

10. Ir nusuntęs nukirsdino Jonui gálwą kalējime.

11. Ir jo galwa atneßta blúde mergaitei důta buwo, ir ji nuneße tą sawo mótinai.

12. Tay atējęs jo mokitinei, ēme jo lawoną ir paláidojo tą ir atējęs praneße tai Jēzui.

13. Ir Jēzus tai ißtyręs atstójo iß tén su laiwu į púsczią wienintelis. Ir žmones tai ißgirdę séke jį pēsti iß miestû.

14. Ir Jēzus ißējęs ißwydo tą didį žmonû pulką ir pasigailējo jû ir gyde jû ligonis.

15. Bet ant wákaro atējo pas jį jo mokitinei, tardami: cze púsczia yra, ir naktis ártinasi, leisk žmones nů sawęs, kad nuējęs į miestelus, saw nusipirktu walgį.

16. Bet Jēzus tare jiems: ne reik jiems eiti: důkit jús jiems wálgit.

17. Jie tare jam: mes nieko ne turim, kaip tikt penkis důnôs képalus ir dwį žuwį.

18. Ir jis tare: atneßkit jůs man.

19. Ir jis liepe žmonēms pasisēst' ant žolês, ir ēmęs tus penkis képalus ir dwį žuwį, pawiždējo į dangų ir dēkawojo ir lauže ir dawe mokitinięms, bet mokitinei žmonēms.

20. Ir jie wálge wisi ir priwálge, ir surinko, kas liko trupucziû, dwylika pilnû pintiniû.

21. Bet tie, kurie wálge, buwo apie penki túkstantis wyrai, be moterû ir be waikû.

22. Ir tolydzaus priwerte Jēzus sawo mokitinus, kad į laiwą įstoję pirm jo pérsiirtu, iki jis žmones paléistu.

23. Ir žmones nů sawęs paléidęs, užējo ant kalno jis wie-

nas, kad melstusi. Ir ant wákaro pasiliko tén wienas.
24. Ir laiwas jau buwo widurije marû, wilnû mētomas; nēs wējas buwo jiems ꞇ akis.
25. Bet ketwirtoje naktiês sargybēje atējo Jēzus pas jûs wáikßczodams ant márû.
26. Ir ißwydę jꞇ mokꞇtinei ant marû waikczojantꞇ, nusigando ir tare: tai yra dwase; ir praßûko iß baimês.
27. Bet tůjaus Jēzus kalbējo su jeis, sakydams: bukit linksmi, aß esmi, nesibijokit.
28. Bet Pétras jam atsakydams tare: Wießpatie, jeygu tu esi, tay liepk man ateiti ant wandens.
29. Ir jis tare: ateik. Ir Pétras ißzengęs iß laiwo ējo ant wandens, kad eitu pas Jēzų.
30. Bet numánęs didꞇ wēją, tay jis pérsigando ir buwo begrimstąs, ßauke bey tare: Wießpatie, gélbēk manę!
31. Bet Jēzus umay ißtiesęs ranką nutwēre jꞇ, tarydams: tu maźtikꞇsis, kam abejojei?
32. Ir jiems ꞇzengiant ꞇ laiwą wējas lówēsi.
33. Bet laiwe ēsą atēję půle jam ꞇ kielus, tarydami: iß tiesôs, tu esi Diewo Sunus.
34. Ir pérsiyrę ißkáko ꞇ źémę Genēzaret.
35. Ir jꞇ ißwydę źmonęs anoj' ßalij' ißsunte ꞇ wisą ßalꞇ ir atgabéno wisokius negálinczus pas jꞇ,
36. Melsdami, kad tiktay súlę jo rubo pakrùtintu. Ir wisi, kurie pakrùtino, pasweiko.

15. Pérskyrimas.

Apie źmonû ꞇstatimus, Kanaꞇißką moterißkę ir kitus stebuklus.

Tay atējo pas jꞇ raßte-mokꞇti ir Parizēußai iß Jeruzalês, tarydami:
2. Kam pérzengia tawo mokꞇtinei wyresnujû ꞇstátimus? jie ne mazgoja sawo rankas, důną wálgydami.
3. Jis atsakydams tare jiems: ogi jús, kam pérzengiat Diewo prisákimus, dēl sawo ꞇstátimû?
4. Diews prisáke: garbink tēwą bey mótiną sawo. Bet kas tēwą bey mótiną kéikia, tur smerczu mirti.
5. Ale jús mokinat: kurs tēwui bey mótinai tar': kad aß apierawoju, tay taw naudingiaus yra, tas geray daro.
6. Tůmi nusidůda kad niekś daugiaus sawo tēwą ir sawo mótiną ne gárbin, ir taipo Diewo prisákimus nieku pawertēt, dēl sawo ꞇstátimû.
7. Jús wéidmainei, geray apie jus prarakáwo Ezaioßus, tary dams:
8. Szie źmones ártinasi m

nęſpi ſawo burna ir gárbina
manę ſawo lúpomis; ale jû ßir-
dis atſtu nů manęs.
9. Bet noprósnay ßlúžija man,
kadangi mokin toki pamokſlą,
tikt žmonû prámonę ēſanti.
10. Ir atwadinęs žmones ſa-
węſpi, tare jiems: idant iſiklau-
ſykit ir pérmanykit:
11. Kas pro burną ieit, tai
ne dáro žmogų neczyſtą, ale kas
iß burnôs ißeit, tai žmogų ne-
czyſtą dáro.
12. Tay priēję ji jo mokitinei
tare: bau ir žinai, kad Pari-
zēußai paſipiktino, tą žodi gir-
dēję?
13. Bet jis atſakydams tare:
wiſi czēpai, mano dangißko
Tēwo ne ſodinti, ißraujami yra.
14. Praſtokite jůs, jie akli yra
ir aklû wádai. Bet kad áklas
áklą wédą, abu i důbę ſupůla.
15. Tay Pétras atſakydams
tare: ißguldyk mums tą prily-
ginimą.
16. Ir Jēzus tare jiems: argi
ir jûs dar te b' eſtę ne ißmáną?
17. Ar dar ne ſuprantat, kad
wis, kas pro burną ieit, tai eit
i pilwą ir ißmetama yra i
mēßlû wietą.
18. Bet kas pro burną ißeit,
tai ißeit iß ßirdiês, ir tai žmogų
neczyſtą dáro.
19. Nēſa iß ßirdiês ißeit pik-
niſlys, razbajyſte, wencza-
wonyſtês-péržengimas, kekßyſte,
wagyſte, neteiſus ludijimas,
blůznijimas.
20. Tai yra tie dalykai, kurie
žmogų neczyſtą dáro. Bet ne-
mazgotomis rankomis walgyt',
tai zmogų neczyſtą ne dáro.
21. Ir ißējęs Jēzus iß tén,
ējo i ßalis Tyraus bey Sidono.
22. Ir ßtay, moterißke Kana-
nēißka ißējuſi iß tû rubézû, jam
paſkuy ßauke, tarydama: ak
Wießpatie, ſunau Dowido, ſu-
ſimilk ant manęs; mano duktē
ſunkey wélno wárginama.
23. Ir jis n' atſake jei ney
wieną žodi. Tay jo mokitinei
ji priēję práße ji tarydami: léiſk
ję nů ſawęs, nēſa ji ßauk paſkuy
mus.
24. Bet jis atſakydams tare:
aß n' eſmi ſúſtas, kaip tiktay
pas prapůluſes awis iß nāmû
Izrael.
25. Bet ji priējuſi parſiklaupe
po jo akiû, tarydama: Wieß-
patie, gélbēk manę.
26. Bet jis atſakydams tare:
nedér atimti důną waikams ir
primeſti ßunims.
27. Ji tare: taip yra, Wieß-
patie! bet taczau ir ßunyczei
walgo nů tû trupucziû, kurie
půla nů jû ponû ſtalo.
28. Tay atſakydams Jēzus
tare jei: ak moterißk', didis yra
tawo tikējims! te nuſidůda taw,

kaip tu nori! Ir jôs duktē paswéiko tą paczę adyną.

29. Ir Jēzus tolaus ißējęs iß tén, atējo pas mares Galilēôs ir użējęs ant kálno sēdosi tén.

30. Ir atējo pas jį daug żmonû, turēdami su sawim raißus, aklus, nebylus, lůßus, ir daug kitû, mésdami jůs prie Jēzaus kojû, ir jis ißgyde jůs;

31. Aża żmones stebējos, regēdami nebylus kalbanczus, lůßus sweikus, ráißus wáikßczojenczus, aklus reginczus; ir garbino Diewą Izraēlio.

32. Ir Jēzus pawadinęs sawo mokitinus pas sawę, tare: gailůs tû żmonû, nēsa jau tris dienas ißbuwo prie manęs ir ne tur ko wálgit. Ir aß ne noru jůs léisti newálgiusus nů sawęs, kad ne apálptu ant kélo.

33. Tay tare jam jo mokitinei: kur imsim taip daug důnôs ßioj' púsczoje, kad tokį pulką żmonû pasótintumbim?

34. Ir Jēzus tare jiems: kiek turite důnôs? Jie tare: septynis képalus ir máżumą żuwélû.

35. Ir jis liepe susēst' żmonēms ant żémês.

36. Ir ēmęs tas septynes důnas ir żuwis, dēkawojęs lauże ir dawe sawo mokitiniems, ir mokitinei żmonēms.

37. Ir wálge wisi ir pasisótino ir surinko, kas liko trupucziû, septynis pintinus pilnus.

38. Ir tû, kurie wálge, buwo keturi túkstanczei wyrû, be moterû ir be waikû.

39. Ir kaip buwo paléidęs żmones nů sawęs, įstójo į laiwą ir atējo į rubéżus Magdalôs.

16. Pérskyrimas.

Apie Pariżēußû raugą ir Pétro ißpażinimą.

Tay priējęs jį Pariżēußai ir Saducēußai gunde jį, norēdami nů jo żénklą regēt' iß dangaus.

2. Bet jis atsakydams tare: wákarais sakot jús: giedra bus, nēs dangus raudonoja;

3. Ir rytmeczeis sakot jús: ßę dieną bus dárgana, nēsa dangus raudonoj' ir úksta. Jůs wéidmainei, dangaus wéidą galit numanyti, argi ir ne gálit suprąsti żénklus ßio czēso?

4. Szi pikta ir wenczawonystę pérżengianti giminē geidżia żénklo, bet ne bus jei żénklas důtas, kaip tiktay żénklas prárako Jonoßaus. Ir palikęs jůs ējo ßalin.

5. Ir pérsiirdami mokitinei į kitą kráßtą, buwo użmirßę dûn
drauge imti.

6. Ale Jēzus tare jiems: d

bokities ir ſaugokities nů raugo
Parizēuẞû ir Saducēuẞû.
7. Tai jie dumójo tarp ſawęs
ſakydami: tai bus dēl to, kad
důnôs ne ēmēm ſu ſawim'.
8. Tai Jēzus ſuprátęs, tare
jiems: jús maẑtikieji, kogi rú=
pinaties dēl to, kad důnôs draug
n'ēmēte?
9. Argi dar ne ſuprantat? argi
ne atſimenat anû penkiû képalû
ir anû penkiû túkſtanczû ẑmonû,
ir kiek pintiniû jús tén ſurinkot?
10. Neygi anû ſeptyniû képalû,
ir keturû túkſtanczû ẑmonû, bey
kiek pintiniû jús tén ſurinkot?
11. Kaipogi ne ſuprantat, kad
ne ſakau jums apie důną, kad
aẞ ſakau: ſaugokities nů raugo
Parizēuẞû ir Saducēuẞû.
12. Tay jie ſupráto, kad ne
ſakęs buwo, kad ſaugotus nů
důnôs raugo, bet nů Parizēuẞû
ir Saducēuẞû pamókſlo.
13. Tay atējęs į ẞalis mieſto
Cezarēôs Pilippi, klauſe moki=
tinus ſawo, ſakydams: ką ſako
ẑmones, ẑmogaus ſuny ēſanti?
14. Jie tare: kiti ſako, tu eſi
Jonas krikẞtytojis, kiti, tu eſi
Elioẞus, kiti, tu eſi Jeremio=
ẞus, ar prárakû wiens.
15. Jis tare jiems: ogi jús
ka ſakot, manę ēſant?
16. Tay atſáke Simons Pé=
tras ir tare: tu eſi Kriſtus, ſu=
s gywojo Diewo.

17. Ir atſakydams Jēzus tare
jam: iẞganytás eſi, Simon, ſu=
nau Jonoẞaus, nēs kunas ir
kraujas tai taw n'apréiẞke, bet
mano Tēwas danguje.
18. Ir aẞ ſąkau taw: tu eſi
Pétras, ir ant tôs ůlôs aẞ
kurſu ſawo baẑnyczią, ir péklôs
wartai ję ne pérgalēs.
19. Ir důſu taw dangaus rak=
tus. Wis ką tu ant ẑémês ſu=
riẞi, tai ir danguje bus ſuriẞta,
ir wis ką tu ant ẑémês atriẞi,
tai ir danguje bus atriẞta.
20. Tay jis įſake ſawo moki=
tiniems, įdant niekam ne ſaky=
tu, kad jis Jēzus ans Kriſtus
ēſąs.
21. Nů to czēſo pradējo Jē=
zus apſakyt' ſawo mokitiniems,
kaip turis eit į Jeruzalę ir
daug kentēti nů wyreſnujú ir
wyrauſû kuningû, ir raẞtemo=
kitû, ir uẑmuẞams buti, ir kel=
tis trécząa dieną iẞ numiruſiû.
22. Ir Pétras ēmęs jį į ẞalį,
ſubare jį ir tare: Wieẞpatie,
czēdik ſawę, tai nieku budu te
ne nuſidůda taw.
23. Bet jis atſigręẑęs tare
Pétrui: atſtok nů manęs, ẞē=
tone, tu eſi man papiktinimu,
nēs tu ne dumoji, kas Diewo,
bet kas ẑmonû yra.
24. Tay tare Jēzus ſawo mo=
kitiniems: jey kas nor manę
ſékti, tas te uẑſiginie ſawęs ir

ēmęs sawo kryžų ant sawęs, te sekie manę.
25. Nēsa kurs sawo gywasti nor išlaikyti, tas prapuldis tą, ir kas sawo gywasti prapuldis dēl manęs, tas atrąs ji.
26. Ką máczitu žmogui, kad jis wisą swietą pelnytu ir taczaus patrotitu sawo dušią? arba, ką gal žmogus dûti, kad sawo dušią atwadotu?
27. Nēs juk nusidůs, žmogaus sunų ateisenti šlowēje sawo Tēwo su sawo angēlais, ir tada kiekwienam atlygis pagal jo dárbus.
28. Iš tiesôs sakau jums: yra czę keli stowinczû, kurie smertiês ne ragaus, iki išwys žmogaus sunų ateinanti sawo karalystēje.

17. Pérskyrimas.

Kristus peršwiestas gydin' ligoni.

Ir po šešû dienû ēme Jēzus su sawim Pétrą ir Jokubą ir Joną, jo broli, ir užwede jůs i šali aut aukšto kálno.
2. Ir pastójo péršwiestas po jû akiû, ir wéidas jo žibējo kaip saule; ir jo rubai balti pastójo, kaip šwiesybe.
3. Ir štay, pasirode jiems Moižēšus bey Eliošus, tůdu kalbējo su jůmi.
4. Bet Pétras atsakydams tare Jēzui: Wiešpatie, czę gér buti; jey nori, padarysim czę tris šētras, taw wieną, Moižēšui wieną ir Eliošui wieną.
5. Ir jam dar taipo be kalbant, štay, šwiesi debesis užējo ant jû. Ir štay, balsas iš debesiês tare: šis yra mano mielasis Sunus, kuriům mēgstu, to turite klausyti.
6. Kaip tai mokitinei girdējo, parpůle jie ant sawo wéido ir didey nusigando.
7. Bet Jēzus jůs priējęs pakrùtino jůs ir tare: kélkities ir nesibijokities.
8. Bet kaip jie sawo akis pakēle, ne regējo jie nieko, kaip tiktay Jēzų wieną.
9. Ir jiems nueinant nů kálno, prisáke jiems Jēzus, tarydams: jús ši regējimą niekam ne sakykite, iki žmogaus sunus iš numirusû bus prisikēlęs.
10. Ir jo mokitinei klause ji, tarydami: kagi sako rašte-mokiti, Eliošų turint pirma ateiti?
11. Jēzus atsakydams tare jiems: Eliošus tiesa tur pirma ateit ir wis pataisyti.
12. Bet aš sakau jums: Eliošus jau atējęs, ir jie ne išpažino ji, bet padáre jam, ką jie norējo. Taip ir žmogaus sunus kentēti turēs nů jû.
13. Tay supráto mokitinei, ji apie Joną krikštytoji jiems kalbējusi.

14. Ir jiems atējus pas žmones, priējo jį žmogus ir půlęs jam į kielus,

15. Tare: Wießpatie, pasigailēk mano sunaus, nēsa jis mēnesio liga serga ir didę kanczą kencza; jis tankey půlinēj' į ugnį ir tankey į wándenį.

16. Ir aß jį pargabenau pas tawo mokitinus, ir jie ne galējo jį gélbēt.

17. Bet Jēzus atsakydams tare: ak tu netikinti ir nelaba giminē! koley dar busu pas jus? kaip ilgay késu jus? atweskit jį ßén pas manę.

18. Ir Jēzus sudraude jį, ir wélnas ißējo iß jo, ir pasweíko waiks tą paczę adyną.

19. Tay jo mokitinei skyru jį priēję, tare jam: kogidēl més jį ne galējom ißwaryt?

20. Bet Jēzus atsakydams tare jiems: jusû netikējimo dēley. Nēs iß tiesôs sakau jums: jey jús tikējimą turit kaip garstyczû grúdą, tay gálit sakyti ßiam kálnui: pérsikelk iß czę ténay, tay jis pérsikels; ir jums ney wiens dáikts ne bus negálims.

21. Bet ßi weislē ne ißeit, kaip tiktay per maldą ir pastninkáwimą.

22. Bet jiems besilaikant Galēoje, tare jiems Jēzus: nudůs, kad žmogaus sunus padůtas bus į žmonû rankas.

23. Ir užmuß jį, ir jis kélsis treczą dieną. Ir jie labay smútijos.

24. Ir atējus į miestą Kapernaum, ējo pas Pétrą tie, kurie czyžę renka, ir tare: ar jusû mokitojis ne mokēdawo czyžês piningą?

25. Jis tare: mokēdawo. Ir jam namon parējus kalbino jį Jēzus pirma tarydams: kas régis taw, Simon! nů ko ima karálei ant žémês muitą arba czyžę? ar nů sawo waikû, ar nů swetimû?

26. Tay tare jam Pétras: nů swetimû. Jēzus tare jam: tay waikai walni.

27. Bet kad mes jůs ne papiktintnmbin, tay eik pas mares ir ißmesk méßkerę, ir pirmaję žuwį ißsikelenczę imk, ir atplēßęs jôs nasrus, rasi piningą, tą patį ēmęs mokēk už manę ir už sawę.

18. Pérskyrimas.

Apie papiktinimą; dangaus raktus ir brolißką suderējimą.

Tą paczę adyną atējo mokitinei pas Jēzų tarydami: kas yra didzausas dangaus karalystēje?

2. Pawadinęs Jēzus kúdikį pas sawę, state tą į jû tarpą,

3. Ir tare: iß tiesôs sakau
jums: jey ne prisiwersite ir
pastósite, kaip kúdikei, tay ne
ieisite i dangaus karalystę.
4. Taygi kas pasižémis, kaip
tas kudikēlis, tas yra didžausas
dangaus karalystēje.
5. Ir kas toki kúdiki priim'
mano wardan', tas manę priim'.
6. Bet kas papiktin wieną tû
mažausujû, kurie i manę tik',
tam butu geraus, kad girnû
akmů jam butu ant káklo užka-
bintas ir nuskandintas butu
márû gilybēje.
7. Bēda swietui dēl papiktini-
mû. O taczau tur ateit papikti-
nimai; bet bēda tam žmogui,
per kuri ateit papiktinimas!
8. Jeygu tawo ranka arba
koja papiktin tawę, tay atkirsk
ję ir mesk nů sawes; geraus
taw, ráißam arba lůßam ieiti
i gywasti, ne kaip dwi ranki,
arba dwi kôji turēdamas ime-
tams butumbei i amžiną ugni.
9. Ir jey tawo akis papiktin
tawę, ißplēßk ję ir atmesk nů
sawęs; geraus taw yra, su
wiena ake i gywátą ieiti, ne
kaip dwi aki turēdamas imestas
butumbei i péklôs ugni.
10. Dabokities, kad ney wieną
iß tû mažujû ne papeiktumbit;
nēsa sakau jums: jû angēlai
danguje rég' wisadôs wéida
mano Tēwo dangißkojo.
11. Nēsa žmogaus sunus atējo
ißganyti, kas pražuwo.
12. Kas régis jums, kad koks
žmogus turētu ßimta awjû, ir
wiena iß tû paklystu, ar jis ne
paliktu dewynesdéßimtis ir de-
wynes ant kalnû ir nuējęs jēß-
kotu paklydusę?
13. Ir jey trópitus ję atrąsti,
iß tiesôs sakau jums, jis dau-
giaus džaugiasi taje, ne kaip
anoms dewynesdéßimt ir dewy-
noms nepaklydusoms.
14. Taip ir jusû dangißkas
Tēwas ne nor, kad tikt wienas
tû mažujû pražútu.
15. Bet jey susigrießitu tawo
brolis prieß tawę, tay nuējęs
graudénk ji tarp sawęs ir tarp
jo. Jey klausys tawęs, tay lai-
mējei sawo broli.
16. Jey tawęs ne klauso, tay
priimk dar wieną arba dų
pas sawę, kad kožna prowa
dwiejû ludininkû burnoje pasi-
laikytu.
17. Jey jis tû ne klauso, tay
apsakyk surinkimui; jeygu ir su-
rinkimo ne klauso, tay laikyk ji
per pagóni ir muitininką.
18. Iß tiesôs sakau jums: ką
jús ant žémês surißite, tai ir
danguje bus surißta, ir ką jús
ant žémês ißrißte, tai ir danguje
bus ißrißta.
19. Tolaus sakau jums: kur
du tarp jusû ant žémês susitar,

ko norint melstis, tay gaus nů mano dangißko Tēwo.
20. Nēsa kur du arba trys susirinko mano wardan, czę aß widuj' tarp jû esmi.
21. Tay atējęs Pétras pas jį, tare: Wießpatie, kelisgi kartus aß sawo broliui, kurs man susigrießitu, turu atléisti? ar ganà septynis kartus?
22. Jēzus tare jam: aß sakau taw: ne septynis kartus, bet septynisdéßimtis kartû septynis kartus.
23. Todēl prilygsta dangaus karalyste karálui, kurs norējo susirokůti su sawo tarnais.
24. Ir kaip pradējo rokůti, rádosi wiens, kurs jam skelējo deßimtį túkstanczių swárů.
25. O kaip ne turējo, kůmi użmokētu, liepe wießpats parduti jį, jo moterį ir waikus ir wis ką turējo, ir użmokēti.
26. Tay tarnas parsiklaupęs meldēsi jo, tarydams: wießpatie, pakentēk man, aß taw wis użmokesu.
27. Pasigailējęs tada wießpats to tarno, paléido jį ir skolą jam taipojau atléido.
28. Tay ißējęs tasai tarnas rádo wieną sawo draugû, kurs jam skelējo ßimtą gráßû, ir nutwēręs smauge jį, tarydams: użmokēk man, ką tu man skeli!
Tay půlęs į kielùs jo draugas melde jį, tarydams: pakentēk man, aß taw wis użmokēsu.
30. Ale jis ne norējo, bet nuējęs apkale jį, pakol użmokētu, ką skelējo.
31. Bet tai ißwydę jo draugai labay nusismútijo ir atėję praneße sawo wießpaczui wis, kas nusidawe.
32. Tay pawadinęs jį jo wießpats tare jam: tu piktasis tarne, wisą tą skolą taw atléidau, kadangi manę meldei.
33. Argi ne reikējo ir taw susimiltis sawo draugo, kaip aß tawęs susimilau?
34. Ir supykęs jo wießpats padawe jį muczytojams, ik' użmokētu wis, ką jam skelējo.
35. Taipo darys ir jums mano Tēwas dangißkasis, jey ne iß ßirdiês atléisite, kiekwiens sawo broliui jo nusidējimus.

19. Pérskyrimas.

Apie atsiskyrimo grómatą, tudikius ir bagotystę.

Ir nusidawe, kad Jēzus wisus tus żodżus ißkalbējęs ißējo iß Galileôs ir atējo į rubéżus Zydû żémês, anaßal' Jordano.
2. Ir séke jį daug żmonû, ir jis gyde jůs ténay.
3. Tay atėję pas jį Parizēußai gunde jį tarydami: bau walė żmogui skirtis nů sawo

paczôs, děl bile kokiôs prieźa=
ſtiês?

4. Bet jis atſakydams tare
jiems: ar ne ſkaitět, kad tas,
kurs iß pradźôs źmogų ſutwěre,
tas padáre, kad wiens wyrs bey
moterißke butu?

5. Ir tare: toděl źmogus
ſawo těwą ir motiną palikęs
prie ſawo moters glauſis, ir
bus jůdu wienas kunas.

6. Yragi tůdu ne du, bet wie=
nas kunas. Taigi, ką Diewas
ſuwede, to ney wiens źmogus
ne tur pérſkirti.

7. Jie tare jam: kamgi Moi=
źěßus priſake atſiſkyrimo gró=
matą důti, ir nů jôs atſiſkirti?

8. Jis ſake jiems: Moiźěßus
pawélijo jums ſkirtis nů ſawo
moterû, děl juſû ßirdiês kietu=
mo; bet iß pradźôs taip ne
buwo.

9. Ale aß ſakau jums: kurs
ſkiraſi nů ſawo moters, (jey ne
děl kekßyſtês) ir kitą wéda, tas
pérźengia wenczawonyſtę. Ir
kurs atſkirtą wéda, ir tas wen=
czawonyſtę pérźengia.

10. Tay tare mokitinei jam:
jey taip yra ſu wyru ir ſu mo=
terimi, tay ne gér weſti.

11. Bet jis tare jiems: tą
źodi ne wiſi ißmáno, bet tikt
tie, kuriems důta.

12. Něs yra keli rómiti, kurie
taip iß motinôs źywáto gimę,
ir yra kiti rómiti, kurie źmonû
ißrómiti; ir yra kiti rómiti, ku=
rie patys ſawę ißrómijo děl
dangaus karalyſtês. Kas tai
gal ißmanyti, t' ißmáno.

13. Tay atneße kudikělus pas
ji, kad uźdětu rankas ant jû ir
melſtus, o mokitinei draude jůs,

14. Bet Jěźus tare: léiſkite
kudikělus, ir ne drauſkite jůs
pas manę ateiti; něſa tokiû yra
dangaus karalyſte.

15. Ir uźděję̨s rankas ant jû,
ißějo iß czę.

16. Ir ßtay, wiens atěję̨s
tare: gérs mokitojau, ką gér
daryſu, jeib amźiną gywaſti
apturěczau?

17. Bet jis tare jam: kam
wadini manę geru? ney wiens
n' eſti géras, kaip tiktay wiens
Diewas. Bet jey tu nori ieiti
i gywaſti, tay pilnawók priſá=
kimus.

18. Tay jis tare jam: kurus?
Bet Jězus tare: Ne uźmußk.
Ne pérźengk wenczawonyſtę. Ne
wogk. Ne lùdik neteiſaus lù=
dimo.

19. Gárbink těwą ir motiną.
Ir mylěk ſawo artimą, kaip
pats ſawę.

20. Tay jaùnikáitis tare jam:
wis tai aß pilnawojau iß ſawo
jaunyſtês, kogi dar man reik?

21. Jězus tare jam: jey nori
tobulas buti, tay eik ir pardůk

wis, ką turi, ir dūk ubagams; tay turēsi skárbą danguje, ir atējęs sèk' manę.
22. Tą żodį išgirdęs jaunikáitis, atstójo smútnas nů jo; nēsa turējo daug lobjo.
23. Bet Jēzus tare sawo mokitiniems: iš tiesôs, sakau jums, bagotas ne pigey ieis į dangaus karalystę.
24. Ir tolaus sakau jums: pigiaus yra werblúdui péreiti per adatôs ausį, ne kaip bagotam ieiti į Diewo karalystę.
25. Tai išgirdę jo mokitinei nusigando labay, ir tare: kasgi tada gal išganytas buti?
26. Bet Jēzus pażurējo į jůs, ir tare jiems: żmonēms tai ne galims daikts, ale Diewui wisi daiktai galimi.
27. Tay atsakydams Pétras tare jam: štay, mes wislab palikę sékēm tawę, kas bus mums uż tai?
28. Bet Jēzus tare jiems. iš tiesôs, sakau jums, kad jús, kurie pasekēt manę, atgimime, żmogaus sunui sēdint ant krasês sawo šlowês, taipojau ir jús sēdēsit ant dwylika krasû ir súdisite dwyliką giminû Izraēlio.
29. Ir kas paliks namus, arba brolus, arba seseris, arba tēwą, arba mótiną, arba moterį, arba waikus, arba laukus dēl mano wardo, tas šimteropay ims, ir į dalykus gaus ámżiną gywastį.
30. Bet daug, kurie yra pirmi, bus paskuczausi, ir daug paskuczausujû bus pirmieji.

20. Pérskyrimas.

Apie wynicżą, mokitojû pasididżáwimą ir akłû pagalbą.

Dangaus karalyste prilygsta ukininkui, kursai ankšti išējo samdyti darbininkus į sawo wynicżą.
2. Ir suderējęs su darbininkais po grašį ant dienôs, nusunte jůs į sawo wynicżą.
3. Ir išējęs trecżą adyną památe kitus ant turgaus pateikianczus,
4. Ir tare jiems: ir jús eikit į wynicżą, důsu jums, kas werta.
5. Ir jie nuējo. Wēl išējęs šéštą ir dewintą adyną taipjau padáre.
6. Bet išējęs wienoliktą adyną, rádo kitus pateikianczus ir tare jiems: ką czę stowite wisą dieną pateikdami?
7. Ir jie sake jam: nieks mus ne samde. Jis sake jiems: eikit ir jús į wynicżą, ir kas wert' bus, ir jús gausite.
8. Bet wákarui ateinant tare wynicżôs ukininks sawo użweizdui: wadink darbininkus ir důk

jiems algą, pradėjęs nů pasku-
czausû ik' pirmujû.
9. Tay atėjo wienoliktoj' ady-
noj' samdyti, ir gawo kiek wiens
sawo grászi.
10. Bet pirmieji atėję dumójo,
daugiaus gausę, ir taipojau kiek
wiens gawo sawo grászi.
11. Ir tą gáwę murmėjo
priesz ukininką,
12. Tarydami: szie paskuczau-
sieji tiktay wieną adyną te dir-
bo, ir tu jůs mums sulyginai,
kurie mes dienôs nasztą neszo-
jom ir jôs karszti kentėjom.
13. Bet jis atsakydams tare
wienam isz jû: prietelau, asz ne
darau taw neteisybę; ar ne su-
derėjei su manimi po wieną
grászi?
14. Imk, kas taw půlasi ir
eik. Bet sziems paskuczausiems
noru důt. kaip taw.
15. Arba, ar asz ne turu wa-
lês, su sawůju daryti, ko asz
noru? ar todėl taip żwairey
żúri, kad asz toks gérs esmi?
16. Taipo bus paskuczausieji
pirmi, ir pirmieji paskuczausi.
Nės daug yra wadintû, bet
maż iszrinktû.
17. Ir eidams i Jeruzalę ėme
su sawim dwyliką mokitinû
skyru ant kélo ir tare jiems:
18. Sztay, użeinam i Jeru-
zalę, ir żmogaus sunus bus pa-
důdams wyrausiems kuuigams
ir rasztemokitiems; tie atsúdis
ji ant smertiês;
19. Ir padůs ji pagonams
apjůkti, nuplakti ir nukryżawo-
ti, ir tréczą dieną wėl prisikél-
sis.
20. Tay atėjo pas ji mótina
waikû Zebedėjaus su sawo su-
num dwiem ir atsiklaupusi
melde ką isz jo.
21. Ir jis tare jei: ką nori?
Ji atsáke jam: léisk szůdy mano
suny sėdėti tawo karalystėje,
wieną po tawo deszinês ir antrą
po tawo kairês.
22. Bet Jėzus atsáke tary-
dams: jús ne żinote, ką praszą;
ar galite to kyliko gérti, kurio
asz gérsu, ir sawę důtis kriksztiti
tů kriksztu, kuriů asz kriksztijams
esmi? Jie tare jam: gálime.
23. Ir jis tare jiems: mano
kyliką tiesa gérsite ir kriksztu,
kuriům asz kriksztijams, busite ir
jús krikszititi; bet sėdėt po deszi-
nės ir po kairês, man ne půlasi
důti, kaip tiktay tiems, kuriems
pagatáwita mano Tėwo.
24. Tay iszgirdę szie dészimtis,
pykterėjo ant tû dwiejû broliû.
25. Bet Jėzus pawadinęs jůs
pas sawę, tare: żinote, kad ku-
nigaikszczei swietiszki ponawója,
ir didi ponai waldo.
26. Taipo ne tur buti tarp
jusû, bet noris kas tarp jusû
didżu buti, tas t' esie jusû tarnu.

27. Jr noris kas didzausu
buti, tas t' esie jusû bérnu:
28. Lygey kaip żmogaus su-
nus n' atējo, kad jam ßlúżitu,
bet kad patsai ßlúżitu ir dûtu
sawo gywasti atpirkimui uż
daugius.
29. Jr jiems iß Jērikôs ißei-
nant, séke ji daug żmonû.
30. Jr ßtay, du aklu, sēdin-
czu pakelēj', ißgirdę Jēzų pra-
einanti, ßauke ir tare: ak Wieß-
patie, tu sunau Dowido, susi-
milkis mumû.
31. Bet żmones apdraude jû-
dy, kad tylētu; bet jûdu jû lab-
jaus ßauke, tarydamu: ak Wieß-
patie, tu sunau Dowido, susi-
milkis mumû.
32. Bet Jēzus apsistojęs wa-
dino jûdy ir sake jiemdwiem:
ką norita, kad jumdwiem dary-
czau?
33. Jûdu atsáke jam: Wieß-
patie, kad mumû akys atsi-
wértu.
34. Jr Jēzus pasigailējo, ir
jû dwiejû akis pakrùtino, ir
tûjaus regējo sawo akimis ir
séke ji.

21. Pérskyrimas.

Kristaus ėjims į Jeruzalę ir susikalbėjimas.

Bet jiems artyn atējus pas Je-
ruzalę, iki Betpagês pas alywû
kalną, nusunte Jēzus dy sawo
..tinû,
2. Jr tare jiemdwiem: eikita
į miestéli jumdwiem po akiû
ēsanti, ir tûjaus rąsita asi-
lēnę pririßtą ir asilaiti su je;
atrißkita ir atweskita ję pas
manę.
3. Jr jey kas jumdwiem ką
sakys, tay tarkita: Wießpats
abiejû priwálo, ir tûjaus abu
jum leis.
4. Bet tai wis nusidawe, kad
ißsipildytu żodis prárako saky-
tas, kalbanczio:
5. Sakykit dukterei Zion: ßtay,
tawo karálus ateit pas tawę,
lengwas, sēdis ant asilēnês ir
ant asilaiczio asilēnês, naßto-
mis pripràtusôs.
6. Mokitinu du nuējusu pa-
dáre, kaip Jēzus jiemdwiem
buwo liepęs.
7. Jr atwede asilēnę ir asi-
laiti, ir klójo sawo rubus ant
jû ir użsodino ji ant tû.
8. Bet daug żmonû paklójo
sawo rubus ant kélo, kiti kirto
ßakas nû médziû ir pamete
ant kélo.
9. Bet żmones pirma ir pas-
kuy eidami ßauke tarydami:
Ozianna sunui Dowido, pagir-
tas buk ateinąsis wardan Wieß-
patiês! Ozianna aukßtybēje!
10. Jr jam įeinant į Jeru-
zalę, sujùdo wisas miestas, sa-
kydams: kas tasai?
11. Bet żmones tare: tas yra

anſai Jēzus, prárakas iſz Naza=
ret, iſz Galilēôs.
12. Ir Jēzus ìējo ì Diewo
bażnyczą ir iſzwáre wiſus per=
kanczus ir pardůdanczus baż=
nyczoje ir parwerte muitininkû
ſtalus, ir kraſes karwelus par=
důdanczû,
13. Ir tare jiems: paraſzyta
yra: mano namai maldôs na=
mai wadinami, bet jús iſz tû
padárēt razbáininkû důbę.
14. Ir atējo pas jì ì bażny=
czą akli ir raiſzi, ir jis iſzgyde
jůs.
15. Bet kaip wyrauſieji kuni=
gai ir raſzte=mokiti památe ſte=
buklus, kurus jis dare, ir wai=
kus ſzaukianczus bażnyczoj' ir
ſakanczus: Ozianna ſunui Do=
wido! didey ſupyko,
16. Ir tare jam: argi ne gir=
di, ką ſzie kalba? Jēzus ſake
jiems: girdzu. Ar niekadôs ne
ſkaitēt: iſz burnôs jaunû kudi=
liû ir żindanczujû ſaw laupſę
pataiſei?
17. Ir palikęs jůs iſzējo iſz
mieſto ì Betanią ir ten paſiliko.
18. Bet kaip rytmetij' wēl ì
mieſtą ìējo, iſzalko.
19. Ir památęs wieną pygû
médì pakelēj', artyn priējo ir
rádo kit' nieko, kaip tikt lapus
ant jo; ir ſake ì jì: jau niekados
ne neſzk waiſaus! Ir pygû mé=
dis tůjaus padzúwo.
20. Tai památę mokitinei dy=
wijoſi, tarydami: kaip taip
wéikey padzúwo tas pygû mé=
dis?
21. Bet Jēzus atſakydams
tare jiems: iſz tieſôs ſakau
jums, kad tikējimą turit ir
n' abejojat, tay ne tiktay ſu
pygôs medzu tai galēſite daryti,
bet jey ir ſakyſite ſziam kálnui:
kélkis ir grúk ì mares, tay nu=
ſidůs.
22. Ir wis, ką praſzote mal=
doje, jey tikit, tay gauſit.
23. Ir kaip jis ìējo ì bażny=
czą ir mokino, priējo jì wyrau=
ſieji kunigai ir żmonû wyreſ=
nieji ſakydami: kieno macije
tai darai? ir kas tai taw pa=
wélijo?
24. Jēzus jiems atſakydams
tare: ir aſz jus klauſu wieną
żodì, jey jús man tai ſakot,
tay ir aſz jums ſakyſu, kam pa=
wélijant aſz tai darau.
25. Iſz kur buwo Jono krikſz=
tas? ar jis buwo iſz dangaus,
ar iſz żmonû? Tay jie ſawije,
miſlijo ir tare: jey ſakom, jì
iſz dangaus buwuſì, tay jis
mums ſakys: kodēlgi jam ne
wierijot?
26. Bet jey wēl ſakom, jì
iſz żmonû buwuſì, tay turim
żmonû bijotis, nēs jie wiſi
Joną per prárakq laike.
27. Ir atſáke Jēzui tardami:

to ne żinom. Tay jis jiems
sake: taygi ir aß jums ne sa=
kau, kieno macije aß tai darau.
28. Bet kas jums régis? tu=
rējo żmogus dy suny, ir pir=
mają priējęs tare: sunau, eik
ir dirbk ßendien mano wyni=
czoj'.
29. Bet jis atsakydams tare:
aß tai ne darysu. Potam to
gailējos ir nuējo.
30. Ir ējęs pas antrą taipjau
tare. Bet jis atsakydams tare:
eisu, pone! ir ne nuējo.
31. Katras tû dwiejû dare
tēwo wálę? Jie atsáke jam:
pirmasis. Jēżus tare jiems: iß
tiesôs sakau jums: muitininkai
bey kékßēs gal weikiaus į dan=
gaus karalystę nukąkt', ne kaip
jús.
32. Jonas pas jus atējo, ir
mokino jus tikrąją kélą, ir jús
jam ne wierijot, bet muitinin=
kai bey kékßēs jam wierijo. Ir
norint jús tai matēt, taczau ne
prisiwertēt, kad jam ir jús po=
tam butumbit wieriję.
33. Girdēkit kitą prilyginimą:
buwo ukininks, tas prisodino
wyniczą ir tą twora aptwēre,
ir wyno spaustuwę toje ißkase,
ir budawójo korą, ir ją wynyczi=
ninkams parsamdęs į swétimą
żémę ißkelawo.
34. Bet rankiaus czēsui priē=
nusunte sawo bérnus pas
wyniczininkus, kad jo waisų
imtu.
35. Tay wyniczininkai nu=
twēre jo bérnus, wieną ißplake,
antrą użmuße, tréczą akmeni=
mis nużude.
36. Wēl nusunte kitus bérnus,
daugiaus ne kaip pirmujû bu=
wo; ir jie tiems taipojau pa=
dáre.
37. Potam sunte pas jûs sa=
wo suny, sakydams: jie mano
sunaus bijósis.
38. Bet wyniczininkai suny
památę susikalbējo: tai tēwo=
nis, eikim, użmußkim ją ir jo
tēwißkę saw imkim.
39. Ir ēmę ją, ißstúme iß wy=
niczôs ir użmuße ją.
40. Taygi, kad tôs wyniczôs
ponas ateis, ką darys tiems
wyniczininkams?
41. Jie sake jam: jis tus pik=
tadējus piktay nużudys ir sa=
wo wyniczą kitiems wyniczi=
ninkams ißdûs, kurie jam dûs
waisų tikru czēsu.
42. Jēżus sake jiems: argi
niekaday ne skaitēt raßte: tas
akmů, kuri budawoninkai iß=
mete, tas kampinù akmenimi
pastójo; tai tikosi nů Wießpa=
tiês, ir yra dywai po musû akiû.
43. Todēl sakau jums: Diewo
karalyste, jums atimta, tiems
żmonēms bus dûdama, kurie
jôs waisų néßa.

44. Ir kas ant to akmen's půla, tas sutrupēs, bet ant kurio jis půla, tą sutręszkis.
45. Ir wyresnieji kunigai bey Parizēuszai, jo prilyginimus girdēdami, supráto, kad jis apie jůs kalbējo.
46. Ir jie jēszkójo, kaip jį sugautu, bet žmonû bijójos; nēsa jie laike jį per práraką.

22. Pérskyrimas.

Apie karálaus swodbą, ir wyrausia priśátimą.

Ir Jēzus atsakydams wēl per prilyginimus jiems kalbējo, sakydams:
2. Dangaus karalyste lygi yra karálui, kurs sawo súnui swodbą kēle.
3. Ir sawo tarnus iszsunte, sweczû swodbon pakwiest'; ir jie ne norējo ateit.
4. Wēl iszsunte kitus tarnus, tarydams: sakykit sweczams: sztay, czésnį sawo pastelawau, mano jauczei ir penimi galwijai pamuszti ir wislab gatawa; ateikit į swodbą.
5. Bet jie tai nieku werte ir nuējo, wiens ant sawo lauko, kits ant sawo kupczystês.
6. Bet keli sugáwę jo tarnus, apgēdino ir užmuszē jůs.
7. Tay iszgirdęs karálus papyko ir pulkus sawo zalnēriû iszsuntęs sziûs razbaininkus nùžawino ir jû miestą užbegē.
8. Tay sake sawo tarnams: swodba tiesa gatawa, ale sweczei tôs ne búwo werti.
9. Todēl eikit ant wiezkelû ir kwēskit swodbon, ką rąsit.
10. Ir tarnai nuēję ant wiezkeliû, suwede, ką tikt rado, ir piktû ir gerû; ir apsēdo wisus stalus.
11. Tay įējęs karálus apžwalgyt sweczû, iszwydo tenay žmogų n'apsirēdžusį swodbiszku rubù,
12. Ir tare jam: prietelau, kaip tu szę įējei ir taczau n'apsirēdęs rubù swodbiszku? ir jis nutilo.
13. Tay karálus sawo tarnams sake: suriszkit jam rankas ir kojas ir iszmeskit jį į tolimjausą tamsybę, tenay bus kaukim's ir dantû klabējims.
14. Nēsa daug yra pawadintû, bet maž iszrinktujû.
15. Tay nuēję Parizēuszai sudúme, kaip jį sugautu jo kalboje.
16. Ir nusunte pas jį sawo mokitinus su Erodo tarnais, sakydami: mokitojau, mes žinom, tawę teisų ēsanti ir kelą Diewo tikray mokinanti, ir tu n'atboji ney wieno ir ne weizdi ney szókio, ney tókio žmogaus.

17. Todēl sakyk mums, kas taw régis: ar werta ciecorui czyżę dűt, ar ne?
18. Taygi suprąsdams Jēzus jű klastą, sake: jús wéidmainei, kam gundot manę?
19. Paródikit man czyżpinigą. Ir jie jam padawe gráßi.
20. Ir jis sake jiems: kieno tas ábrozas ir użraßas?
21. Jie sake jam: ciecoraus. Tay jis tare jiems: taygi dűkit ciecorui, kas ciecoraus yra; ir Diewui, kas Diewo.
22. Jie tai ißgirdę dywijos, paliko ji ir nuējo ßalin.
23. Tą paczę dieną priējo ji Sadducēußai, kurie sako n'ēsanti prisikēlimą, ir klause ji,
24. Tarydami: mokitojau: Moizēßus sakęs: jey kas mirßta, ne turēdams waikű, tay tur jo brolis jo paczę paimti ir waikű sawo broliui gaminti.
25. Taygi pas mus buwo septyni brolei. Pirmasis wédęs numire ir ne turēdams waikű, paliko sawo paczę sawo broliui.
26. Taipojau ir antras ir tréczas, iki sékmojo.
27. Paskuczaus po wisű numire ir pati.
28. Prisikēlime tada iß numirusű, kurio ji bus pati tarp tű septynű? juk wisi ję wéde.
29. Bet Jēzus atsakydams re jiems: jús klajojat, ne ißmanydami ney ráßtą, ney maci Diewo.
30. Prisikēlime ney wes, ney tekēs, bet lygus yra angēlams Diewo danguje.
31. Bet ar ne skaitēt apie numirusű prisikēlimą, kas jums nű Diewo sakyta, taip kalbanczo:
32. Aß esmi Diewas Abraómo, ir Diewas Izaóko, ir Diewas Jokubo. Bet Diewas ne yra numirusű Diew's, bet gywujű.
33. Ir żmones tai girdēdami stebējos jo pamókslo.
34. Bet Parizēußai ißgirdę, ji Sadducēußus nutildżusi, susirinko.
35. Ir wiens jű, raßte-mokits, gundidams ji, tare:
36. Mokitojau, kursai yra didżausas prisákims zokane?
37. Bet Jēzus tare jam: mylēk Diewą, sawo Wießpati, iß wisôs ßirdiês ir iß wisôs dußôs ir iß wisôs dumôs.
38. Tai pirmasis ir didżausas prisákimas.
39. Bet antras tam lygus: mylēk sawo artimą, kaip pats sawę;
40. Tűse dwiejűse prisákiműse sudētas wisas zókans ir prárakai.
41. Bet kaip buwo susiēję Parizēußai, klause jűs Jēzus,

42. Sakydams: kas jums régis apie Kristų? kieno sunus jis yra? Jie sake: Dowido.
43. Jis sake jiems: kaipgi ji Dowids dwásēje Wieszpaczu wadina, sakydams:
44. Wieszpats sakęs mano Wieszpaczui: sēskis po mano deszinês, iki padēsu tawo neprietelus i tawo pakóją.
45. Taygi jey Dowids ji Wieszpaczu wadina, kaipgi jis jo sunus yra?
46. Ir ne galējo jam ney wiens ney żodzio atsakyti, irgi ne drysso ney wiens isz tôs dienôs ji daugiaus ko klausti.

23. Pérskyrimas.

Jēzaus kozonis apie Parizēuszus.

Tay Jēzus kalbējo żmonēms ir sawo mokitiniems,
2. Tarydams: ant Moizēszaus kráśês sēd raszte-mokiti ir Parizēuszai.
3. Taygi wis, ką jie jums liepja laikyti, tai laikykit ir darykit, ale pagal jû elgimą ne elgkities. Jie tiesa tai sako, bet pátys ne dáro.
4. Bet jie risza sunkias ir nepakelamas nasztas ir użdeda jas ant żmonû kaklo; ale jie pátys tû ney wienu pirsztu ne nor pajùdinti.
5. Bet wisus sawo dárbus dáro, kad żmonû régimi butu. Jie plátin' sawo atminimo żenklus ir didina sawo rubû sules.
6. Jie meilij' sēdēti wyrausosa wietosa uż stálo, cżésnisa ir szuilēsa.
7. Ir rods mēgsta, kad ant turgaus sweikinami ir żmonû Rabbi wadinami butu.
8. Ale jús nesiwadinkities Rabbi; nēs wiens yra jusû mokitojis Kristus, bet jús wisi este brolei.
9. Ir ney wieną ne wadinkit tēwu ant żemês; nēs wiens yra jusû tēwas, kurs danguje yra.
10. Ir ne wadinkities mokitojeis; nēs wiens yra jusû mokitojis, Kristus.
11. Wyrausas tarp jusû testow jusû tarnas.
12. Nēs kas pats pasiáuksztin, tas bus pażémintas, ir kas pats pasiżémin, tas bus paáuksztintas.
13. Bēda jums raszte-mokitiems ir Parizēuszams, jús wéidmainei, kurie użrakinat' dangaus karalystę żmonēms; jús patys ne ieinat, ir ieit norinczus ieiti ne léidzate!
14. Bēda jums raszte-mokitiems ir Parizēuszams, jús wéidmainei, kurie naszlû bùtus suēdat, ir sákoties ilgas maldas meldzą; todēl jums didésnis bus prażudims!
15. Bēda jums raszte-mok

tiems ir Parizēußams, jús wéidmainei, kurie péreinat žemes ir júres, kad wieną Zydû wierosp' priwerstumbit, ir pastójusį, dárote jį péklôs waikù, dy kartų už sawę didésnį.
16. Bēda jums, jús apjękinti wádai, kurie sakot: kas prisēk prie bažnyczôs, tai nieks yra, ale kas prisēk prie aukso ant bažnyczôs, tas yra nukaltęs!
17. Jús durni ir akli! kas yra didésnis, auksas, arba bažnycza, kuri auksą paßwencza?
18. Kas prisēkia prie altóraus, tai nieks yra; bet kas prisēk prie apierû ant altóraus, tasai káltas yra.
19. Jús durni ir akli! kas yra didésnis, apiera, arba altórus, kursai paßwencza apierą?
20. Todēl kas prisēkia prie altóraus, tas prisēkia prie jo ir prie wiso, kas ant altóraus yra.
21. Jr kas prisēk prie bažnyczôs, tas prisēk prie jôs ir prie to, kursai toje gywéna.
22. Jr kas prisēk prie dangaus, tas prisēk prie Diewo kráſês ir prie to, kursai ant jôs sēd.
23. Bēda jums raßte-mokitiems ir Parizēußams, jús wéidmainei, kurie desētines důnů mētû, dilû ir kmynû, ir palickat, kas sunkiaus yra zokane, butent súdą, mielaßirdingystę ir wierą! Sziû reiktu daryti ir anû ne palikti.
24. Jús apjękinti wádai, kurie ůdus koßat ir werbludus praryjate!
25. Bēda jums raßte-mokitiems ir Parizēußams, jús wéidmainei, kurie kúpkas ir bludùs iß wirßaus czystus laikot, bet widuj' pilni yra ir plēßimo ir ēdesio!
26. Tu aklasis Parizēuße! czystik pirmjaus iß widaus sawo kúpką ir blúdą, kad ir kas wirßuje yra, czysta butu.
27. Bēda jums raßte-mokitiems ir Parizēußams, jús wéidmainei, kurie lygus éste ißbaltintiems kapams, kurie iß wirßaus grażus ródosi, bet widuj' pilni yra mirusû kaulù ir wisokiôs bjaurybês!
28. Taipo ir jús iß wirßaus ródoties žmonēms geri, bet widuj' pilni éste weidmainystês, ir netikumo.
29. Bēda jums raßte-mokitiems ir Parizēußams, jús wéidmainei, kurie prárakû kapus budawojate ir dabinat teisujû paminklus,
30. Tardami: kad sawo tēwû amžije butumbim buwę, tay su jeis ne butumbim dalywi prárakû kraujo.
31. Taygi taipo pátys ißsilù-

dijat, waikai ēſą tû, kurie prárakus nužawino.

32. Geray; pripildikite ir jús ſaiką ſawo tēwû!

33. Jús žalczei ir angiû weiſlē, kaip norit ißwéngti péklißką pražûdimą?

34. Todēl ßtay, aß ſunczu pas jus prárakus ir ißmintingus ir raßte-mokitus; ir kitus jû nužawiſite ir nukryžawóſite, ir kitus nupląkſite juſû ßuilēſa ir perſekinēſite nů mieſtû iki mieſtû.

35. Kad ateitu ant juſû wiſas teiſus kraujas, pralietas ant žémês nůg kraujo teiſaus Abēlo, iki kraujo Zakarioßaus, ſunaus Barakijo, kuri užmußēt tarp bažnyczôs ir tarp altóraus.

36. Iß tieſôs, ſakau jums, wis tai ateiſent ant tôs giminês.

37. Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmußi prárakus ir akmenimis žudai taweſp' ſúſtus; kiek kartû aß norējau tawo waikus ſurinkti, kaip wißta ſurenka ſawo wißtyczus po ſawo ſparnais, ir jus ne norējot.

38. Sztay, juſû namai bus jums puſti palikti.

39. Nēſa ſakau jums: ne regēſit manęs nů ßio czēſo, iki tarſit: pagirtas buk ateinąs wardan Wießpatiês!

24. Pérſkyrimas.

Apie mieſto Jeruzalēs ißpûſtijimą ir ſwieto gálą.

Ir Jēzui atſtojus nůg bažnyczôs, jo mokitinei atējo pas jį, kad jamui paróditu bažnyczôs budawonę.

2. Bet Jēzus tare jiems: ar ne régite to wiſo? Iß tieſôs, ſakau jums: ne liks cze ney akmů ant akmen's ne ſugrautas.

3. Ir jam ant Alywû Kálno ſēdint, atējo pas jį mokitinei ſkyru, tardami: ſakyk mums, kada tai bus? ir kokſai bus ženklas tawo atējimo, bey ſwieto pabaigôs?

4. Bet Jēzus atſakydams tare jiems: dabokities, kad nieks jus ne ſuklaſtotu.

5. Nēſa daug ateis mano wardan, tardami: aß eſmi Kriſtus, ir daugumą ſuklaſtos.

6. Ir ißgirſite karùs ir ßaukſmus apie karùs. Dabokities ir ne nuſigąſkite. Tai wiſlab pirma tur nuſidůti, bet dar niera gálo.

7. Nēſa ſukils žmones prieß žmones, ir karalyſte prieß karalyſtę, ir bus maras ir bádas, ir drebējimas žémês ßén ir tén.

8. Bet tai wiſlab tikt pradzia bēdôs.

9. Tada padůs jus wargy'

nużawis jus. Ir n' apkenczami turēsite buti wisû żmonû, dēl mano wardo.
10. Tada daugel pasipiktis, ir kits kitą iszdůs, ir ne apkęs kits kitą.
11. Ir kélsis daug netikrû prárakû ir daugumą suklastos.
12. Ir kadangi neteisybe wirszų gaus, méile tulůse iszausz.
13. Bet kas isztriwós iki gálo, tas bus iszganytas.
14. Ir ta Ewangēlia apie karalystę apsakyta bus per wisą swietą, ant lùdimo wisiems żmonēms; ir tada ateis gálas.
15. Ir kada jau iszwysite iszpústijimo bjaurybę, apsakytą prárako Dangēlo, stowinczę ant szwentôs wietôs; (tai skaitąs ant to té daboja!)
16. Tada te bēga ant kalnû, kas Zydû żémēje butu.
17. Ir jey kas ant stógo butu, tas te ne nukópa, ką iszimti, isz sawo namû;
18. Ir jey kas ant lauko yra, tas te ne gryszta atgalos, sawo rubû atimti.
19. Bet bēda nēszczoms ir żindanczoms tů czēsu.
20. Bet melskite, kad jums ne tęktu bēgti żiemoj' arba sabatoj'.
21. Nēs tada bus didis prispaudimas, kokio ney bute ne buwo isz swieto pradżôs ikszo-, ir ney potam ne bus.
22. Ir jey ne butu trumpinamos szios dienos, tay ne butu ney wiens żmogus iszganytas, bet dēl iszrinktujû bus trumpinamos tos dienos.
23. Jey tada jums kas tartu: sztay, cze yra Kristus, arba ténay. tay ne wierikit.
24. Nēsa kélsis netikri Kristus ir netikri prárakai ir darys didżus żénklus ir stebuklus, aża iszwadżůtu, (kad galint) ir iszrinktůsus.
25. Sztay, asz jums tai pirma sakiau.
26. Todēley, jey jie jums tartu: sztay, jis yra púsczoje, ne nueikite tenay; sztay, jis yra kamároje, ne wierikite.
27. Nēsa lygey kaip żaibas iszeiti nů użtekējimo ir szwiesůja ik nusileidimo, toks ir bus atējims żmogaus sunaus.
28. Bet kur maita, tén ir erélei susilęk.
29. Bet tůjaus po to prispaudimo saule ir mēnů sawo szwiesybę pamès, ir żwaigżdes nů dangaus nupuls, ir dangaus twirtybēs jùdiksis.
30. Ir tada pasiródis żénklas żmogaus sunaus ant dangaus. Ir tada raudós wisos gimines ant żémês, ir iszwys ateinanti żmogaus-sunų débesisa dangaus su dide stiprybe ir szlowe.
31. Ir jis sús sawo angēlus

su szaukiancze truba, ir jie surinks jo iszrinktůsius nů keturiû wējû, nů wieno dangaus krászto iki antro.
32. Nů pygôs médzio mokikities prilyginimą; jo szakoms sprogstant ir lapélams atsirandant numánote, wásarą ártinantis.
33. Taip ir jús tai wis matydami, žinokite tai arti ēsant.
34. Isz tiesôs, sakau jums: ne sugaisz ta giminē, ik' tam wisam nusidůdant.
35. Dangus ir žéme sugaisz, bet mano žodžei ne sugaisz.
36. Bet tôs dienôs ir adynôs ne žino niekś, ney angēlai danguje, bet tiktay mano Tēwas.
37. Bet lygey kaip dienosa Noako buwo, taip ir bus atējims žmogaus sunaus.
38. Nēs kaipo jie buwo dienosa pirm griektwano, jie walge, jie gēre, jie moteres wéde ir nutekējo, ik tôs paczôs dienôs, kurioj' iējo Noakas į sawo akrutą;
39. Ir nieko jie n' atbójo, ik' griektwanui ateinant ir jůs wisus pagaunant. Taipo ir bus atējims žmogaus sunaus.
40. Tada du bus ant lauko; wiens bus priimtas, ir antras paliktas.
41. Dwi maltuwēj' máls ant girnû; wiena bus priimta, ir antra palikta.
42. Todēl budēkite, nēs ne žinote, kurioj' adynoj' ateis jusû Wieszpats.
43. Bet tai žinokit: kad namû gaspadorus žinotu, kurę adyną wagis ateitu, tay jis mielay budētu, ir jam ne důtu į sawo namùs įsiwerszti.
44. Todēl ir jús bukite gatawi; nēsa žmogaus sunus ateis adynoje netikimoje.
45. Bet kursai yra wiernas ir iszmintingas bérnas, kuri jo pons dējo ant sawo szeimynôs, kad jei tikru czēsu wálgyt důtu?
46. Iszganytas tas bérnas, kuri jo pons ateidams taipo dáranti randa.
47. Isz tiesôs sakau jums: jis dēs jį ant wiso sawo lóbjo.
48. Bet jey ans pikts tarnas tartu sawo szirdije: mano pons dar ne wéik pareis;
49. Ir pagauna sawo draugus muszti, wálgo ir géra su girtaiseis;
50. Tay ateis to paties bérno pons dienoj' nelaukiamoj', ir adynoj' netikimoj';
51. Ir jį sutrùszkinęs algą jam důs su weidmaineis. Tén bus kaukims ir dantû klabējims.

25. Pérskyrimas.

Apie dészimt mergû ir súdną dieną.

Tada prilygs dangaus karalyste dészimt mergoms, kurio-

ēmusios sawo lámpas ējo prie-
ßais jaunikiui.
2. Ir penkios iß jû buwo pai-
kos, ir penkios ißmintingos.
3. Paikos ēme sawo lámpas,
bet ne ēme aliejaus drauge.
4. Bet ißmintingos ēme alie-
jaus ꝛ sawo rykus, su sawo
lámpomis.
5. Ir jaunikiui użtrunkant,
wisos susnúdusios użmigo.
6. Ir naktiês widurij' sußùko:
ßtay, jaunikis ateit, eikit jam
prießais!
7. Tay atsikēlusios wisos ßi-
tos mergos pritaise sawo lám-
pas.
8. Bet paikos tare ißmintin-
goms: důkite mums sawo alie-
jaus, nēsa musû lámpos gésta.
9. Tay atsakydamos ißmin-
tingosios tare: ne taip, kad po-
tam ne kaip jús, taip ir mes
pristoktumbim, bet nuējusios pas
pardawējus paczos saw nusi-
pirkit.
10. Ir joms nuējus pirkti,
atējo jaunikis, ir tos, kurios
pasigatáwijo, ꝛējo su jůmi ant
swodbôs, ir durys buwo użra-
kintos.
11. Bet paskiaus atējo ir ki-
tos mergos, sakydamos: pone,
pone, ben ir mums atwérk!
12. Bet jis atsakydams tare:
iß tiesôs, sakau jums: ne pażystu
-û.

13. Todēl budēkit, nēsa ne żi-
note ney dienôs, ney adynôs,
kurioj' ateis żmogaus sunus.
14. Lygey kaipo żmogus toly
kelaudams sawo tarnus suwa-
dino ir jiems sawo lobꝛ ißda-
lijo.
15. Ir wienam dáwe penkis
ßimtus piningû, antram dų
ßimtų, treczam wieną ßimtą,
kożnam pagal sawo pagalēji-
mą; ir tůjaus ißkeláwo.
16. Tay nuējęs tas, kurs
penkis ßimtus gáwo, tais wer-
tēsi ir kitus penkis ßimtus
pélne.
17. Taipojau ir tas, kurs dų
ßimtų gáwo, pélne kitų dų.
18. Bet tas, kurs wieną ßim-
tą gáwo, nuējęs ißkáse důbę żé-
mēje ir paslēpe sawo pono pi-
ningus.
19. Po ilgam czēsui sugryżęs
pons tû tarnû, rokundą su jeis
láike.
20. Tay atējo tas, kurs penkis
ßimtus buwo gáwęs, ir padējo
jam antrus penkis ßimtus, tar-
dams: pone, penkis ßimtus tu
man dawei, ßtay, kitus penkis
ßimtus tais nupelniau.
21. Tay jam tare jo pons:
ak geray, tu géras ir wiernas
tarne! tu ant mážo buwai wier-
nas, aß tawę ant daugio dēsu;
ꝛeik ꝛ sawo pono linksmybę.
22. Tay priējęs ir tas, kurs

dų ßimtų gáwęs buwo, ir tare:
pone, tu man dų ßimtų dawei,
ßtay, kitų dų ßimtų nupelniau.
23. Jo ponas tare jam: ak
geray; tu géras ir wiernas tar=
ne! tu ant máżo buwai wier=
nas, aß tawę ant daugio dēſu;
ieik į ſawo pono linkſmybę.
24. Tay priējo ir tas, kurs
wieną ßimtą buwo gáwęs, ir
tare: pone, żinojau tawę ſkau=
dų żmogų ēſanti, tu pjauji, kur
ne ſējęs, ir renki, kur ne barſtęs.
25. Taygi paſibijójęs nuējau
ir paſlēpjau tawo ßimtą po
żeme; ßtay, atimk kas tawo.
26. Bet jo pons atſakydams
tare jam: tu piktaſis tarne ir
tinginy! jey żinojei, manę pjau=
janti, kur ne ſējau, ir renkanti,
kur ne barſczau:
27. Tay bútumbei mano pi=
ningus turējęs piningmainiáms
důti, o aß ſugryżęs, búczau ſá=
wąję ſu nůmáis atſiēmęs.
28. Todēl atimkite tam tą
ßimtą ir důkite déßimt ßimtů
turinczam.
29. Nēſa turinczam bus dů=
dama, ir apſczey turēs, bet iß
neturinczo ir tai bus atimama,
ką jis tur.
30. Jr nenaudēli tarną įmeſ=
kit į tolimjauſą tamſybę; tén
bus kaukims ir dantû klabē=
jims.
31. Bet kad ateis żmogaus
ſunus ſawo ßlowēje, ir wiſi
ßwenti angēlai ſu jůmi, tay
ſēdēs ant kraſês ſawo ßlowês;
32. Jr wiſi żmones bus ſu=
rinkti po jo akiů. Jr jiſai ſkirs
jůs nů kits kito, lygey kaip
kerdżus awis nůg ożiû ſkira.
33. Jr awis po ſawo deßinês
ſtatys, bet ożius po kairês.
34. Tay ſakys karálus tiems
po ſawo deßinês: eikit ßén, jús
perżegnotieji mano Tēwo, aptu=
rēkite karalyſtę, jums pagatá=
witą nůg ſwieto pradżôs.
35. Nēs aß buwau ißálkęs, ir
jús manę walgidinot. Aß bu=
wau ißtróßkęs, ir jús manę gir=
dēt. Aß ſweczù buwau, ir jús
manę priēmēt.
36. Aß nůgas buwau, ir jús
manę dengēt. Aß ſirgau, ir jús
manę atlankēt. Aß apkálts bu=
wau, ir jús manęſp' atējot.
37. Tay jamui teiſieji atſa=
kys, tardami: Wießpatie! ků=
czēs tawę regējom' ißálkuſi, ir
tawę walgidinom? arba trokß=
tanti, ir tawę girdēm?
38. Kada regējom tawę ſwé=
czą, ir priēmēm; arba nůgą, ir
tawę dengēm?
39. Kada tawę regējom ſer=
ganti, arba apkáltą, ir pas ta=
wę atējom?
40. Jr karálus atſakydams
tars jiems: iß tieſôs aß ſakau
jums, ką wienam padárēt tû

mano mażausû broliû, tai man
padárēt.
41. Tay jisai ir sakys tiems
po kairês: eikit ßalin nůg ma=
nęs, jús prakéiktieji į ámżiną
ugnį, pagatáwitą wélnui ir jo
angēlams!
42. Aß buwau ißálkęs, ir jús
manę ne walgidinot. Aß bu=
wau ißtróßkęs, ir jús manę ne
girdēt.
43. Aß swecżù buwau, ir jús
manę ne priēmēt. Aß nůgs bu=
wau, ir jús manę ne dengēt.
Aß sirgau ir apkálts buwau,
ir jús manę ne atlankēt.
44. Tay ir jie atsakys, tar=
dami: Wießpatie, kada tawę
regējom ißálkusį, arba trokßtan=
tį, arba swéczù, arba apkáltą,
ir taw ne paßlúżijom?
45. Tay jis jiems atsakys,
tarydams: iß tiesôs, sakau
jums, ką ne padárēt wienam tû
mażausû, tai ir man ne pa=
dárēt.
46. Jr jie nueis į ámżiną
múką, bet teisieji į ámżiną gy=
wátą.

26. Pérskyrimas.

Kristus móstitas, ißdûtas, ir į prowa wéstas.

Jr nusidawe, kaip Jēzus tas
wisas kalbas pabaige, tare sawo
mokitiniems:
2. Zinote, po dwiejû dienû
welykas busent, ir żmogaus
sunus padůtas bus kryżawoji=
mui.
3. Tay susirinko wyrausi ku=
nigai ir raßte=mokiti ir wyres=
nieji żmonû į paloczų wyrau=
sojo kunigo, Kaipoßum' wardu,
4. Sudùmdami, kaip Jēzų ky=
trey sugáwę nużawintu.
5. Bet jie tare: mináu ne
ßwentēje, kad maißtas ne rą=
stus tarp żmonû.
6. Jr Jēzui ēsant Betanioje,
namůse Simono, raupsóto,
7. Priējo jį moterißke, turinti
stiklą labay brangaus wandens
ir tą użliejo ant jo galwôs,
jam uż stalo sēdint.
8. Tay jo pasuntinei ißwydę
pykterējo. tarydami: kam déra
tas pústijimas?
9. Szis wandů butu galējes
brangey pardůts ir ubagams
důtas buti.
10. Tai Jēzus suprátęs tare
jiems: kodēl raudinat tą mote=
rißkę? Ji tikray geray man
padáre.
11. Jús wisados ubagus tu=
rit pas sawę, bet manę ne turit
wisados.
12. Juk ji tą wándenį użlie=
jusi ant mano kuno, kad tůmi
paródìtu, manę láidojamą bú=
sentį.
13. Jß tiesôs, aß sakau jums,
kur sákoma bus ßita Ewangēlia

po wisą swietą, czę ir sákoma
bus ant jôs paminklo, ką ji da-
rusi.
14. Tay nuējęs iß dwylikôs
wiens, wardu Judoßus Jßka-
riotas, pas wyrausųs kunigus,
15. Tare jiems: ką man dů-
site, aß jį jums ißdůsu? Jr
jie jam súle trisdéßimt sida-
brininkû.
16. Jr iß to jis tykojo, kaip
jį ißdůtu.
17. Bet pirmoj' dienoj' nerau-
gintôs důnôs, atējo mokitinei
Jēzaus, tarydamj jam: kur no-
ri, kad taw pagatawótumbim
wálgyt' welykôs awinēlį?
18. Jis tare: eikit į miestą
Jeruzalę pas wieną, ir jam
pasakykit: Mokitojis taw saky-
din': mano czēsas jau atējo, aß
pas tawę welykas ßwęsu su sa-
wo mokitineis.
19. Jr mokitinei dare, kaip
Jēzaus įsakyti, ir pagatáwijo
welykôs awinēlį.
20. Jr ant wákaro susēdo jis
pas stálą su dwylika.
21. Jr jiems be wálgant tare
jis: iß tiesôs, sakau jums, wiens
jusû ißdůs manę.
22. Jr jie labay nusismútiję
pradējo kožnas wiens jį klausti:
Wießpatie, argu aß esmi?
23. Jis atsakydams tare: su-
lyg manim' ranką į blúdą da-
žąs, manę ißdůs.
24. Žmogaus sunus tiesa nu-
eit, kaipo apie jį paraßyta, bet
bēda tam žmogui, per kurį
žmogaus sunus ißdůtas bus.
Geraus butu tam žmogui, nie-
kados ne gimus.
25. Tay atsakydams Judo-
ßus, kurs jį ißdawe, tare: argi
aß esmi, mokitojau? Jisai jam
atsáke: tu sakai.
26. Bet jiems bewálgant ēme
Jēzus důną, dēkawóję s lauže
ir dawe tą pasuntiniams sawo,
sakydams: imkit, wálgikit, tai
esti mano kunas.
27. Jr ēmęs kyliką, ir padē-
kawoję s dawe jiems tą, tary-
dams: gérkit iß to wisi;
28. Tai yra mano kraujas
naujo testamento, kurs pralie-
jamas yra už daugel ant griekû
atleidimo.
29. Aß sakau jums: aß ne
gérsu iß ßio czēso ßito waisaus
wynmedzio, iki anôs dienôs,
kad su jumis naują gérsu kara-
lystēj' mano Tēwo.
30. Jr pagiedoję laupsês
giesmę, ißējo jie pas alywû
kálną.
31. Tay tare jiems Jēzus:
jús wisi ßę nakti manimi pasi-
piktisite. Nēsa paraßyta yra:
aß ißtiksu ganytoją, ir kaimenes
awjû ißsisklaidys.
32. Bet kēlęs iß numirusû eis
pirm jusû į Galilēôs žémę.

33. Bet Pétras atsakydams
tare jam: norys wisi pasipik-
tintu tawimi, asz taczau nieka-
dos ne pasipiktisu.
34. Jēzus tare jam: isz tie-
sôs, sakau taw: sziој' naktij',
gaidzui dar ne pragydus, tris
kartus użsigisi manęs.
35. Pétras tare jam: kad ir
mirti man su tawim téktu, tay
ne użsigisu tawęs. Taipo sáke
ir wisi mokitinei.
36. Tay atējo Jēzus su jeis
pas dwarą, Getsēmane wadi-
namą, ir tare sawo mokiti-
niams: pasisēskit czę, ik' ten
nuējęs pasimélsu.
37. Ir drauge ēmęs Pétrą, ir
abudų sunų Zebedējaus, pra-
dējo smútitis ir sielwartauti.
38. Tay Jēzus tare jiems:
mano duszia smutna yra ik'
smertiês; czę pasilikite ir budē-
kit su manim.
39. Ir maż pażygējęs půle
ant sawo wéido melsdams bey
sakydams: mans Tēwe, jey gal
buti, te aplenkia manę tas ky-
likas, taczau ne kaip asz, bet
kaip tu nori.
40. Ir atējęs pas sawo mo-
kitinus, rádo jůs be miegan-
czus ir tare Pétrui: argi ne
gálite ben wieną adyną su ma-
nimi budēti?
41. Budēkit ir melskities, kad
ne ieitumbit i pagundimą.
Dwase tiesa noringa, bet kunas
yra silpnas.
42. Wēl antrą kartą nuē-
jęs meldēsi tarydams: mans
Tēwe, jeygi ne gal manę
aplenkti tas kylikas, net asz tą
gérczau, tay te nusidůd' tawo
wale.
43. Ir atējęs jůs wēl rádo be
mieganczus, ir jû ákys pilnos
buwo miego.
44. Ir palikęs jůs wēl nuējo
ir tréczą kartą meldēsi tais pa-
czeis żodzeis.
45. Tay atējęs pas sawo pa-
suntinus, tare jiems: ak ar
dabar miegosite ir ilsēsitēs?
Sztay, adyna atējo, kad żmo-
gaus sunus bus padůtas i grie-
kininkû rankas.
46. Kélkities, eikim: sztay, pas
szali yra mano iszdawējas.
47. Ir jam dar bekalbant,
sztay Judoszus, wiens isz dwy-
likôs, atējo, ir su jůmi didis
pulkas żmonû, su kardais ir su
kartēmis, nůg wyrausû kunigû
ir wyresnujû żmonû.
48. Ir iszdawējas buwo jiems
żénklą dáwęs, sakydams: kuri
asz pabuczůsu, tas tikrasis, tą
sugaukit.
49. Ir tůjau priējęs Jēzų
tare: sweiks mokitojau, ir ji pa-
buczáwo.
50. Bet Jēzus jam tare: prie-
telau, ant ko czę atējei? Tay

jie priējȩ rankomis nutwêre
Jēzų ir jį sugáwo.
51. Ir ßtay, wiens iß tû, ku=
rie su Jēzumi buwo, ißtiesȩs
ranką ißtrauke sawo kárdą ir
ißtikȩs wyrausojo kunigo tarną,
nukirto jam wieną ausį.
52. Tay Jēzus tare jam:
įkißk kárdą į sawo wietą; nēs
kursai kárdą im', tas kárdû pra=
puls.
53. Bēs mislyji, manȩ ne gá=
lint sawo Tēwą melsti, kad
man atsústu daugiaus ne kaip
dwylika Lēgionû angēlû?
54. Bet kaipo tada ráßtas iß=
sipilditu? Tur taipo buti.
55. Tą adyną kalbējo Jēzus
pulkui: jús ißējote kaip ant
razbáininko, su kardais ir su
kartēmis, sugauti manȩ. Ar ne
kas dien sēdējau pas jus moki=
dams bażnyczoj', ir jús manȩ
ne gaudēt?
56. Bet tai nusidawe, kad iß=
sipilditu ráßtai prárakû. Tay
wisi mokitinei jį palikȩ pa=
bēgo.
57. Bet kurie Jēzų sugáwȩ
buwo, wéde jį pas wyrausą ku=
nigą Kaipoßą, kur susirinkȩ bu=
wo raßtemokiti ir wyresnieji.
58. Bet Pétras jį iß tólo séke
iki palóczaus wyrausojo wysku=
po, ir įējȩs į widų sēdosi pas
tarnus, matyti norēdams, kas
iß to busȩ.
59. Bet wyrausi kunigai ir
wyresnieji ir wisi rótponei jēß=
kójo neteisaus lùdimo prieß
Jēzų, kad jį nużawintu.
60. Ale ney jókio ne rádo. Ir
noris daugel neteisû ludininkû
atējo, taczau ney jókio ne rádo.
Paskiaus du neteisu ludininku
atējusu,
61. Tare: jis kalbējo: aß galu
Diewo bażnyczą suardyti ir į
tris dienas wēl pakurti.
62. Ir wyrausas wyskups pa=
sikēlȩs tare jam: argi nieką
n'atsakai ant to, ką tie lùdija
prieß tawȩ?
63. Bet Jēzus tylējo. Ir
wyrausas wyskups atsakydams
tare jam: aß prisakau taw prie
gywojo Diewo, kad mums pa=
sakytumbei, bau tu n' esi Kri=
stus, Diewo sunus?
64. Jēzus tare jam: tu sakai.
Taczau aß sakau jums: iß ßio
czēso regēsite żmogaus sunų po
deßinês stiprybês sēdinti ir ant
debesû dangaus ateinanti.
65. Tay sudráske wyrausasis
kunigas sawo rubus ir tare:
jis Diewą blùżnijo, kokio lùdi=
jimo tolaus be priwálom?
Sztay, dabar girdējote jo Die=
wo blùżnijimą.
66. Kas jums régisi? Jie at=
sakydami tare: jis smertiês kál=
tas.
67. Tay jie spjaude į jo wéidc

ir mußę jį kumſczomis. Bet
kiti išztiko jį į wéidą,
68. Ir tare: praṙakáuk mums,
Kriſtau, kas tawę mußę?
69. Bet Pétras lauke ſēdējo
pryangije paloczaus, ir priējuſi
jį wiena merga tare: ogi ir tu
buwai ſu tů Jēzumi iß Gali-
lēôs.
70. Bet jis po akiû jû wiſû
užſigyne, tarydams: aß ne ži-
nau, ką tu kalbi.
71. Bet jam per angą laukan
ißeinant, kita merga jį ißwy-
duſi tare czę ēſantiems: ir
tas buwo ſu tů Jēzumi iß Na-
zaret.
72. Ir jis antrą kartą užſi-
gyne paſibážidams ir tare: aß
ne pažyſtu to žmogaus.
73. Ir po mažôs walandôs
priējo czę ſtowintieji, ſaky-
dami Pétrui: iß tieſôs, ir tu
eſi wiens tû, nēs ant tawo kal-
bôs tai numánom.
74. Tay jis pagáwo kéiktis
ir bažitis: aß to žmogaus ne
pažyſtu. Ir tůjaus gaidys pra-
gydo.
75. Tay atſimine Pétras Jē-
zaus žodziû, kada jam kal-
bējo: gaidzui dar ne pragydus,
tris kartus manęs užſigiſi. Ir
laukan ißējęs nuſiwerke ſkau-
dzey.

27. Pérſkyrimas.

Kriſtaus lenkējims, ſmertis ir laidojims.

Bet rytą métą wiſi wyrauſi ku-
nigai ir wyreſnieji žmonû ſu-
dúme ant Jēzaus, kad jį nuža-
wintu.
2. Ir ſurißę jį nuwede ir pa-
dawe Panſkui Pilotui, Zydû
žémês waldonui.
3. Regēdams tai Judoßus,
kurs jį ißdáwęs buwo, jį ſmer-
czop' atſúditą ēſanti, gailējos
ir ſugražino anus trisdéßimtis
ſidabrinińkus wyrauſiems kuni-
gams ir wyreſniemſiems,
4. Sakydams: ſuſigrießijau,
ißdáwęs nekáltą kraują.
5. Jie tare: kas mums tai
rup? tu žinokis. Ir jis į baž-
nyczą ſidabrinińkus įmétęs at-
ſtójo ir nuējęs pats paſikore.
6. Bet wyrauſieji kunigai ēme
ſidabrinińkus ir tare: ne tink'
tůs dēti į bažnyczôs ſkrynę,
nēſa tai kraujo piningai.
7. Bet ſuſikalbēję pirko už tus
půdzaus dirwą kápinēms,ateiw-
jus láidoti.
8. Todēl ta dirwa praminta
yra kraujo dirwa ik ßiôs die-
nôs.
9. Tay ißſipilde, kas paſakyta
prárako Jeremioßaus, taip kal-
banczo: jie ēme trisdéßimts ſi-
dabrinińkû, kureis užmokētas
buwo pardůtaſis, kurį jie pirko
iß waikû Izŕael.

10. Ir tus dáwe už půdzaus dirwą, kaip man Wieszpats prisáke.
11. Bet Jēzus stowējo po akiû žémês waldóno; ir žémês waldonas klause jį, tarydams: ar tu esi Zydû karálus? Bet Jēzus jam tare: tu sakai.
12. Ir apskundzams wyrausû kunigû ir wyresnujû nieko ne atsáke.
13. Tay Pilotas jam tare: ar ne girdi, kaip sunkey jie tawę apskundza?
14. Ir jis jam ney ant wieno žodzio n' atsáke, aža ir žémês waldonas didey nusidywijo.
15. Bet ant szwenczû paprátęs buwo tôs žémês waldonas žmonēms iszléisti wieną kaliniû, kurio jie norējo.
16. Bet túczēs' jis turējo wieną kálinį, sunkey nukáltusį, Barraboszum' wardu.
17. Ir susirinkus aniems, tare jiems Pilotas: katrą norit, kad asz jums iszléisczau? Barraboszą, arba Jēzų, kurį sako, Kristų ēsant?
18. Nēsa geray žinójo, kad jį isz n' apykantôs buwo iszdáwę.
19. Ir jam sēdint ant súdo kráses, atsunte jo pati pas jį ir jam sakydino: ne turēk nieko dárbo su tů teisůju; asz szendien daugel per sapną dēl jo kentējau.
20. Bet wyrausi kunigai ir wyresnieji pérkalbējo žmones, kad Barraboszaus praszytu, ir Jēzų nužawintu.
21. Tay atsáke žémês waldonas tarydams jiems: katrą norite isz tû dwiejû, kad jums iszléisczau? Jie atsáke: Barraboszaus.
22. Pilotas tare jiems: ką gi darysu su Jēzumi, kurį sako ēsantį Kristų? Jie wisi sake: nukryžawodink jį.
23. Waldons tare: ką gi jis pikto padáręs? Bet anie jů daugiaus szauke, tarydami: nukryžawodink jį.
24. Tay matydams Pilotas nieko ne padárąs, bet jů didésnį trankſmą randantis, ēmęs wándenį mazgójo rankas po akiû žmonû, tarydams: asz ne kalts esmi kraujo to teisojo, jús žinokities.
25. Tay wisi žmones atsakydami tare: jo kraujas testow ant musû ir ant musû waikû.
26. Tay iszléido jiems Barraboszą, bet Jēzų nuplakdinęs padawe, kad butu nukryžawotas.
27. Tay žémês waldóno zalnērei Jēzų drauge wéde į súdo bùtą ir surinko ant jo wisą pulką.
28. Ir nurēdę jį apsaute jį purpurôs skreiste.
29. Ir nupynę erszkēczû wainiką, uždējo tą ant jo galwôs

ir dáwe jam nendrę į dẽßinę
ranką, ir kieleis parſiklaupę, ap=
jůke jį, tarydami: ſweiks Zydû
karálau!
30. Ir ſpjaudami į jį ẽme
nendrę, ir taje jo galwą mußę.
31. Ir kaip jie buwo jį apjůkę,
nuſaute jam ſkreiſtę ir aprẽdę
jį jo patiês rubais, nuwede jį,
kad jį nukryžawotu.
32. Ir ißeidami rádo žmogų
iß Cyrẽniôs, Simoną wardu,
tą jie priwerte, jo kryžų neßti.
33. Ir atẽję ant wietôs, Gol=
gata wadinamôs, tai muſû kal=
boje: lawongalwû wieta,
34. Dáwe jam gérti ukſůſą ſu
tulžimi ſumaißytą, ir tą para=
gáwęs ne norẽjo gérti.
35. Bet kaip jį buwo nukry=
žawoję, dalijo jo rubus, meſ=
dami burtą ant tû, kad ißſipil=
ditu, kas paſakyta per práraką:
jie ißdalijo tarp ſawęs mano
rubus ir ant mano ſermẽgôs
burtą méte.
36. Ir ſẽdẽdami tén, ſérgẽjo jį.
37. Ir wirßuj' jo galwôs pri=
ſege kaltybę jo ſmertiês, para=
ßytą, butent: tas yra Jẽzus,
Zydû karálus.
38. Nukryžawotu taipojau ſu
jůmi buwo du razbaininku,
wiens po deßinês, kits po kairês.
39. Bet kurie pro ßálį ẽjo,
blûznijo jį, kratydami ſawo gal=
was,
40. Ir tarydami: tu, kurſai
ſuardai Diewo bažnyczą ir į
tris dienas tą pabudawoji, pats
gélbẽk ſawę. Jey tu eſi Diewo
ſunus, tay nukopk nů kryžaus.
41. Taipojau ir wyrauſi ku=
nigai jį apjůkdami, ſu raßte=
mokitais ir wyreſneiſeis, tare:
42. Kitus jis gélbẽjo ir pats
ſawę ne gal ißgélbẽt. Jeygi
jis karálus Izraẽlio yra, tay
dabar te nukop' nůg kryžaus,
tay jam wieriſime.
43. Jis Diewù nuſitikẽjo, tas
jį dabar t' ißgélbti, jeygu nor.
Nẽs jis ſákęs: aß eſmi Diewo
ſunus.
44. Taipojau jį apjůke ir raz=
baininkudu, ſu jůmi nukryža=
wotudu.
45. Ir nů ßeßtôs adynôs rá=
doſi tamſybe po wiſą žémę, iki
dewintôs adynôs.
46. Ir apie dewintą adyną
Jẽzus ßauke didzu balſu tary=
dams: Eli, Eli, lama zabak=
táni! tai yra mans Diewe, mans
Diewe, kodẽl manę praſtójei?
47. Bet keli czę ſtowẽdami tai
ißgirdę, ſake: tas Elioßaus
ßaukia.
48. Ir tůjaus wiens iß jû
bẽgęs ẽme kempinę ir ukſůſu
tą pripilde ir užmowęs ant
nendrês jam gérti dáwe.
49. Bet kiti tare: ſtuy, dabokim,
bau ateis Elioßus jį gélbẽti.

50. Bet Jēzus wēl ßaukdams
didzu balſu, išléido dwáſę.
51. Jr ßtay ápkaba bažnyczoj'
puſau pérdriſko, nůg wirßaus
iki apaczôs.
52. Jr žéme pádrebējo, ir ůlos
ſkéldējo, ir kapai atſiwēre, ir
daug kunû ßwentujû, kurie bu=
wo užmigę, kēlēſi,
53. Jr jam priſikēlus išējo iß
grabû ir atējo i ßwentą mieſtą
ir daug žmonēms paſiródé.
54. Bet zalnieriû wyréſnyſis,
ir kurie prie jo buwo, Jēzų ſér=
gēdami, ißwydę žémês drebē=
jimą ir kas ténay nuſidawe,
didey nuſigando, tarydami: iß
tieſôs, tas Diewo ſunus buwo.
55. Jr daug tén buwo móterû,
iß tólo žurinczû, kurios atējuſos
buwo paſkuy Jēzų iß Galilēôs
žémês, ßlužydamos jamui;
56. Tarp kuriû buwo Marya
Madlyna, ir Marya, mótina
Jokubo ir Jozês, ir mótina
ſunû Zebedējaus:
57. Bet ant wákaro atējo ba=
gots žmogus iß Arimatiôs,
wardu Jozēpu, kurſai taipojau
Jēzaus mokitinis buwo.
58. Tas atējęs pas Pilotą
práße Jēzaus lawóną. Tay
Pilotas liepe, jam tą důti.
59. Jr Jozēps ēmęs lawóną,
iſaute tą i czyſtą drobę,
60. Jr padējo tą i naują ſawo
kapą, iß ůlôs ißkaltą, ir užritęs
didi ákmeni prie angôs kapo
atſtójo.
61. Bet buwo tén Marya
Madlyna, ir kita Marya, ir ſē=
dējo ties kapù.
62. Antroj' dienoj' po priſi=
gatáwijimo dienôs, ſuſirinko
wyrauſi kunigai ir Parizēußai
wiſi pas Pilotą,
63. Tarydami: wießpatie, at=
ſimenam, kad ßis ißwadzůtojis
gywas dar bebudams ſake: Aß
po trijû dienû kélſůs iß numi=
ruſû.
64. Todēl liepk ſérgēti grábą
ik' treczôs dienôs, kad ne atēję
jo mokitinei ji pawógtu ir žmo=
nēms ſakytu: jis priſikēlęs iß
numiruſû; ir paſkutine klaſta
pikteſne butu už pirmają.
65. Pilotas tare jiems: tay
turite ſárgus; eikit, ir ſérgēkit,
kaip žinot.
66. Jr jie nuēję apſtáte kápą
ſargais; ir užpéczwētijo akmeni.

28. Pérſkyrimas.

Kriſtaus priſikēlims ir paliepims ſawo mokitiniems důtas.

Bet po ſabatôs wákaro, pra=
außus pirmai ßwentai dienai
ſabatôs, atējo Marya Madlyna
ir antra Marya, kápą apžwal=
gyti.
2. Jr ßtay, ſtójos didis žéme
padrebējims. Nēſa ang
Wießpatiês nužengęs nů

gaus atējo ir atritęs ákmenį
nů angôs pasisēdos ant to.
3. Ir jo wéidas buwo kaip
żaibas, ir rubas jo báltas kaip
sniegas.
4. Bet sargai pérsigandę isz
báimês, pastójo lyg' kaip butu
numirę.
5. Bet angēlas atsakydams ta=
re moterims: nesibijokit, żinau,
jùdwi jēszkota Jēzaus nukryża=
wótojo.
6. Niera jo czę. Jis kēlęs,
kaip sákęs; ateikita, apżwalgy=
kita wietą, kur Wieszpats gu=
lējo,
7. Ir greitay eikita ir pasa=
kykita tai jo mokitiniems, jį kē=
lusį isz numirusû. Ir sztay,
pirm juma dwiejû nueis jis į
Gálilēôs żémę, ten matysita jį.
Sztay, asz jumdwiem tai pasa=
kiau.
8. Ir abidwi umay nů kapo
atstójo su baime ir su didżu
dżaugsmu; ir abi tékinos bēgo,
tai jo mokitiniems pasakyti. Ir
einant jomdwiem, mokitiniems
tai praneszti,
9. Sztay, Jēzus su jomdwiem
susitiko, tarydams: sweikos jùd=
wi. Ir jůdwi jį priējusos jo
kojas nutwēre ir pasiklónojo
jam.
10. Tay Jēzus tare jom=
dwiem: nesibijokita, bet eikita ir
sakykita tai mano broliams,
kad eitu į Galilēôs żémę, tén
jie pamatys manę.
11. Bet nueinant jomdwiem,
sztay, atēję keli sargai į miestą,
apsáke wyrausiems kunigams
wislab, kas nusidawe.
12. Ir jie susiējo su wyres=
neis ir sudúmę dáwe żalnē=
riams piningû ganà,
13. Ir tare: pasakykit: jo mo=
kitinei naktij' atēję iszwoge jį,
mums be miegant.
14. Ir jey tai żémês waldo=
nas isztirtu, nutildisime mes jį
ir padarysim, kad be baimês
busite.
15. Ir anie atēmę pinigus
padáre, kaipo buwo pamokinti.
Ta kalba iszsiplátino tarp Żydû
iki sziôs dienôs.
16. Bet wienolika mokitinû
nuējo į Galilēą ant kálno, kurį
Jēzus jiems paskyręs buwo;
17. Ir iszwydę jį pasiklónojo
jam; bet kiti abejojo.
18. Ir Jēzus jůs priējęs kal=
bējo su jeis, tarydams: man
yra důta wisa macis ir danguje
ir ant żémês.
19. Todēl eikit ir mokikite
wisus żmones, kriksztydami jůs
wardan Tēwo, ir Sunaus, ir
szwentôs Dwasês;
20. Mokidami jůs laikyt wi=
slab, ką jums liepęs esmi. Ir
sztay, asz esmi su jumis kas
dieną iki gálo swieto.

Ewangêlia ßwento Markoßaus.

1. Pérſkyrimas.

Kriſtus Jono krikßtitas, pawadin moki-tinus ir gyda ligonis.

Szita yra pradźa Ewangêliôs apie Jêzų Kriſtų, Diewo ſunų;
2. Kaipo paraßyta yra prá-rakůſe: ßtay, aß ſunczu ſawo angêlą pirm tawęs, kurſai pa-gatáwis tawo kélą pirm tawęs.
3. Yra balſas Diewo źodi ſá-kanczio púſczoje: taiſykite kélą Wießpatiês, lygius darykite jo takus.
4. Jonas buwo púſczoje, krikß-tijo ir apſáke krikßtą priſiwer-timo, ant griekû atleidimo,
5. Jr ißējo pas jį wiſa Zydû źéme, ir iß Jeruzalês; ir wiſi jo krikßtydinos Jordane, ißpa-źindami ſawo griekus.
6. Bet Jonas aprēdytas buwo werblúdû plaukais ir ßikßnôs dirźù aplink ſawo ſtrēnas, ir wálge źogus bey laukinį médų,
7. Jr kozonį ſáke tarydams: ateit wiens paſkuy manę, tas drutéſnis uź manę, kurio ne eſmi wertas, kad jam klono-czaus ir atrißczau dirźelus jo kurpjû.
8. Aß krikßtiju jus wándeni-mi; ale jiſai krikßtis jus ßwen-ta Dwáſė.
9. Jr nuſidawe tů czēſu, kad Jēzus atējo iß Galilēôs į Na-zaret, ir krikßtydinoſi nů Jono Jordanė.
10. Jr tůjaus ißējęs iß wan-dens ißwydo dangų atſiwerantį, ir Dwáſę, kaip kárwélį ant jo nuſiléidźanczę.
11. Jr tad balſas iß dangaus ſtójoſi: tu eſi mano ſunus mie-laſis, kuriů aß mēgſtu.
12. Jr tůjaus Dwáſe įwáre jį į púſczią.
13. Jr buwo tenay púſczoje kéturesdéßimtis dienû, ir buwo ßētono gundomas, ir angêlai ßlúźijo jam.
14. Bet kaip Jonas potam buwo padůtas, atējo Jēzus į Galilēą, ſakydams Ewangêlią apie karalyſtę Diewo,
15. Jr tare: czēſas ißſipilde ir priſiártino karalyſte Diewo, priſiwerſkit ir tikēkit Ewangē-liai!
16. Bet waikßczodams pas mares Galilēôs, památe Si-moną ir Endrējų, jo brolį, ſawo tinklus į mares beléidźanczu, nēs buwo źweju.
17. Jr Jēzus tare jiemdwiem: ſékita manę, padaryſu judų źmonû źwejais.
18. Tůjaus palikuſu ſawo tinklus ſeke jį.
19. Jr iß czę maź tolaus nuējęs, památe Jokubą, ſunų

Zebedējaus, ir Joną jo broli, tinklą laiwe lopanczudu; ir tůjaus wadino jůdu.
20. Ir jůdu palikusu sawo tēwą Zebedēju laiwe su samdininkais, séke ji.
21. Ir ējo i Kapernaumą. ir tůjaus sabatosa iējęs jis i βuilę mokino.
22. Ir jie stebējosi jo pamóksło, nēs jis mokino macney, ir ne kaip raβtemokiti.
23. Ir buwo jû βûilēje żmogus neczystôs dwasês wárginamas, tas βauke,
24. Sakydams: ak! ką gi mes su tawim' darbo turime, Jēzau iβ Nazaret? Tu atējei mus sugaiβinti. Zinau, kas tu esi, tu esi Diewo βwentasis.
25. Ir Jēzus ji ápdraude, sakydams: nutilk ir iβeik iβ jo!
26. Ir neczysta dwáse plēβusi ji, βauke didzu balsu ir iβējo iβ jo.
27. Ir nusigando wisi, ażà kits kitą pasiklause ir tare: kas tai? koks tas naujas pamokslas? Jis paliepja macney neczystoms dwásēms, ir jos jo klauso.
28. Ir jo garsas iβējo greitay i wisą apylinką βáli Galilēôs.
29. Ir tujaus iβēję iβ βuilês, atējo i namus Simono ir Endrējaus, su Jokubu ir su Jonu.
30. Ir ůβwe Simono gulējo sirgdama drugiù; ir tůjaus jam apie ję pasáke.
31. Ir jisai priējęs prie jôs, attiese ję ir laike ję prie rankôs, ir drugys ję tolydzaus prastójo, ir ji βlúżijo jiems.
32. Bet wákarè saulei nusiléidus, atgabéno pas ji wisokius negálinczus ir wélno wárgintus.
33. Ir wisas miestas susirinko pas duris.
34. Ir jis iβgyde daug negalinczû, tulerdpomis ligomis apsunkintû, ir iβwáre daug welnû ir ne dawe kalbēti welniams, nēs jie pażino ji.
35. Ir rytmetij' dar ne auβtant, jis kēlęs iβējo. Ir nuējęs Jēzus i pústą wietą, ténay meldēsi.
36. Ir Pétras su tais, kurie prie jo buwo, skubinos pasky ji.
37. Ir radę ji tare jam: wisi tawęs jēβko.
38. Ir jis tare jiems: eikim i artimjausus miestus, kad ir ténay kozoni sakyczau, nēs tam atējau.
39. Ir kozoni sake jû βuilēsa wisoj' Galilēoj' ir iβwáre wélnus.
40. Ir atējo pas ji raupsotas, tas atsiklaupęs práβe ji sakydams: jey nori, gali manę czystit.
41. Ir Jēzus pasigailējęs

ißtiese ranką, pakrùtino jį ir
tare: noru, buk czyſtitas.
42. Ir jam taip ſákant, tůjaus nů jo raupſas atſtójo, ir
jis paſtójo czyſtas.
43. Ir Jēzus jį apdraudęs,
tůjaus pawáre nů ſawęs,
44. Ir tare jam: dabókis, idant
niekam tai ne ſakytumbei, bet
eik, ir paſiródik kunigui, ir
apierawok už ſawo apczyſtijimą, ką Moižēßus liepęs yra,
jû aplùdimui.
45. Bet jis ißējęs, pradējo
daug apie tai ſakyt ir ißplátint
tą nuſidáwimą, taipo, kad jis
ne galējo žmonēms bemátant
eiti į mieſtą; bet buwo laukè
púſtoſa wietoſa, ir jie atējo pas
jį iß wiſû kampû.

2. Pérſkyrimas.

Apie kaulliga ſerganti, Mattēoßų, ir Pariżēußus.

Ir po kelû dienû wēl jis ējo į
Kapernaumą, ir žmones patyre,
jį ēſanti namēj'.
2. Ir tůjaus taip daug ſuſiējo, kad ne ſutilpo ney laukè pas
duris, ir jis ſake jiems žodį.
3. Ir atējo pas jį keli, tie atgabéno kaulliga ſerganti, keturiû
neßamą.
4. Ir kaip ne galējo jį prieiti
dēl žmonû, praplēße ſtógą, kur
jis buwo, ir atdengę nuléido lówą, kurioje kaulliga ſergąs gulējo.
5. Bet Jēzus regedams jû
tikējimą, tare kaulliga ſerganczámui: mano ſunau, atléiſti
taw yra tawo griekai.
6. Bet buwo keli raßtemokitû,
tie czę ſēdēdami dumójo ſawo
ßirdije:
7. Kaip ßiſai toki Diewo blùžnijimą kálba? kas gal griekus
atléiſti, kaip tikt wiens Diewas?
8. Ir Jēzus tůjaus numáne
ſawo dwaſēje, jûs taip ſawije
dumojant, ir tare jiems: ką tai
dumojat ſawo ßirdije?
9. Kas pigiaus yra, tarti kaulliga ſerganczámui: atléiſti taw
yra tawo griekai, arba: kélkis,
imk ſawo pátalą ir wáikßczok?
10. Bet kad žinotumbit, žmogaus Sunų turinti maci ant
žémês, atléiſti griekus, tare
kaulliga ſerganczam:
11. Sakau taw: kélkis, imk
ſawo pátalą ir eik namůn!
12. Ir jis tůjaus atſikēlęs ir
ēmęs ſawo pátalą ißējo po akiû
wiſû, taip, kad wiſi nuſigando
ir gárbino Diewą, ſakydami:
mes toktai dar niekaday ne
mátēm.
13. Ir jis ißējo wēl pas mares, ir wiſi žmones atējo pas
jį, ir jis mokino jûs.
14. Ir praeidams Jēzus památe Lēwį, ſunų Alpējaus, ſēdinti prie muito, ir tare jam
ſék manę. Ir jis kēlęs ſeke

15. Ir nusidawe, Jēzui sēdint už stálo jo namůse, daug muitininkû ir griekininkû susēdo už stálo su Jēzumi ir su jo mokitineis. Nēs daug tû buwo, kurie jį séke.

16. Ir raštemokiti bey Parizēušai matydami, jį wálgant su muitininkaìs ir griekininkais, tare jo mokitiniems: dēl ko jisai wálgo ir géra su muitininkais ir griekininkais?

17. Tai Jēzus išgirdęs tare jiems: drutieji ne priwalo liekoraus, tikt ligonys. Aš atējau wadinti griekininkus prisiwertimop', ir ne teisůsus.

18. Ir mokitinei Jono ir Parizēušû daug pástnikawo; ir atēję keli, tare jam: kodēl mokitinei Jono ir Parizēušû pastnikauja, ir tawo mokitinei ne pastnikauja?

19. Ir Jēzus tare jiems: kaip gal swodbininkai pastnikaut, jaunikiui pas jůs ēsant? Kol jaunikis pas jůs yra, jie ne gal pastnikauti.

20. Bet ateis tas czēsas, kad nů jû bus atimtas jaunikis, tay jie pastnikaus.

21. Niekas ne užbeda lopą naujo milo ant séno rubo, nēs naujas lopas atyra nů séno, ir skylē didésne pastoja.

22. Ir niekas nepila šwiežą wyną į sénus rykus; šeip šwiežas wynas išdauža rykus, ir wynas išteka, ir rykai pagenda, bet šwiežą wyną į naujus rykus reikia pilti.

23. Ir nusidawe jam einant sabatoj' per jawus, pradējo jo mokitinei be eidami wárpas traukiti.

24. Ir Parizēušai tare jam: štay, dabok, ką dáro tawo mokitinei sabatoj', kas ne walė.

25. Ir jis tare jiems: argi niekados ne skaitēt, ką Dowidas dáre, kaip pristóko ir išálkęs buwo, su pas jį ēsanczeis?

26. Kaipo ējo į Diewo namus czēse Abjataro, wyrausojo kunigo, ir wálge šwentas důnas, kurias niekas ne turējo wálgit, kaip tikt kunigai, ir jis dáwe ir tiems, kurie su jům' buwo.

27. Ir jis sake jiems: sabata dēl žmogaus léista, ir ne žmogus dēl sabatôs.

28. Taygi žmogaus Sunus ir sabatôs Wiešpats yra.

3. Pérskyrimas.

Apie ranką padžúwusę ir Apáštalû išrinkimą.

Ir jis ējo wēl į šuilę. Ir buwo czę žmogus, turis padžúwusę ranką.

2. Ir jie tykojo jo, bau jis jį sabatoj' gydisęs, kad priežasti ant jo gautu.

3. Ir tare žmogui turinczam padžuwusę ranką: czę stokis.
4. Ir tare jiems: ar pûlasi sabatoj' gér' daryt, ar pikto? gywastį ißlaikyt, ar nužawinti? Bet jie tylējo.
5. Ir paeilumi ant jû pažurējo supykęs, ir smútijosi dēley ju ßirdiês kētumo, ir sake tam žmogui: ißtiesk sawo ranką! Ir jis ißtiese ję, ir jo ranka jam sweika pastójo, kaip ir kita.
6. Ir Parižēußai ißēję tůjaus sudúme su Erodo tarnais prieß jį, kaip jį nužawintu.
7. Bet Jēžus su sawo mokitineis ßalin ējo pas mares, ir daug žmonû jį seke iß Galilēôs ir iß Zydû žémês,
8. Ir iß Jeružalês, ir iß Idumēôs, ir iß anôs ßaliês Jordano, ir tû, kurie gywéna aplink Tyrą ir Sidoną; dide daugybe girdinczujû jo dárbus atējo pas jį.
9. Ir jis sake sawo mokitiniems, kad laiwélį jam laikytu gátawą dēl žmonû, jeib jį ne spaustu.
10. Nēs jis daug jû gyde, taip, aža pulte ant jo pûle wisi wargintieji, kad jį pakrútintu.
11. Ir dwáses neczystos jį pamáczusos atsiklaupe ir ßauke, sakydamos: tu esi Diewo Sunus.
12. Ir jis joms labay uždraude, idant jį ne apreikßtu.

13. Ir užējęs ant kálno wadino pas sawę, kurus norējo, ir tie atējo pas jį.
14. Ir jis įstáte anus dwylika, kad su jůmi butu, ir jůs ißsiustu, apsakyti Diewo žodį,
15. Ir kad turētu máci, ißgyditi ligas ir wélnus ißwaryti.
16. Ir dáwe Simonui wardą Pétro.
17. Ir Jokubą, sunų Zebedējaus, ir Joną, brolį Jokubo, ir dáwe jiemdwiem wardą Bnearges, tai musû žodžû, perkuno waikai.
18. Ir Endrējų, ir Pilippą, ir Baltramējų, ir Matteoßų, ir Tammóßų, ir Jokubą, sunų Alpējaus, ir Taddēußą, ir Simoną Kananitą,
19. Ir Judoßų Ißkariótą, kursai jį ißdawe.
20. Ir jiems parējus namůn, wēl žmones susirinko, taip, kad ney wietôs ne turējo walgiti.
21. Ir kaip tai girdējo aplink jį ēsantieji, ißējo jie, jį laikyti; nēs jie tare: jis iß umo ißeis.
22. Bet raßte-mokiti, kurie buwo atēję iß Jeružalês, sake: jis tur Beelžēbubą, ir per wyriausią wélnû ißwaro wélnus.
23. Ir jis suwadinęs jůs kalbējo jiems prilyginimůse: kaip gal ßētonas ßētoną ißwaryti
24. Kad karalyste pati tar

sawęs ne sutinka, tay ji ne gal
ißsilaikytis.
25. Ir kad namai pátys tarp
sawęs ne sutinka, tay jie ne gal
ißsilaikytis.
26. Taygi jey ßētonas pats
prieß sawę kélas' ir su sawim
ne sutinka, tay jis ne gal ißsi=
laikytis, bet tur suteßkēti.
27. Niekas ne gal stiprojo na=
mus użpulti ir jo naudą iß=
plēßti, jey ne pirma stipruji suri=
ßa ir potam jo namus ißplēßa.
28. Iß tiesôs sakau jums:
wisi griekai żmonû waikams
atléidżami, ir Diewo blûżniji=
mai, kureis Diewą blûżnij';
29. Bet kursai blûżnij' ßwen=
tą Dwasę, tas ne gaun atleidi=
mo amżinay, bet káltas yra
amżino súdo.
30. Nēs jie sake: Jis tur ne=
czystą dwásę.
31. Ir atējo jo mótina, ir jo
brolei; ir stowēdami lauké, nu=
sunte pas jį ir wadindino jį.
32. Ir żmones sēdējo aplink
jį ir tare jam: ßtay, tawo mó=
tina ir tawo brolei lauké klau=
sia tawęs.
33. Ir jis jiems atsáke, tary=
dams: kas mano mótina ir kas
mano brolei?
34. Ir paeilumi ant mokiti=
nû, kurie aplink jį sēdējo, pażu=
rējęs, tare: ßtay, tie mano mó=
'a ir mano brolei.
35. Nēs dárąsis Diewo wálę,
tas yra mano brolis ir mano
sesů ir mano mótina.

4. Pérskyrimas.

Keli prilyginimai; sudraudim's wietrôs ant marû.

Ir jis pradējo wēl mokiti prie
márû, ir susirinko pas jį daug
żmonû, taip, kad turējo įżengti
į laiwą ir sēdēti ant wandens,
ir wisi żmones stowējo ant żé=
mês pas mares.
2. Ir ilgay Diewo żodį sake
per prilyginimus. Ir sawo ko=
żonij' sake jiems:
3. Klausykite: ßtay, ißējo sē=
jējas sēti.
4. Ir nusidawe jam be sējant,
keli grudai půle pas kélą, tay
paukßczei dangaus atlēkę sulese
tus.
5. Kiti wēl půle į akmenynę,
kur ne daug żémês buwo, ir
tůjaus ißdygo, todēl, kad ne
turējo gilôs żémês;
6. Bet saulei użtekējus, pa=
wyto, ir ne turēdami ßakniês,
padżúwo.
7. Ir kiti půle tarp erßkēczû,
ir erßkēczei per wirßų augo ir
nusmelke tus, ir ne neße waisaus.
8. Ir kiti půle į gérą żémę ir
waisų néße tarpstanti, ir atneße
kiti trisdeßimteropą, ir kiti ße=
ßisdeßimteropą, ir kiti ßimte=
ropą.

9. Ir jis ſake jiems: kas tur
auſiû klauſyti, tas te klauſo.
10. Ir jam wienam ēſant
klauſe ji tie, kurie pas ji buwo
ſu anais dwylika, apie tus pri=
lyginimus.
11. Ir jis atſáke jiems: jums
dûta, źinoti paſlēptines kara=
lystês Diewo, bet tiems, kurie
laukè, wis ſákoma per prilygi=
nimus,
12. Kad atwiromis akimis re=
gētu ir tikt ne iƒpaźintu, ir
girdinczomis auſimis girdētu
ir tikt ne iƒmanytu; jeib ne kar=
tunta priſiwerſtu ir ne butu
jiems atléiſti jû griekai.
13. Ir tare jiems: ar ne iƒ=
mánote tą prilyginimą? kaipo=
gi iƒmanyſite wiſus kitus pri=
lyginimus?
14. Sejējas ſēja źodi.
15. Bet kurie pas kélą, tie
yra, kuriems źodis ſējamas yra,
ir kad tą girdēję, tay tûjaus
ateina ƒētonas ir atima źodi,
iſētą jû ƒirdije.
16. Taipojau ir tie, kurie i
akmenynę paſēti, tie yra, kurie
girdēję źodi, tûjaus tą ſu dźaug=
ſmu priima.
17. Ir ne tur ƒakniês ſawije,
bet yra ney ûras mētąſis; kad
randaſi bēda, arba perſekinēji=
mas dēl źodźio, tay tûjaus pa=
ſipiktin.
18. Ir kurie tarp erƒkéczû
paſēti, tie yra, kurie klauſo
źodźio.
19. Ir rupeſtis ƒio ſwieto, ir
wilojanti bagotyſte, ir daug kiti
geidulei uźeina ir uźtroƒkina
źodi, ir paſiliekt be waiſaus.
20. Ir kurie i gérą źémę ſēti,
tie yra, kurie klauſos źodźio ir
tą priimą ir atneƒ waiſų, kits
trisdeƒimteropą, ir kits ƒéƒis=
deƒimteropą, ir kits ƒimteropą.
21. Ir jis ſake jiems: argi
uźdega kas źwakę, kad tą paſta=
tytu po ketwirczu, arba po
ſtalû? né, bet kad tą ant likto=
raus dētu.
22. Nēs nieko niera paſlēpta,
kas ne paſtótu źinoma, ir nieko
uźdengta, kas ne apſireikƒtu.
23. Kurs tur auſiû klauſyti,
tas te klauſo.
24. Ir jis ſake jiems: dabokit,
ką girdite. Kokiu ſaiku jûs ſei=
kiate, tokiu jums wēl atſeikēs,
ir jums dar pridēs, kurie tai
girdit.
25. Nēs turinczam dûdama,
ir ne turinczam atimama ir ką
tur.
26. Ir ſake: tokia yra kara=
lyſte Diewo, kaip kada źmogus
ibera ſēklą i źémę;
27. Ir miegt, ir kélaſi dieną
ir nakti, ir ſēkla iƒdygſta ir
aug' jam neźinant.
28. (Nēs źeme iƒ ſawēs pirm
néƒa źélmeni, potam wárp

paſkuy brénduſi kwieti wár-
půſa.)
29. Bet kad atnéßuſi waiſy,
tůjaus jis nuſunczia pjautu-
wus, nēs pjutis priējo.
30. Ir jis ſake: kam prilygi-
ſime karalyſte Diewo? arba
kokiu prilyginimu tą apſaky-
ſime?
31. Yra kaipo garſtyczû grú-
das, kad tas ſējams į żémę,
mażauſas yra tarp wiſû ſēklû
ant żémês.
32. Ir iſētas tarpſta ir di-
dżauſas paſtoj' uż wiſas darżû
żoles, ir gaun ßakas dides, tai-
po, kad po jo pawēſu gal paukß-
czei po dangumi pabúti.
33. Ir daug tokeis prilygini-
mais kalbējo jiems żodį, kaipo
jie galējo apimti.
34. Ir be prilyginimo nieko
ne kalbējo jiems. Ale ſawo
mokitiniems wis ypaczey iß-
gulde.
35. Ir tą pácżę dieną wakarè
ſake jiems: pérſiirkim į kitą
kráßtą.
36. Ir jie paléidę żmones
ßalin, ēme jį kaipo buwo laiwe,
ir buwo kiti laiwai pas jį.
37. Ir paſikēle didis umars
wējo, ir wilnys muße į laiwą,
taip kad laiwas pilnas wan-
dens paſtójo.
38. Ir jis użgalij' laiwe mie-
ójo ant priegalwjo, ir jie
pabùdino jį, ſakydami jam:
Mokitojau, ar nieką n'atboji,
kad mes prapůlam?
39. Ir jis atſikēlęs ſudraude
wēją, ir tare marēms: nutilk
ir buk tyka! Ir lópwēſi wējas,
ir didey tyka paſtójo.
40. Ir jis tare jiems: kodēl
taip bijoties? kaipogi ne turit
tikējimo?
41. Ir jie didey bijójos ir
ſake kits kitam: kas taſai? nēs
wējas ir márēs jo klauſo.

5. Pérſkyrimas.

Apie wélno warginta, ir Jairo dukteri.

Ir jie atējo anaßal' márû, į
ßalį Gadarēnû.
2. Ir kaip jis ißējo iß laiwo,
tůjaus jam prießais atējo żmo-
gus iß kapû, dwaſês neczyſtôs
priſtots,
3. Kurſai laikēſi kapůſe. Ir
nieks jį ne galējo ſurakinti, ney
lencugais.
4. Nēs tánkey buwo pánczeis
ir lencugais ſurakints, ir jis
lencugus buwo ſutraukęs ir
pánczus ſudaużęs, ir nieks jį
ne galējo ſuwaldyti.
5. Ir jis buwo wiſuczēs nákti
ir dieną ant kalnû ir kapůſe,
ßaukdamas ir akmenimis beſi-
mußdams.
6. Bet Jēzų iß tólo památęs,
pribēgo ir atſiklaupęs, didżu
balſu ßauke, tarydams:

7. Ką turu darbo su tawim', Jēzau, sunau Diewo aukszczausojo; prisakau taw prie Diewo, kad manę ne wárgintumbei.
8. Bet jis jam sake: iszeik tu neczysta dwase isz to żmogaus!
9. Ir jis klause jį: ko wardu esi? Ir jis atsakydams tare: mano wardas yra lēgionas; nēs musû daug yra.
10. Ir prasze jį labay, kad jûs ne warytu isz tôs szaliês.
11. Ir buwo tén pas kálnus dide kiaulû kaimene ant ganyklôs.
12. Ir prasze jį wisi welnai, sakydami: leisk mus į tas kiaules įeiti.
13. Ir tůjaus pawélijo jiems Jēzus. Tay neczystos dwases iszējusos, ējo į kiaules, ir kaimene padurmay įsimete nů kranto į mares. (Bet jû buwo apie dy túkstanczų) ir nuskendo márēsa.
14. Ir kiaulû kérdzei pabēgę pasáke tai mieste ir kiemůse. Ir jie iszējo żurēti, kas nusidawe.
15. Ir atējo pas Jēzų ir památe tą, kurs buwo welnû wárgintas, kad sēdējo apwilktas, sawo protą turis, ir jie bijójos.
16. Ir tie, kurie tai regēję buwo, sake jiems, kas tikosi tam welnû wargintam, ir kiaulēms;
17. Ir pradējo jį melsti, kad iszeitu isz jû rubéżû.
18. Ir kaip įżenge į laiwą, prásze jį wélno wárgintas, kad pas jį butu.
19. Bet Jēzus jį ne léido pas sawę buti, bet sake jam: eik į sawo namus ir pas sawůsus ir apsakyk jiems, kokią didę geradējystę taw iszrode Wieszpats, ir kaip tawęs susimilo.
20. Ir jis nuējęs pradējo apsakyt deszimts miestůse, kokią didę geradējystę jam Jēzus iszródęs, ir wisi dywijosi.
21. Ir kaip Jēzus wēl pérējo su laiwu, susirinko pas jį daug żmonû, ir jis buwo prie márû.
22. Ir sztay, atējo wiens wyrausas szuilês, wardu Jairus, ir památęs jį, atsiklaupe,
23. Ir didey jį melde, tarydams: mano duktē marinama; ateik, praszau, ir użdēk ant jôs sawo ranką, kad iszgytu ir iszliktu.
24. Ir jis nuējo su jůmi. Ir séke jį daug żmonû, ir spaude jį.
25. Ir buwo czę moteriszke, kuri kraujo pludimu dwylika metû buwo sirgusi,
26. Ir daug kentējusi nůg daug liekorû, ir wisą sawo turtą dēl to prarádusi. ir nieko jei ne pamáczijo, bet dar labjaus blogyn ējo.
27. Ta szgirdusi apie Jēzų, atējo isz użpakalo tarp żmonû, ir pakrùtino jo rubą.

28. Nēs ji ſake: kad tiktay jo
rubą pakrūtinczau, tay aß iß=
gyczau.
29. Ir tůjaus apſiſtójo jôs
kraujo plúdimas, ir paſijúto
ſawo kúne paſweikuſi nůg tôs
ſlogôs.
30. Ir tůjaus pajùto Jēzus
ſawije, tą maci iß jo ißējuſę ir
atſigręžęs žmonēms tare: kas
pakrùtino mano rubus?
31. Ir mokitinei ſáke jam:
matai, kad žmones ſpaudža ta=
wę, ir ſakai: kas manę pakrù=
tino?
32. Ir jis apſižwalge tôs,
kuri tai padáruſi buwo.
33. Bet ta moterißke bijójoſi
ir drebējo, (nēs žinójo, kas jei
tikos) atējo ir půle ties jůmi
į kielus, ir ißkalbējo wiſą tieſą.
34. Bet jis tare jei, mano
duktē, tawo tikējimas tawę pa=
ſwéikino; eik ſu pakájumi, ir
buk ſweika nůg tôs tawo ſlogôs.
35. Jam taip dar bekalbant,
atējo keli ßeimynôs wyrauſojo
ßuilês, ſakydami: tawo duktē
numire, kam daugiaus procę
darai mokitojui?
36. Bet Jēzus wéikey ißgirdo
tą kalbą ſakytą, ir tare wyrau=
ſam ßuilês: neſibijok, tikt tikēk!
37. Ir ne léido ney wieną jį
ſékti, kaip tikt Pétrą ir Jokubą,
bey Joną, Jokubo brolį.
38. Ir jis atējo į namus wy=
rauſojo ßuilês, ir památe trank=
ſmą ir labay werkianczus bey
raudojanczus.
39. Ir įējęs tare jiems: kodēl
trankſmą dárote ir werkiate?
Tas kudikis ne numire, bet
miegti; ir jie ißjůke jį.
40. Ir jis ißwáręs wiſus, ēme
ſu ſawim tēwą ir mótiną kudi=
kio, ir tus, kurie pas jį buwo,
ir įējo, kur kudikis gulējo.
41. Ir nutwēręs kudikį prie
rankôs, tare jei: Talita Kumi!
tai muſû žodžu: mergait', ſakau
taw, kélkis!
42. Ir tůjaus mergáite kēlēſi
ir wáikßczojo; bet buwo dwy=
likôs métû; ir jie labay ſtebē=
joſi.
43. Ir jis didey jiems įſake,
idant tai nieks ne ißtirtu; ir
ſake, kad důtu jei wálgiti.

6. Pérſkyrimas.

Kriſtaus paniekinims, Apaßtalû ißſun=
tims, Jono ſmertis.

Ir jiſai ißējo iß czę ir atējo į
ſawo tēwißkę, ir jo mokitinei
ſéke jį.
2. Ir ſabatai priējus, pradējo
mokinti jû ßuilēje. Ir daug,
kurie klauſēs, ſtebējos jo pa=
mókſlo, ir tare: iß ko jam tai,
ir kokia ta ißmintis, kuri jam
důta yra, ir kokie darbai, kurie
per jo rankas dáromi!
3. Ar jiſai ne cimerninks,

Maryôs ſunus, ir brolis Jokubo ir Joſês, ir Judo ir Simono? argi ne ir jo ſéſeres wiſos yra prie muſû? Ir jie paſipiktino iß jo.

4. Bet Jēzus tare jiems: prárakas niekur mażaus ne giloja, kaip ſawo tēwißkēj' ir namēj' prie ſawujû.

5. Ir ne galējo ténay padaryt ney jokio ſtebuklo, kaip tikt keliems ligonims użdēdams rankas, jûs ißgyde.

6. Ir jis dywijoſi jû netikējimo. Ir pérwaikßczojo mieſtelus aplinkuy mokidams.

7. Ir ſuwadinęs anus dwyliką, pradējo jûs po dų ißſúſti, ir dawe jiems máci ant neczyſtû dwaſû.

8. Ir liepe jiems, kad nieko ne imtu ant kélo, kaip tikt lazdą; ney delmóno, ney dûnôs, ney pinigû czēráſlą;

9. Bet butu kurpēti; ir ne apſiwilktu dwiem ſermēgom.

10. Ir ſáke jiems: i kurus namus ieiſite, tůſe paſilikit, iki wēl atſtóſite.

11. Ir kurie jus ne priima, ney juſû klauſo, nů tû atſtókite ir nukratykit dulkes nůg ſawo kojû, lùdimui ant jû. Iß tieſôs ſakau jums: lengwjaus bus Sodomai ir Gomorrai ſudnoj' dienoj', ne kaip tokiam mieſtui.

12. Ir jie ißēję, apſáke, kad priſiwerſtu.

13. Ir ißwáre daug welnû, ir daug ligonû aliejumi moſtijo, ir gyde jûs.

14. Ir ißgirdęs tai karálus Erodas, (nēs jo wárdas jau żinoms buwo) tare: Jonas krikßtytojis kēlēſi iß numiruſû, todēl tokius ſtebuklus dáro.

15. Bet keli ſake: jis Elioßus yra, kiti wēl ſake: jis prárakas, arba prárakû wiens.

16. Bet Erodas tai ißgirdęs tare: jis Jonas, kuriam aß galwą nukirſdinau; taſai kēlēſ' iß numiruſû.

17. Bet jis, Erodas, buwo nuſuntęs ir ſugaudinęs Joną, ir apkáldinęs, dēl Erodiadôs, paczôs Pilippo, ſawo brolio, nēs ję buwo wédęs.

18. Bet Jonas ſake Erodui: ne pareitis taw, ſawo brolio páczę paimti.

19. Bet Erodiada tykojo jo ir nerējo ji nużawinti, bet ne galējo.

20. Bet Erodas bijójos Jono, nēs żinójo, ji wyrą teiſų ir ßwentą ēſanti, ir dabójo ant jo, klauſydawo jo daug daiktůſe ir rods jo klauſēs.

21. Ir atējo diena patogi, kad Erodas ßwęſdams ſawo użgimimo dieną, pataiſe wakarēnę pulkauninkams, ßimtininkams ir wyreſniems Galilēôs.

22. Tay iêjo duktē Erodiadôs
ir ßokinējo, ir pamēgo Erodui,
ir drauge už stálo sēdintiems.
Tay sake karálus mergáitei:
praßyk iß manęs, ko tu nori,
aß taw důsu.
23. Ir prisēke jei: ką manę
praßysi, důsu taw, iki pùsês
mano karalystês.
24. Ir ißējusi tare sawo motinai:
ką praßysu? Ta atsáke:
galwą Jono krikßtytojo.
25. Ir ji pasiskùbidama iējusi
wéikey pas karálų, práße ji,
sakydama: noru, kad man dabar
tůjaus důtumbei ant blúdo
galwą Jono krikßtytojo.
26. Karálus smútijos', ale dēl
prysēgôs ir dēl drauge už stálo
sēdinczû ne norējo jôs práßimą
paniekint.
27. Ir tůjaus nusuntęs karálus
bùdeli, liepę atgabénti jo
galwą. Tas nuējes nukirto ję
kalējime;
28. Ir atneße jo galwą bludè,
ir dáwe tą mergaitei, ir mergaite
dáwe tą sawo motinai.
29. Ir tai ißgirdę jo mokitinei
atējo ir ēme jo lawóną, ir
padējo ji į kapą.
30. Ir Apaßtalai susiēję pas
Jēzų, pasáke jam tai wis, ir ką
buwo dárę ir mokinę.
31. Ir jis sake jiems: eikime
wieni skyru į púsczią ir maž
atsilsēkit, nēs jû daug buwo,
kurie ateidawo ir ßalin eidawo;
kad ir ne gana czēso turējo
wálgiti.
32. Ir jis pérējo laiwu į púsczią
skyru.
33. Ir žmones mate jûs atstojanczus;
ir daug ji pažino, ir
susibēgo tén pēsti iß wisû miestû,
ir pralenke jůs, ir atējo pas ji.
34. Ir Jēzus ißējęs památe
daugumą žmonû ir pasigailējo
jû, kad buwo kaip áwys, neturinczos
kerdžaus. Ir pradējo
ilgay Diewo žodi sakyti.
35. Ir dienai jau wéikey baigiantis,
atējo jo mokitinei pas
ji, sakydami: púsczia czonay,
ir diena jau praējo.
36. Leisk jůs nů sawęs, kad
nuēję aplinkuy į kiemus ir ant
turgû, pirktu saw dûnôs; nēs
ne tur ko wálgit.
37. Bet Jēzus atsakydams
tare jiems: důkit jús jiems wálgit.
Ir jie sake jam: ar nuēję
pirksim dûnôs už dų ßimtų gráßiû,
ir důsim jiems wálgit?
38. Bet jis sake jiems: kiekgi
képalû turite? eikit ir žurēkit.
Ir jie péržurēję, pasáke: penkis,
ir dwi žuwi.
39. Ir jis liepe jiems, kad
wisi eilēmis, kaip apie stalus
pasisēstu ant žalôs žolês.
40. Ir sēdosi paeilēmis, ßimtais
ir ßimtais, penkisdeßimtais
ir penkisdeßimtais.

41. Ir ēmęs penkis képalus dûnôs ir dwi žuwi, pažurējo dangun', ir dēkawojęs lauže dûną ir dáwe sawo mokitiniems, kad jiems padētu, ir tiedwi žuwi wisiems ißdalijo.
42. Ir wisi wálge ir priwálge.
43. Ir surinko trupuczû, dwyliką pintiniû pilnû, ir nů žuwjû.
44. Ir wálgiusûjû buwo penki túkstanczei wyrû.
45. Ir tůjaus jis priwerte sawo mokitinus, kad jie iėję i láiwą, pirm jo péreitu i Betsaidą, ik' jis paléistu žmones nů sawęs.
46. Ir paléidęs jůs nů sawęs užējo ant kálno melstisi.
47. Ir ant wákaro buwo láiwas widurij' márû, ir jis wiens buwo ant kráßto.
48. Ir regējo, kad nuwargo irdami, nēs wējas jiems buwo i akis. Ir apie ketwirtą naktiês sargybę atējo jis pas jůs, wáikßczodams ant márû.
49. Ir norējo pro jůs praeiti. Ir ji památę wáikßczojanti ant márû, mislijo deiwę ēsant, ir ßauke.
50. Nēs wisi ji regējo ir nusigando. Bet jis tůjaus kalbējo su jeis ir tare jiems: bukit linksmi, áß esmi, nesibijokit!
51. Ir iženge pas jůs i laiwą, ir wējas nustójo. Ir jie stebējos ir dywijosi labay didey.
52. Nēs jie ne buwo ißmintingesni pastoję iß to stebuklo, su dûna daryto; ir jû ßirdis buwo užkētusi.
53. Ir pérsiyrę atējo i žémę Genēzaret, ir pérsiyre prie kráßto.
54. Ir kaip jie ißkópo iß láiwo, tůjaus ji pažindami,
55. Nubēgę i wisàs aplink ēsanczas ßalis, pradējo ligónis pas ji gabénti ant patalû, kur tikt ißtyre, ji ēsanti.
56. Ir kur jis ējo i miestelus arba i miestus, arba i kiemus, czę pagulde ant turgaus ligonis ir melde ji, kad tikt sermēgôs súlę pakrùtit gáutu, ir wisi, kurie ji pakrùtino, ißgijo.

7. Pérskyrimas.

Apie Parizēußus, pagonißką meterißkę, kùrtini ir nebyli.

Ir susirinko pas ji Parizēußai ir keli raßte-mokiti, kurie iß Jeruzalês atēję buwo.
2. Ir jie ißwydę kelis jo mokitiniû neczystomis, tai esti, nemazgótomis rankomis dûną walgant, ißpeike tai.
3. Nēs Parizēußai ir wisi Zydai ne wálgo, ne mazgoję tankey sawo rankas; taipo jie laiko istátimus sawo wyresnujû.
4. Ir iß turgaus parēję jie r

wálgo nesimazgoję. Jr tokiû
daiktû daug yra, kurus prieme
laikyti, kaipo mazgojimą kúpkû
ir krágû, ir wariniû rykû ir stalû.
5. Delgi to klause ji Parizeu-
szai ir raszte-mokiti: kodel tawo
wokitinei ne elgiasi pagal istá-
timus wyresnujû, bet dûną wal-
go ne mazgotomis rankomis?
6. Bet jis atsakydams tare
jiems: bais geray Ezaioszus
apie jus wéidmainus praraká-
węs, kaipo paraszyta: szie zmo-
nes gárbina manę lúpomis, bet
jû szirdis toly yra nů manęs.
7. Bet noprosnay yra, kad jie
man szlúzij', kadangi mokin toki
pamokslą, kursai tikt zmonû isá-
kims yra.
8. Jús pametat Diewo prisá-
kimus ir laikot zmonû istáti-
mus, mazgojimą krágû ir kúp-
kû, ir daug tiems lygiû daiktû
darote.
9. Jr sake jiems: bais geray
paniekinot Diewo prisákimus,
kad sawo istátimus laikytumbit.
10. Nes Moizeszus sake: gár-
bink sawo tewą ir sawo mótiną,
ir kas tewui ir mótinai kéikia,
tas tur smerczu mirti.
11. Bet jús mokinat: kad kas
tewui arba mótinai sako: kor-
ban, tai esti: kad apierawoju,
taw toly naudingiaus yra, tas
geray dáro.
12. Jr tokiu budu ne léidzate
ji ko géro daryti sawo tewui
arba sawo motinai.
13. Jr nieku werczat Diewo
zodi sawo istátimais, kurus pra-
mánote, ir daug tiems lygus
dáiktus dárote.
14. Jr suwadinęs pas sawę
wisus zmones, tare jiems: klau-
sykite manęs wisi ir iszmany-
kit.
15. Ney joks daikts isz wir-
szaus ieinasis i zmogų, ne gal
ji neczystą daryti, bet iszeinasis
isz jo, ji neczystą dáro.
16. Jey kas tur ausiû klausy-
ti, tas te klauso.
17. Jr kaip jis nů zmonû
atejo i namus, klause ji jo mo-
kitinei apie tą prilyginimą.
18. Jr jis sake jiems: argi ir
jús tokie n' iszmáną esat'? ar
dar n' iszmánote, kad wis, kas
isz wirszaus ieina i zmogų, ne
gal ji neczystą daryti?
19. Nes ne ieit i jo szirdi, bet
i pilwą, ir iszeit per iszeigą pri-
liktą, kuri iszczystij' wisus iwal-
gimus.
20. Jr jis sake: kas iszeina isz
zmogaus, tai zmogų neczystą
dáro.
21. Nes isz widaus, isz szirdiês
zmogaus, iszeiti piktos dumos,
wenczawonystês pérzengimas,
kekszyste, razbajyste,
22. Wagyste, godas, piktenybe,
wylus, newiezlibyste, akis ne-

laba, Diewo blůznijimas, paikyste, n' ißmintis.

23. Wisi tie pikti dáiktai ißeiti iß widaus ir żmogų neczystą dáro.

24. Ir kēlęs ējo iß czę ant rubéżû Tyraus ir Sidono, ir įējęs į namus, ne norējo, kad kas żinotu, ir tikt ne galējo pasislēpt.

25. Nēs moterißke, kuriôs duktéle neczystą dwásę turējo, girdējusi apie jį atējo ir atsiklaupe pas jo kojas.

26. (Ir ji buwo Grykißka moterißke iß Syropenyciôs), ir melde jį, kad wélną ißwarytu iß jôs dukters.

27. Bet Jēzus sake jei: tesisótina pirmjaus waikai. Newerts dáikts yra, waikû důną imti ir ßunims pamesti.

28. Bet ji atsakydama tare jam: berods Wießpatie, ale tikt ir ßunyczei ēda po stalu waikû trupuczus.

29. Ir jis sake jei: to żodzio dēley eik; wélnas iß tawo dukters ißējo.

30. Ir ji parējusi į sawo namus, rádo wélną ißējusį, ir dukterį gulinczę patale.

31. Ir ißējęs wēl iß rubéżû Tyraus ir Sidono, atējo pas mares Galilēôs, widurij' rubéżû deßimtis miestû.

32. Ir atwede pas jį kurtinį, nebylį ēsantį, ir melde jį, kad ranką ant jo użdētu.

33. Ir jis ēmęs jį nů żmonû skyru, įdējo pirßtus į jo ausis, ir spjowęs pakrùtino jo lieżuwį.

34. Ir żurējęs į dangų atsidusējo ir tare jám: Epata, tai musû żodżù: atsiwérk!

35. Ir tůjaus atsiwēre jo ausys, ir rißys jo lieżuwjo ißsirißo, ir geray ißkalbējo.

36. Ir jis użdraude jiems, idant niekam ne sakytu. Ale jů labjaus użdraude, jů daugiaus jie tai ißplátinꝍ.

37. Ir labay didey dywijosi, sakydami: jis wis geray padáre, kurtinus jis dáro girdinczus, ir nebylus kalbanczus.

8. Pérskyrimas.

Apie septynis důnôs kēpalus, áklaji, Kristaus ißpażinimą.

Tůczēs, kaip daug żmonû czę buwo ir ne turējo, ką wálgit, suwadinęs Jēzus sawo mokitinus, tare jiems:

2. Gailůs żmonû, nēs jau tris dienas pas manę ißbuwo, ir ne tur ką wálgiti.

3. Ir kad jůs nů sawęs ißálkusus namůn' parléiszczau, ant kélo apálptu; nēs kiti iß tólo buwo atēję.

4. Ir mokitinei atsáke jam: kur imsim důnôs czonay púszczoje, jůs pasótinti?

5. Ir jis jůs klause: kiek důnôs képalû turite? Jie atsáke: septynis.
6. Ir jis liepe żmonēms sēstis ant żémês. Ir ēmęs tus septynis képalus, dēkawojęs lauże tus ir dáwe sawo mokitiniems, kad jiems padētu. Ir jie padējo żmonēms.
7. Ir turējo maż żuwélû, ir dēkawojęs liepe tas padalyti.
8. Bet jie wálge ir priwálge, ir surinko likusû trupuczû septynis pintinus.
9. Ir wálgiusujû buwo apie keturi tukstanczei. Ir jis paléido jůs nů sawes.
10. Ir tůjaus iżengęs i laiwą su sawo mokitineis atējo i szálí Dalmanutą.
11. Ir Parizēuszai iszēję pradējo su jůmi klausinētisi, gunde ji ir prasze ji żenklo isz dangaus.
12. Ir jis atsidusējo sawo dwásēje ir tare: ką taczau jēszko szi giminē żénklo? isz tiesôs, asz sakau jums: szei giminei ne bus důdams ney joks żénklas.
13. Ir palikęs jůs wēl iżenge i laiwą ir persiyre.
14. Ir jie buwo użmirszę důną drauge imti, ir ne turējo daugiaus pas sawę laiwe, kaip tikt wieną képalą důnôs.
15. Ir jis liepe jiems, tarydamis: dabokities ir saugokities raugo Parizēuszû ir raugo Erodo.
16. Ir jie szeip ir taip misli-dami, tare kits kitam: apie tai kalba, kad mes důnôs ne turim.
17. Ir Jēzus tai numánęs sake jiems: ko rúpinaties, důnôs ne turēdami? ar dar nieko ne pérmanot, ir dar ne supran-tat? ar dar turit użsikietinusę szirdi sawije?
18. Turēdami akis ne régite, turēdami ausis ne girdite, ir to ne atsimenat?
19. Kad penkis képalus laużiau penkiems túkstantiems, kiek tůczēs pintiniû pridējot trupuczeis? Jie sake: dwyliką.
20. Bet kad septynis képalus laużiau keturiems túkstantiems, kiek tůczēs pintiniû pridējot trupuczeis? Jie sake: septynis.
21. Ir jis sake jiems: kaipogi nieko ne iszmánote?
22. Ir jam atējus i Betsaidą, atwede pas ji áklą, melsdami ji, kad jis ji pakrùtintu.
23. Ir nutwēręs áklojo ranką iszwede ji laukan isz miestélio, ir spjówęs i jo akis, użdējo sawo ranką ant jo ir klause ji, bau ką regis?
24. Ir jis pażwilgējo ir tare: asz matau żmones wáikszczojanczus, ney medżus matąs.
25. Potam wēl użdējo rankas ant jo akiû ir wēl liepe jam

żurēti, ir jis pastójo regis, kad
wisſką galējo tikray matyti.
26. Ir jis parſunte ji namůn,
tarydams: ne eik i mieſtéli ir
tai ney wienam tamè ne paſa-
kyk.
27. Ir Jēzus išējo ſu ſawo
mokitineis i mieſtelus mieſto
Cēzariôs Pilippi. Ir kelau-
dams klauſe ſawo mokitinus,
tarydams jiems: kągi ſako żmo-
nes manę ēſanti.
28. Jie atſáke: ſako, tawę
ēſanti Joną krikßtytoji; kiti
ſako Elioßų, kiti prárakû wieną
ēſanti.
29. Ir jis tare jiems: bet júſ,
ką ſakote manę ēſant? Tay
Pétras atſakydams tare jam:
tu eſi Kriſtus.
30. Ir apdraude jůs, kad tai
niekam ne ſakytu.
31. Ir pradējo jůs mokiti:
żmogaus ſunus tur daug ken-
tēti ir atmeſtas buti nů wyreſ-
nujû ir wyrauſû kunigû ir
raßte-mokitû, ir użmußtas buti,
ir po trijû dienû kéltis.
32. Ir jis tą żodi drąſey at-
wiray kalbējo. Ir Pétras ji
ēmęs i ßáli pradējo ji drauſti.
33. Bet jis atſigrężęs pażu-
rējo i ſawo mokitinus, ir ſu-
draude Pétrą, tarydams: atſtok
nů manęs, tu ßētone; nēs tu
ne miſliji tai, kas diewißka, bet
kas żmogißka yra.
34. Ir ſuwadinęs pas ſawę
żmones ſu ſawo mokitineis, tare
jiems: noris manę ſékti, t' użſiginie
ſawęs ir ēmęs ſawo
kryżų ant ſawęs te ſekie manę.
35. Nēs noris ſawo gywaſti
ißlaikyt, pames tą, ir ſawo gy-
waſti pametąs dēl manęs ir
Ewangēliôs dēley, tą ißlaikys.
36. Ką máczitu żmogui, no-
rint wiſą ſwietą nuſipelnytu,
ir ißkádą gautu ant ſawo du-
ßôs?
37. Arba ką gal żmogus důti,
kad ſawo dußią wadůtu?
38. Bet kurſai manęs ir mano
żodżiû gēdżaſi, tarp ßiôs wen-
czawonyſtę pérżengianczôs ir
griekingôs giminês, to ir żmo-
gaus ſunus gēdēſis ateidams
ßlowēje ſawo Tēwo ſu ßwen-
tais angēlais.

9. Pérſkyrimas.

Apie Kriſtaus pérßwietimą, ſérganti ſunų, ir pakarnumą.

Ir jis ſake jiems: iß tieſôs ſa-
kau jums: ſtow cżę keli, tie ne
ragaus ſmerti, ik matys kara-
lyſtę Diewo ateinanczę ſu mace.
2. Ir po ßeßû dienû ēme Jē-
zus pas ſawę Pétrą, Jokubą ir
Joną, ir użwedęs jůs ant aukß-
to kálno ſkyru wienus, pérſi-
ßwiete po jû akiû.
3. Ir jo rúbai paſtójo ſkaiſtu-
ir labay balti kaip ſniegas, c

tû ir ney wiens báltininks ant źémês ne gal taipo iszbáltinti.

4. Ir pasirode jiems Eliószus su Moizēszumi ir susikalbējo su Jēzumi.

5. Ir atsakydams Pétras tare Jēzui: mokitojau, gér czonay buti; kurkim tris szētras, taw wieną, Moizēszui wieną, ir Eliószui wieną.

6. Bet jis ne źinójo, ką kalbąs; nēsa jie buwo nusigandę.

7. Ir atējo débesis, ta uźējo ant jû. Ir isz débesiês balsas atējo ir tare: tas yra mano mielasis sunus, to klausykite.

8. Ir tůjaus po to jie apsiźwalge aplinkuy, ir ne máte ney wieną daugiaus, kaip tiktay wieną Jēzų pas sawę.

9. Bet jiems nueinant nů kálno, uźdraude jiems Jēzus, kad, ką regēję, niekam ne sakytu, iki źmogaus sunui isz numirusû prisikélsent.

10. Ir jie palaike tą źodi pas sawę, kits kitą klausinēdami tarp sawęs: kasgi tai yra, isz numirusû prisikéltis?

11. Ir jie klause ji, tarydami: juk raszte-mokiti sako: Eliószų pirma turinti ateiti.

12. Bet jis atsakydams tare jiems: Eliószus tur tiesa pirm ateiti ir wislab wēl sutaisyti. ...gtam źmogaus sunus tur daug kentēti ir paniekinams buti, kaip ir paraszyta yra.

13. Bet asz sakau jums: Eliószus atējo, ir jie dáre jam, ką norējo, kaip apie ji paraszyta yra.

14. Ir atējęs pas sawo mokitinus, iszwydo didę daugybę źmonû aplink jůs, ir raszte-mokitus su jeis pasiklausinējanczus.

15. Ir tůjaus wisi źmones ji iszwydę, nusistebējo ir pribēgę, pasweikino ji.

16. Ir jis klause raszte-mokitus: apie ką pasiklausat kits kitą?

17. Bet wiens isz źmonû atsakydams tare: mokitojau, asz sawo sunų atsiwedźau pas tawę, tas tur nekalbanczę dwásę.

18. Ir kur ji tikt sugrēbj', czę ji plēsza, ir putůja ir grieza dantimis, ir dźústa. Asz kalbējau su tawo mokitineis, kad ję iszwarytu, ir jie ne gal.

19. Bet jis atsakydams tare jam: ak tu netikintiji giminē! kaip ilgay pas jus busu ir kaip ilgay jus kęsu? atweskite ji pas manę.

20. Ir jie atwede ji pas ji. Ir tůjaus, kaip dwase ji iszwydo, plēsze ji, ir parpůle ant źémês ir wolójosi putůdamas.

21. Ir jis klause jo tēwą, kaip seney jam tai tikosi? Jis atsáke: dar kudikēlui ēsant.

22. Ir tánkey ji méte i ugni ir i wandeni, kad ji nužawintu. Bet jey ką gali, pasigailēdams músû, gélbēk mus.
23. Bet Jēzus tare jam: kad tu galētumbei tikēti; wisi daiktai tikinczam yra gálimi.
24. Ir tůjaus ßaukdams waiko tēwas su áßaromis tare: tikiu, miels Wießpatie gélbēk mano netikējimą.
25. Ogi regēdams Jēzus žmones susibēgant, apdraude neczystą dwásę, tarydams: tu nekalbanti ir negirdinti dwáse, aß taw prisakau, kad iß jo ißeitumbei ir daugiaus i ji ne ieitumbei.
26. Tay ji ßauke ir didey ji plēßusi, ißējo. Ir jis ney numiręs buwo, taip kad ir daug sake: jis numire.
27. Bet Jēzus nutwēręs jo ranką attiese ji, ir jis kēlēsi.
28. Ir jam namůn parējus, klause ji jo mokitinei skyru: todēl mes ję ne galējome ißwaryti?
29. Ir jis atsáke: ßi weislē niekaip ne gal ißeiti, kaip tikt per maldas ir pástninkáwimus.
30. Ir jie iß czę ßalin atstoję, keláwo per Galilēą, ir jis ne norējo, kad tai kas žinotu.
31. Bet jis mokino sawo mokitinus ir tare jiems: žmogaus sunus padůtas bus i žmonû rankas, ir jie užmuß ji, ir užmußtas treczoje dienoje kélsis iß numirusû.
32. Ir jie to žódzio ne ißmáne, ir bijojos jo klausti.
33. Ir jis atējo i Kapernaumą. Ir namēj' budams, klause jůs: apie kági jús ant kélo tarp sawęs kalbējote?
34. Bet jie tylējo. Nēsa tarp sawęs buwo ant kélo kalbēję, kurs butu didžausasis?
35. Ir jis pasisēdęs pawadino anus dwyliką ir tare jiems: jey kas nor pirmjausas buti, tas bus paskiausas už wisus ir wisû tarnas.
36. Ir ēmęs kudikēli pastáte tą tarp jû ir apsikabinęs ji, tare jiems:
37. Kas toki kudikēli mano wardan priima, tas manę priima; ir kas manę priima, ne manę priima, bet tą, kursai manę sunte.
38. Bet Jonas atsáke jam, tarydams: mokitojau, regējom wieną tawo wardan wélnus ißwáranti, kursai mus neseke; ir mes jam gynēm, todēl, kad neseke mus.
39. Bet Jēzus tare: ne ginkit jam; nēs ney wieno niera, kursai darytu stebuklus mano wardan ir galētu tujaus piktay n' manęs kalbēti.

40. Kas ne prieß mus yra, tas yra ſu mumis.
41. Bet kas jus pagirdo tikt wandens kúpka mano wardan, dēl to, kad Kristaus eſte, iß tieſôs, aß jums ſakau, ne paſiliks jam tai ne atpildita.
42. Ir kas papiktin wieną ßiû mażujû, į mane tikinczujû, tam geraus butu, kad jam girnû akmů ant kaklo użkabintas, ir jis į mares butu įmeſtas.
43. Bet jey tawę tawo ranka papiktin, tay nukirſk ję. Geraus taw yra loßam įeiti į gywátą, nekaip kad tu dwį ránki turēdams, įeitumbei į péklą, į amżingaję ugnį,
44. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
45. Jey tawę papiktin tawo koja, nukirſk ję. Geraus taw yra raißám įeit' į gywátą, nekaip kad tu abį kojį turēdams butumbei įmetams į péklą, į amżingaję ugnį,
46. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
47. Jey tawę akis tawo papiktin, atmeſk ję nůg ſawęs. Geraus taw yra, wiena akè įeiti į Diewo karalyſtę, nekaip kad dwį akį turēdams įmetamas butumbei į péklôs ugnį,
48. Kur jû kirmēlē ne mirßta, ir jû ugnis ne użgéſta.
49. Wiſlab tur ſu ugnimi ſúdita buti, ir kiek wiena apiera druſka ſúdoma yra.
50. Druſka gera yra; bet jey druſka ſurùmą pameta, kůmi ſúdiſim? Turēkit druſkôs ſawipi, ir turēkit pakáję tarp ſawęs.

10. Pérſkyrimas.

Apie wenczawonês pérſkyrimą, kudikēlus ir aklaji Bartimēję.

Ir jis pasikēlęs iß tén, atējo į ßalis Zydû żemês anaßal Jordano. Ir żmonēs wēl pulkais ējo pas jį, ir jis pagal ſawo páprotį wēl jůs mokino.
2. Ir Parizēußai atēję pas jį klauſe jį: bau wyrui walè butu ſkirtis nů ſawo paczôs? Ir tůmi jį gunde.
3. Bet jis atſakydams tare: ką jums Moizēßus priſáke?
4. Jie tare: Moizēßus pawélijo paraßyt' atſiſkyrimo gromatą ir ſkirtis nů jôs.
5. Jēzus atſakydams tare jiems: dēl juſû ßirdiês kētùmo jis jums tą priſákimą paráße.
6. Ale iß pradżiôs ſutwērimo Diewas jůdu ſutwēre wyrą bey móterį.
7. Todēl żmogus ſawo tēwą ir motiną palikęs prie ſawo moterês glauſis,
8. Ir bus jůdu wiens kunas. Taipogi ne yra du, bet wienas kunas.

9. Taygi, ką Diewas suwede,
to żmogus ne tur pérskirt.
10. Ir namēj' wēl klause ji jo
mokitinei apie tatai.
11. Ir jis tare jiems: kurs
skirasi nů sawo paczôs ir kitą
wéda, tas pérżeng' wenczawo-
nystę prieß ję.
12. Ir jey pati skirasi nů sawo
wyro ir uż kitą eiti, ta pérżeng'
sawo wenczawonystę.
13. Ir jie prineße kudikēlus
pas ji, kad jůs pakrùtintu. Bet
mokitinei báre néßanczůsus.
14. Bet Jēzus tai ißwydęs,
pyktereio ir tare jiems: léiskite
kudikēlus pas manę eiti ir ne
draudskit jiems; nēs tokiû yra
dangaus karalyste.
15. Iß tiesôs, sakau jums:
jey kas dangaus karalystę ne
priims kaip kudikēlis, tas ne
ieis į ję.
16. Ir jis apsikabinęs, dey
sawo rankas ant jû użdējęs,
pérżegnojo jůs.
17. Ir jam ißējus ant kélo,
wiens pirma bēgo, klaupēsi jam
ir klause ji: gérs mokitojau, ką
darysu, kad amżiną gywátą ap-
turēczau?
18. Bet Jēzus tare jam: kodēl
tu manę wadini geru? Ney
wiens n' esti géras, kaip tiktay
wienas Diewas.
19. Juk żinai prisákimus: ne
pérżengk wenczawonystę. Ne
użmußk. Ne wogk. Ne lùdik
neteisaus lùdimo. Nieką ne
prigauk. Garbink sawo tēwą
ir mótiną.
20. Bet jis atsakydams tare
jam: Mokitojau, wis tai dariau
iß sawo mażû dienû.
21. Ir Jēzus pażurējęs į ji,
mylējo ji ir sake jam: wieno dar
taw reikia. Eik, pardůk wislab,
ką turi, ir důk ubagams, tay
skarbą turēsi danguje; ir atējęs
sék' manę, imdams kryżių ant
sawęs.
22. Bet jis apsismútijęs dēl
tôs kalbôs, atstójo nulúdęs, nēs
jis daug lóbjo turējo.
23. Ir Jēzus apsiżwalgęs tare
sawo mokitiniems: kaip sunkey
bagoti ieis į Diewo karalystę!
24. Bet mokitinei nusigando
jo kalbôs dēley. Bet Jēzus wēl
atsakydams tare jiems: mieli
waikai, kaip ne pigu yra, nusi-
tikintiems ant sawo bagotystês,
ieiti į Diewo karalystę.
25. Pigiaus yra werblúdui
ieiti per adatôs ausi, kaip bago-
tam ieiti į Diewo karalystę.
26. Bet jie jû daugiaus nusi-
gando ir kalbējo tarp sawęs:
kas taygi gal ißganytas buti?
27. Bet Jēzus į jůs żurēdams
tare: żmonēms tai negálima.
bet ne Diewui; nēsa Diewui
wisi daiktai galimi.
28. Tay sake jam Pétras·

ßtay, mes wiſlab palikę ſékēm
tawę.
29. Jēzus atſakydams tare:
iß tieſôs, ſakau jums: ne yra
ney wieno, jey jis paliktu namus,
arba brolus, arba ſéſeres, arba
tēwą, arba móting, arba moteri,
arba waikus, arba laukus, dēl
manęs ir dēl Ewangēliôs,
30. Kurs ne-igytu ßimteropay,
dabar ßime czēſe namus ir
brolus ir ſéſeres ir mótinas
ir waikus ir laukus, ſu pérſe-
kinējimais, ir aname buſen-
czame ſwiete ámżiną gywátą.
31. Bet daug bus paſkuczauſi,
kurie yra pirmi, ir bus pirmieji,
kurie yra paſkuczauſi.
32. Bet jie buwo ant kélo,
użeidami i Jeruzalę; ir Jēzus
pirm jû ējo, ir jie nuſigando,
ſéke ji, ir bijojos. Ir Jēzus
wēl ēmęs anus dwyliką pas ſa-
wę, ſake jiems, kas jam tikſis:
33. Sztay, mes użeinam i
Jeruzalę, ir żmogaus ſunus
bus padůdams wyreſniems ku-
nigams ir raßte-mokitiems, ir
nuſúdis ji ant ſmertiês ir ißdůs
ji pagonams;
34. Tie ji apjůks ir nuplaks
ir ſpjaudis i ji ir użmuß, ir
tréczą dieną jis priſikélſis iß
numiruſû.
35. Tay atējo pas ji Jokubas
ir Jonas, Zebedējaus ſunudu,
ydamu: Mokitojau, noriwa,
kad mum darytumbei, ką tawę
praßyſiwa.
36. Jiſai tare jiemdwiem: ką
norita, kad jum daryczau?
37. Jůdu ſake jam: důk mum-
dwiem ſēdēti, wienam po tawo
déßinês, ir antram po tawo
kairês tawo ßlowēje.
38. Ale Jēzus tare jiemdwiem:
ne żinota, ką práßota. Argi
gálita gérti tů kyliko, kurio aß
geru, † ir tů krikßtu krikßtijami
buti, kuriů aß krikßtijams eſmi?
39. Jůdu ſake jam: gáliwa.
Bet Jēzus tare jiemdwiem:
kyliką tieſa gérſita, kuri aß gerù,
ir krikßtu pakrikßtijami buſita,
kuriům aß krikßtijamas eſmi;
40. Ale ſēdēt po mano déßi-
nês ir po mano kairês, ne man
půlaſi jumdwiem důti, bet
tiems, kuriems yra pagatáwita.
41. Ir tai ißgirdę anie deßim-
tis, pykterējo ant Jokubo ir
Jono.
42. Bet Jēzus pawadinęs jůs
tare jiems: jús żinote ſwietiß-
kus kunigaikßczus wießpatau-
jenczus, ir gálinczus tarp jû
mácziês turinczus;
43. Bet taipo ne tur buti
tarp juſû; bet kurs nor didżu
paſtoti tarp juſû, taſai bus juſû
tarnu;
44. Ir kas tarp juſû nor di-
dżauſu buti, tas bus wiſû bérnu.
45. Nēs ir żmogaus ſunus ne

atējo, kad saw bůtu ßlúžiti, bet kad jis ßlúžitu ir sawo gywasti důtu atpirkimui už daug.

46. Ir jie atējo į Jērikę. Ir kaip jis iß Jērikôs ējo, jis ir jo mokitinei ir didi žmonû daugybe, tay sēdējo áklas, Bartimējus, Timējaus sunus, pakelēj' ubagaudams.

47. Ir ißgirdęs Jēzų Nazarenskają esanti, pradējo jis ßaukti ir tarti: Jēzau, tu sunau Dowido, susimilkis ant manęs!

48. Ir daug jį apdraude, kad tylētu; bet jis jů daugiaus ßauke: Sunau Dowido, susimilkis ant manęs!

49. Ir Jēzus apsistojęs liepe jį atwadinti; ir jie pawadino áklaji, sakydami jam: buk linksmas, kélkis, jis wadin tawę.

50. Ir jis sawo rubą nůg sawes pamete ir kēlęs atējo pas Jēzų.

51. Ir Jēzus atsakydams tare jamui: ką nori, kad taw darycziau? Aklasis jam tare: Mokitojau, kad regēcziau.

52. Bet Jēzus sake jam: eik, tawo tikējimas tawę pasiwéikino. Ir tůjaus jis galējo regēti ir séke jį ant kélo.

11. Pérskyrimas.

Jējimas į Jeruzalę ir bažnyczôs czystijimas.

Ir kaip jie prisiártino pas Jeruzalę, į Betpagę ir Betanią, pas alywû kálną, nusiunte Jēzus du sawo mokitinû,

2. Ir tare jiemdwiem: nueikita į miestéli, jumdwiem po akiû ēsanti, ir tůjaus įējusu, ténay ràsita asiláiti pririßtą, ant kurio niekados ney wiens žmogus ne sēdējo; atrißusu tą ßén atweskita.

3. Ir jey jumdwiem kas sakytu: kam tai dárota? tay sakykita: Wießpats jo priwálo; tay tůjaus jį ßén atsiús.

4. Jůdu nuējusu rądo asiláiti pririßtą prie durû lauké, kur kélas skirasi, ir atrißo jį.

5. Ir keli iß anû, kurie tén stowējo, tare jiemdwiem: ką dárota asiláiti atrißdamu?

6. Bet jůdu atsáke jiems, kaip jiemdwiem Jēzaus įsakyta buwo; ir jie pawélijo tai.

7. Ir atwédusu asiláiti pas Jēzų, uždējo ant jo sawo rubus, ir jis užsisēdo ant to.

8. Bet daug paklójo sawo rubus ant kélo; kiti werbas kirto nůg medžiû, ir klójo tas ant kélo.

9. Ir kurie pirma ir paskuy ējo, ßauke sakydami: Ozianna, paßlowintas te esie, kursai ateiti wardan Wießpatiês!

10. Paßlowinta te esie karalyste musû tēwo Dowido, kuri ateit wardan Wießpatiês, Ozianna aukßtybēje!

11. Ir Wießpats įējo į Jeruzalę, ir į bažnyczą, ir pérżurējo wis; ir wakarė ißējo jis į Betanią su anais dwylika.
12. Ir antrą dieną jiems ißējus iß Betaniôs jis ißálko.
13. Ir památe iß tolo pygû médį lapus turintį, tay jis priējo prie to, bau ką ant jo ràstu. Ir priējęs, nieką ne rądo, kaip tikt wienus lapus; nēsa dar ne buwo czēsas pygoms buti.
14. Ir atsakydams Jēzus tare jam: taygi nieks te ne walgo daugiaus nů tawęs ney jokio waisaus amżinay. Ir jo mokitinei tai girdējo.
15. Ir jie atējo į Jeruzalę; ir Jēzus įėjęs į bażnyczą pradējo laukan waryti parduodanczus ir pérkanczus bażnyczoj'; ir apwerte stalus piningmainû ir krēslus karwelus parduodanczû.
16. Ir ne pérleido ney wienam ką neßti per bażnyczą.
17. Ir jis mokino, sakydams jiems: ar ne paraßyta yra: mano namai bus wadinami maldû namai wisiems żmonēms; bet jús padárēte iß jû razbaininkû důbę.
18. Ir tai ißgirdę, raßte-mokiti ir wyrausi kunigai, jēßkójo, kaip jį nużudytu. Bet bijójosi jo; nēsa wisi żmones bējosi jo pamókslo.
19. Ir ant wákaro ißējo jis laukan iß miesto.
20. Ir rytą métą praeidami, ißwydo pygû médį padżúwusį iki ßaknû.
21. Ir Pétras atsiminęs to sake jam: Mokitojau, ßtay, pygû médis, kurį prakéikei, padżúwo.
22. Jēzus atsakydams tare jiems: tikēkit į Diewą.
23. Iß tiesôs sakau jums: kas ßiam kálnui sakytu: pasikélk ir įsiwersk į mares, ir ne abejotu sawo ßirdije, bet tikētu nusidůsent, ką jis sako, tay nusidůs jam tai, ką jis sako.
24. Togidēl sakau jums: wis, ką jús meldżate sawo maldoje, tikt tikēkit gausę, tai bus jums.
25. Ir kad stowit melsdamiesi, tay atléiskit, jey ką turit prieß kits kitą, kad ir júsû Tēwas danguje jums atléistu júsû nusidējimus.
26. Bet jey jús n' atléisite, tay ir júsû Tēwas danguięsis jums ne atléis júsû nusidējimus.
27. Ir jie wēl atējo į Jeruzalę. Ir į bażnyczą jam einant, atējo pas jį wyrausi kunigai ir raßte-mokiti ir wyresnieji,
28. Ir tare jam: iß kokiôs maciês tu tai darai? ir kas taw pawélijo tai daryti?
29. Bet Jēzus atsakydams tare jiems: ir aß paklausu jus

wieną žodi, atsakykit man, tay jums sakysu, kieno pawēlijimu aš tai darau.
30. Jono krikštas, ar tas iš dangaus buwo, ar iš žmonû? atsakykit man.
31. Ir jie dumójo sawije tarydami: jey sakome, ji iš dangaus buwusi, tay jis sakys: kodēlgi jús jam ne wierijot?
32. Bet jey sákom, ji iš žmonû buwusi, tay žmonû bijomies; nēsa wisi laikę Joną per tikrą práraką.
33. Ir atsakydami tare Jēzui: mes to ne žinome. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: tay ir aš jums ne sakau, kieno pawélitas aš tai darau.

12. Pérskyrimas.

Apie wynicziq, czyžės graši, Messijošu, ir pawargusę našlę.

Ir jis pradējo jiems per prilyginimus kalbēti: žmogus sodino wyniczą ir tą aptwēre tworà, ir iškàse wyno spaustuwę, ir pabudawójo korą, ir parsamdęs tą wyniczininkams, i swétimą žeme iškelawo.
2. Ir sunte wieną tarną, czēsui ateinant, pas wyniczininkus, kad jis nůg wyniczininkû imtu wyniczôs waisių.
3. Bet jie nutwēre ji, pláke, ir ji tušczą nůg sawęs paléido.
4. Ir wēl nusunte pas jůs kitą tarną; to gálwą jie akmenimis sukúle ir apgēdintą paléido nů sawęs.
5. Ir wēl jisai nusunte kitą; tą jie užmuše; ir daug kitû, kitus jie pláke, kitus nužawino.
6. Tay jis turēdams wicząwiena sunų, kurs jo mylims buwo; tą nusunte paskiaus taipojau pas jůs, sakydams: jie bijosis mano sunaus.
7. Bet tie pátys wyniczininkai susikalbējo: tai tēwónis; eikim ir užmuškim ji, tay musû bus tēwiške.
8. Ir jie ēmę ji užmuše ir laukan išmete iš wyniczôs.
9. Kągi tas ponas tôs wyniczôs darys? Jisai atējęs žudys wyniczininkus, ir wyniczą kitiems důs.
10. Ar ir ne skaitēt šitą raštą: Akmů, kuri budawonininkai atmete, tas kampinu akmenu pastójo.
11. Nůg Wiešpatiês tai tikosi, ir dywas yra musû akisa.
12. Ir jie jēškójo, kaip ji sugautu, (ir taczau žmonû bijójos,) nēsa jie suprato, ji tus prilyginimus ant jû kalbējusi, ir ji palikę, atstójo.
13. Ir jie nusunte pas ji kelis iš Parizēušû ir Eródo tarnû, kad ji sugautu kalboje.
14. Ir jie atēję tare jam: Mokitojau, žinome tawę teisų

ēsanti, ir ney wieno ne atbojantį; nēsa tu ne wéizdi ney ßókio, ney tokio źmogaus, bet tikray kélą Diewo mokini. Ar wert', czyźę důti Ciecorui, ar ne? ar jam důsim, ar ne důsim?

15. Bet jis supratęs jû weidmainystę, tare jiems: kam manę gundote? atneßkit man gráßį, kad jį matyczau.

16. Ir jie atneße jam. Tay jis tare: kieno tai ábrozas ir użraßas? Anie jam sake: Ciecoraus.

17. Tay atsakydams Jēzus tare jiems: taygi důkite Ciecoriui, kas Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo yra. Ir jie dywijos jo.

18. Tay atējo pas jį Sadducēußai, (kurie sako, ne ēsanti iß numirusû prisikēlimą,) tie jį klause sakydami:

19. Mokįtojau, Moizēßus mums paráße: jey kieno brolis numirdams paliekt moterį ir ne paliekti ney jokį waiką, kad tay jo brolis paimtu to paczę, ir sawo broliui sēklą nugamintu.

20. Bet dabar septyni brolei yra buwę. Pirmasis paēme moterį, tasai mirdams ne paliko waikû.

21. Ir antras paēmęs pamire, o ir tas taipojau ne paliko waikû. Taipjau ir treczasis.

22. Ir tą paēme wisi septyni, ir ne paliko waikû. Galausey po wisû numire ir ta moterißke.

23. Taygi prisikēlime iß numirusû, kad jie kélsis, kurio ji bus pati iß tû? nēsa septyni ję per paczę turējo.

24. Tay atsakydams Jēzus tare jiems: ar ne taipo? jûs klajojate, todēl, kad ne źinote, ney apie ráßtą, ney apie macį Diewo.

25. Kad iß numirusû kélsis, tay jie ney wes, ney tekēs, bet jie yra kaip angēlai danguje.

26. Bet apie numirusûsus, jûs prisikélsent, ar ne skaitēte knygosa Moizēßaus, pas krûmą, kaip jam Diewas kalbējo ir tare: Aß esmi Diewas Abraómo, ir Diewas Izaóko, ir Diewas Jokubo.

27. Bet Diewas ne numirusû, bet gywujû Diewas. Togidēl jûs labay klajojate.

28. Ir priējęs jį wiens iß raßtemokįtû, kursai jû įsiklausęs buwo, kaip jie tarp sawęs klausinējos, regēdams, kaip jiems mandagey atsakęs buwo, klause jį: kurs yra wisu wyrausis prisákimas?

29. Bet Jēzus atsáke jam: wyrausis prisákimas iß wisû prisákimû tas yra: klausyk Izrael, Wießpats, musû Diewas, yra wiens wienatijis Diewas.

30. Ir tu mylēk Diewą sawo

Wießpati iß wisôs ßirdiês, iß
wisôs dußiôs, iß wiso úmo ir
iß wisôs sylôs; tai yra wyrau=
sis prisákimas;
31. Ir antras tamui yra
lygus: mylēk sawo ártimą, kaip
pats sawę. Niera kito didésnio
prisákimo per ßitus.
32. Ir raßte=mokitas tare
jam: Mokitojau, iß tiesôs geray
atsakei; nēsa wienas Diewas
yra, ir niera kito per jį.
33. Ir tą páti mylēti iß wisôs
ßirdiês, iß wiso úmo, iß wisôs
dußiôs ir iß wisôs sylôs, ir
mylēti sawo ártimą kaip sawę
páti, tai daugiaus yra už wi=
sas déginimo apieras, ir už wi=
sas apieras.
34. Bet Jēzus regēdams, aną
ißmintingay atsákiusi, tare jam:
tu ne toly esi nůg Diewo kara=
lystês. Ir ney wiens ne dryso
jį tolaus klausti.
35. Ir Jēzus atsakydams
tare, mokindams bažnyczoj:
kaip sako raßtemokiti, Kristų
ēsanti Dowido sunų?
36. Bet jis, Dowids, per
ßwentą Dwásę sako: Wießpats
sake mano Wießpaczui: sēskis po
mano déßinês, koley padēsu tawo
nepriekelus sůlelů tawo kojû.
37. Czę juk Dowids jį wadin
sawo Wießpati, kaipo taygi jis
yra jo sunus? Ir daug žmonû
mielay jo klausēs.
38. Ir jis mokindams jůs,
tare jiems: saugokities nůg
raßte=mokitû, kurie ilgais ru=
bais dēwj' ir nor ant turgaus
swéikinami buti;
39. Ir meilij' sēdēti wyrau=
sosa wietosa ßuilēsa, ir už stalo
czésnisa.
40. Jie praryja naßlû namùs,
ir sakosi ilgas maldas meldžą:
Jiems bus jů didésnis prażů=
dimas.
41. Ir Jēzus pasisēdęs ties
bažnyczôs skryne regējo, kaipo
žmones pininguS įdējo į bažny=
czôs skrynę. Ir daug bago=
tujû daug įdējo.
42. Ir atējusi wiena naßlē
pawárgusi, įdējo dyį jůdikių,
tůdu padáro wieną pinigēlį.
43. Ir jis pawadinęs sawo
mokitinus tare jiems: iß tiesôs
sakau jums, ßi pawárgusi naßlē
daugiaus įdējo į bažnyczôs
skrynę, už wisus, kurie įdējo.
44. Nēsa jie wisi įdējo nůg
apstumo sawo, ale ßi nůg sawo
ubagystês, wis ką turējo, wisą
sawo ißlaikimą įdējo.

13. Pérskyrimas.

Apie ißpustijimą Jeruzalēs, ir swieto gálą.

Ir jam ißeinant iß bažnyczôs,
sake jam wiens jo mokitinû:
Mokitojau, weizdēk, kokie tai
akmenys, ir kokia tai budawone
yra.

2. Jr Jēzus atſakydams tare jam: begu matai ƨitą wiſą didę budawonę? ney akmů ant akmens ne liks ne iƨgrautas.

3. Jr ſēdint jamui ant alywû kálno ties bažnyczą, klauſe ji ſkyru Pétras, ir Jokubas, ir Jonas, ir Endrējus:

4. Paſakyk mums, kada tai bus? ir koks bus źénklas, kada tai wis turēs nuſidůti?

5. Jēzus atſakydams jiems, pradējo ſakyti: dabokities, kad kas jus ne ſuklaſtotu.

6. Nēſa daug ateis mano wardan, ſakydami: aƨ eſmi Kriſtus, ir daugumą ſuklaſtos.

7. Bet kad jús iƨgirſite karus ir ƨauksmus apie karus, tay neſibijokit, nēs taip tur buti. Bet dar ne yra gálo.

8. Sukils źmones prieƨ źmones, ir karalyſte prieƨ karalyſtę, ir bus źémês drebējimai ƨén ir tén, ir bus bádai ir iƨgąſczei. Tai bēdôs yra pradzia.

9. Bet jús ſaugokities. Nēſa jus padůs rótai ir ƨuilēms, ir jus ſuplēks ir pas kunigáikƨczus bey karalus nuwés dēl manęs, lùdimui ant jû.

10. Jr Ewangēlia tur pirma apſakyta buti tarp wiſû źmonû giminû.

11. Taygi kad jie jus wés ir padůs, tay neſirúpikities, ką reikia jums kalbēti, ney pirma paſimiſlikities; bet kas jums tą paczę adyną bus důta, tai kalbēkit; nēs jús ne eſte, kurie kalbate, bet ƨwenta Dwaſe.

12. Bet brolis padůs broli ant ſmertiês, ir tēwas ſuny, ir waikai paſikels prieƨ gimdytojus ir padēs jůs užmuƨti.

13. Jr buſite ne apkenczami wiſû, dēl mano wardo. Bet kas iƨtriwós iki gálo, tas bus iƨganytas.

14. Bet kad iƨwyſite iƨpústijimo bjaurybę apſakytą per prárakų Dangēlą, ſtowinczę nereikiamoje wietoje (tai ſkaitąs te iƨmáno,) tad jey kas Judēoje yra, te bēga ant kalnû;

15. Jr jey kas ant ſtógo yra, tas te ne nukůpa i bùtą ir te ne ieina, ką gabénti iƨ ſawo namû.

16. Jr kas ant lauko yra, tas te ne gryƨta atgalos, ſawo rubû atimti.

17. Bet bēda nēƨczoms ir žindanczoms tů czēſu.

18. Bet melſkite, kad jums ne téktu bēgti žiemoj'.

19. Nēs bus toſa dienoſa tokie priſpaudimai, kokie ikƨoley ney bute ne buwo, nůg pradžôs ſutwērimû, kurus Diewas ſutwēręs, ir kokiû ney bute ne bus.

20. Jr jey Wieƨpats tas dienas ne butu patrumpinęs, ney wiens žmogus ne butu iƨ-

ganytas; bet dēl ißrinktujû, kurus jis ißrinko, patrumpino tas dienas.

21. Jeygu tada kas jums tars: ßtay, czę yra Kristus, ßtay, tenay yra; tay ne wierikit.

22. Nēsa pasikélsis netikri Kristus, ir netikri prárakai, dárą ženklus ir stebuklus, aža sukłastotu, jey gálint, ir ißrinktůsus.

23. Bet jús saugokities. Sztay, aß wis jums pirma sakiau.

24. Bet tame czēsè, po to prispaudimo, saule ir mēnû sawo ßwiesybę pames;

25. Ir žwaigždes nůg dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes jùdįsis.

26. Ir tad jie ißwys žmogaus sunų ateinanti débesisa, su dide stiprybe ir ßlowe;

27. Ir tada jis sús sawo angēlus, ir surinks sawo ißrinktůsus, nůg keturû wējû, nůg žémês kráßto, ik' kráßto dangaus.

28. Nůg pygû médžio mokities prilyginimą: jo ßakoms jau sprogstant, ir lápams atsirandant, numanote, wásarą artinantis.

29. Taipo ir jús matydami tai nusidůdant, žinokite, tai arti ēsant.

30. Iß tiesôs sakau jums: ne sugaiß ta giminē, ik' tam wisam nusidůdant.

31. Dangus ir žéme sugaiß; bet mano žodžei ne sugaiß.

32. Bet tą dieną ir adyną nežino nieks, ney ángēlai danguje, ney Sunus, bet tiktay wiens Tēwas.

33. Dabokities, budēkite ir melskitēs; nēsa nežinote, kada czēsas yra.

34. Lygey kaip žmogus, kurs toly kelaudams, paliko sawo namus, ir wálę dawe sawo bernáms, kožnam jo darbą, ir wartininkui prisáke, kad budētu:

35. Taygi budēkite, (nēsa nežinote, kada namû Wießpats ateis; ar ateis wakare, ar naktiês widurije, ar gaidgystēje, ar rytą métą.)

36. Kad ne ateidams staigey, rástu jus be mieganczus.

37. Ir ką aß jums sakau, tai sakau wisiems: budēkit!

14. Pérskyrimas.

Kristaus mostijims, towa daržè, ir Pétro užsigynimas.

Ir po dwiejû dienû bawo welykos, ir dienos neraugintôs dûnôs. Ir wyrausi kunigai bey raßte-mokiti jēßkojo, kaip ji kytrey sugáwę, nužawintu.

2. Bet jie tare: minau ne ant ßwentês, kad maißtas ne rástus tarp žmonû.

3. Ir Jēzui ēsant Betaniwje, namůse Simono raupsóto, ir

uź ſtálo ſēdint, atējo moterißke, turinti ſtiklą ſu nemaißytu ir kaßtaunu nardo wandenimi, ir ji ſukúluſi ſtiklą, uźliejo tą ant jo galwôs.
4. Tay keli buwo, tie pykterējo, tarydami: kamgi tas púſtijimas?
5. Butu galēję tą wándenį uź daugiaus, kaip uź tris ßimtus graßus pardůti ir tai ubagams důti. Ir murmējo ant jôs.
6. Bet Jēzus tare: důkite jey pakáję, kodēl ję raudinate? Ji tikray geray man padáre.
7. Ubagus wiſados turit pas ſawę, ir kad norite, gálit jiems gér daryti; bet manę ne turit wiſados.
8. Ji dáre, ką galējo; ji paſkůbino mano kuną pamóſtiti ant mano paláidojimo.
9. Iß tieſôs ſakau jums: kur ſákoma bus ßita Ewangēlia per wiſą ſwietą, cźę ir ſákoma bus ant jôs paminklo, ką ji dabar dáruſi.
10. Ir Judoßus Ißkariotas, wienas iß dwylikôs, nuējo pas wyrauſus kunigus, kad jį ißdůtu.
11. Tay anie ißgirdę pradźûgo ir paźadējo jam pinigû důti. Ir jis jēßkojo, kaip jį tropnay ißdůtu.
12. Ir pirmą dieną neraugintôs důnôs, kaip welykû awinēlį apierawójo, ſake jam mokitinei: kur nori, kad mes nuēję pagatáwitumbim, kad welykû awinēlį wálgitumbei?
13. Ir jis nuſunte dų ſawo mokitinû ir tare jiemdwiem: eikita į mieſtą, ir ſutiks judų źmogus, neßąs izbóną wandens, tą ſèkita.
14. Ir kur jis ieis, cźę tarkita gaſpadorui: Mokitojis taw ſakydin, kur yra gaſpadà, kur aß galēcźau welykû awinēlį wálgiti ſu ſawo mokitineis?
15. Ir jis parodis jum didelę ſwetlycźą, ißklotą ir pagatáwitą; cźę mums pagatáwikita.
16. Ir paſuntinei ißēję atējo į mieſtą ir rádo, kaip jiemdwiem buwo ſakęs, ir pagatáwijo welykû awinēlį.
17. Bet ant wákaro atējo jis ſu tais dwylika.
18. Ir jiems uź ſtálo ſēdint, ir walgant, tare Jēzus: iß tieſôs ſakau jums, wiens juſû, kurs ſu manimi wálgo, ißdůs manę.
19. Ir anie nuſiſmútiję tare jam po kits kito: argi aß eſmi? ir antras: argi aß eſmi?
20. Jis atſakydams tare jiems: wiens iß dwylikôs, kurſai ſu manimi į blúdą dáźo.
21. Nueit tieſa źmogaus ſunus, kaipo apie jį paraßyta; bet bēda tam źmogui, per kurį

żmogaus ſunus ißdůtas bus! Geraus butu tam żmogui, kad niekados ne butu gimęs.
22. Jr jiems be wálgant, ēme Jēzus důną, dēkawojo, lauże ir dawe jiems, ſakydams: imkit, wálgikit, tai eſti mano kunas.
23. Jr ēmęs kylikq, padēkawójo ir dáwe jiems tą, ir jie wiſi iß to gēre.
24. Jr tare jiems: tai yra mano kraujas naujo teſtamento, kurſai praliejamas uż daugel.
25. Jß tieſôs ſakau jums: aß daugiaus ne gérſu waiſaus wynmedżio, iki anôs dienôs, kad gérſu tą naują karalyſtēje Diewo.
26. Jr pagiedoję laupſês gieſmę, ißējo jie pas alywû kálną.
27. Jr Jēzus tare jiems: jûs wiſi ßę nakti manimi paſipiktiſite. Nēſa paraßyta yra: aß ißtikſu ganytoji, ir awys ißſiſklaidys.
28. Bet kēlęs iß numiruſû, pirm juſû eiſu i Galilēą.
29. Bet Pétras tare jam: kad ir wiſi paſipiktintu, aß taczau ne paſipiktinczau.
30. Jr Jēzus tare jam: iß tieſôs ſakau taw: ßendien, ßę nákti, gaidżui dar ne dy kartų pragydus, tris kartus manęs użſigiſi.
31. Bet jis dar tolaus kalbējo: beje, kad ir ſu tawim' mirti turēczau, ne norēczau tawęs użſiginti. Taipojau ir wiſi kalbējo.
32. Jr jie atējo pas dwárą, Getſêmane wadinamą. Jr jis tare ſawo mokitiniems: paſiſēſkit czę, ik' nuējęs paſimelſu.
33. Jr drauge ēmęs Pétrą, ir Jokubą, ir Joną, pradējo drebēti ir ſielwartauti.
34. Jr tare jiems: mano dußia ſmutna yra iki ſmertiês; czonay paſilikę budēkite.
35. Jr mażnmą tolaus nuējęs, půle ant żémês, melſdamas, jey gálima butu, kad péreitu ta adyna,
36. Sakydams: Abba, mano Tēwe! wis taw yra gálima; atimk tą kylikq nůg manęs, taczau, ne ką aß, bet ką tu nori.
37. Jr atējęs rąndo jůs bemieganczus. Jr tare Pétrui: Simone, ar miegi? ar ne gali ben wieną adyną budēti?
38. Budēkit ir melſkities, kad ne ieitumbit i pagundimą; dwáſe yra noringa, bet kunas ſilpnas.
39. Jr wēl nuējęs meldēſi, tus paczus żodżus kalbēdams.
40. Jr ſugryżęs rądo jůs wēl bemieganczus, (nēſa jû ákys pilnos buwo miego) ir ne żinójo, ką jam atſakytu.

41. Ir atējęs tréczą kartą tare
jiems: ak! argi dabar miegoſite
ir ilſēſities? ganà, adyna atējo.
Sztay, żmogaus ſunus padů-
dams yra į griekininkû rankas.
42. Kélkities, eikim; ßtay, pas
ßálį mano ißdawējas.
43. Ir tůjaus, jam dar bekal-
bant, atējo Judoßus, wiens iß
anû dwylika, ir ſu jůmi didis
pulkas, ſu kardais ir ſu kár-
timis, nů wyrauſujû kunigû ir
wyreſnujû.
44. Ir ißdawējas buwo jiems
żénklą dawęs, ſakydams: kurį
aß pabuczůſu, tas tikraſis; tą
ſugáwę weſkite ſargey.
45. Ir atējęs tůjaus jį priējo,
ir tare jam: Mokitojau! Moki-
tojau! ir pabuczawo jį.
46. Bet anie jį rankomis nu-
twērę ſugáwo.
47. Bet wiens tû, kurie pas
ßálį ſtowējo, ißtraukęs ſawo
kardą ißtiko wyrauſojo kunigo
berną ir nukirto jo auſį.
48. Ir Jēzus atſakydams tare
jiems: jús ißējote kaip ant kokio
razbáiniko, ſu kardais ir kárti-
mis, manę ſugauti.
49. Aß kas dieną pas jus
bażnyczoje buwau ir mokinau,
ir jús manęs ne gaudēte. Bet
kad raßtas ißſipilditu.
50. Ir wiſi mokitinei jį palikę
pabēgo.
1. Ir buwo wiens jauni-
káitis, tas ſéke jį, tas buwo
drobe apwilktas ant nůgo kuno,
ir tą ſugáwo jaunikaiczei.
52. Bet jis palikęs drobę,
nůgas nůg jû pabēgo.
53. Ir jie nuwede Jēzų pas
wyrauſajį wyſkupą, kur ſuſiēję
buwo wiſi wyrauſieji kunigai,
ir wyreſnieji, ir raßtemokiti.
54. Bet Pétras iß tólo jį
ſéke, iki į paloczų wyrauſojo
wyſkupo; ir czę budams ſēdējo
ſu tarnais, beſißildidamas prie
ugniês.
55. Bet wyrauſieji kunigai ir
wiſi rotponei jēßkojo lúdimą
prieß Jēzų, kad jam gálą da-
rytu; ir nieko ne rádo.
56. Daug lúdijo neteiſey
prieß jį, bet jû lúdijimai ne
ſutare.
57. Ir kiti atſikēlę neteiſey
lúdijo prieß jį, ſakydami:
58. Mes girdējome jį kal-
bantį: aß noru bażnyczą, ran-
komis padarytą, ſuardyti ir į
tris dienas kitą pakurti, kuri ne
rankomis pakurta.
59. Bet jû lúdijimas dar ne
ſutare.
60. Ir wyrauſas wyſkupas
kēlęs tarp jû, klauſe Jēzų, tary-
dams: argi nieko ne atſakai
ant to, ką tie lúdija prieß tawę?
61. Bet jis tylējo ir nieko ne
atſáke. Tay jį wēl klauſe wy-
rauſas wyſkupas, jam ſaky-

dams: ar tu esi Kristus, sunus ano Paßlowintojo?

62. Bet Jēzus tare: Aß esmi. Ir jús regēsite żmogaus sunų sēdinti po deßinês rankôs stiprybês ir ateinanti su dangaus debesimis.

63. Tay wyrausas wyskupas sudráskęs sawo rubus tare: kągi be reikia mums daugiaus ludininkû?

64. Girdējote tą Diewo blûżnijimą. Kas jums régisi? Bet jie wisi ji atsúdijo, ji wertą ēsanti smertiês.

65. Tay pradējo keli i ji spjauditi ir użdengti jo wéidą, ir kumsczomis mußti, ir jam sakyti: prarakauk mums. Ir bernai ißtiko ji i wéidą.

66. Ir Pétras buwo żemay palóczuje. Tay atējo wyrausojo wyskupo mergû wiena;

67. Ir ißwydusi Pétrą besißildanti, pażurējusi i ji tare: ir tu taipjau buwai su Jēzumi iß Nazaret.

68. Bet jis użsigyne, tarydams: aß jo ne pażystu, neygi żinau, ką tu kalbi. Ir ißējo laukan i pryangi, ir gaidys pragydo.

69. Ir merga ißwydusi ji, wēl pradējo sakyt czę pristowintiems: tas wiens yra tujû.

70. Ir jis wēl użsigyne. Ir po mażôs walandôs wēl sáke Pétrui tie, kurie czę pristowējo: iß tiesôs tu esi tujû wiens, nēsa tu esi Galilēißkis, ir tawo kalba tokiajau yra.

71. Bet jis pradējo kéiktis ir bážitis: aß ne pażystu to żmogaus, apie kuri kalbate.

72. Ir gaidys antrą kartą pragydo. Tay atsimine Pétras ano żodzio, kuri Jēzus jam kalbējo: gaidzui dar ne dų kartų pragydus, tu tris kartus manęs użsigisi. Ir jis pradējo werkti.

15. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas, smertis ir paláidojimas.

Ir tûjaus, rytą métą, wyrausi kunigai sudúme su wyrauseis ir raßte-mokitais; priegtam ir wisi rótponei, ir surißę Jēzų nuwede ji ir padawe Pilotui.

2. Ir Pilotas ji klause: ar tu esi Zydû karálus? Bet jis atsakydams tare jam: tu sakai.

3. Ir wyrausi kunigai didey ji káltino.

4. Bet Pilotas ji wēl klause, sakydams: ar nieko ne atsakai? Sztay, kaip didey jie tawę apskundza!

5. Bet Jēzus daugiaus nieko ne atsáke, aża ir Pilotas dywijos.

6. Bet paprátes buwo jiems per welykû ßwentę wieną kálini ißléisti, kurio jie norējo.

7. Bet buwo wiens, Barra-

boßus wadinams, sugautas su maißtininkais, kurie maißte razbájų buwo padárę.
8. Ir užēję žmones praße, kad darytu, kaip darydawo.
9. Bet Pilotas jiems atsáke: ar norit, kad jums Zydû karálų ißléisczau?
10. Nēs žinójo, wyrausus kunigus ji iß pawydôs ißdáwus.
11. Bet wyrausi kunigai pakúse žmones, kad jiems geraus Barraboßų ißléistu.
12. Bet Pilotas wēl atsakydams tare jiems: ką gi norit, kad aß daryczau tam, kuri wadinate Zydû karálumi?
13. Jie wēl ßauke: nukryžawok ji!
14. Bet Pilotas tare jiems: ką gi jis pikto padáre? Bet jie dar jû daugiaus ßauke: nukryžawok ji!
15. Bet Pilotas norēdams žmonēms itikti, ißléido jiems Barraboßų: ir Jēzų jiems padawe, kad butu nuplaktas ir nukryžawotas.
16. Bet zalnērei iwede ji i súdo bùtą ir suwadino wisą pulką.
17. Ir apsaute ji purpura, ir nupynę erßkēczû wainiką, jam tą uždējo.
18. Ir, pradējo ji swéikinti: sweiks, Zydû karálau!
19. Ir mußę jo gálwą nendre, ir spjaude i ji, ir parsiklaupę meldēsi jo.
20. O kaip ji buwo apjůkę, nusaute jo purpurą, ir aprēde ji jo paties rubais, ir ißwede ji, kad ji nukryžawotu.
21. Ir priwerte wieną pro ßáli einanti, wardu Simoną iß Cyrēniôs, kurs nů lauko parējo, (tēwą Aleksandro bey Rupo,) kad jam kryžų neßtu.
22. Ir jie nuwede ji ant wietôs Golgata, tai musû žodzeis: lawongalwû wieta.
23. Ir dáwe jam myrrą su wynu gérti, ir jis ne priēme tai.
24. O kaip ji buwo nukryžawoję, dalijo jo rubus, mesdami ant jû burtą, kas ką gautu.
25. Ir buwo apie tréczą adyną, kaip ji kryžawójo.
26. Ir buwo wirßuj' ję raßyta, ko ji kaltino, butent: Zydû karálus.
27. Ir nukryžawójo draug su jůmi dų razbáinikų, wieną po deßinês, kitą po kairês.
28. Tay ißsipilde ráßtas, kursai sako: Jis yra tarp piktadējû parokůtas.
29. Ir kurie pro ßáli ējo, blùznijo ji, ir kratydami sawo galwas, tare: ben gēdēkis, kaip gražey tu suardai bažnyczą ir pakuri ję i tris dienas.
30. Pats dabar pasigélbēk ir nužengk nůg kryžaus.

31. Taipojau ir wyreſnieji kunigai apjůke jį tarp ſawęs, ſu raßte-mokitais, tarydami: kitus jis gélbējo ir pats ſawę ißgélbēt ne gal.

32. Jey jis Kristus bey karálus iß Izraēlio, tay jis dabar nů kryžaus te nužengia, kad regētumbim ir tikētumbim. Ir tůdu, kuriůdu ſu jům buwo nukryžawotu, taipojau jį apjůke.

33. Ir po ßeßtôs adynôs radoſi tamſybe per wiſą žémę, iki dewintôs adynôs.

34. Ir apie dewintą adyną Jēzus ßauke didzu balſu tarydams: Eli, Eli, lama zabaktani? tai yra muſû žodzeis: mans Diewe, mans Diewe, kodēl manę praſtojei?

35. Ir kiti tén ſtowēdami tai ißgirdę ſake: ßtay, tas Elioßų wadina.

36. Tay bēgęs wiens pripilde kempinį ukſoſu ir užmówęs ant néndrês, girde jį ſakydams: palaukit, žurēkim, bau ateis Elioßus, jį nuimti.

37. Bet Jēzus ßaukdams didzu balſu, ißléido dwáſę.

38. Ir bažnyczôs uždanga puſau pérdriſko, nůg wirßaus iki apaczôs.

39. Bet zalnēriû wyréſnis, kurſai czę ſtowējo ties jůmi, regēdams, jį tokiu ßaukſmu dwáſę ißléidzentį, ſake: iß tieſôs, tas žmogus Diewo ſunus buwęs.

40. Buwo taipojau ir moteres czonay, iß tólo tai žurinczos, tarp kuriû buwo Marya Madlyna, ir Maria, mažojo Jokubo ir Jozēpo mótina, ir Salome;

41. Kurios taipojau jį ſéke, jam dar Galilēoje ēſant ir jam tarnáwo, ir daug kitû, kurios ſu jůmi užējuſos buwo į Jeruzalę.

42. Ir wakarè, kadangi diena buwo prigatáwijimo, kurs yra ßwents wákars pirm ſabatôs,

43. Atējęs Jozēpas iß Arimatijôs, wiežlibas rotponis, kurſai taipojau karalyſtês Diewo lauke, taſai dráſinos ir įējęs pas Pilotą, práße Jēzaus lawoną.

44. Bet Pilotas dywijos, kad jau buwo numiręs, ir pawadinęs zalnēriû wyréſnįjį klauſe jį, ar ſeney numiręs?

45. Ir ißtyręs nůg zalnēriû wyréſniojo, dáwe Jozēpui lawoną.

46. Ir jis nupirkęs drobę, ir nuēmęs jį, įſaute į dróbę ir pagulde jį į kápą, taſai buwo iß ůlôs ißkáltas, ir užrito akmenį prie angôs kápo.

47. Bet Marya Madlyna, ir Marya Jozês pažurējo, kur jis buwo padētas.

16. Pérſkyrimas.

Apie Kriſtaus priſikėlimą, ir dangunžengimą.

Ir ſabatai pérējus, pirko Marya Madlyna, ir Marya Jokubo, ir Salome żoles, grażey kwépjanczes, kad atējuſios jį moſtitu.
2. Ir labay ankſti pirmoj' dienoj' ſabatû, atējo pas kápą, ſaulei użtekant.
3. Ir kalbējo tarp ſawęs: kas mums atris ákmenį nůg kápo duriû?
4. Ir nużurēdamos tén ißwydo ákmenį atriſtą, nēs buwo labay didis.
5. Ir įējuſios į kápą ißwydo jaunikaitį ſēdintį po deßinês, apwilktą báltu rubu; ir jos nuſigando.
6. Bet jis ſake joms: ne nuſigáſkite; Jēzaus jús jēßkot iß Nazaret, nukryżawóto; jis kēlēſ' ir niera czę; ßtay wieta, kur jį padēję buwo.
7. Bet nuējuſios paſakykit jo mokįtiniems ir Pétrui, kad jis pirm juſû nueis į Galilēą, ténay jį matyſite, kaip jums paſáke.
8. Ir ißējuſios weikey pabēgo nůg kápo; nēſa apēmęs jas buwo drebējimas ir ißgąſtis, ir niekam nieko ne ſake, nēs bijójos.
Bet Jēzus iß numiruſû ankſti pirmoje dienoje ſabatôs pirmjaus paſirode Maryai Madlynai, iß kuriôs ſeptynis wélnus buwo ißwáręs.
10. Ir ji nuējuſi apſáke tai tiems, kurie ſu jůmi budawo, kurie gedējo ir werke.
11. Ir tie, ißgirdę jį gywą ēſantį ir jei paſirodżuſį, ne wierijo.
12. Potam, dwiem iß jû einant, paſirode kitokiu wéidu, kaip ant lauko ējo.
13. Ir tůdu taipjau nuējuſu apſáke tai kitiems; bet ir tiemdwiem ne wierijo.
14. Paſkiaus, kaip anie wienolika uż ſtálo ſēdējo, paſiróde jis jiems ir báre jû netikējimą ir ßirdiês kētumą, kad tiems ne buwo wieriję, kurie jį regējo kēluſį.
15. Ir tare jiems: eikit į wiſą ſwietą ir ſakykit Ewangēlią wiſam ſutwērimui;
16. Kurſai tik ir pakrikßtitas yra, tas bus ißganytas; bet kurs netik', tas bus prażudytas.
17. Bet żenklai, kurie ſéks tůs, kurie tik', yra tie: mano wardan wélnus ißwarys, naujais lieżuwjeis kalbēs,
18. Zalczus prawarys; ir norint ko ſmertißko gértu, jiems nieką ne kenks. Ant ligonû jie rankas użdēs, tay jie gerynsis.

19. Ir Wieszpats, tai su jeis kalbējęs, pakéltas buwo į dangų ir sēd po deszinês Diewo.
20. Bet jie iszēję apsáke Diewo żodį wisosa szalisa. Ir Wieszpats jiems padējo ir żodį pastiprino sékanczeis żenklais.

Ewangēlia szwento Lukoszaus.

1. Pérskyrimas.

Jono użgimimas ir kudikystė.

Kadangi daug apsiēme, surasztyti tus nusidáwimus, kurie tarp musû tikosi,
2. Kaip tai mums padawe tie, kurie isz pradżôs pátys tai regējo ir tarnais żodżio buwo:
3. Ir man ger rodēs, kad asz wislab tai, isz pradżôs pértyrinējęs, taw, miels Tēopilè, su asztru pasidabójimu ir dawadney raszyczau.
4. Kad tikrą dawádą to pamókslo gautumbei, kuriame iszmokitas esi.
5. Czēse Erodo, karálaus Judēôs, buwo kunigs isz urēdystês Abioszaus, wadinamas Zakarioszumi, ir jo pati isz dukterû Aarono, wardu Elżbēta.
6. Ir jûdu abu buwo teisu po akiû Diewo, wáikszczodamu wisûse prisákimûse Diewo be nûtartiês.
7. Ir jûdu ne turējo waikû, nēsa Elżbēta buwo newaisinga, ir buwo abu geray pasénusu.
8. Ir nusidawe, kaip jis klebonìszką urēdą pilnawójo po akiû Diewo, czēse sawo urēdystês,
9. Pagal budą klebonìszką, ir kad jam pûlēs' rukinti, įējo į bażnyczą Wieszpatiês.
10. Ir wisas żmonû pulkas buwo laukè, ir meldēsi rukinimo adynoje.
11. Bet pasiróde jam angēlas Wieszpatiês, stowis po deszinês rukinimo altóraus.
12. Ir Zakarioszus jį iszwydęs nusigando, ir baime apēme jį.
13. Bet angēlas jam tare: nesibijokis Zakarioszau, nēs tawo malda iszklausyta, ir tawo pati Elżbēta pagimdys taw sunų, tą pramisi wardu Jonu.
14. Ir isz to turēsi dżaugsmą bey linksmybę, ir daug dżaugsis jo użgimimo.
15. Nēs jis bus didis po akiû Wieszpatiês; wyno ir drúto gērimo jis ne gérs. Ir dar

żywate mótinôs papildītas bus Szwenta Dwasė.

16. Ir daug waikû Izraēlio jis priwers Diewop', jû Wieszpatiesp',

17. Ir jis eis pirm jo dwasēje ir galybēje Elioszaus, priwersti szirdis tēwû waikumpi, ir netikinczus į iszminti teisujû, pritaisyti Wieszpaczui gatawus żmones.

18. Ir Zakarioszus tare angēlui: ant ko asz tai numanysu? nēsa asz sénas esmi, ir mano pati paséno.

19. Angēlas atsakydams tare jam: asz esmi Gabriēlas, po akiû Diewo stowis, ir sústas esmi, su tawimi kalbēti, kad tokłai taw apsakyczau.

20. Ir sztay, tu busi nebylys, ir ne galēsi kalbēti, iki tôs dienôs, kurioje tai nusidûs, todēl, kad tu mano żodzams ne wierijei, kurie tur iszsipildit sawo czēsu.

21. Ir żmones lauke Zakarioszaus ir dywijos, kad taip ilgay bażnyczoj' użtrùko.

22. Ir iszeidams ne galējo su jeis kalbēti. Ir jie numáne, jį bażnyczoje regējimą máczusį. Ir jis mérke jiems, ir pasiliko nebylu.

23. Ir nusidawe, kaip czēsas [illegible] urēdo pasibaige, parējo jis į [illegible]o namus.

24. Ir po tû dienû Elzbēta jo pati nēszczia pastójo ir pasislēpe penkis mēnesius, ir tare:

25. Taipo man Wieszpats dare, tosa dienosa, kuriosa jis manę iżwelge, atimdams mano gēdą tarp żmonû nů manęs.

26. Ir szésztame mēnesije angēlas Gabriēlas Diewo sústas buwo į miestą Galilēôs, wadinamą Nazaret,

27. Prie wienôs mergôs, kuri buwo suderēta wyrui, wardu Józēpu, isz giminês Dowido, ir wárdas tôs mergôs buwo Marya.

28. Ir įējes angēlas prie jôs tare: sweika, tu malonês pilna, Wieszpats su tawimi, tu pérżegnota tarp moterû.

29. Bet ji iszwydusi jį, nusigando isz jo kalbôs, dumodama: koksai tai swéikinimas?

30. Ir angēlas tare jei: nesibijókis Marya, nēsa tu radái malonę prie Diewo.

31. Sztay, tu nēszczia busi żywate ir pagimdysi sunų, ir pramisi jį wardu Jēzumi.

32. Tas bus didis ir sunumi Aukszczausojo wadinamas; ir Ponas Diewas důs jam sóstą Dowido, jo tēwo;

33. Ir bus karálumi ant namû Jokubo amżinay, ir jo karalystês ne bus gálo.

34. Tay tare Marya angēlui: kaip tai nusidůs, kadangi ney jokio wyro nesižinau?
35. Angēlas atsakydam's tare jei: Szwenta Dwáse ateis ant tawęs, ir stiprybe Aukßczausojo apdengs tawę. Todēl ir tas ßwentasis, iß tawęs gimsęs, Diewo Sunumi bus wadinamas.
36. Ir ßtay, Elzbēta tawo gentáine taipojau nēßczia yra sunumi, sawo senátwēje, ir dabar jau yra jei ßéßtas mēnů, kuri skélbjama, newaisinga ēsanti.
37. Nēs prie Diewo ney wiens dáikts ne esti negalims.
38. Bet Marya tare: ßtay, aß esmi tarnáite Wießpatiês, te nusidůda man, kaip tu sakei. Ir angēlas atstójo nů jôs.
39. Bet Marya kēlusi tosa dienosa, nuējo skubrey per kálnus į miestą Judo.
40. Ir atējo į namus Zakarioßaus ir pasweikino Elzbētą.
41. Ir nusidawe, kaip ißgirdo Elzbēta swéikinimą Maryôs, ßokterējo kúdikis jôs žywate. Ir Elzbēta pilna pastójo Szwentôs Dwásês.
42. Ir praßuko didzu balsu, bey tare: pérzegnota tu esi tarp moterû, ir pérzegnotas waisus tawo žywáto.
43. Ir iß kur man tai randas, kad mótina mano Wießpatiês pas manę ateit?
44. Sztay, kaip aß balsą tawo swéikinimo girdējau, ßokterējo su dzaugsmu kúdikis mano žywatė.
45. Ir, ak ißganyta tu esi, kuri tu tikējei; nēs ißsipildis, kas taw sakyta nů Wießpatiês.
46. Ir Marya tare: mano dußia pagárdina Wießpati,
47. Ir mano dwáse linksminasi Diewù mano Ißganytoju.
48. Nēs jis paweizdējo ant pakarnystês sawo tarnáitês; ßtay, † dabar manę ißganytą ßauks wisû waikû waikai.
49. Nēs padáre man didzus dáiktus, kurs macnus, ir kurio wárdas ßwentas yra.
50. Ir jo mielaßirdingyste patenk wisaday, nů giminês ik giminês ant tû, kurie jo bijosi.
51. Jis daro stiprybę sawo pétimi, ir ißbarsto pasididzůjanczus jû ßirdiês dumoje.
52. Jis nustumja sylingůsus nů sósto ir ißkel pakarnůsus.
53. Jis alkstanczus papildo turtais ir bagótus tußczus paliekt.
54. Jis atsimena sawo mielaßirdingystês ir pagélbti sawo tarnui Izraēliui,
55. Kaip jis kalbējęs esti musû tēwams, Abraómui ir jo waikams amžinay.
56. Ir Marya pasiliko prie

jôs per tris mēnesus, potam ji
wēl sugryžo į sawo namus.
57. Jr Elžbētai ißsipilde czē-
sas, kad pagimdytu; ir ji pa-
gimde suny.
58. Jr jôs kaimynai ir gen-
tys ißgirdo, kad Wießpats didę
mielaßirdingystę jei ißrodęs, ir
džaugēsi su je.
59. Jr nusidawe, aßmoje die-
noje atējo jie appjaustiti wai-
kéli, ir pramine ji wardù sawo
tēwo Zakarioßumi.
60. Bet jo mótina atsakydama
tare: nieku budu, bet tur Jonù
wadinamas buti.
61. Jr jie tare jei: juk niera
ney wieno tawo giminēj', tů
wardu wandinamo.
62. Jr jie mérke jo tēwui,
kaip jis ji norētu praminti.
63. Jr jis práße toblyczēlę,
ráße ir tare: Jonas yra jo
wárdas. Jr jie stebējosi wisi.
64. Jr tůjau atsiwēre jo burna
ir liežuwis, ir kalbējo ir gár-
bino Diewą.
65. Jr atējo báime ant wisû
kaimynû; ir tas nusidáwimas
ißsireißke ant wisû Judēôs kalnû.
66. Jr wisi tai girdēdami dējo
tai į ßirdį, tarydami: ką missliji,
kas bus iß to waikélio? nēsa
ranka Wießpatiês buwo su jůmi.
67. Jr Zakarioßus jo tēwas
pilnas pastójo Szwēntôs Dwa-
siês ir prarakáwo tarydams:
68. Paßlowintas t' esie Wieß-
pats, Jzraēlio Diewas, nēs
jis atlanke ir atpirko sawo
žmones.
69. Jr attiese mums rágą iß-
gánimo namůse Dowido, sawo
tarno,
70. Kaip jis pirm to kalbē-
jęs per burną sawo ßwentû
prárakû;
71. Kad mus ißgélbētu nů
musû neprieteliû ir iß rankû
tû, kurie mus ne apkenczia,
72. Jr mielaßirdingystę pa-
róditu musû tēwams ir atsimin-
tu sawo ßwento derējimo,
73. Jr prysēgôs, kurę jis pri-
sékęs esti Abraómui, musû tē-
wui, mums důti;
74. Kad mes iß rankû sawo
neprieteliû ißgélbēti jam tar-
náutumbim be báimês per wisą
sawo ámžią,
75. Szwentybēje ir teisybēje
jam įtinkanczoje.
76. Jr tu, waikéli! práraku
Aukßczausojo busi wadinams;
nēs eisi pirm Wießpatiês, kad
kélą jam taisytumbei,
77. Jr důtumbei ißgánimo
pažinimą jo žmonēms, kursai
yra atleidimè griekû,
78. Per ßirdingą mielaßirdin-
gystę musû Diewo, per kurę at-
lanke mus užtekējimas iß aukß-
tybês,
79. Kad pasiróditu tiems, ku-

rie sēd tamsybēje ir szeszēlije smertiēs, ir kreiptu musû kojas ant pakájaus kélo.

80. Ir waikélis augo ir stiprinosi dwásēje ir † buwo púsczoje, ikikol jis pasiróde żmonēms Izraēlio.

2. Pérskyrimas.

Kristaus użgimimas, ir atneszims į bażnyczią.

Bet nusidawe tosa dienosa, kad prisákims iszējo nůg Ciecoraus Augusto, kad paraszytas butu wisas swietas.

2. Ir tas parászims buwo pirmjausas ir nusidawe, kaip Cyrēnius Syrioj' waldonas buwo.

3. Ir ējo wisi pasiraszydint, kożnas į sawo miestą.

4. Tay pasikēle taipojau ir Jozēpas isz Galilēôs, isz miesto Nazaret, į Zydû żémę, į miestą Dowido, wadinamą Betlēem; todēl, kadangi jis buwo isz namû ir isz giminês Dowido,

5. Pasiraszydint su Marya, saw pażadēta moterimi, ta buwo nēszczia.

6. Ir jiemdwiem tén ēsant, iszsipilde czēsas, kad pagimdytu.

7. Ir pagimde sawo súnų pirmgimį, ir suwyste jį wystyklais ir pagulde jį į prákartą, nēs ne turējo ruimo gaspádoje.

8. Ir buwo kerdzei toj' szalij' ant lauko prie gardû, tie sergējo nàktije sawo kaimenę.

9. Ir sztay, angēlas Wieszpatiês atējo pas jůs, ir szlowē Wieszpatiês apszwiete jůs, ir jie nusigando didzu iszgasczu.

10. Ir angēlas tare jiems: nesibijokities! sztay, apsakau jums didį dzaugsmą, kurs nusidůs wisiems żmonēms,

11. Nēs użgime jums szę dieną Iszganytojis, kurs yra Kristus Wieszpats, mieste Dowido.

12. Ir tai jums bus żénklas; jús ràsite kudikį suwystitą ir gulintį prákarte.

13. Ir tůjaus rados prie to angēlo daugybe dangaus pulkû, laupsinanczû Diewą ir taranczû:

14. Garbē t' esie Diewui auksztybēj', pakájus ant żémês, ir żmonēms pasimēgimas!

15. Ir nusidawe, kaip angēlai nů jû dangun użżenge, kerdzei kalbējo tarp sawęs: eikim dabar į Betlēem ir dabókimies to nusidáwimo, kurs tén tikos, kurį mums Wieszpats apréiszke.

16. Ir jie atējo skubrey ir rądo Maryą ir Jozēpą, priegtam kudikēlį prákarte begulintį.

17. Ir kaip tai buwo regēję, iszplátino tai, kas jiems sakyta buwo apie tą waikélį.

18. Ir wisi tai girdēdami

nusistebējo to, ką kerdzei jiems
buwo apsákę.
19. Bet Marya palaike wisus-
tus żodżus ir apdumójo jůs
sawo ßirdije.
20. Ir kerdzei sugryżo, gár=
bindami ir laupsindami Diewą,
uż wis, ką jie girdējo ir regējo,
kaip jiems sakyta buwo.
21. Ir kaip ißsipilde aßtůnos
dienos, jeib appjaustomas butu
waikélis, tay prámine jį wardu
Jēzumi, kůmi pramintas buwo
nůg angēlo, pirm ne kaip mo=
tinôs żywatė prasidējo.
22. Ir kaip ißsipilde dienos
jôs apczystijimo, pagal żokaną
Moizēßaus, atneße jį į Jeru=
zalę, kad jį pastatytu Wieß=
paczui;
23. Kaip paraßyta yra żokane
Wießpatiês: kiek wiens pati=
nēlis pirm użgemąs, tur buti
ßwentas Wießpaczui;
24. Ir kad důtu apierą, kaip
prisakyta żókane Wießpatiês:
porą kurklėliû, arba dwéjētą
jaunû karwéliû.
25. Ir ßtay, búwo żmogus
Jeruzalēje, wardu Simēonas,
ir tas pats żmogus buwo teisus
ir Diewo bijąs, laukiąs palink=
sminojimo Izraēlio. Ir ßwen=
ta Dwáse buwo jamè.
26. Ir buwo jam ßwentôs
Dwasês pażadēta, kad jis
smerti ne regēsęs, pirm ne
kaip jis ißwystu Kristų Wieß=
patiês.
27. Ir Dwasês parágintas
atējo į bażnyczią. Ir kaip gim=
dytojei waikéli Jēzų į bażny=
czią atneße, jeib uż jį darytu
pagal pajunkimą żokano,
28. Tay jis ēme jį ant sawo
rankû ir garbino Diewą ir
tare:
29. Wießpatie, dabar léidi sa=
wo tarną pakájuje eiti, kaip tu
esi sakęs.
30. Nēs mano ákys regējo
tawo Ißganytoją,
31. Kurį tu pagatáwijei po
akiû wisû żmonû,
32. Swiesybe ant apßwietimo
pagonû ir ant garbês sawo
żmonû Izraēlio.
33. Ir jo tēwas bey mótina
stebējosi to, kas apie jį sakyta
buwo.
34. Ir Simēonas pérżegnojo
jůs ir tare Maryai, jo mótinai:
ßtay, tas státoms yra půlimui
ir prisikēlimui daugiû Izraē=
lije, ir żenklui, kuriam prieß=
taraus.
35. Ir kárdas péreis per tawo
dußią, jeib butu apréikßtos
daug ßirdżû dumos.
36. Ir buwo parakēne, Anna,
duktē Panuēlo, iß giminês
Asser, dibey pasénusi; ta su sawo
wyru septynis metus buwo
gywénusi, po sawo mergystês,

37. Ir budama naßlē aßtůneß-déßimts ir keturû métû, ji n'at-stójo iß bažnyczôs ir ßlužijo Diewui su pástninkáwimu ir su maldomis dienq bey nákti.

38. Ta pati taipojau atējusi tq paczę adynq, gárbino Wießpati, ir sake apie ji wisiems tiems kurie lauke atpirkimo Jeruzalēj'.

39. Ir kaip wis buwo atlikę pagal zókanq Wießpatiês, wēl sugryžo i Galilēq, i sawo miestq Nazaret.

40. Bet waikélis augo ir stip-rinosi dwásēje, pilnas ißmin-tiês, ir malone Diewo buwo jamè.

41. Ir jo gimdytojei ējo kas métq i Jeruzalę, ant welykû ßwentês.

42. Ir jam dwylika métû sulaukus, ējo jůdu i Jeruzalę, pagal pajunkimq ßwentês.

43. Ir kaip tos dienos pasi-baige, ir jůdu wēl sugryžo, pasiliko waikélis Jēzus Jeru-zalēje. Ir jo gimdytojei tai ne žinójo,

44. Bet mislijo, ji tarp drau-gû ēsanti, ir ējo dienôs kélq ir jēßkójo ji tarp genczû ir pažy-stamû.

45. Ir ji ne ràsdamu wēl su-gryžo i Jeruzalę, jēßkódamu jo,

46. Ir nusidawe po trijû die-nû, rádo ji bažnyczoje sēdinti, widuj' tarp mokitojû, kad jû klausēs, ir jůs klause,

47. Ir wisi, kurie ji girdējo, stebējos jo ißmintiês, ir jo atsá-kimû.

48. Ir ji památę, stebējosi; ir jo mótina tare jam: mans sunau, kam tu mumdwiem tai padarei? Sztay, tawo tēwas ir aß skaudzey tawę jēßkó-jowa.

49. Ir jis tare jiemdwiem: kasgi yra, kad manę jēßkójota? ar ne žinota, kad aß turu buti tamè, kas mano tēwo yra?

50. Bet jůdu ne ißmane tq žodi, kuri jis jiems sake.

51. Ir jis nuējęs su jeis atējo i miestq Nazaret, ir buwo jiemdwiem paklusnus. O jo mótina paláike wisus tus žo-dzius sawo ßirdije.

52. Ir Jēzus tarpo ißmintije, augime, bey malonēje prie Die-wo ir žmonû.

3. Pérskyrimas.

Jono kožonis, Kristaus krikßtas ir giminês eile.

Penkiolíktame metè waldony-stês Ciecoraus Tibērioßaus, Panskui Pilotui waldonui Ju-dēôs ēsant, ir Erodui kunigaikß-czui ant žémês ketwirtainio Galilēôs, Pilippui, jo brolui, kunigaikßczui ant žémês ketwir-tainio Iturēôs bey Trakonitês,

Lyzaniui kunigaikšcziui ant ket-
wirtainio Abylēnês,
2. Ir Annošui bey Kaipošui
wyrausam wyskupui ēsant, sto-
jos żodis Wiešpatiês Jonui,
Zakariošaus sunui, púsczoje.
3. Ir jis atējo į wisas šalis
aplink Jordaną, apsakydams
krikštą prisiwertimo, ant atlei-
dimo griekû;
4. Kaip rašyta yra knygosa
żodziû prárako Ezaiošaus, ta-
ranczio: balsas yra šaukianczio
púsczoje: pagatáwikite kélą
Wiešpatiês ir tiesus darykite
jo takus;
5. Wisos daubos tur papil-
ditos, ir wisi kalnai ir wisos
kaukaros tur pażéminti pastoti;
kożnas kreiwkelis t'einie į tie-
sumą, ir wis kas kupstóta, te
pawirst į lygų kélą.
6. Ir wisas kunas išwys
Diewo Išganytoji.
7. Tay tare jis żmonēms,
kurie išējo jo krikštydintis: jús
angiû weislē, kasgi rode jums
išwéngti busenti kerštą?
8. Dabokities, darykit tikrus
waisus prisiwertimo, ir ne
prasimanykit sakyti: mes turim
Abraómą tēwu. Nēs aš sakau
jums, gal Diews Abraómui iš
šiû akmenû waikus prikélti.
9. Jau kirwis médziams prie
šakniês pridētas. Kożnas mé-
dis, ne gerû waisû néšąs,
bus pakirstas ir į ugnį įme-
stas.
10. Ir żmones klause jį, tary-
dami: ogi mes, ką darysim?
11. Jis atsakydams tare
jiems: dwi sermegi turis, te
dûdie ney wienôs neturinczam;
ir walgį turis, taipojau te daro.
12. Atējo ir muitininkai ap-
sikrikštydint, tarydami jam:
Mokitojau! kągi mes darysim?
13. Jis táre jiems: ne prašy-
kite daugiaus, kaip wélita.
14. Tay klause jį taipojau ir
żalnērei, tarydami: kągi mes
turim daryti? Ir jis tare jiems:
ne darykite ney wienam pri-
spaudimą ir neteisybę, ir te pa-
kanka jums jusû alga.
15. Bet żmonēms bedumo-
jant ir širdije sawo bemisli-
jant apie Joną, bau rasi jis
ne butu Kristus:
16. Atsáke Jonas ir tare wi-
siems: aš krikštiju jus wánde-
nimi; bet ateina drutésnis už
manę, kuriam per mážąs esmi,
kurpjû dirżelus atrišti, tas jus
su šwenta Dwasè ir su ugnimi
krikštis.
17. To rankoje yra wētykle,
ir jis šlûs sawo klojimą ir
surinks kwieczus į sawo skúnę,
ir pelùs sudégis amżina ugnimi.
18. Ir dar daug kito grau-
déno ir praneše jis żmonēms.
19. Bet Erodas, kunigaikštis

ant ketwirtainio (Zydû žémês) jo pabárts dēl Erodiadôs, sawo brolio paczôs, ir wiso pikto, ką dare Erodas,

20. Dēl to wiso apkáldino Joną.

21. Ir nusidawe, kaip wisi žmones krikßtydinos, ir Jēzus taipojau buwo krikßtitas ir meldēsi, kad atsiwēre dangus.

22. Ir Szwenta Dwáse nuženge ant jo pawéikſle kunißkame, kaip karwélis; ir balsas iß dangaus stójos tarąs: Tu esi mano mielasis Sunus, tawimi aß mēgstu.

23. Ir Jēzus įstójo į trisdéßimtą métą, ir buwo laikoms per sunų Jozēpo, kurs buwo sunus Eli.

24. Tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi, tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Janno, tas buwo sunus Jozēpo,

25. Tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Amoso, tas buwo sunus Naum, tas buwo sunus Esli, tas buwo sunus Nangio,

26. Tas buwo sunus Maato, tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Semējaus, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Judo,

27. Tas buwo sunus Joanno, tas buwo sunus Rēza, tas buwo sunus Zorobabēlo, tas buwo sunus Salatiēlo, tas buwo sunus Nēri,

28. Tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Addo, tas buwo sunus Rozanio, tas buwo sunus Elmodamo, tas buwo sunus Erro,

29. Tas buwo sunus Joze, tas buwo sunus Eliēzero, tas buwo sunus Jorēmo, tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi,

30. Tas buwo sunus Simeono, tas buwo sunus Judo, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Jonano, tas buwo sunus Eliakimo,

31. Tas buwo sunus Melējo, tas buwo sunus Menamo, tas buwo sunus Motatano, tas buwo snnus Natano, tas buwo sunus Dowido,

32. Tas buwo sunus Jesse, tas buwo sunus Obēdo, tas buwo sunus Boaso, tas buwo sunus Salmono, tas buwo sunus Naassono,

33. Tas buwo sunus Aminadabo, tas buwo sunus Aramo, tas buwo sunus Esromo, tas buwo sunus Parēzo, tas buwo sunus Judo,

34. Tas buwo sunus Jokubo, tas buwo sunus Izaóko, tas buwo sunus Abraómo, tas buwo sunus Taro, tas buwo sunus Nakoro,

35. Tas buwo sunus Saruko,

tas buwo ſunus Ragaju, tas
buwo ſunus Palēko, tas buwo
ſunus Ebēro, tas buwo ſunus
Sala,
36. Tas buwo ſunus Kai-
nano, tas buwo ſunus Arpak-
ſado, tas buwo ſunus Sēmo,
tas buwo ſunus Noáko, tas
buwo ſunus Lamēko,
37. Tas buwo ſunus Metu-
zalês, tas buwo ſunus Enoko,
tas buwo ſunus Jarēdo, tas
buwo ſunus Malaleēlo, tas
buwo ſunus Kainano,
38. Tas buwo ſunus Enoſo,
tas buwo ſunus Sēto, tas buwo
ſunus Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pérſkyrimas.

Kriſtus gundinam's, Diewo żodį ſako ir daro ſtebuklus.

Bet Jēzus pilnas Dwáſês
Szwentoſês ſugryżo nů Jor-
dano ir nů Dwáſês nuweſtas
buwo į púſczią.
2. Ir buwo keturesdéßimtis
dienû wélno gundomas, ir jis
toſa dienoſa nieko ne walge; ir
toms dienoms pérējus, ißalko jis.
3. Bet wélinas tare jam: jey
eſi Diewo Sunus, tay ſakyk tam
ákmenui, kad į důną pawirſtu.
4. Ir Jēzus atſakydams tare
jam: paraßyta yra: ne wiena
důna minta żmogus, bet kożnu
żodżu Diewo.
5. Ir wélinas nuwede jį ant
ukßto kalno ir róde jam wiſas
karalyſtes wiſo ſwieto ant akiês
mirkſno,
6. Ir tare jam: wiſą tą macį
taw důſu ir jôs ßlowę; nēs
man yra padůta, ir aß ję důmi,
kam aß noru.
7. Jeygu dabar parſikláupęs
manęs nori melſtis, tay wiſlab
tawo bus.
8. Jēzus jam atſakydams
tare: atſtok nůg manęs, ßētone!
paraßyta yra: tu Diewą, ſawo
Wießpatį, turi gárbinti, ir jam
wienám tarnáuti.
9. Ir jis nuwede jį į Jeru-
zalę ir paſtáte jį ant wirßaus
bażnyczôs ir tare jam: jey
Diewo Sunus eſi, tay nuſi-
léiſkis iß czę żemyn.
10. Nēs paraßyta yra: jis
priſakys ſawo angēlams apie
tawę, kad tawę apſaugotu,
11. Ir ant rankû neßotu, kad
ſawo koją į ákmenį ne įtrenk-
tumbei.
12. Jēzus atſakydams tare
jam: ſakyta yra: tu Diewą,
ſawo Wießpatį, ne turi gunditi.
13. Ir kaip wélinas wiſus
tus gundimus pabáigęs buwo,
atſtójo jis nů jo kokią wálandą.
14. Ir Jēzus ſugryżo Dwa-
ſês máceje į Galilēą, ir tas
garſas apie jį ißējo po wiſas
aplink ēſanczas ßalis.
15. Ir jis mokino jû ßuilēſa,
ir wiſû buwo pagirtas.

16. Ir jis atējo į Nazaret,
kur užaugints buwo, ir įējo
į ßuilę, kaip buwo papratęs,
sabatôs dienoje, ir kēlęs norējo
skaityti.
17. Tay pridawe jam knygas
prárako Ezaioßaus. Ir at-
wēręs tas knygas, rádo tą wie-
tą, kur paraßyta buwo:
18. Dwáse Wießpatiês yra
ant manęs, todēl jis manę pa-
móstijo ir sunte apsakyti Ewan-
gēlią pawárguliems, gyditi
sukultas ßirdis, apsakyti apkál-
tiems ißwalnijimą, ir akliems
regējimą, bey sudaužytiems
wisą walnybę;
19. Ir apsakyti meilingą
métą Wießpatiês.
20. Ir užwēręs knygas, at-
dawe tas tarnui, ir sēdos. Ir
wisû ákys ßuilēj' dabójos jo.
21. Ir jis pradējo jiems sakyt:
ßę dieną ißsipilde tas ráßtas
jusû ausisa.
22. Ir jie wisi dawe lùdimą
apie jį ir stebējos brángiû jo
žodžiû, iß jo burnôs ißeinan-
czû, ir tare: ar tas ne Jo-
zēpo sunus?
23. Ir jis tare jiems: jús
berods man sakysite tą priekal-
besį: liekorau, gydik pats sawę.
Nēs kokius didžus dáiktus mes
girdējom Kapernáume nusidá-
wusus? daryk taipo ir czę sawo
tēwißkēj'.
24. Bet jis tare: iß tiesôs sa-
kau jums: ney wiens prárakas
yra mylims sawo tēwißkēj'.
25. Bet iß tiesôs aß sakau
jums: daug naßlû buwo Iz-
raēlije, czēse Elioßaus, kaip
dangus užrakintas buwo tris
metùs ir ßeßis mēnesius, kad
didis bádas buwo po wisą
žémę.
26. Ir ney pas wieną ne
buwo suncziams Elioßus, kaip
tikt' į Sareptą Zidonû, prie
wienôs naßlês.
27. Ir daug raupsûtû buwo
Izraēlije czēse prárako Elisē-
ßaus, ir néy wiens iß tû czystu
ne pastójo, kaip tiktay Naēmans
iß Syrijôs.
28. Ir wisi, ßuilēj' ēsą, tai
girdēdami apstrustáwo.
29. Ir kēlēsi ir ißstume jį
iß miesto, ir užwede jį ant
wirßaus kálno, kur buwo pa-
kurtas jû miestas, kad jį žémyn
nustumtu.
30. Bet jis tarp jû pérējo
ßalin.
31. Ir atējo į Kapernaumą,
į miestą Galilēôs, ir mokino
jûs sabatû dienosa.
32. Ir jie stebējos jo pamókslo,
nēs jo žodis buwo macnus.
33. Ir buwo žmogus ßuilēje,
neczystôs dwasês wárginams,
tas ßauke didžu balsu,
34. Tarydams: ak, ką mes

turim dárbo su tawim, Jēzau iß Nazaret? Tu atējei mus pagadinti; aß żinau, kas tu esi, butent: Szwentasis Diewo.

35. Jr Jēzus apdraude jį tarydams: nutilk ir ißeik iß jo! Jr wélinas nubloßke jį tarp jû, ir ißējo iß jo, ir ne darę jam ißkádôs.

36. Jr baime apēme jůs wisus, ir kalbējo tarp sawęs tarydami: kas tai? Jis macney ir su galybe prisáko neczystoms dwasēms, ir jos ißeit.

37. Jr garsas apie jį ißējo po wisas wietas aplink ēsanczôs ßaliês.

38. Jr jis atsikēlęs iß ßuilês, įējo į namus Simono. Jr Simono ůßwe sunkey sirgo drugiû, ir jie melde jį už ję.

39. Jr jis ję priējęs prisáke drugiui, ir drugys ję pamete. Jr tůjaus ji kēlēsi ir tarnawo jiems.

40. Jr saulei nusiléidus, wisi tie, kurie ligonis turējo wisokiomis slogomis apsunkintus, atgabéno jůs pas jį. Jr jis ant kiekwieno rankas użdēdams, ißgyde jůs.

41. Jr welnai ißeidami iß daugiû, ßauke ir tare: Tu esi Kristus, Diewo Sunus. Jr jis apdraude jůs ir ne dáwe :ms kalbēti, nēs jie żinójo, jį ristų ēsantį.

42. Bet praáußus, ißējo jis į pústą wietą, ir żmones jēßkójo jį, ir atējo pas jį, ir użtrùkino jį, kad nů jû ne atstotu.

43. Bet jis tare jiems: aß turu ir kitiems miestams Ewangēlią apsakyti apie karalystę Diewo; nēsa tam sústas esmi.

44. Jr jis sake Diewo żodį ßuilēsa Galilēôs.

5. Pérskyrimas.

Apie Pétro żwéję, raupsûtą, Matteoßaus pawadinimą, ir mokitinû pasninkawimą.

Bet nusidawe, kad żmones pas jį werżēsi, klausyti Diewo żodžio, ir jis stowējo pas mares Genēżaret.

2. Jr regējo dų laiwų stowinczų pas mares; bet żwejei ißēję plowe sawo tinklus.

3. Jējęs į wieną laiwą, kurs buwo Simono, melde jį, kad mážumą nů kráßto atstumtu. Jr pasisēdęs mokino żmones iß laiwo.

4. Jr kaip buwo palowęs kalbēti, tare Simonui: irkis į gilumą ir ißmeskite sawo tinklus ant walkſmo.

5. Jr Simonas atsakydams tare jam: Mokitojau, mes per wisą nákti dirbę, nieko ne sugáwom; bet ant tawo żódžio tinklą ißmesu.

6. Jr kaip jie tai dare, użgrējo

jie didę żuwjû daugybę; ir jû tinklas sutrúko.

7. Ir jie pamójo sawo draugams, kurie buwo antrame laiwe, kad atēję jiems padētu traukti. Ir jie atējo ir pripilde abų laiwų pilnų, taip, kad ir grimżdo.

8. Kaip tai Simonas Pétras regējo, pů̊le jis Jēzui į kielus ir tare: Wieszpatie, iszeik nů manęs, asz esmi griesznas żmogus.

9. Nēsa iszgastis buwo jį apēmęs, ir wisus, kurie su jůmi buwo, isz to żuwjû walksmo, kures podraugey buwo sugáwę;

10. Taipojau ir Jokubą bey Joną, sunų dų Zebedējaus, Simono draugus. Ir Jēzus tare Simonui: nesibijokis; nēs isz szio czēso tu żmones żwejůsi.

11. Ir prisiyrę laiwais į krásztą, paliko wislab ir séke jį.

12. Ir nusidawe jam wiename miestè ēsant, sztay, wyrs buwo pilnas raupsû, tas Jēzû iszwydęs, parpůle ant sawo wéido ir prasze jį, tarydams: Wieszpatie, jey nori, gali manę apczystiti.

13. Ir jis isztiesęs ranką, pakrùtino jį, tarydams: noru tai daryti, buk czystas. Ir tolydżaus atstójo raupsas nů jo.

14. Ir jis prisáke jam, kad tai ney wienam ne sakytu; bet eik, ir pasirodikis klebonui, ir apierawok už sawo apczystijimą, kaip Moizēszus prisakęs, lùdimui jiems.

15. Bet ta kalba iszējo jů tolaus apie jį, ir daug żmonû susiējo jo klausytis, ir sweiki pastoti nů sawo ligû.

16. Bet jis atsitráuke į púsczią ir meldēsi.

17. Ir nusidawe wieną dieną, kad jis mokino; ir sēdējo czę Parizēuszai ir raszte-mokiti, kurie buwo atēję isz wisû miestéliû Galilēôs ir Judēôs ir isz Jeruzalês. Ir macis Wieszpatiês iszējo isz jo, ir gélbējo kiek wieną.

18. Ir sztay, keli wyrai atnesze żmogų ant pátalo, kaulliga serganti, jēszkodami, kaip jį inésztu ir ties jůmi padētu.

19. Ir ne sumanydami dēl żmonû, kuriů baiktu jį inésztu, użlipo ant stógo ir nuléido jį per plytas żemyn su patalēlu į widų jû, po Jēzaus akiû.

20. Ir jis iszwydęs jû tikējimą, tare jam: żmogau, tawo griekai taw atléisti.

21. Ir raszte-mokiti ir Parizēuszai pradējo dumoti ir tare: kas tai per wiens, kad jis blúznijimą iszkalb'? Kas gal griekus atléisti, kaip tiktay wiens Diewas?

22. Bet Jēzus jû dumas numanydams, atsáke ir tare jiems: ką mislijat sawo ßirdije?
23. Kas pigiaus yra, sakyti: tawo griekai taw yr' atléisti? arba sakyti: kélkis ir wáikßczok?
24. Bet kad żinotumbit, żmogaus sunų mácį turint ant żémês, griekus atléisti, tare kanlliga serganczamui: Aß sakau taw, kelkis ir ēmęs sawo patalēlį eik namůn!
25. Ir jis tolydzaus kēlēsi po jû akiû, ir ēmęs patalēlį sawo, kuriamè gulējes buwo, ējo namůn ir gárbino Diewą.
26. Ir jie stebējos wisi, garbindami Diewą, ir bijójos, tarydami: mes ßendien dywinus dáiktus regējom.
27. Ir potam jis ißējo ir ißwydo muitininką, wardu Lewi, sēdintį prie muito, ir tare jam: sék manę.
28. Ir jis wislab palikęs, kēlēsi ir séke jį.
29. Ir Lewis pakēle jam dìdę czésnį sawo namůse, ir daug muitinkû ir kitû sēdējo su jůmi uż stálo.
30. Ir raște-mokiti ir Pariżēußai murmējo ant jo mokitinû, tarydami: kam wálgot ir gérat su muitininkais ir griekininkais?
31. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: sweikieji ne priwálo liekoraus, bet ligónys.
32. Aß atējau grießnůsus wadinti, kad prisiwerstu, ir ne teisůsus.
33. Bet jie tare jam: kam Jono mokitinei taip tánkey pástninkauja ir meldzasi taip daug, taipjau ir Pariżēußû mokitinei; bet tawo mokitinei wálgo ir géra?
34. Bet jis tare jiems: jús ne galit swodbininkus priwersti, kad pastninkautu, koley jaunikis su jeis yra;
35. Bet ateis czēsas, kad jaunikis nůg jû bus atimtas, tay jie pástninkaus.
36. Ir jis sake jiems prilyginimą: ney wiens naujù lopù ne lopa séną rubą, kitaip plyßt ir naujasis, ir naujas lópas ne pritinka senám rubui.
37. Ir nieks nepila ßwieżą wyną į senùs rykus, kitaip naujas wynas ißdaużo sénus rykus ir ißteka, ir rykai pagenda;
38. Bet ßwieżą wyną į naujus rykus reik pilti, tay abieji ißliekt.
39. Ir niera ney wieno, kurs séno gēręs, tůjaus naujo norētu; nēs jis sako: senásis yra gerésnis.

6. Pérskyrimas.

Apie isztrauktas warpas, padżúwusę ranką, Apasztalû pawadinimą ir Kristaus kożoni.

Ir nusidawe antroje dienoje sabatôs, kad jis ėjo per jawus, ir jo mokitinei rankomis isztraukė wárpas, tas rankomis sutrynę wálge.

2. Bet keli isz Parizėuszû tare jiems: kam dárot, kas sabatoj' ne půlasi daryti?

3. Ir Jėzus atsakydams tare jiems: ar tai ne skaitėt, ką Dowids dare, kaip jis iszalkęs buwo, su tais, kurie su jůmi buwo?

4. Kaip jis įėjo į Diewo namus ir ėme szwentas důnas ir walge, ir dawe tiems, kurie su jůmi buwo; kuriû taczau niekam ne parėjos wálgiti, kaip wienat klebonams.

5. Ir tare jiems: żmogaus sunus yra Wieszpats ir sabatôs.

6. Bet nusidawe kitoj' sabatoj', kad įėjęs į szuilę mokino. Ir buwo tén żmogus, kurio dészine ranka buwo padżúwusi.

7. Bet raszte mokiti ir Parizėuszai tykojo jo, bau jis sabatoje gyditu, kad koki priežasti ant jo gautu.

8. Bet jis iszmáne jû dumas ir tare żmogui su padżúwuse ranka: kélkis ir stokis czę! ir jis kėlęs pasistójo ten.

9. Tay tare jiems Jėzus: asz klausu jus, kas tinka daryti sabatoj', ar gérą ar piktą? ar gywasti iszlaikyti, ar prapůlditi?

10. Ir jis paeilumi wisus apżurėjęs, tare tam żmogui: isztiesk sawo ranką. Ir jis dare tai. Tay jo ranka buwo gydita ir taip sweika, kaip antra.

11. Bet jie wisay padúko ir susikalbėjo tarp sawęs, ką jie jam galėtu daryti.

12. Bet nusidawe tůczės', kad jis iszėjo ant kalno melstėsi; ir pasiliko per nakti maldoje Diewop'.

13. Ir praúuszus atwadino sawo mokitinus ir iszrinko jû dwyliką, kurus jis ir Apásztalais wadino.

14. Simoną, kuri wadino Pétrą, ir Endrėjų, jo broli, Jokubą bey Joną, Pilippą ir Baltramėjų,

15. Matteoszų ir Tamoszų, Jokubą, Alpėjaus sunų, Simoną, wadinamą Celotes,

16. Judoszų, Jokubo sunų, Judoszų Iszkariotą, iszdawėji.

17. Ir nuėjęs su jeis żemyn, pasistójo ant plyno lauko, ir pulkas jo mokitinû, ir daugybe żmonû isz wisôs Żydû żémês ir Jeruzalês ir Tyraus ir Sidono, prie jurû.

18. Kurie atėję buwo jo klausytis, kad ißgydomi butu nů sawo ligû, ir kurie neczystû dwásû warginami buwo, pastójo sweiki.
19. Ir wisi żmones meilijo, jį pakrùtint; nės ißėjo iß jo stiprybe, ir gyde wisus.
20. Ir jis pakėlęs sawo akis ant sawo mokitinû, tare: ißganytingi este pawárgulei, nėsa jusû yra Diewo karalyste.
21. Ißganytingi este, kurie czę álkstat, nės pasótinti busite. Ißganytingi este, kurie dabar werkiat, nės jůksities.
22. Ißganytingi este, jey żmones jus ne apkencz ir atskir jus, ir ißkóloj' jus, ir paniekin jusû wárdą, kaip piktą, dėl Zmogaus Sunaus.
23. Dzaugkities tada ir ßokterėkit; nės ßtay, jusû alga dide yra danguje. Taipo ir jû tėwai dare prárakams.
24. Bet atpencz bėda jums bagotiems; nės jau gáwot sawo palinksminojimą.
25. Bėda jums, kurie este pilni, nės jus álksite. Bėda jums, kurie czę jůkiaties, nėsa jús werksit ir raudosit.
26. Bėda jums, kada żmonės jus pagir; taipjau dare ir jû tėwai netikriems prárakams.
27. Bet aß sakau jums, kurie sotės: mylėkite sawo neprietelus, gér darykite tiems, kurie ne apkencz jusû,
28. Zegnokite tus, kurie jus prakéik, melskite uż tus, kurie jus użkabin.
29. Ir kurs tawę ißtinka per wieną skrostą, tam pasúlyk ir antrą. Ir kurs taw atima skreistę, tam ne użgink ir sermėgôs.
30. Kurs tawę praßo, tam důk; ir kurs taw atim, kas tawo yra, iß to ne atjėßkok.
31. Ir kaip jús norit, kad żmones jums darytu, taip ir jús darykite jiemus.
32. Ir jey jús tus mylit, kurie jus myl, kokią dėkawonę turit uż tai? nės ir griekininkai myl sawę mylinczus.
33. Ir kad sawo geradėjams gér' dárot, kokią dėkawonę turit iß to? nės tai dáro ir griekininkai.
34. Ir kad jús życzijat tiems, nů kuriû tikities atgáusę, kokią dėkawonę iß to turite? nės ir griekininkai griekininkams życzija, kad tai wėl atgáutu.
35. Bet taczau mylėkite sawo neprietelus, gér' darykit ir życzikit, kur ne tikities ką atgáusę; tay jusû alga dide bus, ir jús busite waikai Aukßczáusojo; nėsa jis yra géras nedėkingiems ir piktiems.
36. Todėl bukite mielaßir-

dingi, kaip ir jusû Têwas mie-
laszirdingas yra.
37. Ne súdikit, tay ir jús ne busite súdijami. Ne prażudykite, tay ir jús ne busite prażûdomi. Atléiskite, tay ir jums bus atléista.
38. Dûkite, tay bus jums dûta. Saikas géras, nukimsztas, numùrditas ir su kaupu jums dûtas bus į jusû sterblę, nēs tokiu saiku seikēsite, tokiu jums wēl atseikēs.
39. Ir jis sake jiems prilyginimą: ar gal áklas aklám kélą roditi? ar ne abu į dûbę supuls?
40. Mokitinis ne esti didésnis uż sawo mokitoji; kada mokitinis prilygst sawo mokitojui, tay jis yra tobulas.
41. Bet kam regi krislą akije sawo brolio, ir ne įdaboji rásto sawo patiês akije?
42. Arba kaip gali tarti sawo bróliui: stowēk brolau, asz iszimsu krislą isz tawo akiês! ir pats ne regi rástą sawo akije? tu weidmainy, isztrauk pirma rástą isz sawo akiês, ir tada dabokis iszimti krislą isz akiês sawo brolio.
43. Nēsa ne esti gérs médis, kurs piktą waisių nész; ir ne pikts médis, kurs gérą waisių nészа.
44. Kożnas médis isz sawo patiès waisaus pażystams. Nēs ne renkamos pygos isz erszkēcziû, neygi wynûgos isz usniû.
45. Gérs żmogus gérą isznesz isz géro skárbo sawo szirdiês; ir pikts żmogus pikto isznesz isz pikto skárbo sawo szirdiês. Nēs ko szirdis pilna, to burna plústa.
46. Bet kam wadinat manę Wieszpatie, Wieszpatie! ir ne dárot, ką jums liepju?
47. Kurs pas manę ateit ir klausos mano żodziû, ir dáro tus, tą rodisu jums, kam jis lygus.
48. Lygus jis yra żmogui kúrianczam tróbą, kurs giley iszkáse ir dējo pámatą ant ûlôs. Bet twanui użējus, srowē dúrēs ant tôs trobôs ir ne pajùdino; nēs buwo ant ûlôs gruntawóta.
49. Bet kurs klausos ir ne dáro, tas lygus yra żmogui, trobą kúrianczam ant żémês be pámato; ir srowē dúrēs ant tôs, ir sugruwo tolydzaus, ir sugruwims tôs trobôs buwo didis.

7. Pérskyrimas.

Apie tarną sérganti, jaunikaiti isz Nain, Joną ir didę griekininkę.

Bet kaip jis po akiû żmonû wislab iszkalbējęs buwo, nuējo į Kapernaumą.

2. Ir nekurio wyrausojo zal-
nēriû bérnas gulējo ant smer-
tiês, jo mylims.
3. Bet tas apie Jēzų girdē-
dams, sunte pas jį Zydû wy-
resnůsus, melsdams jį, kad
atējęs ißgyditu jo bérną.
4. Bet jie pas Jēzų atėję
melde jį didey, tarydami: jis
to werts yra, kad jam tai dary-
tumbei.
5. Nēs jis myl musû żmones,
ir pakúre mams ßuilę.
6. Bet Jēzus ējo su jeis ténay.
Bet ne toly jiems nů namû
ēsant, sunte zalnēriû wyrésnysis
prietelus pas jį ir jam saky-
dino: ak Wießpatie, ne proca-
wókis, ne wertas esmi, kad po
mano stógu eitumbei.
7. Todēl ir aß pats tariaus,
ne werts ēsąs pas tawę ateiti;
bet ißtark wieną żodį, tay pa-
gilbs mano waiks.
8. Nēs ir aß esmi żmogus po
wyrausybês, ir turu zalnērius
po sawim', ir sakau wienam:
nueik, tay nueit; ir antram:
ateik, tay ateit; ir sawo tarnui:
daryk tai, tay jis dáro.
9. Bet Jēzus tai girdēdams
stebējos jo, ir atsigręzęs tare
żmonēms jį sékantiems: aß sa-
kau jums: tokio tikējimo Iz-
raēlij ne radau.
10. Ir paslai wēl sugryżę, ser-
anti bérną rądo pasweikusį.
11. Ir nusidawe potam, kad
jis ējo į miestą, wadinamą
Nain; ir daug jo mokitinû bey
daug żmonû ējo draug su jůmi.
12. Ir jam prisiártinant pas
miesto wartus, ßtay, ißneße
numirusį, kurs buwo wienátijis
sunus sawo mótinôs, ir ta
buwo naßlē, ir daug żmonû iß
miesto ējo su je.
13. Ir Wießpats ję ißwydęs
pasigailējo jôs, ir tare jei: ne
werk.
14. Ir priējęs pakrùtino grá-
bą, ir neßējei stowējo. Ir jis
tare: jaunikáit', sakau taw,
kelkis!
15. Ir numiręsis atsitiesęs
pradējo kalbēti. Ir jis atdawe
jį jo mótinai.
16. Ir báime apēme jůs wi-
sus, ir gárbino Diewą, tary-
dami: didis práraks kēlēsi tarp
musû, ir Diewas atlanke sawo
żmones.
17. Ir tas garsas apie jį
ißējo per wisą Judēôs żémę,
ir po wisas aplinkųy ēsanczas
ßalis.
18. Ir apsáke Jonui jo moki-
tinei tai wislab. Ir jis pawa-
dinęs dų sawo mokitinû,
19. Sunte jůdų pas Jēzų,
ir jam sakydino: ar tu esi ans
ateisęsis, arba ar kito lauk-
sime?
20. Bet tůdu wyru atējusu

pas ji, tare: Jonas krikßty=
wojis mudų pas tawę atsunte,
ir taw sakydin: ar tu esi ans
ateisęsis, arba ar kito laukſime?
21. Bet toje adynoje jis daug
ißgyde nů ligû ir negálû, ir nů
piktû dwásû, ir daug akliems
atdawe jû akis.
22. Ir Jēzus atsakydams
tare jiemdwiem: nuējusu apsa=
kykita Jonui, ką regējota ir
girdējota: aklieji rég, ráißieji
waikßczoj', raupsůtieji yra ap=
czyſtijami, kurtinei gird, numirę
prisikélasi, ir pawárguliems
Ewangēlia apsákoma yra.
23. Ir ißganytas, kurs ma=
nimi ne pasipiktin.
24. Bet dwiem Jono páslam
nuējus, pradējo Jēzus kalbēti
żmonēms apię Joną: ko ißējot
į púsczią regēti? ar néndrês
wējo lingojamôs?
25. Arbo ko ißējot regēti? ar
żmogaus minkßtais rúbais ap=
rēdyto? ßtay, brangiůſe rubůſe
ir geidulůſe gywéną, karaliß=
kůſe dwarůſe yra.
26. Arba ko ißējot żurēti? ar
prárako? Tikray, sakau jums:
jis ir uż práraką didésnis yra.
27. Jis yra, apie kuri para=
ßyta: ßtay, aß sunczu ſawo an=
gēla pirm tawo wéido, kurs
itaisys tawo kélą pirm tawęs.
28. Nēs ſakau jums, kad tarp
tû, kurie iß móterû gimę, niera
didésnio prárako per Joną
krikßtytoji; bet kurs mażésnis
yra Diewo karalyſtēję, tas di=
désnis uż ji.
29. Ir wisi żmones, kurie ji
girdējo, ir muitininkai, Diewui
garbę dawe, ir krikßtydinos
Jono krikßtů.
30. Bet Parizēußai ir raßte=
mokiti paniekino Diewo rodą
prieß ſawę, ir ne dawēsi jo
krikßtiti.
31. Bet Wießpats tare: kům
aß prilygisu żmones ßiôs gi=
minês? ir kam jie lygus?
32. Jie lygus yra waikams
ant turgaus ſēdintiems ir prieß
kits kitą ßaukiantiems: mes
jums żaidēm ant wamzdzio, ir
jús ne ßokinējot; mes jus ap=
raudójom, ir jús ne werkēt.
33. Nēsa Jonas krikßtytojis
atējęs ne walge důnôs ir ne
gēre wyno; tay jús ſakote: jis
tur wélną.
34. Zmogaus Sunus atējęs
wálgo ir gér, tay jús ſakot:
ßtay, tas żmogus ryjuns ir
wyno girtůklis, muitininkû ir
griekininkû prietelus.
35. Ir ißmintis tur důti apsi=
súditi nů wisû ſawo waikû.
36. Bet melde ji wiens iß
Parizēußû, kad su jůmi wál=
gitu. Ir jis įējęs į namus
Parizēußo, ſēdosi uż ſtálo;
37. Ir ßtay, moterißke tamè

tas buwo sunus Ragaju, tas
buwo sunus Palēko, tas buwo
sunus Ebēro, tas buwo sunus
Sala,
36. Tas buwo sunus Kai=
nano, tas buwo sunus Arpak=
sado, tas buwo sunus Sēmo,
tas buwo sunus Noáko, tas
buwo sunus Lamēko,
37. Tas buwo sunus Metu=
zalês, tas buwo sunus Enoko,
tas buwo sunus Jarēdo, tas
buwo sunus Malaleēlo, tas
buwo sunus Kainano,
38. Tas buwo sunus Enoso,
tas buwo sunus Sēto, tas buwo
sunus Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pérskyrimas.

Kristus gundinam's, Diewo żodi sako ir daro stebuklus.

Bet Jēżus pilnas Dwásês
Szwentosês sugryżo nů Jor=
dano ir nů Dwásês nuwestas
buwo į púsczią.
2. Ir buwo keturesdéßimtis
dienû wélno gundomas, ir jis
tosa dienosa nieko ne walge; ir
toms dienoms pérējus, ißalko jis.
3. Bet wélinas tare jam: jey
esi Diewo Sunus, tay sakyk tam
ákmenui, kad į důną pawirstu.
4. Ir Jēżus atsakydams tare
jam: paraßyta yra: ne wiena
důna minta żmogus, bet kożnu
żodżu Diewo.
5. Ir wélinas nuwede jį ant
aukßto kalno ir róde jam wisas
karalystes wiso swieto ant akiês
mirksno,
6. Ir tare jam: wisą tą macį
taw důsu ir jôs ßlowę; nēs
man yra padůta, ir aß ję důmi,
kam aß noru.
7. Jeygu dabar parsikláupęs
manęs nori melstis, tay wislab
tawo bus.
8. Jēżus jam atsakydams
tare: atstok nůg manęs, ßētone!
paraßyta yra: tu Diewą, sawo
Wießpatį, turi gárbinti, ir jam
wienam tarnáuti.
9. Ir jis nuwede jį į Jeru=
zalę ir pastátc jį ant wirßaus
bażnyczôs ir tare jam: jey
Diewo Sunus esi, tay nusi=
léiskis iß czę żemyn.
10. Nēs paraßyta yra: jis
prisakys sawo angēlams apie
tawę, kad tawę apsaugotu,
11. Ir ant rankû neßotu, kad
sawo koją į ákmenį ne įtrenk=
tumbei.
12. Jēżus atsakydams tare
jam: sakyta yra: tu Diewą,
sawo Wießpatį, ne turi gundįtį.
13. Ir kaip wélinas wisus
tus gundimus pabáigęs buwo,
atstójo jis nů jo kokią wálandą.
14. Ir Jēżus sugryżo Dwa=
sês mácēje į Galilēą, ir tas
garsas apie jį ißējo po wisas
aplink ēsanczas ßalis.
15. Ir jis mokino jû ßuilēsa,
ir wisû buwo pagirtas.

16. Jr jis atējo į Nazaret, kur užaugints buwo, ir įējo į ßuilę, kaip buwo paprátęs, sabatôs dienoje, ir kēlęs norējo skaityti.
17. Tay pridawe jam knygas prárako Ezaioßaus. Jr atwēręs tas knygas, rádo tą wietą, kur paraßyta buwo:
18. Dwáse Wießpatiês yra ant manęs, todēl jis manę pamóstijo ir sunte apsakyti Ewangēlią pawárguliems, gyditi sukultas ßirdis, apsakyti apkáltiems ißwalnijimą, ir akliems regējimą, bey sudaužytiems wisą walnybę;
19. Jr apsakyti meilingą métą Wießpatiês.
20. Jr užwēręs knygas, atdawe tas tarnui, ir sēdos. Jr wisû ákys ßuilēj' dabójos jo.
21. Jr jis pradējo jiems sakyt: ßę dieną ißsipilde tas ráßtas jusû ausisa.
22. Jr jie wisi dawe lùdimą apie jį ir stebējos brángiû jo žodziû, iß jo burnôs ißeinanczû, ir tare: ar tas ne Jozēpo sunus?
23. Jr jis tare jiems: jûs berods man sakysite tą priekalbesį: liekorau, gydik pats sawę. Nēs kokius didzus dáiktus mes girdējom Kapernáume nusidáwusus? daryk taipo ir czę sawo tēwißkēj'.
24. Bet jis tare: iß tiesôs sakau jums: ney wiens práraks yra mylims sawo tēwißkēj'.
25. Bet iß tiesôs aß sakau jums: daug naßlû buwo Jzraēlije, czēse Elioßaus, kaip dangus užrakintas buwo tris metùs ir ßeßis mēnesius, kad didis bádas buwo po wisą žémę.
26. Jr ney pas wieną ne buwo suncziams Elioßus, kaip tikt' į Sareptą Zidonû, prie wienôs naßlês.
27. Jr daug raupsûtû buwo Jzraēlije czēse prárako Elisēßaus, ir néy wiens iß tû czystu ne pastójo, kaip tiktay Naēmans iß Syrijôs.
28. Jr wisi, ßuilēj' ēsą, tai girdēdami apstrustáwo.
29. Jr kēlēsi ir ißstume jį iß miesto, ir užwede jį ant wirßaus kálno, kur buwo pakurtas jû miestas, kad jį žémyn nustumtu.
30. Bet jis tarp jû pérējo ßalin.
31. Jr atējo į Kapernaumą, į miestą Galilēôs, ir mokino jûs sabatû dienosa.
32. Jr jie stebējos jo pamókslo, nēs jo žodis buwo macnus.
33. Jr buwo žmogus ßuilēje, neczystôs dwasês wárginams, tas ßauke didzu balsu,
34. Tarydams: ak, ką n

turim dárbo su tawim, Jēzau iß Nazaret? Tu atējei mus pagadinti; aß žinau, kas tu esi, butent: Szwentasis Diewo.

35. Ir Jēzus apdraude jį tarydams: nutilk ir ißeik iß jo! Ir wélinas nubloßke jį tarp jû, ir ißējo iß jo, ir ne darę jam ißkádôs.

36. Ir baime apēme jůs wisus, ir kalbējo tarp sawęs tarydami: kas tai? Jis macney ir su galybe prisáko neczystoms dwasēms, ir jos ißeit.

37. Ir garsas apie jį ißējo po wisas wietas aplink ēsanczôs ßaliês.

38. Ir jis atsikēlęs iß ßuilês, įējo į namus Simono. Ir Simono ůßwe sunkey sirgo drugiù, ir jie melde jį už ję.

39. Ir jis ję priējęs prisáke drugiui, ir drugys ję pamete. Ir tůjaus ji kēlēsi ir tarnawo jiems.

40. Ir saulei nusiléidus, wisi tie, kurie ligonis turējo wisokiomis slogomis apsunkintus, atgabéno jůs pas jį. Ir jis ant kiekwieno rankas uždēdams, ißgyde jůs.

41. Ir welnai ißeidami iß daugiû, ßauke ir tare: Tu esi Kristus, Diewo Sunus. Ir jis apdraude jůs ir ne dáwe jiems kalbēti, nēs jie žinójo, jį Kristų ēsantį.

42. Bet praáußus, ißējo jis į pústą wietą, ir žmones jēßkójo jį, ir atējo pas jį, ir užtrùkino jį, kad nů jû ne atstotu.

43. Bet jis tare jiems: aß turu ir kitiems miestams Ewangēlią apsakyti apie karalystę Diewo; nēsa tam sústas esmi.

44. Ir jis sake Diewo žodį ßuilēsa Galilēôs.

5. Pérskyrimas.

Apie Pétro žwéję, rawpsátą, Matteoßaus pawadinimą, ir mokitinù pasninkawimą.

Bet nusidawe, kad žmones pas jį werżēsi, klausyti Diewo žodžio, ir jis stowējo pas mares Genēzaret.

2. Ir regējo dų laiwų stowinczų pas mares; bet žwejei ißēję plowe sawo tinklus.

3. Jējęs į wieną laiwą, kurs buwo Simono, melde jį, kad mážumą nů kráßto atstumtu. Ir pasisēdęs mokino žmones iß laiwo.

4. Ir kaip buwo palowęs kalbēti, tare Simonui: irkis į gilumą ir ißmeskite sawo tinklus ant walkſmo.

5. Ir Simonas atsakydams tare jam: Mokitojau, mes per wisą nákti dirbę, nieko ne sugáwom; bet ant tawo žódžio tinklą ißmesu.

6. Ir kaip jie tai dare, užgrējo

jie didę żuwjû daugybę; ir jû tinklas ſutrúko.

7. Ir jie pamójo ſawo draugams, kurie buwo antrame laiwe, kad atēję jiems padētu traukti. Ir jie atējo ir pripilde abu laiwu pilnu, taip, kad ir grimzdo.

8. Kaip tai Simonas Pétras regējo, půle jis Jēzui į kielus ir tare: Wießpatie, ißeik nů manęs, aß eſmi grießnas żmogus.

9. Nēſa ißgaſtis buwo jį apēmęs, ir wiſus, kurie ſu jůmi buwo, iß to żuwjû walkſmo, kures podraugey buwo ſugáwę;

10. Taipojau ir Jokubą bey Joną, ſunu du Zebedējaus, Simono draugus. Ir Jēzus tare Simonui: neſibijokis; nēs iß ßio czēſo tu żmones żwejůſi.

11. Ir priſiyrę laiwais į kráßtą, paliko wiſlab ir ſéke jį.

12. Ir nuſidawe jam wiename mieſtè ēſant, ßtay, wyrs buwo pilnas raupſû, tas Jēzû ißwydęs, parpůle ant ſawo wéido ir praße jį, tarydams: Wießpatie, jey nori, gali manę apczyſtiti.

13. Ir jis ißtieſęs ranką, pakrùtino jį, tarydams: noru tai daryti, buk czyſtas. Ir tolydzaus atſtójo raupſas nů jo.

14. Ir jis priſáke jam, kad tai ney wienam ne ſakytu; bet eik, ir paſirodikis klebonui, ir apierawok uż ſawo apczyſtijimą, kaip Moizēßus priſakęs, lùdimui jiems.

15. Bet ta kalba ißējo jû tolaus apie jį, ir daug żmonû ſuſiējo jo klauſytis, ir ſweiki paſtoti nů ſawo ligû.

16. Bet jis atſitráuke į púſczią ir meldēſi.

17. Ir nuſidawe wieną dieną, kad jis mokino; ir ſēdējo czę Parizēußai ir raßte-mokiti, kurie buwo atēję iß wiſû mieſtéljû Galilēôs ir Judēôs ir iß Jeruzalês. Ir macis Wießpatiês ißējo iß jo, ir gélbējo kiek wieną.

18. Ir ßtay, keli wyrai atneße żmogu ant pátalo, kaulliga ſerganti, jēßkodami, kaip jį įnéßtu ir ties jůmi padētu.

19. Ir ne ſumanydami dēl żmonû, kuriů daiktu jį įnéßtu, użlipo ant ſtógo ir nuléido jį per plytas żemyn ſu patalēlu į widu jû, po Jēzaus akiû.

20. Ir jis ißwydęs jû tikējimą, tare jam: żmogau, tawo griekai taw atléiſti.

21. Ir raßte-mokiti ir Parizēußai pradējo dumoti ir tare: kas tai per wiens, kad jis blúznijimą ißkalb'? Kas gal griekus atléiſti, kaip tiktay wiens Diewas?

22. Bet Jēzus jû dumas nu-
manydams, atsáke ir tare jiems:
ką mislijat sawo szirdije?
23. Kas pigiaus yra, sakyti:
tawo griekai taw yr' atléisti?
arba sakyti: kélkis ir wáiksz-
czok?
24. Bet kad żinotumbit, żmo-
gaus sunų máci turint ant
żémês, griekus atléisti, tare
kanlliga serganczamui: Asz sa-
kau taw, kelkis ir ēmęs sawo
patalēlį eik namůn!
25. Ir jis tolydzaus kēlēsi
po jû akiû, ir ēmęs patalēlį
sawo, kuriamè gulējes buwo, ējo
namůn ir gárbino Diewą.
26. Ir jie stebējos wisi, gar-
bindami Diewą, ir bijójos, ta-
rydami: mes szendien dywinus
dáiktus regējom.
27. Ir potam jis iszējo ir
iszwydo muitininką, wardu Le-
wi, sēdintį prie muito, ir tare
jam: sék manę.
28. Ir jis wislab palikęs,
kēlēsi ir séke jį.
29. Ir Lewis pakēle jam dìdę
czésnį sawo namůse, ir daug
muitinkû ir kitû sēdējo su
jûmi uż stálo.
30. Ir raszte-mokiti ir Pari-
zēuszai murmējo ant jo moki-
tinû, tarydami: kam wálgot ir
gérat su muitininkais ir grie-
kininkais?
Ir Jēzus atsakydams tare
jiems: sweikieji ne priwálo lie-
koraus, bet ligónys.
32. Asz atējau grieszniůsus wa-
dinti, kad prisiwerstu, ir ne
teisůsus.
33. Bet jie tare jam: kam
Jono mokitinei taip tánkey
pástninkauja ir meldzasi taip
daug, taipjau ir Parizēuszû
mokitinei; bet tawo mokitinei
wálgo ir géra?
34. Bet jis tare jiems: jús
ne galit swodbininkus priwersti,
kad pastninkautu, koley jaunikis
su jeis yra;
35. Bet ateis czēsas, kad jau-
nikis nůg jû bus atimtas, tay
jie pástninkaus.
36. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ney wiens naujù lopù
ne lopa séną rubą, kitaip plyszt
ir naujasis, ir naujas lópas ne
pritinka senám rubui.
37. Ir nieks nepila szwiężą
wyną į senùs rykus, kitaip
naujas wynas iszdaużo sénus
rykus ir iszteka, ir rykai pa-
genda;
38. Bet szwieżą wyną į nau-
jus rykus reik pilti, tay abieji
iszliekt.
39. Ir niera ney wieno, kurs
séno gēręs, tůjaus naujo norētu;
nēs jis sako: senásis yra ge-
résnis.

6. Pérskyrimas.

Apie isztrauktas warpas, padžiúwusę ranką, Apasztalû pawadinimą ir Kristaus kożoni.

Ir nusidawe antroje dienoje sabatôs, kad jis ējo per jawus, ir jo mokitinei rankomis isztraùke wárpas, tas rankomis sutrynę wálge.

2. Bet keli isz Parizēuszû tare jiems: kam dárot, kas sabatoj' ne pûlasi daryti?

3. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: ar tai ne skaitēt, ką Dowids dare, kaip jis iszalkęs buwo, su tais, kurie su jûmi buwo?

4. Kaip jis įējo į Diewo namus ir ēme szwentas dûnas ir walge, ir dawe tiems, kurie su jûmi buwo; kuriû taczau niekam ne parējos wálgiti, kaip wienat klebonams.

5. Ir tare jiems: žmogaus sunus yra Wieszpats ir sabatôs.

6. Bet nusidawe kitoj' sabatoj', kad įējęs į szuilę mokino. Ir buwo tén žmogus, kurio dészine ranka buwo padžúwusi.

7. Bet raszte mokiti ir Parizēuszai tykojo jo, bau jis sabatoje gyditu, kad koki priežasti ant jo gautu.

8. Bet jis iszmáne jû dumas ir tare žmogui su padžúwuse ranka: kélkis ir stokis czę! ir jis kēlęs pasistójo ten.

9. Tay tare jiems Jēzus: asz klausiu jus, kas tinka daryti sabatoj', ar gérą ar piktą? ar gywasti iszlaikyti, ar prapùlditi?

10. Ir jis paeilumi wisus apžurējęs, tare tam žmogui: isztiesk sawo ranką. Ir jis dare tai. Tay jo ranka buwo gydita ir taip sweika, kaip antra.

11. Bet jie wisay padúko ir susikalbējo tarp sawęs, ką jie jam galētu daryti.

12. Bet nusidawe tûczēs', kad jis iszējo ant kalno melstēsi; ir pasiliko per nakti maldoje Diewop'.

13. Ir praáuszus atwadino sawo mokitinus ir iszrinko jû dwylika, kurus jis ir Apásztalais wadino.

14. Simoną, kuri wadino Pétrą, ir Endrējų, jo broli, Jokubą bey Joną, Pilippą ir Baltramējų,

15. Matteoszų ir Tamoszų, Jokubą, Alpējaus sunų, Simoną, wadinamą Celotes,

16. Judoszų, Jokubo sunų, Judoszų Iszkariotą, iszdawēji.

17. Ir nuējęs su jeis žemyn, pasistójo ant plyno lauko, ir pulkas jo mokitinû, ir daugybe žmonû isz wisôs Zydû žemês ir Jeruzalês ir Tyraus ir Sidono, prie jurû.

18. Kurie atēję buwo jo klausytis, kad iszgydomi butu nů sawo ligû, ir kurie neczystû dwásû warginami buwo, pastójo sweiki.

19. Ir wisi żmones meilijo, jį pakrùtint; nēs iszējo isz jo stiprybe, ir gyde wisus.

20. Ir jis pakēlęs sawo akis ant sawo mokitinû, tare: iszganytingi este pawárgulei, nēsa jusû yra Diewo karalyste.

21. Iszganytingi este, kurie czę álkstat, nēs pasótinti busite. Iszganytingi este, kurie dabar werkiat, nēs jůksities.

22. Iszganytingi este, jey żmones jus ne apkencz ir atskir jus, ir iszkóloj' jus, ir paniekin jusû wárdą, kaip piktą, dēl Żmogaus Sunaus.

23. Dżaugkities tada ir szokterēkit; nēs sztay, jusû alga dide yra danguje. Taipo ir jû tēwai dare prárakams.

24. Bet atpencz bēda jums bagotiems; nēs jau gáwot sawo palinksminojimą.

25. Bēda jums, kurie este pilni, nēs jus álksite. Bēda jums, kurie czę jůkiaties, nēsa jús werksit ir raudosit.

26. Bēda jums, kada żmonės jus pagir; taipjau dare ir jû tēwai netikriems prárakams.

7. Bet asz sakau jums, kurie sotēs: mylēkite sawo neprietelus, gér darykite tiems, kurie ne apkencz jusû,

28. Żegnokite tus, kurie jus prakéik, melskite uż tus, kurie jus użkabin.

29. Ir kurs tawę isztinka per wieną skrostą, tam pasúlyk ir antrą. Ir kurs taw atima skreistę, tam ne użgink ir sermēgôs.

30. Kurs tawę praszo, tam důk; ir kurs taw atim, kas tawo yra, isz to ne atjēszkok.

31. Ir kaip jús norit, kad żmones jums darytu, taip ir jús darykite jiemus.

32. Ir jey jús tus mylit, kurie jus myl, kokią dēkawonę turit uż tai? nēs ir griekininkai myl sawę mylinczus.

33. Ir kad sawo geradējams gér' dárot, kokią dēkawonę turit isz to? nēs tai dáro ir griekininkai.

34. Ir kad jús życzijat tiems, nů kuriû tikities atgáusę, kokią dēkawonę isz to turite? nēs ir griekininkai griekininkams życzija, kad tai wēl atgáutu.

35. Bet taczau mylēkite sawo neprietelus, gér' darykit ir życzikit, kur ne tikities ką atgáusę; tay jusû alga dide bus, ir jús busite waikai Aukszczáusojo; nēsa jis yra géras nedēkingiems ir piktiems.

36. Todēl bukite mielaszir-

dingi, kaip ir jusû Têwas mie-
laszirdingas yra.
37. Ne súdikit, tay ir jús ne
busite súdijami. Ne prażudy-
kite, tay ir jús ne busite prażù-
domi. Atléiskite, tay ir jums
bus atléista.
38. Důkite, tay bus jums důta.
Saikas géras, nukimsztas, nu-
mùrditas ir su kaupu jums
důtas bus į jusû sterblę, nēs
kokiu saiku seikēsite, tokiu jums
wēl atseikēs.
39. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ar gal áklas aklám
kélą roditi? ar ne abu į důbę
supuls?
40. Mokitinis ne esti didésnis
uż sawo mokitoji; kada moki-
tinis prilygst sawo mokitojui,
tay jis yra tobulas.
41. Bet kam regi krislą akije
sawo brolio, ir ne idaboji rásto
sawo patiês akije?
42. Arba kaip gali tarti sawo
bróliui: stowēk brolau, asz
iszimsu krislą isz tawo akiês! ir
pats ne regi rástą sawo akije?
tu weidmainy, isztrauk pirma
rástą isz sawo akiês, ir tada
dabokis iszimti krislą isz akiês
sawo brolio.
43. Nēsa ne-esti gérs médis,
kurs piktą waisų nész; ir ne
pikts médis, kurs gérą waisų
nésza.
44. Kożnas médis isz sawo
patiês waisaus pażystams. Nēs
ne renkamos pygos isz erszkē-
cziû, neygi wynůgos isz usniû.
45. Gérs żmogus gérą isznesz
isz géro skárbo sawo szirdiês;
ir pikts żmogus pikto isznesz isz
pikto skárbo sawo szirdiês.
Nēs ko szirdis pilna, to burna
plústa.
46. Bet kam wadinat manę
Wieszpatie, Wieszpatie! ir ne
dárot, ką jums liepju?
47. Kurs pas manę ateit ir
klausos mano żodziû, ir dáro
tus, tą rodisu jums, kam jis
lygus.
48. Lygus jis yra żmogui
kúrianczam tróbą, kurs giley
iszkáse ir dējo pámatą ant
ůlôs. Bet twanui użējus, sro-
wē dúrēs ant tôs trobôs ir ne
pajùdino; nēs buwo ant ůlôs
gruntawóta.
49. Bet kurs klausos ir ne
dáro, tas lygus yra żmogui,
trobą kúrianczam ant żémês be
pámato; ir srowē dúrēs ant
tôs, ir sugruwo tolydzaus, ir
sugruwims tôs trobôs buwo
didis.

7. Pérskyrimas.

Apie tarną sérganti, jaunikaiti isz Nain, Joną ir didę griekininkę.

Bet kaip jis po akiû żmonû
wislab iszkalbējęs buwo, nuejo
į Kapernaumą.

2. Ir nekurio wyrauſojo zalnẽriû bérnas gulẽjo ant ſmertiês, jo mylims.

3. Bet tas apie Jẽzų girdẽdams, ſunte pas jį Zydû wyreſnůſus, melſdams jį, kad atẽjęs ißgydditu jo bérną.

4. Bet jie pas Jẽzų atẽję melde jį didey, tarydami: jis to werts yra. kad jam tai darytumbei.

5. Nẽs jis myl muſû źmones, ir pakúre mams ßuilę.

6. Bet Jẽzus ẽjo ſu jeis ténay. Bet ne toly jiems nů namû ẽſant, ſunte zalnẽriû wyréſnyſis prietelus pas jį ir jam ſakydino: ak Wießpatie, ne procawókis, ne wertas eſmi, kad po mano ſtógu eitumbei.

7. Todẽl ir aß pats tariaus, ne werts ẽſąs pas tawę ateiti; bet ißtark wieną źodį, tay pagilbs mano waiks.

8. Nẽs ir aß eſmi źmogus po wyrauſybês, ir turu zalnẽrius po ſawim', ir ſakau wienam: nueik, tay nueit; ir antram: ateik, tay ateit; ir ſawo tarnui: daryk tai, tay jis dáro.

9. Bet Jẽzus tai girdẽdams ſtebẽjos jo, ir atſigręźęs tare źmonẽms jį ſékantiems: aß ſakau jums: tokio tikẽjimo Izraẽlij ne radau.

10. Ir paſlai wẽl ſugryźę, ſerntį bérną rądo paſwéikuſį.

11. Ir nuſidawe potam, kad jis ẽjo į mieſtą, wadinamą Nain; ir daug jo mokitinû bey daug źmonû ẽjo draug ſu jůmi.

12. Ir jam priſiártinant pas mieſto wartus, ßtay, ißneße numiruſį, kurs buwo wienátijis ſunus ſawo mótinôs, ir ta buwo naßlẽ, ir daug źmonû iß mieſto ẽjo ſu je.

13. Ir Wießpats ję ißwydęs paſigailẽjo jôs, ir tare jei: ne werk.

14. Ir priẽjęs pakrùtino grábą, ir neßẽjei ſtowẽjo. Ir jis tare: jaunikáit', ſakau taw, kelkis!

15. Ir numiręſis atſitieſęs pradẽjo kalbẽti. Ir jis atdawe jį jo mótinai.

16. Ir báime apẽme jůs wiſus, ir gárbino Diewą, tarydami: didis práraks kẽlẽſi tarp muſû, ir Diewas atlanke ſawo źmones.

17. Ir tas garſas apie jį ißẽjo per wiſą Judẽôs źémę, ir po wiſas aplinkųy ẽſanczas ßalis.

18. Ir apſáke Jonui jo mokitinei tai wiſlab. Ir jis pawadinęs dų ſawo mokitinû,

19. Sunte jůdų pas Jẽzų, ir jam ſakydino: ar tu eſi ans ateiſęſis, arba ar kito laukſime?

20. Bet tůdu wyru atẽjuſu

pas ji, tare: Jonas krikßtytojis mudy pas tawę atsunte, ir taw sakydin: ar tu esi ans ateisęsis, arba ar kito lauksime?
21. Bet toje adynoje jis daug ißgyde nů ligû ir negálû, ir nů piktû dwásû, ir daug akliems atdawe jû akis.
22. Ir Jēzus atsakydams tare jiemdwiem: nuējusu apsakykita Jonui, ką regējota ir girdējota: aklieji rég, ráißieji waikßczoj', raupsůtieji yra apczystijami, kurtinei gird, numirę prisikélasi, ir pawárguliems Ewangēlia apsákoma yra.
23. Ir ißganytas, kurs manimi ne pasipiktin.
24. Bet dwiem Jono páslam nuējus, pradējo Jēzus kalbēti źmonēms apię Joną: ko ißējot į púsczią regēti? ar néndrês wējo lingojamôs?
25. Arbo ko ißējot regēti? ar źmogaus minkßtais rúbais aprēdyto? ßtay, brangiůse rubůse ir geidulůse gywéną, karalißkůse dwarůse yra.
26. Arba ko ißējot źurēti? ar prárako? Tikray, sakau jums: jis ir uź práraką didésnis yra.
27. Jis yra, apie kurį paraßyta: ßtay, aß sunczu sawo angēla pirm tawo wéido, kurs įtaisys tawo kélą pirm tawęs.
28. Nēs sakau jums, kad tarp tû, kurie iß móterû gimę, niera didésnio prárako per Joną krikßtytoji; bet kurs maźésnis yra Diewo karalystēję, tas didésnis uź ji.
29. Ir wisi źmones, kurie ji girdējo, ir muitininkai, Diewui garbę dawe, ir krikßtydinos Jono krikßtù.
30. Bet Parizēußai ir raßtemokiti paniekino Diewo rodą prieß sawę, ir ne dawēsi jo krikßtiti.
31. Bet Wießpats tare: kam aß prilygįsu źmones ßiôs giminês? ir kam jie lygus?
32. Jie lygus yra waikams ant turgaus sēdintiems ir prieß kits kitą ßaukiantiems: mes jums źaidēm ant wamzdzio, ir jús ne ßokinējot; mes jus apraudójom, ir jús ne werkēt.
33. Nēsa Jonas krikßtytojis atējęs ne walge důnôs ir ne gēre wyno; tay jús sakote: jis tur wélną.
34. Zmogaus Sunus atējęs wálgo ir gér, tay jús sakot: ßtay, tas źmogus ryjuns ir wyno girtůklis, muitininkû ir griekininkû prietelus.
35. Ir ißmintis tur bůti apsisúditi nů wisû sawo waikû.
36. Bet melde ji wiens iß Parizēußû, kad su jůmi wálgitu. Ir jis įējęs į namus Parizēußo, sēdosi uź stálo;
37. Ir ßtay, moterißke tamè

mieſtè, kuri griekininke buwo, ta išſtyruſi, kad jis už ſtálo ſēdējo namůſe Parizēußo, atneße ſtiklą moſtiês,

38. Ir atējuſi iß użpakalio pas jo kojas, werke, ir pradējo jo kojas áßaromis ßlápinti, ir plaukais ſawo galwôs ßlůſtiti, ir buczáwo jo kojas, bey móſtijo tas móſtimi.

39. Bet tai regēdams Parizēußas, kurs jį buwo pakwietęs, kalbējo pats ſawije, tarydams: kad ßiſai butu prárakas, tay jis žinotu, kas ir kokia tai yra moterißke, kurie jį pakrùtino, nēs ji yra griekeninke.

40. Jēzus atſakydams tare jam: Simon, aß taw ką turu ſakyti. Bet jis tare: Mokitojau, ſakyk.

41. Nůmininkas wiens turējo dų ſkolininkų; wiens ſkelējo penkis ßimtus graßû, antras penkisdéßimtis.

42. Bet kaip jůdu ne turējo użmokēti, padowanójo jis abiem. Sakyk, katras tû dwiejû jį daugiaus mylēs?

43. Simons atſakydams tare: be tikiu tas, kuriam daugiaus padowanójo. Bet jis tare jam: tu geray atſúdijei.

44. Ir atſigręźęs prieß moterißkę, tare Simonui: ar tu regi tą moterißkę? aß įējau į wo namus, tu nedawei man wandens, mano kójoms, bet ßi mano kojasáßaromis paß'ápino ir plaukais ſawo galwôs ßlůſte.

45. Tu ne pabuczawai manę, bet ta įējuſi, ne palówe mano kojas baczůti.

46. Tu mano gálwą aliejumi ne pamoſtijei; bet ji wano kojas moſtimi móſtijo.

47. Todēl ſakau taw: jei daug griekû yra atléiſti, nēs ji daug mylējo; bet kuriam mak atléidzama, tas mak myl.

48. Ir jis tare jei: taw atléiſti yra tawo griekai.

49. Tay pradējo tie, kurie ſu jůmi už ſtálo ſēdējo, patys ſawije kalbēti: kas yra tas, kurs ir griekus atléidź?

50. Bet jis tare moterißkei: tawo tikējims tawę pagélbējo. Eik ſu pakájumi.

8. Pérſkyrimas.

Apie ſēklą Diewo żodzio, wētra ant jurû ir Jairaus bukteraitę.

Ir nuſidawe potam, kad jis keláwo per mieſtus ir kiemus, apſakydams ir praneßdams Ewangēlią apie Diewo karalyſtę, ir tie dwylika ſu jůmi.

2. Priegtam kelos móteres, kurias jis buwo ißgydęs nů piktû dwaſû ir ligû, butent: Marya, kuri wadinama Madlyna, iß kuriôs ſeptyni welnai buwo ißējç;

3. Ir Joana, pati Kuzo, Erodo użweizdo, ir Susane, ir daug kitû, kuros ji šelpe iš sawo turto.
4. Bet kaip didis pulks żmonû susiējo ir iš miestû pas ji susibego, tare jis per prilyginimą:
5. Sējējas išējo, kad sētu sawo sēklą. Ir jam be sējant, pûle kita pas kélą, ir buwo suminta, ir paukšczei po dangumi tą sulese.
6. Ir kita pûle ant ûlôs ir išdyguši padżúwo, dēl to, kad drēgnùmo ne turējo.
7. Ir kita pûle tarp eršķēcziû, ir eršķēczei drauge išdygo ir nusmelke tą.
8. Ir kita pûle ant gerôs dirwôs, ir išdyguši atneše šimteropą waisų. Tay sakydams šauke: kas tur ausis klausyti, tas te klauso!
9. Bet jo mokitinei klause ji ir tare: koksai tai butu prilyginimas?
10. Bet jis tare: jums yra dûta, żinoti paslēptinę Diewo karalystês; bet kitiems prilyginimûse, kad ir regēdami ne regētu, ir girdēdami ne išmanytu.
11. Bet tai yra tas prilyginimas: sēkla yra Diewo żodis;
12. Bet tie, kurie pas kélą, tie yra, kurie klausos; potam ateit wélinas ir atim żodi nû jû širdżû, kad ne tikētu ir ne butu išganyti.
13. Bet tie, kurie ant ûlôs, tie yra, kurie, kad tą išgirst, su dżaugsmu priim żodi, ir tie ne tur šakniês; jie wálandą tik, ir czēse pagundimo atpûla.
14. Bet tie, kurie tarp eršķēcziû pûle, tie yra, kurie klausos, ir nueidami po rúpesczû ir bagotystês ir raskašnumo šio gywasczio nusmelkiami yra ir ne atneš waisaus.
15. Bet tai, kas ant gerôs żémês, tie yra, kurie żodi girdēję, tą paláiko tikroje geroje širdije ir waisų atneš kantrume.
16. Bet ney wiens ne użdega żwákę ir apwoż tą su ryku, arba tą pakiš' po solu; bet użded ant liktoraus, kad ieinąs šwiesybę regētu.
17. Nēs nieko niera paslēpta, kas ne butu żinoma, ir nieko niera użdengta, kas ne išsiréikštu ir i šwiesą pareitu.
18. Togidēl dabokities, kaip jús klausotēs. Nēs turinczam dûdama, bet ne turinczam atimama ir tai, ko tikis turis.
19. Bet jo mótina ir brolei atējo, ir ne galējo dēl żmonû iki jo prieiti.
20. Ir buwo jam sakoma: tawo mótina ir tawo brolei stow laukè ir nor tawę regēti.
21. Bet jis atsakydams tare,

jiems: mano mótina ir mano brolei tie yra, kurie Diewo żodzio klauſo ir tą dáro.

22. Ir nuſidawe tû dienû wienoj, kad jis įējo į laiwą ſu ſawo mokitineis. Ir tare jiems: perſiirkim į antrą kráßtą marû. Jie atſtúme nů kráßto:

23. Ir jiems be bēgant wandenimi jis użmigo. Ir pakilo umars ant marû, ir wilnys użpůle jůs, ir buwo didime pawojumè.

24. Tay jie jį priēję, bùdino jį, tarydami: Mokitojau, Mokitojau, mes prapůlam. Tay jis atſikēlęs apdraude wēją ir wandens bangas; ir nuſtójo, bey tykums rądoſi.

25. Bet jis tare jiems: kamè juſû tikējimas? Bet jie bijójos ir ſtebējos, tarydami tarp ſawęs: kas tai per wiens? nēs jis priſáko wējui ir wandenui, ir jie klauſo jo.

26. Ir jie nubēgo į Gadarēnû ßálį, kuri yra ties Galilēą.

27. Ir kaip ißżenge ant kraßto, ſutiko jį wyrs iß mieſto, tas jau ſeney turējo wélnus ir ne wilkējo ney jokeis rúbais, neygi laikēſi ney jokiůſe namůſe, bet kapinēſa.

28. Tas Jēzu ißwydęs ßauke, ir parpůle po jo akiû, ir didżu balſu rēkdams tare: ką turu dar-
[illegible] tawimi, Jēzau, tu Sunau

Diewo aukßcżauſojo? meldżu tawę, ne norētumbei manę múcżiti.

29. Nēs jis priſáke necżyſtai dwáſei, kad ißeitu iß to żmogaus; nēs jau ſeney jį buwo wárginuſi. Ir buwo lencugais ſurakintas ir į pánczus įdētas, ir ſuplēße tus ryßus, ir wélno warytas buwo į púſczią.

30. Ir Jēzus klauſe jį, tarydams: ků wardu eſi? Jis tare: Lēgions, nēs daug welnû į jį buwo įēję.

31. Ir jie melde jį, kad ne lieptu jůs į bedugnį eiti.

32. Bet buwo tenay dide kiaulû kaimene, ganomû ant kálno; ir jie melde jį, kad jiems pawélitu, į tas įeiti. Ir jis pawélijo jiems.

33. Tay ißējo welnai iß to żmogaus ir įējo į kiaules, ir kaimene padurmu įſimete nů kranto į mares ir nuſkendo.

34. Bet kaip kerdżei ißwydo, kas cżę nuſidawe, pabēgo jie ir apſáke tai mieſte ir per kiemus.

35. Taip ißējo jie regēti, kas cżę nuſidawe, ir atējo pas Jēzų, ir rądo tą żmogų, iß kurio welnai buwo ißēję, ſēdintį pas Jēzaus kojas, aprēdytą ir pilnu protu; ir nuſigando.

36. Ir kurie tai buwo regēję, apſáke jiems, kaip wélno wárgintaſis buwo paſwéikęs.

37. Jr praße jį wisa daugybe aplink ēsanczû ßalû Gadarēnû, kad nů jû atstótu. Nēs dide báime buwo jůs apēmusi. Jr jis įējęs į laiwą wēl sugryžo.

38. Bet tas wyrs, iß kurio welnai buwo ißēję, práße jį, kad pas jį galētu buti. Bet Jēzus paléido jį nů sawęs ir tare:

39. Sugryßk wēl į sawo namus ir apsakyk, kokius didžus dáiktus taw Diews padáre. Jr jis nuējęs apsáke po wisą miestą, kokius didžus dáiktus jam Jēzus padárę.

40. Jr nusidawe, kaip Jēzus sugryžo, priēme jį žmones; nēs wisi buwo jo belaukią.

41. Jr ßtay, atējo wyras, wardu Jairus, kurs wyrausias buwo ßuilês; ir půlęs Jēzui į kielùs, práße jį, kad į jo namus ateitu.

42. Nēs jis turējo wienturtę dukteri, apie dwyliką métû, ta gulējo be mérdēdama. Jr jam tén nueinant, spaude jį žmones.

43. Jr wiena moterißke kraujo plúdimu dwylikų métų buwo sirgusi ir wisą sawo turtą liēkorams ißradusi, ir ney wiens ję ne buwo galējęs gyditi.

44. Ta priējusi iß užpakalo, pakrùtino so rubo súlę, ir tolydžaus apsistójo jôs kraujo plúdimas.

45. Jr Jēzus tare: kas pakrùtino manę? Bet kaip wisi užsigyne, tare Pétras, ir tie, kurie su jůmi buwo: Mokitojau, žmones werž ir spaudž tawę, ir tu sakai: kas manę pakrùtino?

46. Bet Jēzus tare: kas noris manę pakrùtino; nēs aß numanau, kad macis iß manęs ißējo.

47. Bet kaip moterißke regējo, kad tai jau žinoma buwo, atējo ji drebēdama ir parpůlusi po jo akiû, apsáke wisiems žmonēms, dēl ko jį pakrùtinusi, ir kaip ji tůjaus ißgyjusi.

48. Bet jis tare jei: buk linksma, mano duktē, tawo tikējims tawę pagélbējo; eik su pakájumi.

49. Dar jam bekalbant, atējo wiens iß ßeimynôs wyrausiojo ßuilês ir tare jam: tawo duktē numire, ne sunkik mokitoją.

50. Bet Jēzus tai ißgirdęs, atsáke jam, tarydams: nesibijokis, tiktay tikēk, tay ji pagilbs.

51. Bet įējęs į tus namus ne léido ney wieną į widų eiti, kaip tikt Pétrą, ir Jokubą, ir Joną, bey to kudikio tēwą ir mótiną.

52. Bet jie wisi werke, ir apraudójo ję. Bet jis tare: ne

werkit; ji ne numire, bet
miegt.
53. Ir jie apjůke jį, geray ži-
nódami, ję numirusę.
54. Bet jis ißwáre jůs wisus,
nutwēre ję prie rankôs ir ßau-
ke: kúdik', kélkis!
55. Ir jôs dwáse sugryžo, ir
ji tůjaus kēlēsi, ir jis liepe jei
důt wálgit.
56. Ir jôs gimdytojei stebē-
josi. Bet jis prisáke jiems, kad
niekam ne sakytu, kas tikosi.

9. Pérskyrimas.

Apie dwyliką Apaßtalus, penkis dûnôs kêpalus, Kristaus pérßwietimą ir tikrą sekimą.

Bet jis suwadinęs anus dwy-
liką, dawe jiems walę ir mácį
ant wisû welnû, ir kad galētu
ligas ißgyditi.
2. Ir ißsunte jůs, apsakyti
Diewo karalystę, ir ligonis iß-
gyditi.
3. Ir sake jiems: jús nieko
ne turit imti su sawim ant kélo,
ney lazdôs, ney delmóno, ney
dûnôs, ney pinigû; ir ney wie-
nam ne reik turēti po dwį ser-
mēgį.
4. Ir kur į kokius namus įei-
nat, czę pasilikit, ik' iß ten ßalin
kelaujat.
5. Ir kurie jus ne priima, czę
įßeikit iß to miesto, ir nukra-
tykit ir dulkes nů sawo kojû,
lúdimui ant jû.
6. Ir jie ißēję pérkelawo mie-
stelus, apsáke Ewangēlią ir iß-
gyde wisur.
7. Bet Erodas, ketwirtainês
žémês waldonas, patyręs wis-
lab, kas jo dároma buwo, pasi-
bijójo, kadangi kelû žmonû sa-
koma buwo: Jonas iß numi-
rusû kēlęs;
8. Kitû wēl: Elioßus pasiro-
de; bet kitû: wiens senujû prá-
rakû kēlęs.
9. Ir Erodas tare: Jonui aß
galwą nukirsdinau, bet kasgi
tas, apie kurį tai girdžu? Ir
geide jį matyti.
10. Ir Apáßtalai sugryžę pá-
sakojo jam, kokius didžus dáik-
tus jie buwo ißtaisę. Ir ēmęs
jůs pas sawę, ißējo į ßálį į
púsczią, pas miestą, wardu Bet-
saida.
11. Kaip žmones tai numáne,
keláwo jie paskuy jį; ir jis jůs
pas sawę priléidęs, sake jiems
apie Diewo karalystę, ir ißgyde,
kurie to priwále. Bet diena
pradējo baigtisi.
12. Tay tie dwylika jį priēję
tare jam: paléisk tůs žmones
nů sawęs, kad nuēję į miestelus
aplink ir į kiemus, gaspádôs
bey walgio ràstu; nēsa mes czę
púsczoje esme.
13. Bet jis tare jiems: důkit

jûs jiems wálgit. Jie tare:
mes ne turim daugiaus, kaip
tiktay penkis dûnôs képalus,
bey dwi żuwi, jey ne nuẽję tai
daugybei żmonû turẽtumbim
wálgi pirkt.
14. (Nẽsa buwo apie penki
túkstanczei wyrû.) Bet jisai
sake sawo mokitiniems: te susẽ-
die eilẽmis, po penkesdészimtis,
ir wẽl po penkesdészimtis.
15. Ir jie taip darydami, wisi
susẽdo.
16. Tay jis ėmęs tus penkis
képalus bey dwi żuwi, pażurẽjo
į dangų, ir uż tus dẽkawojęs
lauże ir dawe tus mokitiniems,
kad żmonẽms padẽtu.
17. Ir jie wálge, ir wisi pri-
wálge. Ir pakawójo jiems li-
kusû trupuczû, dwylika pinti-
niû.
18. Ir nusidawe, kaip jis
wiens buwo ir meldẽsi, ir jo
mokitinei su jûmi, klause jisai
jûs, sakydams: ką sako żmones
manę ẽsanti?
19. Jie atsakydami tare: sako,
tawę ẽsanti Joną krikßtytoji;
keli wẽl, tawę ẽsanti Eliosźų;
bet keli, wieną senûjû prárakû
prisikẽlusi.
20. Bet jis sake jiems: kągi
jûs sákot manę ẽsanti? Tay
Pétras atsakydams tare: tu esi
Kristus Diewo.
21. Ir jis apdraude jûs, ir
liepe, idant tai ney wienam ne
sakytu.
22. Tarydams: nẽsa żmogaus
sunus dar daug tur kentẽti ir
atmestas buti nů wyrésnujû ir
nů wyrausujû kunigû bey rasz-
te-mokitû, ir nużawintas buti,
o trécząą dieną prisikélsis.
23. Tay tare jiems wisiems:
kas manę nor sékti, tas patsai
te użsiginie, ir te ima sawo kry-
żų kas dieną ant sawęs ir te
sekie manę.
24. Nẽs kas sawo gywasti
nor iszlaikyti, tas ji prapuldis;
ir kas sawo gywasti prapuldo
dẽl manęs, tas ji iszlaikys.
25. Ir kokę naudą turẽtu
żmogus, kaczeig wisą swietą
laimẽtu, ir prapulditu sawę
pati, arba iszkádôs darytu saw
paczam?
26. Bet kas manęs bey mano
żodziû gẽdẽsis, to gẽdẽsis ir
żmogaus sunus, ateidams sawo
szlowẽje, bey sawo tẽwo, bey
szwentujû augẽlû.
27. Bet asz sakau jums: isz
tiesôs, yra keli tû cżę stowinczû,
kurie smertiês ne ragaus, iki
památo Diewo karalystę.
28. Ir nusidawe apie asztůnes
dienas po tû kalbû, ẽme jis su
sawim' Pétrą, Joną ir Jokubą,
ir ẽjo ant wieno kálno mel-
stis;
29. Ir jam besimeldżant, jo

wéidas kitoks paſtójo, ir jo rú-
bas baltu tápe ir žibējo.
30. Ir ßtay, du wyru kalbējo
ſu jůmi, kuriůdu buwo Moižē-
ßus bey Elioßus.
31. Tůdu paſirode ßlowēje,
kalbēdamu apie tą gálą, kuri
jis ißpilditi turēſęs Jeruzalēj'.
32. Bet Pétras, ir kurie ſu
jůmi buwo, miegu buwo apim-
ti. Bet pabùdę mate jo ſkai-
ſtùmą, ir tůdų wyrų pas jį
ſtowinczų.
33. Ir nuſidawe, tiemdwiem
nů Jēzaus atſtojus, tare Pétras
Jēzui: Mokitojau, czę gér' bu-
ti; darykim tris ßētras, taw
wieną, Moižēßui wieną ir
Elioßui wieną; ir ne žinójo, ką
kalbąs.
34. Bet jam tai bekalbant, dé-
beſis atējo ant jû, jûs ſawo
ßeßēlu apdengdamą, ir jie nu-
ſigando débeſui jûs aptrau-
kiant.
35. Ir balſas půle iß débe-
ſiês, tarydams: Tas mano mie-
las Sunus, to klauſykit.
36. Ir tam balſui nuſidůdant,
rádo Jēzų wieną. Ir jie už-
tylējo ir ney wienam nieko ne
apſáke toſa dienoſa, ką buwo
regējęs.
37. Bet nuſidawe ſékanczę
dieną, jiems nů kalno nueinant,
daug žmonû jiems prießais
38. Ir ßtay, wiens wyrs tarp
žmonû ßauke tarydams: Moki-
tojau, praßau tawę, ben apžu-
rēk mano ſunų, nēſa jis mano
wienturtis ſunus.
39. Wey: dwáſe jį nutwer,
tay jis tůjaus rēkia, ir plēßa
jį, kad putůja, ir wos ne wos
nů jo atſtoja, taip jį plēßuſi.
40. Ir aß tawo mokitinus
meldžau, kad ję ißwarytu, ir jie
ne galējo.
41. Tay Jēzus atſakydams
tare: ak tu netikinti ir pérkreip-
toji giminē, kaip ilgay pas jus
buſu ir jus kęſu? atgabénk ßén
ſawo ſunų.
42. Ir atēinąs pas jį, wélno
plēßamas ir draſkomas buwo.
Bet Jēzus neczyſtąję dwáſę ap-
draude, ir waiką pagélbējęs jo
tēwui atdawe.
43. Ir jie wiſi ſtebējos tôs
Diewo ßlowês. Bet jiems wi-
ſiems beſidywijant, apie wiſą
tą, ką jis dare, ſake jis ſawo
mokitiniems:
44. Dēkit jûs į ſawo auſis ßę
kalbą: nēſa žmogaus ſunus tur
padůtas buti į žmonû rankas.
45. Bet tą žodį jie ne pér-
mane, ir tai jiems paſlēpta
buwo, kad jie tą ne ißmáne;
ir bijójos jį klauſti to žodžio
dēley.
46. Ir rądoſi tarp jû miſlis,
katras jû didžauſas butu?

47. Bet Jēzus mislis jû ßirdiês regēdams, nutwēręs wieną kudiki, pastáte tą prie sawo ßaliês,
48. Jr tare jiems: kas tą kúdiki priima mano wardan, tas manę priima, ir kas manę priima, tas tą priima, kurs manę suntęs; bet katras mażausas yra tarp jusû wisû, tas bus didis.
49. Tay atsáke Jonas tarydams: mokitojau, mes mátēm wieną tawo wardan wélnus ißwáranti; ir mes jam gynēm, nēs jis tawę ne séke su mumis.
50. Jr Jēzus tare jam: ne ginkit jam; nēsa kas ne priéß mus, tas su mumis.
51. Bet nusidawe, czēsui atējus, kuriame turējo iß czon atimtas buti, gręże jis sawo wéidą, tiesog i Jeruzalę keláuti.
52. Jr nusunte pirm sawęs paslus, tie nuēję ißkáko i koki miestéli Samaritonû, jam gaspádôs jēßkoti;
53. Jr tie ji ne priēme, todēl, kad wéidą sawo gręzęs buwo, i Jeruzalę keláuti.
54. Bet jo mokitinû du, Jokubs bey Jonas, tai matydamu, tare: Wießpatie, ar nori, tay sakysiwa, kad ugnis iß dangaus pultu ir jůs suēstu, kaip Elioßus dare?
55. Bet Jēzus atsigrężęs jůdy apdraude, tarydams: ar ne żinota, kuriôs dwasês waikai ēsata?
56. Żmogaus sunus ne atējęs, żmonû dußias żudyti, bet ißlaikyt.
57. Jr ējo i kitą, miestéli. Jr nusidawe, jiems ant kélo ēsant, wiens jam tare: aß tawę sékſu, katrul tu eisi.
58. Jr Jēzus tare jam: lápes tur urwas, ir paukßczei po dangum tur lizdus, bet żmogaus sunus ne tur, kur sawo gálwą padētu.
59. Jr jis tare kitam: sék manę. Bet tas tare: Wießpatie pawēlik man, pirma nueit sawo tēwą paláidot
60. Bet Jēzus tare jam: te láidoj numirusieji sawo numirusus; bet tu nuējęs apsakyk Diewo karalystę.
61. Jr kits tare: Wießpatie, aß tawę sékſu; bet pawélik man pirma atsiswéikit nů sawo namißkiû.
62. Bet Jēzus tarc jam: kas sawo ranką prided prie żágrês ir atgalôs żur, tas netinkas Diewo karalystei.

10. Pérskyrimas.

Apie 70 mokitinus, Samaritoną ir Martôs rupinimą.

Potam Wießpats kitus séptynes dēßimts ißskyręs, ißsunte po

dy ir dy pirm sawēs i wisus mie-
stus ir ßalis, kur ketino ißkákti,
2. Ir tare jiems: pjútis yra
dide, bet maž darbininku; melsz-
kit pjútiês Wießpati, kad súsztu
darbininkû i sawo pjúti.
3. Eikit, ßtay, aß sunczu jus,
ney ērynczus tarp wilkû.
4. Ne neßokit ney maßnôs,
ney delmono, ney kurpju; ir ne
swéikinkit ney wieno ant kélo.
5. I namus kokius ieidami,
pirma sakykit: pakájus te esie
tůse namůse!
6. Ir jey ténay bus pakájaus
kúdikis, tay jusû pakájus ant
jo pasiliks; bet jey ne, tay jusû
pakájus jums wēl atgryß.
7. Bet tůse namůsè pasilikit,
wálgikit ir gérkit, ką jie tur.
Nēsa darbininks sawo algôs
werts. Ne wáißkczokit iß namû
i namus.
8. Ir jey i koki miestą ieinat,
ir jie jus priima, tay czę wál-
gikit, ką jie jums paded.
9. Ir gydikit ligonis, tén
ēsanczus, sakydami jiems: Die-
wo karalyste jums prisiártino.
10. Bet jey i koki miestą iei-
nat, kur jus ne priima, tén iß-
ēję ant jû úlyczû, tarkit:
11. Ir dulkes mums prilipu-
ses iß jusû miesto mes ißdulki-
nam ant jusû. Taczaus turit
…oti, Diewo karalystę jums
buwusę.
12. Aß sakau jums: Sodomai
lengwjaus bus anoj' dienoj',
ne kaip tokiam miestui.
13. Bēda taw, Korazin! bēda
taw, Betsaida! nēsa jey tokie
stebuklai butu daryti buwę Ty-
ruje bey Sidone, kokie pas jus
daryti, jie jau seney žakè bey
pelenůse butu sēdēję ir prisi-
wertę.
14. Taczau Tyrui bey Sido-
nui lengwjaus bus sudnoj' die-
noj', ne kaip jums.
15. Ir tu Kapernaum, pakél-
toji iki dangaus, tu busi nu-
stumta i péklą.
16. Kas jusû klauso, tas ma-
nęs klauso, ir kas jus niekin,
tas manę niekin; bet kas manę
niekin, tas tą niekin, kurs manę
suntęs.
17. Bet anie septynesdéßimt
sugryžo su džaugsmu, tarydami:
Wießpatie, ir welnai mums
padůti yra tawo wardan.
18. Bet jis tare jiems: aß
beje maczau ßētona iß dangaus
pulanti ney žaibą.
19. Sztay, aß jums wálę
dawjau, užminti ant žalczû ir
angiû ir ant wisôs maciês
neprietelaus, ir ney wiens dáikts
jus ne ißkadis,
20. Taczau tůmi nesigžaugkit,
kad dwasēs jums yra padůtos;
bet džaugkities, kad jusû war-
dai danguje yra paraßyti.

21. Tą adynną dzaugēſi Jēzus
dwáſēje, tarydams: aß ßlowinu
tawę, Tēwe ir Wießpatie dan-
gaus bey źémês, kad tai uźſlē-
pei ißmintingiemſiems bey pro-
tingiems, ir apréißkei kudikiems.
Beje, Tēwe, taipo taw pamē-
go.
22. Wiſlab man padůta nů
mano Tēwo. Ir ney wiens ne
źino, kas Sunus ēſąs, kaip
tiktay Tēws; ney kas Tēws
ēſąs, kaip tiktay Sunus, bey
kuriam Sunus tai nor ap-
réikßti.
23. Ir jis atſigręźęs prieß
ſawo mokitinus, tare jiems
ypaczey: ißganytingos ákys,
mátanczos tai, ką jús má-
tot!
24. Nēſa aß ſakau jums:
daug prárakû ir karálû norējo
matyti, ką jús mątot, ir ne má-
te; bey girdēti, ką jús girdit, ir
ne girdējo.
25. Ir ßtay, kēlęs wiens
raßte-mokitas, gunde jį, tary-
dams: Mokitojau, ką turu da-
ryti, kad ámźiną gywaſti į
dalykus gauczau?
26. Bet jis tare jam: kaip
ſtow paraßyta źokane? kaip
ſkaitai?
27. Js atſáke tarydams: my-
lēk Diewą ſawo Wießpatį iß
wiſôs ßirdiês, iß wiſôs dußôs,
iß wiſôs ſylôs ir iß wiſo umo;
ir ſawo ártimą, kaip pats
ſawę.
28. Bet jis tare jam: geray
atſakei; tay daryk, tay gywß
buſi.
29. Bet jis pats téiſintiſi no-
rēdams tare Jēzui: kasgi mano
ártimas?
30. Tay Jēzus atſakydams
tare: buwo źmogus, tas nuei-
dams iß Jeruzalês į Jēriką,
půle tarp razbainikû, tie jį
nurēdę, ſumuße, ir atſtójo, ir
pusgywį paliko.
31. Bet gádijoſi, kad klebons
tů paczù kelù nukeláwo, ir jį
památęs praējo pro ßálį.
32. Taipojau ir Lewitas, iß-
kákęs į tą wietą ir jį památęs,
praējo pro ßálį.
33. Bet Samaritons kelau-
dams ténay ißkáko, ir jį pamá-
tęs, jo paſigailējo.
34. Priējęs jį, aptwēre jo źaiz-
das ir įpyle aliejaus bey wyno,
ir uźkēlęs jį ant ſawo galwijo
nugabéno jį į gaſpádą ir ka-
wójo jį.
35. Antrą dieną ißkeláudams
ißēme dų graßų ir dawe tůdų
gaſpadórui, jam tarydams:
prikawok jį, ir jey ko daugiaus
ißráſi, aß taw uźmokēſu ſugryź-
dams.
36. Kurſai iß tû trijû régiſi
ártimas buwęs tam, kurs įpůle
tarp razbáininkû?

37. Jis tare: kursai mielaszirdingystę jam iszrôde. Tay Jēzus jam tare: taygi eik ir daryk taipojau.

38. Bet nusidawe jiems bekelaujant, jis nuējo į kokį miestélį. Ténay buwo moteriszke, wardu Marta, ta jį priēme į sawo namus.

39. Ir ji turējo séserį, ta wadinama buwo Marya, ta sēdosi pas Jēzaus kojas ir klausēs jo kalbôs.

40. Bet Marta labay trusawo, jam paszlúżit. Ir priējusi jį tare: Wieszpatie, argi ne atboji, kad mano sesů manę wieną paliekt szlúżiti? Ben sakyk jei, kad ir ji nutwértu!

41. Bet Jēzus atsakydams tare jei: Marta, Marta, tu turi daug rúpesczio bey trúso.

42. Bet wieno daikto reikia; Marya gérąją dalyką iszsirinko, tas jei ne bus atimtas.

11. Pérskyrimas.

Malda, iszwárim's welino, ir pabárimo kozonis.

Ir nusidawe, kad jis buwo nekurioj' wietoj' ir meldēsi. Ir jam palówus, wiens jo mokitinû jam tare: Wieszpatie, mokink mus melstis, kaip ir Jonas sawo mokitinus mokino.

2. Bet jis tare jiems: Diewą melsdamiesi taip tarkit: Tēwe musû dangujęsis. Buk szwenczamas tawo wárdas. Ateik tawo karalyste. Buk tawo wale ant żémês, kaip danguj'.

3. Důk mums musû dieniszką důną wisados.

4. Ir atléisk mums musû griekus, nēs ir mes atléidzam wisiems sawo kaltiems. Ir ne wésk mus į pagundimą, bet iszgélbēk mus nů pikto.

5. Ir jis tare jiems: kursai yra jusû, turis prietēlų, ir nuējęs pas jį, tartu jam: miels prietelau, pażyczik man tris důnôs képalus;

6. Nēsa mano prietelus atējo pas manę isz kélo, ir asz ne turu ko jam padēti.

7. Ir ansai widuj' ēsąs atsakytu ir tartu: důk man pakáju, durys jau użrakintos, ir mano waikélei yra kamároj' pas manę; ne galu kéltis ir taw důti.

8. Asz sakau jums, noris jis kēlęs ne důda jam todēl, kad jo prietelus esti, tay taczau nesigēdinczo jo kaulijimo dēley kélsis ir jam důs, kiek jam reikia.

9. Ogi ir asz jums sakau: melskit, tay jums bus důdama; jēszkokit, tay rásit; tuzgénkit, tay jums bus atwerama.

10. Nēsa kas meldza, tas ima; ir kas jēszko, tas randa; ir kas tuzgéna, tam atwerama.

11. Kamė tarp jusû sunus tē-
wą meldza dûnôs, kursai jam
į tôs wietą ákmenį súlitu? ir
jey zuwiês meldza, kurs jam į
zuwiês wietą zaltį súlitu?
12. Arba jey kiauszio melstu,
kursai jam to wietoje angį sú-
litu?
13. Taygi, jey jús nelabį bu-
dami gálit sawo waikams gerû
dowanû dûti, toli daugiaus dûs
dangiszkasis Tēwas szwentą
Dwásę praszantiems jį.
14. Ir Jēzus iszwáre wélną
nebylį. Ir nusidawe, wélnui
iszējus, kalbējo nebylis. Ir
zmones stebējosi.
15. Bet keli jû tare: jis isz-
wáro wélnus per Bēelzebubą,
welnû wyrausiąjį.
16. Bet kiti gunde jį ir prásze
isz jo zénklo isz dangaus.
17. Bet jis numanydams jû
mislis, tare jiems: kozna kara-
lyste, jey sawije ne sutinka,
pústa pastoja, ir namai ant na-
mû grúwa.
18. Jeygu ir szētons su sawim
ne sutinka, kaipgi jo karalyste
iszliks? kadangi sakot manę wél-
nus per Bēelzebubą iszwá-
rantį.
19. Bet jey asz wélnus per
Bēelzebubą iszwarau, per ką jį
iszwáro jusû waikai? todēl jie
bus jusû súdzos.
20. Bet jey Diewo pirsztù
wélnus iszwarau, tay Diewo
karalyste pas jus ateina.
21. Kada koks szarwininks sa-
wo paloczų apsérgti, tay jo
daiktai pakájuje iszliekt.
22. Bet kad sylingésnis ant
jo uzeit ir jį pérgal, tay jo
szárwą atima, kuriûmi tikējos,
ir plēszimą iszdalij.
23. Kas ne su manim', tas
priesz manę, ir kas su manimi
ne renka, tas iszbarsto.
24. Neczystoji dwáse isz zmo-
gaus iszeidama pérwaikszczoja
sausas wietas, jēszkodama atil-
siês, ir ję ne rąsdama, tay sako:
sugrysz u wēl į sawo namus, isz
kuriû iszējau.
25. Ir ateidama randa jus
szlûtomis iszszlûtus ir szweistus.
26. Tada nuējusi ima prie
sawęs septynēs dwases, dar uz
sawę piktesnes, ir įējusos ténay
gywéna, ir potam pikczaus stow
su tûm zmogumi, kaip pirma
buwo.
27. Ir nusidawe, jam tai be
kalbant, wiena moteriszke tarp
zmonû pakēlusi sawo balsą, tare
jam: iszganytingas zywáts, kurs
tawę neszójo, ir krutys, kures tu
zindai!
28. Bet jis tare: mielay isz-
ganytingi tię, kurie Diewo zodį
klauso ir paláiko!
29. Bet zmones werzēsi té-
nay. Tay jis pradējęs sake

tai nelaba giminē! ji nor źénk-
lo, ir ne bus důtas jey ney joks
źénklas, kaip tiktay źénklas prá-
rako Jonošaus.
30. Nēs kaip Jonošus źénklu
buwo Niniwytams, taip źmo-
gaus sunus bus tai giminei.
31. Karalēne pētû źémês sto-
sis súdnoj' dienoj' su źmonēmis
šitôs giminês ir jûs prasúdis;
nēsa ji nů swieto krašto atējo,
girdēt išmintiês Salomóno.
Ir štay, czę didésnis uź Sa-
lomoną.
32. Niniwês źmones stosis
súdnoj' dienoj' su taje gimine
ir ję praźudys; nēsa jie prisi-
werte po koźoniês Jonošaus.
Ir štay, czę didésnis uź Jo-
nošų.
33. Ney wiens źwákę uźdégęs
ne stato ję wietoj' paslēptoj',
neygi po ketwirczu, bet ant lik-
toraus, jeib i widų ieinąsis
matytu.
34. Akis kuno šwiesybe; tay-
gi jey tawo akis gera bus, tay
wisas tawo kunas šwiesus.
Bet jey tawo akis nelaba bus,
tay ir tawo kunas bus tam-
sus.
35. Taygi dabokis, kad šwie-
sums tawije ne butu tamsybe.
36. Taygi kad tawo kunas
abelnay šwiesus, ney jokiôs
tamsôs daliês ne turēs, tay
isas šwiesus bus ir tawę
apšwies kaip skaistus źai-
bas.
37. Bet jàm be kalbant, mel-
de ji wiens Parizēušas, kad
su jůmi pētû wálgitu. Ir iējęs
sēdosi uź stalo.
38. Parizēušas tai matydams
dywijos, kad jis nesimaźgójęs
buwo prieš wálgisent.
39. Bet Wiešpats tare jam:
jús Parizēušai laikot kupkas
bey bludus iš wiršaus czystus,
bet widuje pilni este plēšimo
ir piktenybês.
40. Jús durni! ar mislijat,
widuje czystą ēsant, kad iš wir-
šaus czysta?
41. Bet taczau ubagams iš-
dalykite to, ką turite; štay, ta-
da jums wislab czysta.
42. Bet bēda jums Parizēu-
šams, kurie desētines důdat nů
mētû bey rútôs ir wisokiôs
darźowês, ir aplenkiat súdą
bey méilę Diewo. To reiktu
daryt, ir ano ne palikt!
43. Bēda jums Parizēušams,
kad rods sēdit wyrausoje wie-
toje šuilēsa ir norit ant tur-
gaus sweikinami buti!
44. Bēda jnms rašte-moki-
tiems bey Parizēušams, jús
wéidwainei, kad lygus este ap-
dengtiems numirusû kapams,
ant kurtû źmones tekinēja ir jû
ne paźysta!
45. Tay atsáke wiens rašte-

mokitû, jam tarydams: Mokitojau, tais żodżeis tu ir mus iszkóloji.
46. Bet jis tare: ir bēda ir jums raszte-mokitiems, nēsa jús sunkinat żmones ne pakelamoms nasztomis, ir jús ney pirsztù jas ne pajùdinat.
47. Bēda jums, nēs jús prárakû kapus budawojat, bet jusû tēwai jûs nużawino.
48. Taip tiesa pátys iszsilùdijat mēgstą sawo tēwû darbais; nēsa jie jûs nużawino, taygi jús jû kapus budawojat.
49. Todēl Diewo iszmintis sako: Asz jiems sùsu prárakus bey Apásztalus, ir tû kelis jie użmusz ir pérsekinēs.
50. Kad atjēszkomas bútu isz tôs giminês wisû prárakû kraujas, pralietasis isz to czēso, kaip swieto gruntas dētas,
51. Nû kraujo Abēlo, iki kraujo Zakarioszaus, kursai prapûle tarp altoraus bey bażnyczôs. Beje sakau jums, tai bus atjēszkoma isz tôs giminês.
52. Bēda jums raszte-mokitiems, kadangi ráktą iszpażinimo turit, patys ne ieinat, ir ieit norintiems użginat.
53. Bet jam tai jiems sákant, pagáwo raszte-mokiti bey Parizēuszai macney jį apnikti ir tulimais klausimais burną jam atwérti.
54. Ir tykojo jo, jēszkodami, bau ką iszgautu isz jo burnôs, jeib priežasti ant jo turētu.

12. Pérskyrimas.

Apie tikējima buda bey waine.

Subēgo żmones ir susirinko keli túkstantis, aża kits kitą kûne sumyne. Tay jisai pradējo sakyti sawo mokitiniems: pirmjausey saugokíties raugo Parizēuszû, tai esti weidmainystês.
2. Bet nieko niera taip paslēpta, kas ne apsireiksztu, ney nežinoma, kas ne pastótu żinoma.
3. Todēl, ką tamsoje sákot, bus girdima szwiesoj': ką i ausi kalbat kamárosa, tai bus sakoma ant stogû.
4. Bet asz sakau jums, mano prieteliams: nesibijokite tû, kurie kuną żawina ir paskuy nieko ne gal daryti.
5. Bet asz paródisu jums, kurio jums reikia bijotis: bijokities to, kursai nużudęs gal imest ir i péklą. Beje asz sakau jums, to bijokities.
6. Ar ne pardûda penkis żwirblus uż dų pinigēlų? taczau Diewui tû ney wiens ne esti użmirsztas.
7. Ale ir plaukai jusû galwôs yra wisi suskaityti. Todēl ne-

sibijokit; nēs jús geresni este už
daug žwirbliû.
8. Bet aš sakau jums: kas
manę išpažysta po akiû žmonû,
tą ir žmogaus sunus išpažys
po angēlais Diewo.
9. Bet kas manęs užsigis po
akiû žmonû, to bus užsiginta
po angēlais Diewo.
10. Ir kas žodi kalba prieš
žmogaus sunų, tam bus atléi-
džama; bet kas šwentą Dwásę
blùžnij, tam ne bus atléidžama.
11. Bet kada jus wes i sawo
šuiles, ir i wyrausybę, ir pas
wiešpaczus, tay nesirúpinkit,
kaip ir ką atsakysę, arba ką kal-
bēsę;
12. Nēsa šwenta Dwáse tą
paczę adyną jus mokis, ką tu-
rit sakyt.
13. Bet wiens iš žmonû sake
jam: Mokitojau, sakyk mano
brolui, kad su manimi dalytu
tēwiškę.
14. Bet jis tare jam: žmo-
gau, kas manę istáte jumdwiem
per súdžą, arba tēwiškês daly-
toji?
15. Ir jis sake jiems: daboki-
ties ir saugokities nů gódo; nēs
ney wiens iš to išsilaiko, kad
didi turtą igáwęs.
16. Ir jis sake jiems prily-
ginimą, tarydams: buwo žmo-
gus bagótas, to laukas geray
uwo néšęs.
17. Ir jis sawije mislidams
tare: ką aš weiksu? ne turu,
kur sawo jawû dēt.
18. Ir tare: tai darysu: aš
sawo skunes išardęs didesnes
pabudawosu ir i jas suwalysu
wis, kas man užaugo, ir sawo
turtą.
19. Ir sakysu sawo dušei:
miela dušia, tu turi didi zo-
postą daug métams; dabar buk
pakájuje, wálgik, gérk ir buk
linksma.
20. Bet Diews jam tare: tu
durnau, šę nakti tawo dušia
taw bus atimta, ir kam tai téks,
ką parúpinęs esi?
21. Taip stow, kad kas skarbû
sudeda, ir ne bagots esti Die-
wije.
22. Bet jis tare sawo mokiti-
niems: todēl sakau jums: nesi-
rupinkit dēl sawo išlaikimo, ką
walgisit; ney dēl sawo kuno,
kumi apsidengsit.
23. Gywastis brangésnis už
wálgi, ir kunas brangésnis už
rubus.
24. Dabokities ant warnû, jie
ney sēja, ney pjauja, neygi tur
ney klētes, ney skunes, ir Diews
taczau jůs kawoja; kiekůgi jús
gerésni už tus paukšczus?
25. Kas jusû yra, noris todēl
rupintus, kursai galētu sawo
stomenui másto ilgumą pri-
dēti?

26. Taygi, jey kas mažausą
ne gálit, kamgi rupinaties kito
dēl?
27. Dabokities lēlijû ant lau=
ko, kaip jos aug; jos ne dirba,
ney werpja. Bet aß sakau
jums, ney Salomóną wisoj'
sawo ßlowēj' ne buwusi taip
ißrēdyta, kaip tû wiena.
28. Taygi jey žolę ßendien
laukė stowinczę ir rytoj' i péczų
métamą Diews taip rēdo, kieku
daugiaus jis jus aprēdys, jús
mažtikieji?
29. Todēl ir jús ne klausinē=
kit, ką walgisę arba ką gérsę,
neygi rupinkities apie didžus
daiktus.
30. To wiso jēßko pagonai
swiete; bet jusû tēws geray ži=
no to jums reikiant.
31. Taczau jēßkokit Diewo
karalystês, tada tai wis jums
pripuls.
32. Nesibijok, tu mažoji kai=
mene; nēsa jusû tēwui pamēgo,
jums bûti karalystę.
33. Pardûkit ką turit, ir dûkit
dali wargdienû, padarykit saw
maßnas nepasénstanczes, skárbą
danguje niekados ne nusimáži=
nanti, kur wagis ne prieit, ir
kuri kandys ne ēst.
34. Nēsa kur jusû skárbas,
czę ir jusû ßirdis.
35. Testow apjûstos jusû strē=
nos, ir jusû žwákes te degie.
36. Ir bukit lygus žmonēms
sawo pono laukiantiems, kada
jis pasikéls iß swodbôs, jeib
jam pareinant ir tužgénant, tû=
jau jam atdarytu.
37. Ißganyti tie bernai, ku=
rus pons pareinąs ras bun=
danczus. Iß tiesôs sakau jums,
jis pasijûsęs jûs už stálo paso=
dis ir dēley jû trusodams
jiems paßlúžis.
38. Ir jey ateina antroje sar=
gybēje ir treczoje sargybēje, ir
taip randa, ißganyti tie ber=
nai!
39. Bet tai žinokit, kad gaspa=
dorus žinotu, kurę adyną wagis
ateitu, tay jis budētu ir ne dû=
tu istwerßt i sawo namus.
40. Todēl ir jús bukit gatawi,
nēsa žmogaus sunus ateis ady=
noje netikimoje.
41. Bet Pétras tare jam:
Wießpatie, tą prylyginimą ar
mums sakai, arba ir wisiems?
42. Bet Wießpats tare: kaip
didis dáikts yra wiernas bey
ißmintingas užweizdas, kuri jo
pons uždest ant sawo ßeimy=
nôs, kad jiems tikrù czēsu dûtu
wálgi, jiems pûlanti!
43. Ißganytingas tas tarnas,
kuri jo pons pareinąs randa
taipo dáranti!
44. Iß tiesôs sakau jums, jis
dēs ji ant wiso sawo lóbjo.
45. Bet jey tas tarnas sakys

sawo ßirdije: mano pons użtrunka pareiti, ir pradeda mußt bérnus bey slúgines ir wálgit bey gért ir apsigért:
46. Tay to tarno pons ateis dienoj ne laukiamoj, ir adynoj ne żinomoj ir jį sutrußkys ir jamui jo algą důs su netikinczeiseis.
47. Bet tas bérnas, kurs żino sawo póno walę, ir ne pasigatáwijęs, ney pagal jo walę dáręs, daug sykiû kentēs.
48. Bet kurs ne żino tai, taczau dáręs, kas plakimo werta, maż sykiû kentēs. Nēsa kam daug důta, iß to daug bus jēßkoma, ir kam daug paliepta, iß to daug bus atjēßkoma.
49. Aß atējau, ugnį pakurt ant żémês; ko geraus wéliczau, kaip kad ta jau kuréntus?
50. Bet dar pirma turu krikßtydintis krikßtù; ir kaip ne rimstu, iki tai bus atlikta?
51. Begu mislijat, manę atējusį, pakáję důti ant żémês? sakau, kad nè, bet nesandorôs.
52. Nēsa nů ßio czēso penki wiename butè ne sutiks: trys prieß dy, ir du prieß tris.
53. Tēws prießįsis sunui, ir sunus tēwui; mótina prieß dukterį, ir duktē prieß mótiną; anyta prieß marczę, ir marti prieß anytą.
54. Bet jis tare żmonēms: matydami débesį pasikelant iß wakarû, tůjau sakot: bus lytaus; ir taip ateit.
55. Ir matydami pētû wēją puczant, sakot: twánkas bus, ir taip ateit.
56. Jús weidmainei, żémês ir dangaus wéidą gálit mēginti; kámgi ne mēginat ßį czēsą?
57. Kodēlgi ne súdijat ant sawęs, kas teisu?
58. Bet jey tu su tawo prießininku eini pas kunigaikßtį, tay pasirúpik ant kélo, kad nů jo atsiwálnitumbei, kad jis tawę ne nuwestu pas súdzą, ir sudza ne padůtu tawe tarnui, ir tarnas ne įmestu tawę į apkalējimą.
59. Sakau taw, ue ißeisi iß tén, iki paskuczausį pinįgēlį busi użmokējęs.

13. Pérskyrimas.

Apie Galilēonû prapůlimą ir serganczę moterißkę.

Bet tůczēs' keli pribuwo, tie jam pásakojo apie Galilēonus, kuriû kraują Pilotas su jû apiera buwo sumaißęs.
2. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: ar dingot, ßius Galilēonus uż wisus Galilēonus didzansus griekininkus buwusus, kad jie tai kentēję?
3. Aß sakau: nè; bet jey ne

prisiwersit, ir jús wisi taipo prapulsit.
4. Arba, ar dingot, kad tie aßtůnolika, kurus Siloês korycza užgruwo ir užmuße, kaltesni buwę už wisus žmones Jeruzalēj' gywénanczus?
5. Sakau: nè; bet jey ne prisiwersit, ir jús wisi taipo prapulsite.
6. Bet jis sake jiems tą prilyginimą: turējo wiens pygû médi, sodintą sawo wyniczoj'; ir atējęs jēßkojo ant jo waisaus ir ney jókio ne rądo.
7. Tay tare wyniczininkui: ßtay, aß tris metûs kas métą atējęs waisaus jēßkojau ant to pygû médzio ir ney jókio ne randu; pakirsk ji; kam jis noprósnay žémēj' stow?
8. Bet jis atsakydams tare jam: pone, palik ji dar ßi métą, ik' ji apkásęs apkrēsu,
9. Bau waisaus neßtu, jey ne, tay potam ji pakirsk.
10. Ir jis mokino wienoje ßuilēje sabatoj'.
11. Ir ßtay, buwo ténay moterißke, turinti dwásę ligôs aßtůnolika métû; ir buwo sutraukta, abelnay ne gálinti aukßtyn žurēt.
12. Bet Jēzus ję matydams priwadino ję prie sawęs ir tare jei: moterißke, búk wálna nů sawo ligôs!
13. Ir uždējo rankas ant jôs; ir tůjaus ji atsitiesusi Diewą garbino.
14. Tay atsakydams wyresnysis ßuilēs supyko, kad Jēzus sabatoj' gyde, ir tare žmonēms: ßeßios dienos yra dirbamos; tosa ateikit ir gydikities, ir ne sabatoj'.
15. Tay atsakydams jam Wießpats tare: tu weidmainy, ar ne kožnas jusû atrißa sawo jauti arba ásilą nů prákarto sabatoj', ir wéda ji girditi?
16. Argi ne butu atwálnita sabatoje ta, kuri taczau Abraómo duktē yra, nů to ryßio, kuriûm ßētons ję buwo rißęs jau apie aßtůnolika métû?
17. Ir tai jam be sakant, turējo gēdētis wisi, kurie jo prießininkai buwę; ir wisi žmones dzaugiesi wisais ßlowingais darbais, jo darytais.
18. Bet jis tare: kam Diewo karalyste lygi, ir kam aß ję prilygisu?
19. Ji lygi yra garstyczû grudui, kuri žmogus ēmęs imete i sawo daržą; ir augdams didis médis pastójo, ir dangaus paukßczei laikēsi po jo ßakoms.
20. Ir wēl tare: kam Diewo karalystę prilygisu?
21. Ji lygi raugui, kuri moterißke ēmusi imaiße i tris ket=

wirczus miltû, iki abelnay su-
rúgstant.
22. Ir jis ējo per miestus ir
miestelùs ir mokino kelaudams
į Jeruzalę.
23. Bet wiens sake jam:
Wießpatie, bēs misliji maž iß-
ganytû busent? Bet jis tare
jiems:
24. Procawokities, kad pro
ankßtases duris įeitumbit; nēs
daug jû (tai jums sakau) pro-
cawosis, kaipo įeitu, ir ne ga-
lēs.
25. Iß to czēso, kad gaspa-
dorus kēlęs duris bus užraki-
nęs, tay pradēsit lauke stowēti,
į duris tuzgénti ir sakyti:
Wießpatie, Wießpatie, atwérk
mums! Ir jis atsakydams
tars jums: aß ne pažystu jusû,
iß kur jús ēsat.
26. Tadagi pradēsit sakyti:
mes po tawo akiû wâlgēm ir
gērēm, ir ant úlyczû mokinai
mus.
27. Ir jis tars: sakau jums:
ne pažystu jusû, iß kur ēsat;
atstókit wisi nů manęs, jús pik-
tadējai?
28. Tay bus kaukims ir dan-
tû klabējims, kad regēsit Abra-
ómą, Izaóką bey Jokubą ir
wisus prárakus Diewo karaly-
stēje, bet sawę ißstumtus.
29. Ir ateis jû iß rytû ir iß
...ʹkarû, iß ßaurês ir iß pētû,
sēdēsénczû už stálo Diewo kara-
lystēje.
30. Ir ßtay, yra paskiausieji,
kurie bus pirmaiseis, ir yra
pirmieji, kurie bus paskiausai-
seis.
31. Tą paczę dieną atēję keli
Parizēußû tare jam: kélkis ir
atstok iß czę, nēsa Eródas nor
tawę nužawinti.
32. Ir jis tare jiems: nueikit
ir sakykit tai lápei: ßtay, iß-
warau wélnus ir ißgydau ßen-
dien bey rytoj', ir tréczią dieną
gálą gausu.
33. Taczau ßendien ir rytoj'
ir poryt' turu wáikßczoti. Nēsa
ne tink, kad prárakas pražútu
kitur, kaip Jeruzalēj'.
34. Jeruzale, Jeruzale, kuri
tu užmußi prárakus ir akmeni-
mis žudai pas tawę sústus, kiek
kartû aß norējau tawo waikus
surinkti, kaip wißta surenka sa-
wo lizdą po sawo sparnais, ir
jús ne norējot';
35. Sztay, jusû namai jums
pústi ißliks. Nēsa sakau jums:
jús ne matysit manęs, iki czēsas
ateis jums sakyti: pagirtas te
esie ateinąs wardan Wießpa-
tiês!

14. Pérskyrimas.

Apie wandens liga serganti ir didę
weczerę.

Ir nusidawe, kad jis atējo į
namus wieno wyrauso Pari-

žēuszû, sabatoj', důnq wálgit; ir jie tykojo jo.
2. Ir sztay, czę buwo žmogus po jo akiû, wandens ligà serggąs.
3. Ir Jēzus atsakydams kalbējo raszte-mokitiems bey Parižēuszams ir tare: bau ir walė sabatoj' gydit?
4. Bet jie tylējo. Ir jis jį ēmęs iszgyde ir paléido jį.
5. Ir atsakydams tare jiems: kas jusû yra, kuriam jo jautys arba ásilis į szulinį įpultu, ir jis jį ne tůjaus isztrauktu sabatôs dienoj'?
6. Ir wēl ne galējo jam ant to niekq atsakyt.
7. Bet jis prilyginimq sake swecząms, dabodams, kaip jie wyrausas wietas saw rinkos, ir tare jiems:
8. Kad kokio noris į swodbq kwēczams esi, tay ne sēstis wyrausoj' wietoj', kad ne butu kas jo kwiestas už tawę garbingésnis;
9. Ir jey tas atējęs, kurs tawę ir jį kwiete, tartu taw: důk tam wietq, ir tad turētumbei tu su gēda žemjausoje wietoje sēstis;
10. Bet pakwiestas eik ir sēstis žemjausoj' wietoj, kad ateidams tas, kurs tawę ir anq pakwiete, sakytu taw: prietelau, slink aukstyn; tay garbę turēsi nů tû, kurie su tawim už stálo sēd.
11. Nēsa pats sawę paáuksztinąs, bus pažémintas; ir pats pasižéminąs, bus paáukszintas.
12. Jis sake ir tam, kursai jį pakwietęs buwo: pagatáwidams pētus arba wakarēnę, tay ne kwiesk sawo prietelus, ney brolius, ney gentis, ney bagotus kaimynus; kad jie tawę ne wēl kwiestu, ir taw atlygita butu.
13. Bet czésnį kéldams pakwiesk pawárgulus, lůszus, ráiszus ir aklus:
14. Tay busi iszganytas; nēsa jie ne tur, kůmi taw atlygitu; bet bus taw atlyginta prisikēlime teisujû.
15. Bet tai girdējęs wiens pobraug už stálo sēdinczujû, sake jam: iszganytas tas, kursai důnq wálgo Diewo karalystēje.
16. Bet jis tare jam: buwo žmogus, tas steláwo didę wakarēnę ir daug jû į ta pakwiete.
17. Ir iszsunte sawo tarnq czēse wakarēnês, sakyti pakwiestiems: pareikit, nēs wisslab gatawa.
18. Ir jie wisi pradējo nůlatay iszsikalbēti. Pirmasis sake jam: asz dirwq pirkau ir turu

tén iszeit, tôs apżurēti; praszau tawę, iszkalbēk manę.

19. Ir antras tare: asz pirkau penkis jungus jaucziû, ir dabar nueimi, jû apżurēti; praszau tawę, iszkalbēk manę.

20. Ir treczasis tare: asz páczę wedzau, todēl ateiti negalu.

21. Ir tarnas parējęs sawo ponui tai atsáke. Tày namû pons supykęs tare sawo tarnui: eik tůjaus ant kélû ir úlyczû miesto ir įwesk szén ubagus ir lůszus ir ráiszus bey aklus.

22. Ir tarnas tare: pone, atlikta, ką tu liepei, bet dar daugiaus telpa.

23. Ir pons tare tarnui: iszeik ant wieżkelû ir patworû ir wersk jůs įeiti, kad mano namai pilni butu.

24. Ale asz sakau jums: ney wiens' tû wyrû pakwiestû ne ragaus mano weczérês.

25. Bet ējo su jůmi daug żmonû. Ir jis atsigrężęs tare jiems:

26. Jey kas pas manę ateinąs ne n' apkencza sawo tēwą, mótiną, páczę, waikus, brolius, seseres ir priegtam sawo patiês gywastį, tas ne gal but mano mokįtinis.

27. Ir kas ne nesza sawo kryżų manę sékdams, tas negal but mano mokįtinis.

28. Bet kas yra jusû, norēdams koryczą budawoti, ir ne pirma atsisēdęs iszrokůja kasztą, ar turētu, kieko reik, tam isztesēti?

29. Kad ne pámatą dējus, ir ne gálint isztesēt, wisi tai matydami pradētu jį iszjůkti,

30. Sakydami: tas żmogus pradējo budawoti ir ne gal tai isztesēti.

31. Arba, kursai karálus norētu eiti į múszį priesz kitą karálų, ir ne pirm' atsisēdęs pérdumoja, bau jisai su dészimt túkstanczeis galētu prieszais eiti tam, kursai priesz jį eit su dwidészimt túkstanczeis?

32. Jey ne, tay paslus sunczia, anam dar toly ēsant, ir pakájaus praszo.

33. Taipojau ir kiekwiens júsû, kurs ne atsáko wisam, ką jis tur, ne gal buti mano mokįtinis,

34. Druská gérs daikts yra; bet jey druská pagenda, kůmi súdisim?

35. Nedéra ney į dirwą, ney į mēszlus; bet bus iszmesta. Kas ausis tur klausyti, tas te klauso.

15. Pérskyrimas.

Pagárbinimas diewiszkôs mielaszirdingystês prilyginimais.

Bet artinosi pas jį wisokie muitininkai ir griekininkai, jo klausytis.

2. Ir Parizēuszai bey raszte-
mokili murmējo, tarydami:
tasai griekininkus priima ir su
jeis wálgo.
3. Bet jis sake jiems tą prily-
ginimą ir tare:
4. Kursai źmogus tarp jusû
yra, turis szimtą awjû, ir jey
prapultu jam tû wiena, kurs ne
paliktu dewynesdészimtis ir de-
wynes púsczoje ir ne eitu
jēszkoti prapûlusôs, iki tą suran-
dant?
5. Ir ję surádęs uźdeda su
dzaugsmu ant sawo peczių;
6. Ir namûn parējęs sawo
prietelus bey kaimynus pawa-
dinęs, jiems taria: dzaugkities
su manim', nēs suradaù sawo
awi, kuri buwo prapûlusi.
7. Asz sakau jums, taipojau
ir dzaugsmo bus danguj' ant
wieno grieszno prisiwerczenczo,
daugiaus, ne kaip ant dewynû
dészimt ir dewynû teisusû, pri-
siwertimo ne priwálanczû.
8. Arba, kuri moteriszke, turinti
dészimti grászių, jey tû wieną
pamet, ne uźdegtu źwákę ir ne
szlûtu namus, ir pasidabodama
tą jēszkotu, iki tą randanti?
9. Ir radusi tą, pawadina
sawo prietelkas bey kaimynkes
tarydama: dzaugkities su ma-
nim', nēsa radaù sawo graszi,
kuri buwau pamétusi.
10. Taipojau, sakau jums,
bus dzaugsmo po angēlais
Diewo isz wieno grieszno prisi-
werczenczo.
11. Ir jis tare: turējo źmo-
gus dų sunų,
12. Ir jaunésnysis tû dwiejû
tare tēwui: dûk man, tēwe, dali
lóbjo man pûlanczę; ir jis pér-
dalijo jiemdwiem lobi.
13. Ir ne ilgû metû potam
jaunésnysis sunus, wislab su-
rinkęs, iszkeláwo toly i swétimą
száli ir tenay sawo lobi isz-
púsтijo belēbaudams.
14. Taipgi jam wisą sawo
turtą sugaiszinus, dide brangybe
rądos per tą wisą źémę; ir jis
pradējo stokoti.
15. Ir nuējęs pristójo prie
wieno miesczoniês tôs źémês,
tas ji sunte i sawo lauką, kiau-
lû ganyt.
16. Ir jis geide, sawo pilwą
pripildit źlauktimis kiaulû ēda-
moms; ir ney wiens jam jû
nedawe.
17. Tay susimislijęs tare:
kiek samdininkû tur mano tēws,
dûnôs pilnay turinczû, ir asz
badù prapûlu.
18. Pasikēlęs eisu pas sawo tē-
wą ir sakysu: tēwe, asz susigriészi-
jau priesz dangų ir priész tawę.
19. Ir tolaus ne werts esmi,
tawo sunumi wadinamas buti;
laikyk manę kaip wieną sawo
samdininkû.

20. Ir pasikēlęs atējo pas
sawo tēwa. Bet jam dar toly
ēsant, památe jį jo tēws ir pa=
sigailēdams bēgo ir jo kaklù
apsikabinęs pabuczáwo jį.
21. Bet sunus tare jam: tēwe,
aß susigrießijau prieß dangų
ir prieß tawę, ir tolaus ne
werts esmi, tawo sunumi wadi=
nams buti.
22. Bet tēws tare sawo ber=
nams: ißneßkit gerausį rubą,
ir aprēdykit jį; ir žiedą důkit
jam ant jo rankôs ir kurpes
ant jo kojû.
23. Ir atneßkit ßén penētą
werßį ir papjaukit tą; bewál=
gikim ir bukim linksmi.
24. Nēsa ßis mano sunus
buwo numiręs ir wēl atgyjo;
jis buwo prapůlęs ir wēl atsi=
rádo. Ir pradējo linksmintis.
25. Bet wyrésnysis sunus
buwo ant lauko: ir artyn prie
namû priējęs ißgirdo daino=
jimus ir ßokimą.
26. Ir priwadinęs prie sawes
bernû wieną, klause, kas tai
butu?
27. Bet tas sake jam: tawo
brolis parējo, ir tawo tēws
penētą werßį papjówe, kad jį
sweiką suláukęs.
28. Tay jis papykęs ne norējo
į widų eit. Tay jo tēws ißējęs
jį praße.
29. Bet jis atsakydams tare
tēwui: ßtay, tiek métû taw
ßlúžiju ir dar niekados tawo
prisákimû ne péržengiau, ir tu
man niekados ney ožio ne da=
wei, kad su sawo prieteleis
pasilinksminczau.
30. Bet kaip ßis tawo sunus
parējo, sawo lobį su kékßēmis
praryjęs, tay tu jam penētą
werßį papjowei.
31. Bet jis tare jam: sunau,
tu wis pas manę esi, ir wis,
kas mano, tai ir tawo yra.
32. Bet reiktu taw džaugtis
ir linksmam buti; nēsa ßis tawo
brolis buwo numiręs ir wēl
atgyjo; jis buwo prapůlęs ir
wēl atsirádo.

16. Pérskyrimas.

Netikras wartojimas bagotystēs.

Bet jis ir tare sawo moki=
tiniems: buwo wyrs bagotas,
tas turējo užweizdą, tas buwo
pas jį apskústas, kaip kad butu
jo lobį sugaißinęs.
2. Ir jis jį pawadinęs tare
jam: kaip tai girdžu apie tawę?
důk rokundą sawo užweizdē=
jimo, nēs ne gali tolaus but
užweizdu.
3. Užweizdas tare sawije: ką
weiksu? mano pons atima man
urēdą; kásti negalu, ubagáuti
gēdžyûs.
4. Zinau, ką darysu, iß urēdo

ißmestas budams, kad jie manę
priimtu į sawo namus.
5. Jr suwadinęs prie sawęs
wisus sawo póno skolininkus,
tare pirmamjam: kiek tu mano
ponui skeli?
6. Jis tare: ßimtą báczkû
aliejaus. Jr jis sake jam: imk
sawo użraßą, sēskis, ir tûjau
raßyk: penkesdéßimt.
7. Potam tare antram: bet tu
kiek skeli? Jis tare: ßimtą ket=
wirczû kwieczû. Jr jis tare
jam: imk sawo użraßą ir raßyk:
aßtûnesdéßimt.
8. Jr tas pons pagyre netei=
suji użweizdą, jį taip kytrey
padárusį. Nēsa ßio swieto wai=
kai kytresni yra uż waikus
ßwiesybês jû giminēj'.
9. Ogi ir aß jums sakau:
darykit saw prietelus iß netei=
sojo Mamono, kad jus jau
stokójanczus priimtu į amżinus
gywénimus.
10. Kas wiernas yra mażau=
same dáikte, tas ir didżame
wiernas; ir kas neteisus ma=
żausame, tas ir didżame ne=
teisus.
11. Jey dabar neteisame Ma=
monè newierni este, kas jums
pawieris tikrajį?
12. Jr jey swétimame newier=
ni este, kas jums dûs jusißkį?
13. Ney wiens namû ßlużau=
ninks ne gal dwiem ponam
ßlúżit; arba wieną nekęs ir
antrajį mylēs; arba prie wieno
laikysis ir antrą niekû wers.
Ne gálit Diewui ßlúżit ir po=
draug Mamonui.
14. Tay wislab girdējo ir
Parizēußai, tie godus buwo ir
jį ißjûke.
15. Jr jis tare jiems: jús
este, kurie patys sawę téisinat
po żmonû akiû; bet Diews
pażysta jusû ßirdis; nēsa kas
tarp żmonû aukßta, tai bjau=
rybe yra po Diewo akiû.
16. Zokans bey prárakai
prarakáuja iki Jonui; ir iß to
czēso Diewo karalyste per Ewan=
gēlią apsákomá, ir kiek wiens
įsiwerża gwoltu.
17. Bet pigiaus yra, kad
dangus ir żéme sugaißtu, kaip
kad wiens raßtélis zókane pra=
pultu.
18. Kas skirasi nû sawo
paczôs ir kita wéda, tas pér=
żeng wenczawonystę; ir kas nû
wyro atskirtąję priima, ir tas
taipojau wenczawonystę pér=
żeng.
19. Bet buwo bagóczus, tas
wilkējo purpura ir brangiausa
drobe ir kas dien gywéno ras=
kaßney ir linksmay.
20. Bēt buwo ir ubags, war=
du Lózorus, tas uż jo wartû
gulējo, pilnas woczû,
21. Geizdams sotintis trup

czeis, nů bagóczaus stálo pů-
lanczeis; taczau ßunys priēję
jo żwotis laiże.
22. Bet nusidawe, kad ubags
numire, ir angēlai jį nuneße į
prieglobstį Abraómo. Bet ir
bagoczus numire, ir jį palái-
dojo.
23. Bet jau péklojʼ ir múkojʼ
bebudams, sawo akis pakēlęs
památe Abraomą iß tólo, ir
Lózorų jo prieglobstije,
24. Szauke ir tare: tēwe Ab-
raomè, susimilk manęs ir súsk
Lózorų, kad galéli sawo pirßto
į wándenį pamirkytu ir atau-
ßintu máno liežuwį, nēsa aß
múkas kenczu ßiojʼ liepsnojʼ.
25. Bet Abraomas tare: atsi-
mink sunau, kad sawo gérą
gawai gywᵹ dar budams, ir
Lózorus atpenczʼ pikto gáwo;
bet dabar jis palinksminamas,
ir tu múczijams.
26. Ir ant to wiso tarp musû
ir jusû didis tárpas padrútin-
tas yra, kad tie, kurie norētu
iß czę żemyn pas jus nużengti,
ne gal, neygi iß tén pas mus
péreit.
27. Tay jis tare: taygi tēwe
meldżu tawę, kad jį sustumbei
į mano tēwo namus,
28. Nēs dar turu penkis bro-
lius, kad jiems ißlùditu, jeib ir
jie ne ißkàktu į ßę múkôs wietą.
29. Abraomas tare jam: jie
tur Moizēßų bey prárakus, tû
jie te klauso.
30. Bet jis tare: ne, tēwe
Abraomè; bet jey kas iß nu-
mirusujû pas jůs nueitu, tay
jie prisiwerstus.
31. Jis tare jam: jey jie
Moizēßaus bey prárakû ne
klauso, tay ir ne tikēs, noris
kas iß numirusû kéltus.

17. Pérskyrimas.

Apie papiktinimą, dėßimts raupsûtus, ir Diewo karalystēs atējimą.

Bet jis sake sawo mokitiniems:
ne gálims dáikts, kad ne ràstus
papiktinimai; bet bēda tam,
kurio dēl jie ateit.
2. Naudingiaus jam butu, jey
girnû akmů użkabintas butu
ant jo kaklo, ir įmestas butu į
mares, użot jisai wieną tû ma-
żujû papiktintu.
3. Dabokities! Jey tawo bro-
lis prieß tawę susigrießitu,
pabark jį; ir jey pasigérina,
atléisk jam.
4. Ir norint septynis kartus
per dieną prieß tawę susigrie-
ßitu, ir septynis kartus per
dieną sugryßtu pas tawę ir
tartu: gailůs; tay turi jam at-
léisti.
5. Ir Apaßtalai tare Wieß-
paczui: padrútink mums tikē-
jimą!
6. Bet Wießpats tare: kad

tikējimą turit, kaip garstyczû grúdą ir sakot šiam morû médzui: iššiṙauk ir pérsisodink i mares! tay jis bus jums paklusnus.
7. Kas iš jusû, turis bérną, kursai jam ária, arba galwijus gáno, kad iš lauko namůn pareit, ir jis jam sakytu: eik greitay tén ir sēskis už stálo?
8. Ar ne taipo, kad jis jam sako: pastelůk, kad aš wakarēnę wálgiczau, ir apsijůsęs šlúžik man, pakol aš wálgisu ir gérsu; potam ir tu wálgisi ir gérsi?
9. Ar ir dēkawoj' tam bérnui, kad tai daręs, kas jam paliepta? man ding' ne.
10. Taipojau ir jús, wislab atlikę, kas jums paliepta, tarkite: mes esme nenaudingi bernai; mes dárēm, ką daryti kalti buwom.
11. Ir nusidawe, jam kelaujant i Jeruzalę, kad jis traukies widumi Samariôs bey Galilēôs.
12. Ir kaip atējo i koki miestéli, sutiko ji dēšimtis raupsotû wyrû, tie stowējo iš tólo,
13. Ir pakēlę sawo balsą, tare: Jēzau, miels mokitojau, susimilkis musû!
14. Ir jis jůs památęs tare jiems: nuēję pasiródikit klebonams. Ir nusidawe, kaip jie nuējo, czysti pastójo.
15. Bet wiens jû matydams sawę iššgyjusi, sugryžo, didžù balsu garbindams Diewą,
16. Ir půle ant sawo wéido pas jo kojas, dēkawodams jamui. Ir tas buwo Samaritonas.
17. Jēzus atsakydams tare: ar jû ne dēšimt czysti pastójo? bet kurgi anie dewyni?
18. Argi ney wiens n' atsirádo, kurs sugryžęs Diewui garbę důtu, net šis swétimasis?
19. Ir tare jam: kélkis, eik, tawo tikējimas tawę gélbējo.
20. Bet klaustas Parizēušû: kůmet ateit Diewo karalyste? atsakydams tare jiems: Diewo karalyste ne ateit régimay;
21. Neygi sakys: štay ji czę, arba tén yra. Sztay, Diewo karalyste yra widuje jusû.
22. Bet jis tare mokitiniems: ateis tas czēsas, kad geisite regēti wieną dieną žmogaus sunaus, ir ne regēsit ję.
23. Ir jie jums sakys: štay czonay, štay ténay; ne nueikite tén, ir taipjau ne sékite.
24. Nēs lygey kaip žaibas aukštay nů dangaus žaibauja ir ant wiso šwiecza, kas po dangum' yra, taipo žmogaus sunus bus sawo dienoje.

25. Bet pirm to jis daug tur
kentēti ir paniekinams buti
ßiôs giminês.
26. Ir lygey kaip nuſidawe
czēſe Noako, taip ir nuſidůs
dienoſa źmogaus ſunaus.
27. Jie wálge, jie gēre, jie
wéde, jos tekējo, iki tôs dienôs,
kad Noakas į akrutą įējo, ir
atējo griekttwanis ir nuſkan=
dino jůs wiſus.
28. Lyg' taipo, kaip nuſidawe
czēſe Loto: jie wálge, jie gēre,
jie pirko, jie pardawe, jie ſodino,
jie kúre;
29. Bet tą dieną, kad Lotas
ißējo iß Sodomôs, ugnimi ir
ſēra lyjo iß dangaus ir jůs
wiſus ißgaißino.
30. Taipo ir nuſidůs toje
dienoje, kad źmogaus ſunus tur
apréikßkiamas buti.
31. Tą paczę dieną, kas ant
ſtógo yra, ir jo turtas namēj',
tas te ne nukopa, to imti. Tai=
pojau, kas ant lauko yra, tas
te ne ſugryßta topi, ką palikęs
yra.
32. Atſiminkit Loto paczôs!
33. Noris ſawo dußią ißlai=
kyti, tą prapuldis; ir tą pra=
puldąſis, tą gélbēs ant gywa=
ſtiês.
34. Sakau jums: tą paczę
nakti du ant patalo gulēs;
wiens bus priimtas, antras
s paliktas.
35. Dwi podraug máls; wie=
na bus priimta, antra palikta.
36. Du bus ant lauko; wiens
bus priimtas, antras bus pa=
liktas.
37. Ir jie atſakydami tare
jam: Wießpatie, kur tai? Bet
jis ſake jiems: kur maita, tén
ſuſilek erélei.

18. Pérſkyrimas.

Apie maldą ir priſiwertimą, wargą ir kentējimą.

Bet jis ſake jiems prilyginimą
apie tai, kad wiſados melſtum'
ir ne pailſtum';
2. Ir tare: buwo ſúdźa wie=
name mieſtè, tas neſibijójos
Diewo ir neſigēdējo ney jokio
źmogaus.
3. Bet buwo naßlē tam' pa=
tim' mieſtè, ta pas jį atējuſi
tare: gélbēk manę nů mano
prießininko.
4. Ir jis ilgay tai ne norējo.
Potam miſlijo pats ſawije:
norint ir Diewo neſibijaus, ney
ne jokio źmogaus gēdźůs:
5. Taczau, kadangi ßi naßlē
manę nepakajoj, ję gélbēſu, kad
paſkiaus atējuſi ne klapátitu
manę.
6. Tay tare Wießpats: klau=
ſykit czę, ką neteiſus ſúdźa
ſako.
7. Argi ne ir Diewas gélbētu
ſawo ißrinktůſus, kurie dieną ir

nakti jop' ßaukia, kaczeig ir
wálandą užtrùkęs?
8. Aß sakau jums: jisai jůs
ißgélbēs ne po ilgu. Taczau
kad žmogaus sunus ateis, ar
misliji, jį ràsent tikējimą ant
žémês?
9. Bet jis sake keliems, kurie
patys nusitikējo teisus ēsą, ir
kitus paniekino, toki prilyginimą:
10. Ejo du žmogu į bažnyczią
melstis, wiens Parižēußas, ir
antras muitininkas.
11. Parižēußas stowēdams
taip meldēsi pats sawije: aß
dēkawoju taw, Diewe, kad aß
ne esmi, kaip kiti žmones, plēßikai, neteisus, pėržengtojei
wenczawonystês, arba ir kaip
ßis muitininks.
12. Aß páſtninkauju dų kartų
per nedēlę, ir důmi desētines
wiso to, ką turu.
13. Ir muitininks iß tólo stowēdams ne norējo sawo akiû
pakélti dangun, bet mußęs į
sawo krutinę tare: Diewe, buk
man grießnam malonus!
14. Sakau jums: ßis apteisintas nuējo į sawo namus
už áną; nēs kas pasiaukßtin,
tas bus pažéminams; ir kas
pasižémin, tas bus paáukßtinams.
15. Jie atneße pas jį mažus
kudikēlus, kad sawo ranką ant
jû uždētu. Bet mokitinei tai
matydami, draude jůs.
16. Bet Jēzus wadino jůs
pas sawę ir tare: léiskit kudikēlus pas manę eiti ir ne ginkit
jiems; nēs tû yra dangaus
karalyste.
17. Iß tiesôs sakau jums:
kas Diewo karalystę ne priima,
kaip kudikis, tas ne ieis į ję.
18. Ir klause jį wiens wyresnysis, tarydams: gérs mokitojau, ką turu daryt, kad amžiną gywátą igyczau?
19. Bet Jēzus tare jam: ką
wadini manę gerù? ney wiens
niera gérs, kaip tiktay wiens
Diewas.
20. Tu geray žinai prisákimus: Ne pėržengk wenczawonystę. Ne užmußk. Ne
wógk. Ne lùdik neteisaus lùdimo. Gárbink sawo tēwą ir
sawo mótiną.
21. Bet jis sake: tai wislab
laikiau iß mažû sawo dienû.
22. Tay Jēzus ißgirdęs tare
jam: dar wieno taw reikia:
pardůk wislab, ką turi, ir důk
pawárguliems, tay turēsi skárbą danguje, ir eikß ir sék
manę.
23. Bet jis tai girdējęs,
smútnas pastójo; nēs labay
bagotas buwo.
24. Bet Jēzus památęs jį
smútną pastojusį, tare: kaip ne

pigey bagotieji ißkáks į dangaus karalystę.

25. Pigiaus yra werblúdui péreit per adatôs ausį, ne kaip bagotam įeit į dangaus karalystę.

26. Tay sake, kurie tai girdējo: kasgi tay gal ißgantytas buti?

27. Bet jis tare: kas žmonēms ne gálima, tai Diewui gálima.

28. Tay tare Pétras: ßtay, mes wiską palikę tawę sékēm.

29. Bet jis tare jiems: iß tiesôs sakau jums: ney wiens yra, kurs bùtą palikęs, arba gimdytojus, arba brolius, arba páczę, arba waikus, dēl Diewo karalystēs,

30. Ne imtu pilnay ßime czēse, ir busenczame swiete amžiną gywátą.

31. Bet ēmęs pas sawę anus dwyliką, tare jiems: ßtay, mes einam aukßtyn į Jeruzalę. Ir wis ißsipildis, kas prárakû paraßyta apie žmogaus sunų.

32. Nēs jis padůtas bus pagonams; tie jį apjůks ir ißgēdis ir apspjaudis,

33. Ir nuplakę jį užmuß; ir tréczą dieną jis wēl prisikélsis.

34. Bet jie to nieko ne ißmáne, ir ta kalba jiems buwo kaip uždengta, ir ne žinójo, kas tai buwo sakyta.

35. Bet nusidawe jam arti Jērikôs atējus, sēdējo áklas pakelēj', ubagáudams.

36. Tas girdējęs daugybę žmonû kelù einant, tyrinējo, kas tai butu.

37. Tay pasáke jam: Jēzus iß Nazaret praeinąs.

38. Ir jis ßauke, tarydams: Jēzau, tu sunau Dowido, susimilkis man!

39. Bet pirma einą draude jį, idant tylētu. Bet jis jů labjaus ßauke: tu sunau Dowido, susimilkis man!

40. Bet Jēzus apsistojęs liepe jį atwést pas sawę. Bet jį arti pas jį atwédus, klause jį,

41. Ir tare: ką nori, kad aß taw darycziau? Jis sake: Wießpatie, kad regēcziau.

42. Ir Jēzus tare jam: buk regįs; tawo tikējims tawę pagélbējo.

43. Ir jis tůjaus pradējo regēti ir séke jį, gárbindams Diewą. Ir wisi žmones toktai matydami laupsino Diewą.

19. Pérskyrimas.

Apie Zakeoßu, Kristaus įējimą į Jeruzalę, ir bažnyczôs czystijimą.

Ir jis įkeláwęs ējo per Jēriką.

2. Ir ßtay, czę buwo wyras, wadinamas Zakeoßus, tas buwo wyrausas muitininkû ir buwo bagótas.

3. Ir norējo Jēzų regēti,

kas jis ēsąs, ir ne galējo żmo-
nû dēl, nēs jis buwo mażo
stomens.
4. Ir jis pirm bēgęs użkópo
į morû médį, kad jį matytu;
nēs czę jis turējo praeiti.
5. Ir kaip Jēzus atējo ant
tôs paczôs wietôs, pażurējo
aukßtyn ir jį památęs tare
jam: Zakeoßau, skubrey nu-
kopk; nēs ßendien turu tawo
namus atlankyti.
6. Ir jis skubrey nukopęs, su
dżaugsmu jį priēme.
7. Tai památę, wisi murmējo,
kad griekininką atlanke.
8. Bet Zakeoßus czę stojęs
tare Wießpaczui: ßtay Wieß-
patie, pùsę sawo turto dûmi
pawárguliems, ir jey koki bu-
czau prigáwęs, tam keturopay
atdûmi.
9. Ir Jēzus tare jam: ßę
dieną ßiems namams ißgáni-
mas rádosi, nēs ir jis Abraómo
sunus.
10. Nēs żmogaus sunus
atējo, jēßkot ir ißganyti, kas
prażuwo.
11. Ogi aniems besiklausant,
tolaus sake prilyginimą, todēl,
kad jis arti Jeruzalês buwo,
ir jie mislijo, kad karalyste
Diewo tûjaus turēsenti buti
apréikßta,
12. Ir tare: żmogus nekursai
didês giminês toly nukeláwo,
kad karalystę igytu ir wēl su-
grįßtu.
13. Tas pawadinęs déßimt
sawo tarnû, dáwe jiems dé-
ßimts swárû, ir tare jiems:
werskities, ik sugrįßu.
14. Bet jo miesczonys n' ap-
kente jį, ir sunte páslus pas jį
ir sakydino jam: ne norim, kad
ßis ant musû ponawótu.
15. Ir nusidawe, kad jis su-
grįżo, kaip karalystę buwo igy-
jęs, suwadindino tus paczus
tarnus, kuriems pinigus buwo
idáwęs, jeib żinotu, ką kiek-
wiens butu laimējęs.
16. Tay atējęs pirmasis sake:
wießpatie, tawo swars déßimt
laimējo.
17. Ir jis sake jam: ak tu
géras tarne, kadangi tu ant
mażo wiernas buwai, waldżą
turēsi ant déßimt miestû.
18. Antras taipjau atējęs
tare: wießpatie, tawo swarù
penkis laimējau.
19. Tam jisai wēl tare: ir tu
buk ant penkiû miestû.
20. Ir treczasis atējęs sake:
wießpatie, ßtay czę tawo swá-
ras, kurį į sképetą buwau iri-
ßęs.
21. Aß bijojaus tawęs, nēsa
tu skaudus żmogus, tu imi, ką
ne esi padējęs, ir pjauji, ką tu
ne esi sējęs.
22. Jis tare jam: iß t-

burnôs súdiju tawę, tu pikts
tarne; žinodams manę skaudų
žmogų ēsanti, imanti, ką ne
padējau, ir pjaujanti, ką ne
isējau:
23. Kodēlgi mano pinigus ne
dawei ant nůmôs? tay sugryžęs
tus su užżyczka buczau
atēmęs.
24. Ir jis tare tiems, kurie
czę stowējo: atimkit nů jo swárą
ir důkit tam, kurs dészimt
swárû tur.
25. Ir jie tare jam: wieszpatie,
juk tur jisai dészimt swárû.
26. Bet asz sakau jums:
turinczam bus důdama; bet
ne turinczam atimama ir tai,
ką tur.
27. Bet anus mano nepriete-
lus, kurie ne norējo, kad ant
jû ponawóczau, atweskit szén ir
nužawikit jůs po mano akiû.
28. Ir toktai tarę̃s iszkeláwo
szalin ir keláwo auksztyn i
Jeruzalę.
29. Ir nusidawe, kaip jis ár-
tinosi pas Betpagę ir Betaniją
ir nukáko pas alywû kálną,
sunte dų sawo mokitinû,
30. Ir tare: eikita i miestéli,
jumdwiem po akiû ēsanti, ir
iējusu ràsita asiláiti pririsztą,
ant kurio dar ney wiens žmogus
ne yra jojęs; atrisztita ir
weskita tą.
31. Ir jey judų kas klaustu,
kam jůs atriszat, taipo tam
tarkita: Wieszpats jo priwálo.
32. Ir tůdu pasuntinu nuējo
ir ràdo, kaip jiemdwiem pasákęs
buwo.
33. Bet jiemdwiem atriszant
asiláiti, sake jo ponái jiemdwiem:
kam judu atriszat asiláiti?
34. Bet jůdu sake: Wieszpats
jo priwálo.
35. Ir jůdu atwede tą pas
Jēzų, ir méte sawo rubus ant
asiláiczio, ir užsodino Jēzų
ant jo.
36. Jamgi jau nukeláujant,
jie klójo sawo rubus ant kélo.
37. Ir kaip artyn priējo ir
žemyn nuējo nů alywû kálno,
pradējo wisas pulkas jo mokitiniû
su dzaugsmu Diewą laupsinti
didzu balsu, dēl wisû nusidawimû,
kurus buwo mátę;
38. Ir tare: pagárbintas te
esie, kurs ateit, karálus, wardan
Wieszpatiês; pakájus te esie
danguje, ir garbē aukształbēje!
39. Ir keli Parizēuszai žmonēsa
sake jam: Mokitojau,
draust bent sawo mokitinus.
40. Jis atsáke ir tare jiems:
asz sakau jums, jey szie tylēs,
tay ákmenys szauks.
41. Ir kaip jisai prisiártino,
iszwydęs miestą, werke dēl jo.
42. Tarydams: kad tu žino-

tumbei, tay ir apmiſlitumbei
ßitam' ſawo czēſe, kas ant tawo
pakájaus pareitiſi. Bet dabar
tawo akims tai użſlēpta.
43. Nēſa ateis czēſas ant
tawęs, kad tawo neprietelei
tawę ir tawo waikus, kurie ſu
tawim yra, apſtos pylimu, ap=
guls tawę ir priſpaus tawę iß
wiſû ßaliû.
44. Ir ſulygis tawę ſu żemè,
akmeni ant akmens ne palik=
dami; dēl to, kad ne ißpażinai
tą czēſą, kuriamè atlankytas
eſi.
45. Ir ėjęs į bażnyczą, pra=
dējo ißwaryti toje perkanczus
ir parpûdanczus.
46. Ir tare jiems: paraßyta
yra: mano namai maldôs na=
mai; bet jús iß tû padarēt'
razbaininkû dûbę.
47. Ir jis kas dien mokino
bażnyczoje. Ir wyrauſi kuni=
gai ir wyreſnieji żmonēſa ty=
kojo, jį nużawinti.
48. Ir ne rádo, kaip jam
darytu; nēſa wiſi żmones lai=
kēſi prie jo ir klauſe jo.

20. Pérſkyrimas.

Kriſtaus ſuſikalbējimas apie ſawo urēdą.

Ir nuſidawe tû dienû wieną,
kaip jis żmones mokino bażny=
czoje ir apſáke Ewangēlią,
atējo pas jį wyrauſieji kunigai
ir raßte=mokiti ſu wyreſnei=
ſeis,
2. Ir ſake jam, tarydami:
ſakyk mums, iß kieno máciês
tu tai darai? arba: kas taw
dawe tą macę?
3. Bet jis atſáke ir tare jiems:
ir aß jus wieną żodį klauſiu;
ſakykit man:
4. Krikßtas Jono, ar iß dan=
gaus, ar iß żmonû buwo?
5. Bet jie miſlijo ſawije tary=
dami: jey ſakom: iß dangaus,
tay jis ſakys: kamgi jús jam
ne tikējot'?
6. Bet jey ſákome: iß żmo=
nû, tay wiſi żmones mus ak=
menimis żudys; nēs jie uż tikrą
tieſą laiko, Joną práraką ēſant.
7. Ir jie atſáke, neżiną, iß
kur butu.
8. Ir Jēzus tare jiems: tay
ir aß jums ne ſakau, iß kokiôs
maciês aß tai darau.
9. Bet jis pradējo żmonēms
ſakyti ßį prilyginimą: żmogus
ſodino wynyczą, ir tą ißdawe
wynyczininkams, ir ißkeláwo
ilgą czēſą.
10. Ir ſawo czēſe wieną bér=
ną nuſunte pas wynyczininkus,
kad jam dûtu wyniczôs waiſių.
Bet wynyczininkai jį nupláką
tußczią ißleido.
11. Ir be to dar kitą tarną
ſunte; bet jie ir tą nupláke ap=
gēdino ir tußczią ißléido.

12. Ir be to ſunte tréczą; bet jie ir tą ſużeidę išſtúme laukan.

13. Tay tare ponas wyniczôs: ką weikſu? ſúſu ſunų ſawo mielaji; raſi tą išwydę bijoſis.

14. Bet wyniczininkai ſunų památę dumójo pátys ſawije, tarydami: tas yra tēwonis; eikim ir ji użmuškim, kad tēwiške mums téktu.

15. Ir jie, ji išſtúmę iš wyniczôs, użmuše ji. Kągi tas wiešpats wyniczôs tiems darys?

16. Jis atējęs šius wyniczininkus nużudys, ir ſawo wyniczą kitiems išdůs. Tay girdēję tare jie: apſaugok Diewe!

17. Bet jis ant jû pażurējęs tare: kasgi tai, kas parašyta yra: akmů budawoninkû išmeſtas kampinù akmenimi paſtójo.

18. Kas ant šito akmens puls, tas ſuſikuls; ir kuri jis użpůlą, tą ſutris.

19. Ir wyrauſi kunigai ir rašte-mokiti jēškójo, kaip ji nagan imtu tą paczę adyną, ir bijójoſi żmonû; nēſa jie numáne, ji tus prilyginimus ant jû ſakiuſi.

20. Ir jie tykójo ant jo, ir išſunte tykojenczus, kurie dētis [illegible]jo, néy ēſą teiſus, kad ji kalboje ſugáutu, jeib ji padůti galētu wyrauſybei ir wálei waldóno.

21. Ir klauſdami ji tare: Mokitojau, mes żinom tawę teiſey kalbanti ir mokinanti ir n'atbojanti ney šokio, ney tokio żmogaus, bet Diewo kélą teiſey mokinanti.

22. Ar walè, Ciecorui czyżę důti, ar ne?

23. Bet jis numanydams jû buklyſtę, tare jiems: ką gundot jús manę?

24. Rodikit man gráši, kieno jis ábrozą ir pàrašą tur? Jie atſakydami tare: Ciecoraus.

25. Bet jis tare jiems: taigi důkite Ciecorui, kas Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo.

26. Ir jie ne galējo jo żodi peikti po akiû żmonû, ir dywijoſi jo atſákimû, ir tylējo.

27. Tay priēję ji keli Sadducēušai, kurie ſako, n' ēſant priſikēlimo, klauſe ji,

28. Tarydami: Mokitojau, Moižēšus mums paráše: jey kieno brolis miršta, turis páczę, ir miršta be waikù, tay tur jo brolis tą moteriškę paimti ir ſawo brolui waikû prikélti.

29. Jaugi buwo ſeptyni brolei. Pirmas wéde páczę, ir numire be waikû.

30. Ir antras tą moteriškę

wédе ir taipojau numire be waikû.
31. Ir tréczas ję wéde. Taipjau nůlatay wisi septyni, ir ney jokiû waikû ne palikę, numire.
32. Paskiaus po wisû numire ir ta moterißke.
33. Taygi prisikēlime, kieno ji bus pati tû wisû? nēs wisi septyni ję buwo per páczę turēję.
34. Ir Jēzus atsakydams tare jiems: waikai ßio swieto wéda ir téka;
35. Bet kurie werti bus aną swietą igyt ir prisikēlimą iß numirusû, tie ney wés, ney tekēs.
36. Nēs jie niekados ne gal mirti; nēs jie angēlams lygus ir Diewo waikai, kadangi jie yra waikai prisikēlimo.
37. Bet numirusus prisikélsent ir Moizēßus pażenklinęs prie krúmo, kad Wießpati wadina Diewù Abraómo, ir Diewù Izaóko, ir Diewù Jokubo.
38. Bet Diews ne numirusû, bet gywujû Diewas; nēs wisi jam gywi.
39. Tay atsakydami keli raßtemokitû tare: Mokitojau, tu geray atsakei.
40. Ir jie ne drysо ji tolaus nieko klausti.
41. Bet jis tare jiems: kaipogi sako jie, Kristų ēsanti sunumi Dowido?
42. Ir jis pats Dowids sake Psalmû knygosa: Wießpats sake mano Wießpaczui: sēskis po mano deßinês,
43. Iki padēsu tawo nepritelus po sůlelu tawo kojû.
44. Dowids ji wadina Wießpatimi, kaipgi jis yra jo sunus?
45. Bet wisiems żmonēms girdint, sake jis sawo mokitiniems:
46. Saugokities raßte-mokitû, kurie myl wáikßczot ilgais rubais ir myl swéikindintis ant turgaus ir sēdēti wyrausoje wietoje ßuilēsa ir uż stálo.
47. Jie suēd naßlû namus ir sákosi ilgas maldas meldzą; tie jů didésni gaus prażudimą.

21. Pérskyrimas.

Apie naßlês dowaną, Jeruzalês ißpústijimą, ir swieto galą.

Bet jis akis pakēlęs ißwydo bagotůsus, kaip jie sawo dowanas imete i bużnyczôs skrynę.
2. Bet jis ir památe náßlę pawárgusę, imetanczę dų mażų pinigelų.
3. Ir jis tare: iß tiesôs sakau jums: ßi bēdnoji naßlē daugiaus uż jůs wisus idējo.
4. Nēsa ßie wisi iß sawo apsto

ꝛdējo dowanai Diewo; bet ji
nůg ſawo ubagyſtês wiſą ſawo
išlaikimą, ką turējo, ꝛdējo.
5. Jr kaip keli kalbējo apie
bažnyczą, tą gražeis ir bran=
geis akmenimis išgrožintą ēſan=
czę, tare jis:
6. Ateis tas czēſas, kuriamè
to wiſo, ką régite, ney akmů
ant akmens ne bus palikts ne
išgrautas.
7. Bet jie kláuſe ji, tarydami:
Mokitojau, kůczēſ' tai bus? ir
koks ženklas yra, kad tai nuſi=
důs?
8. Bet jis tare: ſaugokities,
ne ſuſiklaſtodikities; nēs daug
mano wardan ateis, tarydami,
manę tą ēſanti, ir czēſa priſi=
ártinuſi. Ne ſékite jůs!
9. Bet kad išgirſite karus ir
maištus, tay ne nuſigáſkities;
nēs tai pirmà tur nuſidůtis;
bet dar gálo taip weikey niera.
10. Tay jis tare jiems: žmo=
nes ſukils prieš žmones, ir
karalyſte prieš karalyſtę.
11. Jr didi žémēs drebējimai
bus šén ir tén, bádas ir marai,
ir išgaſczei ir didi ženklai nů
dangaus nuſidůs.
12. Bet pirm to wiſo jie ant
juſû ſawo rankas mès ir pér=
ſekinēs, ir jus ꝛ ſawo šuiles ir
kalējimus padůs, ir pas karalus
ir pas kunigaikšczius wes, dēl
mano wardo.
13. Bet toktai jums nuſidůs
ant lùdimo.
14. Taygi dabar ſawo šir=
diſna dēkite, kad ne rúpintum=
bities, kaip reikētu jums àtſi=
kalbēt.
15. Nēs aš jums burną ir
išminti důſu, kurei nę galēs
prieštaraut, ney wiſi juſû prie=
šininkai atſiſténgti.
16. Bet jús padůdami buſite
gymdytojû, broliû, genczû ir
prieteliû, ir jie kelis juſû už=
muš.
17. Jr jús ne apkenczami bu=
ſite wiſû dēl mano wardo.
18. Jr ney wiens plauks
nů juſù galwôs ne turēs pra=
pulti.
19. Kantrume rámdikite ſawo
dušią.
20. Bet kad išwyſite Jeruzalę
waiſku apſtotą, tay ſupráſkite,
priſiártinuſi jôs išpúſtijimą.
21. Tada kas Judēoj' yra,
tas te bēga ant kalnû, ir kas
widurij' yra, tas šalin te at
ſtoja; ir kas ant lauko yra, tas
ꝛ ją te ne ateit.
22. Nēs tos yra dienos atker=
šijimo, kad wis išſipildītu, kas
parašyta yra.
23. Bet bēda nēšczoms ir
žindinanczoms toſa dienoſa;
nēs didis wárgas bus ant
žémês, ir kerštas ant šiû žmo=
nû.

24. Ir jie puls per aßmeni kardo, ir jůs apkáltus wes tarp wisû żmonû; ir Jeruzale nů pagonû bus sumindżůta, ikkol pagonû czēsas ißsipildis.
25. Ir bus żenklai ant saulês ir mēnesio ir żwaigzdżû, ir żmonēms ant żémês baugu bus, ir jie kůne nusimis, użent marēms ir wilnims marû.
26. Ir żmones apálps iß báimês ir laukimo tû daiktû, kurie ateis ant żémês; nēs ir twirtybes dangaus pasijùdis,
27. Ir tada jie ißwys żmogaus sunų ateinanti debesije su dide macè ir ßlowe.
28. Bet prasidedant tai nusidůti, żurēkit aukßtyn ir pakélkit sawo gálwas, todēl, kad prisiártin jusû atpirkimas.
29. Ir jis sake jiems prilyginimą: żúrēkit i pygû médi ir i wisus kitus médżus.
30. Kada dabar sprogsta, tay régit ant jû, ir numánot, wásarą jau arti ēsant.
31. Taipo ir jús, regēdami tai wis prasidedant, żinokite, arte ēsanczę Diewo karalystę.
32. Iß tiesôs sakau jums: ne sugaiß ta giminē, ik' tam wis nusidůdant.
33. Dangus ir żéme sugaiß, bēt mano żodżei ne sugaiß.
34. Bet saugókities, idant jusû ßirdis neapsunkintumbit apsirijimù ir girtáwimu ir rupesczeis ißlaikimo, ir umay pareitu ant jusû ta diena;
35. Nēs kaip żabángas ateis ant wisû 'ant żémês gywénanczû.
36. Taygi budēkite wisù czēsu ir melskities, kad werti butumbit ißwéngti tai wis, kas tur nusidůti, ir stowēti po akiû żmogaus sunaus.
37. Ir jis dieną bażnyczoj' mokino; ir nakcze laukan ißeidams pérnakwojo pas alywû kalną.
38. Ir wisi żmones ankśty pasikēle jopi, ji bażnyczoje girdēti.

22. Pérskyrimas.

Apie Judożų. ßwentą weczerę, Kristaus kentējimą ir Pétro użsigynimą.

Bet arti buwo ßwente neraugintôs důnôs, wadinama welykos.
2. Ir wyrausi kunigai bey raßte=mokiti jēßkójo, kaip ji nużawintu; ir bijójos żmonû.
3. Bet ßētons buwo iėjęs i Judoßų, wadinamą Ißkariotą, kurs iß skaitlaus dwylikôs buwo.
4. Tas nuējęs kalbējo su wyrauseis kunigais ir su wyresneiseis, kaip ji noris jiems padůti.

5. Ir jie prasidżùgo ir żadējo, jam pinigù bůti.
6. Ir jis pasiżadējo, ir tykojo, kad jį iszdůtu be maiszto.
7. Jau dabar atējo diena ne-raugintôs důnôs, kurioj' reikējo welykôs awinēlį apierawoti.
8. Ir jis Pétrą ir Joną nu-sunte ir tare: eikita ir pagatá-wikita mums welykôs awinēlį, kad tą wálgitumbim.
9. Bet jie tare jam: kur nori, kad tą pagatáwitumbim?
10. Jis tare jiems: sztay, kad judu į miestą įeinata, żmogus judų sutiks, wandens iżboną nésząs, sèkita jį į tą butą, į kurį jis įeis,
11. Ir sakykita gaspadorui: Mokitojis taw sakydin: kur yr' gaspadà, kurioje welykôs awi-nēlį su sawo mokitineis wálgit galēczau?
12. Ir jis jums didę iszklotą swetlyczę paródis, czonay tą pagatáwikita.
13. Ir jůdu nuējusu rádo, kaip jis jiemdwiem buwo sakęs, ir pagatáwijo welikôs awinēlį.
14. Ir kaip ta adyna atējo, jis pasisēdos, ir dwylika Apasz-talû su jůmi.
15. Ir jis tare jiems: szir-dingay geidżau, tą welykôs awinēlį su jumis wálgiti, pirm ne kaip kentēsu.
16. Nēs asz sakau jums, kad potam daugiaus to ne wálgisu, ikkol iszpildita bus karalystēje Diewo.
17. Ir ēmęs kyliką dēkawójo ir tare: imkite tą ir tarp sawęs dalykite.
18. Nēsa asz jums sakau: asz ne gérsu to waisaus wynme-dżio, ik ateinant karalystei Die-wo.
19. Ir ēmęs důną dēkawójo; ir lauże ir dáwe tą jiems, sakydams: tay yra mano ku-nas, kurs uż jus důdamas yra, tai darykite ant mano atsimi-nimo.
20. Szitůgi budu ir kyliką po weczérês, sakydams: tasai kyli-kas yra naujas testamentas mano krauje, kurs uż jus pra-liejams.
21. Taczau sztay, ranka mano iszdawējo yra su manimi uż stálo.
22. Ir tiesa żmogaus sunus nueit, kaip paraszyta yra; bet bēda tam żmogui, kurio jis isz-důdams yra.
23. Ir jie tarp sawęs pradējo klausinētis, kursaigi ben tas bútu, kurs tai darysęs?
24. Ir waidas tarp jû rádosi, kurs isz jû per didżausį turētu laikomas buti.
25. Bet jis tare jiems: swie-tiszki karálei ponawój', ir galin-czusmaloningaisponaiswadin.

26. Bet jús ne taipo, bet
didzauſis tarp juſû tur kaip
jaunauſis buti, ir wyrauſis kaip
tarnas.
27. Nēſai kurſai didéſnis yra?
ar tas, kurs už ſtálo ſed, arba
tas, kurs tarnáuja? ar ne tai=
po, kad tas, kurs už ſtálo ſēd?
bēt aß tarp juſû kaip tárnas
eſmi.
28. Bet jús ēſat, kurie prie
manęs mano pagundimůſe iki
gálo paſilikot.
29. Ir aß jums karalyſtę
paſkirſu, kaip mano Tēwas man
paſkyręs eſti.
30. Kad jús wálgitumbit ir
gértumbit už ſtálo mano kara=
lyſtēje, ir ant krēſlû ſēdētumbit,
ſúdidami dwyliką giminû Iz=
raēlio.
31. Bet Wießpats tare: Si=
mon, Simon, ßtay, ßētonas
juſû geide, kad jus kaip kwie=
czus ſijótu.
32. Bet aß už tawę meldzau,
kad tawo tikējims ne lautus;
ir tu kartnntą priſiwertęs, ſtip=
rink ſawo brolius.
33. Bet jis tare jam: Wieß=
patie, aß gatawas ēſmi, ſu ta=
wimi į apkalējimą ir į ſmertį
eiti.
34. Bet jis tare: Pétrai! ſa=
kau taw: gaidys ßendien ne
pragys, nēt tu tris kartus už=
ſigiſi, kad manęs nē pažyſtąs.
35. Ir jis tare jiems: kiek
kartû aß jus ſunczau be maß=
nôs, be tarbo ir be kurpjû, bau
ir kůczēſ' priſtókot? Jie atſáke:
niekad' niekados.
36. Tay jis tare jiems: bet
dabar, kas maßną tur, tas tą
te ima, taipojau ir tarbą. Bet
kurs ne tur, tas ſawo rubą
te pardůd ir te perka kárdą.
37. Nēs aß ſakau jums: ir
tai dar tur ißſipildit, kas apie
manę paraßyta: jis tarp pikta=
dējû rokůtas. Nēs kas apie
manę paraßyta, gálą tur.
38. Bet jie ſake: Wießpatie,
ßtay, czonay du kárdu. Bet
jis tare jiems; ganà.
39. Ir jis ißējo pagal ſawo
pajunkimą pas alywû kálną.
Bet jo mokitinei ſéke jį iki tôs
wietôs.
40. Ir ténay atējęs tare jiems:
melſkities, kad ne įpultumbit į
pagundimą.
41. Ir jis nů jû atſitráuke,
kaip apie akmens metimą, ir
parſiklaupęs meldēſi,
42. Tarydams: Tēwe, jey
nori, tay atimk ßį kyliką nů
manęs; taczau ne mano, bet
tawo walè te nuſidůda.
43. Bet paſiródé jam angēlas
iß dangaus ir jį ſtiprino.
44. Ir nuſidawe, kad jis ſu
ſmerczu ēmēſi, ir meldēſi lab=
jaus. Bet jo prakaits buwo

kaip kraujo ßlakai, tie pûle ant
žémês.
45. Ir jis nů maldôs atsikēlęs
pas sawo mokitinus atējo ir rádo
jůs be mieganczus iß smútkôs.
46. Ir tare jiems: ką miegat?
kélkities ir melskities, kad į pa=
gundimą ne įpultumbit.
47. Bet jam dar be kalbant,
ßtay pulkas, ir wiens iß dwy=
likôs, wadinams Judoßus, ējo
pirm jû ir ártinos prie Jēzaus,
jį pabuczůti.
48. Bet Jēzus tare jam: Ju=
doßau, ar Zmogaus Sunų
buczáwimu ißdůdi?
49. Bet kaip tai regējo, kurie
su jůmi buwo, kas iß to busę,
tare jie jam: Wießpatie, ar
kardu mußim?
50. Ir wiens iß jû ißtiko
wyrauso kunigo tarną ir jo
déßinę ausį jam nukirto.
51. Bet Jēzus atsakydams
tare: tolaus te daro jie. Ir jo
ausį pakrùtinęs ißgyde jį.
52. Bet Jēzus tare wyrau=
siems kunigams ir užweizdams
bażnyczôs, bey wyresniems, ku=
rie prieß jį buwo ißēję: jús kaip
ant kokio razbáininko ißējot su
kardais ir su kártēmis.
53. Aß kas dieną pas jus
bażnyczoj' buwau, ir jús ney
rankôs ant manęs ne pakēlēt.
Bet ßita yra jusû adyna, ir
macis tamsybês.
54. Bet jie jį sugáwę wédė
jį ir atwede jį į namus wyrau=
sojo kunigo. Bet Pétras iß
tólo séke.
55. Tay jie ugnį widuj' palo=
czaus sukúre ir susēdo, ir Pé=
tras sēdosi tarp jû.
56. Tay merga jį prie ßwie=
sôs sēdintį památe ir į jį
żurēdama, tare: ir ßis su jůmi
drauge buwo.
57. Bet jis jo užsigyne ir
tare: moterißk, aß jo ne paży=
stu.
58. Ir po mażôs walandôs
kits jį památęs tare: ir tu esi
tû wiens. Bet Pétras tare:
żmogau, aß ne esmi.
59. Ir po walandôs, kaip po
adynôs, kits tai padrútino ir
tare: iß tiesôs, ir ßis su jůmi
podraug buwo, nēs jis Gali=
lēißkis.
60. Bet Pétras tare: żmo=
gau, ne żinau, ką tu sakai. Ir
tůjaus jam dar bekalbant, gai=
dys pragydo.
61. Ir Wießpats atsigręžęs į
Pétrą żurējo. Ir Pétras żo=
dżiû Wießpatiês atsimine, kurus
jis jam buwo sakęs: pirm ne
kaip gaidys pragys, tu manęs
tris kartus użsigisi.
62. Ir Pétras ißējęs grau=
dżey nusiwerke.
63. Bet wyrai, kurie Jēzų
laike, jį ißjůke ir muße jį,

64. Apdenge jį ir muszė jį į jo wéidą, ir klausdami jį tare: myk, katras tawę muszė?
65. Ir daug kitû blûznijimû jie priesz jį kalbējo.
66. Ir iszausztant susirinko wyresnieji žmonû, wyrausi kunigai ir raszte-mokiti ir užwede jį auksztyn į jû surinkimą,
67. Ir tare: ar tu esi Kristus? sakyk mums. Bet jis tare jiems: jey asz jums sakau, tay jús ne wierijat;
68. Bet jey klausu, tay ne atsákot, ir taczau manę ne paléidžate.
69. Todēl isz szio czēso žmogaus sunus po deszinês stiprybês Diewo sēdēs.
70. Tay wisi sake: argi tu Diewo sunus esi? Jis tare jiems: jús sakot, nēsa tas esmi.
71. Bet jie tare: kû priwálom daugiaus lûdimû? pátys tai isz jo burnôs girdējom.

23. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas, smertis ir paláidojimas.

Ir wisas pulkas kēlęs, jį pas Pilotą nuwede.
2. Ir pradējo jį apskústi ir tare: szį mes iszrádom žmones iszklaidinanti ir uždraudžanti, mēzlawą Ciecorui dûti, ir sakosi, ēsąs Kristus karálus.
3. Bet Pilotas klause jį, tarydams: ar tu Zydû karálus? Jis atsakydams tare jam: tu sakai.
4. Pilotas tare wyrausiems kunigams ir žmonēms: asz ney jokiôs priežastiês ant szio žmogaus ne randu.
5. Bet jie tolaus priskunde ir tare: jis žmones tûmi sujûdino, kad jis szén bey tén wisoje Judēôs žēmēje mokino, pradējęs Galilēoj iki czonay?
6. Bet iszgirdęs Pilotas Galilēą primenant, klause jis, bau isz Galilēôs jis butu?
7. Ir kaip jis girdējo jį po Erodo wyrausybês ēsanti, nusunte jį pas Erodą, kurs tosa dienosa taipojau Jeruzalēj' buwo.
8. Bet kaip Erodas Jēzų iszwydo, prasidžûgo, nēs jau seney jį rods butu matęs; nēs jis daug apie jį buwo girdējęs ir tikējosi žénklą koki nûg jo regēsęs.
9. Ir wisokiû daiktû jį klause; bet jis jam nieko ne atsáke.
10. Bet wyrausi kunigai ir raszte-mokiti stowējo ir jį sunkey apskunde.
11. Bet Erodas su sawo tarnais iszjûke ir iszgēdino jį, apwilko jį baltu rubû ir j'

atgalos pas Pilotą wēl nusunte.
12. Tą dieną Pilotas bey Erodas prieteleis pastójo; nēs pirm to su kits kitu ne sutikdawo.
13. Bet Pilotas suwadinęs wyrausus kunigus ir wyresnůsus, bey żmones,
14. Tare jiems: jús ßį żmogų pas manę atwedēt, buk jis żmones atkreipiąs; ir ßtay, aß jį po jusû akiû ißklausinējau, ir tû daiktû nieko ant to żmogaus ne randu, kuriû dēley jús jį káltinat;
15. Taipojau ney Erodas; nēs aß jus pas jį nusunczau; ir ßtay, nieko jam ne galējo ißroditi, kas smerczio werta butu.
16. Todēl aß jį nuplàkdįsu, bey paléisu.
17. Nēs turējo jiems pagal pajunkimą ßwentês wieną kálinį ißdůti.
18. Tay ßauke wisas pulkas ir tare: ßalin su ßiůmi, ir paléisk mums Barabą,
19. Kurs dēl maißto, mieste nusidawuso, ir razbajystês dēley į kalējimą buwo įmestas.
20. Tay Pilotas wēl jiems kalbējo, norēdams Jēzų paléisti.
21. Bet jie ßauke ir tare: krysżawok, nukrysżawok jį!
22. Ir jis treczù kartù tare jiems: kągi ßis pikto pàdáre? Aß ney jokiôs smertiês priezastiês ant jo ne randu, todēl nukorawójęs paléisu jį.
23. Bet jie klapàtijo jį didżù ßauksmu ir práße, kad butu nukrysżawotas. Ir jû bey wyresnujû kunigû ßauksmas didyn ējo.
24. Ir Pilotas pasúdijo, kad kaip práße, jiems stótus.
25. Ir paléido tą, kurs maißto ir razbajystês dēley į kalējimą buwo įmestas, kurio jie práße; bet Jēzų jû wálei padawe.
26. Ir kaip jie jį nuwede, sugrēbe jie wieną iß Cyrēniôs, wardu Simoną, kurs iß lauko parējo, ir użdējo krysżų ant jo, kad jis tą paskuy Jēzų néßtu.
27. Bet séke jį didis pulkas żmonû bey móterû, tos nuskunde ir apwerke jį.
28. Bet Jēzus atsigrężęs tare joms: jús dukters Jeruzalês ne apwerkite manę, bet paczes sawę apwerkite ir sawo waikus.
29. Nēs ßtay ateis tas czēsas, kuriamè sakys: ißganytos yra newaisingos, ir żywatai ne pagimdę, ir krútys neżįstos!
30. Tada pradēs jie sakyti kalnáms: grúkit ant musû! ir kaukaroms: apdengkite mus!

31. Nēs jey tai dároma ża-
lám médżui, kas bus sausam?
32. Bet buwo taipojau iß-
westu kitu du piktadēju, kad su
jůmi butu nużawintu.
33. Ir kaip į tą wietą atējo,
wadinamą lawongalwû wieta,
nukryżawójo jį ir piktadējudų
su jůmi, wieną po deßinês, an-
trą po kairês.
34. Bet Jēzus tare: Tēwe
atléisk jiems, nēs jie ne żino, ką
darą. Ir jie pérdalijo jo rubus
ir burtą ant tû méte.
35. Ir żmones stowējo ir
żurējo. Ir wyresnieji su jeis
ißjůke jį, tarydami: jis kitus
pagélbējo, te gélbti pats sawę,
jey jis Kristus, ißrinktasis Die-
wo.
36. Taipojau ißjůke jį ir żal-
nērei, ir atēję pas jį, atneße
jam uksůsą,
37. Ir tare: jey tu Zydû
karálus, tay pats sawę gél-
bēk.
38. Buwo taipojau wirßuj'
jo galwôs użraßas, raßytas
grykißku, lotynißku ir żydißku
raßtù: Tas Zydû karálus.
39. Bet piktadējû wiens, iß
tû dwiejû, kurie buwo paka-
binti, blùżnijo jį ir tare: jey
tu esi Kristus, tay sawę ir mu-
dų gélbēk.
40. Tay atsakydams antras
ißbare jį ir tare: ir tu nesi-
bijaisi Diewo, kursai taczau
tam' patim' prażùdime esi?
41. Ir tiesa, mudu wertay
tame eswa, nēsa mudu gauna-
wa, ko musû dwiejû darbai
werti yra; bet ßis nieko pikto
ne daręs.
42. Ir tare Jēzui: Wieß-
patie, atsimink manęs, kad į
sawo karalystę pareisi.
43. Ir Jēzus tare jam: iß
tiesôs, sakau taw, ßendien busi
su manim' rójuje.
44. Ir buwo ßeßta adyna,
ir aptemims ant wisôs żémês
stójosi, iki dewintôs adynôs.
45. Ir saule sawo ßwiesybę
pamete, ir użkaba bażnyczoje
pusau pérdrisko.
46. Ir Jēzus ßauke didżù
balsù ir tare: Tēwe, aß pa-
důmi sawo dußią į tawo ran-
kas! Ir kaip jis tai taręs,
dwásę sawo ißléido.
47. Bet wyresnysis żalnieriû,
tai regēdams, kas nusidawe,
gárbino Diewą ir tare: ti-
kray, ßis nobażnas żmogus bu-
węs.
48. Ir wisi żmones, kurie pri-
buwo ir tai regējo, matydami,
kas nusidawe, muße į sawo
krutinę ir atgalos sugryżo.
49. Bet wisi jo gentys stowējo
iß tólo, ir moteres, kurios iß
Galilēôs jį buwo sékusos, ir
máte wis tai.

50. Ir ßtay, wyrs, wardu Jozēps, rótponis, tas buwo gérs, wieżlibas wyrs;
51. Tas ne buwo pritárįs jû susitarimui ir darbams, tas buwo iß Arimatiôs, Zydû miesto, kurs taipojau láuke karalystês Diewo.
52. Tas nuējįs pas Pilotą melde lawóno Jēżaus.
53. Ir nuēmįs tą, iwynojo i drobį, ir i ißkáltą kápą idējo, kuriamė niekados ney wiens ne buwo gulējįs.
54. Ir buwo diena prigatáwijimo, ir sabata priējo.
55. Bet moters séke ji, kurios su jûmi iß Galilēôs buwo atejusios, ir kápą apżurējo, ir kaip jo kunas buwo padētas.
56. Bet jos sugryżusios żoles bey mostis pagatáwijo; ir per sabatą jos pagal żokaną buwo ilsējusios.

24. Pérskyrimas.

Kristaus prisikēlim's ir dangun żengims.

Bet pirmą sabatû dieną labay ankstį, atējo jos pas kápą, ir atneße żoles, jû pagatáwitas, ir kélos su jomis.
2. Bet rádo ákmeni atristą nů kápo.
3. Ir iējusios kuną Wießpatiês Jēżaus ne rádo.
4. Ir joms apie tai besirupinant, ßtay, du wyru żibanczeis rúbais prieg jû atējo.
5. Ir jos nusigandusios sawo akis żemyn nuléido. Tay jůdu tare joms: ką jús gywąji prie numirusû jēßkot?
6. Niera jo czonay, jis kēlēsi. Minēkit to, kaip jis jums sakįs, dar Galilēoj' ēsąs,
7. Tarydams: żmogaus sunus bus padůtas i rankas griekininkû ir nukryżawotas, ir tréczą dieną kélsis.
8. Ir jos atsimine jo żodziû.
9. Ir sugryżusios nů kápo, apsáke tai wis wienolikams ir wisiems kitiems.
10. Bet buwo Marya Madlyna, ir Joanna, ir Marya Jokubo, ir kitos su jomis, kurios toktai Apáßtalams sake.
11. Ir rodēsi jû żodzei jiems lyg' kaip pásakos, ir netwierijo joms.
12. Bet Pétras kēlįs nubēgo pas kápą ir pasilenkįs wienas sképetas begulinczas máte, ir atstójo, besidywidams, kas tai butu.
13. Ir ßtay, du iß jû nuējo tą paczį dieną i wieną kiemą, kurs buwo ßeßisdéßimt warsnû nů Jeruzalês, wardu Emmaus.
14. Ir jůdu kalbējo tarp sawįs apie wisus tus nusidáwimus.

15. Ir nusidawe, jiemdwiem
taipo be kalbant ir besiklau=
sinējant, Jēzus jiemdwiem pri=
siártino, ir ējo draug su jiem=
dwiem.
16. Bet jû dwiejû ákys bu=
wo laikomos, kad jo ne pažino.
17. Bet jis tare jiemdwiem:
kokie tai žodzei, kurus judu ke=
láudamu tarp sawęs kalbat ir
ēsat smutnu?
18. Tay atsakydams wiens,
wardu Kleopas, tare jam: tugu
wiens esi ateiwis Jeruzalēj',
kurs nežinąs, kas tosa dienosa
tén nusidawe?
19. Ir jis tare jiemdwiem:
kasgi? Ir jůdu tare: apie Jē=
žų iß Nažaret, kurs prárakס
buwo, galys darbůsę ir žo=
džůse, po akim' Diewo ir wisû
žmonû;
20. Kaip musû wyrausi kuni=
gai ir wyresnieji jį padawe ant
pražùdimo smertiês ir nukry=
žawójo.
21. Bet mes tikējom, jį Iz=
raēli atpirkſenti. Ir ant to
wiso ßendien yra trécza diena,
kaip toktai nusidawe.
22. Taipjau ißgandino mus
kelos moteres iß musû, kurios
ankſty pas kápą buwo,
23. Ir ne rasdamos jo kuną,
parējo sakydamos, buk regē=
jusos wéidą angēlû, kurie sake,
jį gywą ēsanti.
24. Ir nuējo keli musißkiû
pas kápą ir taipo rądo, kaip
moteres sake, bet paties ne
rądo.
25. Ir jis tare jiemdwiem:
ak jús paikieji ir tingiôs ßir=
diês, tikēti tam wisam, ką kal=
bējo prárakai.
26. Ar ne turējo Kristus tai
kentēti ir įeiti į sawo garbę?
27. Ir pradējęs nů Moižē=
ßaus ir wisû prárakû, ißgulde
jiemdwiem wisus raßtus, kurie
apie jį buwo sakyti.
28. Ir jie prisiártino prie
kiemo, į kurį ējo, ir jis dējosi,
buk tolaus einąs.
29. Ir jůdu didey jį melde,
tarydamu: pasilik su mum=
dwiem, nēs wákars jau randasi,
ir diena prilinko. Ir jis įējo,
kad su jiemdwiem pasiliktu.
30. Ir nusidawe jam su jiem=
dwiem už stálo sēdint, ēme jis
důną, dēkawójo ir lauže bey
dáwe jiemdwiem.
31. Tay jû dwiejû ákys buwo
atwértos, ir jį pažino, ir jis
prapůle po jû dwiejû akiû.
32. Ir jůdu tare kits kitám:
ar ne dege muma ßirdis mu=
sûse, kada jis mumdwiem kal=
bējo ant kélo, ir kaip jis mum=
dwiem ráßtą atwēre?
33. Ir kéldamies tą paczę
adyną sugryžo į Jeruzalę ir
rádo anus wienoliką susirir

kusus, ir tus, kurie su jeis buwo,
34. Kurie tare: Wießpats tikray prisikēlęs ir Simonui pasirodęs.
35. Ir jůdu pásakojo jiems, kas tikosi ant kélo, ir kaip jis jú dwiejû pazintas buwo, kaip důną lauźe.
36. Bet be kalbant jiems apie tai, pats Jēzus stójos tarp jû ir tare jiems: pakájus su jumis.
37. Bet jie nusigando ir bijójos, dumodami, buk dwásę kokę regi.
38. Ir jis tare jiems: ko nusigandot? ir kodēl ieit tokios dumos į jusû ßirdis?
39. Zurēkit mano rankas ir mano kojas, aß pats esmi, apczupinēkit manę, ir pazurēkit; nēs dwáse kuno bey kaulû ne tur, kaip régit manę turinti.
40. Ir tai sakydams paróde jiems rankas bey kojas.
41. Bet jiems dar ne tikint iß dzaugsmo, ir besistebjant, tare jis jiems: ar turit czę ko wálgiti?
42. Ir jie padawe jam dalį zuwiês képusôs ir korį medaus.
43. Ir jis ēme ir wálge po jû akiû.
44. Bet jis tare jiems: tai yra tie zodzei, kurus kalbējau jums, pas jus dar budams; nēs wis tur ißsipilditi, kas apie manę raßyta yra zókane Moizēßaus ir prárakůse ir psalmůse.
45. Tay jis atwēre jû ißminti, kad ißmanytu ßwentą ráßtą,
46. Ir tare jiems: taip yra paraßyta, ir taipo turējo Kristus kentēti ir kéltis iß numirusû tréczą dieną,
47. Ir důti apsakyti sawo wardan prisiwertimą ir atleidimą griekû tarp wisû zmonû, ir pradēti Jeruzalēj'.
48. Bet jús este ludininkai to wiso.
49. Ir ßtay, aß ant jusû zadējimą sawo Tēwo atsúsu. Bet jús miestè Jeruzalês turit pasilikti, ikkól su stiprybe iß aukßto busit ißrēdyti.
50. Bet jis jůs iki Betaniôs ißwede ir pakēlęs sawo rankas pérzegnojo jůs.
51. Ir nusidawe, kad jis jůs pérzegnodams atsiskyre nu jû, ir dangun uzzenge.
52. Bet jie meldēsi jo ir sugryzo į Jeruzalę su didzù dzaugsmu.
53. Ir wisados baznyczoj' budami Diewą gárbino ir ßlówino.

Ewangelia szwento Jono.

1. Pérskyrimas.

Apie Kristų, jo urėdą ir jo mokitinus.

Pradzoje buwo Zodis, ir tas Zodis buwo prie Diewo, ir Diewas buwo tas Zodis.
2. Tas pats pradzoj' buwo prie Diewo.
3. Wisi daiktai to paties daryti yra, ir be to nieko niera daryta, kas daryta yra.
4. Jamè buwo gywastis, ir gywastis buwo szwiesybe żmonû.
5. Ir toji szwiesybe tamsybēje szwieczia, bet tamsybe tai ne pérmane.
6. Buwo żmogus Diewo sústas, Jons wardu.
7. Tas pats atējo lùdimui, apie tą szwiesybę lùdit, kad jie wisi per jį tikētu.
8. Jis ne buwo szwiesybe, bet kad lùditu apie tą szwiesybę.
9. Szi buwo tikra szwiesybe, apszwieczanti wisus żmones, ateinanczus į szį swietą.
10. Szi buwo swiete, ir swiets per tą darytas yra; ir swiets jôs ne pażino.
11. Jis į sawąję atējo, ir sawieji jo ne priēme.
12. Bet kiek jį priēme, tiems dawe maci, Diewo waikais pastóti, kurie tik į jo wárdą,
13. Kurie ne isz kraujo, ney isz kuno nóro, ney isz wyro nóro, bet isz Diewo gimę.
14. Ir tas żodis pastójo kunu ir gywéno tarp musû, ir més mátēm jo szlowę, szlowę kaip wiengimusio Sunaus isz Tēwo, pilną malonês ir tiesôs.
15. Jonas lùdijo apie jį ir szauke, sakydams: szis buwo tas, apie kurį sakiau: po manęs ateis pirm manęs buwęsis, nēs jis buwo pirmjaus, kaip asz.
16. Ir isz jo pilnystês mes wisi ēmēm malonę ant malonês.
17. Nēs zokanas per Moizēszų yra dûtas; malone ir tiesa per Jēzų Kristų rádos.
18. Ney wiens Diewą niekados ne matęs; wiengimęsis Sunus, kursai Tēwo prieglobstije yra, tasai mums tai apsáke.
19. Ir tas yra lùdijimas Jono, kaip Zydai isz Jeruzalês sunte kunigus ir Lēwitus, jį klaust: kas tu esi?
20. Ir iszsipażino, ir ne użsigyne; ir iszsipażino: asz ne esmi Kristus.
21. Ir jie klause jį: kasgi? Ar Elioszus esi? Jis tare: ne esmi. Ar prárakas esi? Ir atsáke: nè.
22. Tay jie tare jam: kasgi esi? kad atsakytumbim tiems

kurie mus sunte. Ką pats apie sawę sakai?

23. Jis tare: aß esmi balsas ßaukenczio púsczoje: taisykit kélą Wießpatiês, kaip prárakas Ezaioßus sake.

24. Ir sústieji buwo iß Parizēußû,

25. Ir klause jį, tarydami: kogidēl krikßtiji, kadangi tu ne esi Kristus, ney Elioßus, ney prárakas?

26. Jonas atsáke jiems tarydams: aß krikßtiju wándenimi; bet jis widuj' tarp jusû stow, kurio jús ne pażystat;

27. Tas yra paskuy manę ateisęsis, kurs pirm manęs buwo, kurio aß ne wertas esmi, jo kurpjû dirżelus atrißt.

28. Tai nusidawe Betabaroj', anoj' ßalij' Jordano, kur Jonas krikßtijo.

29. Antrą dieną ißwydo Jonas Jēzų ateinantį pas sawę ir tare: antay, Diewo awinēlis, néßąs swieto griekus.

30. Szitas yra tas, apie kurį sakiau: paskuy manę ateit wyras, kurs pirm manęs buwęs, nēs jis pirm manęs buwo.

31. Ir aß jo ne pażinau; bet kad jis butu apréikßtas Izraēlije, todēl atējau krikßtit wándenimi.

32. Ir Jonas lùdijo sakydams: regējau dwásę nużengianczę, kaipo karwélį iß dangaus, ir pasiliko ant jo.

33. Ir aß jo ne pażinau; bet kursai manę sunte krikßtit wándenimi, tas tare man: ant kurio regēsi dwásę nużengianczę, ir ant jo pasiliekanczę, tas yra, kursai krikßtija su Dwase Szwenta.

34. Ir aß regējau ir lùdijau, kad tas yra Diewo Sunus.

35. Antrą dieną wēl stowējo Jonas, ir du jo mokįtinû.

36. Ir ißwydęs Jēzų waikßczojantį, tare: antay Diewo awinēlis.

37. Ir du jo mokįtinû girdējo jį kalbantį, ir séke Jēzų.

38. Bet Jēzus atsigrężęs ir památęs jůdu sawę sékanczų, tare jiemdwiem: ko jēßkota? Bet jůdu tare jam: Rabbi (tai musû żodżù: mokįtojau), kur esi gaspádoj?

39. Jis tare jiemdwiem: eikßta ir regēkita. Ejusudu regējo ir pasiliko tą dieną pas jį; bet buwo apie déßimtą adyną.

40. Wiens tû dwiejû, kuriůdu iß Jono girdējo ir Jēzų séke, buwo Endrējus, brolis Simono Pétro.

41. Tas pirmjausey rádo Simoną, sawo brolį, ir tare jam: radome Messioßų (tai musû żodżù: mostįtatis).

42. Ir nuwede ji pas Jēzų. Jēzus ji památęs tare: tu esi Simons, Jonoßaus sunus; tu Kēpu wadinams busi (tai musû żodżù: ůla).
43. Antrą dieną Jēzus wel norējo eiti į Galilēą ir rádo Pilippą ir tare jam: sék manę.
44. Bet Pilippas buwo iß Betzaidôs, iß miesto Endrējaus ir Pétro.
45. Pilippas rádęs Natanaēli, tare jam: mes rádom tą, apie kuri ráße Moiżēßus zokane, ir prárakai, Jēzų, Jozēpo sunų iß Nazaret.
46. Ir Natanaēlis sake jam: kas géro gal iß Nazaret ràstis? Pilippas atsáke jam: eikß ir matyk.
47. Jēzus památęs Natanaēli pas sawę ateinanti, tare apie ji: ßtay, tikras Izraēlitēns, kuriamè n'iera klastôs.
48. Natanaēlis sake jam: iß ko manę pażysti? Jēzus atsakydams tare jam: pirm ne kaip tawę Pilippas wadino, kaip tu po pygû medżù sēdējei, tawę regējau.
49. Natanaēlis atsáke jam, tarydams: Rabbi, tu esi Diewo Sunus, tu esi Izraēlio karálus.
50. Jēzus atsakydams tare jam: tu tiki, kad taw sakiau, manę tawę mátusi po pygû medżù; dar didesnus daiktus uż tus ißwysi.
51. Ir tare jam: iß tiesôs, iß tiesôs sakau jums, iß ßio czēso matysite dangų átwirą, ir angēlus Diewo użżengianczus ir nużengianczus ant żmogaus sunaus.

2. Pérskyrimas.

Apie swodbą Kanoj', ir apczystijimą bażnyczôs.

Ir tréczą dieną buwo swodba Kanoj' Galilēôs, ir Jēzaus mótina buwo toje.
2. Bet Jēzus ir jo mokitinei taipjau į swodbą pakwiesti buwo.
3. Ir kaip ne téko wyno, tare Jēzaus mótina jam: wyno ne tur.
4. Jēzus tare jei: moterißk', kas man darbo su tawim? Mano adyna dar ne priējo.
5. Jo mótina tare tarnams: ką jis jums sako, tai darykite.
6. Bet buwo czę ßeßi akmeninei kodżei, pagal pajunkimą apsiczystijimo Żydû pastatyti, į kuriû kiek wieną du ar trys saikai tilpo.
7. Jēzus tare jiems: pripilkit tus kodżus wándenim'
Ir jie pripyle jůs sklidinus.
8. Ir tare jiems: sémkit

bar, ir néßkit użweizdui swod-
bôs. Ir jie nuneße.
9. Bet kaip swodbôs użweiz-
das paragáwo wynq, pirm to
wándenim buwusi, ir ne żinójo,
iß kur atsirádęs, (bet tarnai
żinójo, kurie wándeni buwo
sēmę), wadino swodbôs użweiz-
das jauniki,
10. Ir tare jam: kożnas pirm-
jaus důda gérą wyną, ir atsi-
gērus, tada prastésni; tu gérą-
ji wyną ikßoley palaikei.
11. Tai pirmasis żénklas,
kuri Jēzus dare Kanoj' Gali-
lēôs, ir apreißke sawo ßlowę.
Ir jo mokitinei i ji tikējo.
12. Potam nusitrauke i Ka-
pernaumą jis, jo mótina, jo
brolei ir jo mokitinei; ir ne il-
gay pasiliko ténay.
13. Ir Zydû welykos arti
buwo, ir Jēzus nusitrauke
aukßtyn i Jeruzalę.
14. Ir rado bażnyczoj' sēdin-
czus, kurie jauczus, awis ir
karwelùs párdawe, ir pining-
mainus.
15. Ir padáręs botágą iß
wirwélû, wisus ißwáre iß baż-
nyczôs, su awimis ir su jau-
czeis; ir paběre pinigus pining-
mainû ir parwerte stalus;
16. Ir tare tiems, kurie kar-
welùs párdawe: néßkit toktai
ßalin ir ne darykit iß namû
mano Tēwo namus kupczystês.
17. Bet jo mokitinei atsimine
to, kas paraßyta yra: pápykis
dēl tawo namû manę ēde.
18. Tay atsáke Zydai ir tare
jam: koki żénklą mums rodai,
kad tai daryt gali?
19. Jēzus atsakydams tare
jiems: pargráukit tą bażnyczą,
o tréczą dieną ję pastatysu.
20. Tay sake Zydai: ßi baż-
nycza keturisdéßimt ir ßeßis
metus kurta, ir tu ję i tris die-
nas nori pastatyti?
21. Bet jis kalbējo apie baż-
nyczą sawo kuno.
22. Irgi jam iß numirusû
prisikēlus, atsimine jo moki-
tinei, tai ji sakiusi, ir wierijo
ráßtui, ir żodżui, Jēzaus saky-
tam.
23. Bet jam ēsant Jeruzalēj',
welykû ßwentēje, daug tikējo i
jo wárdą, kaip żénklus regējo,
kurus jis dare.
24. Bet Jēzus ne ißsitikējo
jeis, nēs wisus jůs pażino.
25. Ir ne priwále, kad kas
jam lùdijimą důtu apie żmo-
gų; nēs jis geray żinójo, kas
żmoguje yra.

3. Pérskyrimas.

Kristaus susikalbējims su Nikodēmu, ir Jono su sawo mokitineis.

Bet buwo żmogus tarp Pari-
zēußû, wardu Nikodēmus, wy-
rausas tarp Zydû.

2. Tas naktij atējęs pas Jē-
zų, tare jam: Mokitojau, ži-
nome, tawę iß Diewo atējusi
mokitoji, nēs ney wiens ne gal
tus ženklus daryti, kurus tu
darai, jey Diewas su jůmi ne
butu.
3. Jēzus atsakydams tare
jam: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
taw: jey kas ne užgims iß
naujo, ne gal regēti Diewo ka-
ralystę.
4. Nikodēmus tare jam: kai-
po gal žmogus užgimt sénas
bebudams? ar ir gal antrą
kartą i žywátą sawo mótinôs
ieiti ir užgimti?
5. Jēzus atsáke: iß tiesôs, iß
tiesôs, sakau taw: jey kas ne
užgims iß wandens ir iß dwásês,
ne gal i Diewo karalystę ieiti.
6. Iß kuno gimęs, kuns yra;
ir iß dwasés gimęs, dwáse yra.
7. Ne dywikis, kad taw sa-
kiau: jús turit iß naujo už-
gimti.
8. Wējas, kur nor, púczia,
ir tu girdi jo užimą, bet ne
žinai, iß kur jis ateit ir kur
nueit; taipo kožnas iß dwásês
gimęs.
9. Nikodēmus atsakydams
tare jam: kaip gal tai buti?
10. Jēzus atsakydams tare
jam: tu esi mokitojis Izraēlije
ir tai ne žinai?
11. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
taw: mes kalbam, ką žinom, ir
lùdijam, ką regējom; ir jús
musû lùdijimą ne priimat.
12. Jey ne wierijat, kad aß
jums apie žémißkus dáiktus
kalbu, kaipo wierisite, kad aß
jums apie dangißkus dáiktus
kalbēczau?
13. Ir ney wiens ne užžengia
dangun, kaip tikt iß dangaus
žemyn atējęsis, butent žmogaus
sunus, danguje ēsąs.
14. Ir lygey kaipo Moizēßus
púsczoje žalti aukßtay pakēle,
taipo ir žmogaus sunus tur
but ißkéltas,
15. Kad wisi i ji tiki ne
prapultu, bet ámžiną gywátą
turētu.
16. Taipo Diews mylējo
swietą, kad sawo wiengimusi
sunų dáwe, jeib wisi i ji tiki ne
prapultu, bet ámžiną gywátą
turētu.
17. Nēs Diews sawo sunų ne
sunte i swietą, kad súditu swie-
tą, bet kad swiets per ji butu
ißganytas.
18. I ji tikis ne bus súdi-
jams, bet ne tikis jau súditas,
nēs ne tik i wárdą wiengimusio
Sunaus Diewo.
19. Bet tas yra súdas, kad
ßwiesybe atējo i swietą, ir
žmones tamsybę daugiaus my-
lējo, ne kaip ßwiesybę. Nēs
darbai jû buwo pikti.

20. Piktą darąsis nekencza
szwiesybę ir ne eit į szwiesą,
kad jo darbai ne butu bárami.
21. Bet tiesą darąsis ateit į
szwiesą, kad jo darbai butu re=
gimi, nēs jie Diewije daryti
yra.
22. Potam, atējo Jēzus ir jo
mokitinei į Zydû žémę, ir toje
su jeis laikēsi ir krikßtijo.
23. Bet ir Jonas dar krikßtijo
Enone, arti Salim, nēs daug
wandens czonay buwo, ir atēję
czę krikßtidinos.
24. Nēs Jonas dar ne buwo
apkáltas.
25. Tay rádosi susiklausinēji=
mas tarp Jono mokitiniû ir
tarp Zydû, apie apczystijimą.
26. Ir atēję pas Joną, tare
jam: Mokitojau, tas, kursai
pas tawę buwo anoj' ßalij'
Jordano, apie kuri tu lùdijei,
ßtay, tas krikßtija, ir kiekwiens
ateit pas ji.
27. Jonas atsakydams tare:
žmogus ne gal nieką imtis,
jey jam ne dûdama iß dan=
gaus.
28. Jús patys este mano lù=
dininkai, kad sakiau: aß ne esmi
Kristus, bet pirm jo sústas.
29. Kas marczę tur, tas yra
jaunikis; bet gentis jaunikio stow
ir jo klausos, ir didey dzaugiasi
iß balso jaunikio. Tasgi mano
nugsmas dabar ißpilditas.
30. Jis tur augti; bet aß
mažyn eit.
31. Iß aukßto ateinąsis ant
wisû yra; iß žémês ēsąs, iß
žémês yra ir kalba apie žémę,
iß dangaus ateinąsis ant wisù
yra,
32. Ir lùdija, ką regējęs ir
girdējęs yra; ir jo lùdijimą
nieks ne priima.
33. Bet kas priima, tas už=
péczwētij', Diewą teisų ēsanti.
34. Nēs kuri Diews sunte,
tas Diewo žodi kalba; nēs
Diews ne dûda dwásę pagal
mierą.
35. Tēws myl Sunų ir jam
wislab į jo rankas padawe.
36. Kas į Sunų tik, tas tur
ámžiną gywátą. Kas netik
Sunui, tas ne regēs gywátą,
bet Diewo kerßtas pasiliekt
ant jo.

4. Pérskyrimas.

Samaritonû prisiwertims, ißgydijimas karálißkio sunaus.

Bet kaip Wießpats numáne, Parižēußus ißtyrus, Jēzų dau=
giaus mokitiniû priēmusi ir
krikßtijanti, ne kaip Joną,
2. (Norint tiesa Jēzus patsái
ne krikßtijo, bet jo mokitinei.)
3. Palikęs žémę Judēą nusi=
trauke wēl į Galilēą.
4. Bet jis turējo per Samarią
keláuti.

5. Tay jie atējo į miestą Samariôs, wadinamą Sikar, arti kiemélio, kurį Jokubas sawo sunui Jozēpui dáwe.
6. Bet buwo czę Jokubo ßulinys. Taygi Jēzus pailsęs budams iß kelonês, sēdosi prie ßulinio; ir tai apie ßéßtą adyną buwo.
7. Tay atējo moterißke iß Samariôs, wandens sémti. Jēzus sake jei: dûk man gérti.
8. Nēs jo mokįtinei buwo į miestą nuēję, walgį pirkti.
9. Tay tare jam moterißke Samaritißka: kaip praßai iß manęs gért, Zydas budams, ir aß Samaritißka moterißke? nēs Zydai ne laiko draugystę su Samaritonais.
10. Jēzus atsakydams tare jei: kad ißpażintumbei tą dowaną Diewo, ir kas tasai yra, kursai taw sako: dûk man gérti, tu praßytumbei jį, ir jis dûtu taw gywojo wandens.
11. Tare jam moterißke: Wießpatie, juk nieką ne turi, kûm' sémti, ir ßulinys gilus; iß kurgi turi gywojo wandens?
12. Ar tu didésnis esi uż musû tēwą Jokubą, kurs mums tą ßulinį dáwe? ir jis iß to gēre, ir jo waikai, ir jo galwijai?
13. Jēzus atsakydams tare jei: kas to wandens gers, tas wēl ißtrokß.
14. Bet kas to wandens gers, kurį aß jam dûmi, tas amżinay ne ißtrokß, bet tas wandû, kurį aß jam dûsu, bus jamè wersmē wandens, į ámżiną gywátą tékanczo.
15. Tare jam moterißke: Wießpatie, dûk man to wandens, kad ne trokßczau, kad ne reikētu man ßen ateit sémti.
16. Jēzus tare jei: eik, wadįk sawo wyrą ir ateik czonay!
17. Moterißke atsakydama tare jam: ne turu wyro. Jēzus sake jei: tu tiesą atsakei: aß ne turu wyro.
18. Penkis wyrus turējei, ir tas, kurį dabar turi, ne tawo wyras. Tamè tiesą pasakei.
19. Moterißke tare jam: Wießpatie, matau, tawę práraką ēsantį.
20. Musû tēwai ant ßio kálno meldēsi; ir jûs sákot, Jeruzalēj' ēsanczę tą wietą, kur reik melstisi.
21. Jēzus tare jei: moterißk', wieryk man, ateit czēsas, kad ney ant ßio kálno, ney Jeruzalēj' tēwą melsities.
22. Jûs ne żinote, ką meldzate; bet mes żinome, ką meldzame, nēs ißgánims ateit nû Zydû.
23. Bet ateit czēsas ir jar

dabar yra, kad tikri meldėjai
Tėwo melsis dwasėj' ir tiesoj';
nės Tėwas tokiû ir jėszko, kurie
jo taipo melstus.
24. Diewas dwáse yra, ir tie,
kurie jo meldzasi, tur' dwasėj'
ir tiesoje jo melstis.
25. Tare jam moteriszke:
žinau, kad Messioszus ateit,
wadinams Kristus. Kad tas
ateis, tay mums wiską ap=
sakys.
26. Jėzus tare jei: asz esmi
tasai, kurs su tawim' kalbu.
27. Ir ant to atėjo jo moki=
tinei ir dywijosi, kad jis su ta
moteriszke kalbėjo; taczau ney
wiens ne sake: ko klausi? arba:
ką kalbi su je?
28. Tay moteriszke palikusi
sawo izboną, nuėjo į miestą ir
tare žmonėms:
29. Eikszte, regėkit žmogų,
kursai man pasáke wis, ką dá=
rusi esmi, bau jisai ne Kristus
butu?
30. Tay jie iszėję isz miesto
atėjo pas jį.
31. Bet tamè tárpe rágino jį
mokitinei ir tare: Rabbi, wál=
gik!
32. Bet jis tare jiems: asz
turu walgį wálgit, apie tą jús
nieko ne žinot.
33. Tay tare mokitinei tarp
sawęs: ar kas atneszė jam ką
wálgit?
34. Jėzus sake jiems: tai
mano wálgis, kad darau wálę
to, kurs manę sunte, ir iszpil=
dau jo dárbą.
35. Ar ne pátys sákote: dar
keturi mėnesei, tay pjutiês
czėsas prieis? Sztay, sakau
jums, pakélkit sawo akis ir žu=
rėkit į lauką, nės jau prinóko
pjúczui.
36. Ir kurs pjauja, gaun
algą ir surenka waisų į ám=
žiną gywátą; kad podraug
dzaugtusi ir sėjąsis, ir pjaująsis.
37. Nės tamè ta kalba iszsi=
pildo: kits sėja, kits pjauja.
38. Asz jus sunczau pjauti, ką
jús ne dirbot; kiti dirbo, ir jús
į jû darbą įstójot.
39. Bet daug Samaritonû isz
to patiês miesto į jį tikėjo, dėl
kalbôs tôs moteriszkês, kuri
lúdijo: jis man wis pasáke, ką
dariau.
40. Ir kaip Samaritonai pas
jį atėjo, prasze jį, kad pas jûs
pasiliktu; ir jis pasiliko czę dwi
dieni.
41. Ir jû daugiaus tikėjo dėl
jo žódzio,
42. Ir sake moteriszkei: jau
dabar ne dėl tawo žódzio ti=
kime; mes pátys girdėjom ir
iszpažinom, kad tas tikray yra
Kristus, swieto Iszganytojis.
43. Bet po dwiejû dienû jis
iszėjo isz czę ir nuėjo į Galilėą.

44. Nēs jis pats, Jēzus, lù-
dijo, kad prárakas sawo tēwiß-
kēj' ne labay garbēje laiko-
mas.
45. Ir kaip jis atējo į Gali-
lēą, priēme jį Galilēißkei, kurie
wis buwo máte, ką jis Jeru-
zalēj ant ßwentēs buwo dárēs;
nēs ir jie buwo atēję ant ßwen-
tēs.
46. Ir Jēzus wēl atējo į
Kaną Galilēôs, kur wándenį
buwo wynù padáręs.
47. Ir buwo karálißkis, to
sunus sirgo Kapernaume. Tas
ißgirdęs, Jēzų atējusį iß Ju-
dēôs į Galilēą, nuējo pas jį ir
melde jį, kad parējęs ißgydytu
jo sunų; nēs ant smertiēs pá-
talo gulējo.
48. Ir Jēzus tare jam: kad
jús żénklû ir stebuklû ne régite,
tay jús ne tikite.
49. Karálißkis sake jam:
Wießpatie, ateik, pirm nekaip
mano waiks mirßta.
50. Jēzus tare jam: eik, tawo
sunus gywas. Żmogus tikējo
tam żodżui, kurį Jēzus jam
sake, ir nuējo.
51. Ir jam pareinant, prie-
ßais jam atējo jo bernai ir
praneße jam, tarydami: tawo
waiks gywas.
52. Tay klause jůs apie
adyną, kurioj' jis geryn buwo
ējęs. Ir jie tare jam: wakar
sékmoj' adynoj' drugys jį pa-
mete.
53. Tay numáne tēwas, tą
adyną buwusę, kurioje Jēzus
jam buwo taręs: tawo sunus
gywas. Ir jis tikējo su wisais
sawo namißkeis.
54. Tai jau antras żénklas,
kurį Jēzus dare, iß Judēôs į
Galilēą atējęs.

5. Pérskyrimas.

Kristaus apsigydimo żodis bēl daryto stebuklo.

Po to buwo ßwente Żydû; ir
Jēzus nuējo į Jeruzalę.
2. Bet yra Jeruzalēj pric
awinyczôs ézers, Żydû żodżu
wadinams Bētesda, turis pen-
kes pryanges.
3. Tůse gulējo daug negálin-
czû, áklû, raißû, dżústanczû,
kurie láuke wandens pasijù-
dinimo.
4. Nēs angēlas sawo czēsu
nużengdawo į ézerą ir pajù-
dindawo wándenį. Kas jau
pirmjaus po pajùdinimo wan-
dens įżengdawo, tas sweiks pa-
stójo, kad ir kokia noris ligà
buwo apimtas.
5. Bet buwo czę wiens żmo-
gus, trisdéßimts ir aßtůnis
métus ligôs pátale gulējęs.
6. Tą Jēzus pamatęs gulintį
ir ißtyręs, jį taip ilgay sirgusį

dabar yra, kad tikri meldējai
Tēwo melsis dwasēj' ir tiesoj';
nēs Tēwas tokiû ir jēszko, kurie
jo taipo melstus.
24. Diewas dwáse yra, ir tie,
kurie jo meldzasi, tur' dwasēj'
ir tiesoje jo melstis.
25. Tare jam moteriszke:
žinau, kad Messioszus ateit,
wadinams Kristus. Kad tas
ateis, tay mums wiską ap-
sakys.
26. Jēzus tare jei: asz esmi
tasai, kurs su tawim' kalbu.
27. Ir ant to atējo jo moki-
tinei ir dywijosi, kad jis su ta
moteriszke kalbējo; taczau ney
wiens ne sake: ko klausi? arba:
ką kalbi su je?
28. Tay moteriszke palikusi
sawo izboną, nuējo į miestą ir
tare žmonēms:
29. Eikszte, regēkit žmogų,
kursai man pasáke wis, ką dá-
rusi esmi, bau jisai ne Kristus
butu?
30. Tay jie iszēję isz miesto
atējo pas jį.
31. Bet tamè tárpe rágino jį
mokitinei ir tare: Rabbi, wál-
gik!
32. Bet jis tare jiems: asz
turu walgį wálgit, apie tą jús
nieko ne žinot.
33. Tay tare mokitinei tarp
sawęs: ar kas atneszę jam ką
..álgit?
34. Jēzus sake jiems: tai
mano wálgis, kad darau wálę
to, kurs manę sunte, ir iszpil-
dau jo dárbą.
35. Ar ne pátys sákote: dar
keturi mēnesei, tay pjutiês
czēsas prieis? Sztay, sakau
jums, pakélkit sawo akis ir žu-
rēkit į lauką, nēs jau prinóko
pjúczui.
36. Ir kurs pjauja, gaun
algą ir surenka waisų į ám-
žiną gywátą; kad podraug
dzaugtusi ir sējąsis, ir pjaująsis.
37. Nēs tamè ta kalba iszsi-
pildo: kits sēja, kits pjauja.
38. Asz jus sunczau pjauti, ką
jús ne dirbot; kiti dirbo, ir jús
į jû darbą įstójot.
39. Bet daug Samaritonû isz
to patiês miesto į jį tikējo, dēl
kalbôs tôs moteriszkês, kuri
lùdijo: jis man wis pasáke, ką
dariau.
40. Ir kaip Samaritonai pas
jį atējo, prasze jį, kad pas jûs
pasiliktu; ir jis pasiliko czę dwi
dieni.
41. Ir jû daugiaus tikējo dēl
jo žódzio,
42. Ir sake moteriszkei: jau
dabar ne dēl tawo žódzio ti-
kime; mes pátys girdējom ir
iszpažinom, kad tas tikray yra
Kristus, swieto Iszganytojis.
43. Bet po dwiejû dienû jis
iszējo isz czę ir nuējo į Galilēą.

44. Nēs jis pats, Jēzus, lùdijo, kad prárakas sawo tēwiszkēj' ne labay garbēje laikomas.
45. Ir kaip jis atējo į Galilēą, priēme jį Galilēiszkei, kurie wis buwo mátę, ką jis Jeruzalēj ant szwentēs buwo dárēs; nēs ir jie buwo atēję ant szwentês.
46. Ir Jēzus wēl atējo į Kaną Galilēôs, kur wándenį buwo wynù padáręs.
47. Ir buwo karáliszkis, to sunus sirgo Kapernaume. Tas iszgirdęs, Jēzų atējusį isz Judēôs į Galilēą, nuējo pas jį ir melde jį, kad parējęs iszgydìtu jo sunų; nēs ant smertiês pátalo gulējo.
48. Ir Jēzus tare jam: kad jús zénklû ir stebuklû ne régite, tay jús ne tikite.
49. Karáliszkis sake jam: Wieszpatie, ateik, pirm nekaip mano waiks mirszta.
50. Jēzus tare jam: eik, tawo sunus gyws. Zmogus tikējo tam zodzui, kurį Jēzus jam sake, ir nuējo.
51. Ir jam pareinant, prieszais jam atējo jo bernai ir praneszė jam, tarydami: tawo waiks gyws.
52. Tay klause jůs apie adyną, kurioj' jis geryn buwo ējęs. Ir jie tare jam: wakar séknoj' adynoj' drugys jį pamete.
53. Tay numáne tēws, tą adyną buwuse, kurioje Jēzus jam buwo taręs: tawo sunus gyws. Ir jis tikējo su wisais sawo namiszkeis.
54. Tai jau antras zénklas, kurį Jēzus dare, isz Judēôs į Galilēą atējęs.

5. Pérskyrimas.

Kristaus apsigynimo zodis dēl daryto stebuklo.

Po to buwo szwente Zydû; ir Jēzus nuējo į Jeruzalę.
2. Bet yra Jeruzalēj prie awinyczôs ézers, Zydû zodzu wadinams Bētesda, kuris penkes pryanges.
3. Tůse gulējo daug negálinczû, áklû, raiszû, dzústanczû, kurie láuke wandens pasijùdinimo.
4. Nēs angēlas sawo czēsu nuzengdawo į ézerą ir pajùdindawo wándenį. Kas jau pirmjaus po pajùdinimo wandens įzengdawo, tas sweiks pastójo, kad ir kokia noris ligà buwo apimtas.
5. Bet buwo czę wiens zmogus, trisdészimts ir asztůnis métus ligôs pátale gulējęs.
6. Tą Jēzus pamatęs gulint ir isztyręs, jį taip ilgay sirgv

tare jam: ar nori sweiks pastoti?

7. Ligonis atsáke jam: Wiesz-patie, asz ne turu ney jókio żmogaus, kad wandů pasijúdin, kurs manę i ężerą iléistu, ir man ateinant, kits pirm manęs iżengia.

8. Jēzus tare jam: kélkis, imk sawo pátalą ir waikszczok!

9. Ir tůjaus żmogus iszgyjo, ir ēmęs sawo pátalą waikszczojo. Bet tą dieną sabata buwo.

10. Tay Zydai tare tam, kurs buwo iszgyjęs: szendien sabata, ne půlasi taw pátalą nészti.

11. Jis atsáke jiems: kurs manę iszgyde, tas man tare: imk sawo pátalą ir waikszczok!

12. Tay klause ji: koksai tai żmogus, kurs taw sáke: imk sawo pátalą ir waikszczok?

13. Bet iszgyjęsis ne żinójo, kas jis ēsąs; nēs Jezus buwo atstojęs, kadangi daug żmonû toj' wietoj' buwo.

14. Po to rádo ji Jēzus bażnyczoj' ir sake jam: saugokis; tu iszgyjei, daugiaus ne susigrieszikis, kad taw ne kas pikczaus trópitus.

15. Tas żmogus nuējo ir pasáke Zydams, Jēzų ēsanti, kursai ji iszgydęs.

16. Dēl to pérsekinējo Zydai Jēzų ir tykojo, ji nużawinti, kadangi jis tai buwo dáręs sabatoj'.

17. Bet Jēzus jiems atsáke: mano tēws ikszoley dirba, ogi ir asz dirbu.

18. Todēl Zydai jů labjaus tykojo, ji nużawinti, kad ne tiktay sabatą neszwente, bet ir sake, Diewa ēsanti jo tēwą; pats sawę Diewui lygų darydams.

19. Tay atsáke Jēzus, tarydams jiems: isz tiesôs, isz tiesôs, sakau jums: Sunus isz sawęs nieko ne gal daryt, tikt ką rég', Tēwą dáranti; nēs ką tas dáro, tai taipjau ir Sunus dáro.

20. Ir Tēwas myl Sunų ir jam wis ródo, ką dáro, ir dar didesnus dárbus jam ródis, kad jús dywisities.

21. Nēsa kaipo Tēwas numirusus prikel ir gywus padáro, taipo ir Sunus gywus padáro, kurus nor.

22. Nēs Tēwas ney wieną ne súdij', bet wisą súdą padawe Sunui,

23. Kad jie wisi Sunų gárbintu, kaip Tēwą gárbin. Kursai Sunų ne gárbin, tas Tēwą ne gárbin, ji suntusi.

24. Isz tiesôs, isz tiesôs sakau jums: kas mano żódzio klauso ir tik tam, kursai manę suntęs, tas tur ámżiną gywasti ir ne

pareit į súdą, bet pérējo iß smertiês į gywasti.
25. Iß tiesôs, iß tiesôs; sakau jums: ateit adyna ir jau dabar yra, kad numirieji ißgirs balsą Sunaus Diewo, ir kurie tą ißgirs, bus gywi.
26. Nēsa kaipo Tēwas tur gywasti pats sawijė, taipo ir Sunui dáwe, paczam turēti gywasti sawije.
27. Ir dáwe jam máci, ir súdą laikyti, dēl to, kad jis Zmogaus Sunus yra.
28. Nesidywikities to: nēs ateit adyna, kurioje wisi, kurie po kapais yra, girdēs jo balsą,
29. Ir ißèis, kurie kas gér darę, ant prisikēlimo gywasczio, bet kurie kas pikt darę, ant prisikēlimo súdo,
30. Aß iß sawęs nieko ne galu daryti. Kaipo girdzu, taipo súdiju, ir mano súdas yra teisus, nēs ne mano wálę jēßkau, bet Tēwo wálę, kurs manę suntęs.
31. Jey pats apie sawę lùdiju, tay mano lùdimas ne tiesa.
32. Kits yra, kurs apie manę lùdij', ir zinau, kad tas lùdimas tiesa yra, kuri jis apie manę lùdij'.
33. Jús suntēt pas Joną, ir jis lùdijo apie tiesą.
34. Bet aß ne imu lùdimą nů žmonû, bet toktai sakau, kad ißganyti butumbit.
35. Jis buwo déganti ir ßwieczanti žwake; bet jús máżą walandą norējot linksmintis jo ßwiesybe.
36. Bet aß turu didésni lùdimą už Jono lùdimą. Nēs darbai, kurus man Tēwas dáwe, kad tus ißpildiczau, tie pátys darbai, kurus darau, lùdij' apie manę, kad Tēwas manę suntęs.
37. Ir Tēwas, kurs manę suntęs, tas pats lùdija apie manę. Jús niekados ney jo balsą girdējot, ney jo wéidą regējot.
38. Ir jo żodi ne turit sawije gywénanti, nēs jús tam ne tikit, kuri jis suntęs.
39. Jēßkokit raßtè, nēs jums régis, kad tamè turit ámżiną gywasti; ir tas yra apie manę lùdijąs!
40. Ir jús pas manę ne norit ateiti, kad gywasti turētumbit.
41. Aß garbês iß żmonû ne priimu.
42. Bet jus pażystu, kad Diewo méilę ne turit sawije.
43. Aß atējau sawo Tēwo wardan, ir jús manę ne priimat; kad kitsai sawo paties wardan ateis, tą priimsite.
44. Kaip gálit tikēti, kurie jús garbę nů kits kito priimo'

garbês, kuri nů wieno Diewo
yra, ne jēßkot?
45. Ne dumokit, kad aß jus
Tēwui apſkúſu; yra wiens, kur-
ſai jus apſkundza, Moizēßus,
ant kurio jús nuſitikit.
46. Kad Moizēßui tikētumbit,
tay ir man tikētumbit, nēs jis
apie manę ráßęs.
47. Bet jey jo ráßtams neti-
kit, kaip mano zodziams tikēſite?

6. Pérſkyrimas.

Kriſtaus dywinas paſotinimas, ir pa-
mokinim's apie jo kunq ir kraujq.

Potam Jēzus perſiyre ßalin
per mares, arti mieſto Tybē-
riôs Galilēoj'.
2. Ir ējo paſkuy jį daug żmo-
nû, dēley to, kad źénklus máte,
kurus ant ligonû dare.
3. Bet Jēzus użējęs ant kál-
no, ténay atſiſēdo ſu ſawo mo-
kitineis.
4. Bet arti buwo welykos, Źy-
dû ßwente.
5. Tay Jēzus ſawo akis pa-
kēlęs máto pas ſawę daug
żmonû ateinant, ir tare Pi-
lippui: ku pirkſim důnôs, kad
jie wálgitu?
6. (Bet tai ſake, jį mēgindams,
nēſa geray żinójo, ką daryſęs).
7. Pilippas atſáke jam: uż dy
ßimtų graßiû důnôs ne ganà
ems, kad kożnas po máżumą
tu.
8. Sako jam wiens iß jo mo-
kitiniû, Endrējus, Simono Pétro
brolis:
9. Sztay, waiks czonay yra,
turis penkis mieżainês důnôs
képalus ir dwi żuwi; bet kas
tai tiekam żmonû?
10. Bet Jēzus tare: rupinki-
ties, kad żmones ſuſēſtu. Bet
daug żolēs buwo toj' wietoj'.
Tay ſuſēdo apie penki túkſtan-
czei wyrû.
11. Bet Jēzus ēmęs tus dů-
nôs képalus dēkawójo ir dá-
we mokitiniems, bet mókitinei
tiems, kurie buwo ſuſēdę; tai-
pojau ir żuwjû, kiek jie norējo.
12. Bet jiems priwálgius,
tare jis ſawo mokitiniems: ſu-
walykit likuſus trupuczus, kad
nieko ne prapultų.
13. Tay jie ſurinkdami pri-
pilde dwylika pintiniû trupu-
czeis iß penkiû mieżainês dů-
nôs kepalû, kurie liko nů wal-
gidintujû.
14. Taygi żmones tą źénklą
matydami, Jēzaus darytą, tare:
tai iß tieſôs tas prárakas, į
ſwietą ateiſęsis.
15. Bet Jēzus jau numany-
dams, jůs ateiſent ir jį ſugáu-
ſent, kad jį karálumi idētu, wēl
nuējo ßalin ant kálno, pats
wienas.
16. Bet ant wákaro mokitinei
nuējo żemyn pas mares.

17. Ir į laiwą įkopę kelawo
márēmis į Kapernaumą. Ir
jau buwo sutémusi, ir Jēzus ne
buwo atējęs pas jůs.
18. Ir mares sujùdo iš didzio
wējo.
19. Jaugi jiems nusiyrus apie
dwidešimt penkis arba tris=
dešimts didziû warsnû, regējo
Jēzų márēmis wáikščzojanti
ir laiwui prisiártinanti, ir bi=
jójos.
20. Bet jis sake jiems: aš
esmi, nesibijokit.
21. Tay norējo jį imt į laiwą;
ir tůjau laiwas buwo prie kraš=
to, kur buwo be einą.
22. Ant rytojaus máte źmo=
nes, šępus marû stowi, ney jó=
kio kito laiwo ténay ne ēsant,
kaip tą wieną, į kurį jo moki=
tinei buwo įēję, ir Jēzų ne
įējus į laiwą su sawo mokiti=
neis, bet wieni jo mokitinei bu=
wo šalin nusiyre;
23. O atējo ir kiti lawai iš
Tibēriôs arti prie tôs wietôs,
kur důną buwo walgę per Wieš=
patiês dēkawojimą.
24. Taygi źmones matydami,
Jēzų czę n' ēsanti, ney jo mo=
kitinus, ir jie į laiwus įkopę,
iškáko į Kapernaumą, jēško=
dami Jēzaus.
25. Ir rádę jį anašal márû,
sake jam: Rabbi, kada šén atē=
jei?

26. Jēzus jiems atsakydams
tare: iš tiesôs, iš tiesôs, sakau
jums: jûs manę ne dēl to jēš=
kot, kad źénklû mátēt, bet todēl,
kad důnôs wálgēt ir priwálgēt.
27. Wartokit (prowikitēs)
walgį ne pragaištanti, bet iš=
liekanti į ámzingą gywátą, kurį
jums źmogaus sunus důs; nēsa
tą uźpéczwētijo Diewas Tēwas.
28. Tay jie tare jam: ką wéik=
sim, kad Diewo dárbus dary=
tumbim?
29. Jēzus atsakydams tare
jiems: tai Diewo dárbas, kad
į tą tikit, kurį jis suntęs.
30. Tay tare jam: kokį źénklą
darai, kad mes matydami, taw
wieritumbim? Ką darai?
31. Musû tēwai wáige Man=
ną púsczoje, kaip parašyta yra:
dawe jiems důnôs iš dangaus
wálgit.
32. Tay Jēzus tare jiems:
iš tiesôs, iš tiesôs, sakau jums:
Moizēšus jums nedawe důnôs
iš dangaus, bet mano Tēws
jums důda tikrąję dangaus
důną.
33. Nēs tai Diewo důna, iš
dangaus ateinanti ir swietui
gywasti důdanti.
34. Tay tare jie tam: Wieš=
patie, důk mums wis tokiôs
důnôs.
35. Bet Jēzus tare jiems:
Aš esmi důna gywastiês; kas

pas manę ateina, tas ne álks,
ir kas į manę tik, kas ne trokß
niekados.
36. Bet aß ſakiau jums, kad
jús manę mátēt ir taczau ne
tikit.
37. Wiſſab, ką man důda
mano Tēws, ateina pas manę;
ir ateinantį pas manę aß ne
ißſtumſu.
38. Nēſa iß dangaus atējau,
ne ſawo wálę daryt, bet to, kur=
ſai manę ſuntęs.
39. Bet tai yra walė Tēwo,
kurſai manę ſuntęs, kad nieką
ne pameſczau wiſo to, ką jis
man dáwęs, bet kad tai prikél=
czau paſkutinoj dienoj.
40. Bet tai walė to, kurſai
manę ſuntęs, kad, kas Sunų
máto ir į jį tik, turētu ámžiną
gywátą; ir aß jį prikélſu paſku=
tinoj' dienoj'.
41. Tay Zydai murmējo, to=
dēl, kad jis ſake: Aß eſmi důna
iß dangaus atējuſi,
42. Tardami: ar tai ne Jēzus,
Jozēpo ſunus, kurio tēwą bey
mótiną pažyſtam? Kaipgi jis
kalba: aß iß dangaus atējau?
43. Jēzus atſakydams tare
jiems: ne murmēkit tarp ſawęs.
44. Ney wiens ne gal pas
manę ateit, jey ne trauktu jį
Tēws, manę ſuntęſis, ir aß jį
prikélſu paſkutinoj' dienoj'.
Paraßyta yra prárakůſe:
jie wiſi bus Diewo mokiti. Kas
dabar tai gird iß Tēwo, iß iß=
mokſta, tas pas manę ateina.
46. Ne todēl, kad kas Tēwą
regējęs, bet tiktay tas, kurs iß
Tēwo yra, tas Tēwą regējęs.
47. Iß tieſôs, iß tieſôs, ſakau
jums: kas į manę tik, tas tur
ámžiną gywaſtį.
48. Aß eſmi důna gywaſtiês.
49. Juſû tēwai wálge Manną
púſczoje ir numire.
50. Szita yra důną iß dan=
gaus ateinanti, kad tôs wálga=
ſis ne numirtu.
51. Aß eſmi gywoji důna iß
dangaus atējuſi, kas tôs důnôs
wálgis, tas gywas bus amži=
nay. Ir ta důna, kurę aß důſu,
tai mano kunas, kurį důſu dēl
ſwieto gywaſtiês.
52. Tay Zydai waidijos tarp
ſawęs, tarydami: kaip tas gal
mums důti ſawo kuną wálgiti?
53. Jēzus tare jiems: iß tie=
ſôs, iß tieſôs, ſakau jums: jey
ne wálgiſit kuną žmogaus ſu=
naus ir ne gérſit jo krauja, tay
ne turit gywaſtiês ſawije.
54. Kas mano kuną wálgo,
bey géra mano kraują, tas tur
ámžiną gywaſtį, ir aß jį pri=
kélſu paſkutinoj' dienoj'.
55. Nēſa mano kuns tikraſis
wálgis, ir mano kraujas tikra=
ſis gērims.
56. Kas mano kuną wálgo,

bey mano kraują gérą, tas pa=
silieck manij', ir aß jamè.
57. Kaip manę sunte gywasis
Tēws, ir aß gyws esmi dēl Tē=
wo; taipo kas manę wálgo,
tas taipojau gyws bus dēl
manęs.
58. Szita yra důna iß dan=
gaus atējusi, ne kaip jusû tēwai
Manną wálge, ir numire. Kas
tôs důnôs wálgo, tas gyws bus
amžinay.
59. Tai jis sake ßuilej', mo=
kindams Kapernaume.
60. Daugelgi jo mokitiniû tai
girdēdami, tare: tai sunkus žo=
dzei, kas gal tû girdēt?
61. Bet Jēzus sawije numa=
nydams, sawo mokitinus todēl
murmanczus, táre jiems: ar
tai jus papiktin?
62. Kaipgi, kad regēsit žmo=
gaus sunų užžengianti tenay,
kur pirma buwo?
63. Dwáse yra gywą dáranti;
kuns niekam nèdera. Zodzei,
kurus aß kalbu, yra dwáse ir
yra gywastis.
64. Bet yra keli jusû netiki
Nēs Jēzus mielay žinójo iß
pradzôs, kurie netiki buwo, bey
kas ji ißdůsęs.
65. Ir tare: todēl sakiau
jums: Ney wiens ne gal pas
manę ateit, jey tai jam ne důta
mano Tēwo.
66. Iß to czēso daug jo moki=
tinû ējo atgalôs ir ne ējo dau=
giaus su jůmi.
67. Tay tare Jēzus dwylika
sawo Apáßtalams: ar ir jús
ßalin eisit?
68. Tay atsáke jam Simons
Pétras: Wießpatie, kur eitum=
bim? Tu turi žodzius ámžinôs
gywátôs;
69. Ir mes esme tikēję ir iß=
pažinę, tawę ēsanti Kristų, Su=
nų gywojo Diewo.
70. Jēzus atsáke jam: ar ne
dwyliką jusû ißrinkau, ir wiens
jusû yr wélnas?
71. Bet jis kalbējo apie Ju=
doßų Simóną Ißkariotą. Tas
ji paskuy ißdawe, ir buwo
wiens tû dwylikû.

7. Pérskyrimas.

Kristaus pamokslai bažnyczoj'.

Potam Jēzus ßén ir tén wáikß=
czojo Galilēoj'; nēsa ne norējo
Judēoj' ßén ir tén wáikßczot,
todēl, kad Zydai ji nužudyt
jēßkójo.
2. Bet arti buwo Zydû ßwen=
te lápbudzû.
3. Tay tare jam jo brolei:
ißeik iß czę ir eik į Judēą, kad
ir tawo mokitinei matytu tawo
dárbus, kurus tu darai.
4. Ney wiens ne daro ką slap=
czey, norēdams taczau apréiß=
kiams but. Jey tokai dara'
tay pasirodyk swietui.

5. Nēs ney jo brolei ne tikējo
į jį.
6. Tay sako jiems Jēzus: ma-
no czēso dar nier, bet jusû czē-
sas wisada.
7. Ne gal swiets jus nekést,
bet manę jis nekęncza, nēs asz
lùdiju apie jį, dárbus jo piktus
ēsant.
8. Eikit jús auksztyn ant tôs
szwentês; ász dar ne eisu ant tôs
szwentês; nēs mano czēsas dar
ne iszsipilde.
9. Bet tai jiems sakęs, pasi-
liko Galilēoj'.
10. Bet jo broliams ténay
nuējus, ir jis nuējo ant tôs
szwentês, ne żinomay, bet ney
slapczey.
11. Tay Żydai jo jēszkójo
szwentēje, tarydami: kur tas yr?
12. Ir didis murmējims bu-
wo apie jį tarp żmonû. Kiti
sake: jis gérs żmogus; bet kiti
tare: ne, bet iszwadżoja żmones.
13. Bet ney wiens ne kalbējo
drásey apie jį, bijodamiesi Żydû.
14. Bet pusau szwentēj użējęs
Jēzus į bażnyczą mokino.
15. Ir Żydai dywijos saky-
dami: kaip szitas rásztą moka,
ir taczau jo nesimokinęs?
16. Jēzus jiems atsakydams
tare: mano pamokslas ne mano,
bet to, kursai manę suntęs.
17. Jey kas nor to wálę da-
ryt, tas supras, ar szis pamok-
slas isz Diewo ēsąs, arba ar
asz isz sawęs kalbąs.
18. Kas isz sawęs kalba, tas
jēszko sawo paties garbês; bet
kas jēszko garbês to, kursai jį
suntęs, tas teisus, ir nier jamè
ney jokiôs neteisybês.
19. Ar ne dáwe jums Moi-
żēszus żókaną? ir ney wiens ju-
sû ne darote żókaną. Kodēl jēsz-
kot manę nużawint?
20. Żmones atsakydami tare:
tu wéliną turi; kas jēszko tawę
nużawint?
21. Jēzus atsakydams tare:
wienintelį dárbą te dariau, ir
jums wisiems dywai?
22. Moiżēszus todēl jums dá-
węs appjaustimą, ne, kad tas
nû Moiżēszaus ateina, bet nů
tēwû; taczau appjaustot żmogų
sabatoj'.
23. Jey żmogus appjaustimą
priima sabatoj', kad Moiżēszaus
żókans ne butu laużomas, argi
ant manęs pykstat', kad wisą
żmogų iszgydżau sabatoj'?
24. Ne súdikit, kaip jums ro-
dos, bet súdikit tikrą súdą.
25. Tay tare keli isz Jeruza-
lês: ar tai ne tas, kurį jēszkójo
użmuszt?
26. Ir sztay, jis drásey kalba,
ir jam nieko ne sáko. Ar musû
wyresnieji dabar tikray żino,
jį tikray Kristų ēsanti?
27. Bet taczau isz kur szis

ẽsqs, żinom; bet Kristui atei= nant, ney wiens ne żinos, isz kur jis ẽsqs.
28. Tay szauke Jẽzus bażny= czoj', mokino ir tare: berods jús manę pażystat ir żinot, isz kur asz esmi; ir isz sawęs asz ne atẽjau, bet yr wiens teisus, manę suntęsis, kurio ne pa= żystat.
29. Bet asz ji pażystu, nẽs asz nů jo esmi, ir jis manę suntęs.
30. Tay jẽszkójo ji sugaut; bet ney wiens ne pridẽjo ran= kas prie jo; nẽs jo adyna dar ne buwo atẽjusi.
31. Bet daug żmonû tikẽjo i ji ir tare: kad Kristus ateis, begu jis daugiaus żénklû darys, kaip szis dáro?
32. Ir Parizẽuszai isztyre, żmones apie ji toktai sznékant. Tay Parizẽuszai bey wyrausieji kunigai iszsunte tarnus, ji su= gauti.
33. Tay Jẽzus tare jiems: dar mážą czẽsą esmi pas jus, ir tada eimi pas tą, kursai manę suntęs.
34. Jús jẽszkosit manę ir ne ràsit, ir kur asz esmi, ténay jús ne galit iszkàkt.
35. Tay Zydai tarp sawęs ta= re: kur nor szis nueit, kad jo ne ràstumbim? Ar nor eit i Gry= konus, szen ir tén iszbarstytus, ir Grykonus mokint?
36. Kokia tai kalba, kad jis sako: jẽszkosit manę ir ne ràsit; ir kur asz esmi, ténay jús ne galit iszkàkt.
37. Bet paskutinę szwentês dieną, kuri szlowingiausa buwo, Jẽzus stójosi, szauke ir tare: troksztasis te ateina pas manę ir te gerie.
38. Kas i manę tik, kaip rász= tas sako, nů ta kuno tekẽs upẽs gywojo wandens.
39. Bet tai sake apie tą dwásę, kurę gausę i ji tiki; nẽsa szwenta Dwáse dar ne buwo (iszlieta); nẽsa Jẽzus dar ne buwo pér= szwiestas.
40. Taygi daug żmonû, tą kalbą girdinczû, tare: tasai tik= ray prárakas.
41. Kiti tare: jis Kristus. Bet keli tare: ar Kristus isz Gali= lẽys ateis?
42. Ar ne sako ràsztas, isz wai= kû Dowido ir isz miestélio Bet= lẽem, kur Dowids buwo, tur Kristus ateit?
43. Taip żmonẽsa nesutarims rádosi dẽl jo.
44. Bet keli norẽjo ji sugauti, ale ney wiens ne pridẽjo ran= kas prie jo.
45. Tarnai atẽjo pas wyrau= sus kunigus bey Parizẽuszus, ir szie aniems tare: kam ji ne atwedẽt?
46. Tarnai atsáke: niekados

ney wiens źmogus taip niera
kalbējęs, kaip tas źmogus.
47. Tay atsáke jiems Pari-
zēußai: ar ir jús ißwadzůti
este?
48. Begu tik į jį koks wyréś-
nysis, arba Parizēußas?
49. Bet źmónes nieko apie zo-
kanų ne źinantieji, tie prakéikti.
50. Tare jiems Nikodēmus,
kursai naktij' pas jį atējo, wiens
jû budams:
51. Begu súdija musû źokans
źmogų, dar jį ne pérklausinē-
jus, ney źinant', ką jis darąs?
52. Jie atsakydami tare jam:
ar ir tu Galilēißkis esi? Tar-
dyk ir weizdēk, iß Galilēôs ne-
siranda ney wiens prárakś.
53. Ir taip kiek wiens nuējo
namůn.

8. Pérskyrimas.

Apie wenczawonystês perźengtoję, ir apie Kristų ir jo urēdą.

Bet Jēzus ējo pas alywû kalną.
2. Ir rytmetij' ankſty wēl atē-
jo į bażnyczą, ir wisi źmones
atējo pas jį, ir jis pasisēdęs
mokino jůs.
3. Bet raßte-mokįti bey Pari-
zēußai atwede pas jį moteriß-
kę, wenczawonystę pérźengiant
nutwértą, ir ję į tárpą pastáte;
4. Ir tare jam: Mokįtojau,
ši moterißke nutwérta patime
ērźengime wenczawonystês.

5. Bet Moizēßus mums zo-
kane įsáke, tokę akmenimis uź-
mußt. Ką tu sakai?
6. Bet jie tai tare, jį gundi-
dami, kad priezastiês ant jo tu-
rētu. Bet Jēzus pasilenkęs
ráße pirßtu ant źémês.
7. Jiemsgi ne paláujant jį
klaust, jis atsitiesęs tare jiems:
kas jusû be grieko, tas te méta
pirmąjį ákmenį ant jôs.
8. Ir wēl pasilenkęs ráße ant
źémês.
9. Bet jie tai girdēję ißējo
paskuy kits kitą (sażinei sawo
apie tai lùdijant), nů wyréśnojo
pradējęs iki mażéśnojo. Ir Jē-
zus buwo wiens paliktas, ir
moterißke widurij' stowinti.
10. Bet Jēzus atsitiesęs ir
ney wieno ne matydams, kaip
tą moterißkę, tare jei: moterißk,
kur yra tie, kurie tawę apskun-
de? Ar ney wiens tawę ne
prasúdijo?
11. Bet ji tare: Wießpatie,
ney wiens. Bet Jēzus tare: tay
ir aß tawę ne prasúdiju. Eik,
ir jau ne susigrießik daugiaus!
12. Tay Jēzus wēl jiems kal-
bēdams tare: Aß esmi swieto
ßwiesybe; kas manę séka, tas
ne wáikßczos tamsoj', bet turés
gywastiês ßwiesybę.
13. Tay tare jam Parizēußai:
Tu lùdiji pats apie sawę, tawo
lùdimas ne tiesa.

14. Jēzus atſakydams tare
jiems: jey aß apie ſawę lùdi=
czau, tay mano lùdijims tieſa;
nēſa źinauſi, iß kur atējęs ir
kur nueinąs. Bet jús ne źi=
not, iß kur aß ateimi, ir kur
nueimi.
15. Jús pagal kuną ſúdijat,
aß ne ſúdiju ney wieno.
16. Ir jey ſúdiju, tay mano
ſúdas tikras; nēs aß ne wiens
eſmi, bet aß bey Tēwas, manę
ſuntęſis.
17. Ir raßyta yra juſû zo=
kane: dwiejû zmonû lùdijims
tieſa yr.
18. Aß eſmi lùdijęſis apie
ſawę páti, ir Tēwas manę
ſuntęſis taipojou lùdij' apie
manę.
19. Tay jie tare jam: kamè
tawo Tēwas? Jēzus atſáke:
jús ney manęs paźyſtat, ney
mano Tēwo. Kad manę paźin=
tumbit, paźintumbit ir mano
Tēwą.
20. Szius źodzius kalbējo
Jēzus pas diewo ſkrynę, mo=
kindams baźnyczoj'. Ir ney
wiens jį ne nutwēre, nēſa ady=
na jo dar ne buwo priējuſi.
21. Tay Jēzus wēl jiems
tare: aß eimi ßalin, ir jús
manę jēßkóſit ir ſawo griekůſe
mirſit. Kur aß eimi, ténay jús
ne gálit ißkákt.
22. Tay tare Zydai: argi nor
ſaw pats gálą daryt, kad ſako:
kur aß nueimi, tén jús ne gálit
ißkákt.
23. Ir jis tare jiems: jús eſte
iß źémo, aß eſmi iß aukßto; jús
eſte iß ßio ſwieto, aß ne eſmi
iß ßio ſwieto.
24. Taygi jums ſakiau, kad
mirſit ſawo griekůſe. Nēſa jey
ne tikit, manę tą ēſantį, tay
mirſite ſawo griekůſe.
25. Tay jie tare jam: kasgi
tu eſi? Ir Jēzus tare jiems:
pirma tas, kurſai ſu jumis
kalbu.
26. Aß daug turu apie jus
kalbēt ir ſúditi; bet kurs manę
ſuntęs, teiſus yra, ir ką iß jo
girdējau, tai kalbu ſwiete.
27. Bet jie ne numáne, kad
jis jiems apie Tēwą ſake.
28. Tay tare jiems Jēzus:
kad źmogaus ſunų paáukßtįſit,
tay paźyſit manę tą ēſantį, ir
nieko iß ſawęs ne dárantį, bet
kaip manę mano Tēwas mo=
kino, taip kalbu.
29. Ir kurs manę ſuntęs, ſu
manim yr. Tēwas ne paliekt
manę wieną, nēs aß wiſados
darau, kas jam patinka.
30. Jam tai kalbant, daug į
jį tikējo.
31. Tay tare Jēzus Zydams,
į jį tikintiems: jey paſilikſit ma=
no kalboj', tay eſte tikri mano
mokįtinei,

32. Ir pażysit tiesą, ir tiesa
jus iszwalnys.
33. Tay jie atsáke jam: mes
Abraómo waikai, niekados ney
wieną kártą ney wienam bernai
ne buwome, kaipgi sakai: jús
walni busit.
34. Jēzus atsakydams tare
jiems: isz tiesôs, isz tiesôs, sa-
kau jums: kas grieką dáro, tas
grieko bérnas.
35. Bet bérnas ne ámżinay
namůse pasiliekt; sunus pasi-
liekt ámżinay.
36. Taygi jey sunus jus isz-
wálnija, tay tikray walni este.
37. Żinau geray, jus Abraó-
mo waikus ēsanczus; bet jēszkot
manę nużudyt, nēs mano kalba
pas jus ne pérweikia.
38. Asz kalbu, ką prie sawo
Tēwo regējęs; tai jús dárot, ką
prie sawo Tēwo regēję este.
39. Jie atsakydami tare jam:
Abraómas yra musû tēwas.
Jēzus tare jiems: kad butum-
bit Abraómo waikai, tay dary-
tumbit Abraómo dárbus.
40. Bet dabar jēszkot, manę
nużawinti, toki żmogų, kurs
jums tiesą, isz Diewo girdētąję,
sakiau; tai Abraómas ne darę.
41. Jús dárot sawo tēwo dár-
bus. Tay jie tare jam: mes ne
bostrais apsigimę esme; mes
turim wieną Tēwą, Diewą.
42. Jēzus tare jiems: kad
Diews jusû Tēws butu, tay
manę mylētumbit; nēs asz iszē-
jau ir atējau nů Diewo; nēs
ne isz sawęs atējęs esmi, bet jis
manę suntęs.
43. Kodēlgi ne iszmánot mano
kalbą? Todēl, kad ne galit gir-
dēt mano żodżius.
44. Jús este isz tēwo wélno
ir pagal pageidimą sawo tēwo
norit daryt. Tasai rażbaininkas
isz pradżôs ir ne pasiliko tie-
soje; nēs nier jamè tiesôs. Me-
lus kalbēdams isz sawiszkio kal-
ba, nēsa jis melágis, ir tû tē-
was.
45. Bet asz, kadangi tiesą sa-
kau, man ne wierijat.
46. Kas jusû gal manę kaltint
grieko? bet jey jums tiesą sa-
kau, kodēl man ne wierijat?
47. Kas isz Diewo yr, tas
klauso Diewo żodżio. Todēl
jús ne klausot, nēsa jús n' este
isz Diewo.
48. Tay Żydai atsakydami
tare jam: ar ne geray sakom,
kad tu esi Samaritonas ir kad
wélną turi?
49. Jēzus atsáke: asz wélno
ne turu, bet gárbinu sawo tē-
wą, ir jús manę ne gárbinat.
50. Asz ne jēszkau sawo gar-
bês; bet yra wiens tą jēszkąs
ir súdiją̇s.
51. Isz tiesôs, isz tiesôs, sakau
jums: jey kas máno żodi lai-

kys, tas smertiês ne matys ámžinay.
52. Tay tare jam Žydai: dabar pažystam, kad wélną turi. Abraómas numire, ir prárakai, ir tu sakai: jey kas mano žodi laiko, tas ne ragaus smertiês ámžinay.
53. Ar tu esi didésnis už musû tēwą Abraómą, kursai numiręs, ir prárakai numirę; ką darai iš sawęs?
54. Jēzus atsáke: jey pats sawę gárbinu, tay mano garbē niekai: Bet yr mano Tēwas manę gárbinąs, kuri sákot sawo Diewą ēsanti,
55. Ir ne pažystat jo, bet aš ji pažystu. Ir jey sakyczau, ji ne pažystąs, tay buczau melágis, kaip ir jús este. Bet aš pažystu ji ir laikau jo žodi.
56. Abraómas, jusû tēwas, prasidžùgo, mano dieną regēsęs; ir jis regējo tą ir džaugēsi.
57. Tay tare jam Žydai: dar ne penkisdéšimts métû sulaukei, ir Abraómą regējei?
58. Jēzus tare jiems: iš tiesôs, iš tiesôs, sakau jums: pirm ne kaip Abraómas buwęs, aš esmi.
59. Tay jie pakēle akmeniû, kad méstu ant jo; bet Jēzus pasislēpe ir išējo iš bažnyczôs, perdēm péreidams per jûs.

9. Pérskyrimas.

Aklù gimęs Kristaus regincžu ¡dáromas.

Ir pro šali eidams památe jis wieną áklą, taip gimusi.
2. Ir jo mokitinei ji klausdami tare: Mokitojau, kas susigriešijo, ar šis, ar jo gimdytojei, kad jis áklas užgimęs?
3. Jēzus atsáke: ney šis susigriešijęs, ney jo gimdytojei, bet, kad Diewo darbai jamè apsireikštu.
4. Aš turu daryt dárbus to, kursai manę suntęs, kol dienôs yr; ateina naktis, kad nieks nieko ne gal daryt.
5. Koley swiete esmi, esmi swieto šwiesybe.
6. Tai sakęs spjówe ant žémês ir padáre purwą iš spjaudulo, ir purwą tépe ant áklojo akiû,
7. Ir tare jam: eik pas éžerą Siloą (tai musû žodžu: pasústas), ir prauskis. Tay ans nuējęs prausēsi ir parējo regis.
8. Kaimynai, ir kurie ji buwo mátę, ubagą ēsanti, tare: ar tai ne tas, kursai sēdējo ir ubagáwo?
9. Kiti tare: tai jis; kiti wēl: jis jam lygus. Bet jis pats tare: aš tasai esmi.
10. Tay jie tare jam: kaip tawo ákys yr atwértos?
11. Jis atsakydams tare: ansai žmogus, wardu Jēzus, pa-

dáre purwą ir tépe mano akis, tardams: eik pas éżerą Siloą ir prauſkis. Aß nuējęs prauſauſi ir prażurau.

12. Tay jie tare jam: kur yr taſai? Jis tare: neżinau.

13. Tay nuwede tą pas Pariżēußus, kurs pirma áklas buwo.

14. (Bet buwo ſabata, kaip Jēżus purwą padáręs jo akis atwēre.)

15. Tay klauſe ji wēl ir Pariżēußai, kaipo jis prażúręs? Bet jis tare jiems: purwą jis dējo man ant akiû, ir aß prauſauſi ir dabar regiu.

16. Tay tare keli Pariżēußû: tas żmogus ne iß Diewo, kad ne laiko ſabatą. Bet kiti tare: kaip gal griesßnas żmogus tokius żénklus daryt? Ir neſutarims rádoſi tarp jû.

17. Jie wēl tare aklamjam: ką tu ſakai apie ji, kad jis tawo akis atwēręs? Bet jis tare: jis yra prárakas.

18. Żydai ne wierijo apie ji, kad jis áklas buwęs ir regis paſtojęs, iki pawadinus gimdytojus to prażúruſojo,

19. Klauſe jůs ſakydami: ar tai juma ſunus, kuri ſákota áklą gimuſi? kaipgi jis dabar yra regis?

20. Jo gimdytojei jiems atſakydami tare: żinom, ßi muma ēſanti ir áklą gimuſi;

21. Bet kokiu budu jis dabar regis, ne żinowa, arba kas jo akis atwēręs, ney to mudu ne żinowa. Jis ganà métû tur, klauſkit ji; te kalba jis pats uż ſawę.

22. Toktai ſake jo gimdytojei, nēſa jie bijójoſi Żydû; nēſa Żydai jau buwo ſuſitárę, jey kas ji per Kriſtų ißpażys, kad tą iß jû ſurinkimo atſkirs.

23. Todēl ſake jo gimdytojei: jis ganà métû tur, klauſkit ji.

24. Tay wadino antrą kartą tą żmogų, áklą buwuſi, ir tare jam: důk Diewui garbę. Mes żinom, kad tas żmogus griekininkas.

25. Jis atſakydams tare: ar jis griekininkas, tai ne żinau; wieną dáiktą tieſa żinau, aß buwau áklas ir dabar regiu.

26. Tay jie wēl jam tare: ką jis taw dare? kaip jis tawo akis atwēre?

27. Jis atſáke jiems: dabar jums ſakiau; ar tai ne girdējot? kam tai wēl norit girdēt; ar ir jús norit jo mokitineis paſtoti?

28. Tay jie kéike ant jo ſakydami: tu eſi jo mokitinis; bet mes eſme Moiżēßaus mokitinei.

29. Żinom, Diewą ſu Moiżēßumi kalbējuſi; bet ßi ne żinom, iß kur jis ēſąs.

30. Tas żmogus atſakydams

tare jiems: tai dywnas daikts, kad ne żinot, iß kur jis ēsqs, ir jis mano akis atwērȩs.
31. Bet mes żinom, kad Diewas ne ißklauso griekininkû, bet jey kas Diewo bijos ir jo wálȩ dáro, tą ißklauso.
32. Nů swieto pradżôs tai ne girdēta, kad kas butu atwērȩs akis aklay gimusio.
33. Kad ßis ne butu iß Diewo, nieko ne galētu daryt.
34. Jie atsakydami tare jam: tu wisas griekůse gimȩs esi, ir mus mokini? ir ißstúme ji laukan.
35. Ißtyre Jēzus, kad ji ißstúmȩ. Jr ji surádȩs tare jam: ar tiki i Diewo Sunų?
36. Jis atsakydams tare: Wießpatie, katras tai, kad i ji tikēczau?
37. Jēzus tare jam: tu matai ji, ir kursai su tawim kalba, tai tas.
38. Bet jis tare: Wießpatie, tikiu. Jr meldēsi jo.
39. Jēzus sake: aß atējau ant súdo i ßi swietą, kad nepriregi regētu, ir regintieji apjéktu.
40. Jr ßitai girdējȩ keli Parizēußai pas ji ēsantieji, tare jam: argi ir mes akli?
41. Jēzus tare jiems: kad akli butumbit, tay ne turētumbit grieko; bet dabar jums sakant: mes régim, pasiliekt griekas jusû.

10. Pérskyrimas.

Apie gérą ganytoji. bey bau Kristus ēsqs Messiosium?

Jß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: kas ne per duris ieina i awinyczą, bet kitur ikůpa, tas wagis ir razbáininks.
2. Bet kursai per duris ieina, tai awjû kerdżus.
3. Tam wartininks atwera, ir áwys klauso jo balso; ir jis ßauk sawo awis wardais, ir jas ißweda.
4. Jr ißwédȩs sawo awis, eina pirma jû; ir áwys ji séka, nēsa pażysta jo balsą.
5. Bet swétimą nèseka, bet bēga nů jo, nēsa ne pażysta balso swétimûjû.
6. Tą żodi sake jiems Jēzus; bet jie ne numáne, kas tai ēsą, ką jis jiems sake.
7. Tay wēl tare jiems: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: aß esmi anga awjumpi.
8. Wisi pirm manȩs atējȩ wágys bey razbáininkai buwo; bet áwys jû ne klause.
9. Aß esmi anga, jey kas per manȩ ieina, tas bus ißganytas, ir ieis ir ißeis ir ganyklôs rąs.
10. Wagis ne ateina, kaip tiktay wogt, smaugt, bey nużawint.
11. Aß atējau, kad gywasti ir wiso pilnay turētu.
12. Aß esmi gerasis ganyto=

jis; gérs ganytojis paliekt ſa=
wo gywaſti uż awis. Bet ſam=
dininks, kurs ne pats ganytojis
eſti, kuriam áwys ne priklauſo,
máto wilką ateinanti ir paliekt
awis ir bēga, ir wilks ſugrēbja
ir ißtáßko awis.
13. Bet ſamdininks bēga, nē=
ſa jis ſamdininks, ir ne atboja
awjû.
14. Aß eſmi geraſis ganyto=
jis ir ßażyſtu ſawûſus, ir pa=
żyſtams eſmi ſawoms,
15. Kaip manę mano Tēws
pażyſta, ir aß pażyſtu Tēwą; ir
gywaſti ſawo liekmi uż awis.
16. Ir turu dar kitas awis,
tos ne iß ßiôs awinyczôs yr,
ir tas turu atwéſt, ir jos klau=
ſys mano balſui, ir bus wiena
kaimene ir wiens ganytojis.
17. Dēl to manę myl mano
Tēws, kad ſawo gywaſti pa=
liekmi, kad ję wēl ſaw imczau.
18. Nieks ji man neima, bet
ji iß ſawęs paliekmi. Walè
man, palikt ji, ir walè, wēl ji
imt. Toki priſákimą eſmi ga=
węs nû ſawo Tēwo.
19. Tay wēl rádoſi neſutari=
mas tarp Zydû dēl tû żodziû.
20. Daug jû tare: jis tur wel=
ną ir padukęs; ką klauſot jo?
21. Kiti tare: tai ne żodzei
...lnû priſtóto. Ar gal wélns
...inczujû akis atwért?
Bet buwo Jeruzalēj' baż=
nyczôs ißwentinimo ßwente, ir
buwo żiema.
23. Ir Jēzus wáikßczojo pry=
bażnytij Salomóno.
24. Tay apſtoję aplink ji
Zydai tare jam: iki koley trù=
kini muſû dußias? Jey Kriſtus
eſi, tay paſakyk mums dráſey.
25. Jēzus atſáke jiems: ſa=
kiau jums, ir jús ne wierijat.
Darbai, kurus darau ſawo Tē=
wo wardan, lùdija apie manę.
26. Bet jús ne tikit; nēs jús
ne eſte mano áwys, kaip jums
ſakiau.
27. Nēs mano áwys klauſo
mano balſo, ir aß jas pażyſtu,
ir jos manę ſéka.
28. Ir aß dûmi joms ámżiną
gywátą, ir jos niekados ne pra=
żus, ir nieks jas ne ißplēß man
iß mano rankôs.
29. Tēws, kurſai jas man da=
we, didéſnis uż wiſlabą, ir
nieks ne gal jas ißplēßt iß ran=
kôs mano Tēwo.
30. Aß bey Tēws wiens eſwa.
31. Tay Zydai wēl akmeniû
pakēle, kad ji akmenimis uż=
mußtu.
32. Jēzus atſáke jiems: daug
gerû darbû jums ißrodzau nû
ſawo Tēwo; dēl katro tû darbû
manę akmenimis mußat?
33. Zydai jam atſakydami ta=
re: dēl géro darbo ne mußam
tawę akmenimis, bet dēl Diewo

blùznijimo, ir kad tu źmogus budams, sawę pats daraisi Diewù.
34. Jēzus atsáke jiems: ar ne raßyta yra jusû zokane: Aß sakiau, jús este diewai?
35. Jey tus ßaukia diewais, kuriems Diewo źodis dûts buwo (o ráßtą taczau ne gali laußti):
36. Argi sakot tam, kurį Tēws paßwentęs ir į swietą suntęs esti: tu blùzniji Diewą, todēl, kad sakau: aß esmi Diewo Sunus?
37. Jeygu ne darau sawo Tēwo dárbus, tay ne wierikit man.
38. Bet jeygu darau, tay ben wierikit darbams, jey man ne norit wierit, kad ißpaźinę tikētumbit, Tēwą manije, ir manę jamè ēsantį.
39. Jie wēl jēßkójo jį sugauti; bet jis ißtrúko jiems iß jû rankû.
40. Ir jis wēl nuējo anaßal' Jordano į tą wietą, kur Jonas pirm to buwo krikßtijęs, ir tén pasiliko.
41. Ir daugums atēję pas jį tare jam: Jonas tiesa ney jokio źénklo ne padáre; bet wis tai, ką Jonas apie jį sakęs, yra tiesa.
42. Ir daug częjau tikējo į jį.

11. Pérskyrimas.

Apie prikēlimą numirusio Lózoraus.

Bet wiens buwo be sergąs, wardu Lózorus, iß Bētaniôs, miestélije Maryôs bey jôs seseres Martôs.
2. (Bet Marya buwo, kuri Wießpatį móstijo móstimis ir dzowino jo kojas plaukais sawo, tôs brolis Lózorus sirgo.)
3. Tay sunte tiedwi séseri pas jį ir dáwe jam sakyti: Wießpatie, ßtay tas, kurį tu myli, serga.
4. Tay Jēzus girdēdams tare: ta ligà ne esti ant smertiês, bet ant Diewo garbês, kad Diewo Sunus per tai pagárbinamas butu.
5. Bet Jēzus mylējo Martą ir jôs séserį ir Lózorų.
6. Tay girdēdams, jį serganti, pasiliko dwi dieni ant tôs wietôs, kur jis buwo.
7. Po to tare jis sawo mokitiniems: eikim wēl į Judēą.
8. Jo mokitinei tare jam: Mokitojau, aną kart' norējo Zydai tawę akmenimis nuźudyti, ir tu wēl nori tén eiti?
9. Jēzus atsáke: ar ne dwylika adynû yra dienôs? Dieną wáikßczojąs ne uźsigáuna; nēs jis ßwiesybę ßio swieto rég.
10. Bet kurs náktije waikßczoj, pasiźeidź, nēsa ßwiesybês niera jamè.

11. Tai sakęs potam tare
jiems: Lózorus, musû prietelus
miegt; bet eimi jį pabùdint.
12. Tay tare jo mokįtinei:
Wieszpatie, jey miegt, tay bus
sweiks.
13. Bet Jēzus sake apie jo
smertį; bet jie dumójo, jį apie
kuniszką miegą kalbantį.
14. Taygi pasáke jiems Jēzus
áiszkey: Lózorus numiręs.
15. Ir asz dzaugiûs jusû dēl,
kad ténay ne buwau, jeib tikētumbit.
Bet eikim pas jį.
16. Tay tare Tamoszus, wadinamas
dwynas, mokįtiniems:
eikim su jům drauge, kad su
jům mirtumbim.
17. Tay atējęs Jēzus rádo jį
jau kétures dienas kapè gulējusį.
18. (Bet Betania buwo arti
Jeruzalês, apie penkiolika warsnû.)
19. Ir daug Zydû buwo prie
Martôs ir Maryôs atēję, jas
rámditi dēl jû brólio.
20. Kaip Marta iszgirdo, Jēzų
ateinantį, prieszais ējo jam;
bet Marya pasiliko namēj' besēdinti.
21. Tay tare Marta Jēzui:
Wieszpatie, kad tu czę butumbei
buwęs, mano brolis ne butu
numiręs.
22. Bet asz ir dar źinau, kad
'ą tu melsi nů Diewo, Diews
ıw důs.
23. Jēzus tare jei: tawo brolis
kélsis.
24. Marta sako jam: ir asz
źinau, jį prisikélsentį prisikēlime
isz numirusû, sudnoj' dienoj'.
25. Jēzus tare jei: asz esmi
prisikēlimas ir gywastis, kurs į
manę tik, gyws bus, norint ir
numirtu.
26. Ir kurs gywas yra ir tik
į manę, tas niekaday ne mirs.
Bau tiki tai?
27. Ji tare jam: Wieszpatie,
ir labay asz tikiu, kad tu esi
Kristus, Sunus Diewo, į swietą
atējęsis.
28. Ir tai pasákiusi nuējo ir
wadino Maryą, sawo séserį,
slapczey, tarydama: Mokįtojis
czę yra ir wadina tawę.
29. Toji tai iszgirdusi, kēlēsi
skubrey ir atējo pas jį.
30. Nēsa Jēzus dar ne buwo
į miestélį atējęs, bet dar te buwo
toje wietoje, kur jam
Marta buwo prieszais atējusi.
31. Zydai, kurie prie jôs namůse
buwo ir ję rámdę, regēdami,
Maryą taip skubrey pasikelanczę
ir iszeinanczę, séke ję,
tarydami: ji eina pas kápą, tenay
werkti.
32. Kaip dabar Marya atējo,
kur Jēzus buwo, ir jį iszwydo,
půle ji jam į kielus, tarydama
jam: Wieszpatie, kad czę bu-

tumbei buwęs, mano brolis ne
butu miręs.
33. Kaip Jēzus ję išwydo
werkianczę, ir Zydus taipojau
werkianczus, su je atējusus, ap=
sinirto jis dwasēje ir smútijos
pats,
34. Ir tare: kur padējot ji?
Jie tare jam: Wieszpatie, ateik
ir weizdēk.
35. Ir Jēzaus ászaros pra=
dējo išteketi.
36. Tay tare Zydai: weiz=
dēkit, kaip jis ji mylējo.
37. Bet kiti tarp jû tare: ar
ne galējo tas, kurs aklám akis
atwēre, tai daryti, kad tas ne
butu miręs?
38. Bet Jēzus wēl apsinirto
pats sawije ir atējo pas kápą.
Bet buwo dûbē, ir akmů užrists
ant tôs.
39. Jēzus tare: atriskite ák=
meni. Tare Marta jam, sesů
numirusio: Wieszpatie, jau pa=
kwipo, nēsa kétures dienas kapè
gulējo.
40. Jēzus tare jei: argi aš
taw ne sakiau, jey tikēsi, išwysi
šlowę Diewo.
41. Tay atrito ákmeni, kur
numiręsis buwo paguldytas.
Bet Jēzus pakēlęs sawo akis,
tare: Tēwe, dēkawoju taw, kad
tu manę išklausei.
42. Taczau aš žinau, kad ma=
nę wisados išklausai; bet dēl
žmonû, aplink stowinczû tai sa=
kau, kad jie tikētu, kad tu manę
suntei.
43. Ir tai ištáręs šauke didzù
balsu: Lózorau, išeik laukan!
44. Ir numiręsis išējo suriš=
tas prastyromis ant kojû ir
rankû, ir jo wéidas buwo apriš=
tas su sképeta. Jēzus tare: iš=
riškite ji ir důkit jam eiti.
45. Taygi daug Zydû, kurie
pas Maryą buwo atēję, ir re=
gējo tai, ką Jēzus buwo dáręs,
tikējo i ji.
46. Bet kiti iš jû nuējo pas
Parizēušus ir pasáke jiems, ką
Jēzus padáre.
47. Tay susirinko wyresnieji
kunigai ir Parizēušai roton',
tarydami: ką darysim? tas žmo=
gus daug ženklû dáro.
48. Jey ji taip paliksim, tay
wisi i ji tikēs. Tay ateis Ry=
mionai ir atims mums žémę
ir žmones.
49. Bet wiens tarp jû, Kai=
pošus, tą métą wyrausu wy=
skupu budams, tare jiems: jûs
nieko ne žinot,
50. Ir nieką ne apdumojat;
geraus mums yra, kad wiens
žmogus numirtu už wisus,
ne kaip kad wisi žmones pra=
pultu.
51. Bet tai jis ne kalbējo iš
sawęs; bet kadangi jis tą métą
wyrausu wyskupu buwo, jis

prarakáwo. Nēs Jēzus turējo
mirt už žmones;
52. Jr ne tiktay wienat už
žmones, bei kad jis ir waikus
Diewo, kurie išbarstyti buwo,
surinktu.
53. Iš tôs dienôs dúme jie,
kaip ji nužudytu.
54. Bet Jēzus ne wáikščzojo
daugiaus régimay tarp Zydû,
bet nuējo iš tén į kokę šálį arti
púsczôs, į miestą, wadinamą
Eprem ir laikēsi tén su sawo
mokitineis.
55. Bet arti buwo welykos
Zydû; ir daug ējo į Jeruzalę
iš tôs šaliês, pirm welykû, kad
apsiczystitu.
56. Tay jie stowējo, klausinē-
dami Jēzaus ir kalbējo tarp
sawęs bažnyczoje: kas régis
jums, kad jis ne ateit ant
šwentês?
57. Bet wyrausieji kunigai ir
Parizēušai buwo prisákimą da-
wę, jey kas žinotu, kur jis ēsąs,
kad žinę dûtu, jeib ji sugáutu.

12. Pérskyrimas.

Kristaus mostijimas; įjojimas į Jeru-
zalę, kozonis apie sawo smerties waisų
ir tikrą tikējimą.

Szešoms dienoms pirm wely-
kû atējo Jēzus į Betanią, kur
buwo Lózorus, numiręsis, kuri
Jēzus buwo prikēles iš numi-
rusiû.
2. Tén jam pasteláwo waka-
rēnę, ir Marta tarnáwo. Bet
Lózorus buwo wiens tû, kurie
su jûmi už stálo sēdējo.
3. Tay ēme Marya swárą
tikrôs ir brangiôs mostiês nar-
do ir móstijo Jēzaus kojas, ir
šlûste sawo plaukais jo kojas;
bet namai buwo papilditi kwa-
pù' tôs mostiês.
4. Tay tare wiens jo mokiti-
nû, Judošus, Simono sunus,
Iškariotas, kurs ji potam iš-
dawe:
5. Kodēl ta mostis nier par-
dûta už tris šimtus grašus ir
dûta ubagáms?
6. Bet tai jis ne sake rupin-
damas už ubagus, bet jis bu-
wo wagis ir turējo mášną, ir
nešójo, ką sudûdawo.
7. Tay tare Jēzus: dûk jei
pakáją; ji tai paláike ant die-
nôs mano paláidojimo.
8. Nēsa ubagus wisados pas
sawę turite, bet manę ne wisa-
dos turite.
9. Tay ištyre daug Zydû
žmonû, ji ténay ēsanti, ir atējo
ne tiktay Jēzaus dēley, bet kad
ir Lózorų regētu, kuri jis iš
numirusû prikēle.
10. Bet wyrausieji kunigai
tykojo ir Lózorų nužawinti.
11. Nēs jo dēley daug Zydû
ateidami tikējo į Jēzų.
12. Antrą dieną daug žmonû,

kurie ant ßwentês atēję buwo.
girdēdami Jēzų į Jeruzalę atei=
nanti,
13. Eme palmû ßakàs ir ißējo
jam prießais ir ßauke: Ozi=
anna, pagárbintas t'esie, kurs
ateit wardan Wießpatiês, ka=
rálus Izraēlio!
14. Bet Jēzus gáwęs asilaiti,
jójo ant to, kaip paraßyta yra:
15. Nesibijokis, duktē Zion!
ßtay, tawo karálus ateit jodams
ant asilaiczio.
16. Bet tai jo mokitinei pir=
ma ne ißmáne; bet kaip Jēzus
pérßwiestas buwo, tay to mi=
nējo, tai apie ji buwus raßyta,
ir jog jie tai jam darę buwo.
17. Bet tie żmones, kurie
drauge buwo, kaip Lózorų iß
kápo wadino ir iß numirusiû
prikēle, pagyre tą dárbą.
18. Todēl ir żmones jam prie=
ßais ējo, kaip girdējo, ji toki
żénklą dárusi.
19. Bet Parizēußai tare kits
kitam: jús mátot, kad nieką ne
padarysit; ßtay, wisas swiets
bēg paskuy ji.
20. Bet buwo keli Grykai
tarp tû, kurie atēję buwo, mel=
stis ant ßwentês.
21. Tie priēję Pilippą, kurs
nů Betsaidôs iß Galilēôs bu=
wo, melde ji tarydami: Pone,
més rods norētumbim Jēzų
regēti.
22. Pilippas atēję̄s pasáko
Endrējui, ir Pilippas bey End=
rējus wēl pasáke tai Jēzui.
23. Bet Jēzus atsáke jiem=
dwiem tarydams: czēsas pri=
siártino, kad żmogaus sunus
pérßwiestas butu.
24. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau
jums: jey kwieczû grudélis pů=
lęs į żémę, ne pamirs, wiens
pasiliks; bet jey pamirs, daug
waisû atneß.
25. Kas sawo gywasti myl,
tas pamès tą; ir kas sawo gy=
wasti ant ßio swieto ne apkencz,
tas ißlaikys tą ant amżinôs
gywátôs.
26. Kas man nor tarnáuti,
tas te sekie manę; ir kur aß
esmi, ténay ir tarnas mano bus.
Ir kas man tarnáus, tą mano
tēwas garbēje laikys.
27. Dabar mano dußia smut=
na. Ir ką sakysu? Tēwe gél=
bēk manę iß ßiôs adynôs! bet
todēl į ßę adyną atējau.
28. Tēwe! pérßwiesk sawo
wárdą. Tay atējo balsas iß
dangaus: Aß ji pérßwieczau
ir wēl dar pērßwiesu.
29. Tay tare żmones, kurie
czę stowējo ir klausēs: perkúnas
growe. Kiti tare: angēlas kal=
bējo su jůmi.
30. Jēzus atsakydams tare:
tas balsas ne manęs dēl nusi=
dawe, bet jusû dēl.

31. Dabar yra súdas ant swieto; dabar kunigaikßtis ßio swieto ißmestas bus.

32. Ir aß, kada ißkéltas busu nů zémês, wisus sawęsp' traukſu.

33. Bet tai jis ſake paženklindams, kokiu smerczu jis mirsęs.

34. Tay atsáke jan. žmones: mes girdējom zokane, kud Kristus ámžinay pasiliks; ogi tu kaip sakai: žmogaus sunus tur ißkelams buti? Kas yra tasai žmogaus sunus?

35. Tay atsáke jiems Jēzus: ßwiesybe dar mážą walandēlę prie jusû yra. Wáikßczokit, koley dar ßwiesybę turite, kad tamsybe jus ne užpultu. Kas tamsybēje wáikßczoj, ne žino, kur einąs.

36. Tikēkit į ßwiesybę, kol ję turite, jeib waikai ßwiesybês butumbit.

37. Tay kalbējęs Jēzus nuējo ßalin ir pasislēpe nů jû. Ir norint jis tokius ženklus po jû akiû dare, taczau jie netikējo į jį;

38. Kad ißsipilditu žodis prárako Ezaioßaus, taranczio: Wießpatie, kas tik musû sákimui? Ir pétys Wießpatiês kam apreikßtas yra?

39. Todēl jie ne galējo tikēti, nēsa Ezaioßus wēl sake:

40. Jis apjékino jû akis ir ...ino jû ßirdis, kad akimis ne regētu, neygi ßirdže ne suprástu ir prisiwerstu, ir aß jûs gélbēczau.

41. Toktai sake Ezaioßus, regēdams jo ßlowę ir kalbēdams apie jį.

42. Taczau daug wyresnujû tikējo į jį; bet dēl Parizēußû tai ne ißsipažino, kad iß surinkimo ne butu ißmesti.

43. Nēs jie labjaus mylējo garbę prie žmonû, ne kaip garbę prie Diewo.

44. Bet Jēzus ßauke tarydams: kurs į manę tik, tas ne į manę tik, bet į tą, kurs manę suntęs.

45. Ir kurs manę rég, tas rég tą, kurs manę suntęs.

46. Aß atējau į swietą, ßwiesybe, jeib kurs į manę tik, ne pasiliktu tamsybēje.

47. Ir kas mano žodžiû klausos ir ne tik, tą aß ne súdisu; nēs aß ne atējau, swietą súditi, bet swietą ißganyti.

48. Kas manę paniekin ir ne priim mano žodzius, tas jau tur, kurs jį súdij; žodis, kurį aß kalbējau, tas súdis jį súdnoje dienoje.

49. Nēs aß ne iß sawęs kalbējau, bet Tēwas, kursai manę suntęs, man prisákimą dawe, ką daryti ir kalbēti turu.

50. Ir žinau, kad jo prisákimas yra ámžina gywastis. To-

dēl ką aß jums kalbu, tą taip kalbu, kaip man Tēws sakęs.

13. Pérskyrimas.

Apie kojû mazgojimą, Judoßaus ißdawimą, Kristaus apßwietimą, Pétro susigrießijimą.

Bet pirm welykû ßwentês, kaip Jēżus żinójo, kad atējo jo czēsas, jeib iß ßio swieto eitu pas Tēwą, kaip jis buwo mylējęs sawůsus, swiete ēsanczus, taip jis jůs mylējo iki gálo.

2. Ir po wakarēnês, kaip jau wélnas Judoßui Simono, Ißkariotui, buwo į ßirdį dawęs, kad ißdůtu,

3. Żinójo Jeżus, kad Tēwas jam wis buwo į rankas padáwęs, ir kad jis nů Diewo buwo ißējęs ir wēl einą̃s Diewop':

4. Kēlēsi jis nů wakarēnês, nuwilko sawo rubus ir ēmęs ßurßtą apsijůse tůmi.

5. Potam įpyle wándenį į praustuwę, pradējo mokįtniû kojas mazgoti ir dżowinti ßurßtu, kuriůmi buwo apsijůsęs.

6. Tay atējo jis prie Simono Pétro, ir tas tare jam: Wießpatie, argi tu man kojas mazgosi?

7. Jēżus atsakydams tare jam: ką aß darau, tay tu dabar ne żinai, bet paskuy tai ißtirsi.

8. Tare jam Pétras: niekados tu man kojas ne mazgosi. Jēżus atsáke jam: jey aß tawę ne mazgosu, tay neturi ney jokiôs daliês su manimi.

9. Tare jamui Simonas Pétras: Wießpatie, ne tiktay kojas wienas, bet ir rankas bey gálwą.

10. Tare jam Jēżus: kas mazgotas yra, tas ne priwálo daugiaus, kaip tiktay kojas mazgoti, bet wisas yra czystas. Ir jús czysti este, bet ne wisi.

11. Nēs jis geray żinójo sawo ißdawēją, dēl to tare jis: jús ne wisi este czysti.

12. Bet kaip jis jû kojas buwo mazgojęs, ēme jis sawo rubus ir pasisēdęs wēl tare jiems: bau żinote, ką aß jums dariau?

13. Jús wadinate manę mokitoju ir Wießpatimi, ir geray sákot; nēs aß ir esmi tas.

14. Taygi, jey aß jusû Wießpats ir mokitojis, jums kojas esmi mazgojęs, tay ir jús kits kitam kojas turit mazgoti.

15. Nēs aß pawéikslą jums dawjau, kad ir jús darytumbit, kaip aß jums esmi dáręs.

16. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: bérnas ne esti didésnis uż sawo poną, ney pasuntinis didésnis uż tą, kurs jį suntęs.

17. Jey tai żinote, ißganyti este, jey tai dárote.

18. Ne sakau apie jus wisus; aß żinau, kurus ißrinkau; bet

kad ráßtas ißsipildytu: kurs mano důną wálgo, tas manę po kojû min.
19. Dabar sakau jums, pirm ne kaip stosis, jeib kad stosis, jús tikētumbit, kad aß esmi.
20. Iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: kurs priim, jey aß ką súsu, tas manę priim, bet kas manę priim, tas tą priim, kurs manę suntęs.
21. Tai pasákęs Jēzus apsismútijo dwasēje, lùdijo ir tare: iß tiesôs, iß tiesôs, sakau jums: wiens iß jusû ißdůs manę.
22. Tay pażurējo mokitinei į kits kitą, nerimasczodami, apie ką jis kalbąs.
23. Bet buwo wiens tarp jo mokitiniû, kurs uż stálo sēdējo prie krutinês Jēzaus, kurį Jēzus mylējo;
24. Tam mójo Simons Pétras, kad tyrinētu, kursai tai butu, apie kurį jis sakęs.
25. Nēsa tas gulējo prie krútinês Jēzaus ir tare jam: Wießpatie, kurs tas?
26. Jēzus atsáke: tas yra, kuriam tą kásnį padáżęs důsu. Ir jis padáżęs kásnį, idawe Judoßui Simono, Ißkariotui.
27. Ir po to kásnio iējo ßētonas į jį. Tay tare Jēzus jamui: ką tu darai, tai daryk ...key.
Bet to nieks nieko ne żinójo iß tû, kurie uż stálo sēdējo, kam jisai tai jam sake.
29. Kiti dumójo, kadangi Judoßus maßną turējo, Jēzų sakanti jam: pirk mums, ko priwálom ant ßwentês, arba kad jis ubagams ką důtu.
30. Kaipgi tą kąsnį ēmęs buwo, ißējo jis tůjaus laukan. Ir buwo naktis.
31. Bet jam ißējus, tare Jēzus: dabar żmogaus sunus pérßwiestas, ir Diewas pérßwiestas jamè.
32. Jey Diewas pérßwiestas jamè, tay ir Diewas jį pérßwies sawije, ir pérßwies jį wéikey.
33. Mieli waikélei, dar máżą wálandą esmi su jumis. Jus manę jēßkosite, ir kaip Zydams sakiau, kur aß esmi, jús ißkákti ne gálite.
34. Ir sakau jums dabar: naują prisákimą důmi jums, kad kits kitą mylētumbit, kaip aß jus mylējau, kad ir jús kits kitą mylētumbit.
35. Ant to kiek wiens numanys, jus mano mokitinus ēsant, jey méilę tarp sawęs turite.
36. Tare Simonas Pétras jam: Wießpatie, kur eini? Jēzus atsáke jam: kur aß eimi, tu manę sékti ßį kartą ne gali, bet potam tu sékſi manę.
37. Pétras tare jam: Wieß-

patie, kodēl aß tawę ßi kartą ne galu ſékti? Sawo gywaſti uż tawę guldyſu.

38. Jēzus atſáke jam: ar tu ſawo gywaſti uż manę guldyſi? Iß tieſôs, iß tieſôs, ſakau taw: gaidys ne pragys, iki manęs tris kartus użſigiſi.

14. Pérſkyrimas.

Apie Kriſtaus naudingą nuėjimą; apie tikėjimą ir méilę, maldą, ßwentą Dwáſę, ir tikrą pakáju.

Ir jis tare ſawo mokitiniems: juſû ßirdis te ne nuſigáſt. Jey i Diewą tikite, tay ir i manę tikite.

2. Mano Tēwo namůſe daug yra gywénimû. Jey ne taipo butu, ſakyczau jums: eimi jums wietą pagatáwiti.

3. Ir norint nueiczau, jums wietą pagatáwiti, taczau aß wēl ſugryßu ir jus ſawęſp' imſu, kad jús butumbit, kur aß eſmi.

4. Ir kur aß nueimi, tai żinote, ir kélą taipojau żinote.

5. Tare jam Tamoßus: Wießpatie, mes ne żinom, kur tu nueini; ir kaip mes galim tą kélą żinoti?

6. Jēzus tare jam: aß eſmi kélas, ir tieſą, ir gywaſtis. Ney wiens ne ißkanka Tēwop', kaip per manę.

7. Kad manę pażintumbit, pażintumbit ir mano Tēwą. Ir nů ßio czēſo pażyſtate ji ir regējot ji.

8. Tare jamui Pilippas: Wießpatie, rodik mums Tēwą, tai pakáks mums.

9. Jēzus tare jamui: taip ilgay eſmi prie juſû, ir tu ne pażyſti manę? Pilippai, kurs manę rég, tas rég Tēwą; kaipgi tu ſakai: rodik mums Tēwą?

10. Ar tu ne tiki, kad aß Tēwè, ir Tēwas manije yra? żodżius, kurus aß jums kalbu, ne iß ſawęs kalbu. Bet Tēwas, manije gywénąs, dáro tus dárbus.

11. Tikēkit man, kad aß Tēwè, ir Tēwas manije yra; jey ne, ben dēl darbû tikēkit man.

12. Iß tieſôs, iß tieſôs, ſakau jums: kurs i manę tik, tas ir tus dárbus darys, kurus aß darau, ir dar dideſnus darys, ne kaip ßius, nēs eimi pas Tēwą.

13. Ir ką jús praßyſite mano wardan, tai aß daryſu, kad Tēwas pagárbintas butu Sunujè.

14. Ką jús praßyſite mano wardan, tai aß daryſu.

15. Jey manę mylit', tay priſákimus mano laikykite.

16. Ir aß Tēwą melſu, ir jis důs jums kitą palinkſmintoji, kad prie juſû paſiliktu amżinay.

17. Dwáſę tieſôs, kurę ſwie-

tas ne gal priimti, nēsa jis ję ne máto ir ne pažýsta; bet jús pažýstate ję, nēsa ji pasiliekt prie jusû ir bus prie jusû.

18. Ne palikſu jus ſirátomis; aß ateimi pas jus.

19. Dar maža walandēle yra, tay jau swiets daugiaus manę ne regēs; bet jús manę regēſite, nēs aß gyw'ś esmi, ir jús taipjau gywi buſite.

20. Tą dieną jús ißpažyſite, kad aß esmi mano Tēwè, ir jús manije, ir aß juſije.

21. Kurs mano priſákimus tur ir laiko tus, tas yra manę mylis. Bet kurs manę myl, tą mano Tēws mylēs, ir aß ji mylēſu ir jam ißſireikßu.

22. Tare jam Judoßus, ne Jßkariotas: Wießpatie, kas tai, kad mums nori ißſireikßti, ir ne swietui?

23. Jēzus atſakydams tare jam: kurs manę myl, tas mano žodi laikys, ir mano Tēwas ji mylēs, ir mes prie jo ateiſim ir gywénimą pas ji daryſim.

24. Bet kas manę ne myl, tas žodžus mano ne laiko. Jr žodis, kuri jús girdit', ne esti mano, bet Tēwo, kurs manę ſuntęs.

25. Tai kalbējau jums, pas jus budam's.

26. Bet palinkſmintojis, Dwáwenta, kurę Tēwas atſús mano wardan, tas jus wiſlab ißmokys ir jums primis wis, ką aß jums ſakiau.

27. Pakáju paliekmi jums, ſawo pakáju dûmi jums. Ne taip jums dûmi, kaip swiets dûda. Szirdis jusû te ne nuſigáſt ir te neſibijos.

28. Girdējote, kad jums esmi ſakęs: aß nueimi, ir ſugryßtu wēl pas jus. Kad manę mylētumbit', tay paſidžaugtumbit', kad ſakęs esmi, aß eimi pas Tēwą; nēs Tēwas didésnis už manę.

29. Jr dabar ſakiau jums, pirm ne kaip ſtoſis, jeib, kûmet ſtoſis, jús tikētumbit.

30. Aß tolaus ne daug ſu jumis kalbēſu; nēs ateit kunigaikßtis ßio swieto ir ant manęs nieko ne tur.

31. Bet jeib pažintu swietas, kad aß mylu Tēwą ir taip darau, kaip man Tēw's liepęs, kélkities ir eikim iß czę.

15. Pérſkyrimas.

Raginimas ant ißſilaikimo tikējime, méilēje ir kantrume.

Aß tikraſis wynmedis, ir mano Tēws wyno ſodininks.

2. Kiekwieną wynßakélę prie manęs, ne neßanczę waiſaus, atims jiſai, ir kiekwieną waiſų néßanczę apczyſtis, kad daugiaus waiſaus néßtu.

3. Jús dabar czysti ēsat dēley
żodzio, kurį aß jums sakiau.
4. Pasilikit manije, ir aß ju-
sije. Kaipo wynßakéle nēy jo-
kio waisaus iß sawęs ne gal
néßti, jey ji ne pasiliekt prie
wynmedzio; taipo ir jús ne,
jey manije ne pasiliekat.
5. Aß wynmedis, jús wyno
ßakéles; kas manije pasiliekt, ir
aß jamè, tas daug waisaus
néßa; nēs be manęs jús nieko
ne gálit daryt.
6. Manije ne pasiliekąsis ßa-
lin métam's yra, kaip wyno
ßakéle, ir padzústa; tokios yra
surenkamos ir métamos į ugnį,
ir tur dégti.
7. Jey manije pasiliekate, ir
mano żodis jusije pasiliekt, mel-
site ko norit, ir tai jums nusi-
důs.
8. Tamè mano Tēwas gár-
binam's, kad daug waisaus
néßat ir pastojat mano moki-
tineis.
9. Kaip manę mano Tēwas
myl, taip aß ir jus mylu. Pa-
silikit mano méilēje.
10. Jey mano prisákimus lai-
kot, tay mano méilēje pasilie-
kat; kaipo aß sawo Tēwo pri-
sákimus laikau ir pasiliekmi jo
méilēje.
11. Toktai jums sakau, kad
mano dzaugsmas jusije pasiliktu,
ir jusû dzaugsmas tobulas butu.
12. Tai mano prisákim's, kad
kits kitą mylētumbit, kaip aß
jus mylu.
13. Niek's didésnês meilês ne
tur, kaip tą, kad sawo gywastį
paliekti uż sawo prietelus.
14. Jús este mano prietelei,
jey dárot', ką aß jums įsakiau.
15. Ne sakau tolaus, kad jús
bérnai ēsat; nēs bérnas ne żino,
ką jo ponas dáro, bet jums sa-
kiau, kad prietelei ēsat. Nēs
wislab, ką iß sawo Tēwo gir-
dējau, jums pasakiau.
16. Jús manę ne ißsirinkot,
bet aß jus ißsirinkau ir pasky-
rau, kad jús nueitumbit ir
waisų néßtumbit, ir jusû wai-
sus pasiliktu. Jeib, kad Tēwą
meldzat mano wardan, jis jums
tai důtu.
17. Tai jums įsakau, kad kits
kitą mylētumbit.
18. Jey swiet's jusû nekencz,
tay żinokit, kad tas manę pirm
jusû nekentęs.
19. Jey butumbit nů swieto,
tay swiets sawąję mylētu, ka-
dangi ne nů swieto ēsat, bet aß
jus nů swieto ißsirinkau, dēl to
jus nekencz swietas.
20. Atsiminkit żodzio mano,
jums sakyto: bérnas ne didésnis
uż sawo poną. Jey manę pér-
sekinējo, tay ir jus pérsekinēs;
jey mano żodį láike, tay ir jusû
laikys.

21. Bet tai darys mano war=
do dēley; nēs to ne pażysta,
kurs manę suntęs.
22. Kad ne buczau atējęs ir
jiems sakęs, tay jie ney jókio
grieko ne turētu; bet dabar jie
ne gal atsikalbēt, sawo griekus
teisinti.
23. Kas manę nekencz, tas ir
mano Tēwą nekencz.
24. Kad aß ne buczau tus
dárbus daręs tarp jû, kurus
ney wiens ne daręs, tay jie ney
jókio grieko ne turētu; bet da=
bar jie tus mátę yra, ir taczau
ne tiktay manę, bet ir mano
Tēwą nekencza.
25. Taczau kad ißsipilditu ans
żodis, jû żokane raßytas: jie
be reikalo manę nekencza.
26. Bet kad Palinksmintojis
ateis, kuri aß jums súsu nû
Tēwo, Dwáse tiesôs, kuri iß
Tēwo ißeit, ta lùdis apie ma=
nę.
27. Ogi ir jús lùdisite: nēs
iß pradżôs pas manę buwot'.

16. Pérskyrimas.

Apie busenti pérsekinējimą. Kristaus nuējimą, ir maldôs ißklausimą.

Tai jums sakiau, kad ne pasi=
piktintumbit.
2. Jie ißmès jus iß surinkimû.
Bet ateit czēsas, kad kursai jus
użmuß, tarsis Diewui garbę
ą.
3. Ir tai jums todēl darys,
kad ne pażysta ney mano Tēwo,
ney manęs.
4. Bet tai aß jums kalbējau,
jeib tada, kad ateis tas czēsas,
atsimintumbit to, kad aß jums
tai pasakiau. Bet to iß pra=
dżôs jums ne sakiau, nēs pas
jus buwau.
5. Bet dabar aß eimi pas tą,
kursai manę sunte, ir ney wien's
iß jusû ne kláusa manę: kur tu
eini?
6. Bet kadangi jums tai kal=
bējau, jusû ßirdis smútka pri=
pildita yra.
7. Bet aß jums tiesą sakau:
gér jums yra, kad aß nueimi.
Nēs jey ne nueimi, Palinksmin=
tojis ne ateit pas jus; bet jey
nueimi, súsu ji pas jus.
8. Ir jis atējęs káltis swietą
dēl grieko, ir dēl teisybês, ir
dēl súdo.
9. Dēl grieko, kad ne itik i
manę.
10. Bet dēl teisybês, kad aß
pas Tēwą eimi, ir jau manęs
daugiaus ne regēsit.
11. Dēl súdo, kad kunigaikßtis
ßio swieto jau yra súditas.
12. Turu dar jums daug
sakyti, bet dabar tai pakélti ne
galite.
13. Bet kada ana tiesôs Dwá=
se ateis, iwés jus i wisą tiesą.
Nēs ji nûg sawęs ne kalbēs,

bet ką iszgirs, tai kalbēs, ir
ateiſenczus daiktus jums ap=
ſakys.
14. Ta manę pérszwies, nēſa
isz manojo ims ir apſakys
jums.
15. Wis, ką tur Tēwas, tai
mano yra; dēl to ſakiau, ji isz
manojo ims ir jums apſakys.
16. Po mažám, tay ne regēſit
manęs; ir wēl po mažám, tay
regēſit manęs; nēs asz eimi pas
Tēwą.
17. Tay kalbējo keli isz jo
mokitinû tarp ſawęs: kas tay
yra, ką jis mums kalba: po
mažám, tay ne regēſit manęs,
ir wēl po mažám, tay regēſit
manęs; ir kad asz eimi pas
Tēwą?
18. Tay ſake jie: kas tai yra,
ką jis kalba: po mažám? Ne
žinom, ką jis kalba.
19. Tay Jēzus ſupráto, kad
jie jį klauſt norējo, ir tare
jiems: apie tai klauſinējat tarp
ſawęs, kad ſakiau: po mažám,
tay ne regēſit manęs, ir wēl
po mažám, tay regēſit manęs.
20. Isz tieſôs, isz tieſôs, ſa=
kau jums: jús werkſite ir rau=
doſite, bet ſwietas dzaugſis; bet
jús ſmútni buſite, taczau juſû
ſmutnybe turēs į dzaugſmą pa=
wirſti.
21. Moteriszke gimdydama
ſmutnybę tur, nēs jôs adyna
atējo; bet pagimdzuſi kúdikį
jau ne atmena ji tôs tužbôs, dēl
dzaugſmo, kad žmogus užgimęs
ant ſwieto.
22. Ogi ir jús dabar ſmut=
nybę turite; bet wēl regēſu jus,
ir juſû szirdis linkſmiſis, ir juſû
linkſmybę ney wiens ne atims
nůg juſû.
23. Ir toje dienoje nieko ne
kláuſite manęs. Isz tieſôs, isz
tieſôs, ſakau jums: jey ko pra=
szyſite Tēwą mano wardan, tay
dus jums.
24. Ikszoley nieko ne prászēt
mano wardan; praszykit', tay
imſit, kad linkſmybe juſû butu
tobula.
25. Tay jums per prilygini=
mą kalbējau; bet ateit czēſas,
kad jau ne daugiaus per prily=
ginimus asz jums kalbēſu, bet
áiszkey apie ſawo Tēwą jums
apſakyſu.
26. Tą paczę dieną mano
wardan praszyſite; ir ne ſakau
jums, manę Tēwą už jus pra=
szyſenti.
27. Nēs pats Tēwas myl jus,
todēl, kad jús manę mylit' ir
tikit', manę nůg Tēwo iszējuſį.
28. Iszējau nůg Tēwo ir
atējau į ſwietą; ir wēl paliekmi
ſwietą ir eimi pas Tēwą.
29. Tare jam mokitinei: sztay,
dabar áiszkey kalbi ir ney jókio
prilyginimo ne ſakai.

30. Dabar žinome, tawę wisus dáiktus žinanti ir ne priwálanti, kad tawę kas kláustu; togidēl tikime, tawę nůg Diewo išējusi.

31. Jēzus atsáke jiems: dabar tikite.

32. Sztay, ateiti adyna ir jau atējo, kad jús išsklaidinti busite, kiek wiens į sawaję, ir manę wieną paliksit'; bet aš ne esmi wienas, nēs Tēwas yra pas manę.

33. Tai su jumis kalbējau, kad manije pakáju turētumbit. Swiete túžba turite; bet bukit linksmi, aš pérgalējau swietą.

17. Pérskyrimas.

Kristaus malda už sawę, sawo mokitinus ir surinkimą.

Tai kalbējęs Jēzus, pakēle sawo akis dangun' ir tare: Tēwe, adyna atējo, kad sawo Sunų péršwiestumbei, kad ir tawę tawo Sunus péršwiestu,

2. Kaipo tu jam mácę dawei ant wiso kuno, jeib jis ámžiną gywátą důtu wisiems, kurus jam dawei.

3. Bet tai yra ámžina gywatà, kad jie tawę, wienatiji tikrąji Diewą ēsanti, ir kuri tu suntei, Jēzų Kristų, pažintu.

4. Aš tawę péršwieczau ant žémês ir pabaigiau dárbą, tawęs man důtą, kad tą darycząu.

5. Irgi dabar péršwiesk manę, tu Tēwę, prie sawęs, su ta swiesybe, kurę turējau pas tawę, swietui dar ne buwus.

6. Aš tawo wárdą apréiškiau žmonēms, kurus tu man dawei iš swieto. Jie tawo buwo, ir tu jůs man dawei, ir jie tawo žodį laike.

7. Dabar jie žino, kad wis, ką tu man dawei, nůg tawęs yra.

8. Nēsa žodzus, tawęs man důtus, aš jiems dawjau; ir jie jůs priēmę ir tikray išpažino, manę nůg tawęs išējusį, ir tik, kad tu manę suntęs.

9. Aš meldzu už jůs; ir ne meldzu už swietą, bet už tus, kurus man dawei; nēsa jie tawo yra.

10. Ir wis, kas mano yra, tai ir tawo, ir kas tawo, tai ir mano yra, ir péršwiestas esmi jůse.

11. Ir aš ne esmi daugiaus ant swieto, bet jie yra ant swieto, ir aš ateimi pas tawę. Szwentasis Tēwe, išlaikyk jůs tawo wardan, kurus tu man dawei, kad jie wienu butu, kaipo ir mudu.

12. Koley pas jůs buwau ant swieto, išlaikiau jůs tawo wardan. Kurus tu man dawei, tůs

apsáugojau, ir ney wienas iß jû ne prapůle, kaip tikt tas prapůlęsis sunus, kad ráßtas ißsipilditu.

13. Bet dabar pas tawę ateimi, ir kalbu toktai ant swieto, kad jie sawije pilnay turētu mano linksmybę.

14. Aß jiems dawjau tawo żodi, ir swietas jû nekenczą; nēsa jie ne yra nůg swieto, kaip ir aß ne esmi nůg swieto.

15. Ne meldżu, kad jûs atimtumbei nůg swieto, bet kad jûs apsáugotumbei nůg pikto.

16. Jie ne yra nůg swieto, kaip ir aß ne esmi nůg swieto.

17. Paßwésk jûs sawo tiesoje, nēsa tawo żodis yra tiesa.

18. Kaipo tu manę suntei i swietą, taipo ir aß jûs sunczu i swietą.

19. Aß pats pasißwenczu uż jûs, kad ir jie paßwésti butu tiesoje.

20. Bet ne tiktay uż jûs meldżu, bet ir uż tus, kurie per jû żodi i manę tikēs.

21. Kad jie wisi butu wienu, kaipo tu, Tēwe, manije, ir aß tawije, kad ir jie musije wienu butu, kad swietas tikētu, tawę suntusi manę.

22. Ir aß jiems dawjau garbę, kurę tu man dawei, kad butu wienu, kaipo mudu wienu eswa.

23. Aß jûse, ir tu manije, kad jie tobuli butu i wieną, ir swietas ißpażintu, kad tu manę suntei, ir myli jûs, kaip tu manę myli.

24. Tēwe, aß noru, kad, kur aß esmi, ir tie butu pas manę, kurus man dawei, kad mano ßlowę regētu, kurę man dawei, nēs tu manę mylējei pirm swieto nugruntawójimo.

25. Teisusis Tēwe! swietas tawęs ne pażysta; bet aß tawę pażystu, ir ßie ißpażysta, kad tu manę suntei.

26. Ir aß jiems tawo wárdą żinomą dariau, ir jiems żinomą darysu, kad meile, su kure tu manę myli, butu jûse, ir aß jûse.

18. Pérskyrimas.

Kristaus kentējimas darżè, po Kaipoßum ir Pilotu.

Tai Jēzus kalbējęs ißējo su sawo mokitineis per upę Kidron; czę dárżas buwo, i kuri jis iējo ir jo mokitinei.

2. Bet Judoßus, kurs ji ißdawe, taipojau tą wietą żinójo, nēs Jēzus tánkey susieidawo ténay su sawo mokitineis.

3. Kaipgi Judoßus buwo su sawim ēmęs pulkus ir wyrausû kunigû bey Parizēußû tarnus, atējo tén su żibureis, lámpomis ir su ginklais.

4. Taygi Jēzus żinodams wis-
lab, kas jam nusidůsis, iszējęs,
tare jiems: ko jůs jēszkote?
5. Jie atsáke jam: Jēzaus isz
Nazaret. Jēzus tare jiems:
Asz esmi. Bet Judoszus, kurs
ji iszdawe, taipojau su jeis sto-
wējo.
6. Kaipgi Jēzus jiems sake:
Asz esmi, jie traukies atgalos
ir ant żémês parwirto.
7. Tay jis jůs wēl paklàuse:
ko jēszkot? bet jie tare: Jēzaus
isz Nazaret.
8. Jēzus atsáke: sakiau jums,
kad asz tas esmi; jeygu manęs
jēszkote, tay szie te eina.
9. (Kad ans żodis, jo pasaky-
tas, iszsipilditu: ne prapuldzau
ney wieno isz tû, kurus man
dawei).
10. Tay Simonas Pétras
turēdams kárdą, tą isztrauke ir
isztikęs wyrauso wyskupo bérną,
nukirto jam jo dészinę ausi; ir
tas bérnas wardu buwo Mal-
kus.
11. Tay Jēzus tare Pétrui:
ikiszk sawo kárdą i maksztis.
Argi asz ne gérsu to kyliko,
kuri mano Tēwas man dá-
węs?
12. Bet pulkas ir wyrausasis
żàlnieriû, ir Zydû tarnai, su-
gáwę Jēzų ji surisze,
13. Ir nuwede ji pirmjaus
a Annoszų, tas buwo Kaipo-
szaus ůszwis, kurs tą métą wy-
rausas wyskupas buwo.
14. Bet Kaiposzus tasai buwo,
kursai Zydams wélijo, gér ēsant,
kad wiens żmogus nużawintas
butu uż żmones.
15. Bet Simonas Pétras séke
paskuy Jēzų, ir kits mokitinis.
Tas mokitinis wyrausam wy-
skupui pażystams buwo, ir su
Jēzumi iējo i wyrauso wyskupo
paloczų.
16. Bet Pétras lauké stowējo
uż duriû. Tay laukan iszējęs
antras mokitinis, kurs wyrau-
sam wyskupui pażystams buwo,
kalbējo su wartininke ir Pétrą
iwede.
17. Tay merga, wartininke,
tare Pétrui: ar ir tu ne esi
wiens mokitiniû to żmogaus?
Jis sake: ne esmi.
18. Bet stowējo bernai bey
tarnai ir angliû ugni sukúrę
buwo, nēsa szalta buwo, ir szil-
dēsi. Bet Pétras pas jůs sto-
wējo ir szildēsi.
19. Bet wyrausas wyskupas
klàuse Jēzų apie jo mokitinus
ir apie jo pamokslą.
20. Jēzus jam atsáke: asz
dráse wy atwiray swietui kalbē-
jau. Asz wisados mokinau
szuilēsa ir bażnyczoj, kur wisi
Zydai susieina, ir paslapczey
nieko ne kalbējau.
21. Kamgi manę apie tai

klàusi? Paklàusk apie tai tus, kurie girdējo, ką jiems kalbē-
jau; sztay, tie páttys žino, ką sakiau.
22. Bet jam tai bekalbant, wiens tû tarnû, kurie drauge
czę stowējo, Jēzui per ausį dawe, sakydams: ar taip taw reikia
atsakyti wyrausam wyskupui?
23. Jēzus atsáke: jey piktay kalbējau, tay iszlùdik, tai pikt
ēsant; bet jey geray kalbējau, kodēl manę muszi?
24. Ir Annoszus jį surisztą sunte pas wyrausį wyskupą
Kaiposzų.
25. Bet Simonas Pétras sto-
wējo ir szildēsi. Tay jie sake jam: ar tu ne esi wiens jo mo-
kitiniû? bet jis užsigyne, tary-
dams: ne esmi.
26. Sake jam wiens wyrauso wyskupo tarnû, gentis ano, ku-
rio ausį Pétras buwo nukirtęs: ar asz tawę ne regējau daržè
pas jį?
27. Tay Pétras wēl užsi-
gyne. Ir tůjaus gaidys pra-
gydo.
28. Tay wéde jie Jēzų nůg Kaiposzaus į súdo namus. Ir
buwo ankszti. Ir jie ne ējo į súdo namus, kad ne pastotu ne-
czysti, bet welykas wálgitu.
29. Tay iszējęs Pilotas pas jůs tare: ko turit' skųst ant szio
žmogaus?
30. Jie atsakydami tare jam: kad tas ne butu piktadējas, ne
butumbim jį taw padáwę.
31. Tay atsáke Pilotas jiems: taygi imkite jį ir pagal sawo
žokaną jį súdikite. Tay Zydai jam tare: mums ne walè ney
wieną nužawinti.
32. Kad iszsipildytu Jēzaus žodis, kurį kalbējo, žénklin-
dam's, kokiù smerczù mirsęs.
33. Tay Pilotas wēl įējo į súdo namus ir pawadinęs Jē-
zų, tare jam: argi tu esi Zydû karálus?
34. Jēzus atsáke: ar pats tai isz sawęs kalbi? Argu kiti taw
tai apie manę pasáke?
35. Pilotas atsáke: ar asz Zyds esmi? Tawo žmones ir wyrausi
kunigai tawe man padawe; ką-
gi darei?
36. Jēzus atsáke: mano kara-
lyste ne esti isz szio swieto. Kad mano karalyste isz szio swieto
butu, mano tarnai dēley tôs karáutu, kad ne buczau padůtas
Zydams; bet dabar mano kara-
lyste ne esti isz czę.
37. Tay tare Pilotas jam: argi tay tu taczau esi karálus?
Jēzus atsáke: tu sakai, asz esmi karálus. Asz ant to gimęs ir
ant swieto atējęs, kad lùdiczau tiesą. Kurs isz tiesôs yra, tas
klauso mano balso.
38. Pilotas tare jam: kasgi

yra tiesa?, Ir tai pasákęs išėjo
wēl pas Zydus ir tare jiems:
aš ne randu ney jokiôs kaltês
ant jo.
39. Bet jús toki páproti tu=
rite, kad aš jums ant welykû
wieną išléiscząu; argi dabar
norite, kad jums Zydû karálų
išléisczau?
40. Tay jie wēl wisi šauke,
tarydami: ne tą, bet Barra=
bošų. Bet tas Barrabošus
buwo razbáininkas.

19. Pérskyrimas.

Kristaus kentėjimas, smertis, ir palái=
dojim's.

Tay Pilotas Jēzų ēmęs, jį nu=
plake.
2. Ir zalnierei nupynę wai=
niką iš eršķēczû, uždėjo tą ant
jo galwôs, ir apsaute jį pur=
purôs rubù,
3. Ir tare: sweiks Zydû ka=
rálau. Ir dawe jam per ausis.
4. Tay wēl išėjęs Pilotas
laukan, tare jiems: žurēkit, aš
jums jį išwedu laukan, kad
pažintumbit, manę ant jo ney
jokiôs kaltês ne randanti.
5. Taipo Jēzus laukán išėjo,
néšdam's eršķēczû wainiką ir
purpurôs rúbą. Ir jis sake
jiems: štay, žurēkit', koksai
žmogus!
6. Kaip jį išwydo wyrausi
kunigai ir tarnai, šauke jie saky=
dami: nukryžawok, nukryžawok!
Pilotas sako jiems: imkite jį,
nēsa aš ne randu ney jokiôs
kaltês ant jo.
7. Zydai jam atsáke: mes pri=
sákimą turim, ir pagal tą pri=
sákimą jis tur mirti; nēs jis
pats Diewo sunumi pasidáre.
8. Pilotas išgirdęs tus žo=
džus, jû daugiaus bijójos.
9. Ir wēl įėjęs į súdo namus
tare Jēzui: iš kur tu esi? Bet
Jēzus jam nieko ne atsáke.
10. Tay Pilotas tare jam: ar
ne kalbi su manimi? Ar ne
žinai, manę mácę turinti, tawę
nukryžawot, ir mácę turinti,
tawę paléisti?
11. Jēzus atsáke: tu ne turē=
tumbei ney jokiôs máciês ant
manęs, jey taw ne butu dûta
iš aukštybês. Togidēl kurs
manę taw išdawe, didésnį grie=
ką tur.
12. Iš to czēso jēškójo Pilo=
tas, kaipo jį paléistu. Bet Zy=
dai šauke, tarydami: jey jį pa=
léidi, ne esi Ciecoraus priete=
lus; nēs kas karálumi dáros,
tas yra prieš Ciecorų.
13. Pilotas išgirdęs tus žo=
džus, išwede Jēzų laukan ir
užsidēso ant súdo krásês, ant
wietôs, wadinamôs: ant aukš=
tojo brûko, žydiškay: Gabba=
ta.
14. Bet buwo prisigatáwijimo

diena welykosa, apie ßéßtą ady-
ną. Ir jis tare Zydams: ßtay,
jusû karálus.
15. Bet jie ßauke: ßalin, ßa-
lin su tům, nukryżawok jį! Tare
Pilotas jiems: ar jusû karálų
nukryżawosu? Wyrausi kunigai
atsáke: ne turime ney jókio ka-
rálaus, kaip tikt Ciecorių.
16. Tay jis jiems jį padare,
kad butu nukryżawotas. Bet
jie ēme Jēzų ir jį nuwede.
17. Ir jisai néßdam's sawo
kryżių ißējo prie wietôs, wadi-
namôs Lawongalwû wieta; ży-
dißkay wadinamôs: Golgata.
18. Czę jį nukryżawójo, ir su
jůmi kitudu, abißaley, bet Jēzų
widuje jû dwiejû.
19. Bet Pilotas paráße uż-
raßą ir pastáte tą ant kryżaus;
ir buwo paraßyta: Jēzus iß
Nazaret, Zydû karálus.
20. Tą użraßą skaite daug
Zydû; nēsa ta wieta arti miesto
buwo, kur Jēzus nukryżawotas
yra. Ir buwo paraßyta ży-
dißkay, grykißkay ir lotyniß-
kay.
21. Tay tare Zydû wyrausi
kunigai Pilotui: ne raßyk: Zy-
dû karálus; bet jį sakiusį: aß
esmi Zydû karálus.
22. Pilotas atsáke: ką para-
ßiau, tai paraßiau.
23. Bet zalnierei Jēzų nukry-
żawoję ēme jo rubus ir padáre
ketures dalis, kiek wienam zal-
nieriui wieną dáli, taipojau ir
sermēgą. Bet sermēga buwo
nesúta, nů paties wirßaus per
wisą austa.
24. Tay kalbējo jie tarp sa-
węs: ne pérdalykime tą, bet
apie ję mèskim burtą, kam tékti
turēs. Kad ißsipilditu ráßtas,
sakąs: jie rubus mano tarp sa-
węs dalijo ir apie mano ser-
mēgą burtą méte. Tay dáre
zalnierei.
25. Bet stowējo pas Jēzaus
kryżių jo mótina, ir jo mótinôs
sesů, Marya, Klēopo pati, ir
Marya Madlyna.
26. Tay Jēzus ißwydęs sawo
mótiną, ir mokitinį, kurį jis
mylējo, pas ßálį stowinti, tare
sawo mótinai: moterißk, ßtay,
tai tawo sunus.
27. Potam tare mokitinui:
ßtay, tai tawo mótina. Ir nůg
tôs adynôs ēme ję mokitinis
pas sawę.
28. Paskuy Jēzus żinodam's,
jau wislab atliktą ēsant, kad
ráßtas ißsipilditu, tare: aß
trokßtu.
29. Tay stowējo tén rykas,
pilnas uksůsu. Bet jie pri-
pilde kempinį uksůsu ir użdēję
ant yzopo prilaike tą prie jo
burnôs.
30. Bet kaip Jēzus paragáwęs
buwo uksůsą, tare jis: atlikta.

Ir palenkęs gálwą, iſzléido
dwáſę.
31. Bet Zydai, dienai priſigatá-
wijimo ēſant, kad lawonai ant
kryzaus ſabatoje ne paſiliktu,
(nēſa dide buwo ta diena ſaba-
tôs) melde jie Pilotą, kad důtu
jû blauzdas ſuláuzit ir jůs
nuimti.
32. Tay atējo zalnierei, ir
pirmam ſulauze blauzdas, ir
antram, kurſai ſu jům buwo
nukryzawotas.
33. Bet pas Jēzų atėję regē-
dami, jį jau numirus, ne láuze
jo blauzdas.
34. Bet wienas iſz zalnieriû
atwēre ſu ragotine jo ſzoną,
ir tůjaus iſzējo kraujas ir wan-
dů.
35. Ir tas, kurſai tai regējęs,
lùdijo apie tai, ir jo lùdijimas
yra tikras, ir tas pats zino,
tieſą ſakąs, kad ir jús tikētum-
bit.
36. Nēſa tai nuſidawe, kad
ráſztas iſzſipilditu: ney wieną
kaulą jo neſuláuzikit.
37. Ir wēl kits ráſztas kalba:
jie iſzwys, į kurį jie dúre.
38. Potam melde Pilotą Jo-
zēpas iſz Arimatiôs, kurs buwo
Jēzaus mokitinis, bet ſlapczey,
iſz baimês del Zydû, kad nu-
imtu lawoną Jēzaus. Ir Pilo-
tas tai pawélijo. Dēl to atejo
ir nuēme lawoną Jēzaus.
39. Bet atējo ir Nikodēmus,
kurs kitą kartą prie naktiês pas
Jēzų atējęs buwo, atneſzdam's
myrras ir aloes ſumaiſzytas,
apie ſzimtą ſwarû.
40. Tay ēme jůdu Jēzaus
lawoną ir įwynojo jį į drobes
ſu zolēmis, kaip Zydai palái-
doti lúbidawo.
41. Bet buwo prie tôs wie-
tôs, kur jis nukryzawotas bu-
wo, dárzas, ir tamè darzè
naujas kápas, į kurį niekados
ney wienas ne buwo dētas.
42. Czonay jůdu padējo Jē-
zų, dēl priſigatáwijimo dienôs
Zydû, kadangi tas kápas arti
buwo.

20. Pérſkyrimas.

Kriſtaus priſikēlimas apréikſztas ir pa-
twirtintas Judēoje.

Pirmoj' dienoj' ſabatû Marya
Madlyna ateit ankſty, kad dar
tamſu buwo, pas kápą, ir iſz-
wyſta, ákmenį nůg kápo atim-
tą.
2. Tay ji bēga ir ateit pas
Simoną Pétrą ir pas aną kitą
mokitinį, kurį Jēzus mylējo, ir
ſako jiemdwiem: atēme Wieſz-
patį iſz kápo ir ne zinome, kur
jį padējo.
3. Tay iſzējo Pétras ir antra-
ſis mokitinis ir atējo pas ká-
pą.
4. Bet tůdu bēgo podraug,

ir antrasis mokitinis pranóko
Pétrą ir pirma atējo pas ká-
pą.
5. Pasilenkęs żúr ir máto
drobes padētas; bet pats tén
ne iējo.
6. Tay atējo Simonas Pétras
paskuy ji ir iējo i kápą ir isz-
wysta drobes padētas,
7. Jr sképetą, su kure Jēzaus
galwa buwo aprišta, ne pas
drobes padētą, bet i száli su-
wynotą ant skyrôs wietôs.
8. Potam iējo ir antrasis
mokitinis, kurs pirmjaus atējo
pas kápą, ir iszwydo ir iti-
kējo.
9. Nēs jie dar ne iszmáne rász-
tą, kad jis turējo kéltis isz nu-
mirusiû.
10. Tay mokitinei wēl su-
siējo.
11. Bet Marya stowējo pas
kápą, werkdama laukè. Jr kaip
ji werke, i kápą żwilgterējo,
12. Jr památe dų angēlų
baltais rubais, sēdinczų, wieną
prie galwôs, ir antrą prie kójû,
kur jie buwo Jēzaus lawóną
padēję.
13. Jr tûdu jei tare: mote-
riszk', ko werki? Ji sake jiem-
dwiem: jie atēme mano Wiesz-
pati, ir ne żinau, kur jie ji
padējo.
14. Jr tai atsakydama atsi-
gręże atgalos ir iszwysta Jēzų
stowinti, ir ne żino, tai Jēzų
ēsanti.
15. Sako jei Jēzus: moteriszk',
ko werki? ko jēszkai? Ana du-
mójo, czēpininką ēsanti, ir sako
jam: pone, ar tu ji szalin neszei,
tay pasakyk man, kur ji padējei,
tay asz ji atneszius.
16. Tare jei Jēzus: Marya!
Tay ji atsigrężusi, sako jam:
Rabbuni! tai musû żodżeis:
mokitojau!
17. Tare jei Jēzus: ne pa-
krùtik manęs; nēs dar ne użż-
żengiau pas sawo Tēwą. Bet
eik pas mano brolius ir pa-
sakyk jiems: użżengiu pas sawo
Tēwą ir pas jusû Tēwą, pas
sawo Diewą ir pas jusû Diewą.
18. Ateit Marya Madlyna,
pranészdama mokitiniems: asz
Wieszpati regējau, ir jis man
tai pasáke.
19. Bet ant wákaro tôs pa-
czôs sabatôs, kaip mokitinei
susirinkę, ir durys użrakintos
buwo, isz báimês dēl Zydu, atējo
Jēzus ir stójos widuj' jû ir
tare jiems: pakájus jumus!
20. Jr tai pasákęs, parode
jiems rankas ir sawo szoną; tay
prasidżùgo mokitinei, iszwydę
Wieszpati.
21. Tay Jēzus wēl tare jiems:
pakájus jumus! Kaipo manę
sùnte Tēwas, taip ir asz jus
sunczu.

22. Ir tai ißtarę̃s kwēpe į jûs ir tare jiems: imkite ßwentą Dwáſę.
23. Kuriems jús griekus atléiſite, tiems yra atléiſti: ir kuriems tus ne atléiſite, tiems bus tie ne atléiſti.
24. Bet Tamoßus, wienas iß dwylikôs, kuri wadina dwynù, ne buwo ſu jeis, Jēzui ateinant.
25. Todēl ſake jam kiti mokitinei: mes regējom Wießpatį. Bet jis jiems ſake: jey ne ißwyſu jo rankoſa winû wietas, ir ne įdēſu ſawo pirßtą į winû wietas ir ne įdēſu ſawo rankas į jo ßoną, ne įtikēſu.
26. Ir po aßtûnû dienû buwo wēl jo mokitinei widuj', ir Tamoßus ſu jeis; ateina Jēzus durims ēſant uzrakintoms, ir ſtojas widuj' jû ir ſako: pakájus jumus!
27. Potam tare Tamoßui: dûk ßę ſawo pirßtą ir regēk mano rankas, ir ißtieſk ſawo ranką ir įdēk ję į mano ßoną, ir ne buk netikis, bet tikis.
28. Atſáke Tamoßus ir tare jam: mans Wießpatie ir mans Diewe!
29. Sako jam Jēzus: kadangi manę matei, Tamoßau, tay tiki. Ißganyti, kurie ne máto, ir taczau tik.
30. Ir daug kitû zénklû dare Jēzus po akiû ſawo mokitiniû, kurie ne paraßyti ßitoſa knygoſa.
31. Bet tie yra paraßyti, kad tikētumbit, Jēzų ēſanti Kriſtų, Diewo Sunų, ir kad per tikējimą gywaſti turētumbit jo wardan.

21. Pérſkyrimas.

Kriſtaus priſikēlimas apréikßtas Galilēoj'.

Potám wēl paſiródē Jēzus mokitiniems pas mares prie Tibēriôs. Bet jis taipo paſiróde:
2. Buwo podraug Simonas Pétras, ir Tamoßus, kurs dwynù wadinamas, ir Natanaēlis, iß Kanôs Galilēôs, ir ſunudu Zebedējaus, ir kitu du jo mokitiniû.
3. Sako jiems Simonas Pétras: aß nuéiſu zwejûti. Jie ſako jam: tai eiſim ir mes ſu tawim. Jie ißējo, ir tůjaus įzenge į laiwą; ir tą nakti nieko ne gáwo.
4. Bet dabar jau praáußus, ſtójoſ' Jēzus ant kráßto; bet mokitinei ne zinójo, tai Jēzu ēſanti.
5. Tare jiems Jēzus: waikai, ar ne turite ką wálgit? Jie atſáke jam: ne turim.
6. Bet jis ſake jiems: mèſkit tinklą po deßinēs laiwo, tay

rasite. Tay jie méte, ir jau daugiaus ne galējo jį traukt, dēl daugumo žuwjû.

7. Tay tare ans mokitinis, kurį Jēzus mylējo, Pétrui: Wieszpats yra. Tay Simonas Pétras iszgirdęs Wieszpatį ēsanti, apsijůse marszkineis (nēs buwo nůgas) ir įsimete į mares.

8. Bet kiti mokitinei atējo ant laiwo (nēs ne toly buwo nůg krászto, bet apie dų szimtų mástû) traukdami tinklą su žuwimis.

9. Kaipgi jie iszējo ant krászto, iszwydo jie anglis padētas ir žuwis ant jû, bey důną.

10. Tare jiems Jēzus: atnészkit tû žuwjû, jusû dabar sugautû.

11. Įženge Simonas Pétras ir isztrauke tinklą ant žémês, pilną didziû žuwjû, szimtą ir penkisdészimtis ir tris. Ir norint jû taip daug buwo, taczau ne suplyszo tinklas.

12. Tare jiems Jēzus: eikit, laikykit pētus; bet ney wienas isz mokitiniû ne dryso jį kláusti: kas tu esi? žinodami, Wieszpatį ēsantį.

13. Tay ateina Jēzus ir ima důną ir důda jiems, taipojau ir žuwis.

14. Ogi tas yra tréczas kartas, kad Jēzus pasirodęs sawo mokitiniems, kaip prisikēlęs isz numirusiû.

15. Irgi jiems pētus pawálgius, tare Jēzus Simonui Pétrui: Simone Jonószau, ar myli tu manę daugiaus, kaip szie? Jis sako jam: berods, Wieszpatie, tu žinai, kad asz tawę mylu. Sako jis jam: ganyk mano ēryczus.

16. Jis antrą kártą sako jam: Simone Jonószau, ar myli manę? Jis sako jam: berods, Wieszpatie, tu žinai, kad asz tawę mylu. Jis sako jam: ganyk mano awis.

17. Sako jis tréczą kártą jamui: Simone Jonoszau, ar myli manę? Pétras nusismútijo, kad jam tréczą kártą sake: ar myli manę? Ir sake jam: Wieszpatie, tu wisus dáiktus žinai, tu žinai, kad asz tawę mylu. Sako jam Jēzus: ganyk mano awis.

18. Isz tiesôs, isz tiesôs, sakau taw: kaip buwai jaunésnis, pats apsijůsdawai ir waikszczodawai, kur norēdawai; bet kad pasęsi, isztiesi sawo rankas, ir kits tawę apjůs ir nuwes, kur ne nori.

19. Bet tai jis sake, kad pażénklintu, kokiu smerczu jis Diewą garbisęs. Bet tai sakęs tare jam: sék paskuy manę.

20. Bet Pétras atsigréżęs pa-

máte sekanti tą mokitini, kuri Jēzus mylējo, kursai taipojau prie jo krutinês prie wakarēnês buwo gulējęs ir taręs: Wießpatie, kursai yra tawę ißdůdąs?

21. Tą ißwydęs Pétras, sako Jēzui: Wießpatie, ogi ßis ką?

22. Sako jam Jēzus: jey aß noru, kad tas pasiliktu, ikkoley aß ateimi, kas taw tai rúp? Tu sék' manę.

23. Tay ißējo tas żodis tarp broliû: tas mokitinis ne mirßta. Ir Jēzus ne sake jam: jis ne mirßta; bet: jey noru, kad pasiliktu, ikkoley aß ateimi, kas taw tai rúp?

24. Tas yra tas mokitinis, kursai lùdija apie tus dáiktus, ir tai paráßes. Ir mes żinome, tikrą ēsanti jo lùdimą.

25. Bet ir daugel kitû daiktû yra, kurus dare Jēzus, kurie, kad po kit's kitą paráßomi butu, tikiůs, kad ir pats swietas ne galētu aptwerti tû knygû, kurios butu raßytinos.

Dárbai arba nusidáwimai Apáßtalû, ßwento Lukoßaus.

1. Pérskyrimas.

Kristaus użżengimas, Motējaus pawadinimas ant Apáßtalû urēdo.

Pirmą kalbą tiesa paraßiau, mielas Teopile, apie tai wis, ką Jēzus pradējo ir daryt ir mokit,

2. Iki tai dienai, kurioj paimtas buwo, kaip Apáßtalams, kurus ißrinkęs per ßwentą Dwásę, paliepimą dáwęs buwo.

3. Kuriems po sawo kentējimo pat's gywas pasirode, per tuleropus ißsireißkimus, ir dáwēsi regēti tarp jû keturesdéßimt dienû, ir kalbējo su jeis apie karalystę Diewo.

4. Ir kaip jůs buwo suwadinęs, liepe jiems, idant ne ißeitu iß Jeruzalês, bet lauktu pażadējimo Tēwo, kuri (sake jis) girdējot iß manęs.

5. Nēs Jonas krikßtijo wándenimi, bet jús busite ßwenta Dwasė krikßtiti, ne ilgay po ßiû dienû.

6. Bet tie, kurie buwo susiēję, klause ji, tarydami: Wießpatie, ar ßiůczēs' wēl itaisysi karalystę Izraēlio?

7. Bet jis tare jiems: ne pa-
réitis jums źinoti czēsą, arba
adyną, kurę Tēwas sawo mácei
pasiláikęs yra,
8. Bet jús gausite szwentôs
Dwásês galybę, kuri ant jusû
ateis, ir busite mano ludinin-
kai Jeruzalēj, ir wisoj' Judēoj'
irSamarioj', ir ik' źémês krászto.
9. Ir tai taręs, buwo paim-
tas régimay, ir debesis jį szalin
atēme po jû akiû.
10. Ir jiems beźurint pasku
jį, jam dangun źengiant, sztay,
du wyru, baltais rubais aprē-
dytu, stowējo pas jůs,
11. Kuriůdu ir sake: jús wy-
rai isz Galilēôs, kam czę stowit
dangun źurēdami? szis Jēzus,
kursai nů jusû paimts yra dan-
gun, wēl taipo áteis, kaipo jį
regējot dangun źengiantį.
12. Tay jie sugryźo į Jeru-
zalę nůg kálno, kursai wadinams
alywû kálnas, ēsąs arti Jeru-
zalês, tikt per sabatôs kélą.
13. Ir kaip jie įējo, uźlópo
ant auksztôs swetlyczôs; nēs
czę laikēsi Pétras ir Jokubas,
Jonas ir Endrējus, Pilippas
ir Tamoszus, Baltramējus ir
Mattēoszus, Jokubas, Alpējaus
sunus, ir Simons Zelotes, ir
Judas Jokubo;
14. Tie wisi buwo podraug
wienszirdzey, besimelsdami ir
praszydami, su moterims ir su
Marya, mótina Jēzaus, ir su
jo broleis.
15. Ir tosa dienosa kēlęs
Pétras tarp mokitiniû, tare: (bet
buwo pulkas wardû draug su-
siējusû apie szimtą ir dwidé-
szimt).
16. Jús wyrai ir brolei! tu-
rējo iszsipildit tas rásztas, kuri
pirm to sakiusi yra szwenta
Dwáse per burną Dowido, apie
Judoszy, kursai buwo wádas
tû, kurie Jēzų sugáwo;
17. Nēs buwo su mumis pa-
skaitytas ir buwo sz urēdą su
mumis gáwęs.
18. Tas nepelne dirwą uź al-
gą neteisybês, ir pasikore ir
pusau pérplyszo; ir wisi jo wi-
durei iszpůle.
19. Ir tai wisiems źinoma
Jeruzalēj' gywénantiems, tai-
po, kad ta dirwa wadinama jû
źodzeis: Akeldama, tai esti,
kraujo dirwa.
20. Nēs paraszyta yra Psal-
mû knygosa: jû gywénimas
t'esie pústas, ir te ne esie ney
wien's, kurs tamè gywéntu, ir
jû wyskupyste te gauna kit's.
21. Taygi reikia wienam sziû
wyrû, kurie pas mus buwo
per wisą czēsą, kuriamè Pons
Jēzus tarp musû ir isz- ir
įējo,
22. Nů Jono krikszto, iki tai
dienai, kurioj' nů musû paim-

tas yra, lùdininkù pastoti su mumis jo prisikēlimo.
23. Ir pastáte dų, Jozēpą, wadinamą Barzabą, su prawardu Justus, ir Motēję,
24. Meldēsi, tarydami: Wieszpatie, tu wisû szirdis pažysti; parodik, kurį tu sziû dwiejû saw iszsirinkęs esi,
25. Kad wien's tû gautu szę służmą ir Apásztalû urēdą, nů kurio Judoszus atstójo, kad nueitu į jo wietą.
26. Ir burtą méte ant tû dwiejû; o ta burta trópijo Motēję; ir jis tape priskirtas wienolika Apásztalams.

2. Pérskyrimas.

Iszliejims szwentôs Dwásês ir Apásztalo Pétro kozonis.

Ir Sekminû dienai iszsipildzus, buwo wisi wienszirdzey podraug.
2. Ir umay rádosi użimas nů dangaus, kaip kokio didzio wējo, ir pripilde wisus namus, kuriůse jie sēdējo.
3. Ir liežuwjei pérdalyti jiems pasiróde, kaip ugniês liepsna; ir sēdosi ant jû kiekwieno;
4. Ir pilni pastójo Dwásês szwentôs, ir pradējo kalbēt kitais liežuwjeis, kaip Dwáse jiems dáwe iszkalbēt.
5. Bet buwo Jeruzalēj' gywéną Zydai, wyrai Diewo biją, isz wisokiû żmonû po dangum ēsanczû.
6. Tamgi balsui nusidawus susiējo daugumas żmonû, ir n' imane, ką mislit arba sakyt; nēs kożnas girdējo jůs sawo liežuwju kálbanczus.
7. Bet wisi pérsigandę dywijosi tarp sawęs, tarydami: sztay ar ne wisi szie kalbąjie yra isz Galilēôs?
8. Kaipogi kożnas girdim sawo liežuwį, kuriamè mes esme gimę?
9. Partai ir Mēdai ir Elamitai, ir kurie gywéname Mezopotamioj', Judēoj' ir Kappadocioj', Ponte ir Azioj',
10. Prygioj' ir Pampylioj', Egyptè ir szalisa Lybiôs pas Cyrēną, ir ateiwjei isz Rymo,
11. Zydai ir Zydû wierą priēmę, Kretēnai ir Arabionai; mes girdim' jůs musû liežuwjeis kalbanczus didzus Diewo dárbus?
12. Bet jie wisi iszsigandę dywijosi, kit's kitam sakydami: kas tai bus?
13. Bet kiti tai apjůkdami tare: jie saldaus wyno prisigērę.
14. Tay Pétras stowēdams su wienolika, pakēle sawo balsą ir kalbējo jiems: jůs Zydai, mieli wyrai, ir wisi, kurie gywénat' Jeruzalēj', tai jums pra-

neßam, ir ileiskit mano żodżus
i sawo ausis.
15. Nēs ßie ne prisigērę, kaip
jús mislijat, kadangi dabar tre-
cza adyna dienôs.
16. Bet tai yra: ką prárakas
Joēlis pirm to sakęs:
17. Jr tur nusidůtis paskiau-
sosa dienosa, sako Diewas: Aß
ißliesu sawo Dwásês ant wiso
kuno, ir jusû súnus bey jusû
dukters prarakáus, ir jusù jau-
nikáiczei regējimus regēs, ir
jusû senieji sapnus turēs;
18. Jr ant sawo bernû ir
ant sawo mergû aß tosa die-
nosa sawo Dwásês ißliesu, ir
jie prarakáus;
19. Jr aß darysu stebuklus
aukßtay danguje, ir żénklus
żemay ant żémês, kraują ir
ugni ir dumû smalkti.
20. Saule pawirs i tamsybę,
ir mēnů i kraują, pirm ne kaip
didżoji ir ßlownóji diena Wieß-
patiês ateis.
21. Jr nusidůs, kurs Wieß-
patiês wárdo melsis, tas bus
ißganyt's.
22. Jús wyrai Jzraēlitēnai,
klausykit' ßiû żodżiû: Jēzų Na-
zarenską, wyrą nů Diewo tarp
jusû padrútinta galybēmis ir
stebuklais ir żenklais, kurus da-
re Diewas per ji tarp jusû
(kaip ir jús pátys żinote),
23. Tą (kadángi jis iß apdu-
mótôs walês ir apsiēmimo Die-
wo padůtas bùwo) jús ēmēt
per rankas neteisujû ir ji pri-
kabinę nużawinote;
24. Tą Diewas prikēle ir
atrißo smertiês kanczas, kadangi
negalim's dáikt's buwo, kad
smertis ji laikytu.
25. Nēs apie ji sako Dowi-
das: aß wisados Wießpati pa-
staczau po sawo akiû; nēs jis
yra po mano déßinês, kad ne
buczau pajùdinams.
26. Todēl linksma yra mano
ßirdis, ir mano lieżuwis dżau-
giasi; nēs ir mano kunas ilsēsis
nusitikējime.
27. Nēs tu mano dußią ne
paliksi pékloje, neygi pérleisi,
kad tawo ßwentasis patręßimą
regētu.
28. Tu man parodei gywa-
stiês kélus. Tu manę pripildisi
dżaugsmu po sawo wéidu.
29. Jús wyrai, mieli brolei,
důkit man drásey kalbēti apie
séntēwi Dowidą; jis yra nu-
mires ir paláidotas, ir jo
kápas pas mus yra iki ßei die-
nai.
30. Jamgi ēsant práraku ir
żinant, Diewą jam su prysēga
pażadējus, kad waisus jo strēnû
ant jo krasês sēdēsęs:
31. Pirm to tai matydam's
kalbējęs yra apie prisikēlimą
Kristaus; kad jo dußia ne pa-

likta péklojȩ, ir jo kuną ne regējusi patrȩszimo;

32. Tą Jēzu prikēlȩ Diewas, to mes wisi esme ludininkai.

33. Taygi jis per dészinȩ Diewo paáukszintas, ir gáwȩs pażadējimą Dwásês szwentosês isz Tēwo, iszliejo tai, ką jús régit' ir girdit'.

34. Nēs Dowidas ne użżenge dangun. Bet jis sako: Wieszpats sako mano Wieszpaczui: sēskis po mano dészinei;

35. Iki tawo neprietelus paguldysu sûlelù tawo kojû.

36. Tai te żino tikray wisi namai Izraēlio, kad Diewas szi Jēzų, kuri jús nukryżawójot, Wieszpatim ir Kristumi padárȩs.

37. Bet kaip jie tai girdējo, ējo jiems per szirdi ir tare Pétrui ir kitiems Apásztalams: jús wyrai, mieli brolei, ką mes turim daryti?

38. Pétras tare jiems: prisiwerskities ir kożnas důkities krikszititi wardan Jēzaus Kristaus, ant griekû atleidimo, tay gausite szwentôs Dwásês dówaną.

39. Nēs jusû ir jusû waikû yra szis pażadējimas, ir wisû toli ēsanczû, kurus Diewas, musû Wieszpat's, priwadis.

40. Ir daug kitais żodzeis bdijo jis ir graudéno, sakydams: důkities gélbēti nů tû piktujû żmonû.

41. Kuriegi jo żodi rods priēme, krikszidinos, ir prisidējo tą dieną ant trijû túkstanczû duszû.

42. Ir jie pasiliko drutay Apásztalû pamokſle ir draugystēje, ir důnôs lauzimè ir maldojè.

43. Ir wisas duszias apēme baime. Ir nusidawe daug stebuklû ir żenklû per Apásztalus.

44. Bet wisi, kurie buwo tiki pastojȩ, buwo padraug, ir wislab isz wieno turējo.

45. Sawo lobjus ir turtą pardawe ir tus iszdalijo wisiems, kaip kiek wienam priwalu buwo.

46. Ir kasdien wisados, podraug wienszirdzey buwo bażnyczoj, ir důną lauże weik czȩ, weik kitur namůse;

47. Ēme wálgi ir dēkawójo Diewui su dzaugsmu ir gera szirdze, turēdami malonȩ prie wisû żmonû. Bet Wieszpats kasdien pridējo surinkimui tus, kurie iszganytais pastójo.

3. Pérskyrimas.

Pétro stebuklas bey Diewo żodzio jákimas.

Bet Pétras ir Jonas użējo podraug i bażnyczią apie dewintą adyną, kurioj' melsdawosi.

2. Ir buwo wyras ráißas iß żywáto mótinôs, tas neßódinoſi, ir paſodino jį kasdien' pas duris bażnyczôs, kuriàs wadino grážomis, jeib ubagáutu wargdienû dalį, nů tû, kurie į bażnyczą eidawo.

3. Tas matydam's Pétrą ir Joną įeinanczų į bażnyczą, práße wargdienû dalį.

4. Bet Pétras żurējo į jį ſu Jonù ir tare: żurēk į mudų.

5. Ir jis żurējo į jůdu, laukdams, kad ką iß jû dwiejû gautu.

6. Bet Pétras ſake: ſidábro ir aukſo ne turu, bet ką turu, tai taw důmi: wardan Jēzaus Kriſtaus Nazarenſko kélkis ir wáikßczok!

7. Ir nutwēręs jį prie deßinês rankôs, attieſe jį. Tůjaus ſtowējo jo kojû apaczia ir blauzdkaulei ſtiprey.

8. Paßokęs galējo wáikßczoti ir ſtowēti, ir ējo ſu jeis į bażnycza, waikßczojo ir ßokinējo, gárbindam's Diewą.

9. Ir máte jį wiſi żmones wáikßczojanti ir gárbinanti Diewą.

10. Ir pażino jį tą ēſanti, kurs prie grażû duriû bażnyczôs buwo ſēdējęs dēl daliês wargdienû; ir pilni paſtójo nuſidywijimo ir ſtebējimo dēl to, kas jam buwo nuſitikus.

11. Bet kaip tas raißaſis jau paſwéikęs, prie Pétro ir Jono laikēſi, ſuſibēgo wiſi żmones prie jû į pryangį, wadinama Salomóno, ir dywijoſi.

12. Tai matydams Pétras atſáke żmonēms: jús wyrai iß Izraēlio, kam dywijaties dēl to? Arba ko żurit į mudų, buk mudu ßį wáikßczojantį butumbiwa padáruſu per muſû paczû ſylą, arba pélnimą?

13. Diewas Abraómo ir Izaóko ir Jokubo, Diewas muſû tēwû ſawo kúdikį Jēzų pérßwiete, kurį jús padawēt ir kurio użſigynēt po akiû Piloto, kaip jiſai ſúdijo, jį paléiſti.

14. Bet jús użſigynēt, ßwentojo ir teiſojo, ir praßēt, kad jums razbàininką dowanótu.

15. Bet kunigaikßtį gywátôs jús nużawinot; tą Diews prikēle iß numiruſiû, to mudu ludininkais ēſawa.

16. Ir per tikējimą į jo wárdą ant ßito, kurį jús matot ir pażyſtat, patwirtinęs ſawo wárdą; ir tikējimas per jį ßitam dawęs yra ßitą ſweikátą po juſû akiû.

17. Jau, mieli brolei, żinau, jus iß neżinôs tai darus, kaip ir juſû wyreſnieji.

18. Bet Diewas, ką per burną wiſû ſawo prárakû pirm to apſákęs yra, kaip Kriſtus kentēti turēſęs, ßitaip iſtpilde.

19. Togidēl gailēkities ir prisiwerskities, kad jusû griekai butu gesyti.

20. Kad ateitu atgaiwinimo czēsas nůg wéido Wieszpatiês, kad sús tą, kursai jums dabar pirm apsákomas yra, Jēzų Kristų;

21. Kuri tur dangus sawije laikyti, iki tam czēsui, kuriamè wisi dáiktai bus attaisyti, apie kurus Diew's kalbējęs yra per burną wisû sawo szwentû prárakû isz pradzôs swieto.

22. Nēs Moizēszus tarę̃s tēwams: práraką jums Wieszpats, jusû Diewas, prikéls isz jusû broliû, kaip manę, to klausykite wisame, ką jis jums sakys.

23. Ir nusidůs, kuri duszia to prárako ne klausys, ta bus iszgaiszinama isz žmonû.

24. Ir wisi prárakai, nůg Zómelo ir paskuy, kiek tiktay jû kalbējo, tie apie tas dienas praneszè.

25. Jús este prárakû ir derējimo waikai, kuri Diews padárę̃s yra su jusû tēwais, kad sake Abraómui: per tawo sēklą bus pérzegnoti wisi žmones ant žémês.

26. Jums pirmjaus Diewas prikēlęs sawo kudiki Jēzu ir ji jums suntęs, jus pérzegnoti, kad kiekwiens prisiwerstu nůg sawo piktenybês.

4. Pérskyrimas.

Apásztalû pérsekinējimas ir tikinczujû elgimas.

Bet kaip jůdu žmonēms kalbējo, atējo pas jůdų kunigai ir wyresnysis bažnyczôs ir Sadducēuszai.

2. (Tie nekente, kad jůdu mokino žmones ir apsáke Jēzuje prikēlimą isz numirusiû.)

3. Ir nagan jůdų ēme, ir apkale jůdų iki rytojui; nēs jau buwo wákaras.

4. Bet daug tû, kurie klausēs to žodzio, tiki pastójo, ir skaitlus wyrû pasidáre apie penkis túkstanczus.

5. Ale rytmetij' susiējo jû wyresnieji, ir wyrausieji, ir rasztemokiti į Jeruzalę.

6. Annoszus, wyrausas kunigas, ir Kaiposzus, ir Jonas, ir Aleksandras, ir kiek jû buwo isz giminês wyrausû kunigû.

7. Ir jůdų po sawo akiû pastátę, klause jůdų: isz kokiôs maciês, arba kieno wardan tai dárēta?

8. Pétras, szwentôs Dwásês pilnas, tare jiems: jús wyresnieji žmonû, ir jús wyrausieji isz Izraēlio,

9. Jey mudu szendien súdijamu dēl tôs geradējystês, negalinczam žmogui iszróditôs, per kurę jis sweiks pastójo:

10. Tay jums ir wisiems

źmonēms iß Izraēlio t' esie źi=
noma, kad wardan Jēzaus
Kristaus Nazarensko, kuri jús
nukryźawójot, kuri Diewas pri=
kēle iß numirusiû, ßitas sweiks
pastójo po jusû akiû.
11. Jis yra tas akmů, kuri
jús budawonininkai ißmetēt,
tas kampinu ákmenimi pastójo.
12. Ir niera ney wiename
kitame ißgánimas, ir ney wiens
kits wárdas źmonēms důtas,
kuriamè turim buti ißganyti.
13. Bet matydami drasumą
Pétro ir Jono, dywijosi; nēs
tikray źinójo, jůdų nemokitų ir
prastų źmogų ēsanczų, ir geray
paźino jůdų, kad jůdu su Jē=
zumi buwę.
14. Bet jie máte źmogų iß=
gyjusi pas jůdų stowinti ir ne
galējo ką sakyti prieß tai.
15. Tay jiemdwiem paliepę
ißeit iß rotôs, dúme tarp sa=
węs ir tare:
16. Ką darysim tiem źmo=
nēm? nēs tas źénklas, jû dwie=
jû darytas, yra źinom's ir ré=
gim's wisiems Jeruzalēj' gy=
wénantiems, ir ne galim to
uźsiginti.
17. Bet jeib tai ne ißsiplá=
tintu tolaus tarp źmonû, igrau=
dénkim jůdų didey, idant to=
laus ney wienam źmogui apie
tą wárdą ne kalbētu.
18. Ir jie wadinę jůdų pa=
liepe jiemdwiem, kad niekaip
ne kalbētu, ney mokitu wardan
Jēzaus.
19. Bet Pétras ir Jonas at=
sakydamų tare jiems: pátys
súdikit, ar wertay po akiû
Diewo butu, jusû daugiaus
klausyti, kaip Diewo?
20. Juk ne gáliwa kitaip, tu=
riwa tai kalbêti, ką mátę ir gir=
dēję eswa.
21. Bet jie jiemdwiem pa=
grumzdę, ißléido, ir ne rádo,
kaip jůdų múczitû źmonû dē=
ley; nēs jie wisi Diewą laup=
sino uź tai, kas buwo nusi=
dáwęs.
22. Nēs tas źmogus daugiaus
kaip kéturesdéßimtis métû sén's
buwo, kuriam tas źénklas iß=
gydimo buwo nusidáwęs.
23. Ir kaip jůdu buwo pa=
léistu, atējo pas sawůsus ir
apsáke jiéms, ką wyrausieji ku=
nigai ir wyresnieji jiem buwo
kalbēję.
24. Tai girdēję, pakēle jie sa=
wo bálsą wienßirdzey Diewop'
ir tare: Wießpatie, tu esi tas
Diewas, kurs dangų ir źémę
ir mares ir wis kas jůse yra,
sutwēręs;
25. Kurs per burną Dowido,
sawo tarno, esi sakęs: kodēl
dúksta pagonai, ir źmones pra=
máno niekus?
26. Karálei źémês susieiti, ir

kunigáikszczei susirenkas į pulką, priesz Wieszpatį, ir priesz jo Kristų.

27. Perods isz tiesôs, jie yra susirinkę priesz tawo szwentą kúdikį Jėzų, kurį tu mostijei, Erodas ir Panskus Pilotas, su pagonais ir żmonėmis Izraėlio,

28. Daryti, ką tawo ranka ir tawo walė pirm to sudumójo, kad tai nusidůtu.

29. Ir dabar, Wieszpatie, matyk jû pagrumzdimą, ir důk sawo tarnams, su wisokiu drasumù kalbėt tawo żodį.

30. Ir isztiesk sawo ranką, kad sweikata ir żénklai ir stebuklai nusidůtu per wárdą tawo szwento kúdikio Jėzaus.

31. Ir jiems pasimeldus, pasijùdino ta wieta, kurioje buwo susiėję, ir wisi pilni pastójo szwentôs Dwásês, ir kalbėjo Diewo żodį su drasumù.

32. Bet daugybês tikinczujû buwo wiena szirdis ir wiena duszia; ir ney wien's ne sake apie sawo lobjus, kad tie jo wieno butu, bet wisus dáiktus draugiszkay turėjo.

33. Ir su dide galybe dáwe Apásztalai lùdijimą apie prisikėlimą Pono Jėzaus, ir dide buwo malone prie jû wisû.

34. Ir ney wiens jû ne buwo, kurs stokójo; nės kiek tikt jû buwo, kurie dirwas ir namus turėjo, tie párdawe tůs ir atneszė pinigus parduotojo turto,

35. Ir padėjo tus pas Apásztalû kojas; ir důdawo kiekwienam, kas jam priwalu buwo.

36. Bet Jozes, kurį Apásztalai prawardù Barnabą wadino, (tai esti sunus palinksminimo), Lewitas isz Cyprû gimęs,

37. Tas turėjo dirwą; ir pardawe tą, ir atneszė pinigus ir padėjo tus pas Apásztalû kojas.

5. Pérskyrimas.

Ananioszaus ir Saphyrôs smertis; Apásztalû kalėjimas ir iszwálnisimas.

Bet nekursai wyr's, wardu Ananioszus, su sawo pacze Saphyra, párdawe sawo lobį,

2. Ir paláike dalyką tû pinigû su żine sawo paczôs, ir dalyką atneszė ir padėjo pas Apásztalû kojas.

3. Bet Pétras tare: Ananioszau, kodėl szėtonas tawo szirdį apėmęs, kad tu szwentai Dwásei melůji ir palaikái dalyką pinigû uż dirwą?

4. Juk butumbei galėjęs palaikyti, tą turėdam's; ir kaip buwo parduotas, taipjau buwo tawo wálėje. Dėl kogi tai sawo szirdije apsiėmei? Tu ne żmonėms, bet Diewui pamelawai.

5. Bet Ananioszus tus żodżus iszgirdęs parpůle ir iszleido

dwásę. Jr atējo dide báime ant
wisû, kurie tai girdējo.
6. Bet jaunikáiczei kēlēs' ir
ji i szali padējo, ir ji iszneszę
pàkase ji.
7. Jr nusidawe po walandôs,
kone po trijû adynû, atējo jo
pati i widų ir ne žinójo, kas
buwo nusidawus.
8. Bet Pétras atsáke jei: sa-
kyk man, ar taip brangey par-
dawēta dirwa? Jiji sake: tikray
taip brangey.
9. Bet Pétras sake jei: kodēl-
gi susitarēta, gunditi dwásę
Wieszpatiês? Sztay, kojos tû,
kurie tawo wyra pàkase, yra už
duriû, ir tawę iszneß.
10. Jr ji tůjaus parpůle pas
jo kojas ir iszléido dwásę. Tay
atējo jaunikáiczei ir rádo ję nu-
mirusę, iszneße ir pàkase ję pas
jôs wyrą.
11. Jr atējo dide báime ant
wiso surinkimo ir ant wisû,
kurie tai girdējo.
12. Bet daug źénklû ir ste-
buklû nusidawe žmonēsa per
rankas Apásztalû. Jr wisi bu-
wo pryangij Salomóno wien-
szirdžey.
13. Bet kitû ney wien's ne
dryso jiems prisidráugint; bet
žmones jůs didžoj' garbēj' laike.
14. Jr prisidējo dar daugiaus
tikinczû i Wieszpati, wyrû ir
moterû,
15. Taipo, aža ligonis ant úli-
czû iszneße ir guldejůs ant páta-
lû ir morû, jeib Pétrui ateinant,
jo szeszēlis kelis isz jû apdengtu.
16. Susiējo taipojau daug isz
aplink ēsanczû miestû i Jeru-
zalę, ir atneße ligonis ir neczy-
stujû dwásû wárgintus, ir wisi
sweiki pastójo.
17. Bet kēlēs wyrausas kuni-
gas, ir wisi, kurie su jůmi bu-
wo, (tai yra skirta wierôs drau-
gyste Sadducēuszû,) ir pastójo
pilni páwykio;
18. Jr nutwērę Apásztalus,
imete jůs i prastą kalējimą.
19. Bet angēlas Wieszpatiês
naktij' atdáre duris kalējimo ir
iszwédęs jůs, tare:
20. Nueikit' ir stojęsi kalbēkit
bažnyczoj' žmonēms wisus žo-
džus sziôs gywátôs.
21. Tai girdēję ējo ankšti i
bažnyczą ir mokino. Bet atē-
jęs wyrausas kunigas, ir kurie
su jůmi buwo, suwadino rót-
ponus, ir wisus wyresnůsus
waikû Jzraēlio, ir nusunte i
kalējima, jůs átwésti.
22. Bet tarnai ténay nuējo,
ir jû ne rádo kalējime; sugryžo,
ir apsáke,
23. Tarydami: kalējimą rą-
dom' drutay ir geray užrakinta,
ir sárgus lauke pas duris sto-
winczus, bet atdarydami ney
wieno widuje ne rádom'.

24. Kaip tus źodźus girdējo
wyrausas kunigas ir baźnyczôs
uźweizdas, ir kiti wyrausieji
kunigai, ne źinójo, ką sakyt, arba
mislit apie jůs, kas iß to busę.
25. Tay wiens atējęs pasáke
jiems: ßtay, tie wyrai, kurus
apkalēt, yra baźnyczoj', stow' ir
mokina źmones.
26. Tay nuējo baźnyczôs uź=
weizdas su tarnais ir atwede
jůs su gerù; nēs bijójos źmo=
nû, kad ne butu akmenimis uź=
mußti.
27. Ir atwédę jůs pastáte jůs
po akiû rótponiû. Ir wyrausas
kunigas klause jůs,
28. Sakydams: ar mes ne
didey jums uźdraudēm, idant
ne mokitumbit tamè wardè?
Ir ßtay; papildēt Jeruzalę sa=
wo pamokslu, ir norit to źmo=
gaus kraujo dēl mus káltinti.
29. Bet Pétras ir Apáßtalai
atsáke, tarydami: Diewo dau=
giaus reik klausyti, ne kaip
źmonû.
30. Diewas musû tēwû pri=
kēle Jēzų, kuri jús uźmußēt
pakabinę ant médźio.
31. Tą Diewas per sawo
déßinę paáukßtino kunigaikßczu
ir Ißganytoju, dûti Izraēliui
prisiwertimą ir griekû atlei=
dimą.
32. Ir mes esme jo ludinin=
s ßiù źodźiû, ir ßwenta
Dwáse, kurę Diew's dáwe tiems,
kurie jo klauso.
33. Kaip jie tai girdējo, plyß=
te plyßo jû ßirdis, ir pamislijo
jůs uźmußti.
34. Bet kēlēsi tarp rótponû
wiens Pariźēußas, wardu Ga=
maliēlis, raßtemokits, wisû
źmonû garbēj' laikomas, pa=
liepe Apáßtalus ant walandôs
ißwésti,
35. Ir tare jiems: jús wyrai
Izraēlio, pátys dabokities dēl
tû źmonû, kas jums pultusi da=
ryti.
36. Pirm ßiû dienû kēlēs Tēu=
das, sakydam's, buk kas ēsąs;
ir prisiskyre pas ji skaitlus wy=
rû, kokie keturi ßimtai; tas uź=
mußtas, ir wisi, kurie jam pri=
půle, ißsklaidyti yra ir niekù
pawirto.
37. Po to kēlēs Judas iß Ga=
lilēôs, dienosa pasiraßidinimo,
ir daug źmonû ißwadźodams
sawęsp' priwerte, ir tas taipjau
prapůle, ir wisi, kurie jam pri=
půle, yra ißsklaidyti.
38. Ir dabar sakau jums:
laukities nůg tû źmonû ir pa=
léiskite jůs. Jey ta roda arba
tas dárbas iß źmonû yra, tay
suirs;
39. Bet jey iß Diewo yra, tay
jús ne galēsite tą ardyti, jeib
ne rasti butumbit, kaip kurie
nori Diewui prießytisi.

40. Tay jie kláuse jo, ir pawadinę Apásztalus nuplake jůs ir liepe jiems, kad ne kalbētu wardan Jēzaus, ir paléido jůs.

41. Bet jie dziaugdamiesi atstójo isz akiû rótponû, kad werti buwo pastoję, dēl jo wardo iszgēdinimą kentēti.

42. Ir ne palowe, kasdien' bażnyczoje ir szę ir tę namůse mokiti ir apsakyti Ewangēlią apie Jēzų Kristų.

6. Pérskyrimas.

Tawádas wargdienû kawótojû; Stepóno apsikundim's.

Bet tosa dienosa, kaip daug mokitinû rádosi, kēlēsi murmējimas Grykiszkujû priesz Żydus, dēl to, kad jû nászlēs buwo aplenktos kiekdieniszkame prikawojime.

2. Tay tie dwylika suwadinę pulką mokitiniû tare: ne tinka mums palikti Diewo żodi ir tarnáuti prie stálo.

3. Dēl to, jús mieli brolei, weizdēkit tarp sawęs septynis wyrus, gérą lùdimą turinczus, pilnus Dwásês szwentôs ir iszmintiês, kurus istatytumbim tai reikmenei.

4. Bet mes pasilikſim meldimè ir szlúżmoj żodzio.

5. Ir ta kalba labay patiko wisai daugybei; ir iszrinko Steponą, wyrą pilną tikējimo ir Dwasês szwentôs, ir Pilippą, ir Prokorą, ir Nikanorą, ir Timoną, ir Parmēną, ir Nikolajų, Żydû wierą priēmusi isz Antiokiôs.

6. Tus pastáte po akiû Apásztalû, ir pasimeldę użdējo rankas ant jû.

7. Ir Diewo żodis daugsinos, ir skaitlus mokitiniû labay didinos Jeruzalēj. Taipjau ir daug kunigû wierai paklusnus pastójo.

8. Bet Steponas pilnas tikējimo ir galybês, dare stebuklus ir didżus żénklus tarp żmonû.

9. Tůczēs' kēlēsi keli isz szuilês, wadinamôs Libertinû, ir Cyrēnû, ir Aleksandrinû, ir tû, kurie isz Ciliciôs bey isz Aziôs buwo, ir susiginczijo su Steponu.

10. Ir ne galējo atsisténgti iszminczei ir Dwásei, kurioje kalbējo.

11. Tay jie mokino kelis wyrus sakyt: mes girdējom ji kalbanti blùżnijimo żodżus priesz Moizēszų ir priesz Diewą.

12. Ir sujùdino żmones ir wyresnůsus ir raszte-mokitus, ir atēję paplēsze ji, ir nuwede ji pas rótponus.

13. Ir pastáte neteisus ludininkus, tie sake: tas żmogus ne paláuja kalbēt blùżnijimo żodżus priesz tą szwentą wietą ir (priesz) zokaną;

14. Nēs girdējom jį kalbantį: Jēzus iß Nazaret ißardys tą wietą ir pérwers įstátimus, kurus mums Moizēßus dawe.

15. Ir żurējo į jį wisi, kurie tarp rótponiû sēdējo, ir máte jo wéidą, kaip angēlo wéidą.

7. Pérskyrimas.

Stepóno sakimas Diewo żodżio, mukà ir smertis.

Tay tare wyrausas kunįgas: ar tai taipo?

2. Bet jis sake: mieli brolei ir tēwai, klausykitēs: Diewas ßlowês pasirode musû tēwui Abraómui, jam dar Mezopotámioj' ēsant ir dar ne gywénant Arane.

3. Ir tare jam: ißeik iß sawo żémês ir nůg sawo genczû, ir eik į żémę, kurę taw paródisu.

4. Tay ißējęs iß Kaldēû żémês gywéno Arane. Ir iß czę jo tēwui mirus, pérkēle jį Diewas į tą żémę, kurioj' jús dabar gywénate.

5. Ir ne dawe jam czonay dalyką tēwißkês ney per pēdą, ir pażadējo jam, norįs tą jam padůti, ir jo sēklai po jo, dar jam ney jokio waiko ne turint.

6. Bet Diewas taip kalbējo: tawo sēkla bus ateiwis swétimoj' żémēje, ir priwers ję tarnáuti, ir piktay laikys keturis ..imtus métû.

7. Ir tus żmones, kuriems tarnáus, aß súdisu, sake Diewas; ir jie potam ißeis ir man tarnáus ßioje wietoje.

8. Ir dawe jam appjaustimo derējimą. Ir jam gime Izaókas, ir appjauste jį aßmąję dieną, ir Izaokui Jokubas, ir Jokubui dwylika sentēwjei,

9. Ir sentēwjei ne kéśdami Jozēpą, párdawe jį Egyptan; bet Diews buwo su jůmi.

10. Ir ißgélbējo jį iß wisû jo wargû, ir dawe jam malonę ir ißmintį po akiû Paraóno, karálaus Egypto, tas jį įstáte kunįgaikßczu ant Egypto ir ant wisû sawo namû.

11. Bet rádosi bádas ant wisôs Egypto żémês ir Kananēôs, ir didis prispaudimas, ir musû tēwai ne rádo ißsimaitinimo.

12. Bet Jokubas patyręs jawû ēsant Egypte, ißsunte musû tēwus pirmą kártą.

13. O antru kartu Jozēpą pażino jo brolei, ir Paraónui Jozēpo giminē pastójo żinoma.

14. Bet Jozēpas nusuntęs atgabéndino sawo tēwą Jokubą ir wisą sawo giminę, septynisdéßimtis dußiû ir penkias.

15. Ir Jokubas nusitrauke Egyptan, ir numire, jis ir musû tēwai.

16. Ir pargabénti yra į Sikēmą ir padēti į kápą, kurį

Abraómas nupirkęs buwo uź
pinigus nů waikû Emoro, Si=
kéme.
17. Bet kaip prisiártino czēsas
paźadējimo, kuri Diewas Abra=
ómui buwo prisēkęs, daugsinosi
źmones ir platyn ējo Egypte,
18. Iki kits rádosi karálus,
kursai apie Jozēpą nieko ne źi=
nójo.
19. Tas buklei gaißino musû
giminę ir wárgino musû tē=
wus, ir liepe jaunůsus waike=
lus ßalin mésti, kad jie gywi
ne ißliktu.
20. Tůczēs' gime Moizēßus, ir
buwo waikélis graźus po Diewo
akiû; tas buwo tris mēnesus
ißlaikytas namůse sawo tēwo.
21. Bet kaip ji ßalin dējo,
priēme ji duktē Paraóno, ir ji
uźaugino saw per wáiką.
22. Ir Moizēßus ißmokitas
wisoj' ißmintije Egypcionû, ga=
lis buwo dárbůse ir źodźůse.
23. Bet keturesdéßimtis métû
séns pastojęs, pamislijo atlan=
kyti sawo brolius, waikus Izra=
ēlio.
24. Ir památęs wieną netei=
sei kencźianti, ißgélbējo, ir at=
kerßijo tą, kursai buwo wárgi=
nams, uźmußdams Egypcioną.
25. Bet jisai dumójo, sawo
brolius ißmanysent, Diewą per
jo ranką jiems ißgelbējimą dů=
danti; bet jie tai ne ißmáne.
26. Ir antrą dieną jis atējo
pas jůs, kaip jie tarp sawęs
waidijosi, ir pagraudéno jůs,
kad sutiktu, tarydams: mieli
wyrai, jús este brolei, kam kit's
kitam neteisybę dárote?
27. Bet neteisybę sawo árti=
mui darąsis, stúme ji nů sawęs,
tarydams: kas tawę ant musû
ístáte wyrausu ir súdźà?
28. Ar ir manę nori uźmußti,
kaip wákar Egypcioną uźmu=
ßei?
29. Bet Moizēßus pabēgo dēl
to źodźio ir pastójo ateiwis
źémēj' Midian, czonai jam gi=
me du sunu.
30. Ir po keturesdéßimts mé=
tû pasirode jam púsczoje, ant
kalno Sinai, angēlas Wieß=
patiês, ugniês liepsnoję krúme.
31. Bet Moizēßus tai regē=
dams dywijosi to apreißkimo.
Bet kaip priējo apźwalgyti,
nusidawe jopi balsas Wieß=
patiês:
32. Aß esmi Diewas tawo
tēwû, Diewas Abraomo, ir
Diewas Izaoko, ir Diewas Jo=
kubo. Bet Moizēßus drebē=
jimu apimts ne drysо ìźwelgti.
33. Bet Ponas Diewas sake
jam: ißauk kurpes nůg sawo
kojû, nēs wieta, ant kuriôs tu
stowi, yra ßwenta źéme.
34. Aß tikrai maczau wárgą
sawo źmonû, Egypte ēsanczû,

ir girdējau jû duſaujimą, ir nužengiau, jůs ißgélbēti. Jr jau eik ßę, aß tawę ſúſu į Egyptą.

35. Tą Moižēßų, kurie anie užſigyne, tarydami: kas tawę įſtáte wyrauſu ir ſúdžà? tą ſunte Diews wyrauſu ir ißgélbētoju, per ranką angēlo, kurſai jam paſirode krúme.

36. Tas jůs ißwede ir dare ſtebuklus ir žénklus Egyptè, raudonoſą márēſa ir púſczoje, keturesdéßimtis métû.

37. Szis yra Moižēßus, kurs waikams Jžraēlio ſakęs: prároką jums Wießpats juſû Diewas prikéls iß juſû broliû, man lygų, to klauſykit.

38. Szis yra tas, kurſai ſurinkime púſczoje ſu angēlu buwo, kurſai ſu jůmi kalbējo ant kalno Sinai, ir ſu muſû tēwais. Tas gáwo gywąjį žodį mums důti.

39. Kuriam ne norējo paklusnus buti juſû tēwai, bet ſtúme jį nůg ſawęs, ir atſigręže ſawo ßirdimis Egyptan,

40. Jr tare Aarónui: daryk mums diewus, kurie pirm muſû eitû; nēs ne žinom, kas Moižēßui, kurs mus iß Egypto žémês ißwede, tikoſi.

41. Jr padáre tůczēſ' werßį, ir apierawójo apierą balwonams, ir džaugēſi darbais ſawo rankû.

42. Bet Diewas nuſigręže ir padawe jůs, kad ßlúžijo dangiaus pulkams; kap paraßyta yra knygoſa prárakû: bau ir jús iß namû Jžrael per keturesdéßimt metû púſczoje kaday apieras ir galwijus man apierawójot?

43. Jr priēmet ßētrą Molóko, ir žwaigždes ſawo Diewo Kempan, ábrožus, kurus buwot padárę, jû melſtis; ir aß jus numèſu anapus Babylono.

44. Turējo muſû tēwai ßētrą lùdijimo púſczoje, kaipo jis jiems buwo įſákęs, tarydams Moižēßui, kad tą padarytu pagal pawéikſlą, kurį regējo.

45. Kurę muſû tēwai ir priēmę, atgabéno ſu Jožuwu į tą žémę, kurioj' pagonai gywéno, kurus Diews ißſtúme po akiû muſû tēwû, iki czēſui Dowido.

46. Tas rádo malonę prie Diewo, ir melde, kad ßētrą ràſtu Diewui Jokubo.

47. Bet Salomónas pakúre jam namus.

48. Bet Aukßczauſaſis ne gywéna bažnyczoſa, rankomis padarytoſa, kaipo prárakas kalba:

49. Dangus yra mano kráſe, ir žéme mano kojû ſolélis; kokiusgi man namus norit kùrti, ſako Wießpats, arba kuri yra wieta mano atſiilſējimo?

50. Ar ne mano ranka tai wislab padárusi?
51. Jús kẽtsprándzei su ne apipjaustitoms ßirdimis ir ausimis, júsʼ wisada prießijaties ßwentai Dwásei, kaipo jusû tẽwai, taip ir jús.
52. Kuri prárakq jusû tẽwai ne pérsekinẽjo, ir tus ne užmuße, kurie pirma apsáke atẽjimq ßio teisojo, kurio jús dabar este ißdawẽjai ir razbáininkai?
53. Júś gáwot' zokanq per angẽlû ißtaisimq, ir ne laikẽt tq.
54. Kaip jie tai girdẽjo, apsinirto jû ßirdis ir dantis sukándo ant jo.
55. Bet jis budams pilnas ßwentôs Dwásês, žurẽdams į dangų památe Diewo ßlowę, ir Jẽzų stowinti po deßinês Diewo, tarydams: ßtay, aß regiu dangų átwirq, ir Zmogaus Sunų po deßinês Diewo stowinti.
56. Bet jie labay ßauke ir užkimßę sawo ausis, wisi supůle ant jo padurmay, ißstúme jį iß miesto, ir užmuße jį akmenimis.
57. Ir lùdininkai sawo rubus padẽjo pas kojas jaunikáiczio, wadinamo Saulumi.
58. Ir nužùde akmenimis Stepona, besiméldzanti ir sakanti: Pone Jẽzau, priimk mano dwásę!
59. Bet jis atsiklaupęs ant kieliû ßauke didzù balsu: Wießpatie, ne prirokók jiems tq griekq! Ir tai ißtaręs, užmigo.

8. Pérskyrimas.

Apie Saulq, Simonq, žyni ir Apáßtalo Pilippo dárbus.

Bet Saului patiko jo smertis. Bet rádosi tůczẽs' didis pérsekinẽjims surinkimui Jeruzalẽje; ir jie wisi ißbẽgiojo į žemęs Judẽôs bey Samariôs, tikt Apáßtalai ne.
2. Bet Stepong paláidojo wyrai Diewo bijq ir didey jį apraudójo.
3. Bet Saulus pústijo surinkimq, eidams ßén ir tén į namus, ir ißtraukęs wyrus ir moteres padawe jûs į apkalimq.
4. Kuriegi buwo ißbẽgioję, aplink eidami apsáke žodį.
5. Bet Pilippas nuẽjęs į wienq miestq Samariôs, jiems apsáke Kristų.
6. Bet žmones wienßirdzey ir stropjey klausẽs to, kq Pilippas sake, ir máte ženklus jo dáromus.
7. Nẽs neczystos dwásẽs ißẽjo su didzù ßauksmu iß daug jû wárginamû, ir daug kaulliga sergancziujû bey loßujû ißgyditi buwo.

8. Ir didis dzaugsmas tamè miesté pastójo.
9. Bet buwo nekursai wyras, wardu Simons, kursai pirmay tamè wiestè źynyste ware, apmónidams źmones Samaritonus, sawę per koki didi ißsigyre.
10. Ir wisi źurẽjo ant jo, ir maźi ir didi, tarydami: tas yra Diewo macis, ana didẽji.
11. Bet źurẽjo ant jo, todẽl, kad jůs ilgay sawo źynyste buwo apmónijęs.
12. Bet tikẽdami Pilippo kozonims apie Diewo karalyste, bey apie wárdą Jẽzaus Kristaus, krikßtydinosi ir wyrai ir moteres.
13. Tay pradẽjo tikẽt ir tas Simons, ir krikßtydinos' ir laikẽsi prie Pilippo. Ir matydams źénklus bey dárbus daromus, dywijos.
14. Bet ißgirdę Apáßtalai Jeruzalẽj, Samariją priẽmusę Diewo źodi, nusunte pas jůs Pétrą bey Joną;
15. Kuriůdu, tén atẽjusu, meldẽsi uź jůs, kad gautu ßwentąję Dwásę.
16. (Nẽsa ne buwo dar půlusi ney ant wieno, bet tiktay krikßtiti buwo wardan Kristaus Jẽzaus.)
17. Tay jůdu uźdẽjo ant jû rankas, ir jie gáwo ßwentą Dwásę.
18. Bet Simons matydams ßwentąję Dwásę důdamą, Apáßtalams rankas uźdedant, súle jiems pinigû,
19. Sakydams: důkit ir man tą mácę, jey ant ko rankas uźdẽmi, kad tas ßwentą Dwásę gautu.
20. Bet Pétras jam tare: kad tu prapultumbei su tais tawo pinigais, kad missliji, ta Diewo dowana uź pinigus gaunama.
21. Tu ne turẽsi ney daliês ney dalyko iß to źodzio; nẽsa tawo ßirdis ne tikra po Diewo akiû.
22. Todẽl prisiwersk nůg to sawo nelabùmo ir Diewą melsk, bau butu taw atléista ta klasta tawo ßirdiês.
23. Nẽs matau, tawę pilną ẽsanti karczôs tulźiês ir sumegstą su neteisybe.
24. Tay atsakydams Simons tare: melskite jus Wießpati uź manę, kad nieko to man ne nusidůtu, ką sakę este.
25. Bet jie ißlùdiję ir apsákę Wießpatiês źodi, wẽl sugryźo i Jeruzalę, ir sake Ewangẽlią daugumui Samaritonißkujû miestéliû.
26. Bet Diewo angẽlas kalbẽjo Pilippui ir tare: kélkis ir eik i pẽtû ßali ant kélo, einanczio iß Jeruzalês ant Gacôs, kuri yra pústa.

27. Ir jis kēlęs nuējo. Ir štay, wyrs iš Murinû żémês, kamárponis, ir wiens wyresnujû Kandaciês, karalēnês Murinû żémês, kursai buwo ant wisû jôs skarbû kamarû, buwo atējęs į Jeruzalę, Diewą melstis.
28. Ir wēl namûn gryżdams sēdējo sawo weżimè ir skaite vráraką Jezaiošy.
29. Bet Dwáse sake Pilippui: prieik ir ártikis tam weżimui.
30. Tay Pilippas pribēgo, ir girdēdams, jį práraką Jezaiošy skaitantį, tare: argi ir išmanai, ką skaitąs?
31. Bet jis tare: kaip galu, jey nieks manę ne pamokin? Ir práše Pilippą, kad įkopęs pas jį atsisēstu.
32. Bet wieta to rášto, kurį skaite, ta buwo: Jis wéstas yra kaip awis ant papjowimo, ir tylis, kaip awinēlis prieš kerpantį, taip jis sawo burnôs ne atwēre.
33. Jo pażéminime iškélts yra jo súdas. Bet kas iškalbēs jo gywasczio ilgumą? nēsa jo gywastis atimta yr nûg żémês.
34. Tay atsakydams kamárponis Pilippui tare: meldżu tawę, apie ką tai kalba prárakś? Ar apie sawę, ar apie ką kitą?
35. Bet Pilippas atwēręs sawo burną, pradējo nu šio rášto ir sake jam kożonį apie Jēzų.
36. Ir bekeláudamu tûm kelù priważáwo wándenį. Ir kamárponis tare: štay, wandů, kas gina, kad důczau krikštitis?
37. Bet Pilippas tare: jey tiki iš wisôs širdiês, tay beje gal but. Jis atsakydams tare: tikiu Jēzų Kristų ēsanti Diewo Suny.
38. Ir paliepe stowēt su weżimu ir įkópo į wándenį, ir Pilippas ir kamárponis, ir krikštijo jį.
39. Bet išējus jiemdwiem iš wándenio, pagáwo Diewo Dwáse Pilippą, ir kamárponis ne máte jo daugiaus. Bet jis linksmas keláwo sawo kelù.
40. Ir Pilippas buwo ràstas Asdode, ir wáikšczodams aplinkuy apsáke wisiems miestams Ewangēlią, iki iškáko į Cēsarią.

9. Pérskyrimas.

Powilo prisiwertim's, Pétro stebuklas ant Ennėjaus ir Tabėdôs padarytas.

Bet Saulus dar saucząs kerštu ir mużawinimu prieš Wiešpatiês mokitinus, ējo pas wyrausį kunigą,
2. Ir melde jį grómatû šuilēms Damaško, jeib ràsdams kelis to kélo, ar wyrus, ar moteriškes, jûs surišęs wéstu į Jeruzalę.
3. Ir jam ant kélo ēsant ir arti Damaškui ateinant, ap-

szwiete jį umay szwiesa isz dan-
gaus.
4. Ir jis pûlęs ant żémês isz-
girdo balsą, jam kalbantį:
Saulau, Saulau, kodēl manę
pérsekinēji?
5. Bet jis tare: Wieszpatie,
kas tu esi? Wieszpats tare: asz
esmi Jēzus, kurį tu pérsekinēji;
sunku taw bus priesz ákstiną
spárditi.
6. Ir jis drebēdams ir pérsi-
gandęs tare: Wieszpatie, ką no-
ri, kad darycząu? Wieszpats
tare jam: kélkis ir eik į miestą,
ténay taw sakys, ką taw reikia
daryti.
7. Bet wyrai, kurie su jûmi
drauge keláwo, stowējo pérsi-
gandę; nēsa jie girdējo balsą,
ir ney wieno ne máte.
8. Bet Saulus atsikēle nûg
żémês ir sawo akis atwēręs
ney wieno ne máte. Bet jie
prie rankôs jį nutwērę, nuwede
jį į Damaszką.
9. Ir tris dienas neregis bu-
wo ir ney walge, ney gēre.
10. Ir buwo mokitinis wiens
Damaszke, Ananioszus wardu,
tam kalbējo Wieszpats regējime:
Ananioszau! ir jis tare: sztay,
czę esmi, Wieszpatie.
11. Wieszpats tare jam: kél-
kis ir eik į úlyczą, kuri wadi-
nama tiesoji, ir namûse Judo
ieszk Saulo, wardu Tarse-
niszko; nēs sztay, jis Diewą
meldża;
12. Ir regējo regējime wyrą,
wardu Ananioszų, pas sawę
įeinantį ir ranką ant jo użde-
dantį, kad wēl regis pastotu.
13. Bet Ananioszus atsáke:
Wieszpatie, asz girdējau isz daug
żmonû apie tą wyrą, kaip daug
pikto jis dáręs tawo szwentiems
Jeruzalēje.
14. Ir jis tur czę pawélijimą
nû wyrausû kunigû, riszt wisus,
tawo wárdą gárbinanczus.
15. Wieszpats tare jam: eik
ten, nēsa szis man ir iszrinktas
rykas, kad mano wárdą pra-
nesztu pagonams ir karáliams,
ir Izraēlio waikams.
16. Asz paródisu jam, kiek jis
tur kentēti dēl mano wardo.
17. Ir Ananioszus nuējo, ir
atējęs į tus namus ir użdējęs
rankas ant jo, sake: miels bro-
lau Saulau, Wieszpats sunte
manę (kursai taw pasirode ant
kélo, taw szen ateinant), kad
wēl regis pastotumbei ir szwen-
ta Dwasè papildits butumbei.
18. Ir tûjau nû jo akiû nu-
pûle néy żwynēs, ir jis wēl
prażúro.
19. Ir kélēsi, kriksztydinos ir
priēmęs walgio pasidrútino.
Bet Saulus buwo keles die-
nas pas mokitinus Damaszkè.
20. Ir tûjau apsáke Kristų

ßuilēsa, kad jis Diewo Sunus ēsąs.
21. Bet stebējos' wisi tai iß-
girdę, sakydami: ar tai ne ans,
kursai Jeruzalēje ißpústijo wi-
sus ßi wárdą gárbinanczus ir
dēl to ßen atējęs, kad jûs su-
rißtus wéstu pas wyrausus ku-
nigus?
22. Bet Saulus jû stipryn
ējo ir pérweike Zydus, Da-
maßke gywénanczus, ißrodi-
dams, kad tas ēsąs Kristus.
23. Ir daug dienû pérējus
Zydai podraugey susiródijo, ji
nużawint.
24. Bet Saului apsakyta bu-
wo kad jo tykojo. Bet jie die-
ną ir nákti sérgējo prie wartû,
kad ji nużawintu.
25. Tay ji ēmę mokitinei nak-
czè per múrą pérgabeno ir
kurbè żemyn nuléido.
26. Bet Saulus i Jeruzalę
ißkákęs, bande prieit prie mo-
kitiniû, ir wisi jo bijójos, ne
wieridami, ji mokitini ēsanti.
27. Bet Barnabas ji priēmęs,
nuwede ji pas Apáßtalus, ir
jis jiems pásakojo, kaip ant
kélo Wießpati regējęs ir su
jûmi kalbējęs, ir kaip Damaßke
wárdą Jēzaus drasey apsákęs.
28. Ir jis buwo pas jûs, iß-
eidams ir ieidams Jeruzalēje
ir apsáke drásey wárdą Wieß-
patiês Jēzaus.
29. Taipojau jis kalbējo ir
apsiklausinējos su Grykónais;
bet jie tykojo jo, kad ji nuża-
wintu.
30. Tai ißtyrę brolei, paly-
dējo ji i Cēsarią ir nusunte ji
i Tarsę.
31. Taipgi surinkims turējo
pakájų wisoje Judēoj', ir Ga-
lilēoj', ir Samarioj', ir géri-
nosi ir waikßczojo Diewo bai-
mēje, ir pilnas pastójo ßwen-
tôs Dwásês palinksminójimo.
32. Ir nusidawe, kad Pétras
wisur pérkelaudams ißkáko tai-
pojau ir pas ßwentûsus Lyd-
doj' gywénanczus.
33. Tenay rádo wyrą, war-
dù Eneoßum, aßtûnis metus
ant pátalo gulējusi, tas buwo
kaulliga sergąs.
34. Ir Pétras jam tare:
Eneoßau, Jēzus Kristus iß-
gydo tawę; kélkis ir pats pasi-
klostyk! Ir tûjau atsikēle.
35. Ir máte ji wisi gywéną
Lyddoj' ir Saronoj'; tie prisi-
werte Wießpatiespi.
36. Bet Joppēj' buwo wiena
mokitine, wardu Tabēa, (tai
musû żodżù: stirna,) ta buwo
pilna gerû darbû, bey pilnay
dûdanti dali wargdieniams.
37. Bet tikos per tą czēsą,
kad ji apsirgo ir numire. Tay
ję numażgójo ir padējo ant
aukßtôs swetlyczôs.

38. Ogi Lyddai arti Joppês ēsant, ir mokitiniems ißgirdus, Pétrą ténay ēsanti, nusunte jie pas jį dų wyrų, praßydami jį, kad ne użsigaißdams pas jůs ateitu.

39. Bet Pétras kēlēsi ir atējo su jeis. Ir kaip atējęs ténay buwo, użwede jį ant aukßto, ir priējusos jį wisos naßlēs, werke ir rode jam sermēgas ir rubus, kurus Tabēa padárusi, pas jas budama.

40. Ir Pétras jas wisas ißwáręs, atsiklaupe ir meldēsi Diewo, ir lawonump nusigręźęs tare: Tabēa, kélkis. Ir ji atwēre sawo akis ir pamáczusi Pétrą wēl atsisēdo.

41. Bet jis jei dawęs ranką ję pakēle, ir pawadinęs ßwentůsus, bey naßles, ję gywą po akiû pastáte.

42. Ir tai ißsiréißke per wisą Joppę; ir daug jû pradējo tikēt į Wießpatį.

43. Ir nusidawe, kad jis pasiliko ilgay Joppēje, pas wieną Simoną, kurs kaźemiekas buwo.

10. Pérskyrimas.

Prisiwertims Kornēliaus per Pétrą.

Bet buwo wyras Cēsarioj', Kornēlius wardu, wyresnysis pulko, kurs wadinams Italißkąsis,

2. Nobaźnas ir Diewo bijąs, visais sawo namißkeis, ir ißrodąs źmonēms daug geradējysczû, ir wisados Diewą meldēsi.

3. Tas regējo regējime atwiray, aplink dewintą dienôs adyną, wieną Diewo angēlą pas sawę ieinanti, kursai jam sake: Kornēliau!

4. Bet jis į aną źurēdams nusigandęs tare: Wießpatie, kas yra? Bet jis jam tare: tawo maldos bey dálys wargdieniams důtos, ißkáko aukßtyn į atminimą pas Diewą.

5. Dabargi súsk wyrus į Joppę ir atwadidink Simoną, prawardu Pétrą,

6. Kursai yra gaspádoj pas wieną kaźemieką, Simoną, kurio namai arti marû stow; tas taw sakys, ką taw reikia daryt.

7. Ir angēlui, kursai su Kornēliu kalbējo, atstojus, pawadino jis dų sawo bernû, bey wieną Diewo bijanti iß źalnieriû, jam priklausanczujû.

8. Ir wislab jiems pasákęs, sunte jůs į Joppę.

9. Ant rytojaus, ßiems ant kélo ēsant ir arti miesto prieinant, Pétras użkópo ant aukßtôs swetlyczôs, Diewą melstis apie ßeßtąję adyną.

10. Ir ißálkęs norējo pérsikąst. Bet jiems jam tai pritaisant, pripůle jam umû apēmims;

11. Ir regējo dangų átwirą, ir nusileidziant pas sawę koki ryką, néy didę márszkoną sképetą, ketureis kampais surisztą, ir buwo nuléista ant źémês.
12. Toje buwo wisokiû keturkojû źémês galwijû ir źwēriû, ir kirmēlû, ir dangaus paukszcziû.
13. Ir nusidawe jam toks balsas: kelkis, Pétrai, pjauk ir wálgik!
14. Bet Pétras sake: ak ne, Wieszpatie, nēsa dar niekados ne wálgiau ko prásto, arba neczysto.
15. Ir tare jam tas balsas antru kartu: ką Diews czystijo, tai tu ne daryk prastù.
16. Ir tai nusidawe trimis kartais. Ir ansai rykas wēl pasikēle dangun.
17. Bet Pétrui sawije besirúpinant, kas tai per regējims ēsąs, kuri regējęs, sztay, klause wyrai, Kornēliaus sústi, namû Simono; ir prie duriû stowēdami,
18. Szauke ir klause: ar Simonas, prawardu Pétras, sziczę gaspádą turis?
19. Bet Pétrui apdumojant tą regējima, tare jam Dwáse: sztay, trys wyrai tawęs jēszko.
20. Bet kélkis, nukopk źemyn ir kelauk su jeis, ir ne abejok; nēs asz jûs sunczau.
21. Tay Pétras nukopęs pas tus wyrus, nů Kornēlio pas ji sústus, tare: sztay, asz esmi, kurio jēszkot; kas tai, kodēl czonay este?
22. Bet jie tare: Kornēlius, wyresnysis zalnieriû, nobaźnas ir Diewo bijąs wyras, ir gérą paskálbą turis nů wisû Zydû źmonû, gawo paliepimą szwento angēlo, kad tawę pawadidintu i sawo namus ir źodzus isz tawęs girdētu.
23. Tay jůs iwadinęs i widų, priēme gaspadon. Antrą dieną Pétras iszkeláwo su jeis, ir keli brolei isz Joppês ējo su jům'.
24. Ir antrą dieną jie iējo i Cēsaria. Bet Kornēlius láuke jû, ir suwadino sawo gentis ir prietelus.
25. Ir Pétrui ieinant, ējo Kornēlius jam prieszais, půle jam i kielus ir klónojosi jam.
26. Bet Pétras ji pakéldams, tare: kélkis, ir asz esmi źmogus.
27. Ir su jůmi susikalbējęs iējo i widų, ir rádo daug jû susiējus.
28. Ir tare jiems: jus źinot, kaip ne paprastà, wyrui Zydiszkam ártitis arba ateiti pas swétimą, bet Diews man paróde, ney wieną źmogų prastą arba neczystą ne wadinti.
29. Todēl ne wéngiau ateit, szen wadintas. Togidēl jus

klausu, kam manę atwadidinot.

30. Kornēlius tare: keturēs dienas pástnikawau iki ßei adynai, ir aplink dewinta adyną meldzausi Diewą sawo namůse. Ir ßtay, stójos po mano akiû wyrs ßwiesamè rubè,

31. Tarydams: Kornēliau, tawo malda ißklausyta, ir tawo geradējysczû minēta pas Diewą;

32. Taygi nusúsk į Joppę ir atwadidik Simoną, prawardû Pétrą, (kursai yra gaspádoj' namůse każemieko Simono, arti márû), tas atējęs, taw sakys.

33. Tay tůjau sunczau pas tawę. Ir geray darei, kad atējei. Dabar mes wisi esme czonay po Diewo akiû, klausyt to wiso, kas taw Diewo liepta.

34. Bet Pétras sawo burną atwēręs, tare: dabar iß tiesôs suprantu, Diewą ne atbojanti ney ßókio, ney tokio źmogaus;

35. Bet wisokiůse źmonēsa, kas jo bijos ir teisybę dáro, tas jam mielas.

36. Mielay jús źinot tôs kozoniês, kurę Diews waikams Izraēlio suntęs ir apsakyt dawęs pakáją per Jēzų Kristų, (kursai Wießpats yra ant wiso),

37. Kuri nusidawe per wisą Iydû źemę, ir prasidējusi Galilėj po krikßto, Jono apsakyto;

38. Kaip Diews tą pati Jēzų Nazarenską móstijęs ßwenta Dwasè ir macè, kursai aplinkuy keláwo, gér darydams ir ißgydidams wisus wélno pérgalētus; nēsa Diews su jûmi buwo.

39. Ir mes esme ludininkai to wiso, ką jis dáręs Zydû źémēje ir Jeruzalēj'; tą jie nuźawino ir prie médzio prikabino.

40. Tą Diews yra prikēlęs tréczą diena ir jį apréikßdinęs,

41. Ne wisiems źmonēms, bet mums, nů Diewo pirma ißrinktiems ludininkams, kurie su jûmi wálgēm ir gērēm, jam jau prisikēlus iß numirusiû.

42. Ir jis mums prisáke, źmonēms apsakyt ir lúdit, jį Diewo įstatyta ēsanti súdzą gywujû ir numirusiû.

43. Apie tą lúdija wisi prárakai, kad per jo wárdą wisi į jį tiki griekû atleidimą gaus.

44. Pétrui ßius źodzus dar be kalbant, půle ßwentoji Dwáse ant wisû, to źodzio besiklausanczujû.

45. Ir tikintieji iß appjaustimo, kurie buwo atēję su Petrù, stebējosi, kad ir ant pagonû dowana ßwentosês Dwásês ißlieta buwo.

46. Nēsa girdējo jûs liezuwjeis kalbanczus ir Diewą di-

dey gárbinanczus. Tay atsáke Pétras:
47. Argi gal kas wándeni drausti, kad ßie ne butu krikßtiti, kurie ßwentą Dwáſę gawo, kaip ir mės?
48. Ir liepe jůs krikßtiti wardan Wießpatiês. Tay jie melde ji, kad keles dienas ténay pasiliktu.

11. Pérſkyrimas.

Pétro atsikalbėjimas, pagonû prisiwertims; pradża ſurinkimo Antiokioj'.

Bet ißtyre Apáßtalai bey brolei, gywéną Zydû żémēje, ir pagonus priēmuſus Diewo żodi.
2. Ir Pétrui użējus į Jeruzalę, barēſi ſu jům' tie, kurie iß appjauſtimo buwo,
3. Sakydami: tu įėjei pas wyrus neappjauſtitus ir ſu jeis wálgei.
4. Bet Pétras pradējęs tai jiems paeilumis páſakojo, tarydams:
5. Aß mieſtė Joppēje buwau Diewą be meldżąs, ir mano umas buwo dangun paimtas, ir regējimą regējau, butent ryką nuſileidżianti, néy didę ſképetą, keturkampę, ir nuléiſtą iß dangaus, ateinanczę iki manęs.
6. Toje regējau ir ßwydau ir pamaczau keturkojû żémês galwijû ir żwēriû ir kirmēlû ir dangaus paukßcziû.
7. Bet aß ißgirdau balſą, man ſákanti: kélkis Pétrai, pjauk, ir wálgik!
8. Bet aß ſakiau: ak ne, Wießpatie, nēſa niekados nieko ney práſto, ney neczyſto į mano burną ne įėjo:
9. Bet tas balſas man atſáke antrù kartù iß dangaus: ką Diews czyſtijo, tu ne daryk neczyſtù.
10. Bet tai nuſidawe tris kartus; ir wiſlab' wēl buwo użtraukta dangun.
11. Ir ßtay, tůjaus ſtowējo trys wyrai pas namus, kuriůſe aß buwau, ſúſti manęſp iß Cēzariôs.
12. Bet Dwáſe tare man, kad eiczau ſu jeis ir ne abejoczau. Bet ējo ſu manimi ßie ßeßi brolei, ir mes įėjom į to wyro namus.
13. Ir jis mums ſake, kaip regējęs angēlą ſawo namůſe ſtowinti, kurſai jam ſakęs: ſúſk wyrû į Joppę ir atwadindik Simoną, prawardu Pétrą;
14. Tas taw żodżus ſakys, per kurus ißganyts paſtoſi tu ir wiſi tawo namißkei.
15. Ir man pradedant kalbēt, půle ßwentoji Dwáſe ant jû, kaip ir ant muſû pirmoj pradżoj.
16. Tay minējau Wießpatiês żodżio, kaip ſakęs: Jonas

wándenimi krikßtijo, bet jús
busite krikßtiti ßwenta Dwasè.
17. Taygi, jey Diewas jiems
dáwęs lygias dówanas, kaip ir
mums tikintiems į Wießpatį
Jēzų Kristų, kasgi aß buwau,
kad galēczau Diewui użgint?
18. Tai ißgirdę tylējo ir Die-
wą ßlowindami tare: taip Die-
was ir pagonams dawęs prisi-
wertimą ant gywastiês.
19. Bet kurie ißsklaidyti bu-
wo anoje prispáudoję, dēl Ste-
póno nusitikusoj, ējo aplinkuy
iki Pēniciôs bei Cyprôs, bey
Antiokiôs, ir ne kalbējo żodį
niekam, kaip tiktay Zydams.
20. Bet buwo keli tarp jû,
wyrai iß Cypro bey Cyrēnês,
tie atēję į Antiokią, taipjau kal-
bējo ir Grykonams ir apsáke
Ewangēlią apie Wießpatį Jēzų.
21. Ir ranka Wießpatiês bu-
wo su jeis, ir pradējo tikēt
daugumas ir Diewop prisi-
werte.
22. Bet tas żodis apie jûs
atējo į surinkimo ausis Jeru-
zalēje. Ir jie sunte Barnabą,
kad nueitu iki Antiokiôs,
23. Kursai tén ißkákęs ir má-
tęs Diewo malonę, pradżùgo,
ir graudéno jůs wisus, kad pa-
siliktu pas Wießpatį su stipra
ßirdże.
24. Nēs jis buwo gérs wyrs,
nas ßwentôs Dwásês ir tikē-
jimo. Ir prisidējo Wießpaczui
didis pulkas.
25. Bet Barnabas ißkeláwo
į Tarsę, Saulaus wēl jēßkóti.
26. Ir jį radęs nuwede jį į
Antiokią. Ir jie pasiliko prie
surinkimo wisą métą, mokin-
dami daug żmonû; dēl to mo-
kitinei Antiokioj' pirmjausey
Krikßczonimis wadinami buwo.
27. Tosa dienosa atējo prá-
rakai iß Jeruzalês į Antiokią.
28. Ir wiens jû, wardu Aga-
bus, kēlēsi ir apsáke per dwásę,
didę brangybę busenczę ant wi-
sôs żémês, kuri nusitiko po Cie-
corum Klaudiu.
29. Bet kiek wiens mokitiniû
apsiēme, kaip ißgalis, sústi ką
ant papálbôs broliams, Ju-
dēoj' gywénantiems.
30. Kaipgi ir dáre, sûsdami
tai wyresniems per ranką Bar-
nabo bey Saulaus.

12. Pérskyrimas.

Jokubo smertis, Pétro ißwálnijimas, Erodo prápultis.

Aplink tą páti czēsą karálus
Erodas rankas pridējo prie ke-
lû iß surinkimo, múcziti.
2. Bet nużawino Jokubą, Jo-
no brolį, kárdu.
3. Ir matydams tai Zydams
patinkant, ne palowe, bet ir
Pétrą sugáwo. Bet buwo pá-
czos dienos neraugintôs dûnôs.

4. Taygi ji sugáwęs, apkale ji
ir padawe ji keturiems ketwir-
tainiems zalnēriû, ji apsérgēt,
mislidams, ji po welykû zmo-
nēms iszwést.
5. Ir Pétras tiesa apkalimè
laikoms buwo, bet surinkims
meldēsi uz ji Diewą ne palau-
dams.
6. Ir kaip ji Erodas norējo
iszwésti, tą paczę nakti miegójo
Pétras tarp dwiejû zalnēriû,
surakintas dwiem lencúgam, ir
sargai uz duriû sérgējo apka-
limo wietą.
7. Ir sztay, angēlas Wiesz-
patiês atējo, ir szwiesa szwiete
toj temnyczoj; ir isztiko Pétro
paszoni, ir pabùdino Pétrą ir
tare: greitay kélkis! Ir len-
cugai nupůle nů jo rankû.
8. Ir angēlas tare jam: apsi-
josk ir apsiauk kurpēmis. Ir
jis dare taipo. Ir tare jam:
apsisausk skreistę ir sék manę.
9. Ir jis iszējęs séke ji, nezi-
nodams, kad tai jam tikray nu-
sitiko per angēlą, bet dingójos,
regējimą regis.
10. Bet jůdu praējo pirmą ir
antrą sárgą ir priējo gelezines
duris, i miestą einamas, tos
jiemdwiem páczos atsiwēre, ir
iszėję pérējo iszilgay wieną úli-
czą; ir tůjaus angēlas nůg jo
atstójo.
11. Ir Pétras atsigáwęs tare:
dabar isz tiesôs zinau, kad Diewas
sawo angēlą suntęs ir manę
iszgélbējęs isz Erodo rankôs ir
nů wiso laukimo zydiszkû zmo-
nû.
12. Ir susimislijęs, atējo arti
namû Maryôs, mótinôs Jono,
práwardu Markoszaus, kur
daug buwo susiēję ir Diewą
meldēsi.
13. Bet Pétrui i wartû angą
tuzgénant, iszējo merga girdēt,
wardu Rode.
14. Ir Pétro balsą pazinusi,
wartus ne atdáre isz dzaugsmo,
bet ibēgusi i widų, apsáke jiems
Pétrą stowinti prie wartû.
15. Bet jie tare jei: tu dúksti;
bet ji ginczijos, taip ēsą. Jie
tare: tai jo angēlas.
16. Bet Pétras wēl tuzgéno.
Bet kaip atwēre, památe ji ir
stebējosi.
17. Bet jis pamojęs jiems su
rankà, kad tylētu, pásakojo
jiems, kaip ji Wieszpats isz ap-
kalimo iszwédęs, ir tare: apsa-
kykit tai Jokubui bey broliams.
Ir iszējęs i kitą kampą nusi-
trauke.
18. Bet kaip iszauszo, ne ma-
zas rupestis radosi tarp zalnē-
riû, kaip bent su Petrù butu
nusidáwus?
19. Bet Erodas ji jēszkodams
ir ne ràsdams, sargams prową
padáre ir dáwe jůs szalin ga-

bent; ir nusitraukęs iß Judēôs
į Cēzariq, ténay laikēsi.
20. Nēsa dumójo karáut prieß
Tyronus bey Sidonus. Bet
jie iß wieno atējo pas jį ir
pérkalbēję karálaus kamárponį
Blastų, melde pakájaus, todēl,
kad jû źéme turējo ißsilaikytis
iß karálaus źémjû.
21. Bet wienoj' paskirtoj' die-
noj' Erodas karálißku rubù
apsirēdęs atsisēdo ant prowôs
krasês ir kalbējo jiems.
22. Bet źmones prießais
ßauke: tai Diewo balsas ir ne
źmogaus.
23. Tůjaus ißtiko jį Wieß-
patiês angēlas, dēl to, kad jis
gárbę Diewui nedawe; ir kir-
mēlû ēdams padawe dwásę.
24. Bet Diewo źodis augo ir
waisinos.
25. Bet Barnabas bey Sau-
lus wēl atējo į Jeruzalę ir
padawę surinktąję dówaną, ēme
su sawim Joną, práwardu Mar-
koßų.

13. Pérskyrimas.

Pawilo pirmas nuējimas pas pagonus, ir ka tarp jû atsikęs.

Bet buwo Antiokioj', surinkimè,
prárakai bey mokitojei, butent
Barnabas bey Simons, wardu
Niger, bey Lucius iß Cyrēnês,
bey Manaēnas, su Erodu, ket-
wirtáino źémês kunigaikßczu
uźaugintas, bey Saulus.
2. Bet jiems Diewui ßlúźijant
bey pastnikáujant, tare ßwen-
toji Dwáse: ißskirkit man Bar-
nabą bey Saulų tam dárbui,
kuriam aß jůdų pawadinau.
3. Tay jie pastnikáwę ir Die-
wo pasimeldę, uźdējo ant jû
dwiejû rankas ir ißléido jůdų.
4. Ir kaip jůdu buwo ßwen-
tosês Dwasês ißsúfstu, ißkáko
jůdu į Seleyciq ir iß ten
akrutu bēgo į Cyprą.
5. Ir ißkákę į miestą Sala-
miną, apsáke Diewo źodį Zydû
ßuilēje. Bet ir Joną turējo
su sawim per tarną.
6. Ir salą pérkelawę iki miesto
Papôs, rado jie wieną źynį ir
neteisų páraką, Zydą, wardu
Barjēzų;
7. Tas buwo pas Sergią Po-
wilą, wyrésnįjį źémês waldoną,
ißmintingą wyrą. Tas prisi-
wadino Barnabą, bey Saulų,
norēdams girdēt Diewo źo-
dzio.
8. Tay jiemdwiem prießtaráwo
Elymas, źynys, (nēs taipo jo
wardas pérsigulbo,) ir jēßkó-
jo, tą wyrésnįjį źémês waldoną
nů wierôs atkréipti.
9. Bet Saulus, kursai ir Po-
wilu wadinams; pilnas budams
ßwentôs Dwásês, źurējo į jį,
10. Ir tare: ak tu wélno waike,

pilnas wiso kytrumo bey kla-
stôs ir neprietelau wisôs teisy-
bês, tu ne palauji pérwersti ti-
krûsus Wieszpatiês kélus.
11. Ir wey! dabar użeit ant
tawęs Wieszpatiês ranka, ir turi
áklas buti ir iki czēso saulês
ne regēti. Ir tůjaus użpûle
ji aptemims ir tamsa; ir ap-
linkuy wáikszczodams jēsztójo
wádą.
12. Tay żémês waldonas ma-
tydams tą nusidawimą, tikējo
ir dywijos Wieszpatiês pamok-
slu.
13. Bet kaip Powilas, bey
kurie su jům drauge buwo, isz
Papôs akrutu bēgo, iszkáko
Pērgen, żémēj' Pampilioj'; bet
Jonas nů jû atstojęs, sugryżo i
Jeruzalę.
14. Bet jůdu pérēję Pergēną
iszkáko Antiokion, żémēj' Pisi-
dioj, ir iėję i szuilę sabatôs die-
noj, sēdosi.
15. Bet po paskaitimo zokano
bey prárakû, sunte pas jůdų
wyresnieji szuilês ir jiemdwiem
sakydino: mielu broludu, jey ko
norita kalbēti ir żmones pa-
graudénti, tay sakykita.
16. Tay Powilas atsikēle ir
su ranka pamojęs, tare: jús
wyrai isz Izraēlio, ir Diewo
bijantieji, klausikit:
17. Diews sziû żmonû iszrinkęs
yra musû tēwus ir paáuksztinęs
sziûs żmones, kaip jie swétimi
buwo Egypto żémēje, ir su
auksztu pétimi jůs isz ten isz-
wédęs.
18. Ir apie keturesdészimts
métû pérkente jû budą púsz-
czoj.
19. Ir iszgaiszinęs septynerus
żmones żémēj Kanaan, iszdalijo
jiems burtoms anû żemès.
20. Potam dáwe jiems sú-
dzas, apie keturis szimtus ir
penkesdészimt métû iki prárako
Zomelo.
21. Ir nů to czēso melde saw
karálų, ir dáwe jiems Diews
Saulų, sunų Kiso, wyrą gimi-
nês Benjamin, per keturesdé-
szimtis métû.
22. Ir tą atstátęs pakēle ant
jû Dowidą per karálų, apie
kuri jis lùdijo: radáu Dowidą,
sunų Jésso, wyrą pagal mano
szirdi, tas tur daryt wisą mano
wálę.
23. Isz to sēklôs Diewas, kaip
pażadējęs esti, użgimdino Jēzų,
żmonēms Izraēlio per Iszgany-
toji.
24. Kaip antay Jonas pirma
żmonēms Izraēlio apsáke pri-
siwertimo kriksztą, dar anam ne
prádedant.
25. Bet kaip Jonas sawo bē-
gi pabaige, sake jis: asz ne tas
esmi, per kuri jús manę laikot;
bet sztay, jis paskuy manę ateit,

kurio ne werts eſmi, ney kurpes jo kojû atrißt.

26. Jús wyrai, mieli brolei, jús waikai giminês Abraómo, ir kurie tarp juſû Diewo bijoties, jums žodis ßito ißgánimo ſúſtas yra.

27. Nẽſa kurie Jeruzalẽj' gywéna, ir jû wyreſnieji, kadangi ßį ne pažino, ney balſą prárakû (kas ſabatą ſkaitomû), jie tus ſawo prowomis ißpilde.

28. Ir noris ney jokiôs priežaſtiês ſmerczio ant jo ne rádo, taczau melde Pilotą, jį nužudyti.

29. Ir wiſlab pabaigę, kas apie jį raßyta, nuẽme jį nů médzio ir įdẽjo jį į grábą.

30. Bet Diews jį prikẽle iß numiruſiû.

31. Ir jis paſirode daug dienû tiems, kurie ſu jům' iß Galilẽôs į Jeruzalę atẽję buwo, kurie jo ludininkai yra žmonẽms.

32. Ir mes taipjau apſákom jums pažadẽjimą, muſû tẽwams důtą,

33. Kad tą patį Diews mums, jû waikams, ißpildęs, tůmi, kad Jẽzų iß numiruſiû prikẽlęs; kaipo ir antrame Pſalme paraßyta yra: tu mano Sunus, ßendien tawę pagimdzau.

Bet kad jį iß numiruſiû prikẽlęs, kad jis jau ne turẽtu patręßt, taip kalba: aß jums malonę, Dowidui pažadẽtą, wiernay atteſẽſu.

35. Todẽl jis ir kitur tare: tai tu ne pérleiſi, kad tawo ßwentaſis pagedimą matytu.

36. Nẽſa Dowidas, ſawo czẽſu Diewo walei ßlúžijęs, užmigo ir pas ſawo tẽwus padẽts yra, ir máte pagedimą.

37. Bet tas, kurį Diewas prikẽle, pagedimo ne máte.

38. Dabargi žinokit, mieli brolei, kad jums per ßį apſákoms griekû atléidimas ir to wiſo, kůmi ne galẽjot Moizẽßaus zokanè teiſus buti.

39. Bet kas į ßį tik, tas yra teiſus.

40. Taygi dabokities, kad ne ateitu ant juſû, kas prárakůſe ſakyta:

41. Weizdẽkit, jús ißpeiktojei, ir dywikities ir pawirſkit niekù; nẽſa aß darau dárbą juſû czẽſůſe, kurį ne tikẽſit, jey tą jums kas páſakos.

42. Bet Zydams iß ßuilês ißeinant, melde pagonai, kad ſabatôs tarpe jiems tus žodzus ſakytu.

43. Ir ſurinkimui iß ßuilês ißẽjus, ſéke Powilą bey Barnabą daug Zydû, ir Diewo bijanczû, ßwẽžey Zydû wierą priẽmuſû; bet anůdu ſake jiems

ir pagraudéno jůs, kad pasiliktu toje Diewo malonẽje.
44. Bet sékanczoj' sabatoj' susiẽjo kůne wisas miestas, Diewo żódzio klausytis.
45. Bet Zydai tus żmones matydami, pilni pastójo pawydo ir prieštaráwo tam, kas Powilo kalbama buwo, prieštaráudami ir blůznidami.
46. Bet Powilas bey Barnabas drásey kalbẽjo, atwiray: jums pirmjausey turẽjo apsákomas buti Diewo żodis, bet kad dabar jį nů sawęs šalin stumjat, ir pátys sawę newertais laikot amżinôs gywátôs, štay, jau kreipjamies pagonump.
47. Nẽs taipo Wiešpats mums paliepe: aš tawę pagonams per šwiesą pastaczau, jeib butumbei išgánimu iki żémês krášto.
48. Bet tai išgirdę pagonai, prasidżúgo ir gárbino Diewo żodį ir tikį pastójo, kiek jû ant ámżinôs gywátôs paskirti buwo.
49. Ir Wiešpatiês żodis išsiplátino po wisą tą šalį.
50. Bet Zydai sujùdinę nobażnas ir wieżlibas moteres, bey miesto wyresnůsus, padáre pérsekinẽjimą Powilui bey Barnabui, ir išstúme jůdu iš sawo rubéżû.
51. Bet jůdu nukrátę ant jû dulkes nů sawo kojû, atẽjo Ikonion.
52. Bet mokitinei dżaugsmo ir šwentôs Dwásês pilni pastójo.

14. Pérskyrimas.

Powilo sugryżimas į Antiokią, ir kas jam bekelaujant nusidawe.

Bet nusidawe Ikonioj', kad jie susiẽjo ir Zydû šuilẽse Diewo żodį sake, taipo, aża dide daugybe Zydû ir Grykonû tikį pastójo.
2. Bet netikintieji Zydai sujùdino ir supykino dušias pagonû prieš brolius.
3. Taipgi jie laikẽsi ténay ilgą wálandą ir mokino drásey Wiešpatije, kurs išlùdijo żodį sawo malonês, ir dáwe żénklus ir stebuklus nusidůti per jû rankas.
4. Bet daugybe miesto pérsiskyre; keli pristójo Zydams, keli wẽl Apáštalams.
5. Bet maištui pagonû ir Zydû, bey jû wyresnujû pakilus, jůs išgẽdinti ir akmenimis użmušti;
6. Suprato jie tai ir pabẽgo į miestus żémês Lykaoniôs, į Lystrą ir į Derbę ir į aplink ẽsanczas šalis,
7. Ir apsáke ténay Ewangẽlią.

8. Ir buwo wyras Lystroje, tas turėjo sėdėt, nės nesweikas turėjo kojas ir buwo lůžas nů zywáto sawo mótinôs, tas niekados dar ne buwo waikščojęs;

9. Tas girdėjo Powilą kalbanti. Ir kaip šis į aną żurėjo, ir numáne, jį tikinti, kad pagálbą gausęs,

10. Tare jis didzu balsu: stokis tiesey ant sawo kojû! Ir jis pašókęs wáikščojo.

11. Bet kaip tai żmones regėjo, ką Powilas buwo padáręs, pakėle jie sawo balsą ir tare Lykaoniškay: Diewai żmonėms lygus pastójo ir pas mus żemyn atėjo.

12. Ir wadino Barnabą Jupitrą, ir Powilą Merkurių, kadangi jis żodį kalbėjo.

13. Bet klebonas Jupitro, kursai buwo jû prymiestij', atwede jauczus bey wainikus prie wartû, ir norėjo su żmonėmis apierawoti.

14. Tai išgirdusu Apaštaludu, Barnabas bey Powilas, suplėše sawo rubus ir išokusu į żmonû tárpą, šauke,

15. Ir tare: jús wyrai, ką czonay dárote? Ir mudu eswa smertélnu żmogudu, lygey kaip jús; ir apsákom jums Ewangėlią, jeib prisiwerstumbit nů :û netikrûjû, gywop' Diewopi, kurs sutwėręs dangu ir żémę ir mares, ir wis, kas tůse yra.

16. Kurs praėjusůse czėsůse pérleido wisiems pagonams eiti jû paczû kélais.

17. Ir tiesa, jis ne paliko sawę pati ne išlùditą; mums daug géro dare ir iš dangaus lytų ir waisingus métus dawe, ir musû širdis papilde penù bey dzaugsmù.

18. Ir tai kalbėdamu wos ne wos nurámde żmones, kad jiemdwiem ne apierawójo.

19. Bet atėjo ténay Zydai iš Antiokiôs ir iš Ikoniôs ir pérkalbėjo żmones, ir méte akmenimis Powilą, ir išwilko jį iš miesto, dumodami, jį jau numirusi.

20. Bet kaip jį mokitinei apstójo, kėlėsi jis ir ėjo į miestą. Ir antrą dieną išėjo su Barnabu į Derbę.

21. Ir apsáke Ewangėlią tam miestui, ir jû daug pamokinę, sugryżo į Lystrą, ir Ikonią, ir Antiokią;

22. Pastiprino dušias mokitiniû, graudéndamu jus, kad tikėjime pasiliktus, ir kad per daug wargû mums reik įeiti į Diewo karalystę.

23. Ir jůdu įdėjo jiems šę ir tę wyresnůsus surinkimůse, ir meldėsi Diewą pástnikaudami, ir paliecawójo jůs Wieš-

paczui, į kurį buwo tiki pastóję.

24. Ir ẽjo per Pisidiją ir atẽjo į Pampyliją,

25. Ir apsáke Diewo żodį Pergẽj, ir nuẽjo į Attaliją.

26. Ir iß ten bẽgo akrutu į Antiokiją, iß kur paskirtu buwo, per Diewo malonę tam dárbui, kurį buwo ißtaisę.

27. Bet ten ißkákusu suwadino surinkimą ir apsáke, kiek Diewas su jeis dwiejeis padáręs ir kaip pagonams tikẽjimo duris atwẽręs.

28. Bet jůdu laikẽsi ténay ne mażą wálandą pas mokitinus.

15. Pérskyrimas.

Susiẽjimas Apáßtalû; Barnabo ir Powilo atsiskyrimas.

Ir keli atẽjo iß Judẽôs ir mokino brolius: jey ne důdaties apipjaustiti pagal Moiżẽßaus budą, tay ne galit ißganytais pastoti.

2. Taygi maißtui pasikẽlus, ir Powilui bey Barnabui ne mażay su jeis susiginczijus, paskyre jie, kad Powilas ir Barnabas, ir kiti iß jû użeitu į Jeruzalę prie Apáßtalû ir wyresnujû, to klausimo dẽley.

3. Ir jie surinkimo palydẽti, ẽjo per Penicią ir į Samariją, ir pásakojo jiems pagonû elgimą ir padáre didį dżaugsmą wisiems broliams.

4. Bet kaip atẽjo į Jeruzalę, priẽme jůs surinkimas ir Apáßtalai ir wyresnieji. Tiems jie sake, kiek Diewas su jeis ißtaisęs.

5. Tay kẽlẽs' keli iß skirto wierôs pamókslo Parizẽußû, kurie buwo tiki pastoję, tarydami: reik jůs appjaustiti ir prisakyti, kad laikytu żokaną Moiżẽßaus.

6. Bet Apáßtalai ir wyresnieji susirinko, tą kalbą pérmastyti.

7. Bet jau ilgay susiklausinẽjus, kẽlẽsi Pétras ir tare jiems; jús wyrai, mieli brolei, jús żinot, kad Diewui jau seney pirm ßio czẽso pamẽgo tarp musû, jeib pagonai per mano burną Ewangẽliôs żodį ißgirstu ir tikẽtu.

8. Ir Diewas, ßirdis mẽginąs, dáwe lùdimą jiems, důdams ßwentą Dwásę jiemus, lygey kaip ir mums.

9. Ir ne darydams ney jókio skirtumo tarp musû bey tarp jû, czystijo jû ßirdis per tikẽjimą.

10. Kamgi dabar gundot Diewą, użdẽdami jungą ant mokitiniû káklo, kurio ney musû tẽwai, ney mes pakélti ne galẽjom'.

11. Bet mes tikim per malonę Pono Jēzaus Kristaus išgan̄ytais pastoti, lygey kaip ir jie.

12. Tay nutilo wisa daugybe ir klausēs Barnabo ir Powilo, kuriůdu pásakojo, kokius didzus zénklus ir stebuklus Diews per jůdų dárę́s tarp pagonû.

13. Potam jiems nutilus, atsáke Jokubas, tarydams: jús wyrai, mieli brolei, klausykit manęs:

14. Simons pásakojo, kaip pirmjaus Diews atlankę́s ir priēmęs žmones iš pagonû sawo wardui.

15. Ir tam pritar prárakû kalbos, kaip yra parašyta:

16. Potam aš sugryšu ir atiesiu pargruwusę šētrą Dowido, ir jôs skyles wēl sutaisysu ir pastatysu ję.

17. Jeib žmonû likusieji jēškotu Wiešpati, priegtam wisi pagonai, ant kuriû mano wárdas minētas, sako Wiešpats, kursai tai wis dáro.

18. Diewui yra wisi jo darbai žinomi nů swieto pradzôs.

19. Todēl išrandu aš, jeib tiems, kurie iš pagonû yra prisiwertę, ney jokiôs sunkenybês ne darytu.

20. Bet reik rašyt jiems, kad ie pasisaugotu nů apsibjaurinimo balwonû, ir nů kekšystês, ir nů užtróškusio, ir nů kraujo.

21. Nēsa Moižēšus tur iš senû dienû tus, kurie jį apsáko wisůse miestůse ir kožną sabatą skaitomas yra šuilēsa.

22. Ir patiko Apáštalams ir wyresniems bey wisam surinkimui, išskirti iš sawo tárpo dų wyrų ir sústi į Antiokią su Powilu ir su Barnabu, butent Judą, wadinamą Barzabą, ir Zylą, kuriůdu wyru mokitojei buwo tarp broliû.

23. Ir jie dáwe jiems ráštą į jû ranką, tokiu budu parašytą: mes Apáštalai ir wyresnieji bey brolei, wélijam išgánimą broliams iš pagonû, Antiokioj', ir Syrioj', ir Cilicioj' ēsantiems.

24. Kadangi girdējom, kad keli iš musû išēję, jus pamokslais paklaidino ir jusû dušias apsunkino, tarydami: jús turit důt apsipjaustiti ir zokaną pildit, kuriems to nieko ne prisákēm:

25. Geray regējosi mums, wisiems wienširdzey susirinkusiems, išskirti wyrû ir pas jus sústi su musû mylimais Barnabu ir Powilu.

26. Kuriůdu žmones sawo dušias pagulde už wárdą musû Póno Jēzaus Kristaus.

27. Togidėl suntėm Judą ir Zylą, kuriůdu taipojau jums tai su żodżeis apsakys.
28. Nėsa patinka ßwentaijei Dwásei ir mums, jums ney jokią sunkybę daugiaus ne użdėti, kaip tiktay ßius reikalingus dalykus:
29. Kad prisisaugotumbit nůg apierû, balwonams paskirtû, ir nů kraujo, ir nůg użtróßkuso, ir nůg kekßystês, nůg kuriû, jey pasisàugojat, geray dárot. Bukit sweiki.
30. Kaip ßitie buwo ißléisti, atėjo jie į Antiokią ir suwadinę surinkimą, įdawe tą gromatą.
31. Tą skaitydami, dżaugėsi jie iß to palinksminójimo.
32. Bet Judas ir Zylas, kuriůdu taipojau práraku buwo, graudéno brolius daug żodżeis ir stiprino jůs.
33. Ir wálandą użtrùkusu buwo jůdu broliû ißléistu su pakájumi pas Apáßtalus.
34. Bet Zylui patiko tén pasilikti.
35. Bet Powilas ir Barnabas laikėsi Antiokioj, mokino ir sake Diewo żodį su daug kitais.
36. Bet po kelû dienû tare Powilas Barnabui: sugryżdamu atlankykiwa sawo brolius po wisus miestus, kuriůse mudu żodį Wießpatiês apsakėwa, ką jie weikia.
37. Bet Barnabas ródijo, kad su sawimi imtu Joną, práwardu Markoßumi.
38. Bet Powilas per gér' laike, ne imti su sawim tókio, kursai nůg jû dwiejû buwo atstojęs iß Pamphyliôs ir ne buwo draug su jeis nuėjęs tam dárbui.
39. Ir jůdu taip aßtrey susiżodżáwo, aża atsiskyre nů kits kito, ir Barnabas ėmęs su sawim Markoßų, akrutu bėgo į Cyprą.
40. Bet Powilas, paskyręs saw Zylą, nuėjo, Diewo malonei nů broliû padůtas.
41. Bet ėjo per Syrią ir Cilicią, stiprindams surinkimus.

16. Pérskyrimas.

Powilo darbai ir kentėjims mażoj' Azioj' ir Pilippoj'.

Bet jis atėjo į Derbę, ir į Lystrą, ir ßtay, buwo tén wiens mokitinis, wardu Timotėjus, żydißkôs moterißkês sunus, ta buwo tikinti, bet grykißko tėwo.
2. Tas turėjo gérą lùdima tarp broliû Lystroj' ir Ikonioj'.
3. Tą norėjo Powilas drauge imti ant kelónęs, ir ėmęs apipjauste jį, dėl Zydû, kurie ténay buwo; nėsa wisi żinójo, kad jo tėwas buwęs Grykonis.

4. Bet eidami per miestus prisáke jiems, laikyti istátimą, Apáßtalû ir wyresnujû Jeruzalẽje isakytą.
5. Tay surinkimai tikẽjime pasistiprino, ir jû skaitlus daugsinosi kas dieną.
6. Bet kaip per Prygią ir źémę Galaciôs ẽjo, buwo jiemdwiem ßwentôs Dwásês uźdraustą, sakyti Diewo źodi Azioj.
7. Bet kaip jûdu atẽjo i Myzią, pabande eit per Bitynią, bet Dwáse jiemdwiem tai ne pawẽlijo.
8. Bet aplenkę Myzią ẽjo jûdu i Troadą.
9. Ir Powilui pasirode regẽjims náktije, tai buwo wyras iß Macedoniôs, tas stowẽdams práße ji, tarydams: atẽjęs i Macedonią, gélbẽk mus!
10. Bet kaip jis tą regẽjimą buwo regẽjęs, tay mes tůjau jẽßkójom kelaut i Macedonią, tikray źinodami, kad mus Wießpats tén pawadinęs, apsakyti jiems Ewangẽlią.
11. Taygi léidomies iß Troadôs ir nuẽjome tiesogey i Samotracią, ir antrą dieną i Neapoli,
12. Ir iß ten i Pilippą, kurs yra wyrausas miestas źémês Macedoniôs, ir walnas miestas. Bet patrùkom tamè miestè per keles dienas.
13. Ir dieną sabatû ißẽjom iß miesto pas upę, kur melsdawos, ir pasisẽdę kalbẽjom moterims, kuros ténay buwo susiẽjusos.
14. Ir nobaźna moterißke, wardu Lydia, purpuro kromininke, iß miesto Tyatiro, klausẽs, kuriôs ßirdi Wießpats atwẽre, kad dabotu ant to, ką Powilas sake.
15. Bet kaip ji pakrikßtita buwo su sawo mamißkeis, práße ji mus, tarydama: jey manę per tikinczę i Wießpati láikote, tay ateikite i mano namus ir óùkite czę. Ir ji sylijo mus.
16. Ir nusidawe, mums ant maldôs einant, sutiko mus merga, turinti źynáwimo dwásę, ta daug pelne sawo ponams źynawimu.
17. Ta eidama wisur paskuy Powilą ir mus, ßauke tarydama: tie źmones yra tarnai Diewo aukßczáusojo, kurie jums kélą ißgánimo apsáko.
18. Tai ji dáre ne wieną dieną. Bet Powilui tai ẽjo per ßirdi, todẽl atsigręźęs tare dwásei: prisakau taw wardan Jẽzaus Kristaus, kad ißeitumbei iß jôs. Ir ji ißẽjo tą páczę adyną.
19. Bet regẽdami jôs ponai, kad buwo prapůlęs jû pelno pasitikẽjims, nutwẽre Powilą

ir Zylą, ir plēße jůdų ant tur-
gaus prie wyresnujû.
20. Ir nuwédę jůdų prie wy-
rausujû, tare: tůdu żmogu mu-
sû miestą sumáißo, Zydu bu-
damu.
21. Ir apsáko mums toki
budą, kuri ne walè mums pri-
imti, ney laikyti, kadangi Ry-
mionai esme.
22. Ir żmones sujùdo prieß
jůdų, ir wyrausieji dáwe jiem
rubus nuplēßti ir liepe jůdų
plakti.
23. Ir kaip jůdu geray buwo
nuplákę, imèsdino jůdų i kalē-
jimą, prisakydami użweizdui
kalējimo, kad jůdų geray pri-
weizdētu.
24. Tas tą prisákimą gáwęs
imete jůdų i widutini kalējimą,
ir idējo jû kojas i ßiekßtą.
25. Naktiês gùdume meldēsi
Powilas bey Zylas, gárbin-
damu Diewą. Ir ißgirdo jůdų
kalinei.
26. Bet umay stójos didis
żémês drebējimas, taipo aża
pasijùdino kalējimo apaczos; ir
tůjau atsiwēre wisos durys, ir
wisû ryßei atsiirißo.
27. Bet paßokęs iß miego kalē-
jimo użweizdas ir ißwydęs
kalējimo duris átwiras, ißtrauke
kárdą ir norējo pats sawę nu-
żudyti, dumodams, kálinus iß-
bēgusus.
28. Bet Powilas praßùko
didżù balsu, tarydams: ne da-
ryk saw ko pikto, nēsa wisi czę
te b'ēsam.
29. Bet jis práßęs żwakę
pradējo drebēt, ißóko i widų,
ir půle i kielus Powilo ir Zy-
lo.
30. Ir ißwédęs jůdų laukan,
tare: mielu ponu, ką darysu,
kad ißganytas buczau?
31. Jůdu tare: tikēk i Poną
Jēzų Kristų, tay busi ißgany-
tas, tu, ir tawo namai.
32. Ir sake jam Diewo żodi,
ir wisiems, kurie jo namůse
buwo.
33. Ir jis ēmęs jůdų pas
sawę, toje adynoje naktiês, nu-
mażgójo jûdwiejû randus; ir
tůjau dáwe krikßtydintis sawę
ir wisus sawůsus.
34. Ir iwédęs jůdų i sawo
namus, dējo jiem stalą, ir dżau-
gēsi su wisais sawo namißkeis,
kad jis i Diewą tikis pastó-
jęs.
35. Ir dienai praáußus sunte
wyrausieji miesto tarnus, tary-
dami: paléisk tus żmones.
36. Ir kalējimo użweizdas
praneße tus żodżus Powilui:
wyrausieji atsunte, kad ißléistu
butumbita. Taygi dabar ißē-
jusu, eikita su pakájumi.
37. Bet Powilas tare jiems:
jie mudų be prowôs ir be súdo

4. Bet eidami per miestus
prisáke jiems, laikyti istátimą,
Apáßtalû ir wyresnujû Jeru=
zalẽje isakytą.
5. Tay surinkimai tikẽjime
pasistiprino, ir jû skaitlus daug=
sinosi kas dieną.
6. Bet kaip per Prygią ir
žémę Galaciôs ẽjo, buwo jiem=
dwiem ßwentôs Dwásês už=
draustą, sakyti Diewo žodi Azioj.
7. Bet kaip jûdu atẽjo i My=
zią, pabande eit per Bitynią,
bet Dwáse jiemdwiem tai ne
pawélijo.
8. Bet aplenkę Myzią ẽjo jûdu
i Troadą.
9. Jr Powilui pasirode regẽ=
jims náktije, tai buwo wyras
iß Macedoniôs, tas stowẽdams
práße ji, tarydams: atẽjęs i
Macedonią, gélbẽk mus!
10. Bet kaip jis tą regẽjimą
buwo regẽjęs, tay mes tůjau
jẽßkójom kelaut i Macedonią,
tikray žinodami, kad mus Wieß=
pats tén pawadinęs, apsakyti
jiems Ewangẽlią.
11. Taygi léidomies iß Troa=
dôs ir nuẽjome tiesogey i Sa=
motracią, ir antrą dieną i Nea=
poli,
12. Jr iß ten i Pilippą, kurs
yra wyrausas miestas žémês
Macedoniôs, ir walnas miestas.
Bet patrùkom tamè miestè per
keles dienas.

13. Jr dieną sabatû ißẽjom
iß miesto pas upę, kur mels=
dawos, ir pasisẽdę kalbẽjom
moterims, kuros ténay buwo su=
siẽjusos.
14. Jr nobažna moterißke,
wardu Lydia, purpuro kromi=
ninke, iß miesto Tyatiro, klau=
sẽs, kuriôs ßirdi Wießpats at=
wẽre, kad dabotu ant to, ką
Powilas sake.
15. Bet kaip ji pakrikßtita
buwo su sawo mamißkeis, práße
ji mus, tarydama: jey manę
per tikinczę i Wießpati láikote,
tay ateikite i mano namus ir
búkite czę. Jr ji sylijo mus.
16. Jr nusidawe, mums ant
maldôs einant, sutiko mus mer=
ga, turinti žynáwimo dwásę, ta
daug pelne sawo ponams žy=
nawimu.
17. Ta eidama wisur paskuy
Powilą ir mus, ßauke tary=
dama: tie žmones yra tarnai
Diewo aukßczáusojo, kurie jums
kélą ißgánimo apsáko.
18. Tai ji dáre ne wieną
dieną. Bet Powilui tai ẽjo
per ßirdi, todẽl atsigręžęs tare
dwásei: prisakau taw wardan
Jẽzaus Kristaus, kad ißeitum=
bei iß jôs. Jr ji ißẽjo tą
páczę adyną.
19. Bet regẽdami jôs ponai,
kad buwo prapůlęs jû pelno
pasitikẽjims, nutwẽre Powilą

ir Zylą, ir plēše jůdų ant tur-
gaus prie wyresnujû.
20. Ir nuwédę jůdų prie wy-
rausujû, tare: tůdu žmogu mu-
sû miestą sumáišo, Zydu bu-
damu.
21. Ir apsáko mums toki
budą, kuri ne walè mums pri-
imti, ney laikyti, kadangi Ry-
mionai esme.
22. Ir žmones sujùdo prieš
jůdų, ir wyrausieji dáwe jiem
rubus nuplēšti ir liepe jůdų
plakti.
23. Ir kaip jůdu geray buwo
nuplákę, imèsdino jůdų i kalē-
jimą, prisakydami užweizdui
kalējimo, kad jůdų geray pri-
weizdētu.
24. Tas tą prisákimą gáwęs
imete jůdų i widutini kalējimą,
ir idējo jû kojas i šiekštą.
25. Naktiês gùdume meldēsi
Powilas bey Zylas, gárbin-
damu Diewą. Ir išgirdo jůdų
kalinei.
26. Bet umay stójos didis
žémês drebējimas, taipo aža
pasijùdino kalējimo apaczos; ir
tůjau atsiwēre wisos durys, ir
wisû ryšei atsirišo.
27. Bet pašokęs iš miego kalē-
jimo užweizdas ir išwydęs
kalējimo duris átwiras, ištrauke
kárdą ir norējo pats sawę nu-
žudyti, dumodams, kálinus iš-
bēgusus.
28. Bet Powilas prašùko
didžù balsu, tarydams: ne da-
ryk saw ko pikto, nēsa wisi czę
te b'ēsam.
29. Bet jis prášęs žwakę
pradējo drebēt, išóko i widų,
ir půle i kielus Powilo ir Zy-
lo.
30. Ir išwédęs jůdų laukan,
tare: mielu ponu, ką darysu,
kad išganytas buczau?
31. Jůdu tare: tikēk i Poną
Jēzų Kristų, tay busi išgany-
tas, tu, ir tawo namai.
32. Ir sake jam Diewo žodi,
ir wisiems, kurie jo namůse
buwo.
33. Ir jis ēmęs jůdų pas
sawę, toje adynoje naktiês, nu-
mazgójo jûdwiejû randus; ir
tůjau dáwe krikštydintis sawę
ir wisus sawůsus.
34. Ir iwédęs jůdų i sawo
namus, dējo jiem stalą, ir džau-
gēsi su wisais sawo namiškeis,
kad jis i Diewą tikis pastó-
jęs.
35. Ir dienai praáušus sunte
wyrausieji miesto tarnus, tary-
dami: paléisk tus žmones.
36. Ir kalējimo užweizdas
praneše tus žodžus Powilui:
wyrausieji atsunte, kad išléistu
butumbita. Taygi dabar išē-
jusu, eikita su pakájumi.
37. Bet Powilas tare jiems:
jie mudų be prowôs ir be súd-

regimay nuplake, kuriûdu ta=
czau Rymionai eſwa, ir imete
i kalẽjimą, ir dar turẽtu jie mu=
dų ſlapczey ißſtumti? Nieku
budu, bet te ateina jie pátys
ir te ißweda mudų.
38. Mieſto tarnai apſáke tus
żodzus wyrauſiems, ir jie bi=
jójos, ißgirdę jůdų Rymionų
ẽſanczų,
39. Ir atẽję pérpraße jůdų
ir ißwédę, melde jůdų, kad iß=
eitu iß mieſto.
40. Tay jůdu ißẽjuſu iß kalẽ=
jimo, nuẽjo prie Lydiôs; ir
brolius památe palinkſmino
jůs, ir ißẽjo.

17. Pérſkyrimas.

**Powilo weikals ir apmaudas Teſſaloni=
koje, Beroẽj' ir Atẽnę.**

Bet kaip jůdu per Ampipoli ir
Apollonią keláwo, atẽjo jůdu
i Teſſaloniką; tén buwo Zy=
dû ßuile.
2. Tay Powilas pagal ſawo
páproti iẽjo prie jû ir kalbẽjo
ſu jeis per tris ſabatas iß
ráßto;
3. Jiems tą ißguldydams ir
rodidams, Kriſtų turẽjuſi ken=
tẽti ir priſikélti iß numiruſiû,
ir tą Jẽzų, kuri aß (tare jis)
jums apſakau, ẽſanti Kriſtų.
4. Ir keli iß jû itikẽjo ir
priſiſkyre Powilui ir Zylui, ir
didis pulkas nůbażnû Grykonû,
ir wyrauſû moterû ne maż.
5. Bet kẽtſprandżei Zydai ne=
kente, ir ẽme ſu ſawim kelis
nelabus wyrus iß walkunû ir
ſurinkę pulką, padáre maißtą
mieſtè, ir atẽję pas namus Ja=
zono, jẽßkójo jůdų wéſti tarp
praſtû żmonû.
6. Bet ne rądę jû, nuwilko
Jazoną ir kelis brolius pas
mieſto wyrauſus, ßaukdami: tů=
du, kuriûdu wiſą ſwietą ſujùdina,
taipjau czę atẽję yra.
7. Tus priẽme Jazonas, ir
tie wiſi dáro prieß Ciecoraus
priſákimą, ſakydami: kitą ẽſanti
karálum', butent Jẽzų.
8. Bet jie ſujùdino żmones
ir mieſto wyreſnůſus, kurie tai
girdẽjo.
9. Ir tikrą żinę gawę nů Ja=
zono ir nů kitû, paléido jůdų.
10. Bet brolei tůjau ißléido
nakczè Powilą bey Zylą i Be=
roą. Kuriûdu tén ißkákuſu, iẽjo
i Zydû ßuilę.
11. Nẽſa tie geréſnę dumą tu=
rẽjo, ne kaip anie Teſſalonikoj';
tie priẽme żodi ſu gerà walè,
kas dien tyrinẽdami raßtè, dau
taipo butu.
12. Todẽl daug iß jû itikẽjo,
ir Grykißkû wieżlibû moterû ir
wyrû ne maż.
13. Bet kaip Zydai iß Teſſa=
lonikôs ißtyre, kad ir Beroẽj'

Diewo żodis Powilo apsákoms, jie atēję ir czé żmones taipjau sujùdino.

14. Bet brolei tůjaus iszsunte Powilą, kad eitu iki márû; bet Zylas ir Timotējus pasiliko ténay.

15. Bet kurie Powilą lydējo, nuléido ji iki Atēnû, ir gáwę isákimą Zylop ir Timotēuszop, kad jûdu weikiausey pas ji ateitu, keláwo jie szalin.

16. Bet kaip Powilas Atēnůse jû dwiejû lauke, supyko jo dwáse jamè, kad jis regējo tą miestą balwonus taip baisey gárbinanti.

17. Ir jis tiesà kalbējo Zydams ir Diewo-bijantiems szuilēje, ir ant turgaus kas dieną tiems, kurie susieidawo.

18. Bet keli isz Epikuriû, ir Stoikû Pilozópû waidijos' su jůmi, ir kiti tare: ką nor tas balamutas sakyti? bet kiti: régis, kaip kada norētu naujus diewus apsakyti, kadangi jis Ewangēlią apie Jēzų ir apie prisikēlimą isz numirusiû jiems buwo pranészęs.

19. Bet jie ji ēmę, nuwede ant wietôs súdo ir tare: ar gálim żinot, kas tai per naujas pamokslas, kuri tu mokini?

20. Nēsa tu ką naują musû ausims praneszi, todēl norētumbim żinoti, kas tai ēsą.

21. Bet Atēnai wisi, ir ateiwjei ir swecziei ant nieko kito ne weizdējo, kaip tiktay ko naujo sakyti ir girdēti.

22. Bet Powilas stowēdams widuj' súdo wietôs, tare: jús wyrai isz Atēnû, asz matau jus wisůse dalykůse diewaiczus labay gárbinanczus.

23. Nēs czę péreidams ir pérweizdēdams jusû Diewo szlúżmas, radáu, altorų, ant kurio buwo paraszyta: nepażystamam Diewui. Dabar asz jums tą apsakau, kuri jús nepażindami gárbinat.

24. Diewas, kursai sutwēre swietą, ir wis, kas tamè yra, tas budams dangaus ir żémês Wieszpatis, ne gywéna bażnyczosa rankomis darytosa;

25. O jis ir ne żmonû rankomis prikawójamas, kaip kad jis ko reikaláują̃s, kadangi jis pats kożnam důda gywasti ir kwápą ir wislab.

26 Ir dare, kad isz wieno kraujo wisû żmonû gimines gywéna ant żémês apskritùmo, ir rubéżų státe, bey pirm paskyre, kaip ilgay ir kaip placzey jie gywénti turēs.

27. Kad Wieszpatiês jēszkotu, bau galētu ji czópti ir rásti; ir tiesà, jis ne toly yra nů kóżno wieno tarp musû;

28. Nēs jamè gywénam, kru-

tam ir esme; kaip ir nekeli Poē-
tai prie jusû sákę esti: mes esme
jo giminês.
29. Taygi budami Diewo gi-
minês, ne turim dumot, kad die-
wyste auksui, arba sidábrui, arba
ákmenui dailey taisytam, per
żmogaus sumislijimą pramany-
tam, prilygstanti.
30. Ir tiesà Diewas neżinó-
jimo czēso ne iżwelge; bét da-
bar prisáko jis wisiems żmo-
nēms wisůse krasztůse prisiwer-
stis.
31. Todēl, kad dieną paskyręs
esti, kurioje jisai súdis apskri-
tumą żémês su teisybe, per wie-
ną wyrą, kuri tam paskyręs,
ir kiek wienam tikējimą po akiû
statydams, prikēlęs ji iš numi-
rusiû.
32. Kaip jie girdējo apie pri-
sikēlimą iš numirusiû, kiti tiesa
jůkēsi; bet kiti tare: mes apie
tai tawę daugiaus girdēsim.
33. Taipo atstójo Powilas
nůg jû.
34. Bet keli wyrai laikēsi prie
jo ir itikējo, tarp kuriû buwo
Dionysius, wiens iš rótponû,
ir moteriške, wardu Damaris,
ir kiti su jeis.

18. Pérskyrimas.

Powilo darbai Korinte, ir ant kélo i Antiokią; Apollons Epēze.

Potam Powilas išējęs iš Atē-
nû, atējo i Korintą,
2. Ir rádo wieną Zydą, war-
du Akwilą, giminês iš Ponto,
kurs ne seney buwo atējęs iš
żémês Italiôs, su sawo moteri-
mi Priscilla, (todēl, kad Cieco-
rus Klaudius prisákęs buwo
wisiems Zydams, iš Rymo iš-
eiti.)
3. Prie to atējo jis, ir ka-
dangi jis tokijau reméstą tu-
rējo, pasiliko pas jůs ir dirbo;
bet jû reméstas buwo, kaurus
austi.
4. Ir jis mokino šuilēj kiek
sábatą ir pérkalbējo taip Zydus,
kaip Grykus.
5. Bet kaip Zylas ir Timo-
tējus iš Macedoniôs atējo,
priwerte Dwáse Powilą, lùditi
Zydams apie Jēzų, ji ēsanti
Kristų.
6. Bet jiemus prieštaráujant
ir blùżnijant, išdùlkino jis sawo
rubus, tarydams: jusû kraujas
testow ant jusû galwôs; aš to
czystas, nů šio czēso eimi pas
pagonus.
7. Ir išējęs iš czę iējo i
wieno namus, wardu Justus,
kurs buwo Diewo bijąs, ir to
namai buwo arti šuilês.
8. Bet Krispus, wyrausas
šuilês, tikējo i Wiešpati su
wisais sawo namiškeis. Ir
daug Korintionû klausydamēs,
pastójo tikinczeis ir dáwe krikš-
titis.

9. Bet Wießpats tare Powi=
lui nakczè per regējimą: nesibi=
jókis, bet kalbēk ir ne tylēk;
10. Nēs aß esmi su tawim,
ir ney wiens ne drys tawę iß=
káditi; nēs aß didi żmonû pul=
ką turu ßimè miestè.
11. Bet jis pasiliko tén wieną
métą ir ßeßis mēnesius, mokin=
dams jůs Diewo żodi.
12. Bet Gallionui waldonu
ēsant Akajoj', pasikēle Zydai
wienßirdzey prieß Powilą ir
atwede ji prie súdo krasês,
13. Jr tare: ßis pérkalba
żmones, Diewui ßlúżiti prieß
zokaną.
14. Bet kaip Powilas norējo
burną atwerti, tare Gallionas
Zydams: jey tai butu kokia
piktenybe ir neteisybe, mieli Zy=
dai, tay aß jusû wertay klausy=
czau.
15. Bet kadangi tai klausimas
yra apie pamokslą, ir apie żodi,
ir apie zokaną tarp jusû, tay
dabokities jús pátys, aß ne
missliju tai súdit.
16. Jr pawáre jůs nů súdo
krasês.
17. Tay nutwēre wisi Grykai
Sostēną, ßuilês wyrausaji, ir
sumuße ji prie súdo krasês; ir
Gallionas to nieko ne atbójo.
18. Bet Powilas dar ilgay
tén pasiliko; potam atsisweikino
nů broliû ir norējo i Syrią
akrutu bēgti, ir su jům Priscilla
ir Akwilas. Jr jis apskùto sa=
wo galwą Kenkrēoj', nēs turējo
pážadą.
19. Jr atējo i Epēzą, ir ten
jůs paliko. Bet pats iējęs i
ßuilę, kalbējo su Zydais.
20. Bet jie praße ji, kad il=
giaus prie jû pasiliktu; ir jis
ne apsiēme;
21. Bet atsisweikino nů jû,
tarydams: aß tikray turu atei=
nanczę ßwentę Jeruzalēje ßwé=
sti. Jey Diewas norēs, tay wēl
pas jus sugryßu. Jr atstójo
iß Epēzo.
22. Jr atējo i Cēzariją, ir
użējęs pasweikino surinkimą, ir
nuējo i Antiokią.
23. Jr pasiliko tén kokią wá=
landą, ir ißkeláwo apeidams
paeiluy Galatû ßali ir Prygią,
pastiprino wisus mokitinus.
24. Bet atējo i Epēzą wiens
Zydas, wardu Apollo, gimęs
Aleksandrioj, wyrs galis żo=
dzůse ir macnus raßtè.
25. Tas buwo ißmokitas apie
kélą Wießpatiês ir kalbējo iß
karßtôs Dwásês, ir mokino
stropjey apie Wießpati; żino=
dams tikt apie Jono krikßtą.
26. Tas pradējo drásey kalbēt
ßuilēj'. Bet kaip ji girdējo Ak=
wilas ir Priscilla, ēme ji pas
sawę ir ißgulde jam pilnaus
Diewo kélą.

27. Bet kaip jis norẽjo į Aka-
ją kelauti, ráše brolei ir grau-
déno mokitinus, kad jį priimtu.
Ir tén iškákęs daug gélbẽjo
tû, kurie buwo įtikẽję per ma-
lonę.
28. Nẽsa jis pérgalẽjo Zydus
macney ir rode atwiray iš ráš-
to, kad Jẽzus ẽsąs Kristus.

19. Pérskyrimas.

Powilo darbai Epẽzoje.

Bet nusidawe, kaip Apollo Ko-
rintè buwo, kad Powilas pérẽ-
jęs aukštesnéses zemès, atẽjo į
Epẽzą ir rádęs tén kelis moki-
tinus,
2. Tare tiems: bau gawot
šwentą Dwásę, kaip įtikẽjot?
Jie tare jamui: mes ney gir-
dẽte ne girdẽjom, bau šwenta
Dwáse ẽsanti.
3. Ir jis tare jiemus: kienogi
wardan jús pakrikštiti estę?
Jie tare: į Jono krikštą.
4. Bet Powilas tare: Jonas
krikštijo krikštù prisiwertimo
ir sake zmonẽms, kad tikẽtu į
tą, kurs turẽjo paskuy jį ateiti,
tai esti į Jẽzų, kad jis ẽsąs
Kristus.
5. Jie tai išgirdę krikštidinos
wardan Pono Jẽzaus.
6. Ir kaip Powilas rankas
ant jû uzdẽjo, atẽjo šwenta
Dwáse ant jû, ir jie kalbẽjo lie-
zuwjeis ir prarakáwo.
7. Ir wisû tû wyrû buwo
apie dwyliką.
8. Bet jis įẽjęs į šuilę sake
drásey Diewo zodį per tris mẽ-
nesius, mokino ir pérkalbẽjo jûs
apie Diewo karalystę.
9. Bet kaip keli uzsikietino ir
ne tikẽjo, piktay kalbẽdami apie
tą kélą po akiû surinkimo, atsi-
tólino jis nûg jû, ir atskyręs
mokitinus, kalbẽjo kiek dieną
šuilẽje wieno, wadinamo Ty-
rannus.
10. Ir tai nusidawe per dy
metų, taipo, kad wisi, kurie Azi-
oje gywéno, zodį Pono Jẽzaus
girdẽjo, kaip Zydai, taip ir
Grykonai.
11. Ir Diewas ne mazus
dárbus ištaise per rankas Po-
wilo;
12. Taipo, aza ir nûg jo kuno
skẽpetas ir jostas ant ligonû
uzdẽdawo, ir ligos atstódawo,
ir piktos dwásẽs išeidawo.
13. Bet išsidryso keli iš Zydû
aplink besibástanczujû, kurie
buwo uzzadẽtojei, minẽti wárdą
Pono Jẽzaus ant tû, kurie pik-
tas dwases turẽjo, tarydami:
prisákom jums wardan Jẽzaus,
kurį Powilas apsáko.
14. Bet buwo jû septyni sú-
nus wieno Zydo, wardu Skẽ-
wa, wyrauso kunigo, kurie tai
dare.
15. Bet piktą dwásę atsaky-

dama tare: Jēzų mielay pażystu, ir Powilą mielay żinau; bet jús kas este?

16. Ir żmogus, kuriamè pikta Dwáse buwo, ßóko ant jû ir apgalējo jůs, ir pamete jůs po sawim, taipo, aża nůgi ir suróniti iß tû namû ißbēgo.

17. Ir tai ißsireißke wisiems Epēże gywénantiems, taip Zydams, kaip ir Grykonams; ir báime apēme jůs wisus, ir wárdas Pono Jēzaus pastójo didey pagárbintas.

18. Atējo ir daug tû, kurie buwo itikēję, ißpażindami ir apsakydami, ką jie buwo padárę.

19. Bet daug tû, kurie búrimo reméstą buwo wárę, suneße czerknygas ir sudégino tas po akiû wisû, ir parokáwo, ko wertos butu, ir rádo pinigû penkesdéßimtis túkstanczû gráßiû.

20. Taip macney augo Diewo żodis ir galingas pastójo.

21. Kaip tai buwo ißtaisyta, apsiēme Powilas Dwasēje, per Macedonią, ir Akają kelauti i Jeruzalę, ir tare: aß tenay buwęs turu potam ir Ryma pamatyti.

22. Ir sunte dų iß tû, kurie jam tarnáwo, i Macedonią, Timotēją ir Erastą; bet pats kokią wálandą pasiliko Azioj'.

23. Bet tů czēsu rádosi ne mażas sujudims dēl tôs kelónês.

24. Nēs wiens, wardù Demētrius, aukskalys, kurs dare sidabrines bażnyczas Dianai ir priteike remestninkams ne maż naudôs;

25. Tůs suwadino jis, ir kitus, kurie tąjau reméstą wáre, tarydams: mieli wyrai, jus żinot, kaip daug naudôs mes iß ta dárbo turim;

26. Ir jús régit bey girdit, kaip ne tiktay Epēżè, bet ir wisoj' Azioj', ßis Powilas daug żmonû atkreipja, pérkalba ir sako: tai ne ēsą diewai, kurie rankomis daryti.

27. Bet ne tiktay mums bijotina, kad ßis musû pelnas ißnyks, bet ir bażnycza didês deiwês Dianôs i nieką pawirs, ir jôs ßlowē sugaiß, kurę taczau wisa Azia ir żémês apskritumas diewißkay gárbin.

28. Tay girdēdami jie didey pérpyko, ßauke ir tare: dide yra Diana Epēżionû!

29. Ir wisas miestas pilnas pastójo maißto, ir wisi wienßirdżey padarmu bēgo ant regējimo wietôs, sugáwo Gają ir Aristárką iß Macedoniôs, Powilo draugus.

30. Bet kaip Powilas norējo tarp żmonû eiti, ne léido ji mokitinei.

31. Ir kiti wyresnujû Azioj', kurie Powilo geri prietelei buwo, sunte pas jį, graudéndami jį, kad ne eitu ant regējimo wietôs.

32. Kiti szauke szeip, kiti taip; nēsa pulkas buwo sumiszęs, ir daug jû ne żinójo, kodēl buwo atēję.

33. Bet kiti isz pulko isztrauke Aleksandrą, kurį Żydai į pryszakį iszstúme; bet Aleksandras mójo su rankà, norēdams sawę po akiû żmonû téisintis.

34. Bet kaip jie supráto, jį ēsantį Żydą, isztilo wisû balsas padurmu ir szauke per dwi adynį: dide yra Diana Epēzionû!

35. Bet kaip wyrausis ant ráisztininkû żmones buwo nutildęs, tare jis: jús wyrai isz Epēzo, kursai żmogus yra, kurs neżinotu, kad miestas Epēzas gárbinąs didę deiwę Dianą ir dangiszką ábrozą?

36. Taygi, kad tam ney wiens ne gál priesztarauti, tay ir jús turite tylēti ir nieko be sámoniês ne daryti.

37. Jús szitus żmones atwedēt, kurie ney bażnyczû plēszikai, ney blùżnitojei jusû deiwês yra.

38. Bet jey Demētrius ir tie, kurie su jùmi yra reméstninkai, ir kokę skundą priesz ką, tam yr prowa ir súdżos, tę apsikundż jie kits kitą.

39. Bet jey jús ko kito norit jēszkoti, tai bus isztaisyta tikrame surinkime.

40. Nēs bijomies, kad ne butumbim apskústi dēl maiszto sziôs dienôs, ir taczau ney jokiôs prieżastiês niera, dēl kuriôs to maiszto dēl téisintis galētumbim. Ir tai sakęs, paléido surinkimą.

20. Pérskyrimas.

Powilo kelone į Troadą ir Miletą.

Kaipgi tas maisztas lowēsi, suwadino Powilas mokitinus pas sawę ir jùs pérżegnojęs iszējo kelaut į Macedonią.

2. Ir pérējęs tas szalis ir jùs daug żodżeis graudénęs, atējo į Grykonû żémę. Ir pasiliko tén per tris mēnesius.

3. Bet kaip Żydai jo tykojo, kaip norējo kelauti į Syria, pasidumójo sugrysz per Macedonią.

4. Bet ējo su jùmi iki Aziôs Sopater isz Beroês, bet isz Tessalonikôs Aristarkus ir Sekundus, ir Gajus isz Derbôs, ir Timotējus, bet isz Aziôs Tykikus ir Tropimus.

5. Szie pirma nuēję lauke musû Troadoj'.

6. Bet mes akrutu bēgom po

welyktû iß Pilippôs, iki penktai
dienai, ir atẽjom pas jûs į
Troadą ir pasilikom tén sep=
tynes dienas.
7. Bet pirmoje dienoje nedẽlês,
kaip mokitinei susiẽjo, důną
laużti, sake jiems Powilas
Diewo żodį, norẽdams antrą
dieną ißkelauti, ir pailgino żo=
dį iki pusau naktiês.
8. Ir buwo daug żiburû toj
wirßutinoj swetlyczoj', kur bu=
wo susirinkę.
9. Bet sẽdẽjo jaunikáitis, war=
du Eutykus, lánge, ir sunkus
miegas apẽme jį, Powilui taip
ilgáy bekalbant, ir miego pér=
weiktas, nupůle nůg tréczo
aukßto ir buwo negywas pa=
kéltas.
10. Bet Powilas nuẽjęs půle
ant jo ir apsikabinęs jį, tare:
ne darykit tranksmą, nẽsa jo
dußia te b'ier jamè.
11. Tay użẽjęs aukßtyn lauże
důną ir wálge, ir kalbẽjo daug
su jeis, ik' ißaußtant, ir ßitaipo
jis ißkeláwo.
12. Bet jie atwede tą waiką
gywą, ir didey buwo palink=
sminti.
13. Bet mes pirm ẽję su akru=
tu, léidomies į Assoną, norẽ=
dami tén Powilą pas sawę im=
ti; nẽs taip buwo liepęs, ir jis
norẽjo pẽsczas eiti.
14. Bet kaip jis susiẽjo su
mumis Assonoje, ẽmẽm jį pas
sawę ir atẽjom į Mytilẽną.
15. Ir iß tén bẽgom ir ißká=
kom antrą dieną pas Kyą; ir
sékanczę dieną pribẽgom iki
Samo, ir pasilikom Trogyllioj';
ir po tôs dienôs atẽjom į Mi=
lẽtą.
16. Nẽsa Powilas buwo pa=
dumojęs Epężą prabẽgti, kad
ne użtrùktu Azioj'; nẽs skubi=
nos' ant sekminû Jeruzalẽje bu=
ti, jey galims daikts.
17. Bet iß Milẽto sunte jis į
Epężą ir wadindino pas sawę
wyresnůsus surinkimo.
18. Bet jiems pas jį atẽjus,
tare jis: jús żinot nů pirmôs
dienôs, man į Aziją atẽjus, kaip
wisados prie jusû buwau,
19. Szlúżidams Wießpaczui
su wisa pakarnystè ir su daug
áßaromis ir gundimais, kurie
man tikos' nů Zydû, manęs ty=
kanczû.
20. Kaip aß nieką ne użtylẽ=
jau, kas naudinga yra, ką jums
ne buczau praneßes ir jus mo=
kinęs atwiray surinkimè ir sky=
rù namẽje,
21. Lùdidams taip Zydams,
kaip ir Grykonams, apie prisi=
wertimą Diewop' ir apie tikẽ=
jimą į musû Poną Jezų Kristų.
22. Ir ßtay, aß Dwasẽje su=
rißtas eimi į Jeruzalę, nežino=
dams, kas man tén tiksis;

23. Tiktay, ką šwenta Dwáse po wisus miestus lùdija, tary=dama: ryšei ir prispaudimai manęs laukia ténay.
24. Bet aš to nieko ne atboju, neygi mano gywastis man pa=czam brangi yra, kad pabaig=czau sawo bēgį su dzaugsmu, ir urēdą, kurį gawau nů Pono Jēzaus, lùdíti Ewangēlią apie Diewo malonę.
25. Irgi dabar, štay, aš ží=nau, kad jûs mano wéidą dau=giaus ne regēsite, jus wisi, per kurus pérkelawau, apsakydams Diewo karalystę.
26. Todēl lùdiju jums šę dieną, manę czystą ēsantį nů wisû kraujo.
27. Nēsa aš jums nieką ne slēpjau, kad ne buczau apsákęs wisą tą Diewo rodą.
28. Taygi dabokities pátys sawęs ir wisôs kaimenês, ant kuriôs jus šwenta Dwáse státe wyskupais, ganyti Diewo su=rinkimą, kurį sawo paties krau=jù nusipélnęs.
29. Nēs tai žinau, kad po mano atstojimo ateis tarp ju=sû smarkus wilkai, kurie kai=menês ne czēdys.
30. Ir iš jûsû paczû kelsis wyrai, kurie pérkreiptus pa=mokslus sakys, mokitinus sa=węsp' pritraukti.
31. Todēl budēkite, atsimin=dami to, manę ne palowus tris metùs, dieną bey nákti kożną graudént su ášaromis.
32. Ir jau, mieli brolei, aš padůmi jus Diewui ir jo ma=lonês žodžui, kurs macnus yra, jus pabudawoti ir bůti tēwiškę tarp wisû pašwenczamujû.
33. Aš jusû ney wieno ney aukso, ney sidábro, ney rubo ne norējau.
34. Nēsa jûs pátys žinot, man šias rankas ant mano reik=menês, ir tû, kurie su manim buwo, šlúžijus.
35. Aš jums wis rodžau, kad taip dirbti paréitis, ir silpnůsus priimti, ir atsiminti žodžio Po=no Jēzaus, kurį jis sákęs: iš=ganytingiaus yra bůti, ne kaip imti.
36. Ir tai pasákęs, klaupēsi ir meldēsi su jeis wisais.
37. Bet rados daug werksmo tarp jû wisû, ir apsikabinę Po=wilo kaklù, buczáwo jį;
38. Túžidamies didžausey tû žodžiû dēl, kad buwo sákęs: jûs daugiaus jo wéidą ne regēsent. Ir lydējo jį į akrutą.

21. Pérskyrimas.

Powilo kelóne į Jeruzalę, ir ka priegtam atlikęs ir iškentējęs.

Bet kaip nusidawe, kad nůg jû atstoję nukeláwome, tiesogey atējome į Koą, ir sékanczę die=

ną į Rodis, ir iß tén į Patarą.

2. Ir rádę akrutą į Penicią bēganti, į tą įkópę tén nubēgome.

3. Bet kaip Cyprų ißwydome, tay ję palikę po kairês, nubēgome į Syrią ir atējom į Tyrą; nēs czę akrutas turējo tawórą paguldyti.

4. Ir rádę mokitinus, paſilikom ténay ſeptynes dienas. Tie kalbējo Powilui per Dwáſę, kad ne użeitu į Jeruzalę.

5. Ir nuſidawe, kaip tas dienas ißbuwome, ißſitraukę ßalin keláwome. Ir jie wiſi mus lydējo ſu moterimis ir ſu waikais, iki uż mieſtą, ir paſiklaupę prie kráßto meldēmieſi.

6. Ir atſiſwéikinę nůg kits kito įkůpom į akrutą, bet anie ſugryżo pas ſawůſus.

7. Bet mes jurês kelonę pabaigę, iß Tyro atējom į Ptolemaidą, ir ſwéikinę brolius, pas jůs paſilikom wieną dieną.

8. Antrą dieną ißſitraukę mes, kurie ſu Powilu buwome, atējom į Cēzarią; ir įėję į namus Pilippo, Ewangēliſto, kurſai wiens iß anû ſeptyniû buwo, paſilikom pas jį.

9. Tas pats turējo keturęs dukteres, tos buwo mergos prarakáujanczos.

10. Ir mums ten daugiaus dienû paſiliekant, parkeláwo wiens prárakas iß Judēôs, wardu Agabus, ir atējo pas mus.

11. Tas ēmęs Powilo jůſtą ir ſuſirißęs ſawo rankas ir kojas tare: tai kalba ßwenta Dwáſę: tą wyrą, kurio ta jůſta yra, Żydai taipo ſuriß Jeruzalēje ir jį padůs į pagonû rankas.

12. Bet tai ißgirdę práßēm jį, ir mes, ir tie, kurie toj' wietoj' gywéno, kad jis ne użeitu į Jeruzalę.

13. Bet Powils atſáke: ką dárote jûs, werkdami ir mano ßirdį ſunkindami? Nēſa aß gátawas eſmi, ne tiktay ßurißdintis, bet ir mirti Jeruzalēje, dēley wardo Pono Jēzaus.

14. Bet kaip jis ne pérkalbamas buwo, tylējome, tardami: te nuſidůd Wießpatiês walė.

15. Ir po tû dienû wiſlab ſuſikrauſtinēję użējom' į Jerúzalę.

16. Bet atējo ir ſu mumis keli mokitinei iß Cēzariôs ir nuwede mus pas wieną, wardu Mnaſon, iß Cypriôs, kurſai ſéns mokitinis buwo, kad pas tą gaſpádą turētumbim.

17. Bet į Jeruzalę mums atējus, meiley mus priēme brolei.

18. Bet antrą dieną įėjo Powilas ſu mumis pas Jokubą; ir wiſi wyreſnieji tén ſuſiējo,

19. Kurus paſwéikinęs páſakojo jiems po kits kito, ką Diewas dáręs tarp pagonû, per jo urēdą.

20. Bet tai jie girdēdami laupſino Wieſzpati, jamui ſakydami: brolau, tu ręgi, kaip daug túkſtanczû yra Zydû, kurię tiki paſtójo, ir wiſi yra ſtorawótojei už zokaną.

21. Bet jie apie tawę girdējo, tawę mokinanti, nůg Moizēſzaus atpulti wiſus Zydus, tarp pagonû ēſanczus, ir ſákanti: kad ne appjauſtitu ſawo waikus, neygi elgtuſi pagal jo iſtátimą.

22. Kągi dabar darysit? Berods daugybe ſuſieis, nēſa jie iſztirs, tawę atējuſi.

23. Darykigi tai, ką taw ſakome.

24. Turime czonay keturis wyrus, tie tur pážadą ant ſawęs; tus pas ſawę ēmęs czyſtidikis ſu jeis ir užmokēk už jůs, kad ſawo gálwas ſkůſtu, ir wiſi žinotu, nieko to ne ēſant, ką apie tawę girdējo, bet kad ir patſai elgieſi laikydams zokana.

25. Nēs tikintiems iſz pagonû mes ráſzēm atſúdidami, kad to nieko ne laikytu, kaip kad tiktay ſaugotuſi nůg to, kas apierawota yra balwonams, ir nůg kraujo, ir nůg nutroſzkinto, ir nůg kekſzyſtês.

26. Tay Powilas tus wyrus ſawęſp' ēmęs, antrą dien czyſtidinos ſu jeis, ir i bažnyczią iējęs paſirode, kaipo laiką apczyſtijimo dienas, iki už kiek wieną iſz jû apiera apierawota buwo.

27. Bet kaip ſeptynos, tos dienos kůne iſzſipilde. Zydai iſz Azijôs iſzwydę ji bažnyczoje, ſujùdino wiſus žmones, ji nutwerdami ir ſzaukdami:

28. Jús wyrai iſz Izrael, gélbēkit! ſziſai yra tas žmogus, wiſus žmones po wiſus kampus mokinąs prieſz muſû žmones, pries ſzitą zokaną, ir prieſz tą wietą. Priegtam ir Grykonus iwede i bažnyczią, ir tą ſzwentaję wietą neſzwentą padáre.

29. Nēs jie ſu jůmi mieſtė buwo iſzwydę Tropimą Epēziſzką, tą dumójo, buk Powilas i bažnyczią iwédęs.

30. Ir wiſas mieſtas ſujùdo, ir buwo žmonû ſubēgimas. Bet jie Powilą ſugáwę laukan iſzwilko iſz bažnyczôs, ir tůjaus wartus užrakino.

31. Bet kaip jie ji užmuſzti norējo, apſakoma buwo wyrauſam zalnieriû pulkauninkui, wiſą Jeruzalę ſujùduſę.

32. Taſai tůjaus ſu ſawim ēmęs zalnierius ir zalnieriû wyreſnůſus, tarp jû nubēgo;

bet anie památę zalnieriû wy-
résnyji ir zalnierius, palowe
Powilą mußti.
33. Bet zalnieriû wyresnysis
artyn priējęs, jį priēme, ir liepe
jį dwiem lencugam surakinti, ir
klause, kas jis ēsąs, ir ką jis
padáręs.
34. Bet wiens ßeip, kits taip
ßauke żmonēse. Bet nieko tie-
sôs ißtirti ne galēdams, dēley
trankſmo, liepe jį į ábażą įwesti.
35. Ir atējus jam prie uż-
żingsniû, zalnierei jį néßti tu-
rējo dēl żmonû spaudimo.
36. Nēsa żmonû daugybe séke
jį, ßaukdami: ßalin su jůmi!
37. Bet Powilas dabar į á-
bażą įwestas, sake zalnieriû
wyresnamjam: ar walè man
su tawimi kalbēti? Bet jis ta-
re: ar moki grikißkay?
38. Bau tu ne esi ans Egyp-
cionis, kursai pirm ßiû dienû
maißtą padáręs, ißwedei į púſ-
czą keturis túkſtanczus slapta
żudanczus razbàininkus?
39. Bet Powilas tare: aß
esmi żydißkas wyras, iß Tarzo,
mießczonis iß garbingo miesto
Ciliciôs; praßau tawę, pawélik
man żmonēms kalbēti.
40. Bet jo pawélitas, Powi-
las stowēdams ant trépû pa-
mójo su ranka żmonēms. Bet
didey nutilus, kalbējo jis jiems
żydißkay, tardams:

22. Pérskyrimas.

Powilo atsikalbejimas.

Jús wyrai, mieli brolei ir tē-
wai, klausykit mano atsikalbē-
jimą iki jusû.
2. Bet girdēdami jį żydißkay
jiems kalbanti, jû daugiaus nu-
tilo. Ir jis tare:
3. Aß esmi żydißkas wyras,
gimęs Tarze Ciliciôs, ir użau-
gintas ßime miestè prie Gama-
liēlo kojû, nůgrunczey ißmoki-
tas zokane tēwißkame, ir stora-
wójau uż Diewą, kaipo ir jús
wisi ßendien dárot.
4. Ir tą kélą pérsekinējau iki
ant smertiês, rißdams ir pa-
důdams jůs į kalējimą, taip
wyrus, kaip ir moteres,
5. Kaip man ir wyrausas
wyskupas ir wisas wyresnujû
pulkas atlùdij; nůg kuriû gró-
matas ēmęs pas brolius kela-
wau Damaßkan, kad tus, kurie
tén buwo, surißtus wesczau į
Jeruzalę, kad múczijami butu.
6. Bet nusidawe man keláu-
jant ir prisiártinant Damaßkui
apie pētus, kad umay apßwiete
manę didi ßwiesybe iß dan-
gaus.
7. Ir aß půlau ant żémēs ir
ißgirdau balsą, man kálbanti:
Saulau, Saulau, kam tu manę
pérsekinēji?
8. Bet aß atsakiau: Wießpa-
tie, kas tu esi? Ir jis tar-

man: asz esmi Jēzus isz Nazaret, kuri tu pérsekinēji.

9. Bet tie, kurie buwo su manim, regējo tą szwiesybę ir nusigando; bet to balso, kursai su manim kalbējo, jie ne girdējo.

10. Bet asz sakiau: Wieszpatie, kągi asz darysu? Ir Wieszpats tare man: kélkis ir eik į Damaszką, czę taw pasakys apie wislab, kas taw paskirta yra daryti.

11. Bet kaip asz jau dēl skaistùmo tôs szwiesybês ne galējau regēti, prie rankôs wéstas buwau nůg tû, kurie su manim buwo, ir atējau į Damaszką.

12. Bet buwo wiens wyras Diewo bijąs pagal zokaną, Ananias, turis gérą lúdijimą prie wisû Zydû, ténay gywénanczû;

13. Tas pas manę atējęs ir prisiártinęs tare man: Saulau, miels brolau, żurēk auksztyn. Ir asz żurējau į jį tą paczę adyną.

14. Bet jis tare: Diewas musû tēwû paskyre tawę, kad pażintumbei jo wálę ir regētumbei teisyjį, ir girdētumbei jo balsą isz jo burnôs.

15. Nēs tu busi jo ludininkas iki wisû żmonû, apie tą, ką regējęs ir girdējęs.

16. Irgi, ką trunki? Kélkis, krikisztidikis ir numazgodik sawo griekus, melsdamas wárdą Wieszpatiês.

17. Bet nusidawe, kad sugryżau į Jeruzalę ir meldżausi bażnyczoje, kad mano úmas dangun' paimtas buwo, ir regējau jį.

18. Tay jis sake man: skùbikis ir iszeik greitay isz Jeruzalês; nēsa jie tawo lùdijimą apie manę ne priims.

19. Ir asz sakiau: Wieszpatie, jie pátys żino, kad asz apkalbindawau ir plàkdawau tus, kurie itikējo į tawę, szuilēsa szén ir tén;

20. Ir kaipo kraujas Stepóno, tawo ludininko, praliejams buwo, ir asz paszalij stowējau, ir pamēgo man jo smertis ir użdabojau rubus tû, kurie jį żùde.

21. Ir jis sáke man: nueik, nēs asz tawę toli tarp pagonû súsu.

22. Ir jie klausēs jo iki sziam żodżui; ir pakēle sawo balsą sakydami: szalin su tokiu nůg żémês; nēs ne wert, kad tas gywas butu.

23. Bet jiems szaukiant, ir sawo rubus pametant, ir dulkes į ůrą métant,

24. Liepe pulkauninks jį wésti į ábażą, ir prisáke jį plakti ir iszklausinēti, kad isztirtu, kokiôs prieżastiês dēl jie taip ant jo szauke.

25. Bet kaip jis jį dirżais pririßo, tare Powilas żalnieriû wyresnamjam, kurs paßalij jo stowējo: begu ir walė jums, be prowôs ir súdo żmogų Rymioną botágais plakti?
26. Tai ißgirdęs wyresnysis priējęs pulkauninką pasáke jam, tardams: ką nori daryti? ßisai żmogus yra Rymionas.
27. Tay jį priējęs pulkauninks, tare jam: sakyk, ar tu esi Rymionas? Bet jis tare: esmi.
28. Ir pulkauninks atsáke: aß uż didę pinigû daugybę tą miesczoniû teisybę įgawau. Bet Powilas tare: ogi aß ir Rymißkay gimjau.
29. Tay tůjaus atstójo nůg jo tie, kurie jį turējo ißklausinēti. Ir pulkauninks bijójos, patyręs jį Rymioną ēsanti, ir kad jį dawęs surißti.
30. Antrą dieną jis tikray norējo patirti, dēl ko jis butu Zydû apskústas, ir atwálnijo jį nů ryßiû, ir liepe wyrausus kunigus ir wisą jû rotą ateiti, ir ißwédęs Powilą, státe jį tarp jû.

23. Pérskyrimas.

Powilas Jeruzalēje pérsekinēts ir iß bēdôs ißgélbetas.

Bet Powilas żurēdams į rótponus, tare: jús wyrai, mieli brolei, aß su wisa gera sażine elgiausi po akiû Diewo, iki ßei dienai.
2. Bet wyrausas wyskupas Ananias liepe tus, kurie aplink jį stowējo, jam per burną mußti.
3. Tay tare jam Powilas: Diewas tawę muß, tu pabáltinta siena! Ar tu sēdi súdidams manę pagal zokaną, ir liepi manę mußti prieß zokaną?
4. Bet tie, kurie aplinkuy stowējo, tare: ar tu wyrausį wyskupą Diewo bársi?
5. Ir Powilas sake: mieli brolei, ne żinojau, jį wyrausį wyskupą ēsanti. Nēs paraßyta: wyrausį sawo żmonû tu ne kéik.
6. Bet żinodams Powilas, wieną dalį ēsant Sadducēußû, ir antrą Parizēußû, ßauke jis po akiû rótponû: jús wyrai, mieli brolei, aß esmi Parizēußas ir sunus Parizēußaus. Aß apskundżams esmi dēley nusitikējimo ir prikēlimo iß numirusiû.
7. Ir kaip jis tai kalbējo, maißtas radosi tarp Parizēußû ir tarp Sadducēußû, ir pérsiskyre daugybe.
8. Nēs Sadducēußai sako, ne ēsant prisikēlimo iß numirusiû, ney angēlo, ney dwásês; bet Parizēußai abu ißpażysta.
9. Bet rádosi didis ßauksmas, ir raßte-mokiti iß ßuilês Parizēußû, kēlēsi ir ginczijosi saky-

dami: nieko pikto ne rádom ant to żmogaus. Jr jey'kur dwáse, arba angēlas su jůmi kalbējęs, tay mes su Diewù ne gálim bylinēti.

10. Bet maißtui didyn einant, bijodams pulkauninks, kad jie Powilą suplēßitu, liepe jis zalnierius nueiti ir jį iß jû tarpo ißplēßti ir į ábażą nuwésti.

11. Bet antrą dieną naktije stowējo pas jį Wießpats ir tare: buk linksmas, Powile, nēs kaip tu apie manę lùdijei Jeruzalēje, taip reikia taw ir Ryme lùditi.

12. Bet dienai atsirádus, susirinko keli Żydai ir użsikéikēsi, ney wálgit, ney gért, iki Powilą użmußę.

13. Bet jû buwo daugiaus ne kaip keturesdéßimtis, kurie taipo buwo susitárę.

14. Tie atēję pas wyrausius kunigus ir wyresnůsus, tare: mes drutay użsikéikēm, nieką ne wálgisę, ik Powilą użmußę.

15. Togidēl jûs dabar żinę důkit pulkauninkui ir rótponams, kad jį rytoj pas jus atwéstu, buk nori jį geraus pérklausinēt. Bet mes gátawi esme, jį użmußti, pirm ne kaip jam pas jus atējus.

16. Bet ißgirdęs tą sudúmimą Powilo seser's sunus, atējo ir įējęs į ábażą, apsáke tai Powilui.

17. Bet Powilas pawadinęs wieną iß wyresnujû, tare: nuwésk tą jaunikáitį pas pulkauninką; nēs jis jam tur ką pasakyt.

18. Tas jį priēmęs, nuwede jį pas pulkauninką ir tare: surißtasis Powilas pawadinęs manę, práße, tą jaunikáitį pas tawę atwésti, tasai turis ką taw pasakyti.

19. Tay pulkauninkas ēmęs jį prie rankôs ir į ßálį nuējęs, jį klause: kas tai yra, ką tu man turi pasakyti?

20. Bet jis tare: Żydai susikalbējo, tawę praßyti, kad rytoj Powilą po ákiû rótponû důtumbei wésti, buk geraus nori jį pérklausinēti.

21. Bet tu ne wiếryk jiems; nēs ant jo tykoja daugiaus ne kaip keturesdéßimtis wyrû, tie użsikéike, ney wálgit, ney gért, iki Powilą nużùdę, ir dabar jau yra gatawi, laukdami tawo żadējimo.

22. Tay pulkauninkas paléido nůg sawęs tą jaunikáitį, jam prisakydams, kad ney wienam ne sakytu, kad jis jam tai ißreißkęs.

23. Jr pawadinęs dų wyresnujû, tare: gatáwikite dų ßimtų zalnieriû, kad trauktus į Cē-

zarią, ir septynisdészimtis ráiteliû ir dų szimtų strēlczû, ant tréczôs adynôs naktiês.

24. Prigatáwikite taipojau galwijus, kad Powilą użsodinę, sweiką nugabéntumbit iki Pēlikso, żémês waldóno.

25. Ir paráse gromatą szitais żodzeis:

26. Klaudius Lyziosus, brangiausam żémês waldonui Pēliksui, dzaugsmą pirma!

27. Szi wyrą Zydai buwo sugáwę ir butu ji żùdę. Tay asz atējęs su zalniereis iszwerżau ji isz jû ir tyrau, ji Rymioną ēsanti.

28. Bet norēdams patirti, kokiôs prieżastiês dēley ant jo skunde, nuwedzau ji i jû rotą.

29. Tay radau ji káltintą dēley klausimû jû zokano, bet ne turinti ney jokiôs smertiês kaltybês arba surisztimo wertôs.

30. Ir kaip patyrau, kelis Zydus jo tykojanczus, nůg tôs adynôs ji pas tawę sunczau, prisakydams taipojau skundējams, kad po tawo akiû iszkalbētu, ką priesz ji turi. Buk sweiks.

31. Zalnierei, kaip jiems pasakyta buwo, ēme Powilą ir nuwede ji nakczè i Antipatridą.

32. Bet antrą dieną jie ráitelius léido su jůmi traukti ir sugryżo i ábażą.

33. Szie atēję i Cēzarią, idawe gromatą żémês waldonuj ir Powilą jam po akiû pastáte.

34. Zémês waldonas gromatą skaitęs, klause ji, isz kuriôs żémês jis ēsąs? Ir pérmanęs, ji isz Ciliciôs ēsanti, tare:

35. Klausinēsu tawę, kad ir tie pribus, kurie tawę apskundża. Ir dáwe ji pakawoti súdo namůse Erodo.

24. Pérskyrimas.

Powilas prie żémês waldóno Pēlikso, Zydû apkústas.

Po penkiû dienû nuējo wyriausis kunigas Ananias su wyrésneis ir su kalbētoju Tertullu, tie atējo pas żémês waldoną priesz Powilą.

2. Bet kaip jis buwo pawadintas, pradējo Tertullus ji apskústi sakydams:

3. Kad mes didzame pakájuje gywéname po tawim' ir daug gero szitiems żmonēms per tawo priweizdējimą nusidůst, brangiausasis Pēlikse, tai mes wisados ir wisur su wisa dēkawone priimam.

4. Bet kad tawę ne ilgay trùkinczau, praszau, kad mus trumpay girdētumbei, pagal tawo lengwybę.

5. Mes rádome tą wyrą iszkadingą ir dáranti maisztą wisiems Zydams po wisą swie-

tą, ir wyrauśi ſkirtojo pamókſlo Nazarēnû.

6. Kurſai taipojau ir bandęs neßwentą daryti bażnyczią, kuri mes ir ſugáwę, pagal muſû zokaną butumbim norēję atſúditi.

7. Bet użējęs pulkauninkas Lyzias, ißwerże jį ſu didè macè iß muſû rankû,

8. Liepdams tůs, kurie ant jo ſkunde, pas tawę eiti; nůg kurio patſai gali ißklauſinēti, norēdams wiſlab patirti, kodēl mes ant jo ſkundżamies.

9. Bet pritare tam ir Zydai, ſakydami, taipo ēſant.

10. Bet Powilas, kaip jam żémês waldonas pomójo kalbēti, atſáke: żinodams tawę daug métû ēſanti súdżą ßiůſe żmonēſa, ne nuſigandęs noru teiſintis.

11. Nēſa tu gali żinoti, ne daugiaus kaip dwyliką dienû ēſant, man użējus į Jeruzalę melſtiſi.

12. Neygi manę jie rádo bażnyczoje kalbanti ſu kůmi, arba maißtą dáranti żmonēſa, ney ßuilēſa, ney mieſtůſe.

13. Neygi gal jie man tai ißrodyti, dēl ko jie ant manęs ſkundżia.

14. Bet tai taw ißpażyſtu, kad pagal ßį kélą, kurį jie ſkirtu wadin, taip tarnàuju Diewui ſawo tēwû, tikēdams wiſamui, kas paraßyta yra zokane ir prárakůſe.

15. Turēdams nuſitikējimą Diewop, kurio ir jie pátys lauk, buſent kartunta priſikēlimą iß numiruſiû, taip teiſujû, kaip ir neteiſujû.

16. Bet tamè aß rupinůs turēti nepàżeiſtą ſáżinę wiſur, po akiû Diewo ir żmonû.

17. Bet po daug métû atējęs, parneßau ſawo żmonēms ſupraßytas dowanas ir apieras.

18. Ant to jie manę rádo, beſidůdanti apczyſtitis bażnyczoje be jokio trankſmo ir maißto.

19. Bet tén buwo keli Zydai iß Aziôs, kuriems reiktu czę buti po tawo akiû ir manę apſkúſti, jey ką turētu prieß manę.

20. Arba ßie pátys te ſáko, bau kokiôs neteiſybês ant manęs radę yra, man ſtowint po akiû rótponû,

21. Kaip tiktay to wienintelio żódżio dēley, kaip tarp jû ſtowēdams ßaukiau: dēl priſikēlimo numiruſiû aß ßendien juſû apſkundżamas eſmi.

22. Bet girdējęs tai Pēlikſas trùkino jůs, geray żinodams apie tą kélą, ſakydams: kad Lyzias, pulkauninks ateis, tay aß paſiklauſinēſiu dēley juſû dalykû.

23. Bet jis prisáke wyresnamujam, Powilą palaikyti ir pakájų jam dûti, ir ney wienam jo artimujù ne uždrausti, jam paślúžiti, arba pas ji ateiti.
24. Bet po kelû dienû atējęs Pēliksas su sawo pacze Drusilla, kuri buwo Zydélka, ir pawadinęs Powilą, girdējo ji apie tikējima i Kristų.
25. Bet kalbant Powilui apie teisybę, ir apie wiežlibystę, ir apie ateisenti súdą, nusigando Pēliksas ir atsáke: eik šiam kartui; atspēdams dûsu tawę atwadinti.
26. Bet priegtam jis tikējos, Powilą jam pinigus dûsenti, kad ji išléistų, todēl ji ir tánkey pawadindinęs, su jûmi susikalbējo.
27. Bet pérējus dwiem métam, Porcius Pestus i Pēlikso wietą atējo. Pēliksas norēdams Zydams geradējystę paroditi, išeidams paliko Powilą apkáltą.

25. Pérskyrimas.

Powilas po akiû Pesto ant Ciecoraus prową guldo.

Bet Pestus i żémę atējęs, nusitrauke po trijû dienû iš Cēzariôs i Jeruzalę.
2. Tay pasirodēsi po jo akiû wyrausi kunigai ir wyresnieji Zydû prieš Powilą, ir graudéno ji,
3. Prašydami malonês prieš ji, kad ji dûtu pawadinti i Jeruzalę; tykodami, ji ant kélo nužawinti.
4. Tay atsáke Pestus: Powilas juk Cēzarioje paláikomas; bet ne po ilgo aš tén wēl nukelàusu.
5. Taygi kurie jusû (sake jis) gál, tie te nueina drauge ir tą wyrą te apskundza, jey ką nukáltęs yra.
6. Bet pabuwęs pas jûs daugiaus ne kaip déšimtis dienû, nukeláwo i Cēzarią; ir antrą dieną sēdosi jis ant súdo kráśês, ir Powilą dáwe atgabénti.
7. Bet kaip jis czon' atējo, apstójo ji tie Zydai, kurie buwo atėję iš Jeruzalês, pramanydami daug ir sunkiû skundû prieš Powilą, kuriû jie ne galējo išlùditi.
8. Kadangi jis atsikalbējo: aš ney prieš Zydû zokaną, ney prieš bažnyczią, ney prieš Ciecorų ne susigriešijau.
9. Bet Pestus norēdams Zydams malonę paroditi, atsakydams Powilui tare: ar tu nori užeiti i Jeruzalę ir ténay sawę apie tą nûg manęs dûtis súditi?
10. Bet Powils tare: aš po Ciecoraus prową stowju, czę reik man dûti súditis; Zydams nieko pikto ne dariau, kaip ir tu geraus žinai.

11. Bet jey kam piktą ir smer=
riês wertą padariau, ne wén=
gtu mirti. Bet jey to nieko ne
yra, kurio dēley jie manę ap=
skundza, tay ney wiens manę
ne gal jiems padůti. Asz gul=
dausi ant Ciecoraus prowôs.
12. Tay Pestus susikalbējęs
su rótponeis, atsáke: ant Cie=
coraus prowôs guldeisi, pas
Ciecorų ir nueisi.
13. Bet po kelû dienû atējo
karálus Agrippas bey Bernice
į Cēzarią, Pestų pasweikinti.
14. Ir kaip jie ténay daug
dienû buwo uztrùkę, pásakojo
Pestus karálui tą bylą apie
Powilą, sakydams: wiens wy=
ras yra paliktas nůg Pēlikso
apkàltas;
15. Kurio dēley wyrausi ku=
nigai ir Zydû wyresnieji pasi=
rode po mano akiû, kaip Jeru=
zalēje buwau, praszydami, kad
jam prową darycząu;
16. Kuriems atsakiau: ne
ēsanti toki budą prie Rymionû,
kad jie koki żmogų iszdůtu nu=
żawinti, pirm ne kaip apskústa=
sis turētu po sawo akiû tus,
kurie jį apskunde, ir butu gá=
węs progą, atsikalbētis priesz
apkàltinimą.
17. Bet jiems czon' susiējus,
asz be jokio uztrukimo antrą
dieną prową laikiau ir tą wy=
atwèsti liepjau,
18. Priesz kurį tie, kurie bu=
wo stúst' atējç, ney jokiôs prie=
żastiês ne galējo pasakyti to, ko
asz mislijau.
19. Bet jie turējo kelis klau-
simus priesz jį apie sawo pra=
manytą wierą, ir apie koki Jēzų
numirusį, kurį Powilas sake,
gywą ēsanti.
20. Bet asz ne pérmanydams
tû klausimû, tariau, ar jis no=
rētu į Jeruzalę keláuti ir ténay
apie tai súditi důtis?
21. Bet kaip Powils szauke,
kad ant Ciecoraus prowôs pa=
laikytas butu, liepjau jį palai=
kyti, ikikoley jį pas Ciecorų nu=
súsczau.
22. Bet Agrippas tare Pestui:
ir asz tą żmogų rods girdēczau;
bet jis sake: rytoj' jį girdēsi.
23. Ir àntrąję dieną, kaip
Agrippas bey Bernice atējo su
didè puikystè, ir į súdo namùs
ējo su wyresnéiseis zalnieriû
ir su wyresnéiseis wyrais mie=
sto, ir Péstui liepjant, Pówilas
tape àtwestas.
24. Ir Pestus tare: mielas
karálau Agrippe ir wisi jús
wyrai, kurie czę su mumis este!
czę régite tą, kurio dēley manę
wisa daugybe Zydû uzpůle,
taip Jeruzalēje, kaip ir czonay,
szaukdami: jis ne turis ilgiaus
gywas buti.
25. Bet asz, pérmanęs jį nieko

smertiês wertą ne padárusi, ogi kad ir jis patsai ant Ciecoraus prowôs pasiguldęs, pasidumojau jį ténay nusústi,
26. Apie kurį nieką tikrą ne turu, wießpaczui raßyti. Todēl dawjau jums jį ßén atgabénti, bet laubjausey po tawo akiû, karálau Agrippai, kad po laikyto pérklausinējimo turēczau, ką raßyti.
27. Nēs man dingos, neprotingą daikta ēsanti, kalinį nusústi, ir ney jokiû priežasczû prieß jį ne paraßyti.

26. Pérskyrimas.

Powils nůg Agrippo gauna lûdimą nekaltybês.

Bet Agrippas tare Powilui: pawélita taw už sawę kalbēti. Tay Powilas atsikalbēdams ranką ißtiese:
2. Didey man patinka, miels karálau Agrippai, kad ßendien po tawo akiû atsikalbēti turu, to wiso dēley, kurio Zydû káltinams esmi;
3. Labjaus, kad tu žinaj wisus budus ir klausimus Zydû. Todēl tawę meldžu, kad manęs kantrey paklausytumbei.
4. Ir kas tiesà apie mano elgimą nůg jaunystês, koks tas buwęs tarp ßiû žmonû Jerużalēje, žino wisi Zydai,
5. Kurie manę pirm to pažino, kad norētu atlûditi. Nēsa aß pagal aßtrausą skirtumą musû Diewo ßlúžbôs Parižēußas buwau.
6. Ir dabar stowju, apskundžamas dēley nusitikējimo ant pažadējimo, kursai tikos' musû tēwams nůg Diewo,
7. Kuriop tikis dwylika musû giminēs ißkákti, Diewui tarnáudamos dieną ir naktį stroßnay. Szito nusitikējimo dēley, miels karálau Agrippe, nůg Zydû káltinamas esmi.
8. Kodēl tai jums régis, ēsą netikims dáikts, kad Diewas numirusus prikel?
9. Ir aß tiesà pats dumojau sawije, daug turēsęs daryti prieß wárdą Jēzaus iß Nazaret.
10. Kaipo ir tai dariau Jeružalēje, kur aß daug ßwentujû į kalējimą įrakindawau, wálę gáwęs nůg wyrausû kunigû; ir jůsus žawinant, padējau jiems prową padaryt.
11. Ir po wisas ßuiles jůs tankey muczidams priwerczau jůs blûžnit, per mierą prieß jůs sautēdams, pérsekinējau jůs ir iki swetimû miestû.
12. Ant to ir į Damaßką keláudams su macè ir pawélijimu wyrausû kunigû,
13. Dienôs widurije, mielas karálau, ant kélo regējau, kad ßwiesybe iß dangaus, skaistésne

už saulês ßwiesumą, manę ir tůs, kurie su manimi keláwo, ápßwiete:
14. Bet kaip mes wisi ant žémês parpůlēme, girdējau bal=są man kálbanti ir sákanti žy=dißkay: Saulau, Saulau, ko=dēl manę pérsekinēji? sunku taw bus, prieß ákstiną spár=dyti.
15. Bet aß sakiau: Wießpatie, kas tu esi? Jis tare: aß esmi Jēzus, kuri pérsekinēji; bet kél=kis ir stokis ant sawo kojû.
16. Nēsa tam aß taw pasiro=dzau, kad tawę paskirczau tar=nù ir ludininku to, ką tu regē=jei ir ką taw dar paroditi noru;
17. Jr noru tawę ißgélbēt nůg tû žmonû ir nůg pagonû, tarp kuriû aß tawę dabar sun=czu,
18. Atwerti jû akis, kad jie prisiwerstu nůg tamsybês ßwie=sybêsp' ir nůg maciês ßētono Diewop', apturēti griekû at=leidimą, ir tēwißkę su tais, ku=rie paßwenczami yra per tikē=jimą i manę.
19. Todēl, miels karálau Agrippe, ne buwau nepaklus=nus tam dangißkam apreißki=mui;
20. Bet apsakiau pirmjáus tiems, kurie yra Damaßke ir Jeruzalēje ir po wisas ßa=Zydû žémês, ir pagonams kad prisiwérstus ir prisikréiptus Diewop, ir darytu tikrus dár=bus prisiwertimo.
21. Dēl to manę Zydai baž=nyczoje sugáwę, kēlēsi manę už=mußti.
22. Bet per Diewo pagálbą laimējau, ir stowju ik ßei die=nai, lùdidams ir mažám ir didzám, nieko kito ne sakyda=mas per tą, ką prárakai sakę yra, nusidůt turēsent, ir Moi=zēßus:
23. Kristų turēsent kentēti, ir pirmą ji busent iß prisikēlimo iß numirusujû, ir apsakyti ßwie=sybę žmonēms ir pagonams.
24. Bet jam taip besitéisinant, tare Pestus didzù balsu: Po=wile, tu dúksti; tawo didis pa=mokslas tawę dúkin.
25. Bet jis sake: bránguſis mano Pestau, aß ne dúkstu, bet tikrus ir ißmintingus žodzus kalbu.
26. Nēs karálus geray tai žino, kuriam aß drásey kalbu; nēs aß tikiu, jam ney joki tû daiktû užslēptą n' ēsanti, nēs tai ne kampè nusidawe.
27. Ar tiki, karálau Agrippe, prárakams? žinau, kad tu tiki.
28. Bet Agrippas Powilui tare: ne daugio reik, tu manę pérkalbētumbei, kad Krikßczo=nimi pastoczau.
29. Bet Powils sake: aß wé=

liczau po Diewo akiû, ar daug, ar maž reiktu, kad ne tiktay tu, bet wisi, kurie manęs šendien klausos, tokie pastotu, koks aš esmi, tikt be šitû ryšiû.

30. Ir tai jam pasákius, kēlēsi karálus, ir žémês waldonas, ir Bernice, ir kurie su jeis sēdējo,

31. Ir i šali paēję, kalbējo tarp sawęs, tarydami: šisai žmogus niekq ne padáręs smertiês arba ryšiû werto.

32. Bet Agrippas tare Pestui: šitą žmogų galētumbim paléisti, kad ne butu ant Ciecoraus prowôs pasiguldęs.

27. Pérskyrimas.

Powilo pawojinga ir dywna wandenkelone.

Bet kaip sudumóta buwo, kad akrutu bēgtumbim i Italiôs žémę, padawe Powilą ir kelis kitus kálinus wyresnam zalnieriû, wardu Juliošum', nûg Ciecoraus pulko.

2. Bet mums ižengiant i akrutą Adramitišką, kad nubēgtumbim šalė Aziôs, pasiléidomēs nûg krašto, ir buwo su mumis Aristarkus iš Macedoniôs iš Tessalonikôs.

3. Ir antrą dieną pribēgom prie Sidono. Ir Juliošus, meilingay prieš Powilą pasielgdams, pawélijo jam eiti pas sawo gerus prietelus ir sawę kawoti.

4. Ir nûg czę atsistúmę nubēgome pro Cypry, todēl kad wējus i akis turējom.

5. Ir pérbēgę ant jurû pro Cilicią ir Pamphylią, atējome i Myrą i Lyciq.

6. Ir czę wyresnysis akrutą rádęs iš Aleksandriôs bēganti i Italia, mus ant to uždējo.

7. Bet kaip iš lengwo bēgdami i daug dienû wos ne wos prisiwárēm prie Gnidôs, (nēsa wējas mus tólyn ne léido,) atējome pro Krētą iki prykalno Salmoną.

8. Ir wos pro šali to praēję, atējome ant wienôs wietôs, wadinamôs Gražus ibēgis, prie kuriôs arti buwo miestas Lasēa,

9. Bet daug czēso jau pérējus, ir jau priegadinga ēsant akrutu jurēmis keláuti, todēl, kad ir gawējimas jau buwo praējęs, graudéno jûs Powilas,

10. Sakydams jiems: mieli wyrai, aš matau, kad šita jurês kelone su pažeidimu ir su dide iškada ne tiktay tawóro bey akruto, bet ir musû gywasczio busent.

11. Bet wyresnysis daugiaus wierijo akrut-ponui bey styrininkui, kaip tam, ką Powilas sake.

12. Ir kaip czę pritinkanczio
ižēgio ne buwo, pérziemawoti,
daugiausia dalis susiródijo, isz
czę atstoti, bau galētu iszkákti i
Penicią pérziemawoti, kurs yra
prieinams ižēgis prie Krētôs,
priesz wēja pētwakarini ir szaur-
wakarini.
13. Bet pētwējui puczent, ir
jiems mislijant, busent kaip
padumojus, pasikēle jie ir nu-
bēgo arti Krētôs.
14. Bet ne ilgay potam kēlēs
priesz jû padumojimą umars,
wadinamas szaurrytwējis.
15. Ir akrutui pagautam
ēsant ir ne gálint priesz wēją
atsigaut léidomēs ir neszdino-
mēs.
16. Bet priējom wieną salą,
Klaudą wadinamą; czonay wos
ne wos wáltiês galējome pri-
grēbti.
17. Tą sugáwę gélbējomies ir
pariszome tą ápaczoje prie akru-
to, nēsa bijójomies, kad ant
smiltiês ne uzbēgtumbim, ir
zemyn nuléidę ryką taipo nesz-
dinomies.
18. Ir kaip didę wētrą bu-
wom iszkentēję, tay antrą dieną
jie iszmete taworus.
19. Ir trécząą dieną sawo ran-
komis rykus isz akruto iszme-
tēm.
20. Bet kaip i daug dienû ney
[illegible]ule, ney zwaigzdēs ne pasi-
rode, ir ne maza wētra mums
buwo, wisi jau tárēmies mirsę.
21. Ir kaip ilgay ne buwo
wálgę, Powilas widuje tarp jû
stowēdams, tare: mieli wyrai,
reikējo jums klausyti manęs ir
nesiléistis nůg Krētôs, ir taip
iszwéngti tą bēdą ir iszkádą.
22. Ir dabar graudenu jus,
kad ne nusimintumbit; nēsa ne
prapuls isz musû ney wiena
duszia, bet tiktay akrutas.
23. Nēsą szę nakti stowējo prie
manęs angēlas Diewo, kurio
asz esmi ir kuriam tarnauju,
24. Sakydams: nesibijok, Po-
wile, tu turi po akiû Ciecoraus
stowēti; ir sztay, Diewas taw
wisus tus padowanójo, kurie
su tawimi keláuja.
25. Todēl, mieli wyrai, ne
nusiminkite, nēs asz tikiu Die-
wui, taipo busent, kaip man
pasakyta yra.
26. Bet dar mums reik pri-
bēgti wieną sálą.
27. Bet kaip keturolikta nak-
tis mums atējo, ir mes akrutu
bēgome i Adrią, apie naktiês
widuri, tarēs akrutininkai, kratsz-
tą koki prieiną.
28. Ir jie nuléidę szwiną, gel-
mês jēszkomą, rádo gelmês dwi-
dészimt sēksniû: ir mázumą nůg
czę pabēgę, jie wēl tą szwiną isz-
métę rádo penkioliką sēksniû.
29. Tay bijodamēsi, kad ne

užbēgtu ant ûlingôs wietôs, išmete nûg pasturgalo akruto keturis inkarus, ir geide, kad praáuštu.
30. Bet kaip akrutininkái tykojo iš akruto išbēgti, ir wálti į jures nuléido, buk nori inkarus iš akruto pirmgalio išmésti,
31. Tare Powilas wyresnamjam ir zalnieriams: jey tie ne pasiliekti akrute, tay ne gálite gywi išlikti.
32. Tay zalnierei pakirto tynas nû waltiês ir dawe jei nupulti.
33. Ir prašwintant, jûs wisus Powilas rágino, walgį imti, sakydams: ši diena keturolikta yra diena, kad laukēt ne wálgę ir nieko ne ragáwę.
34. Todēl paráginu jus, kad pasiwálgitumbit, sawę gaiwinti. Nēsa ney wienam iš jusû ney wiens plauks nûg galwôs ne nuslinks.
35. Ir tai pasákęs dûną ēmęs Diewui dēkawójo po jû wisû akiû, lauže ir pradējo wálgiti.
36. Tay jie wisi linksmôs širdiês pastójo ir pátys ēmēs wálgiti.
37. Bet buwo musû dušiû akrute du šimtu septynesdéšimts ir šešos.
38. Ir kaip priwálgę buwo, palengwino akrutą, išmesdami jawus į jures.
39. Bet dienai praáušus, ne pažino jie tôs žémês; bet žémês koki kampą išwydo, turinti kranta, topi jie akrutą dumójo primaryti, jey gálima butu.
40. Ir pakēlę inkarus leidosi jie jurēms, ir atrišo wair-wirwes ir pakēlę žēglus' pawējui, jēškójo kraštop leistisi.
41. Ir kaip bēgom į wieną wietą, abi šaley jures turinczę, įsitrenke akrutas; ir pirmgalys brutay įsmégęs apsistójo nepajùdintinay, bet pasturgalis suiro nûg wilnû macnùmo.
42. Bet zalnierei susiródijo, kálinus nužawinti, kad ne kas išplaukęs pabēgtu.
43. Bet šimtininkas Powilą išlaikyti norēdams, sudraude anû pramánimą, ir liepe tus, kurie plaukti galējo pirma į jures įsiléistis, ir ant kráštó išeiti,
44. Bet kiti, keli ant lentû, kiti ant stukiû nûg ákruto. Ir šitaipo nusidawe, kad wisi sweiki kraštop iškáko.

28. Pérskyrimas.

Powilo stebuklas saloje Melite; atējimas į Ryma, ir atsikalbējimas.

Ir išēję patyrēm, tą salą Melite wadinamą.
2. Bet tie žmonéles ne maž mums prietelystês išrode. Nēs sukurę ugnį, priēme mus wisus

dēl lytaus, kursai ant musû
užējęs buwo, ir dēl ßalczio.
3. Bet kaip Powilas daug
ßakû sugraibstęs ant ugniês už=
krowe, atējusi angis iß karß=
czio įsikándo prie rankôs Po=
wilo.
4. Bet matydami tie žmoné=
les, kirmēlę tą prie rankôs jo
kabant, sake tarp sawęs: tas
žmogus tur razbáininks but,
kuriam pagiežimas ne důda
gywam buti, norint iß jurû
ißējo.
5. Bet jis nubloßke tą kir=
mēlę į ugnį, ir jam nieko pikto
ne tikos.
6. Bet jie lauke, kad jis su=
tintu, arba numiręs ant žémês
parpultu. Bet ilgay laukę ir
regēję, jam nieko pikto netin=
kantis, persimainydami tare, jį
Diewą ēsantį.
7. Bet tosa ßalisa turējo wy=
rausis toje saloje, wardu Pub=
lius dwárą, tas mus priēme
ir gaspádą mums dawe malo=
ney tris dienas.
8. Bet nusidawe, kad tēwas
Publio drugiu ir kraulige sirg=
dams gulējo Pas tą nuējęs
Powilas, Diewą melde, ir
ranką ant jo uždējęs, ißgyde jį.
9. Tam nusidawus, ir kiti tôs
salôs priējo, kurie ligąs turējo,
ißgyjo.
10. Ir jie mums didę garbę
dare; ir kaip ißsitraukēm, įkro=
we mums, ko dar priwálēme.
11. Bet po trijû mēnesiû iß=
bēgom mes su wienu akrutu iß
Aleksandriôs, kursai toje saloje
žiemawojęs buwo, ir turējo į
wēluką dwynus.
12. Ir pribēgę Syrakusą, tris
dienas czonay pasilikome.
13. Ir kaip akrutu aplinkuy
bēgome, atējom į Regioną; ir
po wienôs dienôs, pakilus pēt=
wējui, atējom antrąję diena į
Puteolus.
14. Czę rádom broliû, kurie
mus praße, kad septynes die=
nas czę pasiliktumbim. Ir ßi=
taipo atējom į Rymą.
15. Ir iß tén, kaip ißgirdo
brolei apie mus, ißējo mums
prießais iki Apiperôs ir Tre=
tabernôs, kurus Powilas iß=
wydęs, Diewui dēkawojo ir
gáwo nusitikējimą.
16. Bet kaip atējom į Rymą,
wyresnysis kálinus padawe wy=
rausam pulkauninkui zalnieriû.
Bet Powilui walè buwo pasi=
liktis, kur jis norējo, su wienu
zalnieriumi, kursai jį sérgējo.
17. Bet nusidawe po trijû
dienû, kad Powilas suwadino
Zydû wyresnûsus. Tiems su=
siējus, tare jis jiems: jús wy=
rai, mieli brolei, aß nieką ne
esmi padáręs prieß musû žmo=
nes, arba prieß tēwißkus bu=

dus, ir taczau ſugautas iß Je-
ruzalês padûtas eſmi i Rymio-
nû rankas;
18. Kurie, kaip manę buwo pér-
klauſinėję, norėjo manę paléiſti,
todėl, kadangi ney jokia prieža-
ſtis ſmertiês ant manęs ne buwo.
19. Bet Zydams tamui prieß-
taraujant, ſylijams ant Cieco-
raus prowôs wiſlab gulditi tu-
rėjau, ne kaip kad turėczau ſawo
žmones apſkúſti.
20. Dėl tôs priežaſtiês aß jus
meldzau, kad jus regėczau ir
kalbinczau. Nês dėley nuſiti-
kėjimo Izraēlio ßiûm lencugu
eſmi ſurakintas.
21. Bet jie ſake jam: mes ney
gromatû ne gáwom iß Judėôs
tawęs dėl, neygi brolis kokſai
atėjęs apie tawę ko pikto ne
praneße arba ſake.
22. Taczau nûg tawęs norime
girdėti, ką tu miſliji. Nėſa apie
tą ſkirtą pamokſlą žinome, kad
wiſûſe kampûſe jam prießta-
raujama yra.
23. Ir kaip jie jam wieną die-
ną paſkyre, daug pas ji atėjo i
gaſpádą; kuriems jis ißgulde
ir aplûdijo karalyſtę Diewo,
ſakydams jiems apie Jėzų iß
Moizėßaus zokano ir iß prá-
rakû, ankſti iß ryto pradėjęs,
iki wákaro.

24. Ir kiti tikėjo tam, ką jis
ſake; bet kiti ne tikėjo.
25. Bet tarp ſawęs ne ſutik-
dami, ßalin ėjo, kaip Powils
wieną žodi paſáke, kad geray
ßwenta Dwáſe ſákiuſi per prá-
raką Jėzaioßų muſû tėwams,
26. Tardama: nueik pas ßi-
tus žmones ir ſakyk: auſimis
tai girdėſite ir ne ißmanyſite,
ir akimis tai regėſite ir ne iß-
pažyſite;
27. Nėſa užſikietino ßiû žmo-
nû ßirdis, ir ſunkey gird auſi-
mis, ir mirkſnûj' ſawo akimis,
kad kartunta ne matytu akimis
ir ne girdėtu auſimis, ir ßirdże
ne ißmanytu ir ne priſiwérſtu,
kad jûs gélbėczau.
28. Todėl teſtow jums žino-
ma, pagonams ſúſtą ėſanti tą
Diewo ißgánimą ir jie to klau-
ſys.
29. Ir jam taipo bekalbant,
nuėjo Zydai ir daug turėjo
tarp ſawęs paſiklauſtis.
30. Bet Powilas paſiliko dų
metų ſawo vaſamdytoje gaſpá-
doje ir priéme wiſus, kurie
pas ji atėjo;
31. Apſáke karalyſtę Diewo
ir mokino apie Poną Jėzų,
ſu wiſu dzaugſmu, ne uždrau-
ſtas.

Gromata ßwento Powilo Rymionams.

1. Pérſkyrimas.

Teiſybe ne ateiti iß prigimtojo zokano ir jo darbû, nēſa wiſi pagonai yra griekininkai.

Powilas, Jēzaus Kriſtaus tarnas, pawadintas Apáßtalu, ißſkirtas ſakyti Diewo Ewangēlią;
2. Kurę jis pirm to pażadējęs yra per ſawo práraklus, ßwentamė raßtė,
3. Apie ſawo Suny, gimuſi iß ſēklôs Dowido, pagal kuną,
4. Jr macningay paſirodzuſi Diewo Sunumi, pagal Dwáſę, kuri paßwencza, nûg to czēſo, kaip jis priſikēlęs iß numiruſiû, butent Jēzus Kriſtus, muſû Wießpats,
5. Per kuri mes apturējom malonę ir Apáßtalû urēdą, tarp wiſû pagonû wierôs paklusnumą padrútinti jo wardan;
6. Tarp kuriû ir jús eſte pawadinti Jēzaus Kriſtaus,
7. Wiſiems, Ryme ēſantiems, Diewo mylimjauſiems ir pawadintiems ßwentiems: malone t'eſie ſu jumis ir pakájus nûg Diewo, muſû tēwo, ir nû Pono Jēzaus Kriſtaus.
8. Ant pirmo dēkawoju ſawo Diewui per Jēzų Kriſtų, juſû wiſû dėlei, kad apie juſû wierą per wiſą ſwietą ſákoma.
9. Nēs Diewas yra mano ludininkas (kuriam aß tarnàuju ſawo dwáſēje prie Ewangēliôs apie jo Suny,) kad aß be palowimo atſimenu juſû,
10. Wiſados ſawo maldoje melſdams, bau wieną kartą gáditus, man pas jus ateiti per Diewo wálę.
11. Nēs trokßtu, jus regēti, kad jums nudalyczau kiek noris dwáſißkû dowanû, jus paſtiprinti;
12. Tai yra, kad ſu jumis palinkſminamas buczau, per juſû ir mano tikējimą, kuri tarp ſawęs turime.
13. Bet aß ne noru jums ſlēpti, mieli brolei, kad tánkey ketējau pas jus ateiti, (bet iki ßoley użtrùkintas eſmi) kad ir tarp juſû ką gerą ißtaiſyczau, kaip tarp kitû pagonû.
14. Aß ſkolininks eſmi taip Grykams, kaip Negrykams, taip ißmintingiems, kaip ir neißmintingiems.
15. Todēl, kiek imánąs, meiliju' ir jums Ryme Ewangēlią apſakyti.
16. Nēs neſigēdzûs Ewangēliôs apie Kriſtų; nēſa ta yra

macis Diewo, iszganánti wisus jei itikinczus, Zydus pirmjaus, ogi taipjau ir Grykus.
17. Kadangi toj iszréiszkiama yra teisybe po akiû Diewo tinkanti, ateinanti isz tikējimo i tikējimą, kaipo ir paraszyta yra: teisusis sawo tikējimu gywas bus.
18. Nēs Diewo kersztas isz dangaus iszsireiszkia ant wisôs bediewystês ir neteisybês żmonû; tiesą per sawo neteisybę użginanczû;
19. Nēsa kad żinoma, Diewą ēsanti, jiems yra apréikszta, nēs Diewas jiems tai réiszke;
20. Tůmi, kad Diewo nerégima butybe, tai yra, jo ámżina macis ir diewyste, régima yra, jey tai numanai ant darbû, butent ant swieto sutwērimo; szitaipo, kad jie niekaip ne gal atsikalbēti.
21. Kadangi jie pażindami Diewą, taczau ji ne gárbino kaipo Diewą, ney dēkawojo; taygi pastójo sawo dumosa niekingi, ir jû neiszmánanti szirdis aptémo.
22. Tikēdamiesi iszmintingi ēsą, jie durnais pastójo;
23. Ir pérkreipe garbę nesmertélno Diewo i ábrozą smertélno żmogaus ir paukszczių, ir keturkojû ir slenkanczû gywoliû.
24. Todēl ir Diewas jůs pádawe i jû szirdiês geidulus, i neczystybę, apdérkti sawo paczû kunus prie sawęs.
25. Kurie pérkreipe Diewo tiesą i mélą, gárbindami bey szlúżidami sutwērimui daugiaus, kaip Sutwerējui, kurs yra paszlowintas ant ámżiû. Amen.
26. Todēley ir Diewas jůs pádawe i gēdiszkus pageidimus. Nēs jû moteres pérkreipe prigimtą budą i neprigimtą.
27. Taipojau ir wyrai pàmete prigimtą wartojimą moter's, ir użsidege su kits kitù sawo pageidimůse, ir wyras su wyru bjaurybę dáre, ir algą sawo klajójimo (kaipą ir parējos,) pátys ant sawęs gáwo.
28. Ir lyg kaip jie nesirúpinos, kad Diewą iszpażintu, taip ir Diewas jůs padawe i pérkreiptą umą, daryti, kas ne tinka.
29. Pilni wisôs neteisybês, kekszystês, blożnystês, góbo, piktenybês, pilni neapykantôs, rażbajystês, waido, wylaus, piktůmo, ikalbētojei,
30. Apkalbētojei, Diewo niekintojei, nelabi, pasipútę, gyrpelnei, iszkadingi, gimdytojû neklausą,
31. Beproczei, newierni, status, nesandoringi ir nemielaszirdingi,

32. Kurie pažindami Diewo teisybę, (kad tai darantieji smertiês werti ēsą,) pátys ne tiktay tai dáro, bet ir pasimēgsta tai dáranczeis.

2. Pérskyrimas.

Zydai taipojau yra griekininkai, kaipo pagonai, norint jie Moižészaus zokanù ir apipjaustimu girasi.

Todēley, ak žmogau, tu ne gali téisintis, kas nors ēsąs, kursai súdiji. Nēs kuriame tu kitą súdiji, tu patsai prasisúdiji, kadangi tąjau darai, ką tu súdiji.
2. Nēs žinome Diewo súdą tikrą ēsanti ant toktai dáranczû.
3. Bet ar tu dumoji, ak žmogau, kursai súdiji toktai daranczus, ir tai pats taipojau darai, Diewo súdą iszwéngsęs?
4. Arba ar tu paniekini bagotystę jo gerybês, kantrùmo ir lengwybês? Ar ne žinai Diewo gerybę tawę ant prisiwertimo wédanczę?
5. Bet tu pagal sawo užsikietinusę ir ne prisiwerczanczę szirdį daugini saw pats kersztą ant kerszto, dienôs ir apreiszkimo teisojo súdo Diewo;
6. Kursai kožnam dûs pagal jo dárbus;
7. Butent szlowę ir garbę ir nragáisztanczę butybę tiems, kurie su kantrumù gerûse dárbûse jēszko ámžinôs gywátôs;
8. Bet tiems, kurie waidijas ir tiesôs ne klauso, bet klauso neteisybês, nemalonę ir kersztą,
9. Wárgą ir sielwartą ant wisû žmonû dúszių, pikt dáranczû, pirmjaus Zydams, bey ir Grykams;
10. Bet garbę ir szlowę ir pakáją wisiems gérą dárantiems, pirmjaus Zydams, bey ir Grykams;
11. Nēs Diewas ne wéižd ney szókio, ney tókio žmogaus.
12. Kurie be zokano susigrieszijo, tie ir be zokano prapuls; ir kurie priesz zokaną susigrieszijo, tie per zokaną bus súditi;
13. [Kadangi po Diewo akiû ne tie, kurie zokano klausos, teisus yra, bet kurie zokaną pildo, teisus bus;
14. Nēs jey pagonai, ne turēdami zokaną, taczau isz prigimimo zokano darbus dáro, tie zokaną ne turēdami, saw pátys yra zokanu,
15. Tûmi, kad jie iszródo, zokano dárbą paraszytą ēsanti jû szirdisa; kadangi jû sažine jûs apkûdija, priegtam ir mislys, kurios tarp sawęs apsiskundža arba téisinas;]
16. Toje dienoje, kad Die-

was, kas paslēpta żmonû, per Jēzų Kristų súdis, pagal mano Ewangēlią.

17. Bet, dabókis, tu wadinamas esi Zydas ir nusitiki zokanu ir Diewù giriesi,

18. Ir żinai jo wálę, ir isz zokano pamokintas budams, mēgini, kas gerausa daryti butu;

19. Ir pasitiki buti wádas aklujû, żwake tamsybēje ēsanczû,

20. Baudējas durnujû, mokitojis maż iszmananczujû, turis pawéikslą pażintiês ir tiesôs zokane.

21. Taygi tu kitus mokini, ir pats sawę ne mokini. Tu sakai, ne reikiant wogti, ir tu wagi.

22. Tu sakai, ne reikiant wenczawonę pérżengti, ir tu pérżengi wenczawonę. Tu bodiesi balwonû, ir Diewui iszplēszi, kas jo yra.

23. Tu giriesi zokanù, ir Diewą gēdini zokano pérżengimu.

24. Nēs jusû dēley Diewo wárdas niekinamas yra tarp pagonû, kaip paraszyta yra.

25. Apipjaustimas tiesa naudingas yra, jey tu zokaną pildai; bet jey tu ne pildai zokaną, tay taw apipjaustimas pastós neapipjaustimu.

26. Jeygi neapipjaustimas teisybę zokano laiko, bēs ne misliji, kad neapipjaustimas jo bus uż apipjaustimą rokûtas?

27. Irgi szitaipo, kas isz prigimimo neapipjaustimas yra, ir zokaną iszpildo, tawę súdis, kursai tu esi prie raszto ir apipjaustimo, ir zokaną pérżengi.

28. Nēs ne tas yra Zydas, kursai isz wirszaus Zydas yra; neygi tas yra apipjaustimas, kursai isz wirszaus kúne nusidûst;

29. Bet tas Zydas yra, kursai widuje paslēptas esti; ir szirdiês apipjaustimas yra apipjaustimas, kursai dwásēje ir ne pagal raszytinę nusidûst; kurio garbē nė esti isz żmonû, bet isz Diewo.

3. Pérskyrimas.

Teisybe ateit isz tikējimo.

Kągi Zydai wirszaus tur? Arba kam dér apipjaustimas?

2. Tiesa labay daug. Ant pirmo, jiems yra pawierita, ką Diewas kalbējo.

3. Bet kad keli tamui netik, ką tai kenk? ar jû netikējimas Diewo wiernybę niekù werstu?

4. Apsaugok Diewe! bet jû daugiaus taipo testow, Diewą teisų ēsanti, ir wisus żmones melagius, kaip paraszyta yra: jeib teisus butumbei sawo ż

dzůſe ir pérgalētumbei, ſúdijams.

5. Bet jey taipo, kad muſû neteiſybe Diewo teiſybę garbingą padáro, ką ſakyſime? Argi Diewas neteiſus, ant to keršidams? (Aß taipo żmogißku budu kalbù.)

6. Apſaugok Diewe! kaip galētu kitaip Diewas ſwietą ſúditi?

7. Nēs jey Diewo tieſa per mano mélą garbingéſne paſtoja ant jo ßlowês, kadēlgi dar ir aß ſúdijams buczau kaipo griekininkas?

8. Jr ne toly daugiaus taipo darycząu, kaipo blùżnijami eſme, ir kaip keli kalba, mus ſákant: piktą darykim, kad kas géro iß to butu. Kuriû prażùdimas yra wiſay teiſus.

9. Kągi dabar mes ſákome? ar mes wirßaus turime? Nieku budu. Nēs mes pirmay ißlùdijome, abiejus, ir Zydus ir Grykus wiſus po griekù ēſanczus.

10. Kaipo ir paraßyta yra: czonay ne yra, kurſai teiſus butu, neygi ney wienas.

11. Czonay ne yra, kurſai ißmintingas butu; czonay ne yra, kurſai Diewo atbotu.

12. Jie wiſi atſikreipe, ir wiſi podraugey nederingi paſtójo; czonay ne yra geray dáranczo neygi ney wieno.

13. Jû gerklē yra átwiras grábas, ſawo liezuwjeis jie wyly dáro, angiû nůdai yra po jû lúpû.

14. Jû burna pilna yra keikimo ir kartumo.

15. Jû kójos greitos yra kraują pralieti.

16. Ant jû kélû tikt wiena ißkadà bey ßirdiês plyßims;

17. Jr pakájaus kélo jie ne żino.

18. Ney jokiôs Diewo báimês ne yra po jû akiû.

19. Bet mes żinome, kad, ką zokanas ſako, tai tiems ſako, kurie yra po zokanu, jeib wiſû burna użkimßta, ir wiſas ſwietas Diewui nukaltęs butu.

20. Todēl, kad ney wiens kunas per zokano dárbus po jo akiû teiſus ne gal buti; nēs per zokaną ateit griekû ißpażinimas.

21. Bet dabar be zokano priſidējimo teiſybe, po akiû Diewo tinkanti, yra apréikßta ir ißlùdita per zokaną ir prárakus.

22. Bet aß ſakau apie tokią teiſybę po Diewo akiû, kuri ateiti per tikējimą į Jēzų Kriſtų, wiſiems ir ant wiſû, kurie tik.

23. Nēs ne yra czonay ney jókio ſkirtùmo; jie wiſi yra griekininkai ir garbês ſtokója,

kuriôs jiems reiktu turēti prie
Diewo.
24. Ir dowanay teisus pa-
stójo isz jo malonês, per at-
pirkimą, per Jēzų Kristų nusi-
dáwusi.
25. Kuri Diewas pastáte ma-
lonês krasè, per tikējimą jo
kraujè, jeib jis teisybę, po akiû
Diewo tinkanczę, pasúlitu ta-
mè, kad jis atleidz griekų, ik-
szoley pasilikusi po Diewo kan-
trumu.
26. Jeib jis szeis czēsais pa-
súlitu teisybę, po jo akiû tin-
kanczę; jeib jis wiens teisus
butu ir teisų padarytu tą, kur-
sai tikis yra į Jēzų Kristų.
27. Kurgi tai gyrus dingsta?
wisáy prapůle. Per koki zokaną?
ar per darbû zokaną? ne tai-
po, bet per tikējimo zokaną.
28. Togidēl mes tikimies da-
bar, žmogų teisų pastojanti be
zokano darbû, per tikējimą.
29. Arba ar Diewas tiktay
yra wienû Zydû Diewas? ar
jis ne taipojau ir pagonû Die-
was? Berods ir pagonû Die-
was.
30. Kadangi yra wiens wie-
nintelis Diewas, kursai teisų
padáro apipjaustimą isz tikē-
jimo ir neapipjaustimą per
tikējimą.
31. Kaipo? begu zokaną nie-
kinam per tikējimą? Apsaugok
Diewe! bet zokaną dar drúti-
name.

4. Pérskyrimas.

Teisybe tikējimo per Abraomo paweikslą iszguldoma.

Kągi tai sakom apie sawo tēwą
Abraómą, jį rádusi pagal ku-
ną?
2. Tai sákom: jéy Abraómas
teisus yra per dárbus, tay tur
jis tiesa garbês, bet ne po akiû
Diewo.
3. Kągi sako rásztas: Abraó-
mas įtikējo Diewui, ir tai jam
yra rokůta per teisybę.
4. Bet tam, kursai darbais
elgiasi, alga ne isz malonês pi-
rokůjama, bet isz pélno.
5. Bet tam, kursai ne el-
giasi darbais, bet tik į tą, kursai
teisus padáro bediewjus, tam
jo tikējimas rokůjamas per tei-
sybę.
6. Kuriû budu ir Dowidas
sako, iszgánimą tiktay ēsanti to
žmogaus, kuriam Diews priro-
kůja teisybę, be pridējimo darbû,
tardams:
7. Iszganyti yra, kuriems at-
léistos yra jû neteisybes, ir kuriû
griekai yra uzdengti.
8. Iszganytas yra tas wyras,
kuriam Diews ney jókio grieko
ne prirokůja.
9. Taygi tas iszgánimas, ar
jis pûlasi apipjaustimui, ar ne-

apipjaustimui? mes juk turime sakyti: Abraómui jo tikējimas prirokûtas per teisybę.

10. Kaipogi tas jam yra prirokûtas? Ar apipjaustime, ar neapipjaustime? Be abejojimo, apipjaustime ne, bet neapipjaustime.

11. Bet żénklą apipjaustimo gawo jis į péczwietę teisybês tikējimo, kuri jis dar turējo neapipjaustime. Jeib butu tēwas wisû tikinczû neapipjaustime, kad ir jiems tai prirokûta butu per teisybę;

12. Ir taipojau pastotu tēwu apipjaustimo, ne tiktay tû, kurie yra iß apipjaustimo, bet ir tû, kurie waikßczoja pēdûse tikējimo, buwuso neapipjaustime musû tēwo Abraómo.

13. Nēs pażadējimas, ji swietą į dalykus gausent, ne tikosi Abraómui arba jo waikams per zokaną, bet per teisybę tikējimo.

14. Nēs jey iß zokano ēsajie tēwißkês dalykus yra gauną, tay tikējimas nieks, ir pażadējimas niekù pawirto.

15. Nēs zokanas tikt kerßtą daro. Nēs kur ne yra zokano, czon' ney pérżengimo ne yra.

16. Todēl teisybe tur ateiti iß tikējimo, kad ji butu iß malonês, ir pażadējimas drútas pasiliktu wisai sēklai, ne tai wienai, kuri po zokanu yra, bet ir tai, kuri yra tikējimo Abraómo, musû wisû tēwą ēsanczio.

17. Kaipo paraßyta yra: aß tawę pastaczau tēwu daug pagonû po akiû Diewo, kuriam įtikējęs esi, kursai gywus padáro numirusus ir ßaukia tam, kas ne yra, kad kas butu.

18. Ir tas tikējęs yra ant lukestiês, kur nieko ne buwo lúkurti, jeib jis pastotu tēwu daug pagonû, kaipo ir jam pasakyta: taipo bus tawo sēkla.

19. Ir jis ne pasilpo tikējime, neygi weiżdējo ant sawo paties kuno, jau apmirusio, kadangi kûne ßimtą métû buwo, ney ant Zorês apmirusio żywáto.

20. Nēs jis ne abejójo apie Diewo pażadējimą, per netikējimą, bet drútas pastójo tikējime, ir Diewui garbę dáwe.

21. Ir wisay tikray żinójo, ka Diewas pàżada, tai ir gális daryti.

22. Todēley ir jam tai prirokûta yra per teisybę.

23. Bet tai paraßyta ne jo wieno dēley, kad tai jam yra prirokûta;

24. Bet ir musû dēley, kuriems turēs prirokûta buti, jey mes tikime į tą, kursai Poną musû Jēzų prikēle iß numirusiû;

25. Kursai musû griekû dėley yra padůtas, ir musû teisybês dėley prikéltas.

5. Pėrskyrimas.

Apie kelis waisus teisybės tikėjimo. Sulyginimas Kristaus ir Adomo.

Taigi teisus pastoję per tikėjimą, pakájų turime su Diewù, per sawo Poną Jėzų Kristų.
2. Per kuri ir priėjimą turime tikėjime prie šiôs malonês, kurioje stowime, ir giramies nusitikėjimu ateisenczôs šlowês, kurę Diewas důs.
3. Bet ne tiktay to, bet ir giramies wargû, žinodami, wargą kantrumą dáranti.
4. Bet kantrumas dáro patyrimą; ir patyrimas dáro lúkesti;
5. Bet lúkestis ne důst i gėdą pawirsti; nes Diewo meile išlieta yra i musû širdi per šwentą Dwásę, mums důtą.
6. Nės ir Kristus, kada dar buwome silpni, pagal czėsą, už mus Diewo nesibijanczus numire.
7. Wargu dabar kas numiršztą už teisų; už gérą rasi dar kas apsiimtu, i smerti eiti.
8. Bet tůmi išréiškia Diewas sawo meilę prieš mus, kad Kristus už mus numire, dar mums griešniems ėsant.
9. Taygi mes jů daugiaus per ji busime išlaikyti nůg kerszto, budami per jo kraują teisus pastoję.
10. Nės jey mes sudérinti esme Diewui per jo Sunaus smerti, dar neprietelei budami; toli daugiaus išganyti busim per jo gywasti, jau dabar budami sudérinti.
11. O ne tikt tai, bet ir giramies Diewù, per sawo Poną Jėzų Kristų, per kuri dabar sudérinimą gawome.
12. Todėley, kaipo per wieną žmogų griekas atėjo i swietą, ir smertis per grieką, ir šitaipo smertis per wisus žmones pérsiwerżęs yra, kadangi jie wisi susigriešijo.
13. Nės griekas tiesà swiete buwo iki zokanui, bet kur zokano ne yra, czę grieks ne prirokůjamas.
14. Bet smertis ponawójo nůg Adómo iki Moizėšaus ir ant tû, kurie ne susigriešijo lygiu pérżengimu, kaipo Adomas, kursai yra pawéikslas to, kursai turėjo ateiti.
15. Bet ne taipo déstis su dowana, kaip su grieku. Nės jey dėl wieno grieko daug numire, tay toly daugiaus Diewo malone ir dowana tuliems bagotingay nusidawe, per malonę to wienintelio žmogaus, Jėzaus Kristaus.

16. Ir ta dowana ne yra wiena ant wieno grieko, kaipo per to wieno griekininko wieną grieką wisas prapůlims. Nēs súdas rádosi iß wieno grieko ant prapůlimo, bet dowana gélbti ir iß daug griekû teisybēsp.

17. Nēs jey dēley ano wienintelio grieko smertis ponawójo per tą wieną, jů daugiaus tie, kurie gauna apstùmą malonês ir dowanôs ant teisybês, ponawós gywastije, per wieną Jēzų Kristų.

18. Kaipogi per wieno grieką prażùdimas ant wisû atējo, ßitaipo ir per wieno teisybę apteisinimas gywastiês ant wisû żmonû atējo.

19. Nēs kaip per wieno żmogaus nepaklusnumą daug griekininkû pastójo, ßitaipo ir per wieno paklusnumą pastójo daug teisujû.

20. Bet żokanas ßalè (podraugey) iējo, kad griekas macnésnis pastotu. Bet kur griekas macnus pastojęs yra, czę taczau malone jů macnésne pastójo.

21. Jeib kaipo griekas ponawójo ant smertiês, taipo ir ponawótu malone per teisybę ant amżinôs gywátôs, per Jēzų Kristų, musû Wießpati.

6. Pérskyrimas.

Apie paßwentinima ir naują paklusnumą, iß tikējimo ateinanti.

Ką taygi ant to sakysime, argi griekè pasilikſime, kad malone jů macnésne pastotu?

2. Apsaugok Diewe! kaipogi griekè gywénti norētumbim, kuriam mes pamirę esme?

3. Ar ne żinote, kad wisi, kurie mes į Jēzų Kristų krikßtiti esme, į jo smertį esme krikßtiti?

4. Taygi mes su jům esme paláidoti per krikßtą į smertį, jeib lygey, kad kaipo Kristus prikéltas yra iß numirusiû per tēwo garbę, taipo ir mes naujamè gywastije waikßczotumbim.

5. Bet jey su jůmi įczēpiti tampame ant lygaus smerczio, tay ir taipojau prikēlime lygus busimę,

6. Żinodami, musû séngjį żmogų su jůmi nukryżawotą, kad grießnasis kunas lautusi, jeib tolaus griekui ne ßlúżitumbim.

7. Nēs kas numiręs, tas apteisintas yra nůg grieko.

8. Bet jey su Kristumi numirę esme, tay tikimēs, su jůmi ir gywi busę;

9. Żinodami, Kristų iß numirusiû prikéltą, daugiaus ne mirsenti; smertis ant jo daugiaus ne ponawós.

10. Nēs kad jis numirꝭs, tai jiſai griekui numirꝭs wienam kartui, bet kad gywas yra, tai Diewui gywas yra.

11. Szitaipo ir jús, źinokit, kad jús griekui numirę ir gywi ēſą Diewui Kriſtuje Jēzuje, muſû Wießpatije.

12. Taygi ne důkite griekui ponawóti ſawo ſmertélname kúne, jam paklusnus buti jo geidulůſe;

13. Neygi ſawo ſánarus padůkit griekui ant neteiſybês ginklû, bet pátys paſidůkit Diewui, kaip kurie iß numiruſiû gywi paſtójot, ir ſawo ſánarus Diewui tieſybês ginklams.

14. Nēs griekas ne galēs ponawóti ant juſû, kadangi po zokanu n' eſte, bet po malone.

15. Kaipgi? ar mes grießiſime, ne po zokanu, bet po malone budami? Diewe apſaugok!

16. Ar ne źinote, kam paſidůdat tarnais ſu paklusnumu, to tarnai ēſat, kurio jús klauſote; ar griekui ant ſmertiês, ar paklusnumui ant teiſybês?

17. Bet Diewui dēkui, kad jús griekû tarnai buwę eſte, bet jau paklusnus paſtójot iß ßirdiês, pawéikſlui to pamókſlo, kuriam padůti eſte.

18. Bet dabar walni paſtoję nůg grieko, tarnais paſtójot teiſybês.

19. Aß źmogißku budu turu apie tai kalbēti, dēl ſilpnybês juſû kuno. Lygey kaip jús ſawo ſánarus pàdawēte tarnáwimui neczyſtybês ir iß wienôs neteiſybês ant kitôs, taipo ir dabar padůkite ſawo ſánarus tarnáwimui teiſybês, kad ßwenti paſtotu.

20. Nēs kaip griekû tarnai buwote, tay walni buwote nůg teiſybês.

21. Kokiogi waiſaus tůczēs turējote? Kurio dabar gēdzaties; nēs tujû gálas yra ſmertis.

22. Bet dabar nůg griekû walni budami, ir Diewo tarnais paſtoję, ſawo waiſų turite, kad ßwenti paſtójote, bet gálas amźinoji gywatà.

23. Nēs ſmertis yra griekû alga, bet dowana Diewo yra amźinoji gywatà, Kriſtuje Jēzuje, muſû Wießpatije.

7. Pérſkyrimas.

Apie walnybę nůg zokano.

Ar ne źinote, mieli brolei, (nēs kalbu ſu zokaną źinanczeis) zokaną ponawójanti ant źmogaus, koley jis gywas?

2. Nēs moterißke, po wyru ēſanti, koley wyras gywas, pri-

rišta yra prie jo per zokanq, bet wyrui numirus, ji walna nůg zokano apie wyrq.
3. Todēl jey ji prie kito wyro yra, wyrui gywam ēsant, wenczawonystês pérzengtoji wadinama. Bet jey wyras miršta, walna ji nůg zokano, kad ne wenczawonystês pérzengtoji yra, pas kitq wyrq budama.
4. Taipojau, mano brolei, ir jús este zokanui numarinti per Kristaus kunq, kad kito bu-tumbit, butent to, kursai iš numirusiû prikéltas yra, jeib mes Diewui waisaus néštumbim.
5. Nēs kaip kúne buwome, tay griekingi geidulei (kurie per zokanq pasikēle) buwo macnus sanarúse, smerczui waisus néšti.
6. Bet dabar walni esme nůg zokano ir jàm pamirę, kursai mus apkáltus laike, taipo, kad mes jam tarnàutumbim naujybēje dwásês ir ne senybēje rašytinês.
7. Kq taygi tarsime? Ar zokans yra griekas? Apsaugok Diewe! bet griekq aš n'išpazinau, kaip tikt per zokanq. Nēs apie pageidimq nieko ne zinojau, kad zokans ne butu sakęs: ne pageisk!
8. Bet griekas priezasti ēmęs iš prisákimo, manije prikēle wisoki pageidimq. Nēs be zokano griekas buwo numiręs.
9. Bet aš pirma elgiausi be zokano; bet prisákimui ateinant, griekas wēl atgijo.
10. Bet aš numirau; ir rádosi, kad tas prisákimas man ant smertiês atējo, kursai taczau man ant gywastiês buwo důtas.
11. Nēs griekas priezasti ēmęs iš prisákimo, prigáwo manę ir manę nuzawino per tq pati prisákima.
12. Zokanas yra tiesà šwentas, ir prisákimas yra šwentas, teisus ir géras.
13. Argi taipo, kas gér yra, man smerczù pastójo? Apsaugok Diewe! Bet griekas, kad pasirodytu, kaip griekas ēsqs man smerti per tq gérq padáre, kad griekas pastótu per mierq griešnas per prisákimq.
14. Nēs zinome, zokanq dwásišką ēsanti; bet aš esmi kuniškas, po griekù parduotas.
15. Nēs aš ne zinau, kq daras; nēs aš ne darau, kq noru, bet kq aš ne kenczu, tai darau.
16. Bet jey aš tai darau, kq ne noru, tay aš pritaru, zokanq gérq ēsanti.
17. Taygi aš tai jau daugiaus ne darau, bet griekas, kursai manije gywéna.

18. Nēs żinau, manije, tai esti, mano kúne, nieko géro ne gywénant. Norējimą aſz tiesà turu, bet gérą iſzpilditi ne randu.

19. Nēs géro, ko aſz noru, to aſz ne darau, bet pikto, ko ne noru, to darau.

20. Bet jey aſz darau, ką ne noru, tai ne aſz tóktai darau, bet griekas manije ēsąsis.

21. Taygi aſz sawij zokaną randu, kursai noru géro daryti, kad man piktybe prilimpa.

22. Nēs pasimēgstu Diewo zokanu, pagal widuji żmogų;

23. Bet matau kitą zokaną sawo sanariûse, prieſztaráujanti zokanui mano ume ir manę apkalanti griekû zokane, kursai yra mano sanariûse.

24. Aſz bēdnasis żmogus, kas manę iſzgélbēs iſz kuno ſzio smertiês?

25. Aſz Diewui dēkawoju per Jēzų Kristų musû Wieſzpati. Taygi aſz tarnáuju su umu Diewo zokanui, bet su kunu griekû zokanui.

8. Pérskyrimas.

Apie walnybę nû prażûdimo; Krikſzczoniû kryżių ir pallukſminojimą.

Taygi dabar ne yra ney jókio prażûdimo tûse, kurie Kristuje Jēzuje yra, kurie ne pagal kuną elgiasi, bet pagal dwásę.

2. Nēs Dwásês zokanas, kursai gywus dáro Kristuje Jēzuje, manę iſzwálnijo nûg griekû ir smertiês zokano.

3. Nēsa kas zokanui ne gálima buwo, (kadangi per kuną pasilpnitas buwo) tai dare Diewas, atsúsdams sawo Sunų po budu grieſznojo kuno, bey grieko dēley, ir prażûde grieką kúne;

4. Jeib teisybe, zokane paraſzyta, musije iſzpildita butu, kurie dabar ne pagal kuną elgiamies, bet pagal dwásę.

5. Nēs kurie kuniſzki yra, tie kuniſzkay dumoja, bet kurie dwásiſzki yra, tie dwásiſzkay dumoja.

6. Bet kuniſzkay dumoti yra smertis; ir dwásiſzkay dumoti yra gywastis ir pakájus.

7. Nēs kuniſzkay dumoti yra neprietelyste prieſz Diewą, kadangi Diewo zokanui ne padûta yra, nēs to ir ne gal.

8. Bet kurie kuniſzki yra, ne gal Diewui patikti.

9. Bet jús ne ēsate kuniſzki, bet dwásiſzki, jey kitaip Diewo Dwáse jusije gywéna. Bet kursai ne tur Kristaus Dwásês, tas jo ne yra.

10. Bet jey Kristus jusije yra, tay kunas tiesà numiręs grieko dēley, bet dwáse yra gywastis teisybês dēley.

11. Jeygi dabar Dwáse to, kursai Kristų iß numirusiû prikēle, jusije gywéna, tay ir tas pats, kursai Kristų iß numirusiû yr prikēlęs, jusû smertélnus kunus gywus padarys, todēley, kad jo Dwáse jusije gywéna.

12. Taygi mes, mieli brolei, skolininkais esme, ne kunui, kad pagal kunq elgtumbimies.

13. Nēs jey pagal kunq elgiaties, tay mirti turēsite; bet jey per dwásę kuno dárbus marinate, tay gywi busite.

14. Nēs kurus Diewo Dwáse wéda, tie yra Diewo waikai.

15. Nēs ne gáwote bérnißką Dwásę, kad jums wēl reiktu bijotis; bet gáwote waikißką Dwásę, per kurę mes ßaukiame: Abba, mielas Tēwe!

16. Ta pati Dwáse důd lùdimą musû dwásei, mus Diewo waikus ēsanczus.

17. Bet jeygu esme waikai, tay ir esme dalykus gaunantieji, butent Diewo dalininkai ir draugdalininkai Kristaus, jey tiktay su jůmi kenczame, kad ir su jůmi i ßlowę ißkélti butumbim.

18. Nēs aß tikiůs, ßio czēso kentējimus ne wertus ēsanczus ßlowês, kuri turēs ant musû apsireikßti.

19. Nēs túźijasis laukimas sutwērimo ißsiilgsta apreißkimo Diewo waikû.

20. Kadangi sutwērimas padůtas yra niekystei ne iß sawo wálês, bet dēley to, kursai ji padawe ant lúkesczio.

21. Nēs ir sutwērimas wálnas pastos nůg tarnáwimo pragáißtanczo dáikto ant ßlownôs walnybês Diewo waikû.

22. Nēs źinome, kad wisas sutwērimas draug su mumis ißsiilgsta ir tuźijasi dar wisados;

23. Bet ne tiktay jis, bet taipojau ir mes pátys, kurie turime Dwásês pirmones, ißsiilgstame taipojau pátys waikystês sawipi ir laukiame ißgélbējimo sawo kuno.

24. Nēs mes tiesà esme ißganyti, taczau lúkestije. Bet lúkestis, kursai régimas, ne lúkestis yra; nēs kaip kas gal lukēti to, ką jis rég?

25. Bet jey lukuriam to, ko nerégim, tay mes jo laukiam per kantrumą.

26. Szitu budu ir Dwáse padésti musû silpnybei. Nēs ne źinome, ko melsti turime, kaipo paréitis, bet pati Dwáse uźtar mus gerausey, neißkalbamais dusáujimais.

27. Bet kurs ßirdis ißjēßko, tas źino, kas Dwásês duma yra; nēs ji ßwentůsus uźstow

pagal tą, kas Diewui pamēgsta.

28. Bet mes žinome, tiems, kurie Diewą myl, wisus dáiktus ant géro ateinant, kurie pagal apsiēmingą yra pawadinti.

29. Nēs kurus jis pirma paregējo, tus jis ir paskyre, kad lygus butu ábrozui jō Sunaus, jeib jis butu pirmgimys daug broliû.

30. Bet kurus jis paskyre, tus ir pawadino, bet kurus jis pawadino, tus ir teisus padáre, bet kurus jis teisus padáre, tus jis ir szlowingus padáre.

31. Kągi apie tai norime sakyti? Jey Diews už mus, kas gal priesz mus buti?

32. Kursai ir sawo paties Sunaus ne czēdijo, bet ji už mus wisus padawe, kaipo jis mums su jůmi ne wislab dowanótu?

33. Kas nor Diewo iszrinktůsus káltinti? Diewas yra czonay, kurs teisus padáro.

34. Kas nor pražudyti? Kristus yra czonay, kursai numiręs, ir jů daugiaus, kursai isz numirusiû prikéltas, kursai yra po deszinês Diewo ir užstow mus.

35. Kas mus skirs nůg Diewo méilês? ar wargai? arba tužba? ar pérsekinējimas? ar bádas? ar nůgumas? ar pawojimas? ar kárdas?

36. Kaipo paraszyta yra: tawęs dēley esme nužawinami per wisą dieną; mes esme laikomi per pjautinas awis.

37. Bet tamè wisame mes pérgalime macney dēley to, kurs mus mylējo.

38. Nēs asz tikray žinau, kad ney smertis, ney gywastis, ney angēlas, ney kunigaiksztyste, ney macis, ney ēsąsis, ney busęsis daikts,

39. Ney auksztumas, ney gilumas, ney kits koks sutwērimas ne gal mus atskirti nůg Diewo meilês, kuri yra Kristuje Jēzuje, musû Wieszpatije.

9. Pérskyrimas.

Iszrinkimas ne ateit isz régimôs wertybês, bet isz Diewo malonês.

Asz sakau tiesą Kristuje ir ne melůju, tai man atlúdija mano sažine, szwentoje Dwásēje;

2. Kad asz didę smutnybę ir skaudējimus be palowimo sawo szirdije turu.

3. Wélijaus atskirtas buti nůg Kristaus už sawo brolius, kurie mano gentys yra pagal kuną.

4. Kurie yra isz Izrael, kuriû yra waikyste ir garbē ir derē=

jimas, ir zokanas ir Diewo
służba, ir pażadējimas;
5. Kuriû ir yra tēwai, iß kuriû
Kristus ateit pagal kunq, kursai
yra Diewas ant wiso paßlo-
wintas ant ámżiû. Amen.
6. Bet aß tai ne sakau, kad
Diewo żodis todēley pasibai-
gęs. Nēs ne wisi Izraēlitēnai
yra, kurie iß Izraēlio yra;
7. Neygi wisi, kurie iß gimi-
nês Abraómo yra, todēley tai-
pojau ir waikai yra, bet: Iza-
okè taw wakai bus wadinami.
8. Tai esti, ne tie Diewo
waikai yra, kurie pagal kunq
yra waikai, bet pażadējimo
waikai per waikus rokůjami
yra.
9. Nēs tas yra pażadējimo
żodis, kad jis sako: apie ßi czē-
są aß ateisu, ir Zore turēs su-
nų.
10. Bet ne tikt yra taipo su
tůmi, bet ir kaip Rebekka iß
wieno Izaoko, musû tēwo, nēß-
cza pastójo,
11. Pirm ne kaip waikudu
użgimusu buwo ir ney ko géro
arba pikto buwo padáre, kad
apsiēmimas Diewo pastowētu
pagal ißrinkimą, jei buwo sa-
kyta,
12. Ne iß darbû pélnimo, bet
iß malonês pawadinanczo, tai-
po: didesnysis turēs tarnàuti
mażesnamjam.
13. Kaipo ir paraßyta yra:
Jokubą aß mylējau, bet Ezawą
ne apkenczau.
14. Kągi czę sakysim? Argi
Diewas neteisus yra? Apsau-
gok Diewe!
15. Nēs jis Moizēßui sake:
kuriam aß malonus esmi, tam
esmi malonus, ir kurio aß su-
similstu, to aß susimilstu.
16. Togidēl ne máczija żmo-
gaus norējims arba bēgimas,
bet Diewo susimilimas.
17. Nēs ráßtas sako Paraó-
nui: todēl aß tawę prikēlau,
kad paródiczau ant tawęs sa-
wo macę, jeib mano wárdas
apsákomas butu po wisas że-
mes.
18. Taygi jisai susimilsta, ku-
rio jis nor, ir użkietin, kuri jis
nor.
19. Tay tu man tari: kągi
jisai mus káltin? kas gal prieß
jo wálę atsistengti?
20. Beje, miels żmogau! Kas-
gi tu esi, su Diewù norēdams
bylinēti? Begu sako dárbas
sawo mistrui: kam tu manę tai-
po darai?
21. Ar ne walè půdzui iß
mólio stukio padaryti wieną
ryką ant garbês ir antrą ant
negarbês?
22. Todēl Diewas, norēdams
kerßtą parodìti ir apréikßti sa-
wo macę, su didzù kantrumu

neszójo kerszto rykus, taisytus prażudimui.
23. Jeib żinoma darytu bagotystę sawo garbês ant mielaszirdingystês rykû, kurus padáręs ant garbês,
24. Kurus jis pawadino, butent mus, ne tiktay isz Zydû, bet ir isz pagonû;
25. Kaipo jis ir per Ozēą sáko: asz tus wadisu sawo żmonēmis, kurie ne buwo mano żmones, ir tą sawo mylimaję, kuri ne buwo mylima;
26. Jr nusidůsis, toje wietoje, kurioje jiems sakyta buwo: jús ne este mano żmones, jie gywojo Diewo waikais wadinami bus.
27. Bet Jezaioszus szaukia uż Jzrael: kad skaitlus waikû Jzraēlio butu kaip ziezdros prie jurû, tay taczau pálaik's iszganytas bus.
28. Nēs iszpildys tą żodi su teisybe ir patrumpis sugaiszimo czēsą; Wieszpats tą patrumpinima darys ant żémês.
29. Jr kaipo Jezaioszus pirm pasákęs: kad mums Wieszpats Zebaot ne butu dáwes iszlikti sēklôs, tay butumbim pastoję kaipo Sodoma ir lygey kaipo Gomorra.
30. Kągi dabar czę sakysime? Tay sakysime: pagonai, kurie ne jēszkójo teisybês, teisybę apturējo; bet asz kalbu apie tą teisybę, kuri isz tikējimo ateiti.
31. Bet Jzrael zokano teisybês jēszkójo ir teisybês zokaną ne apturējo.
32. Kodēl tai? todēl, kad jie to ne isz tikējimo, bet kaip isz zokano darbû jēszko. Nēs jie isitrenke i ákmeni użsigawimo.
33. Kaipo paraszyta yra: sztay, asz padēmi Zione ákmeni użsigawimo ir ůlą pasipiktinimo; ir kas i ji tik, tas ne bus gēdoje.

10. Pérskyrimas.

Pażinimas iszrinkimo ne randamas zokane, bet Ewangēlioje.

Mieli brolei, mano szirdiês wélijimas yra, ogi ir Diewą praszau uż Jzrael, kad iszganyti butu.
2. Nēs asz jiems důmi tą lùdimą, kad jie didey storawójas uż Diewą, bet be iszmintiês.
3. Nēs jie ne iszpażindami teisybę, po akiû Diewo tinkanczę, ir jēszkódami sawo paczû teisybę iszkélti, szitaipo teisybei, po Diewo akiû tinkanczei, ne yra padůti.
4. Nēs Kristus yra zokano gálas, kas i ji tik, tas teisus.
5. Nēs Moizēszus rászo tiesà apie teisybę isz zokano ateinan=

czę: kursai žmogus tai dáro, tas bus gywas tamè.

6. Bet teisybe isz tikējimo taipo sako: ne tark sawo szirdije: kas užžengs auksztyn į dangų? (tai nieko kit' niera, kaip Kristų žemyn gabénti.)

7. Arba kas nužengs į gilumą? (tai nieko kit' niera, kaipo Kristų isz numirusiû auksztyn gabénti.)

8. Bet ką ji sako? žodis yra taw arti, butent tawo burnoje, bey tawo szirdije. Tai yra tas žodis apie tikējimą, musû sákomas.

9. Nēs jey tu sawo burna iszpažysti Jēzų, jį Wieszpatį ēsantį, ir sawo szirdije tiki, kad Diewas jį isz numirusiû prikēlęs, tay busi iszganytas.

10. Nēs jey kas isz szirdiês tik, tas teisus pastoja, ir jey kas su burna iszpažysta, tas iszganytas pastoja.

11. Nēs rásztas sako: kas į jį tik, ne bus gēdoje.

12. Ne yra czonay ne jókio skirtumo tarp Žydû ir Grykû; nēs jis yra wisû wiens Wieszpats, bagots ant wisû, kurie jo meldzasi.

13. Nēs kas Wieszpatiês wardo melsis, bus iszganytas.

14. Bet kaipo jie melsis, į kurį netik? ir kaip jie tikēs, apie kurį jie nieko ne girdējo? ir kaipo jie girdēs, be sakytojo Diewo žódzio?

15. Ir kaipo jie sakys Diewo žodį, jey ne sunczami yra? Kaipo ir parászyta yra: kaip grażos yra kójos tû, kurie pakáją apsáko, iszganimo žodį praneszа?

16. Bet jie ne wisi Ewangēliôs klauso. Nēs Jezaioszus sako: Wieszpatie, kas tik musû sákimui?

17. Taygi tikējimas ateiti isz sákimo Diewo žódzio, bet sákimas per Diewo žodį.

18. Bet sakau: ar jie to ne girdējo? Tiesà juk per wisas žemes iszējo jû balsas ir per wisą swietą jû žodzei.

19. Bet asz sakau: ar Izrael to ne iszpažino? Pirmasis Moižēszus sako: asz jus strawójanczeis darysu an tû, kurie ne mano žmones yra, ir ant giminês neprotingôs įkerszisu jus.

20 Bet Jezaioszus dar sakyti drésa: asz atrastas esmi tû, kurie manęs ne jēszkójo, ir pasirodzau tiems, kurie manęs ne klause.

21. Bet Izraēliui jis kalba: wisą dieną asz sawo rankas isztiesau priesz žmones, kurie nesisakydinas ir priesztaraũja.

11. Pérskyrimas.

Iszrinkimas yra ne pérkreipiamas.

Taipo asz dabar sakau: argi Diewas sawo żmones prastúme? Apsaugok Diewe! nēs ir asz esmi Izraēlitēnas isz Abraómo waikû, isz giminês Benjamin.

2. Diewas ne prastúme sawo żmones, kurus pirma paregējo. Arba, ar ne żinote, ką ráesztas apie Eliosziu sako, kaipo jis stojas po Diewo akiû priesz Izraēli, tarydams:

3. Wieszpatie, jie tawo prárakus nużawino, ir tawo altorus iszkàse; ir asz wiens iszlikau, ir jie tykoj mano duszios.

4. Bet ką sako jam diewiszkasis atsákimas? Asz saw pasilikdinau septynis túkstanczus wyrus, kurie sawo kielius ne palenke Baálui.

5. Taipo ir dabar szime czēse déstis su szitais likuseis pagal malonês iszrinkimą.

6. Bet jey tai isz malonês yra, tay ne yra isz darbû nupélnimo, kitaipo malone ne butu malone. Bet jey isz darbû nupélnimo, tay malone nieks; kitaipo nupélnimas ne butu nupélnimas.

7. Kaipogi dabar? Ko Izrael jēszko, to ne gauna. Bet iszrinktieji tai gauna; kiti yra użkietinti.

8. Kaipo paraszyta yra: Diewas jiems dawe inirtusę dwásę, akis, kad ne regētu, ir ausis, kad ne girdētu, iki szei dienai.

9. Ir Dowidas sako: te pawirsta jû stálas i żabangą ir i spástą bey i papiktinimą, ir jiems i atlyginimą.

10. Apjékink jû akis, kad ne matytu, ir palenk jû nugarą wisados.

11. Taygi sakau dabar: argi todēl jie isitrenke, kad pultu? Apsaugok Diewe! bet isz jû pûlimo pagonams iszgánimas rádosi, kad didey rúpintus, aniems prilygti.

12. Nēs jey jû pûlims swieto bagotyste yra, ir jû iszkadà pagonû bagotyste, kaipo jû daugiaus, kad jû skaitlus pilnas pastotu?

13. Su jumis pagonais asz kalbu; nēs pagonû Apásztalu budams, sawo urēdą girsu;

14. Bau tus, kurie mano kunas yra, pajùdinczau storawótis, ir kelis jû iszganyczau.

15. Nēs jey jû patrēmimas yra swieto sudérinimas, kas tai kit butu, kaip gywasti nûg numirusiû imti?

16. Jey imaiszims szwentas, tay wisa teszla szwenta; ir jey szaknis szwenta, tay ir szákos yra szwentos.

17. Ogi norint ir kélos szákos

sulàužitos yra; ir tu, laukinis
alywôs medis budams, tarp jû
iczēpitas esi ir dáli gawai
szakniês ir brazdo alywôs mé-
dzio;
18. Tay nesigirkis priesz sza-
kas. Bet jey priesz jas giriesi,
tay žinok, kad ne tu szakni neszi,
bet kad szaknis tawę néšza.
19. Tay tu sakai: szákos su-
làužitos, kad asz iczēpitas bu-
czau.
20. Geray pakalbēta; jie su-
làužiti yra dēl sawo netikējimo,
bet tu stowi per tikējimą. Ne
pasididzůkis, bet bijokis.
21. Jey Diewas tikrujû szakû
ne czēdijo, kad rasi ir tawęs ne
czēditu.
22. Todēl regēk malonę ir
nársą Diewo; nársą ant tû,
kurie půlę yra, bet malonę ant
sawęs, jeygu pasilikſi malonē-
je; kitaipo ir tu pakirstas busi.
23. Bet ir anie, jey ne pasi-
liekt netikējime, bus iczēpiti.
Diewas juk gál jůs wēl iczē-
piti.
24. Nēs jey tu isz alywôs mé-
dzio, kursai pagal sawo augi-
mą laukinis buwo, iszkirstas, ir
priesz czēpijimo budą, į gérą
alywôs médį iczēpitas esi, kaip
jů daugiaus tikrieji bus iczēpi-
ti į sawo tikrąjį alywôs médį?
25. Ne noru jums užtylēti,
mieli brolei, szitą paslēptinę,
kad ne pasididzůtumbit: apje-
kimas isz daliês tikos Izraēliui,
iki pagonû pilnybei įējus,
26. Ir szitaipo wisas Izrael
iszganytas butu, kaipo paraszy-
ta yra: ateis isz Ziono, kursai
iszganytu ir nukreiptu bedie-
wystę nůg Jokubo.
27. Ir tas yra mano derē-
jims su jeis, kad asz atimsu jû
griekus.
28. Pagal Ewangēlią asz jůs
laikau per neprietelus, jusû
dēley; bet pagal iszrinkimą asz
jůs mylu, tēwû dēley.
29. Nēs Diewas sawo dowa-
nû ir pawadinimo ne gál gai-
lētisi.
30. Nēs lygey kaip ir jús kitą
kartą ne tikējote į Diewą, bet
dabar mielaszirdingystę gáwote
per anû netikējimą:
31. Szitaipo ir anie dabar
ne norējo tikēti į mielaszirdin-
gystę, jums iszrodytą, jeib ir jie
mielaszirdingystę apturētu.
32. Nēs Diewas wisus sura-
kino po netikējimu, jeib wisû
susimiltus.
33. Ak kokia gilybe bagotystês,
abiejû, kaip iszmintiês, taip ir
iszpažinimo Diewo! kaip wisay
neiszmánomi yra jo súdai ir
nepértyrami yra jo kelái!
34. Nēs kas pažino Wiesz-
patiês dumą? arba kas jo ro-
dininkas buwo?

35. Arba kas jam ką pirma
dáwe, kad jam wēl butu ata-
důta?
36. Nēs nu jo, ir per jį, ir
jamė yra wisi daiktai. Jam
t'esie garbē ant ámžiû. Amen.

12. Pérskyrimas.

Pamokslai krikszczoniszko pasielgimo.

Asz graudenu jus, mieli brolei, per Diewo mielaszirdingystę, kad sawo kunus padůtumbit ant apierôs, gywôs, szwentôs ir Diewui pamēgstanczôs, kuri testow jusû iszmintinga Diewo szlúžma.
2. Ir nesilyginkite sziam swie-
tui, bet atsináujinkite per at-
naujinimą sawo úmo, kad isz-
mēgintumbit, kuri yra geroji,
pamēgstanti ir pilnoji walė
Diewo.
3. Nēs asz sakau per malonę,
man důtą, kožnam tarp jusû,
kad ney wiens daugiaus apie
sawę ne laikytu, tikt kaip kiek
parėitis laikyti; bet apie sawę
miernay laikytu, kožnas kaipo
Diewas jam iszdalijo wierôs
mierą.
4. Nēs lygey kaip mes wie-
namė kúne daug sánariû tu-
rim, bet wisi sánarei ne wiene-
ropą weikalą tur:
5. Szitaipo ir mes daug esme
wiens kuns Kristuje, bet tarp
sawęs kits kito yra sánaru;

6. Turēdami tuleropas do-
wanas, pagal malonę mums
důtą.
7. Jey kas tur prarakystę, tay
ji wierai te prilygsta. Jey kas
tur urēdą, tas te pilnawój' urē-
dą. Jey kas mokina, tas te pil-
nawój pamokslą.
8. Jey kas graudéna, tas te
pilnawój graudénimą. Jey kas
důda, te důda prastybēje. Jey
kas waldo, tam te rúp. Jey
kas mielaszirdingystę dáro, tas
tai te dáro su linksmybe.
9. Méile te ne stow klastojan-
ti. Ne késkite pikto, prie géro
prisilaikykit.
10. Broliszka méile te stow
tarp jusû szirdinga. Kits kitą
garbēj' laikimu pranokite,
11. Ne tingēkite, ką daryti
turēdami. Dwásēje bukite karsz-
ti. Dabokities czēso.
12. Linksmi bukit nusitikē-
jime, kantrus wargůse. Ne pa-
laudami melskities.
13. Szelpkite szwentůsus jû
reikalůse. Rods gadspádą důkit.
14. Žegnokite jus pérsekinē-
janczus; žegnokit ir ne kéikit!
15. Linksminkities su link-
maiseis, ir wérkit su wérken-
czeiseis.
16. Bukit tarp sawęs wienôs
dumôs. Ne jēszkokite auksztû
daiktû, bet pasižéminkities su
pasižéminanczeiseis.

17. Nesilaikykities pátys per ißmintingus, ne atadůkite ney wienam piktą už piktą. Rúpinkities apie patogùmą prieß kožną.

18. Jey gálima yra, kiek primánote, su wisais žmonēmis pakáju turēkit.

19. Ne pasigiežkite pátys, mano mielausi, bet wietôs důkite kerßtui: nēs yra paraßyta: mano yra pagiežimas, aß atlygisu, sako Wießpats.

20. Taygi jey tawo nepretelus álksta, wálgidik ji; jey jis trokßta, pagirdik ji; tai darydams žarijas surinksi ant jo galwôs.

21. Te ne pérgal tawę piktybe, bet piktybę pérgalēk su gērybe.

13. Pérskyrimas.

Kaip prieß wyrausybę, artimą, ir sawę pati elgtisi reikia.

Kožnas te esie padůtas wyrausybei, waldžą ant jo turinczei. Nēs niera ney jokiôs wyrausybês, kaip tikt nůg Diewo; bet kur wyrausybe yra, ta yra Diewo istatyta.

2. Dēl tó, kas prieß wyrausybę sténgiasi, tas prieß Diewo istátimą sténgiasi; bet kurie prießsisténgia, tie pátys saw súdą sulauks.

3. Nēs wyresnieji ne yra bijotini geriems darbáms, bet piktiems. Bet jey ne nori wyrausybês bijotis, geray daryk, tay jôs pagirtas busi.

4. Nēs ji yra Diewo tarnàite, taw ant géro. Bet jey piktay darai, tay bijokis, nēs ji ne noprósnay kárdą néßa; ji Diewo tarnáite yrą, pagiežanti ir korawójanti piktą dáranti.

5. Togidēl iß reikalo búkite padůti, ne tiktay korawónês dēley, bet ir sažinês dēley.

6. Dēl to ir mežlawą turit mokēt, nēs Diewo tarnai yra tam statyti, kad jus apgintu.

7. Togidēl kožnam důkite, ką kalti este; mežlawą, kuriam mežlawa půlas; muitą, kuriam muitas půlas; báimę, kuriam baime půlas; garbę, kuriam garbē půlas.

8. Ney wienam kito nieko ne skelēkite, kaip tikt kits kitą mylēt; nēs kurs kitą myl, tas zokaną yra ißpildęs.

9. Nēs kas yra sakyta: ne péržengk wenczawonę; ne užmußk; ne wogk; ne lùdik neteisaus lùdimo; ne užsigeisk; ir jey koks kits prisákimas daugiaus yra, tas ißsilaiko ßimè žodije: mylēk sawo ártimą, kaip pats sawę.

10. Méile ártimui nieko pikto ne dáro. Taygi méile yra zokano ißpildimas.

11. Jr tai mes žinodami, bu-

tent czēſą, kad adyna czę yra, iß miego kéltis, kadangi dabar muſû ißgánimas artéſnis yra, ne kaip kada tikinczeis paſtójom.
12. Naktis praējo, bet diena priſiártino. Todēl pamétę tamſybês dárbus, apſirēdykimēs ßwieſybês ginklais.
13. Patogey elgkimies kaip dienoj, ne apſirijimůſe ir girtáwimůſe, ne kamároſa ir ne wiezlibyſtēje, ne waidè ir pawydējime.
14. Bet apſiwilkit Ponu Jēzumi Kriſtumi, ir kunq kawokit, taczau taipo, kad ne ißdyktu.

14. Pérſkyrimas.

Kaipo prieß maz-tikinti elgtiſi reikia.

Silpną tikējime priimkite, ir ſazines ne painokite.
2. Nekurſai wierija, kad jam walè, wiſokius walgius wálgit; bet kurſai ſilpnas yra, zelmeniû wálgo.
3. Kurſài wálgo, tas te ne paniekin tą, kurſai ne wálgo; ir kurſai ne wálgo, tas te ne ſúdija tą, kurſai wálgo; nēs Diewas ji priēme.
4. Kas tu eſi, kad ſwétimą tarną ſúdiji? Jis ſawo wießpaczui ſtow arba půla; bet gal attieſtas buti, Diews ji wēl gal attieſti.
5. Wiens laiko wieną dieną uz antrą (brangéſnę); bet kits wiſas dienas lygias laiko. Koznas ką miſlija, tikray te zino.
6. Kurs dabójas dienû, tas Wießpaczui tai dáro, o kurſai tû neſidabojas, tas taipojau Wießpaczui tai dáro. Kas wálgo, tas wálgo Wießpaczui; nēs jis Diewui dēkawoja. Kas ne wálgo, tas Wießpaczui ne wálgo; ir dēkawoj Diewui.
7. Nēs ney wiens muſû ſaw paczam yra gywas, ir ney wiens ſaw paczam ne mirßta.
8. Gywi budami, gywi eſme Wießpaczui; mirdami, mirßtame Wießpaczui. Todēl ar gywi, ar mirę, tai Wießpatiês eſme.
9. Nēs tam ir Kriſtus numire, ir priſikēle, ir wēl gywas paſtójo, kad ant gywujû ir numiruſiû Wießpatimi butu.
10. Bet tu, kodēl ſawo broli ſúdiji? arba tu kits, kodēl nieku werti ſawo broli? Mes wiſi prie Kriſtaus ſúdo kraſês buſime paſtátomi.
11. Nēs yra paraßyta: kaip tikray aß gywas eſmi, ſako Wießpats, man wiſi kielei turēs paſilenktis, ir wiſi liezuwjei turēs Diewą ißpazinti.
12. Taipogi koznas uz ſawę Diewui důs rokundą.
13. Todēl daugiaus kits kitą ne ſúdikime, bet tai jû dau-

giaus súdikite, kad ney wiens
sawo broliui ne dûtu išsitrenki-
mo arba papiktinimo.
14. Aš žinau ir tikrą žinę
turu Wiešpatije Jėzuje, kad
ney wiens daikts neczystas yra
per sawę; tiktay tam, kursai ką
rokuja per neczystą, tam pa-
czam yra neczystas.
15. Bet jey tawo brolis tawo
walgio dėley apsiśmútnijasi,
tay tu jau ne elgeisi pagal
méilę. Mielasis, ne pagadink
tą sawo walgiù, kurio dėley
Kristus numiręs yra.
16. Todėl dabokit, kad jusû
skárbas ne butu blùžnijams.
17. Nės Diewo karalyste ne
yra walgims bey gėrims, bet
teisybe ir pakájus ir dzaug-
smas šwentoje Dwásėje.
18. Kursai tamè Kristui šlú-
žija, tas Diewui patinka ir
žmonėms yra wertas.
19. Todėl mes to jėškokime,
kas ant pakájaus déra ir kas ant
pagérinimo tarp kits kito déra.
20. Mielasis, ne ardyk wal-
gio dėley Diewo dárbą. Wi-
slab tiesà yra czysta; bet ne
gér tam, kursai su pažeidimu
sawo sažinês wálgo.
21. Geraus taw, ne wálgit
ney jokiôs miesôs ir ne gerti
ney jokio wyno, arba to, iš ku-
rio tawo brolis pasižeidża, arba
pasipiktina, arba pasisilpnina.
22. Jey turi tikėjimą, tay tu-
rėk tą pas sawę po Diewo akiû.
Išganytas yra tas, kursai pats
sawo sažinę ne apsunkin tamè,
ką jis priima.
23. Bet kursai apie ką abejo-
ja ir taczau wálgo, tas prasú-
dytas yra; nės tai ne eit iš
tikėjimo. Bet kas ne iš tikė-
jimo eiti, tai griekas.

15. Pérskyrimas.

Kodėl silpni tikėjime su kantrumu kėstini, ir kaipo krikščioniškas elgimas gaunamas.

Bet mes, kurie druti esme, tu-
rim' silpnujû silpnybes nešoti,
ir ne jėškoti, pátys sawimi pa-
simėgti.
2. Bet kožnas tarp musû tai-
po te elgiasi, kad sawam árti-
mui patiktu ant géro, ant pa-
sigérinimo.
3. Nės ir Kristus ne jėškójo
sawim pasimėgti. Bet kaipo
parašyta yra: gėdinimas tawę
gėdinanczû užpůle ant manęs.
4. Bet kas pirma parašyta
yra, tai mums pamokslui pa-
rašyta, kad per kantrumą ir
rášto palinksminojimą lúkesti
turėtumbim.
5. Bet Diewas kantrumo ir
palinksminójimo te důda jums,
kad butumbit wienôs dumôs
tarp sawęs, pagal Jėzų Kristų.
6. Kad wienširdzey, su wiena

burna gárbintumbit Diewą ir Tēwą musû Wieszpatiês Jēzaus Kristaus.

7. Todēl priimkities kits kitą, lygey kaip jus Kristus priēme ant Diewo laùpsês.

8. Bet asz sakau, Jēzų Kristų buwusi tarną appjaustimo dēl Diewo tiesôs, kad patwirtintu pazadējimus, tēwams bûtusus;

9. O kad pagonai Diewą gárbintu mielaszirdingystês dēley; kaipo paraszyta yra: todēl asz tawę gárbisu tarp pagonû ir tawam wardui giedosu.

10. Ir wēl jis sako: linksminkities, jús pagonai, su jo żmonēmis.

11. Ir wēl: gárbikite Wieszpati wisi pagonai, ir szlowinkite ji wisos żmonû gimines.

12. Ir wēl Jezaioszus sako: bus szaknis Jessês, ir kurs kélsis ponawóti ant pagonû, ant to pagonai nusitikēs.

13. Bet lúkestiês Diewas te papildo jus wisokia linksmybè ir pakájumi tikējime, kad pilną lúkesti turētumbit per macę szwentôs Dwásês.

14. Bet asz tikray tikiu apie jus, mieli brolei, kad jús pátys este gerybês pilni, papilditi wisokiu iszpazinimu, kad gálite kits kitą graudénti.

15. Bet asz taczau pasidrásinęs, jums ką raszyti norējau, mieli brolei, jums priminti, dēley malonēs, Diewo man dûtosês.

16. Kad Kristaus tarnas buczau tarp pagonû, apierawoti Diewo Ewangēlią, jeib pagonai apiera pastotu Diewui itinkanti, paszwésta per szwentąję Dwásę.

17. Todēley galu girtisi Jēzuje Kristuje, Diewui tarnàująs.

18. Nēs ne dryscząu ką kalbēti, jey Kristus tai ne per manę darytu, priwersti pagonus ant paklusnùmo, per żodi ir dárbus.

19. Per mácę żenklû ir stebuklû ir macę Dwásês Diewo, taip, aża nůg Jeruzalês ir aplinkuy iki Illyrikôs, wislab Kristaus Ewangēlia papildzau.

20. Ir labjausey rúpinaus apsakyti Ewangēlią, kur Kristaus wárdas neżinomas buwo, jeib ne ant swétimo grunto budawoczau;

21. Bet kaip paraszyta yra: kuriems apie ji ne sakyta yra, tie tai regēs; ir kurie niera girdēję, tie tai iszmanys.

22. Tai yra ir priezastis, kuriôs dēley asz tánkey użtrùkintas esmi, pas jus ateiti.

23. Bet dabar daugiaus wietôs ne turēdam's szioſa żémēsa, iszsiilgstu taczau pas jus ateiti, jau nůg daug metû.

24. Kad kelauſu i Iſpanią, użeiſu pas jus. Nēs tikiůs, ten pérkelaudams jus regēſęs, ir nů juſû iki ténay palydējimą gauſęs, taipo taczau, kad pirma ſu jumis máżumą paſilinkſminczau.

25. Bet jau i Jeruzalę kelauju, tarnàuti ßwentiems.

26. Nēs tie iß Macēdoniôs bey iß Akájaus iß géro wiſotini ſudējo dowanas pawárguſiems ßwentiems Jeruzalēje.

27. Ir tai iß géro dare ir yra jû ſkolininkai. Nēs jey pagonai jû dwáſißkû dowanû dalywais paſtójo, tay wert' yra, kad ir jie jiems kunißkůſe lobjůſe paßlúżitu.

28. Togidēl tai ißtaiſęs ir jiems ßitą naudą użpéczwētijęs, per jus i Iſpanią noru keláuti.

29. Bet aß żinau, kad pas jus ateiſu, ſu pilna żegnone Kriſtaus Ewangēliôs ateiſęs.

30. Bet aß graudenu jus, mieli brolei, per muſû Poną Jēzų Kriſtų ir per Dwáſês méilę, kad man padētumbit' drauge karáuti maldomis uż manę Diewop'.

31. Jeib ißgélbētas buczau nůg netikinczû Judēoje, ir kad mano tarnáwimas, kuri darau Jeruzalēj', ßwentiemſiems pa[illegible]u,

32. Jeib ſu dżaugſmu pas jus ateiczau per Diewo wálę ir ſu jumis atſigaiwinczau.

33. Bet Diewas pakájaus te eſie ſu jumis wiſais! Amen.

16. Pérſkyrimas.

Paprāßimas uż Poebę, galauſas ſweikinimas, graudénimas ir dēkawoſimas.

Bet aß jums paliecawoju muſû ſéſeri Poēbę, kuri tarnáuja ſurinkimui Kenkrēoje;

2. Kad ję priimtumbit Wießpatije, kaipo ßwentiems pareitis, ir gélbētumbit ję kożnamè weikale, kuriamè ji juſû priwálo; nês ir ji daugiems pagélbējo, ir man paczám.

3. Sweikinkite Priſką ir Akwilą, mano pagálbininkų dų Kriſtuje Jēzuje.

4. (Kuriůdu uż mano gywaſtį ſawo káklą dáwe; kuriemdwiem ne tiktay aß dēkawoju, bet ir wiſi ſurinkimai tarp pagonû.)

5. Taipojau ir ſwéikinkite ſurinkimą jû namůſe. Swéikinkite Epenētą, mano mielauſi, kurs yra pirmonu tarp tû iß Akajôs Kriſtuje.

6. Swéikinkite Mariją, kuri daug procês ir darbû ſu mumis turējuſi.

7. Swéikinkite Andronįką ir Junioßų, mano gentis, ir mano draugkáliną, kuriůdu pagirtu

yra Apáßtalu, ir pirm manęs buwę Kristuje.
8. Swéikinkite Ampliosßų, mano mylimą Wießpatije.
9. Swéikinkite Urboną, musû pagálbininką Kristuje, ir Stakyną, mano mieląjį.
10. Swéikinkite Apellį, ißmēgintą Kristuje. Swéikinkite tus, kurie yra iß Aristobulo ßeimynôs.
11. Swéikinkite ir Erodioną, mano gentį. Swéikinkite tus, kurie yra iß Narcissaus ßeimynôs, Wießpatije.
12. Swéikinkite Tripēnę ir Triposą, kuridwi Wießpatije dirbusi. Swéikinkite Persidą, mano mieląję, kuri Wießpatije daug dirbusi.
13. Swéikinkite Ruppą, ißrinktąjį Wießpatije, ir jo mótiną, kuri ir mano mótina yra.
14. Swéikinkite Atsinkrytų bey Plegontę, Ermoną, Patrobaną, Ermēną, ir brolius su jeis ēsanczus.
15. Swéikinkite Pilologą bey Julią, Nerējų, bey jo séserį, ir Olympą, ir wisus ßwentůsus pas jus.
16. Swéikinkite kits kitą tarp sawęs ßwentu pabuczáwimu. Swéikin jus Kristaus surinkimai.
17. Bet aß graudenu jus, mieli brolei, kad dabotumbit ant tû, kurie suardimus dáro ir papiktinimus, prieß tą pamokslą, kuri ißmókot' ir nůg jû atsitráukite.
18. Nēs tokie Ponui Jēzui Kristui ne ßlúžija, bet sawo pilwui; ir saldzeis žodzeis ir ßwelnomis kalbomis jie ißwadzoja nekaltas ßirdis.
19. Nēs jusû paklusnumas wisiems ißsireißke. Todēley dzaugiûs jumis. Bet aß noru, kad butumbit ißmintingi ant géro, o lēti ant pikto.
20. Bet Diewas pakájaus te pamin ßētoną po jusû kojû umay. Malone Jēzaus Kristaus te esie su jumis!
21. Swéikin jus Timotējus, mano draugdarbininkas, ir Lucius, ir Jazonas, Sosipateris, mano gentys.
22. Aß Tercius jus swéikinu, kursai ßę gromatą raßiau Wießpatije.
23. Swéikin jus Gajus, mano ir wiso surinkimo gaspadorus. Swéikin jus Erastus, miesto skárbininks, bey Kwartus, brolis.
24. Malone Pono musû Jēzaus Kristaus, te esie su jumis wisais. Amen.
25. Bet tam, kursai jus gál pastiprinti pagal mano Ewangēlią ir sákimą apie Jēzų Kristų, per kuri apreikßta yra pa-

slēptine, kuri iš šwieto pradžôs užtylēta buwo.

26. Bet dabar apreikšta ir apsakyta yra per prárakû rašztus, iš ísákimo ámžinojo Diewo, wierôs paklusnumą įtaisyti tarp wisû pagonû:

27. Tam paczam Diewui, kursai wiens išmintingas esti, te esie garbē per Jēzų Kristų ant ámžiû! Amen.

(Súsita Rymionams iš Korintôs per Poebę, kuri tarnáwo surinkimui Kenkreoje.)

Pirmoji gromata šwento Powilo Korintionams.

1. Pérskyrimas.

Graudénimas ant sandorôs ir pakarnumo.

Powilas, pawadintas Apásztalas Jēzaus Kristaus, per Diewo wále, ir brolis Sostēnês,

2. Surinkimui Diewo Korintè, pašwéstiems Kristuje Jēzuje, pawadintiems šwentiems, su wisais tais, kurie meldžasi wardo musû Pono Jēzaus Kristaus, wisosa jû ir musû wietosa;

3. Malone te esie su jumis, ir pakájus nůg Diewo musû Tēwo, ir nů Pono Jēzaus Kristaus.

4. Aš dēkawoju sawo Diewui wisados dēl jusû, už malonę Diewo, kuri jums důta yra Kristuje Jēzuje;

5. Kad este per jį wisûse dalykûse bagotais daryti, wisamè pamokslе, ir wisamè išpažinime.

6. Kaipgi ir apsákimas apie Kristų jusije patwirtintas yra,

7. Taip, kad jús ney jokiôs dowanôs ne stokójat, bet tikt laukiat apreiškimo musû Pono Jēzaus Kristaus,

8. Kursai ir jus pastipris iki gálo, jeib butumbit nebártini dienoje musû Pono Jēzaus Kristus.

9. Nēs Diewas yra wiernas, per kurį jús pawadinti este į draugystę jo Sunaus Jēzaus Kristaus, musû Wiešpaties.

10. Bet aš graudenu jus, mieli brolei, per wárdą musû Pono Jēzaus Kristaus, kad wisi wienširdžey kalbētumbit, ir te n'esie tarp jusû pérsiskyrimai, bet laikykities drutay prie kits kito, wienoje dúmoje ir wienoje mislije.

11. Nēs man praneszta yra, mieli brolei, nug Kloês šeimynôs apie jus, waidą tarp jusû ēsantį.

12. Bet asz apie tai sakau, kad tarp jusû wiens sako: asz esmi Pówilo; antras: asz esmi Apollo; tréczas: asz esmi Kēpáso; ketwirtas: asz esmi Kristaus.
13. Kaipgi? argi Kristus pérdalitas? Argi Powilas uż jus nukryżawotas? Argu jús wardan Powilo este kriksztiti?
14. Asz dēkawoju Diewui, kad isz jusû ney wieną ne krikształjau, kaip tikt Krispų ir Gajų;
15. Kad ne kas sakytų, manę krikształjusi mano wardan.
16. Bet asz ir krikształjau Stepóno namiszkius; potam ne żinau, ar kelis kitus krikształjau.
17. Nēs Kristus manę nesunte kriksztiti, bet Ewangēlią apsakyti; ne iszmintingais żodzeis, kad ne kryżus Kristaus niekù pawirstu.
18. Nēs żodis apie kryżų prapůlantiems yra paikyste, bet mums, kurie iszgánomi, yra macis Diewo.
19. Nēs paraszyta yra: asz iszniekisu iszminti iszmintingujû, ir protą protingujû atmesu.
20. Kamè iszmintingieji? Kamè rasztemokiti? Kamè swieto iszmintingieji? Ar ne Diewas iszminti szio swieto i paikystę pérwerte?
21. Nēs kadangi swietas per sawo iszminti Diewą jo iszmintije ne pażino, geray patiko Diewui, per paiką kozoni iszganyti tus, kurie tai tik.
22. Nēs Zydai żénklû prászo, ir Grykai iszmintiês jēszko.
23. Bet mes apsákom' Kristų nukryżawotąji, Zydams papiktinimą, ir Grykams paikystę.
24. Bet pawadintiems, taip Zydams, kaip ir Grykams, apsákom Kristų, Diewo maci, ir Diewo iszminti.
25. Nēs diewiszkoji paikyste iszmintingésne uż żmones; ir diewiszkoji silpnybe drutésne yra uż żmones.
26. Dabókities, mieli brolei, sawo pawadinimo: ne daug iszmintingujû pagal kuną, ne daug macnujû, ne daug aukisztôs giminês ēsanczû pawadinti;
27. Bet kas paika yra po akiû swieto, tai Diewas iszsirinko, kad iszmintingůsus apgēdintu, ir kas silpna po akiû swieto, tai Diewas iszsirinko, kad apgēdintu, kas stipri yra;
28. Ir kas ne aukisztôs giminês po akiû swieto, ir kas papeikta, Diewas iszrinko, ir kas nieku yra, jeib i nieką pawérstu, kurs dingosi kas ēsąs.
29. Kad po jo akiû ney jok's kunas nesigirtu.
30. Isz kurio ir jús ateinat' Kristuje Jēzuje, kursai mums Diewo darytas yra i iszminti

ir į teisybę, ir pašwentinimą ir į atpirkimą.
31. Jeib, kaipo parašyta yra: kas giras, tesigirie Wiešpatimi.

2. Pérskyrimas.

Prástas budas Ewangeliją apsakyti.

Ir aš, mieli brolei, kaip pas jus atējau, ne atējau su puikeis žodzeis, arba su aukšta išminczę, jums apsakyti diewišką kożoni.
2. Nēs ne tarausi ką žinąs tarp jusû, kaip tiktay Jēzų Kristų ir tą nukryžawotą.
3. Ir aš buwau pas jus su silpnybe, su baime ir su didżù drebējimu.
4. Ir mano žodis bey mano kożonis ne buwo šwelnûse żodżûse žmogiškôs išmintês, bet išrodime dwásês ir galybês.
5. Kad jusû tikējimas butu ne žmonû išmintije, bet Diewo galybēje.
6. Bet apie ką mes kalbame, tai taczau esti išmintis prie tobulû; ne išmintis šio swieto, ney wyresnujû šio swieto, kurie sugáišta;
7. Bet mes kalbame apie išminti Diewo, slapczey paslēptą, kurę Diewas paskyre pirm swieto, ant musû šlowês.
8. Kurę ney wiens wyresnujû šio swieto niera išpažinęs; nēs kad ję butu išpažinę, tay šlowês Wiešpati ne butu nukryžawoję.
9. Bet, kaip parašyta yra: ką ney wiena akis ne regējo, ir ney wiena ausis ne girdējo, ir ney į jokio žmogaus širdį ne įējo, tai Diews pagatáwijęs tiems, kurie jį myl.
10. Bet mums tai apréiške Diewas per sawo Dwásę. Nēs Dwáse išjēško wisus dáiktus, ir gilybes Diewystês.
11. Nēs kurs žmogus žino, kas žmoguje yra, kaip tiktay dwáse žmogaus, jamè ēsanti? Taipojau ney wiens ne žino, kas Diewije yra, kaip tiktay Dwáse Diewo.
12. Bet mes ne gáwome dwásę swieto, bet Dwásę iš Diewo, kad galim' žinoti, kas mums Diewo dûta yra;
13. Koktai mes ir kalbame, ne žodzeis, kurus žmogiška išmintis gal mokiti, bet žodzeis, kurus šwenta Dwáse mokin, ir súdijam dwásiškus daiktus dwásiškay.
14. Bet žmogus iš sawo prigimimo nieko n'išmáno, kas Dwásês Diewo yra; paikyste yra jamui, ir ne gal tai pérmanyt, nēs tur dwásiškay súdijama buti.
15. Bet dwásiškasis wiską súdija, ir ney wieno ne súdijams.

16. Nês kas Wieszpatiês du-
mą pażino? arba kas jį pamo-
kis? Bet mes turim Kristaus
dumą.

3. Pérskyrimas.

Mokìtojei yra tarnai, laukininkai ir bu-
dawonininkai. Wieszpats ir gruntas isz-
ganimo yra Kristus.

Ir asz, mieli brolei, ne galējau
su jumis kalbēti, kaip su dwá-
siszkais, bet kaip su kuniszkais,
lyg su jaunais waikais Kristuje.
2. Girdżau jus pienu ir ne
dawjau wálgį; nēs dar ne ga-
lējot ir dabar dar ne gálit,
3. Kadangi jús dar kuniszki
este. Nēs kadangi kersztas ir
barnis ir nesandora tarp jusû
yra, argi ne kuniszki este ir el-
giaties pagal żmogiszką budą?
4. Nēs jey wiens sako: asz
esmi Pówilo; bet antras: asz
esmi Apollo; argi ne kuniszki
este?
5. Taygi kas yra Powilas?
kas Apollo yra? tarnu yra jû-
du, per kuriûdu tikį pastójot, ir
toktai, kaipo Wieszpats kożnam
dawęs.
6. Asz sodinau, Apollo aplàiste,
bet Diewas dawe tárpą.
7. Taygi ney tas, kurs sodi-
na, ney tas, kursai aplàisto,
ko yra; bet Diewas, dûdąsis
tárpą.
8. Bet kursai sodina, ir kursai
aplàisto, wiens kaip kits yra.
Bet kiekwiens sawo algą gaus
pagal sawo dárbą.
9. Nēs mes esme Diewo sán-
darbininkai; jús Diewo dirwa
este, ir Diewo budawone.
10. Asz isz Diewo malonês,
kuri man dûta yra, dējau grun-
tą, kaip iszmintingas budawo-
nininkas; kits budawoja ant
to. Bet kożnas tesidaboja,
kaipo ant to budawoja.
11. Kitą gruntą tiesà ney
wiens ne gal dēti, be to, kurs
dēts yra, kursai yra Jēzus
Kristus.
12. Bet jey kas ant to grunto
budawoja auksą, sidábrą, bran-
gius ákmenus, médį, szieną, ja-
wēnas,
13. Tay kiekwieno dárbas bus
apréiksztas; ana diena tai isz-
ródis. Nēs per ugnį bus ap-
réikisztas, ir koksai kóżno dárbas
bus, pérmēgįs ugnis.
14. Jey kieno dárbas iszliks,
kurį jis aut to budawójo, tay
jis algą gaus.
15. Bet jey kieno dárbas su-
degs, tay isz to iszkádą gaus;
bet jis patsai bus iszganytas,
taczau taipo, kaip per ugnį.
16. Ar ne żinote, jus Diewo
bażnyczą ēsanczus, ir Dwásę
Diewo jusije gywénanczę?
17. Jey kas bażnyczą Diewo
pagadin, tą Diews pagadis.

Nēs Diewo bažnycza szwenta yra, ta jús este.

18. Ney wiens te ne prigauna pats sawę. Kursai isz jusû dingojas iszmintings ē̃sąs, tas te pastoj paikas szimè swiete, kad iszmintingas butu.

19. Nēs szio swieto iszmintis yra paikyste pas Diewą. Nēs paraszyta yra: iszmintingůsus sugáuna jis jû kytrystēj'.

20. Ir wē̃l: Wieszpats žino iszmintingujû mislis, kad jos niekingos yra.

21. Dē̃l to ney wiens te nesigirie isz žmonû. Wislab jusû yra.

22. Ar butu Powilas, ar Apollo, ar Kē̃pas, ar swietas, ar gywatà, ar smertis, ar butu ē̃sąsis, ar busęsis daiktas, wislab jusû yra;

23. Bet jús este Kristaus, bet Krystus yra Diewo.

4. Pérskyrimas.

Mokitojû wertybe, urēdas ir wargai.

Per tokius te laiko mus kožnas, butent per Kristaus tarnus ir užweizdus paslē̃ptinû Diewo.

2. Galausey isz užweizdû kit nieko ne jē̃szkoma, kaip tikt, kad wierni butu iszrasti.

3. Bet man menks daikts yra,) jusû, arba žmogiszkôs dienôs buczau súdijams, neygi pats sawę ne súdiju.

4. Asz tiesà nieko nesižinaus, bet tamè n'esmi aptéisintas. Bet Wieszpats yra manę súdijąsis.

5. Todē̃l, ne súdikit pirm czē̃so, ik ateinant Wieszpaczui, kursai ir į szwiesą statys, kas tamsybē̃je paslē̃pta yra, ir rodą szirdzû iszréiksz; tada kiek wienam bus garbē̃ nůg Diewo.

6. Bet toktai, mieli brolei, asz apie sawę ir Apollo iszmaniau, jusû dē̃ley: jeib isz musû iszmoktumbit, kad néy wiens sawę didesnu ne laikytu, kaip dabar paraszyta yra, jeib néy wiens priesz kits kitą, kito dē̃ley ne pasipústu.

7. Nēs kas tawę iszkē̃le? bet ką turi, ką ne gáwęs? bet jey gáwęs, kągi giriesi, buk ne gáwęs?

8. Jús jau pasótinti, jús jau pralóbot, jús be musû. ponawójat; ir důk Diewe, kad jús ponawótumbit, jeib ir mes su jumis ponawótumbim.

9. Bet asz misliju, Diewą mus Apásztalus per prasczausus stáczusi, kaip smerczui padůtus; nēs mes prisižwálgimu pastójom' swietui ir angē̃lams, bey žmonē̃ms.

10. Mes paiki esme dē̃l Kristaus; bet jús iszmáną este Kri-

stuje. Mes silpni, bet jús stipres. Jús ßlowingi, bet mes paniekinti.
11. Ik ßei adynai kenczam bádą ir troßkumą, ir nůgi esme, ir mußami, ir ne turim ney jokiôs tikrôs pasiliekanczôs wietôs.
12. Ir dirbam ir prowijam sawo rankomis. Mus darko, tay mes źegnojam; mus pérsekinēja, tay mes kenczame; mus blůźnij, tay mes Diewą meldzam.
13. Mes wisados esme kaip keikims swieto ir wisû źmonû sáßlawos.
14. Tai ne raßau, kad jus apgēdinczau, bet graudenu jus, kaip sawo mielus waikus,
15. Nēs norint déßimt túkstanczû wadû turētumbit Kristuje, tay taczau ne daug tēwû turite. Nēs aß jus pagimdzau Kristuje Jēzuje per Ewangēlią.
16. Todēl graudenu jus, bukit mano pasekējei.
17. Tôs paczôs priezastiês dēley nusunczau pas jus Timotēją, kursai yra mano mielas ir wiernas sunus Wießpatije, kad jums primintu mano kelùs, kurie Kristuje yra, lyg kaipo aß wisur wisûse surinkimûse mokinu.
18. Keli pasipucza, buk aß pas jus n'ateisęs.
19. Bet wéikey pas jus ateisu, jey Wießpats nor, ir ißjēßkosu, ne źodzus pasipútusû, bet stiprybę.
20. Nēs karalyste Diewo ne stow źodzûse, bet stiprybēje.
21. Katro norite? ar su rykßte pas jus ateisu, ar su méile ir lengwà dwasè?

5. Pérskyrimas.

Padarimas kekßystês; ißßlawims raugo Kaipo, ir del ko griekai wengtini.

Wisur kalbamą, kekßystę tarp jusû ēsanczę, irgi tokią kekßystę, apie kurę ney pagonai sakyti ne źino, kad wiens su sawo tēwo moterimi laikos.
2. Ir jús pasipútę este, ir ne jû labjaus smútijoties, kad tas, kurs tai dáręs, nůg jusû butu atskirtas.
3. Aß tiesà, kurs aß su kunu tén nė esmi, taczau tén esmi su dwasè, jau ney kaip pats tén budams pasúdijau tamui, kursai tai taipo dáręs yra,
4. Wardan musû Pono Jēzaus Kristaus, jusû surinkime su sawo Dwasè ir su stiprybè musû Pono Jēzaus Kristaus,
5. Ji padůti ßētonui ant sugadinimo kuno, jeib ißganyta butu dwáse dienoje Pono Jēzaus.
6. Jusû gyrus ne esti grazus. Ar ne źinote, kad máźumas raugo wisą teßlą iraugin?

7. Tayġi iszszlůkit séną raugą (grieką), jeib butumbit naujas imaiszims, kaipo jús este nerauginti. Nēs ir mes turim welykû awinēlį, tai esti Kristus, uż mus apieraẃotas.

8. Todēl welykas szwéskime, ne sename rauge, neygi rauge nelabumo ir piktenybês; bet néraugintamè teszlè tikrybês ir tiesôs.

9. Asz jums rasziau toje gromatoje, kad nieko dárbo ne turētumbit su kekszininkais.

10. Tai wisay ne misliju apie kekszininkus szimè swiete, arba apie godingus, arba apie plēszikus, arba apie balwonû gárbintojus; szeip turētumbit isz swieto iszeiti.

11. Bet dabar rasziau jums, kad jús su jeis nieko dárbo ne turētumbit, butent, jey kas wadindinas broliu ir yra kekszininkas, arba godingas, arba balwonû gárbintojis, arba blùżnitojis, arba girtůklis, arba plēszikis; su tokiu ney wálgite ne wálgikit.

12. Nēs kas man rúp laukè ēsajie, kad asz jûs turēczau súditi? Ar jús ne súdijate tus, kurie widuje yra?

13. Bet Diewas laukè ēsanczůsus súdis. Pátys isz sawo tarpo iszmèskite tą, kursai piktas yra.

6. Pérskyrimas.

Pabarims del netinkanczo bylinejimo prowoje, ir kekszystės.

Kaip drésa kas isz jusû, waidą turēdams su kitu, prowótis po akiû neteisujû, ir ne po akiû szwentujû?

2. Ar ne żinote, kad szwentieji swietą súdis? Tayġi jey nůg jusû súditas bus swietas, argi ne ganà geri este, mażausas skundas súditi?

3. Ar ne żinote, kad mes ant angēlû súdą laikysim. Kaipogi ne labjaus ant czēsiszkû lobjû.

4. Bet jús, kad czēsiszkû lobjû dēley skundą turite, tay imat tus, kurie paniekinti yra surinkimè, ir státot jûs per sudżas.

5. Ant jusû apgēdinimo tai turu sakyti. Argi ney jókio iszmintingo niera tarp jusû? arba taczau ney wieno, kurs galētu súditi tarp brolio ir brolio.

6. Bet brolis su broliu prowójas, ir tai po akiû netikinczujû.

7. Jau nusidējimas yra tarp jusû, kad su kits kitu bylinējate. Kodēl jús ne labjaus důdaties saw neteisybę daryti? Kodēl jús ne labjaus důdaties sawę prigauti?

8. Bet jús neteisybę dárote ir prigaunat, ir tai brolius.

9. Ar ne żinote, kad neteisieji
ne gaus į dalykus karalystês
Diewo? Ne iszwadżokities, ney
kekszininkai, ney balwonû gár-
bintojei, ney wenczawonystês
pérżengtojei, ney neczystieji, ney
waikdarkytojei,
10. Ney wágys, ney godingi,
ney girtůklei, ney blůżnytojei,
ney plẽszikai, ne gaus karalystę
Diewo į dalykus.
11. Ir tokie jusû keli bu-
wote; bet jús este numazgoti,
jús este paszwésti, jús este ap-
teisinti per wárdą Pono Jẽzaus
ir per Dwásę musû Diewo.
12. Wis man walè, bet ne
wis naudinga yra. Wis man
walè, bet ney joks daikts manę
pérweiks.
13. Walgis pilwui, ir pil-
was walgiui; bet Diewas szį
ir aną niekù pawers. Bet ku-
nas ne kekszystei, bet Wieszpa-
czui, ir Wieszpats kunui.
14. Bet Diewas Wieszpati
prikẽlęs, ir mus taipjau prikéls
per sawo macę.
15. Ar ne żinote, jusû kunus
Kristaus sánareis ẽsanczus?
Argi ẽmęs Kristaus sánarus
padaryczau tus kékszês sána-
reis? Apsaugok Diewe!
16. Arba ar ne żinote, kad
kas su keksze laikosi, tas yra
wienu kunu su je? nẽs bus
(sako jisai) du wienamè kúne.
17. Bet kas prie Wieszpatiês
glaudżasi, tas yra wiena dwáse
su jůmi.
18. Wengkite kekszystę! Wisi
griekai, kurus żmogus dáro, ne
prieiti jo kuną; bet kas kek-
szauja, tas priesz sawo paties
kuną susigrieszij.
19. Arba, ar ne żinote, kad
jusû kunas bażnycza yra szwen-
tôs Dwásês, kuri yra jusije,
kurę turit isz Diewo ir ne este
sawo paczû.
20. Nes brangey atpirkti este.
Dẽl to gárbinkit Diewą ant sa-
wo kuno ir sawo dwásẽje, kurie
yra Diewo.

7. Pérskyrimas.

Atsákimas ant wisokiû klausimû, apie
suwenczawotus, newédusius ir naszles.

Bet apie tai, ką jús man rászẽt,
atraszau: gér żmogui ne lytẽti
ney jokiôs moteriszkês.
2. Bet, idant kekszystę weng-
tumbit, te tur kożnas sawo mo-
teri, ir kożna te tur sawo wy-
rą.
3. Wyras te atliekt moterei
kaltaję méilę; lygey taipojau ir
materiszke wyrui.
4. Moteriszke ne tur wálês
ant sawo kuno, bet wyras. Ly-
gey taipojau ir wyras ne tur
wálês ant sawo kuno, bet mo-
teriszke.
5. Ne atsitraukit nůg kits kito,

kaip tikt su pawélijimu abiejû ant walandôs, kad pastnikáwimui bey maldoms spḗtą turḗtumbit; ir wēl susieikit, kad jus ne gunditu šētonas, dēl jusû neczystybês.

6. Bet toktai sakau wálę dů̂dams, ir ne kaip per prisákimą.

7. Bet wéliczau, kad wisi źmones butu, kaip aš; bet kożnas tur sawo paties dowaną iš Diewo, wiens taip, kits šeip.

8. Aš tiesà sakau newédusiems ir našlēms: gér yra jiems, kad ir jie taip pasiliekt, kaip aš.

9. Bet jey jie ne gal susiwaldyti, tay te wedie; geraus yra wésti, ne kaip gašlumè dégti.

10. Bet wedusiems įsakau, ne aš, bet Wiešpats, kad moteriške nesiskirtu nůg wyro;

11. Bet jeygu ji atsiskirtu, kad pasiliktu newédusi, arba kad ji su sawo wyru suderētu. Ir kad wyras sawo paczę ne léistu nůg sawęs.

12. Bet kitiems aš sakau, ne Wiešpats: jey brolis netikinczę tur moterį, ir jei mēgsta gywént su jůmi, tas te nesiskirie nůg jôs.

13. Ir jey moteriške netikinti wyrą tur, ir jam mēgsta gywént su je, ta te nesiskirie nůg jo.

14. Nēs netikis wyras pašwéstas yra per moterišlę, ir netikinti moteriške pašwenczama per wyrą. Kitaip butu jusû waikai neczysti; bet dabar jie šwenti yra.

15. Bet jey netikis skirasi, tay tesiskirie. Brolis, arba sesû tokiůse daiktůse walnu yra. Bet pakájuje mus Diewas pawadinęs yra.

16. Bet ką tu źinai, tu moteriške, bau tu wyrą išganytą padarysenti? Arba tu wyre, ką tu źinai, bau tu moterį išganyta padarysęs?

17. Taczau kaip kiekwienam išdalijo Diewas, kożnas, kaip jį Wiešpats pawadino, taipo te elgiasi. Ir taipo aš įstatau wisůse surinkimůse.

18. Jey kas appjaustitts pawadintas, tas te ne augina neapipjaustimą. Jey kas pawadintas neapipjaustime, tas te nesidůda appjaustit.

19. Appjaustimas yra niekas, ir neappjaustimas yra niekas, bet Diewo prisákimus laikyti.

20. Kiekwienas te pasiliekt tamè pawadinime, kuriamè yra pawadintas.

21. Jey bérnu pawadintas esi, nesirúpink; bet jey gali

wálnas pastoti, to jů geraus wartok.
22. Nēs kas bérnu pawadintas yra Wieszpatije, tas yra walnasis Wieszpatiês. Taipojau, kas wálnas pawadintas yra, tas yra bérnas Kristaus.
23. Jús brangey atpirkti este; ne pastokit żmonû bérnais.
24. Kożnas, mieli brolei, kuriamè yra pawadintas, tamè jis te pasiliekt po akiû Diewo.
25. Bet apie mérgas ne turu prisákimą Wieszpatiês; bet sakau sawo misli, kaipo asz mielaszirdingystę gawau nůg Wieszpatiês, wiernas buti.
26. Taygi misliju, toktay gér ēsant, dēl bēdôs po akiû ēsanczôs, kad gér yra żmogui, taipo buti.
27. Jéy sudůtas esi su moteriszke, ne jēszkok pérskirtas buti; bet jey wálnas esi nůg moteriszkês, tay ne jēszkok moteriszkês.
28. Bet jey wedi moteriszkę, ne susigrieszijí, ir jey merga tekētu, ne susigrieszija; taczau tokie kuniszkus turēs wargus. Bet asz rods jusû czēdiczau.
29. Bet tai sakau, mieli brolei, czēsas yra trumpas. Togidēl tai mano mislis: kurie paczes tur, kad butu, kaip ne turi; ir kurie werkia, kad butu, kaip ne werkią;
30. Ir kurie dżaugias, kaip nesidżaugią; ir kurie perka, kaip nieko ne turi;
31. Ir kurie wartoja szio swieto, kad tą ne piktay wartotu; nēs daiktai szio swieto pragáiszta.
32. Bet asz rods norēczau, kad be rúpesczio butumbit. Newédęsis rupinas apie tai, kas Wieszpatiês yra, kaipo Wieszpaczui itiktu.
33. Bet wédęsis rúpinas apie tai, kas swieto yra, kaipo itiktu páczei. Yra skirtumas tarp moteriszkês ir tarp mergôs.
34. Netekējusi rúpinas apie tai, kas Wieszpatiês yra, jeib szwenta butu, ne tiktay kune, bet ir dwásēje; bet tekējusi rúpinas apie tai, kas swieto yra, kaipo wyrui itiktu.
35. Bet toktai sakau jums ant jusû naudôs; ne kad mesczau jums wirwę aplink káklą, bet tam, kad mandagu yra, ir jús wis ir be użtrukinimo Wieszpaczui slúżiti galētumbit.
36. Bet jeygu kuriam régisi, sawo mergai ne mandagu busent ne tekējus, kadangi jau nůtaka, ir ne gálint kitaip buti, te dáro, ką nor; ne susigrieszija; te teka ji.
37. Bet kada kas drútay apsiim, kadangi ne priwerczamas, ir sawo walną wálę tur ir tai

paſizada ſawo ßirdije, ſawo mergą tokę palaikyti, tas geray dáro.

38. Paſkiaus, kurſai ję uż wyra ißdůſt, tas geray dáro; bet kurſai ne ißdůſt, tas geraus dáro.

39. Moterißke pririßta yra prie zokano, koley jôs wyras gyws yra; bet jey jôs wyras użmiegt, tay walè jei nutekēti, uż kuri ji nor, kad tiktay Wießpatije tai nuſidůtu.

40. Bet ji ißganytingéſne yra, jey taipo paſiliekt, pagal mano miſli. Bet aß tarůs, kad ir aß turis Diewo Dwáſę.

8. Pérſkyrimas.

Apie balwonû apiera, ir wartojima krikßczonißkôs walnybės be papiktinimo.

Bet apie balwonû apierą żinome, nēs mes wiſi turime ißpażinimą. Ißpażinimas papucza, bet méile pagérina.

2. Bet jey kas tikis, ką żinąs, tas dar nieko ne ißpażyſta, kaipo turētu ißpażinti.

3. Bet jey kas Diewą myl, tas jo pażintas yra.

4. Taipogi żinome apie walgius balwonû apierôs, kad balwons nieks yra ſwiete, ir kad niera kito Diewo per tą wieną.

5. Nēs noris yra, kurie wadinami diewais, ar butu danguje, ar ant żémês, kadangi daug yra diewû ir daug wießpaczû;

6. Taczau mes turime tikt wieną Diewą, Tēwą, iß kurio yra wiſi daiktai, ir mes jamè: ir wieną poną Jēzų Kriſtų, per kuri wiſi daiktai yra, ir mes per ji.

7. Bet ne kożnas tur tą żinojimą; nēs keli dar ſawo ſażinę ſunkin balwóno dēley, ir wálgo tai per balwonû apierą, tůmi jû ſażine, kadangi ji taip ſilpna, paſtoja apbjáurinta.

8. Bet walgis ne padáro mus gereſnus Diewui. Jey wálgome, dēl to mes ne buſim gereſni; jey ne wálgome, dēl to mes ne buſim' menkeſni.

9. Bet dabokities, kad ta juſû walnybe ne butu ant papiktinimo ſilpnujû.

10. Nēs jey kas tawę, kurs ißpażinimą turi, matytu uż ſtálo ſēdinti balwonû namůſe, ar jo ſáżine, kadangi jis ſilpnas yra, ne gauna prieżaſti, wálgiti balwonû apierôs?

11. Ir taipo tawo ißpażinimo dēley ſilpnaſis brolis prażůs, kurio dēley taczau Kriſtus numiręs.

12. Bet kad jůs taipo ſuſigrießijat prieß brolius ir jû ſilpną

ſażinę pażeidżat, tay ſuſigrießijaties prieß Kriſtų.

13. Togidēl, jey wálgis mano broli papiktintu, aß niekadôs mieſôs ne wálgiczau, kad ſawo broli ne papiktinczau.

9. Pérſkyrimas.

Kaip Apáßtalas, krikczoniſką walnybę pildidams, ſawo urēdą wartoja.

Ar aß ne eſmi Apáßtalas? ar ne eſmi wálnas? argi ne regējau muſû Poną Jēzų Kriſtų? ar jús ne eſte mano dárbas Wießpatije?

2. Jey ne kitiems eſmi Apáßtalas, tay taczau juſû Apáßtalas eſmi: nēs péczwētis mano Apáßtal-urēdo jús eſte Wießpatije.

3. Jey manę kas klauſia, tay aß taipo atſakau:

4. Ar mums ne walè wálgit ir gérti?

5. Ar ir mums ne walè ſeſeri per moteri drauge wéſtis, kaip kitiems Apáßtalams ir Wießpatiês broliams, ir Kēpui?

6. Arba, ar tikt man ir Barnabui ne walè, tai daryti?

7. Kas kada traukia į kárą ant ſawo patiês kaßtôs? Kas ſodina wynyczą ir ne wálgo jôs waiſaus? Arba kas gano kaimenę ir ne wálgo pieno kaimenês?

8. Bet ar tai kalbu pagal żmonû budą? ar ne ſako tai ir zokanas?

9. Nēs żokane Moiżēßaus paraßyta yra: jauczui kùlanczam naſrû ne użrißk. Ar rúpinas Diewas tiktay apie jáuczus?

10. Arba ar ne tai ſako abelnay muſû dēley? nēs tai muſû dēley paraßyta. Nēs árąſis, lúkeſtije tur arti, ir kùląſis lúkeſtije tur kùlti, kad gautu pagal ſawo lúkeſti.

11. Jey mes jums ſējam dwáſißkus dáiktus, ar didis tai dáiktas yra, jey wálome kunißkus juſû dáiktus?

12. Bet jey kiti tą wálę ant juſû gáwę yra, kám ne jû labjaus mes? bet mes tôs walês ne wartójom, bet wiſką pakenczame, jeib Ewangēlią Kriſtaus ne użtrùkintumbim.

13. Ar ne żinote, kad tie, kurie apierawoja, wálgo apierôs? ir kurie altorui ßlúżija, nůg altoraus ißſilaikos?

14. Taipo ir Wießpats paliepe, kad Ewangēlią apſákąjie, nůg Ewangēliôs tur ißſilaikyti.

15. Bet aß to nieko ne wartojau. Ir ne todēl apie tai raßau, kad taipo ſu manim' butu laikoma. Wéliczaus numirßtąs, użot kas mano garbę turētu į nieką pawérſti.

16. Nēs kad Ewangēlią ap=
sakau, to ne priwalau girtis;
nēs tai turu daryti. Ir bēda
man, kad aš Ewangēlią ne ap=
sakyczau.
17. Jey rods darau, tay man
alga důdama; bet jey ne rods
darau, tay taczau man tas urē=
das pawierits.
18. Kokiagi tai mano alga?
Butent, jeib apsakyczau Ewan=
gēlią Kristaus ir daryczau tai
walnay ir dykay, kad sawo wal=
nybês ne piktay wartoczau prie
Ewangēliôs.
19. Nēs norint wálnas esmi
nůg kóžno, taczau pasidariau
wisiems tarnu, jeib jû daug
laimēczau.
20. Zydams pastojau kaip
Zydas, jeib Zydus laimēczau;
tiems, kurie po zokanu yra, pa=
stojau kaipo po zokanu, jeib tus,
kurie po zokanu yra, laimē=
czau.
21. Tiemus, kurie be zokano
yra, pastojau kaip be zokano
(kaczeig be zokano ne esmi po
akim' Diewo, bet esmi zokanè
Kristaus), jeib tus, kurie be zo=
kano yra, laimēczau.
22. Silpniems pastojau kaip
silpnas, jeib silpnůsus laimē=
czau; wisiems wisokiu pasto=
jau, jeib wisur ben kelis išga=
nyczau.
23. Bet tai darau Ewangē=
liôs dēley, jeib jôs dalywas
buczau.
24. Ar ne žinote, kad tie, kurie
lenktyn bēga, tie wisi bēga, bet
wiens tikt gauna lažybą? Tay=
gi taipo bēgkit, jeib tą gautum=
bit.
25. Bet kiekwiens karáująs
nůg wisû dáiktû atsiláiko; anie
taipo, kad pragáištanti wai=
niką gautu, bet mes nepragáiš=
tanti.
26. Bet aš taipo bēgu, ne
kaip ant nežinû. Aš taipo šir=
mawoju, ne kaip ůrą plakdams.
27. Bet aš sawo kuną bau=
dzu ir tą rámdau, jeib kitiems
(Diewo žodi) sakydams ne pats
buczau péiktinas.

10. Pérskyrimas.

Kunišką drasumą reik' wengti.

Bet ne noru, mieli brolei, jeib
jús ne žinotumbit, kad wisi
musû tēwai buwo po débesim',
ir wisi per mares pérējo;
2. Ir wisi po Moižēšum krikš=
titi, débesimi ir marēmis;
3. Ir wisi wienoki dwásišką
walgi wálge;
4. Ir wisi wienoki dwásišką
gērimą gēre, bet jie gēre iš
dwásiškôs ůlôs, paskuy sékan=
czôs, kuri buwo Kristus.
5. Bet daugiû jû ne pamēgo
Diewo; nēs jie tape parmušti
púsczoje.

6. Bet tai mums pawyzdzui
nusidawe, jeib ne użsigeistum-
bim pikto, lygey kaipo anie uż-
sigeide.
7. Jr ne bukite balwonû gár-
bintojei, kaip anû keli buwo,
kaip paraßyta yra: żmones
sēdosi wálgit ir gérti ir kēlēsi
żáisti.
8. Jr ne kekßaukim, kaip keli
anû kekßáwo, ir prapûle wie-
noj' dienoj' dwidéßimt ir trys
túkstanczei.
9. Bet neygi gundikime Kri-
sty, kaip anû keli ji gunde, ir
żalcziû nużawinti buwo.
10. Jr ne murmēkite, kaip anû
keli murmējo, ir per żudytoji
buwo nużawinti.
11. Toktai wislab jiems nu-
sidawe pawyzdzui; bet mums
paraßyta pagraudénimui, ant
kuriû atējo swieto gálas.
12. Togidēl, kas mislij stowis,
tesidaboja, kad ne pultu.
13. Dar ne użpûle jus pa-
gundimas, kaip tikt żmogiß-
kas, bet Diewas yra wiernas,
kursai ne léidza jus gundinti
per jusû ißgalējimą, bet dáro,
kad pagundimas tokį gálą gau-
na, kad tą gálit pakélti.
14. Dēl to, mano mylimi,
wengkite balwonû ßlúżma.
15. Kaip su ißmintingais kal-
bu, súdikit jús, ką sakau.
16. Pérżegnotasis kylikas,
kuri pérżegnojam, ar tas ne
yra draugyste kraujo Kri-
staus? dûna, kurę laużam', ar
ta ne yra draugyste kuno Kri-
staus?
17. Nēs wiena dûna yra, taip
musû daug wienas kunas; ka-
dangi mes wisi wienôs dûnôs
dalywi pastójom.
18. Żurēkit į Jzrael pagal
kuną; kurie apierôs wálgo,
ar tie ne yra draugystēj alto-
raus?
19. Kągi dabar sakysu? Ar
sakysu, kad balwonas kas yra?
arba kad balwonû apiera kas
yra?
20. Bet aß tai sakau, kad ką
pagonai apierawoja, tai apiera-
woja welniams ir ne Diewui.
Bet aß ne noru, kad jús welnû
draugystēj butumbit.
21. Jús ne gálite podraug
gérti Wießpatiês kyliką ir wél-
nû kyliką. Jús ne gálite po-
draug dalywais buti Wieß-
patiês stálo ir wélnû stálo.
22. Arba, ar prieß Wießpati
tyczosimies? Ar mes drutesni
użji?
23. Wis tiesà man walè, bet
ne wis naudinga. Wis man
walè, bet ne wis pagérina.
24. Ney wiens te ne jēßko,
kas jo yra, bet kożnas kas kito
yra.
25. Wis, kas ant miesôs tur-

gaus pardůdama, tai wálgikit, nieko neklausinēdami, jeib sa=žinês czēdytumbit.

26. Nēs žéme yra Wiespatiês ir kas toje yra.

27. Bet jey kas jus pakwie=stu iš netikinczû, ir jús norit eiti, tai wis, ką jums padeda, wálgikit, nieko ne klausinēdami, jeib sážinês czēditumbit.

28. Bet jey jums kas tartu: tai esti balwonû apiera, tay ne wálgikit dēl to, kursai jums tai pasáko, jeib sážinês czēditumbit. Žéme yra Wiešpatiês ir kas toje yra.

29. Bet aš sakau apie sážinę, ne tawo, bet kito. Nēs dēl ko důczau sawo walnystę súditi nůg kito sážinês?

30. Nēs jey aš tai su dēka=wone priimu, kodēlgi turēczau buti išblùžnijams dēl to, už ką aš dēkawoju?

31. Taygi ar wálgot, ar gérat, ar ką tikt dárote, tai wis dary=kit ant Diewo garbês.

32. Ne bukit' papiktinimu ney Žydams, ney Grykams, ney su=rinkimui Diewo.

33. Kaip ir aš wisiems wi=sůse dáiktůse itinku, ir ne jēš=kau, kas man, bet kas wi=siems naudinga, jeib išganyti butu.

11. Pérskyrimas.

Apie kelis elgimus maldosa, ir wertinga wartojimą šwentôs weczerês.

Bukite mano pasekējei, kaipo aš Kristaus.

2. Aš giru jus, mieli brolei, kad manęs atsimenat wisůse dáiktůse ir laikote budą, lygey kaip jums dawjau.

3. Bet aš jums důmi žinę, kad Kristus yra kóžno wyro gal=wa; bet wyras yra galwa mo=terišķês, bet Diewas yra galwa Kristaus.

4. Kiek wienas wyras, kurs meldžasi, arba prarakáuja, ir tur ką ant galwôs, tas apgēdin sawo gálwą.

5. Bet moteriške, kurie mel=džasi, arba prarakáuja su ne apdengtà gálwa, ta sawo gálwą apgēdin; nēs lyg' yra, néy ji butu apskùsta.

6. Jey ji ne nor apsidengti, tay jei ir plaukus reikia nu=kirpti. Ale kadangi ne man=dagu, kad moteriške nukirptus plaukus tur, arba nuskùsta yra, tay te apsideng gálwą.

7. Bet wyras ne tur apsidengti gálwą, nēs jis yra Diewo abro=žas ir garbē; bet moteriške yra wyro garbē.

8. Nēs wyras ne esti iš mo=terišķês, bet moteriške esti iš wyro.

9. Ir wyras ne esti sutwertas

moterißkês dēley, bet moterißke
wyro dēley.
10. Dēl to moterißke tur ma=
ciês ženklą turēt ant galwôs,
angēlû dēley.
11. Taczau ney wyras be mo=
terißkês, ney moterißke be wyro
ne yra Wießpatije.
12. Nēs kaipo moterißke iß
wyro, taipo ateit ir wyras per
moterißkę; bet wiſlab iß Diewo.
13. Pátys ſawip ſúdikit; ar
mandagu, kad moterißke ne
apdengta po akiû Diewo mel=
ſtus?
14. Arba ar ne mokin jus ir
pats prigimimas, kad wyrui
gēda yra, jey jis ilgus plaukus
želdin;
15. Jr moterißkei garbē, jey
ji ilgus plaukus želdin? plau=
kai jei dûti yra dàngalui.
16. Bet jey kas yra tarp ju=
ſû, kurs rods norētu waiditis,
tas te žino, kad mes toki budą
ne turim', neygi ſurinkimai
Diewo.
17. Bet aß tai priſakydams
ne galu girti, kad ne gereſnu,
bet pikteſnu budu ſuſieinat'.
18. Pirmjaus, kad ſuſieinat'
ſurinkime, girdžu, atſiſkyrimus
tarp juſû ēſant; o iß daliês tai
ir wieriju.
19. Nēs tur buti tarp juſû
atſiſkyrimû, jeib tie, kurie tikri
yra, butu apreikßti.

20. Kad jau ſuſieinate, tay
czonai ne wálgot' Wießpatiês
weczérę.
21. Nēs, kada weczére tur
wálgita buti, kiekwienas ſawo
paties walgi pirma ima; ir
wiens yra ißálkęs, ir kits gir=
tas.
22. Argi ne turit namû, ku=
riûſe wálgit ir gérti galētumbit?
Arba ar paniekinat' ſurinkimą
Diewo ir apgēdinat' tus, kurie
nieko ne tur? ką jums ſakyſu?
ar jus pagirſu? tamè jus ne=
giru.
23. Aß gawau nůg Wieß=
patiês, ką jums dawjau. Nēs
Ponas Jēzus ßitoj' naktij, ku=
rioj' buwo ißdůtas, ēme důną,
24. Dēkawojo ir laužė tą, ſa=
kydams: imkit', wálgikit, tai
eſti mano kunas, už jus laužo=
mas; tai darykit ant mano at=
ſiminimo.
25. Szitokiu budu, ir kyliką
po weczérês, ſakydams: tas ky=
likas yra naujas teſtamentas
mano kraujè; tai darykite, kiek
kartû gérſit, ant mano atſimi=
nimo.
26. Nēs kaip tánkey ßiôs
důnôs wálgiſit' ir iß ßio ky=
liko gérſit', turit' Wießpatiês
ſmerti apſakyti, iki jam atei=
nant.
27. Kurſai jau newertingay
wálgo tą důną, arba iß kyliko

Wieẞpatiês gér, tas káltas yra kúno ir kraujo Wieẞpatiês.

28. Bet žmogus patsai tesi-mēgin, ir taipo te wálgo tôs dûnôs ir iẞ to kyliko te ge-rie.

29. Nēs kas newertingay wál-go ir gér, tas saw pats súdą wálgo ir gér, tůmi, kad jis ne atskir kuną Wieẞpatiês.

30. Togidēl ir taip daug ne-gálinczû ir ligonû tarp jusû yra, ir gérs dalyks jau miegt.

31. Nēs jey pátys sawę sú-ditumbim, ne butumbim súdi-jami.

32. Bet kada súdijami, tay mes Wieẞpatiês baudžami esme, kad drauge su swietu ne prapultumbim.

33. Dēl to, mano mieli brolei, kada susieinat' wálgiti, tay lau-kite kits kito.

34. Bet jey kas àlksta, tas te wálgo namēj', kad ne ant súdo susieitumbit. Kitus dáiktus itaisysu, kad ateisu.

12. Pérskyrimas.

Kaip dwásiẞkos dówanos wartójamos.

Bet apie dwásiẞkas dówanas, mieli brolei, ne noru, kad ne žinotumbit'.

2. Jús žinote, kad pagonai buwote ir nuējote pas nebylus balwonus, kaipo wédami bu-wote.

3. Todēl apsakau jums, kad ney wiens per Dwásę Diewo kalbąsis, Jēzų ne prakéikia; ir ney wiens ne gal Jēzų Wieẞ-patim' wadinti, kaip tikt per Dwásę šwentą.

4. Yra tuleropos dówanos, bet wiena yra Dwáse.

5. Ir tuleropi yra urēdai, bet wiens yra Wieẞpats.

6. Ir tuleropos yra galybes, bet wiens yra Diewas, dárasis wislab wisûse.

7. Kiek wienamè ródosi do-wanos Dwásês, wisiems ant naudôs.

8. Wienam důdama per Dwá-sę kalbēti su iẞmincze, kitam důdama kalbēti su (aẞtrù) iẞ-mánimu, pagal tą paczę Dwá-sę;

9. Kitam tikējimas, toj paczoj Dwásēj; kitam dówana iẞgyditi, toj paczoj Dwásēj;

10. Kitam stebuklus daryti, kitam prarakáwimas, kitam dwases atskirti, kitam tuleropi liežuwjei, kitam liežuwjus iẞ-guldyti.

11. Bet tai wislab dáro ta pati wiena Dwáse ir iẞdalija kiekwienam jo ypatiẞką dowa-ną, kaip ji nor.

12. Nēs lygey kaipo wienas yra kunas, ir taczau daug sá-nariû tur, bet wisi sánarei wieno kuno, norint jû daug yra, ta-

czau wienas kunas yra; taipo
ir Kristus.
13. Nēs mes wisi per wieną
Dwásę į wieną kuną esme krikš-
titi, ar butumbim Zydai, ar-
ba Grykai, bernai arba walni;
ir wisi į wieną Dwásę pagir-
diti.
14. Nēs ir kunas ne wienas
yra sánaris, bet daug.
15. Bet jey koja tartu: aš ne
esmi ranka, dēl to ne esmi kuno
sánaris; ar dēl to ji ne butu
kuno sánaris?*
16. Ir jey ausis tartu: aš ne
esmi akis, dēl to ne esmi kuno
sánaris; ar dēl to ji ne butu
kuno sánaris?
17. Kad wisas kunas akis
butu, kur butu girdējims? kad
jisai wisas butu girdējimas, kur
butu ůstijimas?
18. Bet dabar Diews sána-
rius státe kożną ypaczey prie
kuno, kaip jis norējo.
19. Bet kad wisi sánarei wiens
sánaris butu, kur dingtu ku-
nas?
20. Bet dabar daug yra sá-
nariû, ale wienas yra kunas.
21. Ne gal akis sakyti rankai:
aš tawęs ne priwalau; arba
wēl galwa kójoms: aš jusû ne
priwalau.
22. Bet labjaus tie kuno sá-
narei, kurie régisi mums silp-
nausi ēsą yra priwalingiausi.
23. Ir kurie mums ródosi ne
garbingiausi ēsą, tiems dau-
giausey garbês důdam; ir kurie
mums ne grażey pritinka, tus
labjaus išrēdom.
24. Nēs kurie mums grażey
pritinka, tie to ne priwálo.
Bet Diewas taip sudawádijo
kuną, ir menkesnamjam sánarui
daugiausey garbês dáwe.
25. Kad ne atsiskyrimas butu
kúne, bet sánarei uż kits kitą
lygey rúpintus.
26. Ir jey wiens sánaris ken-
czia, tay wisi drauge kenczia;
ir jey wiens sánaris šlowingay
laikoms, tay wisi sánarei draugè
dżaugiausi.
27. Bet jús este kunas Kri-
staus ir sánarei, kiek wiens pa-
gal sawo dáli.
28. Ir Diews státe surinkimè
pirmjaus Apáštalus, ant antro
prárakus, ant tréczo mokitojus,
potam stebuklû darianczus, po-
tam dowana išgydit turinczus,
gélbētojus, waldonus, tuleropus
lieżuwjus.
29 Ar jie wisi yra Apášta-
lai? ar wisi yra prárakai? ar
wisi mokitojei? ar wisi stebuklû
darytojei?
30. Ar wisi tur dówaną iš-
gyditi? ar wisi kalba tulero-
pais lieżuwjeis? ar gal wisi
išguldyti?
31. Bet jēškokit' gerausû dó-

wanû. Ir aß jums dar geréſ-
ni kélą paródiſu.

13. Pérſkyrimas.

Krikßczonißkôs méilês grażumas ir bu-
das.

Jey aß żmonû ir angēlû lie-
żuwjeis kalbēczau ir méilês ne
turēczau, tay buczau warias
użąs, arba kankalas ſkambąs.
2. Ir jey galēczau prarakáu-
ti, ir żinoczau wiſas paſlēp-
tines ir wiſą ißpażinimą, ir
turēczau wiſą tikējimą, taipo,
kad ir kálnus pérkelczau, ir méi-
lês ne turēczau, tay nieks bu-
czau.
3. Ir jey wiſą ſawo turtą
ubagams ißdalyczau ir důczau
ſawo kuną dégint, ir méilês ne
turēczau, tay nieko man ne má-
czitu.
4. Méile yra lengwa ir mei-
linga, méile ne papykſta, méile
ne eſti ſawwálninke, ne paſipu-
czia,
5. Ne dárkos, ne jēßko kas
ſawo yra, ne įſipykſtidin, ne jēß-
ko ißkádôs.
6. Ne dżaugiaſi neteiſybe, bet
dżaugiaſi tieſà.
7. Wiſlab pakencza, wiſlab
tik, wiſo lúkur, wiſlab pakel.
8. Méile niekados ne paláuja,
norint palàus prarakáwimai,
ir palàus lieżuwjei, ir ißpażi-
nimas palàus.
9. Nês muſû żinojimas yra
iß daliês, ir muſû prarakáwi-
mas iß daliês yra.
10. Bet kad ateis kas tobula
yra, tay palàus muſû żinojimas
iß daliês.
11. Kúdikiu budams, kalbē-
jau kaip kúdikis, ir kaip kúdikis
ißmaniau, ir dumojau kaip kú-
dikis. Bet kaip jau wyru pa-
ſtojau, atmeczau kúdikiû budą.
12. Mes dabar régime per
zerkolą tamſamè żodije, bet ta-
da nů wéido iki wéido. Dabar
pażyſtu iß daliês, bet tada pa-
żyſu, kaip ir aß pażintas eſmi
13. Bet dabar paſiliekt tikē-
jimas, lúkeſtis, méile, tie trys.
Bet méile didżauſa jû yra.

14. Pérſkyrimas.

Tikras wartojimas liezuwjû ir prara-
káwimo.

Jēßkokit' méilês. Didey rúpin-
kities apie dwáſißkas dówanas;
bet labjauſey, kad prarakáu-
tumbit.
2. Nês kurs kalba liezuwjeis,
tas ne żmonēms kalba, bet Die-
wui; nēs ney wiens jo ne klau-
ſos, bet Dwáſēje jis kalba pa-
ſlēptines.
3. Bet kurs prarakáuja, tas
kalba żmonēms ant pagérini-
mo ir ant pagraudénimo ir
ant palinkſminójimo.
4. Kurs liezuwjeis kalba, tas

pats sawę pagérin; bet kurs
prarakáuja, tas pagérin surin-
kimą.
5. Aß norēczau, kad jús wisi
liežuwjeis kalbēti galētumbit,
bet daugiaus, kad prarakáutum-
bit. Nēs kas prarakáuja, didés-
nis yrà už tą, kurs liežuwjeis
kalba, jeygu ben tai ir ißguldy-
tu, kad surinkimas iß to pagé-
rintas butu.
6. Taygi, mieli brolei, jey pas
jus ateiczau ir kalbēczau lie-
žuwjeis, kam jums derēczau,
jey su jumis ne kalbēczau ar
per apreißkimą, ar per aßtru
ißmánimą, ar per prarakáwimą,
ar per pamokslą?
7. Juk taipo stow ir tůse dáik-
tůse, kurie skàmba, ir taczau
negywi, ar butu wamždis, ar
arpa: kad ne skirtus balsus iß-
důtu, kaip galima žinoti, kas
wamždzůta, ar kas ant arpôs
žáista yra?
8. Nēs jey trúbas ne pérma-
nomą balsą ißdůda, kas ant
mußio pasigátawos?
9. Taipo ir jús, kada liežuw-
jeis kalbat', jey ne ißmánomą
kalbą ißléidzat, kaip bus žino-
ma, kas kalbēta yra? nēs i wē-
ją kalbēsite?
10. Yra tiesà tulcropi budai
balsû swiete, ir tû paczû taczau
ne esti ney wiens ne pérmano-
mas.
11. Taygi jey ne žinau balso
pérmanimą, busu ne ißmánoms
tam, kursai kalba; ir kalbąsis
bus man ne pérmanomas.
12. Taipo ir jús, kadangi di-
dey rúpinaties apie dwásißkas
dówanas, to jēßkokit', kad su-
rinkimą pagérintumbit', kad wi-
so apstingay turētumbit.
13. Dēl to, kas liežuwjeis kal-
ba, taipo tesimeldža, kad jis
tai ir ißguldytu.
14. Bet jey aß liežuwju mel-
džůs, tay meldžasi mano dwáse;
bet mano duma ney wienam
nieko ne máczija.
15. Bet kaipgi tur buti? tai-
po butent: melsůs su dwasè, irgi
melsůs ir dumoje; giedosu psal-
mus dwáseje, irgi giedosu psal-
mus ir su duma.
16. Bet kada tû žegnoji dwá-
sēje, kaip gal tas, kurs wietoje
nemokito stow, Amen tarti ant
tawo dēkawonês? kadangi jis
ne ißmáno, ką tu kalbi.
17. Tu tiesà geray dēkawoji,
bet kitsai iß to ne pagérinams.
18. Aß dēkawoju sawo Die-
wui, kad daugiaus kalbu lie-
žuwjeis už jus wisus.
19. Bet surinkimè wélijůs
penkis žodžus kalbēti sawo du-
ma, jeib ir kitus pamokiczau,
ne kaip dēßimt túkstanczû žo-
džiû liežuwjeis.
20. Mieli brolei, ne pastokit'

kudikeis ißmanime, bet piktenybeje bukite kudikeis, ale ißmanime bukite tobuli.
21. Zokane paraßyta yra: aß kitais liezuwjeis ir kitomis lupomis kalbesu ßiems zmonems, ir taczau manęs ney taip ne klausys, sako Wießpats.
22. Togidel liezuwjei ne yra zenklu tikintiems, bet netikintiems; bet prarakawimas ne netikintiems, bet tikintiems.
23. Taygi jey wisas surinkimas wienoje wietoje susieitu, ir wisi liezuwjeis kalbetu, bet ieitu ten nemokiti arba netiki, ar ne sakytu, jus esant padukus?
24. Bet jey wisi prarakautu, ir kad ateitu netikis, arba nemokits, tas butu tû wisû perluditas ir wisû suditas.
25. Ir taipo, kas jo ßirdije paslepta, butu regima, ir jis taipo pultu ant sawo weido, Diewo melstus ir ißpazintu, Diewą tikray esanti jusije.
26. Kaipgi dabar yra, mieli brolei? kad susieinate, kiekwienas tur psalmus, tur pamokslą, tur liezuwjus, tur apreißkimą, tur ißguldimą. Wis tai te destis ant pagerinimo.
27. Jey kas liezuwju kalba, ar po dy, ar daugiausey po tris, pakarczuy, tay wiens te ißguldo.
28. Bet jey kas ne esti ißguldytojis, tay te tyl jisai surinkime; bet te kalba saw paczam ir Diewui.
29. Bet prarakai te kalba, du arba trys, ir kiti te sudija.
30. Bet jey apreißkimas nusidůda kitam, sedinczam, tay pirmasis te tyl.
31. Galite tiesa wisi prarakauti, po kits kito, jeib wisi mokintus, ir wisi graudenti butu.
32. Ir prarakû dwases yra padůtos prarakams.
33. Nes Diewas ne yra Diewas nedawado, bet pakajaus, kaipo wisůse surinkimůse ßwentujû.
34. Jusû moteres te tyl surinkimůse; nes ne tur joms buti wale kalbeti, bet jeib padůtos butu, kaipo ir zokanas sako.
35. Bet jey ko nor ißmokt, namej' sawo wyrus te klausa. Ne padoru moterims kalbeti surinkime.
36. Arba, ar Diewo zodis nůg jusû ißejo? arba pas jus wienus atejo?
37. Jey kas regisi prarakn esąs, arba dwasißkas, tas t' ißpazysta, ką jums raßau, nes yra Wießpaties prisakimai.
38. Bet jey kas yra nezinąs, tas te esie nezinąs.

39. Todėley, mieli brolei, rupinkities didey prarakawimo ir ne ginkite, liežuwjeis kalbėti.
40. Wis te dėstis wiežlibay ir dawadney.

15. Pérſkyrimas.

Apie prisikėlimą numirusiû, ir kaip su tůmi bus.

Bet aß jums, mieli brolei, primenu Ewangēliôs, kurę jums apſakiau, kurę jus taipojau ir priēmēt', kurioj taipojau ir stowite;
2. Per kurę taipojau ißganyti paſtojat, kokiu budu jums apſákęs esmi, jey jûs ję teb' turite; kad tiktay ne butumbit noprósnay tikėję.
3. Nēs aß pirmjaus dawjau jums, ka ir aß gawau, kad Kriſtus numires už musû griekus, pagal rάßta;
4. Ir kad jis yra láidots ir prisikēlēs iß numirusiu trécza dieną, pagal ráßta,
5. Ir kad regētas yra Kepaso, potam dwylikôs.
6. Potam regetas yra daugiaus ne kaip penkiû ßimtû broliû wienû kartù, kuriû dar daug gywi, bet keli jau užmigę.
7. Potam regētas yra Jokubo, potam wisû Apáßtalû.
8. Paskuczaus po wisû jis ir manęs, kaip ne czēsu gimusio, regētas yra.
9. Nēs aß esmi mažáusas tarp Apáßtalû, kaip kurs ne werts esmi, kad Apáßtalù wadinams buczau, todēl kad pérsekinējau surinkimą Diewo.
10. Bet iß Diewo malonês esmi, kas esmi, ir jo malone manije ne buwo noprósna, bet aß daugiaus dirbau už jûs wisus; ale ne aß, bet Diewo malone su manim' esanti.
11. Dēlgi to, ar aß buczau, ar anie, taipo Diewo žodi apsakome, ir taipo jus tikejot'.
12. Bet jey Kriſtus apsákomas yra, kad jisai iß numirusiû prisikeles, kaipgi keli jusû sako, prikēlimą iß numirusiû nieką ėsant?
13. Bet jey prikēlimo iß numirusiû niera, tay ir Kriſtus ne prisikēlęs.
14. Bet jey Kriſtus ne prisikēlęs, tay noprósna yra musû kozonis; tay ir jusû tikējimas noprósnas.
15. Bet mes ir butumbim ißrasti netikri ludininkai Diewo, kad prieß Diewą butumbim lùdiję, ji Kriſtų prikēlusi, kuri ne butu prikēlęs; kadangi numirusieji neprisikela?
16. Nēs jey numirusieji neprisikela, tay ney Kriſtus ne kēlēsi.

17. Bet jey Kristus nesikēle, tay jusû tikējims noprósnas; tay dar este sawo griekůse;

18. Tay ir tie, kurie Kristuje uźmigo, prapůlę.

19. Jey szioje gywastije tiktay Kristumi nusitikim, tay bēdnausi esme isz wisû źmonû.

20. Bet dabar Kristus kēlēsi isz numirusiû ir pastójo pirmůnu tû, kurie miegti.

21. Kadangi per wieną źmogų smertis, ir per wieną źmogų prisikēlimas isz numirusiû ateit.

22. Nēs kaip jie Adomè wisi mirszta, taip ir jie wisi Kristuje bus gywi padaryti.

23. Bet kiekwienas sawo rēde: Pirmůnis Kristus; potam Kristui priklausantieji, kad jis ateis.

24. Potam gálas, kad jisai karalystę Diewui ir Tēwui padůs, kad niekù pawers wisą ponystę ir wisą wyrausybę ir galybę.

25. Bet jis tur ponawóti, iki paguldis wisus sawo neprietelus po sawo kójomis.

26. Paskiausas neprietelus, kursai bus niekù pawerstas, yra smertis.

27. Nēs wisus dáiktus padawe po jo kójomis. Bet kad jisai sako, wisus dáiktus pa[illegible]s ēsant, tay źinoma, kad tai be to, kursai jam wisus dáiktus padawe.

28. Bet kad jam wis bus padůta, tay ir pats Sunus padůtas bus tam, kursai jam wislab padawe, jeib Diewas butu wislab wisůse.

29. Szeip, ką dáro tie, kurie kriksztidinasi ant numirusiûjû, jey numirieji wisay nesikel? Kam jie kriksztidinas ant numirusiû?

30. Ir kamgi mes pawojumè stowim' kas adyną?

31. Prie musû garbês, kurę turu Kristuje Jēzuje, musû Wieszpatije, asz mirsztu kas dieną.

32. Jey asz źmógiszkoj mislij su źwērimis Epēzoj' ēmjausi, ką man máczij, jey numirę nesikel? Wálgikim' ir gérkim', nēs rytoj' esme numirę.

33. Ne důkities iszwadzůti! Piktos kalbos pagadin gerus elgimus.

34. Pabùskit ben wieną kartą tikray ir nè susigrieszikit'; nēs keli nieko ne źino apie Diewą, tai jums ant apgēdinimo sakau.

35. Bet jey kas czę sakytu: kaip numirusieji prisikels? ir su kokeis kunais jie ateis?

36. Tu durnau, ką tu sēji, ne atgyja, jey pirm ne numirtu.

37. Ir ką tu sēji, juk ne yra tas kunas, kursai tur pastoti,

bet tiktay grúdas, butent kwie-
tys, ar kitû wiens.
38. Bet Diewas jam důda
kunq, kaipo jis nor, ir kiekwie-
nai sěklai jôs paczôs kunq.
39. Ne wisas kunas yra tas
pats kunas; bet kitoks kunas
yra żmonû, kitoks galwijû, ki-
toks żuwjû, kitoks paukszcziû.
40. Ir yra dangiszki kunai,
bey żémiszki kunai. Bet kitq
szlowę tur dangiszki, ir kitq żé-
miszki.
41. Kitq skaistumq tur saule,
kitq skaistumq tur měnů, kitq
skaistumq tur żwaigzdes. Něs
wiena żwaigzdě kitq péreit skai-
stumù;
42. Taipo ir prisikělims nu-
mirusiû. Sějams yra pagen-
dqs ir kélsis nepagendqs.
43. Sějams yra negarběj' ir
kélsis szlowěje. Sějams yra
silpnyběje ir kélsis stipryběje.
44. Sějams yra kunas, koks
gimęs, ir kélsis kunas dwásisz-
kas. Jey turi kunq, koks gimęs,
tay turi ir kunq dwásiszkq.
45. Kaip paraszyta yra: pir-
masis żmogus, Adomas, su-
twértas yra į kuniszkq gywasti;
ir paskutinysis Adomas į dwá-
siszkq gywasti.
46. Bet dwásiszkasis kunas ne
esti pirmasis, bet kuniszkasis,
potam dwásiszkasis.
47. Pirmasis żmogus isz żé-
mês ir żémiszkas; antrasis żmo-
gus yra Wieszpats isz dangaus.
48. Koks żémiszkasis, tokie ir
żémiszkieji, ir koks dangiszkasis,
tokie yra ir dangiszkieji.
49. Ir kaip mes neszójom'
ábrozq żémiszko, taipo ir ne-
szosim ábrozq dangiszko.
50. Bet apie tai sakau, mieli
brolei, kad kunas ir kraujas ne
gál karalystę Diewo į dalykus
gauti, ney pagendqsis dáiktas
ne gaus nepagendanti.
51. Sztay, sakau jums paslěp-
tinę. Ne wisi użmigsime, bet
wisi pérmainyti busim.
52. Ir tai umay, akiês mirks-
nije, czěse paskiausôs trúbôs.
Něs trúba girděta bus, ir nu-
mirusieji kélsis nepagendq, ir
mes pérmainyti busim.
53. Něs szitas pagendqsis tur
apsiwilkti nepagendanczu, ir
szitas smertę́lnasis tur apsi-
wilkti nesmertelnystè.
54. Bet kad szis pagendqsis
apsiwilks nepagendanczu, ir szis
smertélnasis apsiwilks nesmer-
telnystè, tay iszsipildis tas żo-
dis, kursai paraszytas yra:
55. Smertis yra prarytas
pérgalějime. Smertie, kamè
tawo gilys? peklà, kamè tawo
pérgalějimas?
56. Bet gilys smertiês yra
griekas; bet galybe grieko yra
zokanas.

57. Bet garbē Diewui, kursai mums pérgalējimą dawęs, per musû Poną Jēzų Kristų.

58. Dēl to, mano mieli brolei, bukit' stiprus, ne pajùdinami, ir wis augkite dárbe Wießpatiês, kadangi žinote, jusû dárbą ne noprósną ēsanti Wießpatije.

16. Pérskyrimas.

Apie dowanû rankių wargdieniems krikßczonims Jeruzalēj'.

Bet apie dówanas, kurios ßwentiems sudedamos, kaipo paliepjau surinkimams Galatioje, taip ir jús darykite:

2. Kožną pirmaję dieną nedēlês kiekwienas iß jusû te padedie pas sawę ir te surenk, kiek jam mēgsta, jeib ne man atējus, tada dar reiktu sudēti dowanas.

3. Bet kada aß busu atējęs, tay tus, kurus jús ißrásite, su grómatomis júsu, jeib nunéßtu jusû dowanas į Jeruzalę.

4. Bet jey reikals bus, kad ir aß nukeláuczau, tay jie su manim keláus.

5. Bet aß pas jus ateisu, kad per Macēdonią keláusu; nēs keláusu per Macēdonią.

6. Bet rasi pas jus pasiliksu, arba ir žiemawosu, jeib jús manę palydētumbit', kur aß nueisu.

7. Dabar jus ne noru regēti pro ßáli eidams; nēs tikiûs ben koki czēsą pas jus pasiliksęs, jey Wießpats pérleis.

8. Bet aß pasiliksu Epēže ik' sekminû.

9. Nēs man atwértos yra dideles durys, daug naudôs dáranczos; ir daug yra prießininkû czonay.

10. Jey Timotējus ateis, dabokite, kad be baimês pas jus butu; nēs ir jisai dirba dárbą Wießpatiês, kaip ir aß.

11. Togidēl ney wiens jį te ne paniekin. Bet palydēkit jį pakájuje, jeib pas manę ateitu, nēs aß jo laukiu su broleis.

12. Bet apie brolį Apollo žinókite, kad jį labay įgraudenau, kad pas jus ateitu su broleis, ir jis iß wiso ne norējo dabar ateiti, bet ateis, kad atspēs.

13. Budēkite, stowēkite tikējime, bukite wyrai, ir bukit stiprus!

14. Jusû daiktai wisi te nusidûdie méilēje.

15. Bet aß jus graudenu, mieli brolei: jús pažystat' namus Stepóno, jûs pirmûnes ēsant Akajoj', ir pátys pasiskyrus ant tarnáwimo ßwentiemsiems;

16. Jeib ir jús tokiems butumbit padûti, ir wisiems, ku-

rie drauge procewójas ir dirba.

17. Aß dzaugiůs dēl atējimo Stepóno ir Portunato ir Akaiko; nēs ko juſû ne téłdawau, tai jie atpilde.

18. Jie atgaiwino mano ir juſû dußią. Ißpažinkite tokius.

19. Swéikina jus ſurinkimai Azioj. Didey jus ſwéikina Wießpatije Akwilas ir Priſcilla, ſu ſurinkimu jû namůſe.

20. Swéikin jus wiſi brolei. Swéikinkit' kits kitą ſu ßwentu pabuczáwimu.

21. Aß Powilas ſwéikinu jus ſawo ranká.

22. Jey kas Poną Jēzų Kriſtų ne myl, tas t'eſie Anatema. MaranAtta.(Wießpats ateina.)

23. Malone Pono Jēzaus Kriſtaus te eſie ſu jumis.

24. Mano méile te eſie ſu jumis wiſais Kriſtuje Jēzuje. Amen.

Pirmoji gromata Korintionams, ſúſta iß Pilippós, per Steponą ir Portunatą ir Akaika ir Timotējų.

Antroji gromata ßwento Powilo Korintionams.

1. Pérſkyrimas.

Powilo lantrums pérſekinējime.

Powil's, Apáßtal's Jēzaus Kriſtaus per Diewo wálę, bey brolis Timotējus, ſurinkimui Diewo Korintè, podraug ir wiſiems ßwentiems wiſoj' Akajoj':

2. Malone t'eſie ſu jumis, ir pakájus nůg Diewo muſû Tēwo, ir nůg Pono Jēzaus Kriſtaus.

3. Paßlowint's t'eſie Diewas ir Tēwas Pono muſû Jēzaus Kriſtaus, Tēwas mielaßirdingyſtēs, ir Diewas wiſo palinkſminójimo,

4. Kurſai mus palinkſmina wiſame muſû wargè, kad ir mes palinkſmint gálime ēſanczus wiſokiamè wargè, tům palinkſminojimu, kuriůmi mes eſme palinkſminojami nůg Diewo.

5. Nēſa kaip kentējimo Kriſtaus daug turim, taipo ir apſczey palinkſminojami eſme per Kriſtų.

6. Bet ar wárgo turim, ar palinkſminójimo, tai tattai jums ant géro nuſidůſt. Jey wárgas, tai jums nuſidůſt ant palinkſminójimo ir ißgánimo, (kurſai ißgánims paſirōdo, jey

kenczat ſu kantrumu, taipo, kaip mes kenczam). Jey palinkſminojimas, tai taipojau jums nuſidůſt ant palinkſminójimo ir ißgánimo.

7. Jr muſû nuſitikējimas ſtiprey ſtow už jus, kadangi žinom', kad, kaip jús kentējimo dalywi eſte, taip ir palinkſminójimo dalywi buſit.

8. Nēſa ne ſlēpſim jums, mieli brolei, ſawo wárgą, mums Azioj' nuſitikuſi, kur per mierą apſunkiti buwom, ir per ſylą taipo, kad jau abejójom, bau gywi ißlikſę,

9. Jr ſawije pamiſlyję buwom', turēſę mirti. Bet tai todēl nuſidawe, jeib ne pátys ſawim' nuſitikētumbim', bet Diewù, kurſai numiruſůſus prikel;

10. Kurſai mus nů tókio ſmertiês ißgélbējo ir dar kasdien ißgélbt; ir jůmi nuſitikim, jì ir tolaus mus ißgélbēſenti,

11. Per pagálbą juſû užmeldimo už mus; jeib ant muſû, už tą dowaną, nů daug žmonû mums důtą, daug dēkawonês butu.

12. Nēſa tai muſû gyrus, butent lùdijims muſû ſažinês, kad mes praſtybēj' ir diewißkoj' tikrybēj, ne kunißkoj' ißmintije, bet Diewo malonēje ßimè ſwiete elgēmies, bet daugiauſey pas jus.

13. Nēs nieko kito jums ne ráßom, kaip ką ſkaitot' irgi randat'. Bet tikiůs, jus ir iki gálo mus tokius ràſit, kokius mus iß daliês ir rádot.

14. Nēs mes eſme juſû gyrus, kaipo ir jús muſû gyrus eſte ant dienôs Wießpatiês Jēzaus.

15. Jr tůmi nuſitikēdam's miſlijau anday pas jus ateit, jeib wēl geradējyſtę gautumbit,

16. Jr aß per jus į Macēdonia kelàudams, wēl iß Macēdoniôs pas jus ißkákczau, ir juſû palydēts buczau į Judēą.

17. Argi n' apſidumójime elgiauſi, toktai ketindams? arba ar mano apſiēmimai kunißki? ne taipo; bet pas manę yra kas je, tai je, ir kas ne, tai ne.

18. Bet, ak wiernaſis Diews žino! kad muſû žodis ant juſû ne buwo je ir ne (ßitaip ir kitaip).

19. Nēſa Diewo Sunus, Jēzus Kriſtus, tarp juſû per mus apſakytaſis, per manę bey Silwaną bey Timotēję, tas ne buwo je ir ne, bet je buwo jamè.

20. Nēs wiſi Diewo pažadējimai je yra jamè, ir Amen yra jamè, ant Diewo garbês per mus.

21. Bet Diewas yra, kurs

mus patwirtin podraugey su
jumis į Kristų ir mus pamó-
stiįęs,
22. Jr užpéczwētiįęs, ir į
musû ßirdį pradûtką, Dwásę,
dáwęs.
23. Bet aß Diewą per ludi-
ninką ßaukiu ant sawo dußiôs,
kad jus paczēdiįęs esmi tůmi,
kad ne wēl į Korintą atējau;
24. Ne, kad mes wießpatau-
tumbim ant jusû tikējimo, bet
mes pagálbininkai esme jusû
dzaugsmo, nēs jús stowit tikē-
jime.

2. Pérskyrimas.

Apie priēmimą prisiwerczenczo griekį-
ninko.

Bet tai sawij dumojau, kad ne
wēl smutnybēį' pas jus atei-
czau.
2. Nēsa jey aß jus apsmútiju,
kas yra manę palinksminąs?
ar ne tas, kurs nůg manęs
apsmútijams yra?
3. Jr toktai jums raßiau, kad
aß ateidams ne turēczau smú-
titis, kureis man dzaugtis wer-
ta butu. Kadangi tai nů wisû
jusû tikiůs, kad mano dzaug-
smas jusû dzaugsmas ēsas.
4. Nēs raßiau jums didime
warge bey ßirdiês túžboj, su
daug áßaromis, ne kad turē-
tumbit' apsmútiti but, bet kad
méilę ißpažintumbit', kurę turu
ypaczey prieß jus.
5. Bet jey kas smútką padá-
ręs, tas ne manę apsmútijo,
bet iß daliês (kad ne per daug
sakyczau) jus wisus apsmútijo.
6. Bet ganà, kad tas nů daug
taip pabártas yra;
7. Jeib dabar jau jam jů
daugiaus atléistumbit' ir pa-
linksmintumbit', kad jis ne nu-
grimstu per didžoį' smutnybēį'.
8. Todēl graudenu jus, ißró-
dikite tą méilę ant jo.
9. Nēsa dēl to ir rá̇ßęs esmi
jums, kad ißpažinczą̇u, dau jús
iß tikro paklusni este wisůse
dalykůse.
10. Bet kuriam jús ką atléi-
dzat, tam ir aß atléidzu. Nēsa
ir aß, kam ką atléisdams, tai
atléidzu dēl jusû, Kristaus wie-
toj';
11. Kad ne apgaúti butum-
bim ßētono. Nēsa mums ne
yra nežinoma, ką jis mislij.
12. Bet kaip aß ißkakàu Tro-
adon, apsakyt Ewangēlią Kri-
staus, ir man durys atwértos
buwo Wießpatije,
13. Ne rimau sawo dwásēį',
ne rádęs Titų, sąwo broli; bet
atsisiwéikinęs nů jû, ißējau į
Macēdonią.
14. Bet Diewui dēkui', dů-
danczam mums wisados pér-
galējimą Kristuje, ir apréiß-

kianczam kwápą sawo ißpażinimo per mus wisosa wietosa.
15. Nēs mes esme Diewui gérs kwápas Kristaus, tarp abiejû, tarp ißgánomûjû ir prapůlanczûjû.
16. Sziems kwápas smertiês ant smertiês; bet aniems kwápas gywastiês ant gywastiês. Ir kas yra tam tinkąs?
17. Nēsa mes ne esme, kaip daug tokiû, kurie Diewo żodi pérkreipja, bet kaip iß tikrybês, ir kaip iß Diewo, po Diewo akiû, kalbame Kristuje.

3. Pérskyrimas.

Użtarim's ewangēlißko mokinimo urēdo.

Argi wēl pradedam pátys pasigirt? arba bau priwálom', kaip keli, pagiranczû gromatû jusump, arba pagiranczû gromatû iß jusû?
2. Jús este musû gromata, raßyta musû ßirdije, pażystama ir skaitoma nů wisû żmonû;
3. Kurie pażystami pastójot, ēsą gromata Kristaus, per musû sákimo urēdą itaisyta, ir per mus raßyta; ne tinta, bet Dwasè gywojo Diewo, ne i akmens toblyczas, bet i kunißkas ßirdiês toblyczas.
4. Bet toki nusitikējimą turim Diewop per Kristų,
5. Ne kad mes tinką butumbim iß sawęs, ką mislit, kaip iß sawęs, bet kad tinką esme, tai iß Diewo yra;
6. Kursai ir mus tinkanczus padáre, pilnawot urēdą naujo testamento, ne skaitytinês, bet Dwásês. Nēsa skaitytine mużawina, bet Dwáse gywus dáro.
7. Bet jey urēdas per skaitytines żawinasis ir i ákmenis raßytasis, skaistumą turējo, taip, aża waikai Izraēlio ne galējo pażurēt i wéidą Moizēßaus, dēl skaistumo jo wéido, kurs taczau paláuja:
8. Kaip ne turētu toli daugiaus skaistumo turēt urēdas, Dwásę důdasis?
9. Nēsa jey urēdas, prażúdimą apsákąsis, skaistumo tur, jů daugiaus urēdas, teisybę apsákąsis, apstingą tur skaistumą.
10. Nēs ir ana dalis, kuri pérßwiesta buwo, ne laikytina yra per skaistumą prieß ßi apstingaji skaistumą.
11. Nēs jey skaistumo turējo, kas pasiláuja, jů daugiaus ßlowês turēs, kas pasiliekt.
12. Tokigi nusitikējimą turēdami, didey drásey elgiamies,
13. Ne darydami, kaip Moizēßus, kursai sawo wéidą dangalu apkabino, kad waikai Izraēlio ne galējo żurēt i gálą to, kurs pasiláuja.
14. Bet jû úmai yra użkietinti. Nēsa iki ßei dienai tas

pats dangals paſiliekt ne at-
dengtas ant ſénojo teſtamento,
jiems tą ſkaitant, kurſai Kri-
ſtuje paſiláuja.
15. Bet iki ßei dienai, kad
Moizēßus ſkaitoms, dangals
kába jiems ant jû ßirdzû.
16. Bet kad jie priſiwérſtu
prie Wießpatiês, tay dangals
butu atimtas.
17. Nēſa Wießpats Dwáſe
yra. Bet kur Wießpatiês Dwá-
ſe, czę walnybe.
18. Bet jau paſiródo kiekwie-
name muſû kaip zerkole Wieß-
patiês ſkaiſtumas, wéidu at-
dengtu, ir mes pérßwieczami
eſme į tą pati ábrozą, nů ſkai-
ſtumo į ſkaiſtumą, kaip nů
Wießpatiês, kurſai Dwáſe yra.

4. Pérſkyrimas.

Waiſingums Ewangēliôs tikinczûſe, po wargais karaujanczûſe.

Todēl toki urēdą turēdami,
kaipo mums mielaßirdingyſte
důta yra, tay ne pailſtam;
2. Bet wéngiame ir ſlēpjamą
gēdą, ir klaſtomis ne apſieina-
me, neygi pérkreipjam Diewo
źodį, bet ſu tieſôs apreißkimu,
ir geray elgiamies prieß wiſû
źmonû ſazinę po Diewo akiû.
3. Taygi jey muſû Ewangē-
lią apdengta, tay apdengta pra-
půlantiems,
4. Prie kuriû Diewas ßio
ſwieto netikinczujú úmus ap-
jękin, kad ne máto ſkaiſtą ßwie-
ſą Ewangēliôs apie ſkaiſtumą
Kriſtaus, abrozu Diewo ēſan-
czo.
5. Nēs mes ne pátys ſawę
apſákom, bet Jēzų Kriſtų, jį
ēſantį Wießpatį; bet mus juſû
tarnus, dēley Jēzaus.
6. Nēſa Diews, kurſai liepe
ßwieſą iß tamſôs praßwiſti,
tas dáwe ſkaiſtų ßwieſumą į
muſû ßirdis, jeib (per mus)
raſtus apßwietim's ant ißpaźi-
nimo ſkaiſtumo Diewo, wéide
Jēzaus Kriſtaus.
7. Bet mes toki ſkárbą turim'
źémißkůſe rykůſe, kad apſtin-
goji macis butu Diewo, ir ne
iß muſû.
8. Mes turim' wiſur wargo,
bet neſitúźijam. Mums ne ra-
mu, bet ne nuſimenam;
9. Mes kencziame pérſekinē-
jimą, bet ne eſme praſtójami.
Mes nuſpaudzami eſme, bet ne
prapůlam:
10. Jr wis neßójamies mi-
rimą Pono Jēzaus ant muſû
kuno, kad ir gywaſtis Pono
Jēzaus ant muſû kuno butu
apreikßta.
11. Nēſa mes, gywi ēſantieji,
wiſados į ſmertį důdami eſme
dēl Jēzaus, kad ir gywaſtis
Jēzaus apreikßta butu ant mu-
ſû ſmertélnojo kuno.

12. Todēl ſmertis macnus yra muſije, bet gywaſtis juſije.
13. Bet kadangi mes tą paczę tikējimo dwáſę turim' (kaip paraßyta yra: tikiu, todēl kalbu), taygi ir mes tikim', todēl ir kalbame.
14. Jr žinom', tą, kurſai Pong Jēzų prikēlęs, ir mus prikélſenti per Jēzų ir paſtatyſenti drauge ſu jumis.
15. Nēs wiſlab déſtis dēl juſû, jeib apſtinga malone per dēkawojimą daugiû, Diewą dibey laupſintu.
16. Todēl mes ne pailſtame; bet noris muſû wirßutinis žmogus pagénda, tay taczau widujis iß dienôs į dieną atnaujinamas.
17. Nēſa muſû wárgas, czēſißkas ir lengwas ēſąs, dûda ámžiną ir per wiſą mierą ſwárbę ßlowę,
18. Mums, ne wéizdintiems ant régimo, bet ant nerégimo. Nēſa kas régima, tai czēſißka; bet kas nerégima, tai amžina.

5. Pérſkyrimas.

Palinkſminojimas tikinczujû prieß wiſokius wargus; galybe Ewangēliôs.

Bet mes žinome, ſulúßtant muſû žémißkiems namams ßiôs ßētrôs, turi budawonę Diewo budawotą, namus ne rankomis darytus, amžinay ēſanczus danguje.
2. Nēſa dēl to ir ißſiilgſtame ſawo namû iß dangaus ēſanczû ir geidžame tais aprēdyti buti.
3. Wienok taipo, jey tikt mes aprēdyti, ir ne nûgi raſti butumbim.
4. Nēſa koley ßioje ßētroje eſme, ißſiilgſtam ir apſunkinti eſme; kadangi wélitumbimies weikiaus ne ißrēdyti, bet aprēdyti buti, jeib kas ſmertélna, butu praryta nûg gywaſczio.
5. Bet mus tam itaiſaſis, tai Diewas yra, kurs mums pradûtka, Dwáſe, dáwęs.
6. Bet mes wiſados linkſmi eſme, žinodami, kad koley kúne gywéname, toley ſwetur ant kelonês eſme Wießpaczui.
7. Nēs wàikßczojam tikējime, ir ne regējime.
8. Bet linkſmi eſme, ir jû labjaus geidžame iß kuno ißkeláuti ir namēje buti pas Wießpati.
9. Todēl ir rúpinamies, ar namēje budami, ar keláudami, kad jam itiktumbim.
10. Nēſa mes wiſi turim paſirodytis pas ſúdo kraſę Kriſtaus, jeib kožnas gautu, kaip elgēſi kúne gywas budams, ar geray, ar piktay.
11. Togidēl žinodami, kad

Diewo reikia bijotis, lengway elgiamies su żmonêmis; bet Diewui żinomi esme. Bet tam tikiu, kad ir jusû sáżinēje apreikszti esme.
12. Kad ne wēl pátys pasigirtumbim, bet jums prieżasti dûtumbim, girtisi musû, jeib turētumbit ko girtis priesz tus, kurie isz wirszutinû daiktû girasi ir ne pagal szirdi.
13. Nēsa jey per daug dárome, tay Diewui per daug dárome; jey mierą laikome, tay jums mierą laikome.
14. Nēs méile Kristaus mus taip wercza, kadangi tai tikim, kad, jey wiens uż wisus miręs, tay jie wisi mirę.
15. Ir jis todēl uż wisus yra miręs, jeib tie, kurie gywi yra, isz to czēso ne pátys saw gywi butu, bet tam, kursai uż jûs miręs ir prisikē es.
16. Todēl isz to czēso ney wieno ne pażystame pagal kuną. Ir noris ir Kristų ésme pażinę pagal kuną, taczau jau dabar jį ne pażystam daugiaus.
17. Todēl, jey kas Kristuje yra, tay naujas sutwērimas yra; kas sena buwo, pérēio; sztay, wislab nauja pastójo.
18. Bet tai wis nůg Diewo, kursai mus pats su sawimi sudéringęs per Jēzų Kristų, ir urēda dáwęs, sudérinimą apsákanti:
19. Nēsa Diews buwo Kristuje ir sudérino swietą pats su sawim, ir ne prirokáwo jiems jû griekus, ir pastáte tarp musû żodi apie sudérinimą.
20. Togidēl mes esme paslai, Kristaus wietoj, nēs Diewas graudéna per mus; taygi prászom' Kristaus wietoj: susidéribikit su Diewu!
21. Nēsa jis tą, kursai ney jokio grieko nesiżinójo, uż mus griekù padáręs, jeib jamè pastotumbim teisybe, kuri po akiû Diewo tinka.

6. Pérskyrimas.

Graudénimas, Diewo malonę wertay wartoti.

Bet mes graudéname jus, kaip pagálbininkai, kad ne noprósnay Diewo malonę butumbit priēmę.
2. Nēs jis sako: iszklausiau tawę malonês czēse ir pagélbējau tawę dienoje iszgánimo. Sztay, dabar malonês czēsas, dabar iszgánimo diena.
3. Bet 1 e důkim ney wienam ney jókio papiktinimo, kad musû urēdas ne butu paniekintas.
4. Bet wisůse dáiktůse pasiródikime kaip Diewo tarnai, didimè kantrumè, wargůse, bēdosa, túżbosa,
5. Múszinse, kalējimůse, mo

tůſe, dárbůſe, budējimůſe, páſtnikawimůſe,
6. Wieżlibyſtēje, ißpażinime, lengwybēje, prietelyſtēje, ßwentoje Dwáſēje, neweidmainißkoje meilēje,
7. Zodije tieſôs, ſtiprybēje Diewo, per ginklus teiſybês, po deßinês ir po kairês,
8. Per garbę ir per gēdą, per piktą gárſą ir gérą gárſą, kaip ißwadzůtojei, ir taczau teiſus;
9. Kaip nepażyſtami, ir taczau pażyſtami; kaip numirßtą, ir ßtay, gywi eſme; kaip bauſti, ir taczau ne użmußti;
10. Kaip ſmutni, bet wiſados linkſmi; kaip ubagai, ir taczau kurie daug bagotais dárą; kaip nieko neturi, ir taczau wiſlab turi.
11. Ak jus Korintionai, muſû burna atſiwēre juſump, muſû ßirdis linkſma.
12. Muſû ßirdis ne ankßta yra prieß jus, bet juſû ßirdis dar ankßtoka prieß manę.
13. Aß ſu jumis kalbu, kaip ſu ſawo waikais, kad ir jús prieß manę taip elgtumbities ir butumbit linkſmi.
14. Ne traukit prie ſwétimo jungo ſu netikinczeiſeis. Nēs ką tur dárbo teiſybe ſu neteiſybe? kokią draugyſtę tur ßwieſybe ſu tamſybe?
15. Kaip ſutar Kriſtus ſu Belialu? arba kokią dalí tur tikiſis ſu netikinczu?
16. Kaipo Diewo bażnyczia ſulygſta balwonams? Bet jús eſte bażnyczia gywojo Diewo, kaip ir Diews ſáre: aß noru jůſe gywénti, ir jůſe krutēti, ir noru jû Diewas buti, ir jie tur mano żmones buti.
17. Todēl ißeikit iß jû ir atſiſkirkite, ſako Wießpats, ir ne krùtikit nieko neczyſto; tay priimſu jus,
18. Ir buſu juſû Tēwas, ir jús buſit mano ſúnus ir dukters, ſako wiſagálkiſis Wießpats.

7. Pérſkyrimas.

Graudénimas ant paßwentimo kuno bey dwáſês.

Todēlgi, turēdami toki pażadējimą, jús mano mielauſieji, czyſtikimies nů wiſo apdárkimo kuno ir dußiôs ir tolyn eikime paßwentimè Diewo báimēje.
2. Priimkite mano żodi; mes ne darēm ney wienam ißkádôs, ney wieną ne pażeidēm, ney wieną ne apgáwom.
3. Tai ne ſakau, jus praſúditi; nēſa pirmay jums ſakiau, kad jús muſû ßirdiſa eſte, draug ſu mumis mirti ir drauge gywi buti.
4. Su didzù draſumù jums kalbu, daug jumis girůs; pa-

pilditas esmi palinksminojimu, esmi apstingaṅ dzaugsme, wisamè musû wargè.
5. Nēsa mums Macēdonion' iszkákus, musû kunas ne turējo atilsiês, bet wisur buwome wargè, isz lauko kowa, widuje báime.
6. Bet Diewas, kursai palinksminoja pażémintus, palinksmino mus atējimu Titaus;
7. Bet ne tiktaṅ jo atējimu, bet ir tům palinksminojimu, kuriůmi jis palinksmintas buwo dēl jusû ir apsáke mums jusû iszsiilgimą, jusû werksmą, jusû storawójimą uż manę, taip, kad dar daugiaus pasidzaugiau.
8. Nēsa kad jus per gromatą apsmútijau, to nesigailu. Ir noris gailēczaus, nēs regiu tą gromatą jus rasi kokią mażą wálandą apsmútijusę;
9. Taczau dabar dzaugiůs ne tům, kad jús apsmútiti este, bet kad apsmútiti este ant gailesczio. Nēsa pagal Diewą apsmútiti este, jeib abelnaṅ neṅ jokiôs iszkádôs isz musû ne gautumbit'.
10. Nēsa smutka pagal Diewą dáro gailesti ant iszgánimo, kurio neṅ wiens nesigail; bet swieto smutka dáro smerti.
11. Sztaṅ, tas pats daikts, kad diewiszkaṅ apsmútiti este, kokią procę pas jus padáre, beje atsikalbējimą, páṗṅki, báimę, iszsiilgimą, storawójimą, pakorawójimą! wisůse dalṅkůse pasirodēt czṅsti ēsą tamè dalṅke.
12. Todēl, noris jums rasziau, taczau tai ne buwo dēl to, kurs pażeide, neṅ dēl to, kurs pażeistas ṅra, bet, jeib jusû proce uż mus apsireiksztu pas jus, po Diewo akiû.
13. Todēl mes palinksminti esme isz to, kad jús palinksminti este. Bet dar jů apstingiaus pasidzaugiamies dēl dzaugsmo Titaus; nēsa jo dwáse atsigaiwino isz jusû wisû.
14. Nēsa tamè, ką po jo akiû apie jus gṅrau, ne apgēdits esmi; bet kaip wislab tiesa, ką su jumis kalbējau, taip ir musû gṅrus pas Titą tiesà pastójo.
15. Ir jis nůdem szirdingaṅ jumis gṅrēsi, minēdams wisû jusû paklusnumo, kaip jús ji su báime ir drebējimu este priēmę.
16. Dzaugiůs, kad galis wisaṅ ant jusû pasitikēt.

8. Pérskṅrimas.

Graudénim's, dosningaṅ sudēt pawárgusiems.

Apsakau jums, mieli brolei, Diewo malonę, důtą surinkimůse Diewo Macēdonioj.

2. Nēsa jû dzaugsmas ténay buwo apstingas, kaip daugumù wargû išmēgiti buwo. Ir kaczeyg labay wargingi buwo, taczau bagotingay dáwe wisoj' prastybēj'.

3. Nēsa kiek išjēge, (tai aš lùdiju), ir daugiaus kaip išjēge, jie pátys buwo gatawi.

4. Ir melde mus labay rágindami, kad priimtumbim' geradējyste ir nudalijimą rankiaus, dûdamo šwentiems.

5. Ir ne, kaip nusitikējom', bet pátys pasidawe pirmjaus Wiešpaczui, ir potam mums per Diewo wálę.

6. Kad turējom Titų pagraudént, kad jis, kaip pirmay buwo pradējęs, taipo ir tarp jusû tokią geradējystę išsitaisytu.

7. Bet lygey kaip jús wisay bagoti este, tikējime ir żodij ir išpażinime ir wisokioje procēj' ir jusû méilēj' prieš mus: taipojau dabokities, kad ir šioje geradējystēje bagoti butumbit.

8. Ne sakau, kaip paliepdams ką, bet kitiems taip procawojantis, bandau ir jusû méilę, bau ji tikrôs weislês ēsanti.

9. Nēsa żinot' malonę musû Pono Jēzaus Kristaus, kad, noris jis bagotas yra, taczau neturtingu pastójo dēl jusû, ieib jús per jo neturtą pralobnbit.

10. Ir sawo gérą mislį tamè dáikte sakau. Nēsa tai jums naudinga, kurie pradējote pérnay, ne tiktay daryti, bet ir norēti.

11. Dabargi ir išpildikit, ką pradējot daryt, jeib, kaip yra weikus úmas norēti, taipjau czę butu ir weikus úmas daryti, iš to, ką turite.

12. Nēsa jey kas rods gátawas, tay yra Diewui itinkąs, pagal tai, kaip turis, ne kaip ne turis.

13. Tai ne déstis su ta mislè, kad kiti pakáję turētu, ir jús priespaudą; bet kad lygums butu.

14. Taip te pašlúżija jusû ápstas jû neturtui, per šę brangę gadynę, kad ir jû ápstas potam pašlúżitu jusû pristokimui, ir butu, kaip lygu yra.

15. Kaip parašyta yra: daug surenkąsis ne turējo perdaug; ir maż surenkąsis ne stokójo.

16. Bet Diewui dēkui, kursai tokia procę ant jusû dáwęs į širdį Titaus.

17. Nēsa jis tiesà pagraudénimą priēme; bet kadangi taip labay procawójos, tay jis iš sawęs pas jus nukeláwo.

18. Bet mes wieną broli su jûmi suntēm, kursai girams buwo iš Ewangēliôs per wisus surinkimus.

19. Bet ne tai tiktay, bet jis
ir paſkirts yra nůg ſurinkimû,
per draugą muſû kelonês ßioj
geradējyſtēj', per mus ißtai-
ſomoj Wießpaczui ant garbês
ir ant pagyrimo juſû gerôs
wálês.
20. Jr to ſaugojamies, kad
mus kas ne apżodżótu, dēl to-
kiôs bagotingôs dówanôs, kuri
per mus důdama yra.
21. Jr dabojamies, kad tai
wiernay nuſidůtu, ne tiktay po
akiû Wießpatiês, bet ir żmonû.
22. Suntēm ſu jům' ir muſû
broli, kuri ne wiename dáikte
tánkey numánēm procawójan-
tis, bet dabar jů daugiaus pro-
cawójantis.
23. Jr didey jumis tikimies,
ar tai butu dēl Titaus, (kur-
ſai mano draugas ir pagál-
bininks yra tarp juſû), ar dēl
muſû broliû, (kurie Apáßta-
lai yra ſurinkimû, ir garbē Kri-
ſtaus).
24. Paródikite dēl to ißrodi-
jimą ſawo méilês ir muſû gy-
raus apie jus, ant ßiû ir at-
wiray po akim ſurinkimû.

9. Pérſkyrimas.

Kodēl dowanas greitay bey wiernay ſúſti tur.

Nēſa apie tokią dowaną, ßwen-
tiems důdamą, ne priwalù jums
raßyti.
2. Nēs żinau juſû gérą wálę,
kurę giru Macēdonißkiems (ſa-
kydams): Akaja pérnay gatawà
buwo. Jr juſû pawéikſlas daug
parágino.
3. Bet ßius brolius todēl
ſunczau, kad ne niekù pawir-
ſtu muſû gyrus iß juſû tamè
dalyke, ir kad gatawi butum-
bit, lygey kaip aß nů juſû ſa-
kiau,
4. Jeib ne, jey Macēdonißkieji
ſu manim ateitu ir jus ràſtu
ne gátawus, mes (ne ſakyſu
jús) gēdôs ne gautumbim iß
tókio gyraus.
5. Bet aß per reikalingą dáik-
tą laikiau, brolius pagraudénti,
kad pirma użeitu pas jus, iß-
taiſyti ßitą pirma pażadētą żeg-
nonę, jeib gatawà butu, taipo
kad butu żegnone, ir ne ßykß-
tùmas.
6. Bet tai miſliju, ßykßtay
ſēję, ßykßtay ir pjaus; ir ſē-
ję ſu żegnonè, ir pjaus ſu żeg-
nonè;
7. Kożnas kaip pats noris,
ne ſu ápmaudu, ney ſu newale;
nēſa linkſmay důdanti Diews
myl.
8. Bet Diewas gál daryti,
kad wiſokia malone tarp juſû
bagotingay butu; kad jús wiſo
géro wiſuczēs pilni budami, ba-
gotais paſtotumbit ant wiſokiû
gerû darbû,

9. Kaip parašyta yra: jis išbarstęs ir dáwęs pawárguliems; jo teisybe išliekt amżinay.

10. Bet tas, kursai sēklą sutenka sējējui, tas juk ir důną důs wálgit, ir daugsis jusû sēklą, ir użaugydis ugli jusû teisybês.

11. Kad bagoti butumbit wisůse dáiktůse, su wisu prastumù, kursai dáro per mus dēkawojimą Diewui.

12. Nēsa pagálba šiôs dowanôs ne tiktay atpildo reikalą šwentujû, bet ir apstinga yra tamè, kad daug Diewui dēkawoja uż ši musû wierną pašlúżijimą;

13. Ir gárbiną Diewą uż jusû paklusnų išpażinimą Ewangēliôs Kristaus, ir uż jusû prástą dowanû dawimą, jiems, ir wisiems.

14. Ir per sawo maldas uż jus, kurie jusû išsiilgsta, dēl apstingôs Diewo malonês jusije.

15. Bet Diewui dēkui uż jo neišsálbamąję dowaną.

10. Pérskyrimas.

Draudimas nů išwadżójimo netikrû Apáštalû.

Bet aš, Powils, graudenu jus, dēl romybês ir lengwybês Kristaus, kursai po jusû akiû budams menks esmi, bet kitur budams drásus esmi prieš jus.

2. Bet meldżu, kad man ne reiktu paczam tén ēsant drásey elgtis, ir pasidrásint, kaip mus prirokůja, prieš kelis, kurie mus káltina, mus besiélgant kunišku budu.

3. Nēsa norint kúne krùtam, tay taczau ne karàujam kunišku budu.

4. Nēsa ginklai musû karáwimo ne kuniški, bet macnus po akim' Diewo, suardyti padrutinimus,

5. Kureis suárdom sudumimus ir wisą aukštybę, pasikélanczę prieš Diewo išpażinimą, ir ápkalam kożną protą po paklusnumù Kristaus.

6. Ir gatawi esme pagiešti kożną nepaklusnùmą, kad jusû paklusnùms išsipildis.

7. Ar ant to weiżdēt, kas po akiû yra? jéy kas tůmi tikis, Kristaus ēsąs, tas wēl tai sawije te mislij', kad, lygey kaip jis Kristaus yra, taip ir mes Kristaus esme.

8. Ir noris ir máżumą daugiaus girczaus musû maciês, kurę Wiešpats mums dáwe, jus pagérint, ir ne pagadint, ne kaczau gēdoje.

9. (Bet tai sakau) kad ne mislitumbit, manę norējusi jus gandit grómatomis.

10. Nēsa grómatos (sako jie), sunkios ir drútos; bet pribuwims kuno silpnas, ir kalba peiktina.
11. Kursai toks yra, tas te mislij, kad tokie esme su żodżeis grómatosa, kitur budami, tokiejau drystam but ir paczû dárbu czę budami.
12. Nēsa nedresame su tais lygintis, arba tarp tû rokûtis, kurie sawę pátys girasi. Bet jie sawę sawim mierodami ir sawę wienus dididami nieko ne išmáno.
13. Bet mes nesigirsimies per mierą, bet tiktay pagal mierą ir apskritumą, kurę mierą mums Diewas išmierawo, atsiekt ir iki jusû.
14. Nēsa ne per toly išsitiesam, lyg kaip ne atsēkią jusû; nēsa juk ir iki jusû išsákom su Ewangēlia Kristaus.
15. Ir nesigiram per mierą swetimais darbais, bet nusitikim, kad jau jusû tikējimui pas jus paáugus, pagal musu mierą, dar tolaus išsákšę,
16. Ir Ewangēlią sakysę ir tiems, kurie anašal jusû gywéna, ir nesigirsę tûm, kas per swétimą dawádą pataisyta.
17. Bet jey kas girasi, tas tesigirie Wiešpatimi.
18. Nēsa ne dēl to kas yra tikray tinkas, kad sawę pats gira, bet kad ji Wiešpats gira.

11. Pérskyrimas.

Powilo darbai bey pawojumai.

Dûk Diewe, kad ben ant walandôs manę pakéstumbit paikystēje; ir beje jús man tai pakenczat.
2. Nēsa aš żēlawoju uż jus Diewo żēlawojimu. Nēsa aš jus pawierijau wienam wyrui, jeib czystą mergą Kristui priwésczau.
3. Bet bijaus, kad ne, kaip żaltys Jēwą išwadżójo sawo klastà, taipjau ir jusû úmai attraukti butu nů prastybês Kristuje.
4. Nēsa, jey kas pas jus ateinąs, kitą Jēzų apsakytu, kuri mes ne apsákēm, arba jús kitą dwásę gautumbit, kurę ne este gawę, arba kitą Ewangēlią, kurę jús ne este priēmę, tai toktai mielay késtumbit.
5. Nēsa tarůs ne mażésnis ēsąs, uż aukštůsus Apáštalus.
6. Ir kaczeyg paiks esmi kalboje, taczau ne paiks esmi išpażinime. Bet geray pażystams esmi pas jus wisur.
7. Argu susigriešijau, sawę pasiżémindams, jeib jús butumbit paáukštinti? nēsa aš jums Ewangēlią dowanay apsakiau

8. Ir kitus surinkimus iszplēszian, algą nů jû imdams, jeib jums (Diewo żodi) apsakyczau.

9. Ir pas jus budams ir stokódams, ney wieną ne sunkinau (nēsa mano neturtą atpilde brolei, kurie isz Macēdoniôs atējo); ir wisůse dalykůse jums sunkus ne buwau, ir dar taip elgsůs.

10. Kaip tikray Kristaus tiesa manij' yra, taip man tas gyrus żémēsa Akajôs ne tur but użgintas.

11. Kodēl tai? Ar kad jus rasi ne mylēczau? Diewas tai żino:

12. Bet ką darau ir ką darysu, tai dēl to darau, kad prieżasti atkirsczau tiems, kurie prieżastiês jēszko girtis, kad jie ēsą, kaip mes.

13. Nēs tokie netikri Apásztalai ir klastôs pilni darbininkai, Kristaus Apásztalais dédasi ēsą.

14. Irgi tai ne dywai; nēsa jis pats, szētons, pasiwercza i angēlą szwiesôs.

15. Todēl tai ne didis dáikts, jey ir jo tarnai dédasi sakytojeis teisybês; kuriû gálas bus pagal jû darbus.

16. Wēl sakau, kad nę kas mislitu, manę paiką ēsanti. Bet ne, tay priimkit manę per paiką, kad ir asz mážumą girczaus.

17. Ką dabar kalbu, tai ne kalbu kaip Wieszpatije, bet kaip paikystēje, kadangi i gyrų iējome.

18. Kadangi daug giras pagal kuną, tay ir asz girsůs.

19. Nēsa jús rods pakenczat durnus, iszmintingi budami.

20. Jús pakenczat, jey kas jus newálninkais padáro, jey kas jus lùpa, jey kas jums ima, jey kas jums tyczojas, jey kas jus i wéidą musza.

21. Tai sakau pagal negarbę, kaip kad butumbim silpni pastoję. Antgi ko kas drysta, (paikystēj kalbu), ant to ir asz drystu.

22. Jie Żydai, asz taipojau; jie Izraēlitai, asz taipojau; jie giminē Abraómo, asz taipojau.

23. Jie Kristaus tarnai, (paikay kalbu), asz jey ne didésnis esmi. Asz daugiaus dirbau, asz daugius muszíû kentējau, asz tankiaus sugáutas, tankey smertiês bēdosa buwau.

24. Nů Żydû penkis kartus gawau po keturesdészimtis kirczû be wieno.

25. Tris kartus esmi plàktas, wieną kartą akmenimis mētitas, tris kartus akruto sudaużime skéndējau, dienas ir naktis pérleidau gilybēje (márû).

26. Asz tankey kelawau, asz buwau bēdoj' ant wándenio, bēdoj' tarp razbaininkû, bēdoj' tarp Zydû, bēdoj' tarp pagonû, bēdoj' miestůse, bēdoj' púsczoje, bēdoj' ant márû, bēdoj' tarp netikrû broliû.
27. Nusiwárgime ir dárbůse, daugybēje budējimû, alkimė ir troszkimė, daugybēje pástnikawimû, szaltije ir nůgumė.
28. Be to, kas kitaip nusidůst, butent, kad kas dieną esmi użkabinams ir rúpinu uż wisus surinkimus.
29. Kas silpnas, ir asz ne silpnas? kas papiktinamas, ir asz nedegu?
30. Jeygi turu girtis, girsůs sawo silpnybė.
31. Diewas ir Tēwas musû Pono Jēzaus Kristaus, kursai te esie paszlowints amżinay, żino, manę ne melůjanti.
32. Damaszkė żémês waldónas karálaus Arēto, sérgējo Damaszkēnû miestą ir norējo manę sugauti.
33. Ir asz pintinēje isz lángo per múrą buwau nuléistas ir iszbēgau isz jo rankû.

12. Pérskyrimas.

Powilo gyrus ir apréiszkimas, priesz sawo prieszininkû garbes godą statytas.

Girtis tiesà man niekam nèdera, taczau ateisu ant regējimû bey apreiszkimû Wieszpatiês.
2. Pażystu żmogų Kristuje, pirm keturolikôs métû (ar jis kúne buwęs, tai ne żinau; arba jis kúne ne buwęs, ir tai ne żinau; Diewas tai żino). Tas buwo paimtas ik į tréczą dangų.
3. Ir asz pażystu tą páti żmogų, (ar jis kune buwęs, arba kúne ne buwęs, ne żinau, Diewas tai żino).
4. Jis buwo paimtas į rojų, ir girdējo neiszkálbamus żodżus, kurus ney wiens żmogus ne gal sakyti.
5. Tůmi girsůs; bet sawimi nesigirsůs, kaip tiktay sawo silpnybė.
6. Ir jey girczaus, todēl ne paikay daryczau, nēsa tiesą sakyczau. Bet to wéngiu, kad manę kas ne per didésni laikytu, kaip manę máto ēsant', arba isz manęs gird,
7. Ir kad ne per labay pasiauksztinczau tů auksztu apreiszkimù, dûtas man yra kůlas kúnui, butent szētono angēlas, kursai manę kumsczomis musztu, idant ne per labay pasiáukszstinczau.
8. Dēl to tris kartus Wieszpati esmi meldęs, kad nů manęs atstotu.
9. Ir jis man yra sakęs: te

pakánka taw mano malone, nēſa
mano ſtiprybe ſilpnůſe macni.
Todēl mielauſey girſůs ſawo
ſilpnybè, kad Kriſtaus ſtiprybe
pas manę gywéntu.
10. Todēl linkſmôs ßirdiês
eſmi ſilpnybēſa, ißdarkimůſe,
bēdoſa, pérſekinējimůſę, túžboſa
Kriſtaus dēley. Nēſa ſilpnas
budams, drúts eſmi.
11. Durnu paſtojau beſigir=
dams; ant to jús manę per
newálę priwertēt. Nēſa turē=
czau juſû pagirtas buti, kadangi
nieku ne eſmi mažéſnis už di=
džůſus Apáßtalus, noris nieks
eſmi.
12. Nēs juk Apáßtalo ženk=
lai tarp juſû daryti yra, ſu
wiſu kantrumu, ſu ženklais
ir ſu ſtebuklais ir ſu dar=
bais.
13. Kasgi tai yra, kuriamè
jús praſteſni eſte už kitus ſu=
rinkimus, kaip tiktay, kad aß
pats jus ne apſunkinau? at=
léiſkit man ßi grieką.
14. Sztay, gátawas eſmi, tré=
czą kartą jus atlankyt ir jus
ne apſunkit. Nēſa ne jēßkau,
kas juſû yra, bet juſû paczû.
Nēſa ne tur waikai gimdyto=
jams ſkárbus rinkti, bet gimdy=
tojei waikáms.
15. Bet aß labay rods noru
guldyt ir guldytas buti už juſû
~ias; kaczeyg aß jus labay
didey mylu, ir taczau maž my=
lims eſmi.
16. Bet teſtow taipo, kad jus
ne apſunkinau, bet kytrus bu=
dams, ar ſu kytryſte jus ſuga=
wau?
17. Ogi begu aß ką apgawau
per kelis tû, kurus pas jus eſmi
ſuntęs?
18. Titą pagraudenau, ir ſu
jůmi ſunczau wieną broli. Be=
gu Titus jus apgáwo? ar ne
toj' paczoj' dwáſēj' elgēmies?
ar ne tomis paczomis pēdomis
waikßczojome?
19. Ar wēl miſlijat, mus at=
ſikalbant? kalbam Kriſtuje po
Diewo akim'. Bet wis tai dá=
roma, mano mielauſieji, jums
ant pagérinimo.
20. Nēſa bijaus, kad atējęs,
jus tokius ne ràſczau, kokius
noru, ir jús taipojau manę toki
ne ràſtumbit, koki jús norit,
kad ne butu barnû, pawydēji=
mû, papykimû, waidijimû, pa=
kalbû, ikalbējimû, paſipútimû,
maißtû;
21. Kad ne wēl manę atē=
juſi, mano Diewas manę pa=
žémintu pas jus, ir turēczau
ſmútnitis iß daug pirmay ſuſi=
grießijuſû, ir Diewop' nepriſi=
wertuſû dēl neczyſtybês bey
kekßáwimo, bey newiežlibumo,
jû daryto.

13. Pérskyrimas.

Jgraudénims ant prisiwertimo.

Jey tréczą kartą pas jus ateisu, tay dwiejû arba trijû ludininkû burnoje pastowēs wisokia prowa.

2. Aß jums tai pirma sakiau, ir pirma tai jums sakau, kaip pas jus budams, antrą kartą, ir dabar kitur budams tai raßau, pirmay susigrießijusiems ir kitiems wisiems: kad aß wēl ateisu, tay ne czēdisu.

3. Kadangi jēßkote, ben wieną kartą suprásti tą, kursai manije kalba, butent Kristų, kursai tarp jusû ne silpnas, bet macnus yra tarp jusû.

4. Jr noris jis nukryżawotas silpnybēje, taczau gywas yra stiprybēje Diewo. Ogi noris ir mes silpni esme jamè, taczau gywi esme su jûmi stiprybēje Diewo tarp jusû.

5. Jßsimēginkities pátys, bau tikējime este; mēginkities pátys. Argu pátys sawę ne pażystate, Jēzų Kristų jusije ēsanti; jey ben ne tinką n'este pastoję.

6. Bet nusitikiu, jus żinant, mus ne ēsant netinkanczus.

7. Bet aß Diewą meldżu, kad jús nieko pikto ne darytumbit; ne, kad mes butumbim tinką mátomi, bet kad jús géro darytumbit, ir mes kaip netinkantiejie butumbim.

8. Nēs mes nieko ne gálim prieß tiesą, bet uż tiesą.

9. Bet dżaugiamies, kad mes silpni esme, ir jús macnus este. Jrgi tai mes ir wélijam, butent jusû tobulystēs.

10. Todēley aß ir kitur budams, tai raßau, kad ne reiktu man, pas jus ēsant, aßtram buti, pagal tą macį, kurę man Wießpats dáwęs yra, ant pagérinimo ir ne ant pagadinimo.

11. Paskuczaus, mieli brolei, dżaugkities, bukit tobuli, pasilinksminkities, turēkit wieną misli, bukit pakajingi: tay Diewas méilēs ir pakájaus su jumis bus.

12. Swéikinkit kits kitą su ßwentu pabuczáwimu. Swéikina jus wisi ßwentieji.

13. Malone musû Pono Jēzaus Kristaus, bey méile Diewo, bey draugyste ßwentôs Dwásēs te esie su jumis wisais. Amen.

Antroji gromata Korintionams, sústa iß Pilippo Macedonioj' per Titų bey Luką.

Gromata šwento Powilo Galatēnams.

1. Pérskyrimas.

Apie Galatēnû netwirtybę, ir Powilo apáštališką urēdą.

Powilas, Apáštals (ne nůg žmonû, ney per žmones, bet per Jēzų Kristų, bey Diewą Tēwą, kursai jį iš numirusiû prikēle),

2. Ir wisi brolei pas manę ēsą, surinkimams Galatoj;

3. Malone te esie su jumis ir pakájus nů Diewo Tēwo, bey musû Wiešpatiês Jēzaus Kristaus.

4. Kursai pats pasidawe už musû griekus, jeib mus išgélbētu nů šio dabar ēsanczio nelabo swieto, pagal wálę Diewo ir musû Tēwo.

5. Kuriam te esie garbē nů ámžiû iki ámžiû. Amen.

6. Stebjůs, kad taip weik důdaties nusikreipt nů to, kursai jus pawadino malonêsp Kristaus, ant kitôs Ewangēliôs.

7. Norint ney jokiôs kitôs ne yra; kaip tikt, kad keli yra, kurie jus sumáišo, norēdami pérkreipt Kristaus Ewangēlią.

8. Bet noris ir mes, arba angēlas iš dangaus jums Ewangēlią sakytu kitaip, ne kaip mes jums sakēme, tas [illegible]ow prakéiktas.

9. Kaip dabar sakēme, taip ir wēl sakome: jey kas jums Ewangēlią sako, kitaip, ne kaip gáwote, tas testow prakéiktas.

10. Argi dabar žmonû, ar Diewo pamēgimą jēškau, tai sakydams? argu žmonēms itikt misliju? Jey dar žmonēms itikczau, tay ne buczau Kristaus tárnas.

11. Bet jums žinę důmi, mieli brolei, Ewangēlią manęs apsakytą, ne ēsanczę žmogišką,

12. Nēs tą nů ney wieno žmogaus ne gawau, ney ne išmókau, bet per apreiškimą Jēzaus Kristaus.

13. Nēsa juk jús girdējot apie mano pirmą pasielgimą Zydû wieroje, kaip per mierą Diewo surinkimą pérsekinējau ir tą gaišinau.

14. Ir tarpau Zydû wieroje už daug jû, man lygiujû sawo giminēje, ir be mierôs storawójau už tēwišką zokaną.

15. Bet kaip Diewui pamēgo, kursai manę nůg augywês žywáto išskyręs ir pawadinęs per sawo malonę,

16. Jeib sawo Sunų apréikštu manije, kad aš jį per Ewangēlią apsakyczau tarp pagonû: tůjau pasiskúbinau ir ne su-

sikalbējau dēl to su kunu bey
krauju.
17. Neygi atējau į Jeruzalę
pas tus, kurie pirm manęs
Apásztalai buwo, bet nusitrau-
kiau į Arabią, ir sugryżau į
Damaszką.
18. Potam po trijû métû atē-
jau į Jeruzalę, Pétra matyti,
ir pasilikau pas jį penkiolika
dienû.
19. Bet kitû Apásztalû ney
wieną ne maczau, tikt Jokubą,
Wieszpatiês broli.
20. Bet ką jums raszau, sztay,
Diewas żino, ne melûju.
21. Potam atējau į żemès
Syriôs bey Cilyciôs.
22. Bet nepażystams buwau
pagal wéidą krikszczoniszkiems
surinkimams Judēoje.
23. Bet tiktay girdēję buwo,
kad tas, kursai kitą kártą mus
pérsekinējo, dabar apsákąs tą
wierą, kurę pirma gaiszino.
24. Ir gárbino Diewą dēl
manęs.

2. Pérskyrimas.

Powilo prisilyginimas su Apásztalais, susiwaidijims su Petru.

Paskuy po keturolikôs métû
wēl nuējau į Jeruzalę su Bar-
nabu, ir Tity draugę ēmjau.
2. Bet nusitraukiau isz apreisz-
kimo ir susikalbējau su jeis
apie Ewangēlią, kurę apsakau
tarp pagonû, ir ypaczey su tais,
kurie stowējo garbēje, kad ne
noprósnay bēgczau arba bēgęs
buczau.
3. Bet ir Titus ne buwo pri-
wersts apsipjaustiti, kursai su
manimi buwo, kaczeyg Grykas
budams.
4. Nēsa kaip keli newierni
brolei įsiwerzę ir drauge įsiszlai-
stę buwo, pértarditi musû wal-
nybę, kurę turime Kristuje Jē-
zuje, kad mus pawérstu:
5. Mes tiems nesilenkēmies
ney adyną pasidûti, jeib tiesa
Ewangēliôs pas jus iszliktu.
6. Bet apie tus, kurie regē-
josi kas ēsą, kokioj' garbēj' jie
ir laikomi buwo, man nieko
ne rúp. Nēsa Diews ne at-
boja ney szokiû, ney tokiû żmo-
nû. Bet manę tie, kurie re-
gējosi kas ēsą, nieko kito ne mo-
kino.
7. Bet wēl matydami, man
pawieritą Ewangēlią neapi-
pjaustimui, kaip Pétrui Ewan-
gēlią apipjaustimui;
8. (Nēsa kurs su Petru galis
buwo Apásztalû służmoje tarp
apipjaustitû, tas ir su manim'
buwo galis tarp pagonû.)
9. Ir iszpażindami malonę
man dûtą, Jokubas, ir Kēpas,
ir Jonas, kurie per stulpus
laikomi buwo, dáwe man bey
Barnabui dészinę ranką, ir su

mumis sùtare, kad mes tarp
pagonû, bet jie tarp appjaustitû
(Diewo żodi) apsakytu.
10. Tiktay, kad mes pawár-
guliû minētumbim: koktay ir
ne tingējau daryt.
11. Bet Pétrui į Antiokią
atējus, prieštarawau jam į
akis; nēsa buwo apskústas.
12. Nēsa pirm to, dar ne atē-
jus keliems nů Jokubo, podrau-
gey walge su pagonais; bet
jiems atējus, atsitrauke ir at-
siskyre, todēl, kad tû, kurie buwo
iš appjaustimo, bijójos.
13. Ir weidmaináwo su jeis
kiti Żydai, taipo, aża ir Bar-
nabas pagunditas buwo, su jeis
weidmainoti.
14. Bet aš matydams, jûs ne
tikray elgiantis pagal Ewan-
gēliôs tiesą, tariau Pétrui wi-
siems girdint atwiray: jey tu
Żydas budams, pagoniškay el-
giesi ir ne żydiškay, kamgi
werti pagonus, żydiškay elg-
tis?
15. Norint mes użgimę Ży-
dai ir ne griekininkai iš pago-
nû esme;
16. Wienok, żinodami żmogų
teisų ne pastojanti per zokano
dárbus, bet per tikējimą į Jēzų
Kristų; tay ir mes tikim į
Kristų Jēzų, jeib teisus pasto-
tumbim per tikējimą į Kristų,
ir ne per zokano dárbus. Nēsa
per zokano dárbus ne pastoja
teisus ney joks kunas.
17. Bet jeygu mes, kurie jēš-
kom per Kristų teisus buti, dar
ir pátys griekininkais išrasti
butumbim, tay Kristus butu
grieko tárnas. Apsaugok Die-
we!
18. Bet jey aš, ką suardżau,
wēl budawoju, tay pats sawę
padarau pérżengtoju.
19. Bet aš per zokaną zoka-
nui numirau, jeib Diewui gy-
was buczau; aš nukryżawotas
esmi su Kristumi.
20. Aš gywas esmi, wienok
dabar ne aš, bet Kristus gywas
yra manije. Nēsa ką dabar gy-
was esmi kúne, tai gywas esmi
tikējime Sunaus Diewo, kursai
manę mylējęs ir pats sawę uż
manę pasidáwęs.
21. Aš ne atmetu tą Diewo
malonę; nēsa jey per zokaną
teisybe ateit, tay Kristus no-
prósnay miręs.

3. Pérskyrimas.

Teisybe tikējimo; tikras wartojimas zokano.

Ak jûs n'išmintingieji Gala-
tēnai, kas jus apmónijo, kad
tiesai ne klausote? kuriems Kri-
stus Jēzus buwo po akiû mola-
wótas ir dabar tarp jusû yra
nukryżawotas.
2. To tiktay noru išmokti iš

jusû: ar gáwot Dwásę per zo-
kano dárbus, arba per sákimą
apie tikėjimą?
3. Ar taip ne ißmáną este?
Dwásėje pradėjote, argi dabar
kúne baigsite?
4. Argi tiek noprósnay iß-
kentėjote? jey tiktay noprós-
nay.
5. Taygi tas, kursai jums
Dwásę pridůda ir tokius dár-
bus dáro tarp jusû, ar tai dáro
per zokano dárbus, ar per sá-
kimą apie tikėjimą?
6. Lygey kaip Abraómas Die-
wui tikėjo, ir jam tai prirokůta
yra per teisybę.
7. Taipgi dabar ißpażystat,
kad tie, kurię iß tikėjimo yra,
Abraómo waikai yra.
8. Bet ráßtas tai pirma iß-
wydo, Diewą pagonus teisus
daranti iß tikėjimo; todel apsáko
Abraómui: tawije pérżegnoti
bus wisi pagonai.
9. Taygi tie, kurie iß tikėjimo
yra, pérżegnojami su tikinczu
Abraómu.
10. Nėsa tie, kurie zokano dar-
bais elgiasi, yra po prakéikimu.
Nėsa paraßyta yra: prakéik-
tas t'esie kożnas, ne pasilieką-
sis wisamè tamè, kas paraßyta
yra zokano knygosa, kad tai
darytų.
11. Bet per zokaną ney wie-
ną ne pastojanti teisų po Die-
wo akim, żinoma; nėsa teisusis
iß tikėjimo bus gywas.
12. Bet zokanas ne esti iß
tikėjimo, bet żmogus tą dárąs,
iß to gywas bus.
13. Bet Kristus atpirko mus
nůg keikimo zokano, pastodams
këikimù uż mus (nėsa paraßyta
yra: prakéiktas kożnas, kabąsis
prie médzio):
14. Jeib żegnone Abraómo
pagonams téktu Kristuje Jė-
zuje, ir mes taipo pażadėtaję
Dwásę gáutumbim per tikė-
jimą.
15. Mieli brolei, żmogißku
budù kalbėsu, juk żmogaus te-
stamentas ne paniekinams, (kad
patwirtits yra), ir nieko prie
jo ne pridedama.
16. Bet jau pażadėjimas Ab-
raómui bey jo sėklai żadėtas
yra. Netare, per sėklas, kaip
per daug, bet kaip per wieną:
per tawo sėklą, kuri yra Kri-
stus.
17. Bet tai sakau: testamen-
tas Diewo pirmay patwirtin-
tas ant Kristaus, ne paniekina-
mas, kad pażadėjimas turėtu
per zokaną lautis, kursai důtas
daugiaus ne kaip keturis ßim-
tus bey trisdéßimtis métû po-
tam.
18. Nėsa jey tėwißke per zo-
kaną gaunamà butu, tay ne
butu důdama per pażadėjimą.

Bet Diewas Abraómui per
pażadējimą walnay padowa-
nójo.
19. Kamgi tay zokanas? jis
prisidējo dēl grieko, iki sēklai
ateinant, kurei pażadējimas ti-
kosi, ir statyts yra angēlû per
ranką tarpininko.
20. Bet tárpininks ne wie-
nintelio tárpininks, bet Diewas
wienas.
21. Kaip? argi zokanas yra
priesz Diewo pażadējimus? Ap-
saugok Diewe! bet jey zokanas
butu důtas, galis gywą daryt,
tay teisybe tikray ateitu isz zokano
22. Bet rásztas tai wislab uż-
rakino po griekù, jeib pażadēji-
mas butu per tikējimą į Jēzų
Kristų důtas tikintiems.
23. Bet dar ne atējus tikēji-
mui, mes po zokanu sérgējami
buwom bey użrakinti ant tikē-
jimo, kursai turējo buti apréiksz-
tas.
24. Togidēl zokanas mums
kaipo waikû wádas buwo prie
Kristaus, jeib per tikējimą tei-
sus pastotumbim.
25. Bet tikējimui atējus, jau
ne esme po waikû wadù.
26. Nēsa jús wisi Diewo wai-
kais este, per tikējimą į Kristų
Jēzų.
27. Nēsa kiek jusû ant Kri-
staus krikštiti este, Kristumi
apsiwilkote.
28. Czę niera ney Zydo, ney
Gryko, czę niera ney wérgo,
ney wálno, czę niera ney wy-
ro, ney moter's: nēsa jús wisi
wiens este Kristuje Jēzuje.
29. Bet jey jús Kristaus este,
tay ir Abraómo waikai este, ir
pagal pażadējimą dalykus gau-
nąjie.

4. Pérskyrimas.

Tolésnis iszguldims teisybēs tikējimo.

Bet asz sakau: kol dalykus gau-
nąsis kudikis yra, tay niera
tarp to ir tarp bérno ney jókio
skirtumo, kaczeyg jis wisû lob-
jû ponas yra.
2. Bet jis yra po apēkunais
ir kawótojeis, iki czēso, nů tēwo
paskirto.
3. Taipo ir mes, kaip dar
kúdikei bùwom, tay bùwom pa-
wersti po wergyste wirszutiniû
pradżôs istátimû.
4. Bet kaip czēsas iszsipilde,
sunte Diewas sawo Sunų, gi-
musį isz moteriszkēs ir padůtą
po zokanù;
5. Jeib jis tus, kurie po zo-
kanu buwo, iszwadůtu, ir mes
waikystę apturētumbim.
6. Bet kadangi waikai este,
sunte Diewas Dwásę sawo Su-
naus į jusû szirdis, szaukiancZę:
Abba! mielas Tēwe!
7. Taygi daugiaus niera czę

ney jókio bérno, bet wieni waikai. Bet jey yra waikai, tay ir dalykininkai Diewo per Kristų.
8. Bet tůczēs, kad jús Diewą ne pažinote, tarnáwote tiems, kurie isz sawęs ne esti diewai.
9. Bet kad jau Diewą pažinot, (arba daugiaus, Diewo pažinti este), kaipgi atsikreipjat wēl ant silpnû ir stokojanczû pradzôs įstátimû, kuriems isz naujo tarnáuti norite?
10. Jús laikot dienas ir mēnesius ir szwentes ir métû czēsą.
11. Asz bijaus jusû, kad rasi asz ne buczau noprósnay aplink jus dirbęs.
12. Ben bukit kaip asz; nēsa asz esmi kaip jús. Mieli brolei, praszau jus, jús man nieko pikto ne padárēt.
13. Nēs jús žinote, kad asz jums silpnybēje pagal kuną Ewangēlią apsákęs esmi pirmą kartą.
14. Ir mano gundimus, kurus kenczu kúne, ne paniekinote, ir ne papeikēte, bet kaip angēlą Diewo priēmēt manę, bejè ir kaip Kristų Jēzų.
15. Kaip jús buwote to czēsû taip iszganyti? asz jusû ludininkas esmi, aža jey butu gálims dáikts buwęs, jús buwumbit sawo akis iszplēszę ir man dawe.
16. Argi dabar taipo jusû neprietelumi pastojau, kad jums tiesą sakau?
17. Jie storawójasi už jus nemandagey, bet jie nor jus nůg manęs atkréipti, kad jús už jûs storawótumbities.
18. Storawótis gér yra; kad tiktay wisad géro dēl nusidůda, ir ne tiktay, kad po jusû akiû esmi;
19. Mano mylimi waikai, kurus wēl su sopējimu gimdau, pakol Kristus jusije pawéikslą gautu!
20. Bet asz wéliczaus, kad dabar prie jusû buczau ir sawo balsą apmainyti galēczau; kadangi abejoju apie jus.
21. Sakykit man, kurie jús po zokanû norit buti, ar zokaną ne girdējot?
22. Nēsa paraszyta yra: Abraómą turējusi dy sunų, wieną isz tarnáitēs, ir antrą isz walnosēs.
23. Bet tas, kurs isz tarnáitês, tas pagal kuną yra gimęs; bet tas, kurs isz walnosês, tas pagal žadējimą yra gimęs.
24. Tie žodzei per prilyginimą sakyti; nēsa tai yra tůdu testamentu, wiens nů kalno Sinai, ant tarnáwimo gimdąs, kurs yra Agar.

25. Nēs Agar wadinamas yra Arabioje kálnas Sinai ir prisilygina Jēruzalei, kuri szime czēse yra, ir ana tarnáuj su sawo waikais.

26. Bet ta Jeruzale, kuri auksztay yra, ta walna yra, ta yra musû wisû mótina.

27. Nēsa paraszyta yra: buk linksma newaisingoji, kuri negimdai, iszsiwerszk ir szúkauk, kuri ne esi nēszcza; nēs wienēsanti daugiaus tur waikû, ne kaip toji, kuri wyrą tur.

28. Bet mes, mieli brolei, lyg Izaoks, źadējimo waikai esme.

29. Bet lygey, kaip tůczēs, kurs pagal kuną buwo gimęs, pérsekinējo tą, kurs pagal dwásę buwo gimęs: szitaipo ir dabar déstis.

30. Bet ką sako rásztas? iszmesk tarnáitę laukan su jôs sunumi! nēs tarnáitês sunus ne gaus tēwiszkę su sunumi walnosês.

31. Taygi dabar, mieli brolei, ne esme tarnáitês waikai, bet walnosês.

5. Pérskyrimas.

Graudénimas ant tikro wartójimo krikszczóniszkôs walnystēs ir gerû darbû.

Pasilikitegi toje walnybēje, per kurę Kristus mus iszwálnijo, ir ne pasidůkit wēl po jungu wernystês.

2. Sztay, asz Powilas sakau jums: jey apipjáusdysities, tay Kristus jums nieko nederēs.

3. Nēs asz lùdiju wēl kiek wienam, kurs důdas apipjaustitis, dar káltą ēsanti, wisą zokaną pilditi.

4. Jús Kristų pametēt, kurie per zokaną teiseis pastoti norite, ir iszpůlēt isz malonês.

5. Bet mes laukiam dwásēje per tikējimą teisybês, kuriôs reik laukti.

6. Nēs Kristuje Jēzuje nedéra ney neapipjaustimas, ney apipjaustimas, bet tikējimas, per méilês dárbus pasirodąs.

7. Jús bēgote mandagey; kas jus apstabde, tiesôs neklausyti?

8. Toks pérkalbējims ne esti nů to, kurs jus pawadino.

9. Mážumas raugo wisą tészlą iraugin.

10. Asz nusitikiůs jumis Wieszpatije, jus kitaip ne dumosent. Bet kas jus paklaidin, sawo súdą neszos, kas noris jis butu.

11. Bet asz, mieli brolei, jey dar apipjaustimą apsakau, kamgi asz pérsekinējimus kenczu? taipo butu papiktinimas kryżaus pasilówęs.

12. Důk Diewe, kad taipjau ir tie iszpústiti butu, kurie jus supàinoj.

13. Bet jús, mieli brolei, este

ant walnybês pawadinti, todēl dabókities, jeib per tą walnybę kunui wálês ne bůtumbit, bet per méilę szlúzikit kits kitam.
14. Nēs wisi prisákimai wiename zodije iszpildomi yra, tamè: mylēk sawo ártimą, kaip pats sawę!
15. Bet jey tarp sawęs kremtaties ir ryjaties, tay dabókities, kad tarp sawęs ne butumbit suēsti.
16. Bet asz sakau: elgkities Dwáséje, tay kuno geidulus ne iszpildisite.
17. Nēs kunas geidzia priesz Dwásę, ir Dwáse priesz kuną, tůdu yra priesz kits kitą, kad ne dárote, ką jús norite.
18. Bet jey Dwásês wédami, tay ne este po zokanu.
19. Bet regimi yra darbai kuno, kaip antay: wenczawonystês pérzengimas, kekszyste, neczystybe, newiezlibyste,
20. Balwonû gárbinimas, zynyste, neprietelyste, barnis, pawydējimas, rustybe, nesandora, nesutikims, skirtumai, neapykanta, razbajyste,
21. Girtáwimas, apsirijimas, ir kas tiems lygu; apie kurus jums pirm sakiau ir dar pirm sakau, kad, kurie tai dáro, karalystę Diewo ne gaus i dalykus.
22. Bet Dwásês waisus yra méile, dzaugsmas, pakájus, kantrumas, meilingumas, gerybe, tikējimas, romybe, wiezlibyste.
23. Priesz tokius ne esti zokanas.
24. Bet kurie Kristui priklauso, tie kryzawoj sawo kuną draug su geiduleis ir úzsigeidimais.
25. Jey Dwásēje gywi esme, tay Dwásēje ir elgkimies.
26. Ne bukime noptósni gyrpelnei, kits kitą ipykinti ir ne apkésti.

6. Pérskyrimas.

Romybę ir gerybę pilditi.

Mieli brolei, jey butu zmogus kůmi nusidējęs, tay atgélbēkit, ji su roma dwasè, kurie dwásiszki este. Ir dabokis ant sawęs, jeib ir tu ne butumbei pagunditas.
2. Kits kito násztą nészkite, ir taipo iszpildisite zokaną Kristaus.
3. Bet jey kas saw régisi kas ēsąs, nieku budamas, tas pats sawę prigáuna.
4. Bēt koznas temēgin sawo paties dárbą, tay jis pats sawije gyrų turēs, ir ne kitame.
5. Nēs koznas sawo násztą neszós.
6. Bet kursai pamokinamas

yra Diewo żodżù, tas wisą gé-
rą te nudalija tam, kurs ji mo-
kin.
7. Ne klajokite; Diewas ne
apsijůkdinas. Nēsa ką żmogus
sēja, tai ir dagós.
8. Kurs ant sawo kuno sēja,
tas nů kuno prápulti dagós.
Bet kurs ant Dwásês sēja, tas
nů Dwásês ámżiną gywasti da-
gós.
9. Bet gér darykime ir ne pa-
ilskime, nēs sawo czēsu dagó-
sime be palowimo.
10. Togidēl, koley dar czēso
turime, tay gér darykim wi-
siems, bet ypaczey wienôs wie-
rôs su mumis ēsantiems.
11. Wey, kaip daug żodżeis
aß jums raßiau sawo paties
rankà.
12. Kurie nor kitiems patikti
pagal kuną, tie jus wercza ap-
sipjaustitis, bet dēl to, kad ne
kryżumi Kristaus pérsekinējami
butu.
13. Nēsa ir tie pátys, kurie
apipjaustidinas, ne pildo żoka-
ną, bet jie nor, kad jús důtum-
bit apsipjaustitis, kad jie girtusi
iß jusû kuno.
14. Bet apsaugok Diewe, man
ko girtisi, kaip tikt kryżaus mu-
sû Pono Jēżaus Kristaus, per
kuri man swietas yra nukryża-
wotas, ir aß swietui.
15. Nēs Kristuje Jēżuje ney
apipjaustimas kam déra, ney
neapipjaustimas, bet naujas
sutwērimas.
16. Ir kurie pagal ßi istá-
timą elgiasi, ant tû te esie pa-
kájus ir mielaßirdingyste Die-
wo, ir ant Jzraēlio Diewo!
17. Tolaus nieks manę te
ne sunkin; nēsa aß neßoju ży-
mes Pono Jēżaus ant sawo
kuno.
18. Malone musû Pono Jē-
żaus Kristaus t'esie su jusû
dwasè, mieli brolei. Amen.

Galatenams sústa iß Rymo.

Gromata ßwento Powilo Epēzionams.

1. Pérskyrimas.

Dēkawojimas uż malonês ißrinkimą; malda uż wierôs praplátinimą.

Powilas, Apáßtalas Jēżaus Kristaus per Diewo wálę, ßwentiems Epēze ir tikintiems Kristuje Jēżuje:
2. Malone t' esie su jumis ir pakájus nůg Diewo musû Tēwo, ir Pono Jēżaus Kristaus!

3. Pasžlowintas t' esie Die-
was ir Tēwas Pono musû
Jēzaus Kristaus, kurs mus żeg-
nójo wisokia dwásiszka żegnonè
dangiszkůse lobjůse, per Kristų.
4. Kaip jis ir mus iszrinkęs
yra per tą pati, pirm ne kaip
swieto gruntas dētas buwo,
jeib butumbim szwenti ir ne-
bártini po jo akiû, méilēje;
5. Ir paskyre mus saw pa-
cziam i waikystę, per Jēzų
Kristų, pagal pasimēgimą sawo
wálês,
6. Ant laupsês sawo szlowin-
gôs malonês, per kurę jis mus
saw itinkanczeis padáre tamè
Mylimamè;
7. Kuriamè mes turim atpir-
kimą per jo kraują, butent grie-
kû atleidimą, pagal bagotystę
jo malonês;
8. Kuri mums bagotingay
nudalyta yra wisokioje iszmin-
tije ir iszmánime.
9. Ir dáwe mums żinoti pa-
slēptinę sawo wálês, pagal sa-
wo pasimēgimą, ir tą paczę per
ji pranészdino,
10. Jeib apsakyta butu, czē-
sui iszsipildzus, kad wisi daiktai
po wiena galwa suglausti butu
Kristuje, tiek danguje, tiek ant
żémês ēsą, per ji pati.
11. Per kuri ir mes tēwonystę
gáwome, pirm paskirti budami,
pagal apsiēmimą to, kurs wi-
sus dáiktus isztaiso, pagal rodą
sawo wálês;
12. Jeib mes kas butumbim
ant laupsês jo szlowês, kurie
pirm to nusitikējom Kristumi.
13. Per kuri ir jús girdējot żodi
tiesôs, butent Ewangēlią apie
jusû iszgánimą, per kuri ir jús,
kad tikējot, użpéczwētiti este su
szwentà Dwasè pażadējimo,
14. Kuri yra pradůtka musû
tēwiszkês, musû atpirkimui, kad
butumbim jo pasawintiejie ant
laupsês jo szlowês.
15. Todēl ir asz iszgirdęs apie
tikējimą jusû i Poną Jēzų, ir
apie jusû méilę priesz wisus
szwentůsus,
16. Nepaláuju dēkawoti uż
jus, minēdams jusû sawo mal-
dosa,
17. Kad Diewas musû Pono
Jēzaus Kristaus, Tēwas szlo-
wês, důtu jums Dwásę iszmin-
tiês ir apreiszkimo ant jo iszpa-
żinimo;
18. Ir apszwiestas akis jusû
iszmánimo, kad jús iszpażin-
tumbit, kursai yra nusitikēji-
mas jusû pawadinimo, ir kuri
yra bagotyste jo szlowingôs tē-
wiszkês jo szwentůse;
19. Ir kuri yra apstinga di-
dybe jo maciês nusump', kurie
mes tikim, pagal dárbą jo mac-
ningôs drutybês,
20. Kurę jis iszrode Kristuje,

kad ji isz numirusiû prikēle ir
pasodino po sawo deszinês dan-
guje,
21. Ant wisû kunigaikszczû
ir waldzû ir galybjû ir po-
nyscziû, ir kas gal wardù wa-
dinama buti, ne tiktay szimè,
bet ir busenczame swiete.
22. Ir wisus dáiktus po jo
kojû padējo, ir istáte ji galwa
surinkimo, ant wiso,
23. Kurs yra jo kunas, bu-
tent pilnybe to, kurs wislab
wisůse iszpildo.

2. Pérskyrimas.

Zmogaus wárgas be Kristaus; o isz-
ganytingas pasiwedims su Kristumi.

Irgi jús kaip buwote numirę
pérzengimůse ir griekůse,
2. Kuriůse jús pirma elgēties
pagal budą szio swieto ir pa-
gal kunigaikszti, kurs padan-
gēsa ponawója, butent pagal
tą dwásę, kuri szimè czēsè sawo
dárbą tur waikůse netikējimo.
3. Tarp kuriû ir mes wisi pirm
to elgēmies geidulůse sawo ku-
no, darydami wálę kuno bey
dumôs; ir buwome waikai kérsz-
to isz prigimtiês, lygey kaip ir
kiti.
4. Bet Diewas, kurs bagotas
yra mielaszirdingystēje, dēl sa-
wo didês méilês, kure mus my-
lējo,
5. Kaip buwome numirę grie-
kůse, mus gywais padáre su
Kristumi, (nēs isz malonês isz-
ganytais pastójot,)
6. Ir mus su jůmi prikēle ir
su jůmi iszkēle i dangiszką gy-
wénimą, Kristuje Jēzuje;
7. Jeib iszroditu busenczůse
czēsůse apstingą bagotyste sawo
malonês, isz sawo gerybês ant
musû, Kristuje Jēsuje.
8. Nēs isz malonês iszganyti
pastójote, per tikējimą, ir tai ne
isz sawęs, Diewo tai dowana
yra.
9. Ne isz darbû, jeib ne kas
girtusi.
10. Nēs mes esme jo dárbas,
sutwérti Kristuje Jēzuje ge-
riems darbams, ant kuriû mus
Diewas pirm pritaise, kad tůse
elgtumbimies.
11. Todēl atsiminkite to, kad
jús, kurie pirm to pagal kuną
buwote pagonai ir neapipjau-
stimu wadinami nů tû, kurie
wadinami yra apipjaustimu
pagal kuną, kurs rankà déstis;
12. Kad jús tů czēsù buwote
be Kristaus, swétimi ir atto-
linti nů miesczonystès Izrael,
ir swétimi nů testamentû pa-
żadējimo, todēley ne turēdami
ney jókio lúkestiês, ir buwote
be Diewo swiete.
13. Bet dabar, kurie Kristuje
Jēzuje este, ir pirm to attolin-

ti buwote, prisiártinote dabar
per krauja Kristaus.
14. Nēs jis yra musû paká-
jus, kurs iß abiejû wieną pa-
dáre, ißardydams tworą, kuri
tarpe buwo, tûmi, kad jis per
sawo kuną atēme neprietelystę;
15. Butent zokaną, kurs pri-
sákimůse statytas buwo, kad jis
iß dwiejû wieną nauja żmogų
pats per sawę sutwértu ir pa-
kájų padarytu.
16. Ir kad jis abiejus sudé-
rintu su Diewù, wiename kú-
ne, per kryżų, nużawinęs ne-
prietelystę per sawę pati.
17. Ir atējęs, apsáke Ewan-
gēliojė pakájų, jums, kurie toli
buwote, ir tiems, kurie arti
buwo.
18. Nēs per ji turime priē-
jimą abieji wienoje Dwásēje
Tēwop'.
19. Taygi daugiaus ne este
swétimi ir sweczei, bet mies-
czonys su ßwentaiseis ir na-
mißkei Diewo;
20. Pabudawoti aut grunto
Apáßtalû ir prárakû, kur Jē-
zus Kristus kampinis akmů yra,
21. Ant kurio wisa budawone
sutaisyta, auga i ßwentą baż-
nyczia Wießpatije.
22. Ant kurio ir jús podraug
budawojami este, Diewo gy-
wénimui Dwásēje.

3. Perskyrimas.

Pagyrimas Diewo żódzio sákimo, kaip prisiwertimo dawádo.

Dēl to aß, Powilas, kalinys
esmi Kristaus Jēzaus uż jus
pagonus,
2. Kadangi girdējote apie urē-
dą malonês Diewo, kuri man
iki jusû důta yra,
3. Kad man żinoma pastójo
ßi paslēptine per apreißkimą,
taip aß jau pirmay trumpin-
teley raßiau;
4. Iß to, jey jús skaitot, su-
prásti galite mano ißmánimą
apie paslēptinę Kristaus,
5. Kuri ne buwo apsakyta
pirmůse czēsůse żmonû wai-
kams, kaip dabar apréikßta yra
jo ßwentiems Apáßtalams ir
prárakams per Dwásę;
6. Butent, kad pagonai draug-
dalininkai yra ir daug ikúniti
ir dalywi jo żadējimo Kristuje,
per Ewangēlią.
7. Kuriôs tarnù pastójau, pa-
gal dówaną iß malonês Diewo,
kuri man pagal jo gálinczę ma-
ci důta esti.
8. Man mażáusam tarp wisû
ßwentujû důta esti ßi malone,
tarp pagonû apsakyti tą ne iß-
tyrinējamą bagotystę Kristaus,
9. Ir apßwiesti kożną, kuri
yra draugyste paslēptinês, kuri
nů pradżôs swieto paslēpta bu-

wo Diewije, kurs wisus dáiktus sutwēre, per Jēzų Kristų.

10. Kad dabar iszsireiksztu kunigaiksztyſtēms ir ponyſtēms danguje, prie surinkimo, tuleropa iszmintis Diewo,

11. Pagal apsiēmimą isz pradżôs swieto, kurę iszpilde Kristuje Jēzuje, musû Wieszpatije;

12. Per kuri mes turim drasumą ir priējimą wisamè nusitikējime, per tikējimą į ji.

13. Todēl meldżu, kad ne pailstumbit mano wargû dēley, kurus kenczu uż jus, kurie yra jusû garbē.

14. Dēl to palenkiu sawo kielius tēwop musû Pono Jēzaus Kristaus,

15. Kurs tikras Tēwas yra ant wiso, kas waikais wadinama danguje ir ant żémês,

16. Kad dûtu jums stiprybę pagal bagotystę sawo szlowês, macneis pastoti per sawo Dwásę widutiname żmoguje,

17. Ir Kristui gywénti per tikējimą jusû szirdisa ir per méilę iszáknytiems ir nugruntawotiems buti;

18. Kad galētumbite supràsti su wisais szwentaiseis, kas yra platùmas ir ilgùmas ir gilybe ir auksztybe;

19. Ir iszpażinti, kad Kristų mylēti geràus yra, ne kaip wislab żinoti, jeib papilditi butumbit wisokia pilnystè Diewo.

20. Bet tam, kurs apstingay gal daryti ant wiso, ką mes meldżame ir pérmanome, pagal stiprybę, musije dáranczę,

21. Tam t'esie garbē surinkimè, kurs yra Kristuje Jēzuje wisûse czēsûse nů ámżiû iki ámżiû. Amen.

4. Pèrskyrimas.

Pagraudénimas ant nobażnystês ir wienybês.

Taygi graudenu jus, asz kalinys Wieszpatije, idant elgtumbities, kaip paréitis jusû pawadinimui, kuriamè pawadinti este,

2. Su wisokia pakarnyste ir romybe, su kantrumu, késdami kits kitą méilēje;

3. Ir bukite weikus laikyti wienybę dwásēje, per ryszį pakájaus.

4. Wienas kunas, ir wiena dwáse; kaip ir pawadinti este wienam lúkescżui jusû pawadinimo.

5. Wiens Wieszpats, wiens tikējimas, wiens kriksztas,

6. Wiens Diewas ir Tēwas musû wisû, kurs yra ant jusû wisû, ir per jus wisus, ir jusûse wisûse.

7. Bet kiekwienam isz musû

būta esti malone pagal mierą dowanôs Kristaus.
8. Todēl sako jis: Jis aukßtyn užženge ir kalējimą àpkale, ir žmonēms dowanas dáwe.
9. Bet kad jis užženge, kas tai kitkas, kaip kad pirma į apatines wietas žémês nuženge?
10. Kurs nuženge, tas yra tas pats, kurs užženge aukßczaus wisû dangû, jeib wiską papildytu.
11. Ir jis įstáte kitus Apáßtalais, kitus prárakais, kitus ēwangēlistais, kitus ganytojeis ir mokįtojeis.
12. Kad ßwentieji pritaisomi butu darbop' urēdo, per kurį kunas Kristaus budawojams butu;
13. Iki wisi prieisime į wieneropą tikējimą ir ißpažinimą Sunaus Diewo, ir pastosim tóbulu wyru, užaugę į mierą tóbulo ámžio Kristaus;
14. Jeib daugiaus ne butumbim waikai ir ne dûtumbimies lingotis ir subotis wisokeis wējais pamókslo, per buklystę žmonû ir wylų, kûmi mus tyko ißwadžoti.
15. Bet tiesą jēßkokim méilēje ir augkime wisûse dalykûse tamè, kurs galwa yra, Kristus;
16. Iß kurio wisas kunas sutaisytas, ir wiens sánaris prie antro sánario kába, per wisus sánarius, per kurus wiens antram padeda, pagal dárbą kiekwieno sánario sawo mieroje, ir daro, kad kunas auga ant sawo paties pasigérinimo, ir tai wislab méilēje.
17. Taygi dabar aß sakau ir lùdiju Wießpatije, jeib jús daugiaus ne elgtumbities, kaip kiti pagonai elgiasi niekystēje sawo úmo;
18. Kuriû protas aptémęs yra ir attolinti yra nů gywastiês, kursai iß Diewo yra, per neißmánimą, jûse ēsantį, per aklumą jû ßirdiês;
19. Kurie pasiléidę yra ir pasidůda bjaurybei, pildidami wisokią neczystybę draug su godu.
20. Bet jús Kristų ne taipo ißmókote,
21. Jéygu kitaip girdējot apie jį ir jamè mokįti este, kaip Jēžuje tikra wiernybe yra.
22. Taygi atmèskite nů sawęs pagal pirmąjį elgimą sénąjį žmogų, kurs per geidulus priwilojanczius sawę pagadinas;
23. Bet atsinaujinkite dwásēje sawo úmo;
24. Ir apsiwilkities nauju žmogumi, kurs pagal Diewą sutwértas yra, tikroje teisybēje ir ßwentybēje.

25. Todēl padēkite melus ir kalbēkit tiesą, kožnas su sawo ártimu, kadangi mes tarp sawęs sánarei esme.

26. Kerszidami ne susigrieszikite; ne důkite saulei nusiléisti ant sawo kérszto.

27. Ir ne důkit wietą blûžnitojui.

28. Kurs wogęs yra, daugiaus te ne wagie, bet te dirb ir te dáro rankomis, kas gér yra, kad turētu ko důti reikalingamjam.

29. Te ne iszeit ney jokia bjauri kalba isz jusû burnôs, bet kas naudinga yra pasigérinimui, kur reikals yra, jeib mandagu butu klausytis.

30. Ir n'apsmutnikite szwentą Dwásę Diewo, su kure užpéczwētiti este ant dienôs atpirkimo.

31. Wisą kartumą, rustybę ir nársą ir szauksmą ir blûžnijimą, draug su wisokia piktenybe, atmèskite nůg sawęs.

32. Bet bukite su kits kitu prieteliszki, szirdingi, ir atsiléiskit' kits kitam, lygey kaip Diewas jums atléidęs esti Kristuje.

5. Pérskyrimas.

Tolésnis įgraudénimas.

Taygi bukite sekējei Diewo, kaip mieli waikai,

2. Ir wáikszczokit méilēje, lygey kaip ir Kristus mus mylējo ir pats sawę už mus pasidawe, dowanai ir apierai, Diewui ant saldaus kwápo.

3. Bet kekszystês ir wisokiôs neczystybês, arba gódo, tarp jusû ney minēte ne tur minēta buti, kaip szwentiems pridera.

4. Ir gēdiszki žodzei bey durnos kalbos, arba szútka, kurie jums ne půlas, bet labjaus dēkawojimas.

5. Nēs tai turit žinoti, kad ney wiens kekszininks, arba neczystas, arba godingas (kurs yra balwonû tárnas), ne tur dalyko karalystēje Kristaus ir Diewo.

6. Ney wiens jus te ne iszwadzoja noprósnais žodzeis; nēs tokiû dēley ateit kersztas Diewo ant waikû netikējimo.

7. Todēl ne bukit jû draugai.

8. Nēs jús buwote pirm to tamsybe, bet dabar este szwiesybe Wieszpatije.

9. Wàikszczokit kaip waikai szwiesybês. Nēs Dwásês waisus yra wisokia lengwaszirdyste, ir teisybe, ir tiesa.

10. Ir iszmēginkite, kas įtinka Wieszpaczui.

11. Ir ne draugaláukit su newaisingais tamsybês darbais, bet jû labjaus pabárkite jûs.

12. Nēsa kas jû slapczey dá-
roma, to ir gēda sakyti.
13. Bet wisi tie dáiktai zino-
mi pastoja, kad nů šwiesybês
pabarami yra. Nēs wis, kas
apsireíškia; tai šwiesybe yra.
14. Togidēl sako: pabùsk, kurs
tu miegi, ir kélkis iš numiru-
siû, tay tawę Kristus apšwies.
15. Taygi dabókities, kaip
akylay elgtumbities, ne kaip
neišmintingi, bet kaip' išmin-
tingi.
16. Prisidabokities czēso; nē-
sa pikti yra czēsai.
17. Dēl to ne bukit neišmá-
nq, bet išmánq, kuri yra walè
Wiešpatiês.
18. Ir ne apsigérkit' wynù,
iš ko bjaurus nusidējimai ran-
dasi, bet bukit papildìti Dwasè,
19. Kalbēdami tarp sawęs su
psalmais ir laupsês giesmēmis
ir dwásiškomis giesmēmis; gie-
dokite ir záiskite Wiešpaczui
sawo širdije;
20. Dēkawodami wisada uź
wislab Diewui ir Tēwui, war-
dan musû Pono Jēzaus Kri-
staus;
21. Ir kits kitam padůti bu-
kite Diewo báimēje.
22. Moteres, padůtos bukite
sawo wyrams, kaip Wiešpa-
czui.
23. Nēsa wyras yra galwa
moters, kaipo ir Kristus yra
galwa sawo surinkimo, ir jis
esti sawo kuno išganytojis.
24. Bet lygey kaipo surin-
kimas padůtas esti Kristui, tai-
po ir moteres sawo wyrams,
wisůse dáiktůse.
25. Jús wyrai, mylēkite sa-
wo moteres, kaip ir Kristus
mylējo surinkimq ir pats sawę
uź ji esti pasidáwęs.
26. Jeib ji pašwéstu ir czy-
stijo ji wandens pērimù zodije,
27. Kad ji saw paczám pa-
gatáwitu šlowną draugystę, ne
turinczę ney jókio darkùmo ar-
ba raukšlo, arba ko kito tam
lygaus, bet kad butu šwenta
ir nekáltinima.
28. Taipo tur ir wyrai sawo
moteres mylēti, kaip sawo pa-
czû kunus. Kurs sawo moteri
myl, tas pats sawę myl.
29. Nēs niekaday ney wiens
sawo kunq n'apykantoje ne' tu-
rējo, bet pén ir kawoja ji, ly-
gey kaip ir Wiešpats surinkimq.
30. Nēs mes esme sánareis
jo kuno, iš jo kuno ir iš jo
kaulû.
31. Dēl to zmogus palikęs
tēwq ir mótinq, prisiglausis
prie sawo moters, ir bus jůdu
wiens kunas.
32. Ta paslēptine yra dide;
bet aš sakau apie Kristų ir su-
rinkimq.
33. Taczau ir jús, ir kiek-

wienas, te myl sawo moteri, kaip pats sawę, bet moterißke tesibijo wyro.

6. Pérſkyrimas.

Krikßczonißkû namû toblyczia; dwasißkû ginklû namai.

Jús waikai, klausykite gimdytojû sawo, Wießpatije; nēs tai wertà.
2. Garbink tēwą ir motiną, tas esti pirmasis prisákimas, žadējimą turis:
3. Kad taw geray pasiséktu ir ilgay patéktumbei ant žémês.
4. Ir jús tēwai, ne ipykikit sawo waikus, bet užauginkite jůs pamokinime ir drausmēje Wießpatiespi.
5. Jús bernai, klausykite sawo kunißkû ponû, su baime ir su drebējimu, wiernybēje sawo ßirdiês, kaipo Kristui,
6. Ne tarnáudami tiktay po akiû, kaip žmonēms itiktinay, bet kaip tarnai Kristaus, jeib jús tokią Diewo wálę pildитumbit' iß ßirdiês, su gerà walè.
7. Tarkities Wießpaczui tarnàują, ir ne žmonēms;
8. Ir žinokit, ką kiekwiens géro darys, tąjau nů Wießpatiês gaus, ar butu bérnas, ar butu wálnas.
9. Ir jús ponai, toktaijau darykite su jeis ir laukities nů grumždimo, žinodami, kad ir jús ant sawęs turite Wießpati danguje, neatbojanti ney jókio žmogaus.
10. Galáusey, mano brolei, bukit druti Wießpatije ir mácēje jo drutybês!
11. Apsiwilkit ßárwu Diewo, kad galētumbit' ißstowēti prieß buklus užkabinējimus wélino.
12. Nēs mes ne turim' kowóti su kunu bey kraujù, bet su kunigàikßczeis ir sylingaiseis, butent su ponais swieto, kurie tamsybēje ßio swieto ponawója, su piktomis dwásēmis po dangumi.
13. Todēley, nutwérkite Diewo ßarwą, jeib piktoj dienoj atsisténgti galētumbit ir wislab geray atlikę, wirßų gáutumbit'.
14. Taygi stowēkit apsijůsę sawo strēnas su tiesa, ir apsiwilkę pancērum teisybês;
15. Ir ant kojų sopagůti, kaip gatawi apsakyti Ewangēlią pakájaus, per kurę jús pagatáwiti este.
16. Bet pirm wisû daiktû nutwerkit tikējimo skydą, kuriůmi gálit ißgesyti wisas ugningas strēlas piktojo.
17. Ir imkit ßalmą ißgánimo ir kárdą Dwásês, kurs yra Diewo žodis.
18. Ir melskities wisados wisosè reikmenēse, su malda ir

práßimu dwáſēje, ir budēkit priegtam, nepaláudami praßydami už wiſus ßwentůſus,
19. Ir už manę, kad man důta butu, žodi ſu draſù atwērimu ſawo burnôs ſakyti, jeib žinomą darycžau paſlēptinę Ewangēliôs,
20. Kuriôs páſlas aß eſmi lencugůſe, jeib tůſe dráſey elgczàus, ir kalbēczau, kaipo paréitiſi.
21. Bet jeib ir jús žinotumbit', kaip ſu manimi yra, ir ką aß weikiu, tai wis jums pranèß Tykikus, mano mielas brolis ir wiernas tárnas Wießpatije,
22. Kurį ſunczau pas jus, dēl to, kad žinotumbit', kaip ſu manim déſtis, ir jeib jis palinkſmintu juſû ßirdis.
23. Pakájus t' eſie broliams, ir méile ſu tikējimu, nůg Diewo Tēwo, ir Pono Jēzaus Kriſtaus.
24. Malone t' eſie ſu wiſais tais, kurie myl muſû Poną Jēzų Kriſtų nepaláutinay. Amen.

Raßyta iß Rymo Efezionams, per Tykiką.

Gromata ßwento Powilo Pilippenſams.

1. Pérſkyrimas.

Powilo dēkawojimas, ir graudénimas ant twirtôs tikējimo kowôs.

Powilas ir Timotējus, tarnudu Jēzaus Kriſtaus, wiſiems ßwentiems Kriſtuje Jēzuje, kurie yra Pilippe, draug ſu wyſkupais ir tarnais:
2. Malone t' eſie ſu jumis, ir pakájus nůg Diewo muſû Tēwo, ir Pono Jēzaus Kriſtaus.
3. Aß dēkawoju ſawam Diewui, kiek kartû juſû atſimenu,
4. (Koktai aß wiſados darau wiſoſa ſawo maldoſa už jus wiſus, ſu dżaugſmu beſimelſdams,)
5. Už juſû draugyſtę Ewangēlioje, nůg pirmoſês dienôs iki ßoley;
6. Geray apie tai nuſitikēdams, kad tas, kurs pradējo juſije tą gérą dárbą, tas tą ir pabaigs iki dienai Jēzaus Kriſtaus.
7. Kaipgi man tai werta, ßitaipo apie jus wiſus dumoti, todēl, kad aß jus ſawo ßirdije turu, ßimè ſawo kalējime, kuriamè Ewangēlią užtaru ir patwirtinu, kaip kurie wiſi ſu manimi tòs malonês dalywi eſte.
8. Nēs Diews yra mano li-

dininku, kaip asz jusû wisû isz
szirdiês dugno iszsiilgstu Kri=
stuje Jēzuje.
9. Ir to meldzůs, jeib jusû
méile jů ilgiaus, jů apstingésne
pastotu wisokiame iszpazinimè
ir iszty̆rime,
10. Jeib galētumbit iszmēgin=
ti, kas geráusa, kad butumbit
czy̆sti ir be pazeidimo, iki die=
nai Kristaus,
11. Papilditi waisumis tei=
sy̆bês, kurie per Jēzų Kristų
nusidůd jusije, ant garbês ir
laupsês Diewo.
12. Bet asz jums zinę důmi,
mieli brolei, kad tai, kas su ma=
nim' déstis, ant didésnio Ewan=
gēliôs praplátinimo nusidawe;
13. Taipo kad mano ry̆szei
iszsireíszke Kristuje po wisus
súdo namus ir wisus kitus;
14. Ir daug broliû Wiesz=
patije, isz mano ry̆sziû nusiti=
kējimą gáwę, jů drasesni pastó=
jo, zodi saky̆ti be baimês.
15. Kiti tiesà apsáko Kristų
ir isz páwy̆do ir isz nesándorôs,
bet kiti isz gerôs misliês.
16. Anie apsáko Kristų isz
waido, ir ne tikray̆; nēs jie
mislija, koki wárgą nori pri=
důti mano ry̆sziams;
17. Bet szie isz méilês; nēs jie
zino, kad dēl uztarimo Ewan=
gēliôs czę gulù.
18. Kasgi tai? kad tiktay̆
Kristus apsákomas butu wiso=
kiu budu, ar tai butu newier=
nay̆, ar wiernay̆; taczau asz
dzaugiůs tůmi ir dzaugsůs.
19. Nēs asz zinau, kad man
tai derēs ant iszgánimo, per
jusû maldą, ir per pagálbą
Dwásês Jēzaus Kristaus.
20. Kaip galáusey̆ asz laukiu
ir nusitikiu, kad ney̆ jokiamè
dáikte gēdoje ne busu, bet jeib
su wisokiu drásumu, ly̆g kaip
wisados, taip ir dabar Kristus
aukszty̆ pagárbintas butu ant
mano kuno, ar per gy̆wasti, ar
per smerti.
21. Nēsa Kristus y̆ra mano
gy̆wastis, ir mirti man nauda.
22. Bet kadangi kúne gy̆wam
buti, déra daugius waisaus
prowy̆ti, tai asz ne zinau, katrą
skirtis turēczau.
23. Nēsa ábejets man macney̆
prigul. Asz geidzu iszwálnitas
ir su Kristumi buti, toktai ir
geraus butu;
24. Bet labjaus priwalu y̆ra,
kúne pasilikti jusû dēley̆.
25. Ir tai tikray̆ nusitikēdams
zinau, pasiliksęs ir pas jus wi=
sus podrauge busęs, jums ant
augimo ir ant dzaugsmo tikē=
jimo;
26. Kad jús didey̆ pasigirti
galētumbit Kristuje Jēzuje ma=
nimi, per mano sugry̆zimą pas
jus.

27. Elgkities tiktay wertay Ewangeliai Kristaus, jeib, ar asz parējęs regēczau jus, arba ne pribudams apie jus girdē-czau, jús stowētumbit wienoje dwáséje ir wiena szirdze, ir draug su mumis kowótumbit uż wierą Ewangeliôs,
28. Ir ney wiename dáikte ne nusigástumbit prieszininkû; kok-tai jiems yra źénklu prażûdi-mo, bet jums iszgánimo, ir tai nů Diewo.
29. Nēsa jums důta yra, dēley Kristaus toktay daryti, kad i ji ne tiktay tikētumbit, bet ir jo dēley kentētumbit;
30. Turēdami tą paczę kową, kurę ant manęs mátēt ir da-bar nů manęs girdit.

2. Pérskyrimas.

Pasiżéminimas ir paáuksztinimas Kri-staus.

Dēl to, jey jusije koks grau-dénimas Kristuje, jey koks pa-linksminojimas méilês, jey ko-kia dwásês draugyste, jey kokia yra szirdinga méile ir miela-szirdingyste,
2. Tay iszpildikite mano dzaugsmą, kad wienôs dumôs butumbit, lygę méilę turēdami, bey wienôs szirdiês ir wienôs misliês budami,
3. Nieko ne darydami per waidą, arba niekingą garbę, bet per pasiżéminimą laikykit tarp sawęs kits kitą didésni uż sawę pati.
4. Ir kiekwiens te ne wéiżd ant to, kas jo yra, bet ant to, kas kito yra.
5. Bet kożnas t' esie tôs du-môs, kokiôs ir Jēzus Kristus buwo;
6. Kursai, norint Diewo pa-wéikslu buwo, ne laike tái per plēszimą, Diewui lygus buti.
7. Bet pats pasimáżino ir priēmęs tarno pawéikslą, pa-stójo lygus kitám żmógui, ir elgimůse ràstas buwo kaip żmogus.
8. Jis pats pasiżémino ir paklusnus buwo iki smertiês, iki smertiês kryżaus.
9. Todēl Diewas ji ir didey paáuksztino ir dáwe jam wár-dą kurs uż wisus wardus yra;
10. Kad wardan Jēzaus klauptusi wisû kielei, tû, kurie danguje, ir ant żémês, ir po żemè yra;
11. Ir wisi lieżuwjei iszpa-żintu, Jēzų Kristų ēsanti Wiesz-patimi, ant garbês Diewo Tēwo.
12. Taipo, mano mielieji, kaip wisados buwote paklusnus, ne tiktay man pas jus b'ēsant, bet ir dabar jů daugiaus man pas jus n'ēsant, rúpinkities

ißganytais pastóti, su báime ir su drebējimu.

13. Nēs Diewo yra, kurs júsije dáro ir norēt, ir ißpildit, pagal sawo pasimēgimą.

14. Darykite wiską be murmējimo ir be abejójimo;

15. Jeib butumbit nekalti ir wierni, ir Diewo waikai, nebártini widuje tarp piktôs ir pérkreiptôs giminês, tarp kuriôs jús ßwieczat kaip żwakes swiete;

16. Tůmi, kad laikot żodi gywastiês, man ant gyraus dienoje Kristaus, kad aß ne noprósnay bēgęs, ney noprósnay dirbęs buczau.

17. Ir norint apierawojams esmi dēley apierôs ir Diewo ßlúżbôs jusû tikējimo, taczau aß dżaugiůs ir podraug dżaugiůs su jumis wisais.

18. Dēl to ir jus dżaugkitēs, ir drauge su manimi dżaugkitēs!

19. Bet aß nusitikiu Pone Jēżuje, kad aß Timotēją wéikey pas jus súsęs, jeib ir aß atgaiwintas buczau, ißtyręs, kaip su jumis dēstis.

20. Nēs ney wieno ne turu, kurs su manimi taipo wienôs dumôs butu, kurs taip ßirdingay uż jus rúpintusi.

21. Nēs jie wisi sawojo jēßko, ne kas Jēżaus Kristaus yra.

22. Bet jús żinote, kad jis tikras yra, nēsa kaip waikas tēwui, taip jis su manimi ßlúżijo prie Ewangēliôs.

23. Tą páti, nusitikiu, súsęs, bile ißtyręs busu, kaip su manimi yra.

24. Bet nusitikiu Wießpatije, ir aß pats bewéikey ateisęs.

25. Bet man priwalu rodēs, broli Epaprodità pas jus sústi, kurs mano pagálbininks ir draugkareiwis, bey jusû Apáßtalas, ir mano réikmenês tárnas yra.

26. Kadangi jisai jusû wisû ißsiilgo ir didey rúpinosi dēl to, kad jús buwot' girdēję, ji sirgusi.

27. Ir tiesà jis sirgo mirtinay, bet Diewas ant jo susimilo; bet ne tiktay ant jo, bet ir ant manęs, kad ne turēczau smutnybę ant smutnybês.

28. Bet aß ji jů skubjaus sunczau, kad ji ißwydę iß naujo dżaugtumbitēs, ogi ir aß jů mażaus smutnybês turēczau.

29. Taygi priimkit ji Wießpatije, su wisokiu dżaugsmu, ir tokius garbēje laikykit'.

30. Nēs dēley Kristaus dárbo smerczui taip arti buwo priējęs, per menką laikydams sawo gywasti, jeib jusû wietoje man ßlúżitu.

3. Pérskyrimas.

Apie teisybę tikējimo prieß netrikrus Apáßtalus.

Galáusey, mieli brolei, dzaugkitēs Wießpatije! kad aß jums wis tus paczus dáiktus raßau, ne gailůs, bet jums tai déra ant padrútinimo.

2. Dabókite ant ßunû, dabókite ant piktû darbininkû, dabókite ant pérsiskyrimo.

3. Nēs mes esme apipjaustimas, kurie mes Diewui Dwásēje ßlúźijame ir giramies Kristumi Jēzumi, ir ne nusitikime kúnu.

4. Kaczeyg ir aß turu, iß kuno kůmi girtisi. Jey kitam kam régis, buk jis galētu iß kuno girtisi, aß jû daugiaus.

5. Aß aßmą dieną appjaustitas esmi, aß iß źmonû Jzraêlio, iß giminês Benjamin, Zydas iß Zydû ir pagal zokaną Parizēußas,

6. Pagal źēlawójimą pérsekinētojis surinkimo, pagal teisybę zokane nebártin's buwęs.

7. Bet kas man pelnu buwo, tai dēl Kristaus laikiau per ißkádą.

8. Nēs aß wislab per ißkádą laikau dēl apstingo ißpaźinimo Kristaus Jēzaus, mano Wießpatiês, dēl kurio aß wis per ißkádą laikiau, ir laikau uź purwą, kad aß Kristų laimēczau;

9. Jr buczau ißrastas jamè, ne turis sawo teisybę iß zokano, bet kuri per tikējimą į Kristų ateit, butent teisybe, kuri iß Diewo, tikējimui prirokójama;

10. Paźinti jį ir máci jo prisikēlimo ir draugystę jo kentējimû, kad jo smerczui lygus buczau;

11. Jeib prieß ateiczau prisikēlimui iß numirusiû;

12. Ne, kaip kad jau buczau nutwēręs, arba jau tobulas buczau, bet aß tai sekioju, kad galēczau nutwérti, kadangi Jēzaus Kristaus nutwértas esmi.

13. Mano brolei, aß dar ne tarůs ēsas nutwēręs. Bet wieną sakau: aß uźmirßtu, kas uźpakalije yra, ir tiesůs topi, kas pryßakije yra,

14. Jr bēgu į pastatytą mierį, ant paskirtojo brángiojo laimējimo, kuri ródo dangißkas pawadinimas Diewo Kristuje Jēzuje.

15. Kiek taygi musû tobulais esme, tie tôs wienôs dumôs bukim; ir jeygu kitôs kokiôs dumôs butumbit, tai Diewas jums apréikß.

16. Taczau taipo, kad pagal wieną dawádą, ant kurio parējom, elgtumbimies ir wienôs dumôs butumbim.

17. Sékite manę, mieli brolei, ir dabókite ant tû, kurie

taipo wàikščzoja, kaip mus tu-
rit ant pawéikslo.
18. Nēs daug wàikščzoja,
apie kurus tankey jums sakiau,
ogi dabar ir werkdams jums
sakau, kaip neprietelei kryžaus
Kristaus,
19. Kuriû gálas yra prapůli-
mas, kuriems pilwas yra jû
diewas, kurie gēdoj' garbę jēš-
ko ir kurie apie žémiškus dáik-
tus rúpinas.
20. Bet musû wàikščzojimas
danguje yra, iš tén mes ir láu-
kiame Išganytojo, Wiešpatiês
Jēzaus Kristaus;
21. Kurs niekingą musû kuną
péršwies, kad lygus pastótu jo
péršwiestam kunui, pagal tą
galybę, kuri gal ir wisus dáik-
tus saw padůtus daryti.

4. Pérskyrimas.

Apie dwásišką džaugsmą, ir Pilippensû gerabējystę, Powilui išrodita.

Taipogi, mano mieli ir bran-
gieji brolei, mano džaugsmas
ir mano wainikas, taipo sto-
wēkite Wiešpatije, jús mielieji.
2. Ewodią graudenu aš, ir
Syntykę graudenu aš, kad wie-
nôs dumôs butu Wiešpatije.
3. Aš taipjau ir tawę meldžu,
mano wiernas drauge, užstok
abidwi, kuridwi su manimi
Ewangēliôs dēley kowójo su
Klemencu ir su kitais mano pa-
gálbininkais, kuriû wardai yra
knygosa gywastiês.
4. Džaugkities Wiešpatije wi-
sada, ir wēl sakau: džaugkities.
5. Sawo lengwybę wisiems
žmonēms žinomą darykit'.
Wiešpats arti.
6. Nieko nesirúpinkities, bet
wisůse dáiktůse maldomis ir
prášimais sawo širdiês norē-
jimus su dēkawojimu Diewui
pranéškite.
7. Ir pakájus Diewo, kurs
péreit wisą išmintį, t' apsaugoj
jusû širdis ir jusû umus Kri-
stuje Jēzuje.
8. Tolaus, mieli brolei, kas
tiesa, kas mandagu, kas teisu,
kas wiežliba, kas meilinga, kas
garbinga, jey koks wiežlibu-
mas, jey kokia laupsē, apie tai
dumokite.
9. Ir ko jús prisimokinote ir
priēmēte ir girdējote ir regē-
jote iš manęs, tai darykite;
tay Wiešpats pakájaus bus su
jumis.
10. Bet aš didey pasidžau-
giau Wiešpatije, kad iš naujo
pradējote už manę rúpintis, ka-
džey ir pirm rupintis norē-
jot, bet czēsai tai užtrùkino.
11. Ne sakau tai stokójimo
dēl; nēs aš išmokau, kuriůse
esmi, pasikákdinti.
12. Aš moku pažémintas bu-
ti, ir moku per wiršų turēti.

Aß wisůse dáiktůse ir wisur
esmi ißmokintas: ir buti pasó-
tintas ir álkti, ir apstą turēti
ir stokóti.
13. Aß wis galu per tą, kurs
manę gálinczu dáro, Kristus.
14. Bet taczau jús geray pa-
dárēte, kad mano wargû pasi-
gailējote.
15. Bet jús iß Pilippo žinot,
kaip iß pradžiôs Ewangēliôs,
man ißeinant iß Macēdoniôs,
ney wiens surinkimas su ma-
nim' nesidalijos pagal rokundą,
kiek buwo ißdůta ir kiek buwo
surinkta, kaip tiktay jús wieni.
16. Nēs ir i Tessaloniką sun-
tēt man ant mano réikalo wieną
kartą ir potam wēl wieną kartą.
17. Ne, kad dowanôs jēßko-
czau, bet waisaus jēßkau, kad
apstingas butu jusû rokunde.
18. Nēs aß wislab priēmjau
ir apstingay turu. Aß esmi
papildítas, kad gawau per Epa-
proditą, kas nů jusû atējo, sal-
dus kwápas, priimama apiera,
Diewui itinkanti.
19. Bet mano Diews papil-
dis wisą jusû réikalą pagal
sawo bagotystę ßlowēje, Kri-
stuje Jēzuje.
20. Bet Diewui ir musû Tē-
wui t'esie garbē ant ámžiû ám-
žiû. Amen.
21. Swéikinkite wisus ßwen-
tůsus Kristuje Jēzuje. Swéi-
kina jus brolei su manimi
ēsantieji.
22. Swéikin jus wisi ßwen-
tieji, bet ypaczey tie iß namû
Ciecoraus.
23. Malone musû Pono Jē-
zaus Kristaus t'esie su jumis
wisais. Amen.

Rašyta iß Rymo per Epaproditą.

Gromata ßwento Powilo Kolossensams.

1. Pérskyrimas.

Ißgánimas Kristaus pelnytas, žodije žmonēms pranéßamas.

Powils, Apáßtal's Jēzaus Kri-
staus, per Diewo wálę, ir bro-
lis Timotējus,
2. Szwentiems Kolosse, ir ti-
kintiems broliams Kristuje:
Malone t'esie su jumis ir pa-
kájus nů Diewo musû Tēwo,
ir Pono Jēzaus Kristaus!
3. Mes dēkawojam Diewui
ir Tēwui musû Pono Jēzaus
Kristaus, wisados už jus mels-
dami;
4. Kaipo girdējom apie jusû

tikējimą i Kriſtų Jēzų ir apie méilę prieß wiſus ßwentůſus,

5. Dēley nuſitikējimo, jums danguje paguldyto, apie kuri jús pirma girdējote per žodi tieſôs Ewangēlioje;

6. Kuri pas jus atējo, kaip ir i wiſą ſwietą, ir atneßa waiſaus, kaipo ir juſije, iß tôs dienôs, kad girdējote ir ißpažinote Diewo malonę tieſoje.

7. Kaipo ir ißmókote nů Epapro, muſû mielo draugtarno, kurs yra wiernas Kriſtaus tárnas už jus,

8. Kurs mums ir žinomą dáre juſû méilę dwáſēje.

9. Togidēl ir mes, iß tôs dienôs, kaip tai girdējome, ne paláujame už jus melſti ir praßyti, kad papilditi butumbit ißpažinimu jo wálês wiſókioje dwáſißkoje ißmintije ir prote,

10. Jeib wertay elgtumbities Wießpacżui itiktinay ir waiſaus atnéßtumbit' wiſůſe gerůſe dárbůſe;

11. Jr áugtumbit ißpažinimè Diewo, paſtiprinti wiſokia ſtiprybè, pagal jo ßlowingą galybę, wiſokiame kantrumè ir lengwaßirdyſtēje ſu dżaugſmu;

12. Dēkawodami Tēwui, kurs mus tinkanczeis padáre dalykams ßwentujû ßwieſybēje;

13. Kurs mus ißgélbējo nů wyrauſybês tamſybês ir pérkēle mus i karalyſtę ſawo mielojo Sunaus,

14. Kuriamè turim atpirkimą per jo kraują, butent griekû atleidimą.

15. Kurſai yra ábrožas nerégimo Diewo, pirmgimęſis pirm wiſû ſutwērimû;

16. Nēs per ji wiſi dáiktai ſutwérti, kurie yra danguje ir ant žémês, régimi ir nerégimi, taip karálkrēſlei, kaip wießpatyſtes, taip kunigaikßtyſtes, kaip wyrauſybes: wiſlab yra pér ji ir dēley jo ſutwérta.

17. Jr jis yra pirm wiſû, ir wiſi dáiktai paſilaikos jamè.

18. Jr jis yra galwa kuno, butent ſurinkimo, kurs yra pradžia ir pirmgimęſis iß numiruſiû, jeib ant wiſû butu pirmaſis.

19. Nēſa pamēgo Diewui, kad jamè wiſa pilnyſte gywéntu,

20. Jr kad wiſlab per ji ſaw ſudérintu, ar butu ant žémês, ar butu danguje, pakáją padáręs per kraują ant jo kryžaus per ji páti.

21. Jr jús, kurie pirm to attolinti buwote ir neprieteleis, per dumą piktůſe darbůſe:

22. Bet dabar jus ſudérino ſawo kúnu, per ſmerti, kad jus ſtatytu ßwentus ir nekál-

tintus ir nebártinus po ſawo akiû;

23. Jey tiktay paſiliekat tikẽjime padrútinti ir paſtiprinti, ir ne pajùdinami nů nuſitikẽjimo Ewangẽliôs, kurę jús girdẽjote, kuri apſakyta wiſam ſutwẽrimui po dangum' ẽſanczam, kuriôs aß Powilas tarnu paſtojau.

24. Dabar dzaugiůs ſawo kentẽjimůſe, kurus už jus kenczu, ir atpildau ſawo kúne, ko dar reik wargû Kriſtuje, jo kunui (ant géro), kurs yra ſurinkimas.

25. Kurio tarnu aß paſtojau, pagal Diewo paſkyrimą, kurs man důtas yra pas jus, kad Diewo žodi bagotingay apſakyczau.

26. Butent paſlẽptinę, kuri užſlẽpta buwo nů pradzôs ſwieto ir nů ámžiû, bet dabar apreikßta jo ßwentiems,

27. Kuriems Diewas norẽjo žinoma daryti, kuri butu ßlowinga bagotyſte tôs paſlẽptinês tarp pagonû, kuri yra Kriſtus juſije, kurs yra nuſitikẽjimas ßlowês.

28. Kuri mes apſákom, graudéndami kiekwieną žmogų ir mokindami kiekwieną žmogų, ſu wiſokia ißmincze, jeib ſtatytumbim kiekwieną žmogų tobulą Kriſtuje Jẽzuje.

29. Kuriamè dáikte ir aß dirbu ir nuſiſtyliju, pagal prowijimą to, kurs manije macney dirba.

2. Pérſkyrimas.

Apie žmonû iſtátimus, Kriſtų, ßwentą krikßtą ir maci jo ſmerties.

Bet aß jums žinę důmi, kokę kową turu už jus ir už tus Laodicẽoje ir už wiſus, kurie mano wéidą kúne ne regẽjo;

2. Jeib jû ßirdys pagraudéntos ir ſuglauſtos butu méilẽje, ant wiſôs bagotyſtês tikro ißmánimo, ißpažiniti paſlẽptinę Diewo ir Tẽwo ir Kriſtaus;

3. Kuriamè paſlẽpti yra wiſi ſkarbai ißmintiês ir ißpažinimo.

4. Bet aß ſakau apie tai, kad jus nieks ne prigáutu kytroms kalbomis.

5. Nẽſa kaczeyg pagal kuną ne eſmi pas jus, taczau dwáſẽje eſmi ſu jumis, dzaugiůs ir matau juſû rẽdą ir juſû ſtiprų tikẽjimą i Kriſtų.

6. Kaipgi dabar priẽmẽte Poną Kriſtų Jẽzų, taipo ir elgkities jamè,

7. Jr bukit ißáknyti ir pabudawoti jamè ir ſtiprus wieroje, kaip pamokiti eſte, ir bukite toje bagotingi ſu dẽkawone.

8. Dabókities, kad nieks jus ne apgáutu per ſwietißką iſ

mintį ir per niekingą ißwadżo=
jimą pagal żmonû pamokſlą
ir pagal ſwieto įſtátimus, ir
ne pagal Kriſtų.
9. Nēſa jame gywéna wiſa
pilnyſte Diewyſtês kunißkay.
10. Ir jús eſte tobuli jamè,
kurs yra galwa wiſû kuni=
gaikßtyſczû ir wyrauſybês;
11. Kuriamè ir appjauſtiti
eſte, appjauſtimu be rankû, per
pametimą grießno kuno kúne,
butent appjauſtimu Kriſtaus.
12. Tamè, kad jús ſu jůmi
paláidoti eſte per krikßtą, ku=
riamè ir priſikēlēt per tikējimą,
kurį Diewas dáro, kurs jį iß
numiruſiû prikēle.
13. Ir jus podraug ſu jůmi
gywus padáre, kaip numirę bu=
wot' griekůſe ir neapipjauſtime
juſû kuno, ir atléido mums
wiſus griekus,
14. Ir ißgeſe páraßą, kurs
prieß mus buwo įſtátmůſe ir
mums prießtaráwo, ir tą paē=
męs iß tárpo prie kryżaus
priſege.
15. Ir pérgalējęs kunigaikßty=
ſtes ir ſylingůſus, wēde jůs ant
paródimo regimay ir trympą
iß jû padáre pats per ſawę.
16. Taygi ney wiens te ne
ąpſunkin juſû ſáżinę dēl wal=
gio arba gērimo, arba dēl pa=
ſkirtû ßwenczû, arba jaunmēne=
ſiû, arba ſabatû;
17. Kurie yra ßeßēlis buſen=
czû daiktû, bet kunas pats yra
Kriſtuje.
18. Ney wiens jums mierį
te ne ißkreipja, kurs pagal ſa=
wo patiês pramánimą elgiaſi,
pakarnyſtēje ir ßwentybēje an=
gēlû, kurio jis ney wieno nie=
kados ne mátęs, ir yra be rei=
kalo paſipútęs ſawo kunißkoje
dumoje,
19. Ir ne laikoſi prie galwôs,
iß kuriôs wiſas kunas per ſa=
narēlus ir ſutáikinimus pá=
ßalpą gàuna, ir ſu kits kitu
ſuſilaikos ir taipo áuga į die=
wißką didumą.
20. Taygi jey jús pamirę eſte
ſu Kriſtumi įſtátimams ſwieto;
kámgi důdatēs priſiwilóti įſtá=
timais, tàrſi dar ſwiete gy=
wéną?
21. Kurie ſako: tu tai ne pa=
krùtink, tu tai ne paragáuk, tu
tai ne palytēk!
22. Kurie dáiktai wiſi per
wartojimą gadina, pagal pri=
ſákimus ir mokſlus żmonû,
23. Kurie paſiródo ißmintin=
gi ēſą, per ſawo paczû prama=
nytą ßwentybę ir pakarnyſtę,
ir per tai, kad jie kuno ne czē=
dija ir ſawo kunui garbês ne
důda ſawo reikalui.

3. Perskyrimas.

Apie wartojimą nobażnystês, ypaczey prie namû pasilaikanczû ir garbéje esanczû żmonû.

Taygi jey su Kristumi prisikélét', tay jészkokite kas auksztay yra, kur Krystus yra, sédis po-dészinês Diewo;
2. Jészkokite to, kas aukształy yra, ir ne to, kas żemay yra.
3. Nés jús este numirę, ir jusû gywastis yra paslēptas su Kristumi Diewije.
4. Bet kad Kristus, musû gywastis, pasirodis, tay ir jús pasirodisite su jûmi szlowéje.
5. Dél to marinkite sawo sánarus, kurie ant żémês yra, kekszystę, necystybę, gédiszką gaszlumą, piktą pageidimą ir godą, kurs yra balwonû gárbinimas;
6. Kuriû délеy ateit Diewo kérsztas ant waikû netikéjimo;
7. Kuriûse ir jús pirm to elgéties, kaip jûse gywénot.
8. Bet dabar tai wislab nûg sawęs atmèskite: kérsztą, rustybę, piktenybē, blùżnijimą, gédiszkus żodżus isz sawo burnôs.
9. Ne melûkite tarp sawęs; iszwilkite séną żmogų su jo darbais;
10. Ir apsiwilkite tû nauju, kurs atnaujinams yra ant iszpażinimo, pagal pawéikslą to, kurs jį sutwére;
11. Kur ne yra Gryko, Żydo, apipjaustimo, neapipjastimo, Negryko, Skyto, bérno, wálno; bet wislab ir wisûse Kristus.
12. Taygi apsiwilkite, kaip iszrinktieji Diewo, szwentieji ir mylimieji, szirdinga mielaszirdingystè, prietelystè, pakarnystè, romumù ir kantrumù;
13. Kits kitą nukésdami ir kits kitam atsiléisdami, jey kas skundôs tur priesz kitą; lygei kaip ir Kristus jums yra atléidęs, taip ir jús.
14. Bet ant wiso to apsiwilkite méile, kuri yra ryszys tobulystês.
15. Ir pakájus Diewo waldżą te tur jusû szirdisa, ant kurio ir jús pawadinti este wiename kúne, ir bukite dékingi.
16. Dûkit Kristaus żodį gywénti tarp sawęs bagotingay, su wisokia iszmiticze; mokinkite ir graudénkite sawę paczus psalmais ir laupsês giesmémis ir dwasiszkomis meilingomis giesmémis, giedokite Wieszpaczui sawo szirdisa.
17. Ir wis, ką jús dárote, żodżeis arba darbais, tai wis darykite wardan Pono Jézaus ir dékawokite Diewui ir Téwui per jį.
18. Jús moteres, bukite padûtos sawo wyrams Wieszpatije, kaip paréitis.

19. Jús wyrai, mylēkite sawo moteres ir ne bukite rustus ant jû.
20. Jús waikai, klausykite gimdytojû wisůse dáiktůse; nēs tai Wieszpaczui patinka.
21. Jús tēwai, ne ikerszykit' sawo waikus, kad ne baugus pastótu.
22. Jús bernai, bukite paklusnus wisůse dáiktůse sawo kuniszkiems ponams, ne su służba po akiû, kaip żmonēms itiktinay, bet prastybēje szirdiês ir su Diewo báime.
23. Wis, ką jús dárote, tay darykite isz szirdiês kaip Wieszpaczui, ir ne żmonēms.
24. Ir żinokite, nů Wieszpatiês gausę atpildimą tēwiszkês dalykû; nēs jús szlúżijat Ponui Kristui.
25. Bet kurs neteisey dáro, tas gaus, ką jis neteisey dáręs esti; ir ne yra atbojimo ney ant szókio, ney ant tókio żmogaus.

4. Pérskyrimas.

Apie krikszczoniû maldą ir iszmintingą elgimą.

Jús ponai, kas teisu ir wertay, tai bernams darykite ir żinokite, kad ir jús danguje Wieszpati turite.
2. Ne paláukite maldojè, ir budēkite tojè su dēkawojimu;
3. Ir melskities podraug ir uż mus, jeib Diewas mums atwértu żódżio duris, kalbēti paslēptinę Kristaus, dēl kuriôs ir surisztas esmi:
4. Kad tą iszréikszczau, kaip man reik kalbēti.
5. Elgkities iszmintingay priesz tus, kurie laukè yra, ir prisidabókities czēso.
6. Jusû kalba t' esie wisados meilinga ir su druska súdita, jeib żinotumbit', kaipo kiek wienam atsakyti turit.
7. Kaip su manimi déstis, to wiso jums żinę důs Tykikus, mielas brolis ir wiernas tarnas ir draugas Wieszpatije,
8. Kuri asz todēl pas jus sunczau, kad jis isztirtu, ką jús wéikiat, ir jusû szirdis palinksmintu,
9. Draug su Onēzimu, wiernu ir mielu broliu, kurs isz jusû yra; wis, kaip czę déstis, jûdu jums pranèsz.
10. Swéikina jus Aristarkus, mano draugas kalinēje, ir Markus, sesers waiks Barnaboszaus; apie kuri kelis prijákimus gáwote. Jey pas jus ateis, priimkite ji.
11. Ir Jēzus, wadinamas Justus, kurie yra isz appjaustimo. Tie wieni yra mano pagálbininkai prie karalystês Diewo, kurie man buwo palinksminojimu.

12. Swéikina jus Epapras, kurs iß jusißkiû yra, tárnas Kristaus, ir wisados labay karáuja uź jus su maldomís, jeib stowētumbit tobuli ir papilditi su wisà Diewo walè.

13. Aß dûmi jam lùdimą, kad jis didey procês tur uź jus, ir uź tus Laodicēoje ir Jerapolije.

14. Swéikina jus Lukoßus, liekorus mylimas, ir Dēmas.

15. Swéikinkit brolius Laodicēoje, ir Nimpą, ir surinkimą jo namûse.

16. Ir kad ßi gromata pas jus bus pérskaityta, tay darykit', kad ir surinkime Laodicēoje butu skaitoma; ir kad jús tą, kuri Laodicensams raßyta, taipjau skaitytumbit.

17. Ir sakykit Arkippui: dabokis sawo urēdo, kuri gawai Wießpatije, kad tą ißpilditùmbei.

18. Mano swéikinimas mano Powilo rankà. Minēkit mano ryßiû. Malone t'esie su jumis. Amen.

Raßyta iß Rymo per Tykika ir Onēzimą.

Pirmôji Gromata ßwento Powilo Tessalonicensams.

1. Pérskyrimas.

Graudénimas, drutay pasilaikytis prie wierôs.

Powilas ir Silwonas ir Timotējus, surinkimui Tessalonikoje, per Diewą Tēwą, ir Wießpati Jēzų Kristų: Malone t'esie su jumis ir pakájus nû Diewo, musû Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus!

2. Mes dēkawojam Diewui wisaday uź jus wisus, atsimindami jusû sawo maldoje be palowimo;

3. Ir atsimenam jusû dárbo tikējime, ir jusû dárbo méilēje, ir jusû kantrumo lúkestije, kurs yra musû Ponas Jēzus Kristus, po akim' Diewo ir musû Tēwo.

4. Nēs, mieli brolei, Diewo mylēti, mes źinome, kaipo ißrinkti este;

5. Kad musû Ewangēlia pas jus buwusi, ne tiktáy źodije, bet abejeib, ir macēje ir ßwentoje Dwáſēje ir didźame nusitikējime, kaipo źinote, kokeis mes tarp jusû buwome jusû dēley.

6. Ir jús este musû pasekējais pastoję ir Wießpatiês, ir

priẽmẽt żodi tarp daug wargû su dzaugsmu, śwentoje Dwásẽje.

7. Szitaipo, kad pastójote paweikslu wisiems tikintiems Macẽdonioje ir Akajoje.

8. Nẽs nûg jusû pérskambẽjo Wieśpatiês żodis, ne tiktay Macẽdonioje ir Akajoje, bet twipjau wisosa śalisa jusû tikẽjimas i Diewą iśsireiśke, taipo, kad ne reikals jums ką sakyti.

9. Nẽs jie pátys praneśe apie jus, koksai musû iẽjimas jusump' buwęs, ir kaipo jús priwersti este Diewop' nûg balwonû, tarnàuti gywam ir tikram Diewui.

10. Ir láukti jo Sunaus iś dangaus, kuri jis prikẽle iś numirusiû, Jẽzaus, kursai mus nûg busenczio kérśto iśgélbẽjo.

2. Pérskyrimas.

Tikri klausytojei yra wierniems mokitojams ant didżio dzaugsmo.

Nẽs ir jús żinote, mieli brolei, apie musû iẽjimą pas jus, tą ne noprósną buwusi:

2. Bet, kaip mes pirm to buwom' kentẽję ir apgẽdinti pastoję Pilippûse (kaipo żinote), taczau sawo Diewije linksmi buwome pas jus, apsakyti Ewangẽlią Diewo, su didżù kawimu.

3. Nẽs musû graudénimas ne buwo iś klajójimo, ney iś neczystybês, ney su wylumi:

4. Bet kaipo mes Diewo esme iśmẽginti, kad mums Ewangẽlią apsakyti pawierita yra, śitaipo mes kalbame, ne kaipo żmonẽms itikti norẽdami, bet Diewui, kursai musû śirdis mẽgina.

5. Nẽs mes niekaday ne apsiẽjome malonẽjimo żodżeis, kaip jús żinote, ney godui ne pasidawẽme; Diewas to yra lùdininku:

6. Ney jẽśkójome nûg żmonû garbês, ney nûg jusû, ney nûg kitû;

7. Ir butumbim galẽję jus apsunkinti, kaip Kristaus Apáśtalai; bet mes motiniśkay pas jus buwome, lygey kaip żindinycza sawo kudikius kawoja.

8. Szitaipo musû śirdis jumis dzaugẽsi, ir rods norẽjome jums nudalyti, ne tiktay Diewo Ewangẽlią, bet ir sawo gywasti, todẽl, kad jus pagáwom mylẽti.

9. Geray, mieli brolei, atsimenat musû dárbo ir musû procês; nẽs nákti ir dieną mes dirbom, kad jusû ney wieną ne apsunkintumbim, ir apsakytumbim tarp jusû Diewo Ewangẽlią.

10. To jús este ludininkai ir

Diewas, kaip śwentay ir teisey ir nebártinay mes tarp jusû, kurie itikējote, elgēmies.

11. Nēs kaipo žinote, kad mes, kaipo tēwas sawo waikus, kiekwieną iš jusû graudénom ir palinksminójom,

12. Jr lùdijom, kad wertay elgtumbities po Diewo akiû, kurs jus pawadino ant sawo karalystês ir šlowês.

13. Togidēl ir mes be palowimo Diewui dēkawojame, kad jús, apturēdami nûg musû diewiškôs kozoniês žodi, tą priēmēt ne kaip žmonû žodi, bet (kas ir tiesa) kaip Diewo žodi, kursai sawo macę išródo ir jusije, kurie tikite.

14. Nēs jús sekiótojei pastójote, mieli brolei, Diewo surinkimû Judēoje, Kristuje Jēzuje, kad lyg toktaijau kentējote nû sawo genczû, ką anie nû Zydû,

15. Kurie ir Poną Jēzų nužawino, ir sawo paczû prárakus, ir mus pérsekinējo, ir Diewui ne itinka, ir wisiems žmonēms priešinas;

16. Užgina mums sakyti pagonams, kad išganyti butu, jeib sawo griekus wisur išpilditu. Nēs kéržtas jau ant jû atējo iki galui.

17. Bet mes, mieli brolei, walandēlę nustokę jusû pagal wéidą, ne pagal širdi, jû daugiaus skubinomies jusû wéidą išwysti didžù išsiilgimù.

18. Todēl mes norējome pas jus ateiti, (aš Powilas) dy kartų; ir šētonas mùs užtrùkino.

19. Nēs kas yra musû nusitikējimas, arba džaugsmas, arba wainikas pasigyrimo? ar ne ir jús tai este po akiû Jēzaus Kristaus, ant jo atējimo?

20. Juk jús este musû garbē ir džaugsmas.

3. Pérskyrimas.

Powilo rupestis ir malda už Tessalonicensus.

Todēl ne norējome tolaus pakésti, ir gerąy pamēgo mums, kad Atēnoje wieni palikti butumbim.

2. Jr suntēme Timotējų, musû broli, ir Diewo tárną ir musû pagálbininką Kristaus Ewangēlioje, jus stiprinti ir graudenti jusû tikējime.

3. Kad ne kas netwirts pastotu tûse wargûse; nēs pátys žinote, ant to mus statytus.

4. Nēs ir pas jus budami, pirma jums pasisákēmies, wargus kentēti turēsę, kaipo ir tikosi, ir jús žinote.

5. Todēl ir aš ilgiaus ne pakésdams išsunczau, kad ištir-

czau juſû tikējimą; jeib jus
gundytojis raſi ne butu gundęs,
ir muſû dárbas noprósnas butu
paſtojęs.
6. Bet dabar, kadangi Timo=
tējus nůg juſû pas mus atējo
ir mums praneße juſû tikējimą
ir méilę, ir kad jús muſû wi=
ſados atſimenat ant geráuſo ir
ißſiilgſtat mus regēti, kaip ir
mes jus:
7. Dēl to mes, mieli brolei,
palinkſminti eſme jumis, wi=
ſamè ſawo wargè ir bēdoje per
juſû tikējimą.
8. Nēs dabar mes gywi eſ=
me, kadangi jús ſtowit' Wieß=
patije.
9. Nēs kokę dēkawonę gálime
Diewui atadůti uź jus, uź wi=
ſą ßi dźaugſmą, kuri turime
apie jus po akiû muſû Die=
wo?
10. Mes meldźiamies dieną
ir nákti labay didey, kad regē=
tumbim juſû wéidą ir atpil=
ditumbim, jey ko reikaláuja
juſû tikējimui.
11. Bet pats Diewas, muſû
Tēwas, ir muſû Ponas Jēzus
Kriſtus, te taiſo muſû kélą ju=
ſump'.
12. Bet jus te daugina Wieß=
pats ir te důda méilēj' pilnais
buti prieß kits kitą ir prieß
kożną, (kaipogi ir mes eſme
prieß jus).
13. Kad juſû ßirdys padrú=
tintos ir nebártinos butu ßwen=
tybēje po akimis Diewo ir mu=
ſû Tēwo, ant atējimo muſû
Pono Jēzaus Kriſtaus ſu wi=
ſais jo ßwentaiſeis.

4. Pérſkyrimas.

Graudénimas, ßwentay elgtis.

Tolaus, mieli brolei, práßome
jus ir graudéname per Poną
Jēzų, kaipo nůg muſû gáwote
pamókſlą, kaip jums reik elgtis,
ir Diewui įtikti, kad jû pilneſni
butumbit.
2. Nēs źinot, kokius priſáki=
mus jums dawēm per Poną
Jēzų;
3. Nēs tai yra Diewo walè,
juſû paßwentimas, kad wéng=
tumbit kekßyſtę.
4. Ir kożnas tarp juſû źinotu
ſawo kuną palaikyti ßwenty=
bēje ir garbēje,
5. Ne pageidime nóro, kaipo
pagonai, kurie apie Diewą nie=
ko ne źino.
6. Ir kad nieks per toly ne
ſēktu, ney prigáutu ſawo broli
kupczyſtēje; nēs Wießpats yra
pagieźąſis ant to wiſo, kaip mes
jums pirm ſo ſakēm ir ißlûdi=
jom.
7. Nēs Diewas mus ne pa=
wadino ant neczyſtybês, bet ant
paßwentimo.

8. Togidēl, jey kas paniekin, tas ne żmogų paniekin, bet Diewą, kurſai ſawo ßwentą Dwáſę dawęs į jus.

9. Bet apie brolißką méilę ne reikals jums raßyti; nēs jús pátys Diewo eſte ißmokiti, tarp ſawęs kits kitą mylēti.

10. Bet jús tai ir dárote wiſiems broliams, ēſantiems wiſoje Macēdonioje. Bet mes graudéname jus, mieli brolei, kad dar pilneſni paſtotumbit,

11. Ir didey rupintumbities, kad tyki butumbit ir darytumbit, kas jums půlas, ir dirbtumbit ſawo rankomis, kaipo jums priſákēme.

12. Jeib wieżlibay elgtumbities prieß tus, kurie laukè yra, ir ney wieno ne priwalytumbit.

13. Bet ne norime jums ſlēpti, mieli brolei, apie tus, kurie miegti, jeib neſitúżytumbities, kaip kiti, ney jókio lúkeſtiês ne turintieji.

14. Nēs jey mes tikim, Jēzų numiruſį ir kēluſį, taipo Diewas ir tus, kurie użmigo per Jēzų, atwès drauge ſu jům'.

15. Nēs tai jums ſakome, kaip Wießpatiês żodį, kad mes gywieji ir użſilikuſieji atējimè Wießpatiês ne pranokſime tus, kurie miegti.

16. Nēs jis pats, Wießpats, ſu ßaukſmu ir ſu balſu wyrauſojo angēlo ir ſu Diewo trúba żemyn ateis iß dangaus; ir numirieji Kriſtuje pirmjaus kélſis;

17, Potam mes gywieji użſilikuſieji, podraugey ſu jeis pagauti buſime débeſiſa, Wießpaczui prießais į ůrą, ir ßitaipo ſu Wießpatim buſime wiſados.

18. Taygi linkſminkities kits kitą tais żodżeis.

5. Pérſkyrimas.

Apie czēſą ſudnôs dienôs.

Bet apie czēſus ir adynas, mieli brolei, ne reikals jums raßyti.

2. Nēs jús pátys tikray żinot, Wießpatiês dieną ateiſenczę, kaip wagis náktije.

3. Nēs kad jie ſakys: pakájus yra, ne reik bijotis, tay prapůlims jůs ſtaigey użpuls, kaipo ſkaudējims nēßczią moterißkę, ir ne ißbēgs.

4. Bet jús, mieli brolei, ne eſte tamſybēje, kad ta diena jus kaip wagis nutwértu.

5. Jús wiſi eſte ßwieſybês waikai ir dienôs waikai. Mes ne eſme ney nů naktiês, ney nů tamſybês.

6. Taygi ne miegókime, kaip kiti, bet budēkim ir bukim ne apſigērę.

7. Nes kurie miegti, tie náktije miegti; ir kurie apsigēr̨ yra, tie náktije yra apsigēr̨.

8. Bet mes dienôs waikais budami, turime ne apsigēr̨ buti, apsiwilk̨ szarwu tikējimo bey méilês, ir szalmu nusitikējimo ant iszgánimo.

9. Nes Diewas mus ne stat̨s yra ant kérszto, bet iszgánimą apturēti, per musû Poną Jēzų Kristų,

10. Kursai už mus numire, jeib mes, ar bundame, ar miegame, drauge su jûmi gywi butumbim.

11. Todēl graudénkite kits kitą, ir pagérinkit kits kitą, kaipo ir dárote.

12. Bet mes meldžame jus, mieli brolei, kad rupintumbit už jus mokinanczus ir jus priwéizdinczus Wieszpatije, ir jus graudénanczus;

13. Mylēkite jûs jû labjaus jû dárbo dēley. Turēkit sandorôs tarp saw̨s.

14. Mes ir graudéname jus, mieli brolei, pagraudénkit pasiléidēlius, palinksminkit nulúdusus, késkite silpnûsus, bukit kantrus priesz kožną.

15. Dabókities, kad ney wiens piktą už piktą kamui ne atadûtu; bet wisados gérą sekiokite, kaip tarp saw̨s, taip ir priesz kožną.

16. Bukite wisada linksmi!

17. Melskities be palowimo!

18. Bukite dēkingi wisûse dáiktûse; nes tai yra walè Diewo Kristuje Jēzuje iki jusû.

19. Dwáse ne gesykite!

20. Prarakystês ne paniekinkite!

21. Bet wislab mēginkit, ir kas gér yra, palaikykite!

22. Wéngkit wis, kas tikt rodos pikt ēsą!

23. Bet jis, pakájaus Diewas, te pérszwencza jus wisay; ir czēla jusû dwáse, podraug su duszia ir su kunu, t'esie iszlaikomi nebártini ant atējimo Pono musû Jēzaus Kristaus.

24. Wiernas yra tas, kursai jus wadin, kurs tai ir darys.

25. Mieli brolei, melskite už mus.

26. Swéikinkite wisus brolius szwentu pabuczáwimu.

27. Prisakau jums per Wieszpatį, kad szitą gromatą dûtumbit skaityti wisiems szwentiems broliams.

28. Malone Pono musû Jēzaus Kristaus t'esie su jumis. Amen.

Pirmoji gromata Tessalonicensams, rasżyta isz Atēnû.

Antroji Gromata ßwento Powilo Tessalonicensams.

1. Pérskyrimas.

Graudénimas ant drutybés pérsekinējime.

Powilas ir Silwonas ir Timotējus surinkimui Tessalonikoje Diewije, musû Tēwè, ir Wießpatije Jezuje Kristuje:
2. Malone t'esie su jumis ir pakájus nů Diewo, musû Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus.
3. Mes Diewui wisados turime dēkowoti už jus, mieli brolei, kaipo wert yra, nēsa jusû tikējimas dibey aug, ir méile kóžno tarp jusû wisû dáugsinas prieß kits kitą;
4. Szitakpo, kad mes jumis giramies Diewo surinkimůse, iß jusû kantrumo ir tikējimo wisůse jusû pérsekinējimůse ir priespaudosa, kurias kenczate.
5. Koktai ißródo, kad Diewas teisey súdys, ir jús werti busit Diewo karalystês, dēl kuriôs jús ir kenczate.
6. Kadangi teisu yra Diewiep, atdůti wárgą tiems, kurie jus wárgin;
7. Bet jums, kurie wargus kenczat, atilsi su numis, kad jau Ponas Jēzus apsireikß iß dangaus, su angēlais sawo stiprybês,
8. Ir su ugniês liepsnomis, důt atkérßijimą tiems, kurie Diewą ne pažysta, ir tiems, kurie nepaklusnus yra Ewangēliai Pono Jēzaus Kristaus.
9. Kurie muką kentēs, ámžiną pražůdimą toly nůg Wießpatiês wéido ir nů ßlowingôs jo maciês:
10. Kad jis ateis, jeib ßlowingay apsiréißktu tarp sawo ßwentujû ir stebuklingay tarp wisû tikinczujû, anoje dienoje; nēs jús itikējot musû lůdimui, jums apsakytam.
11. Ogi todēley ir meldžamies wisaday už jus, kad musû Diewas jus wertais padarytu to pawadinimo ir ißpilditu wisą pasimēgimą gerybês ir tikējimo dárbą macije.
12. Jeib ant jusû pagárbintas butu wárdas musû Pono Jēzaus Kristaus, ir jús jamè, pagal malonę musû Diewo, ir Pono Jēzaus Kristaus.

2. Pérskyrimas.

Apie Wießpatiês atējimą.

Bet dēl atējimo musû Pono Jēzaus Kristaus, ir musû surinkimo jopi, meldžam jus, mieli brolei,
2. Kad ne wéikey důtumbities atkreipti nůg sawo dumôs, ney ißsigandinti, ney per dwásę, ney per žodį, ney per gróma-

tas, kaipo nůg musû sústas, buk Kristaus diena jau czę ẽsanti.
3. Te ne išwadzoja jus ney wiens ney jokiu budu. Nẽs ji ne ateit, pirm kaip ateitu atpů-limas ir apreikštas butu ansai grieko żmogus, ansai sunus prapůlimo,
4. Kursai yra priešininkas ir išsikel ant wiso, kas Diewu arba Diewo službа wadinama, šitaipo, kad ir sẽdasi į Diewo bażnyczą, kaipo Diewas, ir sa-kosi, Diewù ẽsąs.
5. Ar ne atsimenat, kad aš dar pas jus budams, tai jums sakiau?
6. Ir kas tą dar atláiko, żi-note, kad apréikštas butu sawo czẽsu.
7. Nẽs jau besijùdinasi pikte-nybe slaptomis, be to tiktay, ikikol tas, kurs tą dabar atláiko, iš tarpo atimtas butu.
8. Ir tada piktasis bus apréikštas, kuri Wiešpats nu-żawis kwapù sawo burnôs ir jam gálą padarys apréiškimu sawo atẽjimo,
9. To, kurio atẽjimas yra pa-gal šẽtono dárbą, su wisokioms mélo galybẽmis ir żenklais ir stebuklais,
10. Ir su wisokiu išwadzó-jimu ant neteisybês, tarp tû, kurie prapůla, uż tai, kad jie tiesôs méilę ne priẽme, kad butu išganyti.
11. Todẽl Diewas jiems at-sús macnus klajojimus, kad ir mélui tikẽs;
12. Jeib súditi butu wisi, ku-rie tiesai ne tik, bet mẽgstas neteisybe.
13. Bet mes turime Diewui dẽkawoti wisaday uż jus, bro-lei Wiešpatiês mylimi, kad Diewas jus išrinko iš pradżôs ant išgánimo, pašwentimè Dwásês ir tikẽjime tiesôs,
14. Ant ko jus pawadino per musû Ewangẽlią, kad šlowês musû Pono Jẽzaus Kristaus apturẽtumbit.
15. Taygi stowkite, mieli brolei, ir laikykite įstátimus, kurus mokiti este, ar per musû żodį, ar per grómata.
16. Bet jis, musû Ponas Jẽ-zus Kristus, ir Diewas ir musû Tẽwas, kurs mus mylẽjo ir dáwe ámżiną palinksminojimą, bey gérą nusitikẽjimą, per ma-lonę,
17. Tas te pagraudén jusû širdis ir te pastiprin jus wi-sokiamè pamokslе ir geramè dárbe.

3. Pérskyrimas.

Tolésni graudénimai.

Tolaus, mieli brolei, melskite uż mus, kad Wiešpatiês żodis

tekētu ir pagárbinamas butu, kaip pas jus,

2. Ir kad iszgélbēti butumbim nůg nelabû ir piktû żmonû. Nēs tikējimas ne kóżno dáiktas yra.

3. Bet Wieszpats yra wiernas, tas jus padrútis ir apsaugos nůg wiso pikto.

4. Bet mes nusitikimies ant jusû Wieszpatije, kad dárot ir darysite, ką mes jums prisákome.

5. Bet Wieszpats te rēdo jusû szirdis ant Diewo méilês ir ant Kristaus kantrumo.

6. Bet mes prisákome jums, mieli brolei, wardan Pono Jēzaus Kristaus, kad atsitraukstumbit nůg kóżno brólio, nedawádney pasielgianczio ir ne pagal istátimą nůg musû gàutaji.

7. Nēs żinote, kaipo mus turit sékti. Nēs mes tarp jusû ne buwome nedawadningi;

8. Neygi dowanay důnôs ēmēme isz ko, bet dárbu ir procè dirbom diena ir nákti, jeib ney wieną jusû ne apsunkintumbim;

9. Ne todēl, kad walè mums ant to ne butu, bet jeib sawę pátys jums pawéikslu důtumbim, mus sékti.

10. Ir pas jus budami, tokai jums isákēm, kad jey kas ne nor dirbti, tas ir ne wálgitu.

11. Nēs girdime, kelis isz jusû nedawadney pasielgianczus ir nieką ne dirbanczus, bet dáranczus, kas jiems ne paréitis.

12. Bet tiems mes prisákome ir jůs graudéname per musû Poną Jēzų Kristų, kad jie tylomis dirbdami sawo paczû důną wálgitu.

13. Bet jús, mieli brolei, ne pailskite géro daryt.

14. Bet jey kas nepaklusnns yra musû żodżui, tą pażénklinkite per gromatą, ir ney jókio dárbo ne turēkite su jůmi, jeib apgēdinamas butu.

15. Taczau ne laikykit ji kaip neprieteli, bet graudénkit ji kaip broli.

16. Bet patsai, pakájaus Wieszpats, te důda jums pakáją wisur ir wisokiu budu. Wieszpats t'esie su jumis wisais.

17. Paswéikinimas mano Powilo ranká; tas yra żénklas wisosa grómatosa, szitaipo asz raszau.

18. Malone musû Pono Jēzaus Kristaus t'esie su jumis wisais. Amn.

Raszyta isz Atēnû.

Pirmoji Gromata ßwento Powilo Timotējui.

1. Pérskyrimas.

Zokano ir Ewangeliôs pamokslas per Powilo pawéikslą ißgulditas.

Powilas, Jēzaus Kristaus Apáßtalas, pagal įsákimą Diewo, musû Ißganytojo, ir Pono Jēzaus Kristaus, kursai yra musû nusitikējimas,

2. Timotējui, mano tikrám sunui tikējime: malone, mielaßirdingyste, pakájus nůg Diewo, musû Tēwo, ir musû Pono Jēzaus Kristaus!

3. Kaip tawę graudenau, kad Epēze pasiliktumbei, man į Macēdonią einant, ir prisakytúmbei keliems, kad kitaip ne mokįtu,

4. Neygi dabótusi pásakû ir giminû eilû, rokundo gálą ne turinczû, ir pramáno daugiaus klausimû, ne kaip pasigérinimo Diewop tikējime.

5. Nēs wyrausas mieris prisákimo yra méile, iß czystôs ßirdiês ir iß gerôs sažinês ir iß newéidmainißko tikējimo.

6. Nůg kuriû keli nuklydę, sugryžo ant niekam netinkanczû kalbû,

7. Norēdami buti raßto mokįtojeis ir ne ißmáno, ney ką kalba, ney ką už tiesą laiko.

8. Bet mes žinome, zokaną gérą ēsanti, jey kas tą pridérinczey wartůja.

9. Tai žinodams, teisamui zokaną ne ēsanti důtą, bet neteisiems ir nepuklusniems, bediewjiems ir griekininkams, neßwentiems ir nedwásißkiems, tēwžudzams ir motinžudzams ir žmogžudzams,

10. Kekßininkams, su waikais bjaurybę wárantiems, žmogwagims, melágiams, neteisey prisēkiantiems ir jey kit' kas yra, kas ißganytingam pamokslui prießtarauja,

11. Pagal ßlowingą Ewangēlią ißganytingo Diewo, kuri man pawieryta yra.

12. Ir aß dēkawoju musû Ponui Jēzui Kristui, kurs manę padrútino ir už wierną laike, ir įstáte į tą urēdą;

13. Kursai aß pirm to buwau blûžnytojis ir pérsekinētojis ir pakalbētojis; bet aß mielaßirdingystę apturējau. Nēs iß nežinôs tai dariau, netikējime.

14. Bet jû apstingésne buwo malone musû Wießpatiês, podraug su tikējimu ir méile, kuri Kristuje Jēzuje yra.

15. Nēs tai juk tikray yra tiesa ir brangus, didey wertas žodis, kas Kristus Jēzus

atējo į swietą, išganyti griešnůsus, tarp kuriû aš esmi didzausias.
16. Bet todēl mielaširdingystę apturējau, kad ant manęs didzausey Jēzus Kristus išroditu wisą kantrůmą, ant pawéikslo tiems, kurie į jį įtikēsę ant amźinôs gywátôs.
17. Bet Diewui, amźinam Karalui, nesmertelnam ir nerégimamui ir wienam išmintingamui, t'esie garbē ir šlowē ant ámźiû ámźiû. Amen.
18. Tą prisákimą padůmi taw, mano sunau Timotējau, pagal pirmůsus praraká wimus apie tawę, kad tůse gérą kową kowótumbei,
19. Palaikydams tikējimą ir gérą sáźinę, kurę keli nů sawęs atmetę tikējimą prasikandino.
20. Tarp kuriû yra Ymenējus ir Aleksandras, kuriůdu šētonui padawjau, kad pabaustu budamu, daugiaus ne blůznitu.

2. Pérskyrimas.

Kaipo ir kada wyrai ir moteres surinkimè tur melstis.

Taygi graudenu aš, kad pirm wisû dáiktû pirmjausey dáromas butu meldimas, malda, uźmeldimas ir dēkawojimas uź wisus źmones,
2. Uź karalus ir uź wisa wyrausybę, kad pakajingay bey tykay gywéntumbim, wisoje nobaźnystēje ir patogumè.
3. Nēs tai gér yra, priegtam ir patinka Diewui, musû Išganytojui,
4. Kursai nor, kad wisiems źmonēms pagélbēta butu ir ant išpaźinimo tiesôs ateitu.
5. Nēs wiens yra Diewas, ir wiens tárpininks tarp Diewo bey źmonû, butent źmogus Kristus Jēzus,
6. Kursai pats pasidawe atpirkimui uź wisus kad tai sawo czēsù apsakyta butu.
7. Ant ko aš įstatytas esmi mokitoju ir Apáštalu (tiesą kalbu Kristuje ir ne melóju), mokitoju pagonû, tikējime ir tiesoje.
8. Taygi noru, kad wyrai melstus wisosa wietosa, pakéldami šwentas rankas be kéršto ir abejójimo.
9. Taipojau moteres, kad mandagiu rubù, su gēdingumù ir patogumù dabintus, ne su kàsomis, arba auksu, arba perlomis ir kaštaunomis drápanomis.
10. Bet kaip pareitis moterims, nobaźnystę parodanczoms per gerus darbus.
11. Moteriške tesimokin tylomis su wisu paklusnumù.

12. Bet moterißkei ne pawéliju mokiti, neygi, kad ji wyro ponù butu, bet kad tylētu.
13. Nēs Adomas pirma sutwértas, potam Jēwa.
14. Ir Adomas ne buwo ißwadzůtas, bet moterißke buwo ißwadzůta ir pérzengimą iwede.
15. Bet ji ißganyta pastós per waikû gimdimą, jey pasiliekt tikējime ir méilēje ir paßwentime, podraug su patogumù.

3. Pérskyrimas.

Kaipo klebonai tur elgtis.

Tai tikray tiesa, jey kas jēßko wyskupo urēdo, tas jēßko kaßtáuno dárbo.
2. Bet tur wyskupas buti be nůtartiês, wienôs moters wyras, budrus, padorus, patogus, swecząs priimąs, mokit ißmánas;
3. Ne gertůklis, ne waidininkas, ne koki gēdißką reméstą warąs, bet lengwôs ßirdiês, nesibarąs, ne godingas,
4. Sawůsus geray waldąs, klausanczus waikus turis, su wisù patogumù;
5. (Nēs jey kas sawo paties namû ne žino waldyti, kaipo tokſai Diewo surinkimą aprú-žis?)
6. Ne naujey prisiwértęs, jeib ne pasipútęs ipultu i súdą blůznytojo.
7. Bet reik jam turēt gérą lùdimą nůg tû, kurie lauke yra, kad ne ipultu i gēdą ir žabángą blůznytojo.
8. Taipojau bažnyczôs tarnai tur buti czestningi, ne dwiem liežuwjam, ne gertůklei, neygi koki gēdißką reméstą warą;
9. Turēdami paslēptinę tikējimo czystoje sažinēje.
10. O tus pirmay reik ißmēginti; potam te tarnàuja, jey be nůtartiês randami.
11. Taipojau ir jû moters tur buti wiežlibos, neapkalbanczos, ne apsigéranczos, wiernos wisůse dáiktůse.
12. Bažnyczôs tarnai testow kožnas wienôs moters wyras, kurie sawo waikus geray priwéižd ir sawo paczû namus.
13. Bet kurie geray tarnàuja, tie saw pátys pasipelno gérą užžingsni ir didi drasumą tikējime, Kristuje Jēzuje.
14. Tai taw rašau, tikēdamas, wéikey pas tawę ateisęs,
15. Bet jey užtrùkczau, kad žinotumbei, kaip taw reik elgtisi Diewo namůse, kurie yra surinkimas gywojo Diewo, stulpàs ir apaczôs twirtumai tiesôs,

16. Ir žinomay dide yra no-
bažnyſtês paſlēptinē: Diewas
yra apréikſztas kúne, aptéiſin-
tas Dwáſēje, paſirodęs angē-
lams, apſakytas pagonams,
tikētas ſwietè, aukſztyn paimtas
į ſzlowę.

4. Pérſkyrimas.

Graudénimas, ſaugotiſi nů iſzwadžójimo paſkutinio czēſo.

Bet Dwáſe pérmanytinay ſako,
kelis paſkutinůſe czēſůſe wierą
pamèſenczus ir priſtoſenczus
iſzwadžojanczōms dwáſēms ir
welnû pamokſlams,
2. Per tus, kurie weidmainy-
ſtēje melû kalbētojeis yra, krem-
tanczę ſážinę turēdami;
3. Ir uždraudž wenczawo-
nyſtę ir liepja wengti walgį,
Diewo léiſtą, priimti ſu dēka-
wone, tikintēmus ir tiems, kurie
tieſą pažyſta.
4. Nēs wiſas Diewo ſutwēri-
mas géras ir ney wiens ne
atmetams, kurs ſu dēkawone
priimamas yra.
5. Nēs paſzwenczamas Diewo
žodžù ir maldà.
6. Toktai broliams pranéſz-
dams, gers tárnas buſi Jēzaus
Kriſtaus, užaugintas žodžůſe
wierôs ir géro pamókſlo, prie
kurio wiſaday buwai.
7. Bet nedwáſiſzkas ir ſenû
bobû páſakas wengk. Bet pats
pratinkis prie nobažnyſtês.
8. Nēs kuniſzkas iſzſimokini-
mas maž tinka, bet nobažnyſte
wiſiems daiktáms tinka ir tur
žadējimą ſzitôs ir buſenczôs gy-
waſtiês.
9. Tai juk tikra tieſa yra ir
brángus, wertas žodis.
10. Nēs tam ir mes dirba-
me ir apgēdinami eſme, kad
nuſitikējom ant gywojo Die-
wo, kurſai yra iſzganytoju wi-
ſû žmonû, bet didžauſey tikin-
czujû.
11. Tai priſakyk ir mokik!
12. Niekas te niekina tawo
jaunyſtę; bet buk páwyzdžu ti-
kintiems žodije, elgime, meilēje,
dwáſēje, tikējime, czyſtybēje.
13. Ne paláuk ſkaityti, pa-
graudénti, mokiti, iki man atei-
nant.
14. Ne užmirſzk dowanôs, taw
důtôs per prarakáwimą, ſu ran-
kû uždējimu wyreſnujû.
15. Tai rúpink, ant to ſtowēk,
jeib tawo tarpums wiſůſe daik-
tůſe žinomas butu.
16. Dabókis pats ant ſawęs
ir ant pamókſlo · paſilik ſziůſe
dalykůſe. Nēs tai darydams,
pats ſawę iſzganyſi ir tus, ku-
rie tawęs klauſos.

5. Pérskyrimas.

Kaipo Klebonas tolaus tur elgtis.

Séngji ne bárk, bet ji graudénk, kaip tēwą; jaunůsus kaip brolius,

2. Senáses moteres kaip motinas, jaunases kaip séseres, su wisokia czystybe.

3. Gárbink naßles, tikromis naßlēmis ēsanczes.

4. Bet jey naßlē waikus, arba waikû waikus tur, tie pirma tesimokin prieß sawo namus nobaźnay elgtis ir gimdytojams lygey atpilditi; nēs tai gér daryta ir patinka Diewui.

5. Bet ta yra tikra naßlē, kuri wiensanti, sawo nusitikējimą guldo ant Diewo ir ne láujasi Diewo melstis ir praßyti dieną bey nákti.

6. Bet geidulůse gywénanti, gywa mirusi.

7. Tai prisakyk, jeib nebártinos butu.

8. Bet jey kas sawůsus, didźausey sawo namißkius ne aprúpin, tas uźsigyne wierôs ir yra piktésnis uź pagoną.

9. Naßlē te nestoj aprinkta, kuri ne butu maźaus ßeßesdéßimts métû ir kuri buwusi wieno wyro moterißke,

10. Ir kuri lùdimą turētu gerû darbû, jey waikus uźauginusi, jey sweczùs priēmusi, jey ßwentujû kojas mazgojusi, jey sielwartingiems pagálbą dáwusi, jey wisą gérą dárbą sekiojusi.

11. Bet jaunû naßlû ne primk; nēs gaßlos pastójusos prieß Kristų, jos nor tekēti;

12. Turēdamos sawo súdą, kad pirmąji tikējimą yra paniekinusos.

13. Priegtam jos ir tingēdamos, mokinasi bēginēti per butùs; bet ne tiktay ting, ale ir daug ßnéka ir kißasi, kur ne reik, ir kalba, kas ne paréitis.

14. Taipogi noru, kad jaunosēs naßlēs tekētu, waikus gimdytu, gaspadináutu, prießininkui ney jokiôs prieźastiês ne důtu kóloti.

15. Nēs jau kélios sugryźo paskuy ßētoną.

16. Bet jey kurs tikys, arba kuri tikinti náßliû tur, tas te aprúpin jas ir surinkimui te ne dáro sunkybês, kad toms, kurios tikros naßlēs yra, pakáktu.

17. Wyresnieji, kurie geray priwéizd, dwejetiek garbēje testow laikytini, ypaczey, kurie didey procawójas źodije ir pamoksle.

18. Nēs ráßtas sako: jauczio kùlenczio nasrû ne uźrißk. Ir: darbininkas sawo algôs wertas yra.

19. Prieß wyrésni ſkundôs ne priimk be dwiejû arba trijû ludininkû.
20. Suſigrießijanczus bárk po wiſû akiû, jeib ir kiti bijotus.
21. Aß lùdiju po akiû Diewo ir Pono Jēzaus Kriſtaus ir ißrinktujû angēlû, kad tai laikytumbei, be ſawo paties pamiſlijimo, ir nieko ne darytumbei, ar po wienu, ar po antrù eidams.
22. Rankû ney wienam ne użdēk wèikey, neygi dalywas paſtok ſwétimû griekû. Pats czyſtay laikykis.
23. Ne gérk tolaus wandens bet imk máżumą wyno, ſawo ſkilwjo dēley, ir kad tánkey ſergi.
24. Kelû żmonû griekai régimi, kad pirma gal ſúdijami buti; bet kelû potam régimi.
25. Szitaipo ir kelû geri darbai pirma régimi; ir kiti taipojau ne paſiliekt użſlēpti.

6. Pérſkyrimas.

Apie bérnus, ißwadżótojus, bagoczus, ir wierôs kową.

Bernái po jungu ēſantieji, ſawo ponus wiſôs garbês wertais te laiko, jeib Diewo wárdas ir pamokſlas ne butu blùżnitas.
2. Bet tikinczus ponus turi, tû te ne paniekina (ſu ta miſle), kad broleis yra; bet jû daugiaus te klauſo, kad yra tikinczeis ir mylimais ir dalywais geradējyſtês. Tai mokik ir graudénk.
3. Jey kas kitaipo mokina, ir ne paſiliekt prie ißgánanczû żodżiû muſû Pono Jęzaus Kriſtaus ir prie pamókſlo apie nobażnyſtę,
4. Tas yra paſipútęs ir nieko ne żino, bet paklydęs yra klauſimûſe ir żodżiû ginczûſe, iß ko atſiranda pawydas, barnis, blùżnijimas ir pikts padumojimas,
5. Nopróſni waidai żmonû, pagadintą umą turinczû ir tieſôs nuſtokuſû, kurie nobażnyſtę uż reméſtą laiko, ko użſipelnyt. Atſitraukis nůg tujû.
6. Bet didis yra pélnas, kad kas nobażnas yra ir paſikákdinas.
7. Nēs nieko ne atſineßēm į ſwietą, todēl ir żinoma, mus ir nieką ne ißſinéßent.
8. Bet turēdami walgio ir drabużû, paſikákdinkime.
9. Nēs tie, kurie nor pralobti, įpůla į pagundimą ir żabángą ir į daug durnus ir ißkadingus pageidimus, kurie żmones nugramżdina į prapulti ir prażùdimą.
10. Nēs godas yra ßaknis

wiso pikto; kurio keli użsigeidę nůg wierôs paklydo ir saw pátys daug sopulû padáro.
11. Bet, tu Diewo żmogau, tai węngk; bet wyk teisybę, nobażnystę, tikējimą, méilę, kantrùmą, lengwaszirdingystę.
12. Kowók gerą kową tikējimo, nutwérk ámżiną gywátą, ant kuriôs ir pawadintas esi, ir iszpażinái gérą iszpażinimą po akiû daug ludininkû.
13. Prisakau taw po Diewo akiû, kursai wisus dáiktus gywus padáro, ir po akiû Kristaus Jēzaus, kursai po Pansku Pilotu lùdijo gérą iszpażinimą:
14. Kad tą prisákimą laikytumbei, czystay, nebártinay, iki apreiszkimui musû Pono Jēzaus Kristaus,
15. Kuri paródis sawo czēsù ansai Iszganytingas ir wiens Galis, Karálus wisû karálû ir Wieszpats wisû wieszpaczû,
16. Kursai wiens nesmertelnystę tur, kurs gywéna szwiesybēje, ney wieno ne prieinamoje, kurio ney wiens żmogus ne regējo, ney gal regēti; tam t'esie garbē ir ámżina karalyste. Amen.
17. Bagotiems szio swieto prisakyk, kad ne pasididzůtu, neygi nusitikētu ant neisztikimosês bagotystês, bet ant gywojo Diewo, kurs mums apstingay důst wisokius dáiktus ant wartōjimo;
18. Kad gér darytu, pralobtu gerůse darbůse, rods důtù, pagélbētu,
19. Skárbus sudētu, saw pátys gérą gruntą busenczam czēsui, kad nutwértu ámżiną gywátą.
20. Ak Timotējau, apsaugok, kas taw pawierita, wéngdams nedwásiszkas piktas kalbas ir waidus neteisey pagirtôs żinês;
21. Ant kuriôs keli mésdamiesi paklysta nůg wierôs. Malone t'esie su tawimi. Amen.

Raszyta isz Laodicėôs, wyrauso miesto żémês Frygiôs Pakatiônôs.

Antroji gromata ßwento Powilo Timotējui.

1. Pérſkyrimas.

Graudénimas, ißlikte prie czyſto pamókſlo pérſekinējimûſe.

Powilas, Jēzaus Kriſtaus Apáßtals, per Diewo wálę, pagal pażadējimą gywaſtiês Kriſtuje Jēzuje,
2. Mano mielam ſunui Timotējui: malone, mielaßirdingyſte, pakájus nûg Diewo Tēwo ir Kriſtaus Jēzaus, muſû Wießpatiês!
3. Dēkawoju Diewui, kuriam tarnàuja nûg ſawo tēwû czyſtà ſażinè, kad be palowimo tawęs atſimenu ſawo maldoje dieną bey nákti,
4. Ir ißſiilgſtu tawę matyti (atſimindams tawo áßarû), jeib dżaugſmu papilditas buczau;
5. Ir atſimenu tikējimo tikray wierno tawije, kurſai pirmay gywéno tawo mótinôs mótinoje Loydoje, bey tawo motinoje Eunikēje; bet tikray żinau, kad ir tawije.
6. Kuriôs prieżaſtiês dēl taw primenu, kad pabùdintumbei Diewo dowaną, tawije ēſanczę, per użdējimą mano rankû.
7. Nēs Diewas mums niera dáwęs dwáſę báimês, bet ſtiprybês ir méilês ir patogumo.
8. Todēl neſigēdēkis lùdimo muſû Wießpatiēs, ney manęs, jo ſurißto; bet wárgą kentēk draug ſu Ewangēlia, kaip aß, pagal Diewo macę,
9. Kurſai mus ißgáne ir pawadino ßwentu pawadinimu, ne pagal muſû dárbus, bet pagal ſawo apſiēmimą ir malonę, mums dûtą Kriſtuje Jēzuje pirm ſwieto czēſo;
10. Bet dabar apréikßtą per paſiródimą muſû Ißganytojo Jēzaus Kriſtaus, kurſai ſmerczui macę atēme ir gywaſti bey nepragáißtanti dáiktą i ßwieſą atgabéno per Ewangēlią;
11. Ant kuriôs aß ſtatytas eſmi ſakytoju ir Apáßtalu ir mokitoju pagonû.
12. Kuriôs prieżaſtiês dēley aß toktay kenczu; bet to neſigēdżu. Nēs żinau, i ką tikiu, ir tikray żinau, kad jis mano paguldimą gal apſaugoti, iki anai dienai.
13. Turēk pawéikſlą ißganytingû żodżiû, kurus iß manęs girdējei tikējime ir méilēje, kuri Kriſtuje Jēzuje yra.
14. Szi gérą paguldimą apſaugok per Szwentą Dwáſę, muſije gywénanczę.
15. Tu tai żinai, kad wiſi Azioje atſikreipe nûg manęs, tarp kuriû yr Pygellus bey Ermogenes.

16. Wieszpats te důda namams Onēziporo mielaszirdingystę, nēs jis manę tánkey atgaiwino ir nesigēdējo mano lencugû;
17. Bet Ryme budams stroszna manęs jēszkójo ir manę rádo.
18. Wieszpats te důda jam rasti mielaszirdingystę prie Wieszpatiês anoj dienoj. Ir kaip daug jis man Epēzoje szlúzijęs, tu geraus zinai.

2. Perskyrimas.

Timotējaus wiernas urēdo pildimas.

Dēlgito buk drúts, mano sunau, per malonę Kristuje Jēzuje.
2. Ir ką nůg manęs girdējei per daugybę ludininkû, tai padůk wierniems zmonēms, kurie tinką yra, ir kitus mokinti.
3. Kentēk, kaip gérs karzygis Jēzaus Kristaus.
4. Ney wiens zalnierus nesipáinojas su namû darbais, jeib itiktu tam, kurs jį priēme.
5. Bet jey kas ir kowója, taczau ne wainikojamas, kaip tikt tikray kowódams.
6. Bet laukininkas, kursai lauką apgywéna, waisaus pirmjaus tur gauti. Iszmanyk, ką sakau.
7. Bet Wieszpats taw iszmánimą důs wisůse dáiktůse.
8. Atsimink wisados Jēzaus Kristaus, kurs kēlēsi isz numirusiû, isz sēklôs Dowido, pagal mano Ewangēlią,
9. Kuriôs dēley kenczu iki ryszių, kaip piktadējas; bet Diewo zodis ne yra risztas.
10. Todēl wislab kenczu iszrinktujû dēley, jeib ir jie iszgánimą apturētu Kristuje Jēzuje, su ámzina szlowė.
11. Tay juk tikray tiesa: jey mes draugė numirsztam, tay draugė gywi busime,
12. Jey draugė kenczam, draugė ir karaláusim. Jey uzsiginam', tay ir jis uzsigis musû.
13. Jey mes netikim, tay jis pasiliekti wiernas; pats sawęs ne gal uzsiginti.
14. Tay jiems primink, aplùdidams po akiû Wieszpatiês, kad zodziû dēley ne waiditus, kottai niekam nedera, kaip pérwersti klausanczus.
15. Rúpinkis, Diewui iszsiroditi tikrù ir nebártinu darbininkù, kursai tikray dalija tiesôs zodi.
16. Nedwásiszkû noprósnû zodziû wéngk; nēs tai daug déra ant nediewiszko elgimo.
17. Nēs jû zodis platyn eiti, kaip wiezliga; tarp kuriû yra Ymenējus bey Pilētus.
18. Kuriůdu tiesôs ne tropijusu, sako: prisikēlimą isz numi-

rusiû jau buwusi; ir kelû tikē-
jimą pérkreipe.
19. Bet drutasis Diewo grun-
tas stow ir tur tą péczwēti:
Wieszpats pażysta sawůsus, ir:
te làujasi nůg neteisybês, kur-
sai Kristaus wardo ména.
20. Bet didzůse namůse yra
ne tiktay aukso ir sidábro rykai,
bet ir médzio bey mólio; ir
keli ant garbês, ir keli ant ne-
garbês.
21. Taygi jey kas czystijas
nůg tokiû żmonû, tas bus pa-
szwęstas rykas, ant garbês namû
wieszpatiês wartojams ir ant
wisû gerû daiktû pagatáwitas.
22. Wéngk jaunystês geidulus,
bet wyk teisybę, tikējimą, méilę,
pakáją, su wisais Wieszpati
meldzanczeis isz czystôs szirdiês.
23. Bet durnû ir niekam ne-
tinkanczû klausimû wéngk; nēs
żinai, tiktay waidą padárant.
24. Bet Wieszpatiês tárnas ne
tur buti waidininkas, bet wi-
siems meilingas, iszmánąs mo-
kiti, piktus késti galis su leng-
wybe.
25. Barąs priesztaráujanczus;
bau Diewas jiems kartunta dů-
tù prisiwertimą, tiesą iszpażinti.
26. Ir iszsiblaiwytu isz wélno
żabángû, kurio jie apkalti yra
ant jo wálês.

3. Pérskyrimas.

Apie paskutinį czēsą ir naudą szwento raszto.

Bet tai żinok, kad paskutinosa
dienosa bjaurus czēsai ràsis.
2. Nēs bus żmones pátys sa-
wę myli, godingi, gyrpelnei,
pasididzůja, blůżniją, gimdyto-
jû neklausą, nedēkingi, nedwá-
siszki,
3. Status, nesandoringi, ap-
kalbą, neczysti, sùtę, nemalonus,
4. Iszdawējei, perdrasus, pa-
sipútę, kurie daugiaus myl gei-
dulus, kaipo Diewą,
5. Kurie ródos nobażni ēsą,
bet nobażnystês maciês użsigin.
Ir tokius wéngk.
6. Isz tû yra, kurie szę ir tę
lenda į butùs ir sugáudo mo-
teriszkes, griekais apsunkitas
ir wisokiûse geidulůse gywé-
nanczes.
7. Wisados mokinasi, ir nie-
kados iszpażinimop tiesôs ne
gal iszkákti.
8. Bet lygey, kaipo Jannes
ir Jambres Moizēszui prieszi-
nosi, szitaipo ir szitie prieszinas
tiesai; yra żmones pagadintû
umû, netinką ant tikējimo.
9. Bet jie ilgay tai ne warys;
nēs jû paikyste kożnam iszréikszta bus, kaip ir anû buwo.
10. Bet tu isztyrei mano pa-
mokslą, mano búdą, mano misli,
mano tikējimą, mano lengwa

ßirdingystę, mano méilę, mano kantrùmą,

11. Mano pérsekinējimą, mano kentējimus, kurie man tikos Antiokioje, Ikonioje, Lystroje, kurį pérsekinējimą aß tén ißkentējau, ir iß wisû manę Wießpats ißgélbējo.

12. Ir wisi, kurie nobaźnay nor elgtisi Kristuje Jēzuje, tur pérsekinējimą kentēti.

13. Bet su piktais źmonēmis ir su ißwadźojanczeis jû ilgyn, jû piktyn eiti, jie ißwadźoj ir ißwadźojami yra.

14. Bet tu pasilik tamè, ką ißmokęs, ir taw pawierita yra; nes źinai, nůg ko ißmokęs.

15. Ir kadangi iß maźû dienû ßwentą ráßtą źinai, gal tas tawę ißmokiti ant ißgánimo, per tikējimą į Kristų Jēzų.

16. Nēs wisas ráßtas, Diewo įkwēptas, yra naudingas pamokslui, pabarimui, pagérinimui ir pakoznijimui teisybēje,

17. Kad Diewo źmogus butu tobulas, wisam gerám dárbui tinkąs.

4. Pérskyrimas.

Powilo karáwims ir wainikas.

Taygi ißlûdiju aß po akiû Diewo ir Pono Jēzaus Kristaus, kursai ateis, súditi gywus ir numirusus, su sawo apréißkimu ir su sawo karalyste:

2. Apsakyk źodį, ne paláuk, buk tikrù czēsù, buk neczēsu; pakóznik, bark, graudénk, su wisu kantrumù ir mokinimu.

3. Nēs bus czēsas, kad ißgánanti pamokslą ne pakéls, bet pagal sawo paczû geidulus jie saw pátys uźsikraus mokitojus, kaip jiems ausys nēßti;

4. Ir atkreips ausis nůg tiesôs ir wersis ant pásakû.

5. Bet tu buk budrus wisur, késk, daryk dárbą Ewangēliôs sakytojo, sawo urēdą wiernay pildik.

6. Nēs aß jau apierawojamas esmi, ir czēsas mano atsitojimo priējo.

7. Aß gérą kową kowawau, aß bēgimą pàbaigiau, aß tikējimą laikiau.

8. Po to man yra pagulbytas teisybês wainikas, kurį man Wießpats anoje dienoje, teisusis súdźa důs; bet ne tiktay man wienam, bet ir wisiems, jo apreißkimą mylintiems.

9. Skûbinkis, kad wéikey pas manę ateitumbei.

10. Nēs Dēmas manę prastójo ir ßį swietą pagáwo mylēti, ir į Tessaloniką nuējo; Krescens į Galaciją, Titus į Dalmaciją.

11. Lukoßus wiens yra pas manę. Markoßų pas sawę

êmęs, draugè atwésk su sawimi; nēs man naudingas yra ant ßlużmôs.
12. Tykiky̨ nusunczau į Epēzą.
13. Skreistę, manęs Troadoje pas Karpy̨ paliktą, draugè atgabénk ateidams, ir knygas, bet ypaczey ráßomą ßikßną.
14. Aleksandras, kálwis, man daug pikto padáre. Wießpats te użmok jam pagal jo dárbus.
15. Nůg kurio ir tu saugokis; nēs jis musû żodżiams didey prießtaráwo.
16. Mano pirmame atsikalbējime ney wiens manę ne użstójo, bet jie wisi manę prastójo. Te ne stow jiems tai prirokůta.
17. Bet Wießpats manę użstójo ir manę pastiprino, kad sákimas Diewo żódżio per manę patwirtintas butu, ir wisi pagonai girdētu. Ir aß ißgélbēts esmi iß lúto nasrû.
18. Bet Wießpats ißwálnis manę iß wiso pikto ir ißgélbēs manę ant sawo dangißkôs karalystês; kuriam t'esie garbē nůg ámżiû iki ámżiû. Amen.
19. Swéikink Priską ir Akwilą, ir namus Onēsiporo.
20. Erastus pasiliko Korinte, bet Tropimy̨ palikau Milēte sergantį.
21. Skúbinkis, kad pirm żiemôs ateitumbei. Swéikin tawę Eibulus, ir Pudensas, ir Linas, ir Klaudia, ir wisi brolei.
22. Ponas Jēzus Kristus te esie su tawo dwasè. Malone t'esie su jumis. Amen.

Rasßyta iß Rymo; antra gromata Timotėjuj. kaip Powilas antrą kartą statytas buwo po akiû Ciecoraus Nerono.

Gromata ßwento Powilo Titui.

1. Pérskyrimas.

Bażnyczôs kunigû urēdas.

Powilas, Diewo tárnas, bet Apáßtals Jēzaus Kristaus, pagal tikējimą Diewo ißrinktujû, ir ißpażinimą tiesôs ant nobażnystês,
2. Nusitikējime ámżinôs gywátôs, kurę pażadējo tas, kurs ne melůja, Diewas, pirm swieto czēsû,
3. Bet apréißke sawo czēsû sawo żodį per apsákimą, man pawieritą, pagal įsákimą Diewo, musû Ißganytojo:
4. Titui, mano tikram sunui, pagal mumû tikējimą, malonē. mielaßirdingyste, pakájus n...

Diewo, Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus, musû Iszganytojo.
5. Todēl palikau tawę Krētoje, kad pálaikq, manęs paliktą, itaisytumbei ir apstatytumbei miestus wyresneiseis szén ir tén, kaip taw prisakiau.
6. Jey kas yra nebártins, wienôs moters wyras, turis tikinczus waikus, ne apskélbtus, buk ēsą pasiléidēlei ir nepaklusnus,
7. Nēs wyskupas tur buti be nûtartiês, kaipo Diewo użweizdas, ne sawwálninks, ne rústus, ney gertûklis, ne waidininkas, ne warqs netinkanti reméstą.
8. Bet sweczus priimąs, gérs, patogus, teisus, szwentas, czystas;
9. Ir prisilàikasis prie żódzio, kursai tikras yra ir mokit gal, jeib galis butu graudénti per iszgánanti pamokslą ir pabárti priesztaráujanczus.
10. Nēs daug yra prieszgyniû ir niekus kalbanczû ir iszwadzojanczû, ypaczey tie isz apipjaustimo,
11. Kuriû reik burną użkimszti; kurie wisus namus pérkreipja, mokindami, kas ne tinka, giediszko pélno dēley.
12. Wiens jû yra sakęs, jû paczû prárakas: Kretēnai wisados melagei, piktos żwērys ir tingi pilwai.
13. Szis lûdimas tiesa yra. Togidēl jûs asztrey bárk, kad sweiki butu tikējime;
14. Ir ne atbótu żydiszkû pásakû ir żmonû istátimû, kurie nûg tiesôs atsikreipja.
15. Czystiems wislab czysta, bet neczystiems bey netikintiems nieks czystas yra; bet neczysts yra jû úmas bey jû sáżine.
16. Jie sákosi, Diewą iszpażystą, bet darbais jo użsigina; kadángi jie yra, kureis Diewas bodzasi, ir ne klauso, ir wisiems geriems darbáms netinka.

2. Pérskyrimas.

Pamokslas, kas mokitojiems pûlasi.

Bet tu kalbēk, kaip paréitis, pagal iszgánanti pamokslą:
2. Seniems, kad ne girtáutu, wieżlibi, patogus, sweiki butu tikējime, méilēje, kantrumè;
3. Senoms moterims taipojau, kad laikytusi, kaip szwentiems paréitis, ne butu blûżnijanczos, ne gertûkles, géros mokitojes;
4. Kad jaunases moteres iszmokitu patógioms buti, sawo wyrus mylēti, waikus mylēti,
5. Kad butu szwánkios, czystos, tikros gaspadines, géros, sawo wyrams padûtos, jeib Diewo żodis ne butu blûżnitas.

6. Taipojau jaunůsus wyrus graudénk, kad patogus butu.
7. Bet wisur patsai pasistatyk páwyzdzu gerû darbû, su pamokslu ne pérkreiptu, su padorumù,
8. Su sweiku ir nebártinu żodzù, kad prieszininks gēdētusi ir nieko ne turētu, ką apie mus pikt kalbēti galētu.
9. Bernáms, kad sawo ponams padůti butu, wisůse dáiktůse itiktinay darytu, ne prieszais lůtu,
10. Ne ką pagáutu, bet wisą gérą wiernystę parodytu, kad jie pamokslą Diewo, musû Iszganytojo, pagrożintu wisůse dalykůse.
11. Nēs pasirode iszgánanti Diewo malone wisiems żmonēms.
12. Ir mokin mus, kad użsigintumbim bediewiszkû daiktû ir swietiszkû pageidimû, ir patogey, teisey ir nobażnay elgtumbimies szimè swiete,
13. Ir láuktumbim iszganytingo nusitikējimo ir apreiszkimo szlowês didziojo Diewo, ir musû Iszganytojo Jēzaus Kristaus;
14. Kursai pats pasidawe uż mus, jeib mus iszganytu nůg wisôs neteisybês ir czystitu saw paczám żmones pasisáwinimui, kurie stropus butu gerůse darbůse.
15. Toktai kalbēk ir graudénk ir pabárk isz tikro. Ney wiens tawę te ne niekina.

3. Pérskyrimas.

Wyrausybe garbintina, ir netikro pamókslo żmones wéngtini.

Primink jiems, kad kunigaikszcziams ir wyrausybei padůti ir paklusnus butu, wisam gerám dárbui gátawi butu;
2. Ney wieną ne apkalbētu, ne waiditus, atlaidus butu, wisą lengwybę parodytu wisiems żmonēms.
3. Nēs ir mes pirm to buwome neiszmáną, nepaklusnus, klaidunai, szlużydami geiduliams ir wisokiems piktiems pageidimams, ir gywénome piktybēje ir pawydējime, ir kits kito nekentēme.
4. Bet kaipo pasirode gerybe ir mylista Diewo, musû Iszganytojo,
5. Ne darbû teisybês dēley, kurius mes darę buwome, bet pagal sawo mielaszirdingystę, mus jis iszgáne pērimù atgimimo ir atnáujinimo szwentôs Dwásês,
6. Ant musû apsczey iszlietosês per Jēzų Kristų, musû Iszganytojį,
7. Kad mes isz jo malonês aptéisinti, ámżiną gywátą i

dalykus gáutumbim pagal lú-
kesti;

8. Tai tikray tiesa. Toktai
noru, kad drutay mokitumbei,
kad gerůse dárbůse randami
butu tie, kurie į Diewą tiki
pastójo. Tai gér ir naudinga
žmonēms.

9. Bet durnû kláusimû, gi-
minû eilû ir waidijimû bey
ginczijimû dēl zokano wéngk;
nēs yra noprósni ir niekam ne
tinka.

10. Netikro pamókslo žmogų
wéngk, kad jis wieną, arba
antrą kartą pagraudéntas yra;

11. Ir žinok, toki pérkreiptą
ēsanti ir griešijanti, kaip kurs
pats sawę nusúdijo.

12. Kad tawęsp Artemoną
súsu, arba Tykiką, skubinkis
pas manę ateiti į Nikopoli,
nēs ténay žiemawoti padumo-
jau.

13. Zenaną, rašte-mokitą, ir
Apolloną išléisk rupestingay,
kad jůdu nieko ne pristoktu.

14. Bet ir musiškei tesimoki-
na, kad jie gerůse darbůse ràs-
bintus, kur jû priwalù yra, jeib
ne butu newaisingi.

15. Swéikina tawę wisi su
manim ēsantieji. Swéikink wi-
sus mus mylinczus tikējime.
Malone t'esie su jumis wisais.
Amen.

Rašyta iš Nikopolio Macedonioje.

Gromatà šwento Powilo Pilēmonui.

Powilo užmeldims už Onesimą.

Powilas, surištasis Kristaus
Jēzaus, ir Timotējus, brolis,
Pilēmonui mielamjam ir musu
pagálbininkui,

2. Ir Appiai mielai, ir Ar-
kippui, musû san-kareiwjui, ir
surinkimui tawo namůse:

3. Malone t'esie su jumis, ir
pakájus nůg Diewo, musû Tē-
wo, ir Pono Jēzaus Kristaus.

4. Aš dēkawoju sawo Die-
wui, ir atsimenu tawęs wisa-
dos sawo maldosa,

5. Girdēdams apie méilę ir
tikējimą, kuri turi į Poną Jēzų,
ir prieš wisus šwentůsus,

6. Jeib tawo tikējimas, kuri
mudu podraugey turiwa, ta-
wije gális pastotu, per išpa-
zinimą wiso to géro, kuri tu-
rite Kristuje Jēzuje.

7. Bet mes didi dzaugsmą ir
palinksminojimą turime iš ta-

wo méilês; nēs ßirdys ßwentujû atgaiwintos yra per tawę, miels brolau.
8. Dēl to, norint didi drasumą turu Kristuje, taw prisakyti, kas taw pridera;
9. Taczau méilês dēl tiktay noru tawę pagraudénti, kursai tokſai esmi, butent séns Powilas, bet dabar ir surißtas Jēzaus Kristaus.
10. Taygi graudenù tawę, mano sunaus Onēsimo dēl, kuri pagimdzau sawo ryßiûse;
11. Kursai pirm to taw nenaudingas, bet dabar man ir taw naudingas yra, tą wēl parsunczau.
12. Bet tu ji, tai esti mano paties ßirdi, norētumbei priimti.
13. Nēs aß ji norējau pas sawę palaikyti, kad jis man tawo wietoje paßlúzitu, ryßiûse Ewangēliôs;
14. Bet be tawo wálês nieką ne norējau daryti, jeib tawo geradējyste ne priwersta, bet iß gerôs wálês butu.
15. Bet rasi dēl to jis ant walandôs nůg tawęs atstójo, kad ji amzinay palaikytumbei,
16. Dabar jau ne kaip bérną, bet daugiaus kaip bérną, mielą broli, ypaczey man, bet jů labjaus taw, ir pagal kuną, ir Wießpatije.
17. Jey jau manę laikai per sawo draugą, tay norētumbei ji, kaip manę pati priimti.
18. Bet jey jis kokę ißkádą taw butu padáręs, arba ką skelētu, tai man prirokók.
19. Aß Powilas tai raßiau sawo rankà, aß uzmokēsu. Tylu, tawę pati man káltą ēsanti.
20. Taipo, miels brolau, wélik man, kad tawim' pasidzaugczaus Wießpatije; atgaiwink mano ßirdi Wießpatije.
21. Aß pasitikēdams tawo paklusnumù taw raßiau, nēs zinau, tawę daugiaus darysenti, nekaip sakau.
22. Priegtam pagatáwik man ir gaspádą; nēs tikiůs, jums per jusû maldą busęs dowanótas.
23. Swéikina tawę Epapras, mano sán-kalinys Kristuje Jēzuje,
24. Markoßus, Aristarkus, Dēmas, Lukoßus, mano pagálbininkai.
25. Malone musû Pono Jēzaus Kristaus t' esie su jusû dwasè. Amen.

Raßyta iß Rymo, per Onēsimą.

Pirmoji gromata šwento Pétro.

1. Perſkyrimas.

Apie Diewo malonę ir Krikszczonių elgimą.

Pétras, Apáštalas Jēzaus Kriſtaus, išrinktiems ateiwjiems czę ir tę: Ponte, Galacioj', Kappadocioj', Azioj' ir Bitynioj',

2. Pagal paſkyrimą Diewo Tēwo, per pašwentimą Dwáſès, paklusnumui ir apšlákſtinimui kraujo Jēzaus Kriſtaus. Diewe důk jums daug malonês ir pakájaus.

3. Pagárbintas t' esie Diewas ir Tēwas muſû Pono Jēzaus Kriſtaus, kurſai mus pagal ſawo didę mielaširdingystę atgimde gywám nuſitikējimui, per priſikēlimą Jēzaus Kriſtaus iš numiruſiû,

4. Ant nepragàištanczû ir nenubjaurintû ir nepawyſtanczû dalykû, kurie palaikomi yra danguje,

5. Jums, kurie iš Diewo maciês per tikējimą išlaikomi ēſat ant išgánimo, kurs pagatáwikas yra, jeib apréikštas butu paſkiáuſame czēſè;

6. Kuriamè jús dzaugſities, kurie dabar mažą wálandą, (jéy taip tur buti,) ſmútni ēſat tuleropůſe pagundimůſe;

7. Jeib juſû tikējimas tikras ir toly kaštaunéſnis ràſtas butu, nekaip pragàištaſis aukſas, per ugni mēginamas, ant laupſês, czeſtiês ir garbês, kad jau apréiškiams bus Jēzus Kriſtus,

8. Kuri jús ne matēt, ir taczau mylit, ir jau i ji tikit, norint ji ne mátot, tay jús dzaugſities ſu neiškálbamu ir šlowingu dzaugſmu,

9. Ir gálą ſawo tikējimo apturēſite, butent dušiôs išgánimą,

10. Kuri išgánimą jēškójo ir tyrinējo prárakai, kurie apie buſenczę jums malonę prárakawo;

11. Ir tyrinējo, ant kókio ir ant kurio czēſo Dwáſe Kriſtaus nurodzuſi, kuri jůſe buwo, ir pirm to lùdijuſi apie kentējimus, kurie yra Kriſtuje, ir šlowę potam;

12. Kuriems tai apréikšta yra. Nēs jie ne pátys ſaw, bet mums apſáke, koktai dabar jums pranešta yra per tus, kurie jums Ewangēlią apſáke per Szwentą Dwáſę iš dangaus ſúſtą, koktai ir angēlai geidza žurēti.

13. Todēl apjůſkit ſtrēnas ſawo úmo, bukit neapſigērę ir guldykit ſawo wiſą nuſitikēji-

mą ant malonês, jums súlija-
môs per apreißkimą Jêzaus
Kristaus,
14. Kaip paklusnus waikai,
ir ne lyg' taipo elgkities, kaip
pirmay, kad nežinojime pagal
geidulus elgēties;
15. Bet pagal tą, kurs jus
pawadinęs ir ßwentas yra, ir
jús bukite ßwenti wisame sawo
pasielgime.
16. Nēs paraßyta yra: jús
turit buti ßwenti, nēs aß ßwen-
tas esmi.
17. Ir kadangi jús tą Tēwu
wadinat, kursai ney ßio, ney
to atbodams súdija, pagal kiek-
wieno dárbą, taygi elgkities,
koley czę gywi este, su báime,
18. Žinodami, kad ne sidabrù
arba auksu pragàißtanczu at-
pirkti ēsat nů sawo niekingo
elgimo pagal tēwißką budą;
19. Bet brángu krauju Kri-
staus, kaip nekálto ir nenubjau-
rinto awinēlio,
20. Kursai tiesà pirm paskir-
tas yra, pirm nekaip swieto
gruntas dētas, bet apréikßtas
paskiáusůse czēsůse, jusû dēley,
21. Kurie jús per jį tikit' į
Diewą, kursai jį prikēle iß nu-
mirusiû ir dáwe jam ßlowę,
jeib tikējimą ir lúkestį Diewop'
turētumbit.
22. Ir apczystikit sawo du-
ßias paklusnumè tiesôs per
Dwásę, ant tikray wiernôs bro-
lißkôs méilês, ir kits kitą karß-
tay mylēkit iß czystôs ßirdiês;
23. Kaip kurie atgimę ēsate,
ne iß pragàißtanczôs, bet ne-
pragàißtanczôs sēklôs, butent
iß gywojo Diewo žódžio, am-
žinay paténkanczio.
24. Nēs wisas kunas žolē, ir
wisa žmonû ßlowē kaip žiedas
žolēs. Žolē pawyto ir žiedas
nukrito.
25. Bet Wießpatiês žodis pa-
siliekt amžinay. Bet tai yra
tas žodis, kursai tarp jusû ap-
sakytas yra.

2. Pérskyrimas.

Kaip atgimusiems, padůnams ir bernams reikia elgtis.

Taygi atmèskit wisą piktenybę
ir wisą wylų ir weidmainystę
ir pawydą ir wisą apžodžó-
jimą.
2. Ir geiskite protingojo, czy-
sto pieno, kaip dabar gimę
waikélei, jeib per tą tárptum-
bit';
3. Jéy kitaip ragáwot, Wieß-
patį meilingą ēsantį.
4. Prie kurio atējot', kaip prie
gywo akmens, nůg žmonù at-
mesto, bet Diewip ißrinkto ir
brangaus.
5. Ogi ir jús taipojau, kaip
gywi ákmenys, budawokities į
dwásißkus namus ir į dwásißko

kunigyste, apierawoti dwásiszkas
apieras, kurios Diewui patinka,
per Jēzų Kristų.
6. Dēl to paraszyta rasztè:
sztay, asz dēmi iszrinktą brangų
kampini ákmeni Zione; ir tikis
i ji ne bus gēdoje.
7. Taygi jums, kurie tikite, jis
brangus yra; bet netikintiems
tas akmů, kuri budawonininkai
atmete, ir kampinù pastójo,
(yra)
8. Akmů nusitrenkimo ir ůla
papiktinimo; kurie pasipiktin tů
žodzù ir tam ne wierij, ant
kurio jie padēti yra.
9. Bet jús este iszrinktoji gi-
minē, karáliszka kunigyste, szwenti
žmones, žmones pasisáwinimo,
jeib apsakytumbit wiežlibystes
to, kursai jus pawadinęs isz
tamsybês ant sawo stebuklingôs
szwiesybês.
10. Kurie pirm to ne buwote
žmonû pulkas, bet dabar Die-
wo žmones ēsat; ir pirm to ne
buwote malonēj, bet dabar ma-
lonēj ēsat'.
11. Mieli brolei, graudenu
jus, kaip ateiwjus ir keleiw-
jus: wéngkite kuniszkû pagei-
dimû, kurie priesz duszią karáu-
ja.
12. Ir gražey elgkities tarp
pagonû, jeib tie, kurie jus àp-
kalba kaip piktadējus, jusû
gerus dárbus matytu ir Die-
wą laupsintu, dienoje atlanki-
mo.
13. Padůti bukite wisam žmo-
giszkam waldimui dēley Wiesz-
patiês, ar butu karálui, kaip
wyrausam,
14. Ar wyráusiems kunigaiksz-
czams, kaip jo pasláms, ant at-
kérszijimo piktadējû ir ant gar-
bês geray dáranczujû.
15. Nēs tai yra Diewo wa-
lè, kad gér darydami užkimsz-
tumbit n'iszmánimą durnû žmo-
nû.
16. Kaip walni, ir ne kaip
turi walnybę per dàngalą pik-
tenybês, bet kaip tarnai Die-
wo.
17. Kožnam garbę iszródikit.
Brolius mylēkite. Diewo bijo-
kities. Karálų gárbinkit.
18. Jús bernai, padůti bukite
ponams wisoj báimēje, ne tik-
tay geriems ir lengwiems, bet
ir baisingiems.
19. Nēs tai malone, jey kas
dēl sážinês Diewop' piktumą
pakel, késdams neteisybę.
20. Nēs koks tas yra gyrus,
jey jús piktenybjû dēley múszus
kenczate? Bet kad gér dary-
dami kenczat ir iszkenczat, tai
malone prie Diewo.
21. Nēs tam pawadinti ēsat.
Kadángi ir Kristus kentējo už
mus ir mums pawéikslą pa-
liko, kad jús séktumbit jo pēdus;

22. Kursai ney jókio grieko ne padáręs yra, ir ney joks wylus jo burnoje nerastas.
23. Kursai ne atpencz kólojo, kólojamas, negrumsde kentėdams; bet wissab pàdawe tam, kursai teisey súdija.
24. Kursai musû griekus pats apierawojęs yra sawo kúne ant médzio, jeib griekams numirę, teisybei gywi butumbim; kurio żaizdomis jús iszgyditi este.
25. Nės jús buwote kaip klajójanczos áwys; bet jau priwersti ėsat prie ganytojo ir wyskupo jusû duszių.

3. Pérskyrimas.

Apie elgimą suwenczawotû ir kitû krikszczoniû.

Taipojau tur ir moters padûtos buti sawo wyrams, jeib ir tie, kurie ne tik tam żodżui, per moterû elgimą be żódżio laimėti butu,
2. Matydami jusû czystą elgimą báimėj.
3. Kuriû grażus dabinimas ne tur buti isz wirszaus supintoms kàsoms ir abdėjime aukso, arba apsiwilkimė rubû;
4. Bet paslėptas żmogus szirdiês, neiszkreipjams, su lengwa ir pakajinga dwasė, tai kasztáuna po akiû Diewo.
5. Nėsa taipo ir pirmosa gadynosa szwentos moters dabinosi, kurios sawo lúkesti ant Diewo gulde ir sawo wyrams padûtos buwo.
6. Kaipo Zore Abraómo klause ir ji ponù wadino; kuriôs jús dukterimis pastójote, jey gér darydamos ne taip baugsztos este.
7. Lyg taipojau, jús wyrai, gywénkite prie sawo moterû protingay, ir moteriszkam, kaczeyg silpnáusam dáiktui pûlanczęję garbę dûkite, kaip ir sandalykininkioms malonês gywasczio, kad jusû maldos ne butu gaiszintos.
8. Bet galáusey wisi bukite wienôs dumôs, pasigaili, broliszki, mielaszirdingi, meilingi.
9. Ne atdûkit piktą uż piktą, arba kólojimą uż kólojimą; bet priesz tai żegnokite, żinodami, kad tam pawadinti ėsate, jeib żegnonę igytumbit;
10. Nės kas nor gywastiês dżaugtis ir gerû dienû matyti, tas te ràmdo sawo lieżuwi, kad nieko pikto ne kalbėtu, ir sawo lúpas, kad ne wilotu.
11. Te atsigręża nû pikto ir géro te daro; te jėszko pakájaus, ir tą te wyja.
12. Nės ákys Wieszpatiês żur ant teisujû, ir jo ausys ant jû maldôs (dabója); bet wéidas Wieszpatiês żur ant tû, kurie piktay daro.

13. Ir kas yra, kurs jums
ißkádôs darytu, jey jús géro
pàsekat?
14. Ir norint kenczate teisy-
bês dẽley, taczau ißganyti ẽsat.
Bet nesibijokities jû tyczojimo
ir ne ißsigaskite.
15. Bet ßwentą laikykit Po-
ną Diewą sawo ßirdije. Bet
bukite wisados gatawi, kożnam
atsakyti, żinôs jẽßkanczam apie
lúkesti, kurs yra jusije.
16. Ir tai su lengwybe ir
baime, ir turẽkite géra sáżinę,
jeib tie, kurie jus àpkalba, kaip
piktadẽjus, gẽdoje butu, kad iß-
péikę yra jusû gérą elgimą Kri-
stuje.
17. Nẽs geraus yra, jey Die-
wo walè, kad jús kenczate gérą
darydami, ne kaip pikt dary-
dami.
18. Kadangi ir Kristus wie-
ną kart uż musû griekus ken-
tẽjo, teisusis uż neteisûsus,
jeib mus Diewui apierawatu,
ir żudytas yra pagal kuną, bet
gywas padarytas pagal Dwásę.
19. Toj paczoj ir nuẽjęs, ap-
sáke dwásẽms kàlinẽj.
20. Kuros kitą kartą netikin-
czoms buwo, kad Diews làuke
ir kantrùmą ißrode czẽse No-
ako, kaip ákrutą pagatáwijo,
kuriamè maż, tai esti aßtûnos
dußos, ißlaikytos buwo per
ìndeni;
21. Kursai ir mus dabar
ißgáno krikßtè, anû pażén-
klintame; ne numażgojimas
bjaurybês ant kuno, bet derẽ-
jimas gerôs sáżinês su Diewù,
per prisikẽlimą Jẽzaus Kri-
staus;
22. Kursai yra po deßinês
Diewo į dangų użżengęs, ir jam
padûti yra angẽlai ir sylìngieji
ir galybẽs.

4. Pérskyrimas.

Apie wargû naudą ir kantrùmą.

Kadangi jau Kristus kúne ken-
tẽjęs yra uż mus, taygi ir jús
tajau duma (ney ginklais) ap-
sirẽdykite. Nes kencząsis kúne
laujasi nû griekû,
2. Jeib tolaus, kas dar czẽso
liekti kúne, ne żmonû geidu-
liams, bet Diewo walei gywas
butu.
3. Nẽs ganà yra, kad praßo-
kusį gywastiês czẽsą praléido-
me pagal norą pagonißką, elg-
damies neczystybẽj, pageidi-
mûse, girtáwime, apsiryjime,
apsigẽrimûse ir bjauriosa bal-
wonystẽsa.
4. Tai dywai jiems, kad jús
ne su jeis bẽgate į tą pátį pú-
stą nepatõgų elgimą, blùżni-
dami;
5. Kurie dûs rokundą tam,
kurs gátawas yra, súditi gywus
ir numirusus.

6. Nēs tam ir numirusiems
Ewangēlia apsakyta, kad butu
súditi pagal žmogų kúne, bet
dwáséje Diewui gywi butu.
7. Bet gálas wisû daiktû arty
priējo.
8. Taygi iszmintingay élgkities
ir ne prisirykę bùdrus bukit' ant
maldôs. Bet pirm wisû dáiktû
turēkit karsztą méilę tarp sawęs;
nēs méile dengia ir griekû dau=
gybę.
9. Swecžus priimkite tarp sa=
węs be murmējimo.
10. Ir pasztúžikite kits kitam,
kiekwiens taje dowana, kurę
gawęs, kaip geri užweizdai tu=
lerópôs Diewo malonês.
11. Jey kas kalba, kad jis tai
kalbētu kaip Diewo žodi. Jey
kas urēdą tur, kad tą pilditu,
kaip isz pagalējimo, kuri Diews
dûda; jeib wisûse dáiktûse
Diewas pagárbintas butu per
Jēzų Kristų, kuriam t'esie gar=
bē ir macis ant ámžiû ámžiû.
Amen.
12. Jús mylimieji, nesidywi=
kite dēl karsztymecžio, (kurs jus
užeit, kad iszmēginami butum=
bit), tarsi koks dywas jus už=
pultu;
13. Bet džaugkities, kad su
Kristumi kencžate, jeib ir cžēse
apreiszkimo jo szlowês džaug=
smą ir linksmybę turētumbit.
14. Iszganyti ēsat, kad jús ap=
gēdinami ēsat dēl wardo Kri=
staus; nēs Dwáse, kuri Dwáse
szlowês ir maciês, bēy Dwáse
Diewo yra, ilsis ant jusû. Pas
anus ji yra blûžnijama, bet pas
jus gárbinama.
15. Bet nieks jusû te ne
kencža kaip ražbàininks, arba
kaip wagis, arba kaip piktadē=
jas, arba i swétima urēdą isiki=
sząs.
16. Bet jey kas kencža kaip
krikszcžonis, te nesigēdža, bet
te gárbina Diewą tokiamè da=
lykè.
17. Nes cžēsas yra, kad pra=
sidētu súdas ant Diewo namû.
Bet jey pirmjaus ant musû,
koksaigi bus gálas su tais, ku=
rie Ewangēliai Diewo ne wie=
rija?
18. Ir jey teisusis wos isz=
láikoms yra, kur Diewo nesi=
bijasis ir griekininkas pasiro=
dis?
19. Dēl to, kurie kencža pa=
gal Diewo walę, tie jam tur
padûti sawo duszias, kaip wier=
nam sutwértojui, gerûse dár=
bûse.

5. Pérskyrimas.

Apie wyresnujû, jaunystês, ir wisû kriksz=
cžoniû elgimą.

Wyresnûsus, kurie tarp jusû
yra, graudenu asz san=wyrésnis
ir lûdininks kentējimû, kuri

Kristuje yra, ir dalywas šlo-
wês, kuri bus apréišzkta:
2. Ganykit Kristaus kaimenę,
kuri jums paliepta, ir geray
dabokities, ne su newalè, bet iš
gerôs walês, ne dēl bjaurôs
naudôs, bet iš širdiês dugno;
3. Ne kaip ant žmonû pona-
wóją, bet bukite pawéikslu kai-
menei;
4. Tay, kad pasiródis wyráu-
sis ganytojis, ne pawystanti
garbês wainiką gáusite.
5. Lyg taipojau, jús jaunie-
ji, bukite padůti wyresniems.
Wisi kits kitam padůti bukite
ir apsirēdykite pakarnystè. Nēs
Diews priešinasi puikiems, bet
pakarniems jis důda malonę.
6. Taygi pasižéminkit po sy-
linga Diewo rankà, kad jis jus
iškéltu sawo czēsu.
7. Wisą sawo rúpesti ant jo
užmèskit, nēs jis už jus rúpi-
nas.
8. Bukit neapsiryją ir budē-
kite; nēs jusû priešininkas,
wélnas, aplink eiti, kaip lú-
tas rēkiąsis, ir jēško, kuri pra-
rytu.
9. Tam priešsisténgkite dru-
tay tikējime, žinodami, kad tie
pátys kentējimai ant jusû bro-
liû swiete užeit.
10. Bet Diewas wisôs malo-
nês, kurs mus pawadinęs yra
ant sawo amžinôs šlowês Kri-
stuje Jēzuje, tas jus, kurie
mažą czēsą kenczate, pilnay pri-
taisys, padrútis, patwirtis,
gruntawós.
11. Tam t'esie garbē ir macis
nů ámžiû ik' ámžiû. Amen.
12. Per Silwoną jusû (kaip
aš misliju) wierną broli, jums
mážumą rašiau, graudénti ir
lùditi, kad tai tikra malone
Diewo yra, kurioje jús sto-
wite.
13. Swéikina jus tię, kurie su
jumis išrinkti yra Babylonè, ir
mano sunus Markošus.
14. Kits kitą swéikinkite méi-
lês pabuczáwimu. Pakájus
t'esie su wisais, Kristuje Jēzuje
ēsanczeis. Amen.

Antroji gromata šwento Pétro.

1. Pérskyrimas.

Apie tikējimo waisių ir šwentą raštą.

Simonas Pétras, tárnas ir
apaštalas Jēzaus Kristaus,
tiems, kurie su mumis tą pati
branguji tikējimą gawo teisy-
bēje, kurę musû Diewas důda,
ir Išganytojis Jēzus Kristus.
2. Diewe důk jums daug ma-

lonês ir pakájaus per iszpażinimą Diewo, ir Jēzaus Kristaus, musû Wieszpatiês.
3. Kadángi wisokia jo diewiszka macis, (kuri ant gywastiês ir nobażnystês déra) mums dowanóta per iszpażinimą to, kurs mus pawadinęs per sawo szlowę ir gerybe;
4. Per kurę mums brangus ir didzausi pażadējimai dowanóti yra, butent, jeib per tą pati dalywi pastotumbit diewiszkosês prigimtiês, jey wéngiat pragàiszta nti pageidimą swieto.
5. Taygi pristatykit ant to wisą sawo procę ir iszrodikite sawo tikējime wieżlibystę, ir wieżlibystēje padorumą,
6. Ir padorumè miernystę, ir miernystēje kantrùmą, ir kantrumè nobażnystę,
7. Ir nobożnystēje broliszką méilę, ir brrliszkoj méilēje wisû méilę;
8. Nēs jey toktai apstingay jusip' yra, ne léis jus tingineis ney newaisingais buti iszpażinimè musû Pono Jēzaus Kristaus.
9. Bet kursai toktai ne tur, tas áklas yra ir czopja su rankà, ir użmirszta apczystyjimo sawo pirmujû griekû.
10. Dēl to, mieli brolei, jû labjaus pasiprocewokit, sawo pawadinimą ir iszrinkimą padrútinti. Nēs jey tai dárote, ne klupinēsite.
11. Ir taipo jums apstingay bus dûtas įējimas į ámżiną karalystę musû Wieszpatiês ir Iszganytojo Jēzaus Kristaus.
12. Todēl ne palàusu, jums wisados toktai priminti, norint tai żinot. ir padrútinti ēsat dabarnikszczoje tiesoje.
13. Nēs misliju wertay ēsant, kol asz sioj szētroj esmi, jus pabùdinti ir graudénti.
14. Nēs żinau, kad sawo szētra wéikey turēsu palikti, kaipgi ir man musû Ponas Jēzus Kristus apréiszkęs yra.
15. Bet asz labay pasiprocewósu, kad jús wisur ko turētumbit po mano atstojimo, toktai atmintijè laikyti.
16. Nēs mes ne klausēm kytrey pramanytû pásakû, kaip jums praneszēm maci ir atējimą musû Pono Jēzaus Kristaus, bet mes pátys regējom jo szlowę;
17. Kaip jis gawo isz Diewo Tēwo garbę ir czésti, per balsą, kurs jam nusidawe nû didzosês szlowês, tokiu budu: tas yra mano mielasis Sunus, kuriûmi mēgstu.
18. Ir szi-balsą girdējome isz dangaus sakyta, kaip mes su jûmi ant szwento kálno buwome.

19. Mes turim ſtipréſnį prá-
rakißką żodį, ir júś geray dá-
rote, kad ant to dabójat, kaip
ant żwakês ßwieczanczôs tam-
ſoj wietoj, iki dienai außtant,
ir außrôs żwaigżdei użtekant,
juſû ßirdiſa.
20. Ir tai pirm wiſû żino-
kite, kad ney wiena prarakyſte
raßtè ne nuſidůdą iß ſawo
patiês ißguldimo.
21. Nēs dar niekados ney
wienas prarakáwimas iß żmo-
gißkôs wálês niera praneßtas,
bet ßwenti Diewo żmones kal-
bējo, Dwáſês Szwentoſês pa-
ráginti.

2. Pérſkyrimas.

Apie netikrus mokitojus.

Bet buwo ir netikri prárakai
tarp żmonû, kaip ir tarp juſû
bus netikri mokitojei, kurie ſlap-
czey įwès ißkadingus atſiſkyri-
mus ir użſigįs Wießpatiês,
kurſai jůs atpirko, ir ant ſawęs
użwès ſtaigų prapůlimą.
2. Ir tuli paſéks jû prapůli-
mą; per kurus kélas tieſôs bus
blůżnijams.
3. Jie per godą pramanytais
żodżeis ſaw ant naudôs jus
norēs ißwadżoti. Kuriû ſúdas
jau ſeney ne użtrunka, ir jû
prapůlims ne miegti.
4. Nēs jey Diewas angēlû,
kurie ſuſigrießijo, ne czēdijo,
bet jůs tamſybês lencúgais pé-
klon nuſtúme ir padawe, kad
ant ſúdo butu paláikomi;
5. Ir ne czēdijo pirmojo ſwieto,
bet apſáugojo Noaką, teiſybês
apſakytoją, patį aßmą, ir uż-
wede griekťwanį ant ſwieto
Diewo neſibijanczujû.
6. Ir mieſtus Sodomą ir Go-
morrą į pélenus pawerte, ap-
werte ir prażůde, tůmi pawéik-
ſlą důdams Diewo neſibijan-
tiemſiems, paſkuy jį ateiſen-
tiems;
7. Ir ißgélbējo teiſųjį Lotą,
kurį darkus żmones dibey wár-
gino ſawo newieżlibu paſiel-
gimu.
8. Nēs kadángi jis teiſus bu-
wo ir tarp jû gywéndams tai
matyt ir girdēt turējo, wárgino
jie teiſę dußią nůg dienôs į die-
ną ſawo neteiſeis darbais.
9. Wießpats żino, Diewo-
bijanczůſus iß pagundimo iß-
gélbēti, bet neteiſůſus palaikyti
ant ſúdo dienôs, múcziti;
10. Bet labjáuſey tus, kurie
elgiaſi pagal kuną neczyſtame
pageidime ir niekû wercza wy-
rauſybę, perdrąſus, ſawrēdus,
ne drébanczus, aukßczáuſoj ßlo-
wēj ēſanczus blůżniti.
11. Noris taczau angēlai,
didéſnę ſylą ir macį turēdami,
ne ißtar bluzningąjį ſúdą prieß
jůſus prie Wießpatiês.

12. Bet jie lygus neprotin-
giems galwijams, kurie iß pri-
gimimo ant to leisti, kad su-
gáunami ir pamußami butu,
blùznidami tai, apie ką jie nieko
ne zino, ir prapuls sawo prapů-
lime.
13. Ir neteisybês algą iß to
apturēs. Jie laiko uz link-
smybę czēsißkaji lēbáwimą, jie
yra gēda ir bjaurybe, puika-
woj' nůg walgiu, wargstan-
tiems důdamû, lēbauja nůg ju-
sû turto,
14. Tur akis pilnas pérzen-
gimo wenczawonystês, nesidůda
nůg grieko atsitráukti, priwiloj
netwirtases dußias, tur ßirdi
ant gódo pasiléidusę, prakéikti
zmones,
15. Prastója tikraji kélą, ir
klajoja, sékdami kélą Balaamo,
sunaus Bosoro, kuriam patiko
neteisybês alga;
16. Bet gawo korónę sawo
pérzengimo, nēs nekalbąsis,
naßtoms paprátęsis galwijis
kalbējo zmogaus balsu ir gyne
prárako durnystę.
17. Tie yra ßulinei be wan-
dens, ir débesis wējo ùmaru
wáromos, kuriems palaikyta
yra tamsi tamsybe amzinay.
18. Nēs jie kalba iß didzio
niekam newertus zodzus, ir kù-
sina per newiezlibystę i kunißką
geiduli tus, kurie tikray buwo
ißbēgę, ir dabar klydējime
waikßczoj;
19. Ir zada jiems walnystę,
pátys budami prapůlimo ber-
nais. Nēs kurio kas pérga-
lētas yra, to bérnu jis pastó-
jo.
20. Nēs jey ißwéngę yra ne-
czystybę swieto, per ißpazinimą
Wießpatiês ir Ißganytojo Jē-
zaus Kristaus, bet wēl i tas
paczes ipáinojami ir pérgalimi,
tay paskiáusieji dáiktai jiems
piktesni pastójo, ne kaip pir-
mieji.
21. Nēs geraus jiems butu,
kad teisybês kélą ne butu pa-
zinę, ne kaip tą pazinę atsi-
kreipja nů ßwento prisákimo,
jiems důto.
22. Tikosi jiems pagal aną
tiesôs priezodi: ßů wēl ryja,
ką ißwēmęs, ir kiaule nutrinkta
wēl wolójasi purwůse.

3. Pérskyrimas.

Apie paskiausus czēsus.

Szi yra antroji gromata, kurę
jums rażau, jùs mieli, kurioje
bùdinu ir graudenu jusû wier-
ną dumą.
2. Kad atsimintumbit tû zo-
dziû, kurie pirma sakyti yra
ßwentû prárakû, ir musû pri-
sákimo, kurie esme Apáßtalais
Wießpatiês ir Ißganytojo.

3. Zinodami tai iš pirmo, kad paskutinosa dienosa ateis apjůktojei, pasielgią pagal sawo pageidimus,
4. Jr saką: kur yra żadějimas jo atějimo? nēs iš to czēso, kaip tēwai użmigo, pasiliekt wisi dáiktai taipo, kaip iš pradżôs sutwērimo buwę.
5. Bet tyczomis ne nor żinoti, kad ir dangus seney buwęs, priegtam żemę iš wandens ir wandenije stojos per Diewo żodi,
6. Taczau tůczēs swietas per tus paczus buwo griektwaniu prapuldytas.
7. Taipo ir dabar dangus bey żéme per jo żodi kawojamu, kad ugnei użláikomu butu dienoje súdo ir prapůlimo Diewo nesibijanczujû żmonû.
8. Bet wiens daikts te n'esie jums slēpjams, jús mylimi, kad wiena diena po akiû Wieszpatiês yra kaip túkstantis métû, ir túkstantis métû kaip wiena diena.
9. Wieszpats ne trůkdin pażadějimą, kaip keli per użtrůkinimą laiko, bet jis nukencza mums, ir ne nor, kad kas prapultu, bet kad kiek wiens prisiwérstu.
10. Bet diena Wieszpatiês ateis kaip wagis náktije, kurioje dangus su didżu braszkējimu sugaisz, bet elementai iš karszczio sutirps, ir żéme bey darbai, kurie joje yra, sudegs.
11. Kadangi tai wislab sugaisz, kaipgi jums ne reiktu gatawiems buti su szwentu elgimù, ir su nobażnystè?
12. Kad laukiate ir skùbinaties ant atējimo dienôs Wieszpatiês, kurioje dangus nůg ugniês suirs, ir elementai nůg karszczio sutirps.
13. Bet mes láukiame naujo dangaus ir naujôs żémês, pagal jo żadējimą, kuriůse teisybe gywéna.
14. Todēl, mano mylimi, kadangi to turite láukti, didey pasiprocewókities, kad rasti butumbit po jo akiû neapbjáurinti ir nekáltinami pakájuje.
15. Jr kantrumą musû Wieszpatiês laikykit per sawo iszgánimą, kaipo ir musû mielas brolis Powilas, pagal iszminti jam důtą, jums rászęs.
16. Kaipgi jis ir wisosa grómatosa apie tai kalba, kuriosa keli daiktai ne pigu pérmanyti, kurus pérkreipja nemokitieji ir nepatwirtinti, kaipo ir kitus rasztus, ant sawo paczû prapůlimo.
17. Bet jús, mano mylimi, tai pirm żinodami, dabókities, kad per klydējimą nelabû żmonû sů jeis ne butumbit iszwa-

dzoti ir ne iszpultumbit isz sawo
paczû twirtybês.
18. Bet augkite malonẽje ir
iszpażinime musû Wieszpatiês
ir Iszganytojo Jẽzaus Kristaus.
Tam t'esie garbẽ dabar ir am-
żinay. Amen.

Pirmoji gromata szwento Jono.

1. Pérskyrimas.

Apie Kristų, jo apréiksztą żodi, ir tikrą prisiwertimą.

Kas isz pradzôs buwo, ką gir-
dẽjom, ką regẽjom sawo akimis,
ką apżwalgẽm, ką apczopójo
musû rankos, apie gywastiês
żodi,
2. (Ir gywastis apréiksztas
yra; ir mes matẽm ir lùdijam
ir apsákom jums gywasti, kurs
ámżinas yra, kurs buwo pas
Tẽwą, ir mums apréiksztas
yra.)
3. Ką regẽjom ir girdẽjom,
tai jums apsákome, jeib ir jús
su mumis turẽtumbit draugy-
stę, ir musû draugyste butu su
Tẽwu ir su jo Sunumi, Jẽzu-
mi Kristumi.
4. Ir tai rászome jums, kad
jusû dzaugsmas pilnas butu.
5. Ir tai yra apsákimas, kuri
mes nůg jo girdẽjome ir jums
apsákome, kad Diewas szwie-
sybe yra, ir jamè niera ney jo-
kiôs tamsybês.
6. Jey sakom, kad draugystę
turim su jůmi, ir elgiamies
tamsybẽje, tay melůjam, ir ne
dárome tiesôs.
7. Bet jey szwiesybẽje elgia-
mies, kaip jis szwiesybe yra,
tay turim draugystę tarp sawęs,
ir kraujas Jẽzaus Kristaus, jo
Sunaus, czystija mus nůg wiso
grieko.
8. Jey sakom: mes ne turim'
grieko, tay pátys sawę prigáu-
nam, ir niera musije tiesôs.
9. Bet jey sawo griekus isz-
pażystam, tay wiernas yra jisai
ir teisus, kad mums atléidża
griekus ir czystij mus nůg wi-
sôs neteisybês.
10. Jey sákom: mes ne susi-
grieszijom, tay ji padárom me-
lagiù, ir jo żodis niera musije.

2. Pérskyrimas.

Apie griekû atleidimą ir nobażną el-
gimą.

Mano waikélei, toktai jums
raszau, kad ne susigrieszumbit.

Ir jey kas susigrießiji, tay tu-
rim uztarėją pas Tėwą, Jėzų
Kristų, kurs teisus yra;
2. Ir tas pats yra sudėri-
nimas uż musû, griekus; bet
ne tiktay uż musû, bet ir uż
wiso swieto.
3. Ir ant to numánom, kad
ji pażystam, jey jo prisákimus
laikom.
4. Kas sako: aß ji pażystu, ir
ne laiko jo prisákimus, tas me-
lagiù yra, ir tokiamè ney jokiôs
tiesôs niera.
5. Bet kas jo żodi laiko, to-
kiamè iß tiesôs meile Diewo yra
pilnintele. Tamè ißpażystam,
kad jamè esme.
6. Kas sakos, jamè pasiliekąs,
tas tur ir elgtisi, kaipo jis elgiesi.
7. Brolei, aß ne raßau jums
naują prisákimą, bet séną pri-
sákimą, kuri iß pradzôs turė-
jot. Senàsis prisákimas yra
tas żodis, kuri iß pradzôs gir-
dėjot.
8. Aß jums wėl raßau naują
prisákimą, kursai yra tikra tiesa
pas ji ir pas jus; nėsa tamsybe
pragáißo, ir tikra ßwiesybe da-
bar ßwiecza.
9. Kas sakos, ėsąs ßwiesy-
bėje, ir n'apkenczia sawo broli,
tas dar tamsybėje yra.
10. Kas sawo broli myl, tas
ßwiesybėj pasiliekt, ir niera pa-
piktinimo jamè.

11. Bet kursai sawo broli
neapkenczia, tas yra tamsybėje
ir elgiasi tamsybėje, ir ne żino,
kur einąs; nės tamsybe jo akis
apjėkino.
12. Mieli waikélei, aß raßau
jums, kad griekai jums atléi-
dzami per jo wárdą.
13. Aß raußau jums tė-
wams, nės jús pażystat tą, kurs
iß pradzôs yra. Aß raßau
jums jaunikáicziams, nes jús
piktąji pérgalėjot. Aß raßau
jums waikáms, nės jús Tėwą
pażystat.
14. Aß jau raßiau jums tė-
wams, kad tą pażystat, kurs iß
pradzôs yra, Aß raßiau jums
jaunikáicziams, kad druti ėsat,
ir Diewo żodis jusûse pasiliekt,
ir piktąji pérgalėjot.
15. Ne mylėkit swietą, ney
kas swiete yra. Jey kas swie-
tą myl, tamè niera Tėwo méi-
le.
16. Nės wis kas swiete yra,
butent kuno pageidimas ir akiû
pageidimas ir pasididzáwimas
gywasczio, ne iß Tėwo, bet iß
swieto yra.
17. Ir swietas sugaißta su
sawo pageidimù; bet kas Die-
wo wálę dáro, tas pasiliekt am-
żinay.
18. Mieli waikélei, paskutine
adyna yra, ir kaip jús girdėjote,
kad prießkristis ateit, ir dabar

daug priesżkrisczių radosi, iż to iżpażystam, paskiáusą adyną ēsąncżę.
19. Jie iż musû iżējò, bet jie ne buwo iż musû; nēs kad jie iż musû butu buwę, tay ir butu pas mus pasilikę; bet jeib iż-sirodìtu, kad ne wisi iż musû ēsą.
20. Ir jús turit móstijimą nûg to, kurs szwentas yra ir wiską żinote.
21. Aż jums ne rażiau, kaip kad ne żinotumbit tiesą, bet jús ję żinote, ir żinote, kad ney joks mélas iż tiesôs ne ateit.
22. Kas yra melágis, kaip tikt tas, kursai użsigin, Jēzų ēsanti Kristumi? tas yra priesż-kristis, kurs Tēwo ir Sunaus użsigin.
23. Kurs użsigin Sunaus, tas ir Tēwą ne tur.
24. Dēlgi to, ką jús girdējot iż pradżôs, tai te pasiliekt pas jus. Jey pas jus pasiliekt, ką iż pradżôs girdējote, tay ir pas Sunų bey Tēwą pasilik-site.
25. Ir tai yra pażadējimas, kuri mums pażadējo, ámżinasis gywastis.
26. Toktai jums rażiau apie tus, kurie jus iżwadżoja.
27. Ir móstijimas, kuri jús iż jo gáwote, prie jusû pasiliekt, ir ne priwálot, kad kas jus mo-kitu; bet kaip jus móstijimas wisokius dáiktus mokin, tay taip tiesa, ir niera mélo; ir kaip jus mokino, taip ir prieg to pa-silikite.
28. Ir jau, mieli waikélei, pasilikit pas ji, jeib, kad jis bus apréikżtas, mes drasùmą turē-tumbim, ir ne butumbim gēdoje po jo akiû, jo atējimè.
29. Jey żinote, kad jisai tei-sus, tay ir iżpażinkite, kad tas, kursai teisey dáro, iż jo gimęs yra.

3. Pérskyrimas.

Apie tikrû krikszczoniû szlowe, budą, wárgą ir palinksminojimą.

Sztay, kokią méilę mums Tē-was iżrode, kad Diewo waikais butumbim wadinami. Todēl swietas musû ne pażysta, nēsa jo ne pażysta.
2. Mano mylimi, jau esme Diewo waikais, ir dar ne iż-sirode, kokeis busime. Bet mes żinome, kad iżsiródis, kad mes jam lygus busim, nēs mes ji matysim, koks jis yra.
3. Ir kiekwiens, turis tóki nu-sitikējimą ant jo, czystijasi, kaip ir jis czystas yra.
4. Kas grieką dáro, tas ir ne-teisybę dáro; ir griekas yra neteisybe.
5. Ir jús żinot, ji apsiréiż-kusi, jeib musû griekus atim

tu, ir ney jókio grieko jamè niera.

6. Jamè pasiliekąsis ne grießija; kas grießija, tas jį ney matęs, ney ißpažinęs.

7. Waikélei, nesidůkities ney wieno ißsiwadzoti. Teisey dárasis, teisus yra, lyg kaip jis teisus yra.

8. Grieką dárasis iß wélno yra, nēsa wélnas iß pradžôs grießija. Tam apsiréißke Diewo Sunus, kad wélno dárbus ißardytu.

9. Iß Diewo gimęs ne dáro grieką, nēs jo sēkla pasiliekt pas jį; ir ne gal susigrießit, nēs iß Diewo gimęs.

10. Tamè ißsiródo, kurie Diewo waikais, ir kurie wélno waikais yra; neteisey dárasis nierà iß Diewo, ir kurs ne myl sawo brolį.

11. Nēs tai yra tas apsákimas, kurį girdējot iß pradžôs, kad kits kitą mylētumbim.

12. Ne kaip Koynas, kurs iß pikto budams, užmuße sawo brolį. Ir dēl ko jį užmuße? Kad jo darbai pikti buwo, ir jo brólio teisus.

13. Nesidywikities, mano brolei, jey swietas jusû n'apkencza.

14. Mes žinom, mus iß smer[illegible]io į gywastį atējus, nēs mes mylim brolius. Broli ne mylis pasiliekt smertije.

15. Kurs sawo brolį ne apkencza, razbáininks yra, ir jus žinote, kad razbáininks ne tur ámžiną gywastį pas sawę pasiliekantį.

16. Tamè ißpažinom méilę, kad jis sawo gywastį už mus palikęs; ir mes taipjau turim gywastį už brolius palikti.

17. Bet jey kas ßio swieto lobjus tur, ir máto sawo brolį stokójantį ir užrakin sawo ßirdį prieß jį, kaip pasiliekt Diewo méile pas jį?

18. Mano waikélei, nesimylēkimies žodzeis, ney liežuwju, bet darbu ir tiesà.

19. Tamè ißpažystam, kad iß tiesôs esme, ir gálim sawo ßirdį po jo akiû nurámditi,

20. Kad, jey musû ßirdis mus pražùdo, Diewas didésnis yra už musû ßirdį, ir ißpažysta wisus dáiktus.

21. Jús mylimi, jey musû ßirdis mus ne pražùdo, tay turime drasùmą Diewop.

22. Ir ką mes práßome, tai iß jo gáusim'; nēs mes jo prisákimus laikome ir dárome, kůmi jis mēgsta.

23. Ir tai yra jo prisákimas, kad mes tikētum į wárdą jo Sunaus Jēzaus Kristus ir mylētum kits kitą, kaip jis mums prisákimą dáwęs.

24. Ir laikąsis jo prisákimą pasiliekt jamè, ir jis jamè. Ir tamè ißpažystam, ji musije pasiliekanti, toje Dwásėje, kurę mums dáwęs.

4. Pérskyrimas.

Apie ißmėginimą netikrû mokitojû, ir méilės ißrodimą.

Jús mylimi, ne wierykit kiekwienai dwásei, bet ißmėginkit' dwasès, bau jos iß Diewo yra; nės daug netikrû prárakû ißėję yra į swietą.

2. Tamè turit Diewo Dwásę ißpažinti: kožna dwáse, kuri ißpažysta, kad Jėzus Kristus į kuną atėjo, ta iß Diewo yra.

3. Ir kožna dwáse, kuri ne ißpažysta, kad Jėzus Kristus atėjo į kuną, ta ne yra iß Diewo. Ir ta yra dwáse prießkriscžio, apie kurę girdėjote, ję ateisenczę ir jau dabar yra swietè.

4. Waikélei, jús este iß Diewo ir anus pérgalėjot; nės tas, kursai jusûse yra, didésnis už tą, kursai swietè yra.

5. Jie iß swieto yra, dėl to jie kalba apie swietą, ir swietas jû klauso.

6. Mes iß Diewo esme; ir kurs Diewą ißpažysta, tas klauso musû; kurjai iß Diewo ne yra, tas musû ne klauso. Ant to pažystame tiesôs dwásę, ir klydėjimo dwásę.

7. Jús mylimi, kits kitą mylėkime, nės méile iß Diewo yra, ir kas myl, tas iß Diewo gimęs ir Diewą pažysta.

8. Kurs ne myl, tas Diewą ne pažysta; nės Diews yra méile.

9. Tamè ißsirode Diewo méilę prieß mus, kad Diewas sawo wiengimusį Sunų suntęs yra į swietą, jeib per jį gywi butumbim.

10. Tamè ne yra méile, kad mes Diewą mylėjom, bet kad jis mus mylėjo ir sunte sawo Sunų sudérinimui už musû griekus.

11. Jús mylimi, jey Diewas mus taipo mylėjo, tay ir mes kits kitą turim mylėti.

12. Ney wiens Diewą niekados ne regėjo; jey mes kits kitą mylime, tay Diews musije pasiliekt, ir jo méile pilna yra musije.

13. Ant to pažystame, kad mes jamè pasiliekam, ir jis musije, kad jis mums sawo Dwásês dáwęs yra.

14. Ir mes matėm ir lùdijam, kad Tėwas Sunų suntęs yra Ißganytoju swietui.

15. Kursai jau ißpažysta, Jėzų Diewo Sunum ėsant, tamè Diewas pasiliekt, ir jis Diewije.

16. Ir mes ißpażinom ir ti=
kējom méilę, kurę Diewas prieß
mus tur. Diewas yrá méile,
ir méilēj' paſiliekąſis prie Die=
wo paſiliekt, ir Diewas jamè.
17. Tamè méile pilna yra
muſip, kad draſùmą turētum=
bim dienoje ſúdo; nēs kaipo jis
yra, taipo ir mes eſme ßime
ſwiete.
18. Báimês niera méilēje, bet
pilnoji méile ißwáro báimę.
Nēs báime tur kanczôs Bet
bijaſis ne yra pilnas méilēje.
19. Mes jį mylēkime, nēs ji=
ſai mus pirma mylējo.
20. Jey kas ſakos: aß mylu
Diewą, ir ne apkencz ſawo bro=
lį, tas melagiù yra; nēs kurſai
ſawo brolį ne myl, kurį máto,
kaip tas gal Diewą mylēti, kurį
ne máto?
21. Ir ßį priſákimą turim iß
jo, kad kurſai Diewą myl, kad
tas ir ſawo brolį mylētu.

5. Pérſkyrimas.

Apie tikējimo galybę, waiſių, ir budą.

Kurſai tik, kad Jēzus ēſąs Kri=
ſtus, tas iß Diewo gimęs. Ir
kurſai myl tą, kurs jį pagimde,
tas ir tą myl, kurſai iß jo gi=
męs yra.
2. Ant to pażyſtam, kad Die=
wo waikus mylime, kad Die=
wą mylim ir jo priſákimû
klauſome.
3. Nēs tay yra méile į Die=
wą, kad mes jo priſákimus lai=
kome; ir jo priſákimai ne ſun=
kus.
4. Nēs wiſlab, kas iß Diewo
gime, pérgal ſwietą; ir muſû
tikējimas yra pérgalējimas, kur=
ſai ſwietą pérgalējo.
5. Bet kas yra, kurſai ſwie=
tą pérgal, kaip tikt tas, kur=
ſai tik, Jēzų Diewo Sunumi
ēſant?
6. Szįſai yra, kurſai ateit ſu
wándenimi ir ſu krauju, Jēzus
Kriſtus; ne tiktay ſu wándeni=
mi, bet ſu wándenimi ir ſu
krauju. Ir Dwáſe yra, kuri lù=
dija, Dwáſę tieſą ēſanczę.
7. Nēs trys yra, kurie lùdija
danguje: Tēwas, Zodis ir
ßwenta Dwáſe; ir tie trys yra
wienu.
8. Ir trys yra, kurie lùdija
ant żémês: Dwáſe, ir wandû,
ir kraujas; ir tie trys podraug
yra.
9. Jey żmonû lùdijimą pri=
imam, tay Diewo lùdijimas
didésnis; nēs Diewo lùdijimas
yra tas, kurį jis lùdijo apie ſa=
wo Sunų.
10. Kas tik į Diewo Sunų,
tas tur tokį lùdijimą ſawip.
Kurs Diewui netik, tas jį pa=
dáro melagiù, nēs netik tam
lùdijimui, kurį Diewas lùdija
apie ſawo Sunų.

11. Jr tai yra tas ludijimas, kad mums Diewas ámžinę gywasti dáwęs yra, ir tokšai gywastis yra jo Sunuje.
12. Kursai Diewo Sunų tur, tas tur gywasti; kursai Diewo Sunų ne tur, tas ne tur gywasti.
13. Toktai jums raßiau, kurie tikite į wárdą Sunaus Diewo, jeib žinotumbit, jus ámžinę gywasti turinczus, jey tikit į wárdą Sunaus Diewo.
14. Jr tai yra drasùmas, kurį jop turime, kad, jey ko práßome pagal jo wálę, tay mus ißklauso.
15. Jr jey žinom, jį mus ißklausant, ko tikt práßome, tay ir žinome, kad tus práßimus gáusim, kurus iß jo praßēm.
16. Jey kas rég sawo brolį susigrießijantį, griekę ne ant smerczio, tas te práßo, tay jis důs gywasti tiems, kurie susigrießijo ne ant smerczio. Yra griekas ant smerczio, už tą ne sakau, kad kas melstu.
17. Wisa neteisybe yra griekas; ir yra keli griekai ne ant smerczio.
18. Mes žinom, kad, kas iß Diewo gimęs yra, tas ne grießija; bet kas iß Diewo gimęs yra, tas saugojasi, ir piktasis jį ne užkrùtis.
19. Mes žinom, kad iß Diewo esme, ir wisas swietas gul piktamè.
20. Bet mes žinom, kad Diewo Sunus atējęs ir mums dáwęs yra tą dumą, kad mes ißpažystam teisųjį ir esme tamè teisame, jo Sunuje Jēzuje Kristuje. Tas yra tikrasis Diewas ir ámžina gywastis.
21. Mieli waikélei, saugokities nůg balwonû. Amen.

Antroji gromata ßwento Jono.

Nobažnôs župonês žérkolas.

Wyréusnysis ißrinktaijei župonei ir jôs waikams, kurus mylu tiesoje, ir ne tiktay aß, bet ir wisi, kurie tiesą ißpažino,
2. Děl tiesôs, kuri musije pasiliekt ir pas mus bus amžinay;
3. Malone, mielaßirdingyste, pakájus nůg Diewo Tēwo, ir nůg Pono Jēzaus Kristaus, Tēwo Sunaus, tiesoje ir méilēje, t'esie su jumis.
4. Pradžugau labay, kad radau tarp tawo waikû, kurie

tieſoje elgiaſi, kaipogi ir mes
priſákimą nůg Tēwo gáwome.
5. Ir jau dabar meldzu tawę,
żupon, ne kaip naują priſáki-
mą taw raßau, bet kuri turē-
jom iß pradzôs, kad kits kitą
mylētumbim.
6. Ir tai yra méile, kad mes
elgiamies pagal jo priſákimus.
Tai yra tas priſákimas, kaip
girdējot iß pradzôs, jeib tamè
elgtumbities.
7. Nēs daug ißwadzótojû atē-
jo į ſwietą, kurie ne ißpażyſta,
Jēzų Kriſtų į kuną atējuſi; tok-
ſai yra ißwadzótojis ir prieß-
kriſtis.
8. Dabokities, kad ne pamè-
ſtumbim, ką użſidirbom, bet
pilną álgą gáutumbim.
9. Kurs pérżengia ir ne paſi-
liekt pamókſle Kriſtaus, tas
Diewo ne tur. Kurs pamókſle
Kriſtaus paſiliekt, tas tur ir
Tēwą ir Sunų.
10. Jey kas pas jus ateit ir
ne atneßa tą pamókſlą, tą ne
imkit' į ſawo namus, neygi jį
ſwéikinkit.
11. Nēs kas jį ſwéikina, tas
dalywas paſtoj jo piktû darbû.
12. Daug turējau jums raßy-
ti, bet ne norējau ſu gróma-
tomis ir ſu tinta; bet tikiůs
pas jus ateiti, ir ſu jumis ſu
burna paſikalbēti, jeib muſû
dzaugſmas pilnas butu.
13. Swéikina tawę waikai ta-
wo ſeſers, ißrinktoſês. Amen.

Treczoji gromata ßwento Jono.

Pagyrimas ſweczû priēmimo.

Wyréſnyſis mielam Gajui, ku-
ri mylu tieſoj.
2. Mano mielaſis, aß wéliju
wiſoſa daliſa, kad taw geray
butu ir ſwéikas butumbei,
kaipgi ir tawo dußei geray yra.
3. Bet aß labay pradzugau,
kaip brolei atējo ir lùdijo apie
tawo tieſą, kaipogi ir tu elgeis
tieſoje.
4. Aß didéſnio dzaugſmo ne
turu, kaip tą, kad girdzu,
mano waikus tieſoj paſielgian-
czus.
5. Mano mielaſis, tu wier-
nay darai, ką darai broliams
ir ſweczams,
6. Kurie apie tawo méilę lù-
dijo po akiû ſurinkimo; ir ge-
ray darei, kad jůs ißléidai wer-
tay po akiû Diewo.

7. Nēs jo wardo dēl jie iszējo, ir nůg pagonû nieko neēme.
8. Taygi turim tokius priimti, kad tiesôs pagálbininkais butumbim.
9. Asz surinkimui raszjau, bet Diotrēpes, kursai tarp jû nor wyráusoju laikomas buti, mus ne priima.
10. Dēl to kad ateisu, primisu jam jo dárbus, kurus dáro, ir zaunij' piktais żodzeis priesz mus ir tůmi nesikákdin. Jis pats brolius ne priima, ir tai użdraudza tiems, kurie tai nor daryti, ir iszstumja jůs isz surinkimo.
11. Mano mielasis, ne sék pikto, bet géro. Gér dárasis, isz Diewo yra, pikt dárasis Diewo ne mato.
12. Demētrius lúdijimą tur nůg kiekwieno ir nůg paczôs tiesôs, ir mes taipjau lùdijam, ir jús żinot', kad musû lùdijimas teisus yra.
13. Asz daug turējau raszyti, bet ne norējau su tinta ir plunksnomis iki tawęs raszyti.
14. Bet asz tikiůs, tawę wéikey régēsęs, tay su burna susikalbēsiwa.
15. Pakájus su tawim! Swéikina tawę prietelei. Swéikink prietelus wardais.

Gromata Ebrēonams, arba Zydams.

1. Pérskyrimas.

Kristus auksztésnis uż angēlus ir wisus sutwērimus.

Kadangi pirm to Diewas tánkey ir toleropu budu kalbējęs yra tēwams per prárakus,
2. Paskiáusey szioſa dienosa mums kalbējęs yra per Sunų, kuri istáte tēwonimi ant wiso, per kuri swietą sutwēręs;
3. Kursai, kadangi yra skaistùmas jo szlowês ir ábrozas jo butybês, nesząs wisus dáiktus sawo gálinczu żodzu ir padáręs apczystijimą musû griekû per sawę pati, sēdosi po deszinês szlowês auksztybēje.
4. Jû geresnis pastójo uż angēlus, jû auksztésni wárdą uż jůs igáwo.
5. Nēs kuriam angēlui kůczēs sakęs: tu mano Sunus, szendien tawę pagimdzau? Ir wēl: asz busu jo Tēwas, ir jis bus mano Sunus.
6. Ir wēl, kaip jis iweda

pirmgimusiji į swietą, sako: ir
wisi Diewo angēlai tur jo mel=
stis.

7. Apie angēlus jis tiesà sa=
ko: jis daro sawo angēlus dwá=
sēmis, ir sawo tarnus ugniês
liepsnomis.

8. Bet apie Sunų: Diewe,
tawo sóstas patenka nůg ámžiù
iki ámžiû; lazdà tawo karaly=
stês yra tiesi lazdà.

9. Tu mylējei teisybę, ir n' ap=
kentei neteisybę; dēl to tawę, ak
Diewe, móstijęs yra tawo Die=
was, linksmybês aliejumi, per
tawo draugus.

10. Ir: tu, Wieszpatie, isz
pradžôs žémę nugruntawójei,
ir dangus yra tawo rankû
darbai;

11. Tie sugaisz, bet tu pasi=
likſi; ir jie pasés kaip rúbas,

12. Ir kaip gélumbę jůs su=
riesi, ir jie pérsimainys. Bet
tu tas patsai esi, ir tawo métai
ne láusis.

13. Bet kuriam angēlui jis
kůczēs sakęs: sēskis po mano
deszinês, iki padēsu tawo neprie=
telus sokelù tawo kojû?

14. Ar jie ne wisi tarnáujen=
czos dwáses, iszsústos tarná=
wimui, tû dēley, kurie tur į da=
lykus gauti iszgánimą?

2. Pérskyrimas.

Pamokslas apie Kristų tur priimams buti.

Dēl to jů labjaus turim dabo=
ti ant to žódžio, kurį girdim,
kad ne į prapulti nubēgtum=
bim.

2. Nēs jey tas žodis stiprus
pastójo, kursai per angēlus sa=
kytas yra, ir kiek wiens péržen=
gimas ir nepaklusnùmas gawo
sawo tikrąję álgą:

3. Kaip mes norim iszbēgti,
jey tókio iszgánimo ne atbo=
jam? kursai, kaip pirma apsa=
kytas yra per Wieszpatį, ant
musû atējo, per tus, kurie tai
girdējo.

4. Ir Diewas jam dawe lù=
dijimą ženklais, stebuklais ir
tuleropomis galybēmis, ir isz=
dalyjimu szwentôsês Dwásês,
pagal jo wálę.

5. Nēs ne angēlams padawe
busentįjį swietą, apie kurį kal=
bam.

6. Bet lùdij wiens wienoj
wietoj sakydams: kas yra žmo=
gus, kad jo atsimeni ir žmo=
gaus sunus, kad jį atlankai?

7. Tu jį mažą wálanda po
angēlû pažéminai; szlowè ir
garbè jį apwainikojei, ir jį sta=
tei ant darbû sawo rankû.

8. Wislab pàdawei po jo kó=
jomis. Tamè, kad wislab jam
pàdawe, nieko ne paliko, kas

jam ne butu padůta; bet dabar
dar ne mátom, kad jam wiſlab
padůta yra.
9. Bet tą, kurſai mažą wá=
landą po angēlû pažémints
buwo, mátom, kad tai Jēžus
yra, per kentējimą ſmerczio ap=
wainikůtas ſu ßlowè ir garbè,
jeib jis iß Diewo malonês už
wiſus ſmerti ragáutu.
10. Nēs parējoſi tam, dēl ku=
rio wiſi dáiktai yra ir per kuri
wiſi dáiktai yra, kurſai daug
waikû į ßlowę iwédęs, kad jis
kunigaikßti jû ißgánimo per
kentējimus tobulą padarytu.
11. Kadangi jie wiſi iß wie=
no ateina, tiek paßwenczaſis,
tiek paßwenczamieji. Dēl to
jis ir neſigēdž, jûs broleis wa=
dinti.
12. Jr ſako: aß apſakyſu ta=
wo wárdą ſawo broliams, ir
widuj ſurinkimo tawę láupſiſu.
13. Jr wēl: aß ſawo nuſiti=
kējimą ant jo guldyſu. Jr
wēl: ßtay, aß, ir waikai, kurus
man Diews dáwęs.
14. Kaipogi waikai kuną ir
kraują tur, taipojau ir jis to da=
lyws paſtojęs, jeib per ſmerti
macį atimtu tam, kurſai ſmer=
tiês galybę turējo, tai eſti wé=
linui;
15. Jr atpirktu tůs, kurie dēl
ſmertiês baimês per wiſą ám=
žią bernais turējo buti.

16. Nēs jis niekur ne priſi=
ima angēlus, bet Abraómo
ſēklą jis priſiima.
17. Todēl jis wiſay turējo
ſawo broliams lygus paſtóti,
jeib mielaßirdingas butu, ir
wiernas wyráuſas kunigas po
akiû Diewo, ſudérinti žmonû
griekus.
18. Nēs tamè, ką jis pats ken=
tējo ir gunditas yra, gal jis
gélbēti tus, kurie gundinami
yra.

3. Pérſkyrimas.

Kriſtaus, didey ißkelto mokitojo naujo derėjimo, turim' klauſyti.

Dēlgi to, jús ßwentieji brolei,
kurie draugè pawadinti eſte,
per dangißką pawadinimą, da=
bokities Apáßtalo ir wyráuſo
kunigo, kurį ißpažyſtam, Kri=
ſtaus Jēzaus.
2. Kurſai wiernas yra tam,
kurſai jį padáre, kaip ir Moi=
zēßus wiſůſe jo namůſe.
3. Bet ßiſai didéſnês garbês
werts už Moizēßų, kadangi tas
didéſnę garbę tur, kurs namus
taiſo, ne kaip pátys namai.
4. Nēs kiekwieni namai wieno
taiſomi yra, bet wiſką taiſa=
ſis, Diewas yra.
5. Jr Moizēßus tieſâ buwo
wiernas jo wiſůſe namůſe, kaip
tarnas, ant lùdijimo to, kas
turējo buti ſakyta;

6. Bet Kristus, kaip Sunus ant sawo namû, kurio namai mes esme, jey kitaip lúkesti ir gyrų pasitikējimo iki gálo drutay išlaikom.

7. Dēl to kaipo šwentoji Dwáse sako: šendien, jey girdēsite jo balsą,

8. Ne užkētikit' sąwo širdis kaip nusidawe iniršime, dienoje gundinimo púsczoje,

9. Kaip manę jusû tēwai gunde, jie manę mēgino ir máte mano dárbus per keturesdéšimt métû.

10. Dēlgi to didey iniršau ant tôs giminês, tarydams: wisados jie klajoja širdze; bet jie ne žinójo mano kélus;

11. Kad ir prisēkiau sawo keršté, jûs ne ieisent i mano átilsi.

12. Dabokities, mieli brolei, kad ne kas iš jusû turētu piktą, netikinczę širdi, kuri atsitráuktus nůg gywojo Diewo;

13. Bet pátys kas dien sawę pasiráginkite, koley šendien wadinama yra, kad ne kas iš jusû užkētintas butu per wylų grieko.

14. Nēs mes Kristaus dalywi pastójom, jey mes tikt ką pradeję iki gálo drutay išlaikom.

15. Koley sakoma: šendien, jey jo balsą girdēsit, tay ne užkētinkit sawo širdis, kaip iniršime nusidawe.

16. Nēs keli, kaip jie girdējo, pakēle iniršimą, bet ne wisi, kurie iš Egypto išējo per Moižēšų.

17. Bet ant kuriû jis didey iniršo per keturesdéšimt metus? ar ne taipo, kad ant tû, kurie susigriešijo, kuriû kunai púsczoje půle?

18. Bet kuriemsgi jis prisēke, jûs ne ateisent i jo átilsi, kaip netikintiems?

19. Jr mes mátom, jûs ne galējus ieiti netikējimo dēley.

4. Pérskyrimas.

Kaip ilsējimop Kristaus ateiti galim.

Dēlgi to bijokimies, kad pažadējimą, ieiti i jo átilsi, ne užgaištumbim, ir ney wiens iš musû ne pasiliktu pastuy.

2. Nēs ir mums apsakyta yra, lygey kaip ir aniems; bet žodis apsakytasis nieko ne gélbējo anus, kaip ne tikējo tie, kurie tą girdējo.

3. Nēs mes, kurie tikime, einam i átilsi, kaip jis tare: kad prisēkiau sawo keršté, jûs ne ieisent i mano átilsi. Jr tiesà, kaip darbai nů swieto pradžôs buwo padaryti,

4. Tare jis wienoje wietoje apie sékmąję dieną taipo: Jr

Diewas ilsējosi sékmąję dieną nů wisû sawo darbû.
5. Ir czę ßioje wietoje wēl: jie ne ieis i mano átilsi.
6. Dēl to, kadangi dar teb'iera, kad keli i tą tur ieiti, ir tie, kuriems iß pirmo apsakyta, i tą ne iējo, netikējimo dēley:
7. Paskyre jis wēl dieną, po tókio ilgo czēso, ir sako per Dowidą: ßendien, kaip sakyta yra, ßendien, jey jús jo balsą girdēsit, ne użkētinkit sawo ßirdis.
8. Nēs jey Jozuwą jůs butu i átilsi atgabénęs, ne butu jis apie kitą dieną sakęs.
9. Todēl dar wiena atilsis teb'iera Diewo żmonēms.
10. Nēs kurs iējo i sawo átilsi, tas ilsis nůg sawo darbû, lygey kaip ir Diewas nůg sawo.
11. Taygi pasistùbinkim ieiti i ßę átilsi, kad kas ne ipultu i tą pati pawéikslą netikējimo.
12. Nēsa Diewo żodis yra gywas ir stiprus ir aßtrésnis uż kárdą su dwiem aßmenim, ir pérsiwerżia, iki atskira dußią ir Dwásę, ir smagines ir káulus, ir yra sudża misliû ir ßirdiês úmû;
13. Ir ne yra ney jókio sutwērimo po jo akiû nerégimo, bet wisi daiktai régimi ir atdengti po jo akiû; apie tai kalbam.
14. Kadangi mes dibi wyráusą kunigą turim, Jézų, Diewo Sunų, kurs i dangų użżenge, taygi laikykimies prie to ißsipażinimo.
15. Nēs mes ne turim' wyráusą kunigą, kurs ne galētu pasigailētis musû silpnybês, bet kurs gunditas yra wisur, lygey kaip mes, taczau be grieko.
16. Dēl to prieżengkime su drásumu prie malonês krasês, kad mielaßirdingystę gáutumbim ir malonę rástumbim tamè czēsè, kad pagálbôs priwalysim.

5. Pérskyrimas.

Kristus su Aarónu sulyginams yra.

Nēs kiekwiens wyráusas kunigas, kurs iß żmonû imamas yra, tas státomas uż żmones ties Diewù, kad apierawotu dowanas ir apieras uż griekus:
2. Kurs galētu draug kentēti su neißmánanczeis ir klajojanczeis, kaipgi ir pats apimtąs yra silpnybè.
3. Todēl tur ir jis, kaip uż żmones, taipo ir uż sawę pati apierawot uż griekus.
4. Ir nieks saw pats ne ima tą garbę, bet kurs taipo pawadintas yra nůg Diewo, lygey kaip Aaronas.
5. Taipo ir Kristaus ne pats ißsikēle i tą garbę, kad wyráu-

su kunigu butu, bet kurs jamui
sakęs esti: tu esi màno Sunus,
šę dieną aš tawę pagimdzau.
6. Kaip jis ir kitoje wietoje
tare: tu esi kunigs ámžinay,
pagal budą Melkizedēko.
7. Jr jis dienosa sawo kuno
maldas ir dusáujimus su didzù
šauksmu ir ášaromis apiera-
wójo tam, kurs jį galējo iš
smertiês išgélbēti, ir yra iš-
klausytas, todēl, kad jis Diewą
garbēje laike.
8. Jr norint jis Diewo Su-
numi buwo, taczau tamè, ką
kentējo, išmóko paklusnúmą.
9. Jr kaip atliko, pastójo wi-
siems jo klausantiems prieża-
stimi ant ámžino išgánimo;
10. Pramintas nů Diewo wy-
ráusu kunigu, pagal rēdą Mel-
kizedēko.
11. Apie tai tiesà dar turē-
tumbim daug kalbēti; bet sun-
ku yra, kadangi taip neišmáną
este.
12. Jr kurie turētumbit jau
seney mokįtojeis buti, priwálot
wēl, kad butumbit pirmases
skaitytines Diewo żodziû mo-
kįti, ir kad jums pieno bůtu, ir
ne brúto walgio.
13. Nēs kuriam dar reik pie-
no bůti, tas ne išmókęs yra
żodzus teisybês; nēs jis yra
jauns kudikis.
14. Bet tobuliems půlas drú-
tas walgis, kurie per papra-
timą tur mēgintus úmus, ant
atskyrimo géro ir pikto.

6. Pérskyrimas.

Draudims n' atpulti. Graudénims ant pasilaikimo.

Todēl norim palikti pirmutinį
pamokslą apie krikszonišką
wierą, ir pilnystēsp eiti; ne wēl
gruntą dēdami apie prisiwer-
timą nůg numirusiû darbû, apie
tikējimą į Diewą,
2. Apie krikštą, apie pamokslą,
apie rankû użdējimą, apie iš
numirusiû prikēlimą ir apie
ámžiną súdą.
3. Jr tai darysime, jey tikt
Diewas tai pérleis.
4. Nēsa ne gálima, kad tie,
kurie wieną kartą apšwiesti ir
paragáwo dangišką dówaną
ir dalywi pastójo šwentosês
Dwásês,
5. Jr ragáwo gérąjį Diewo
żodį ir galybes busenczojo
swieto;
6. Jey atpůla, ir wēl saw
patiems Diewo Suny kryża-
woja, ir uż ápjůką laiko; kad
tie wēl atnaujinti butu ant pri-
siwertimo.
7. Nēsa żéme, kuri lytų įger,
kurs tánkey ant jôs ateit, ir
priderauczę żolę néša tiemus,
kurie ję įgywéna, gáuna żegno-
nę nů Diewo.

8. Bet kuri erszkēczus ir usnis nēsza, ta niekam ne tinkanti ir prakeikimui arti yra, kurę ir galáusey sudégin.
9. Bet mes isz jusû, jús mylimieji, to geréjnis nusitikim, ir kad iszgánimas artésnis yra, norint mes taip kalbam.
10. Nēs Diewas ne esti neteisus, kad jis użmirsztu jusû dárbo ir procês ir méilês, kurę iszrodēt jo wardui, kaip jus paszlúżijot szwentiems ir dar paszlúżijat.
11. Bet mes norim, kad kiekwiens isz jusû tą pati stropùmą iszródytu, lúkesti drútą iszlaikyti iki gálo;
12. Kad jús ne aptingtumbit', bet sekiotumbit tus, kurie per tikējimą ir kantrùmą igáuna i dalykus żadējimus.
13. Nēs kaip Diewas Abraómui żadējo, ne turēdams ney prie jokio didésnio prisēkti, prisēke pats prie sawęs,
14. Ir tare: isz tiesôs, asz tawę żegnosu ir daugisu.
15. Ir taipo jis pakentējo ir apturējo pażadējimą.
16. Zmones tiesà prisēkia prie ko didésnio, ne kaip jie yra, ir prysēga padáro gálą wisam waidui; ant to drutay pasiliekt tarp jû.
17. Bet Diewas norēdams dalykininkams żadējimo apstingiáusey iszrodit, kad jo roda ne krypstanti, pridējo prysēgą,
18. Jeib mes per dų dalykų, kuriůdu ne krypsta (nēs negalima, kad Diewas melůtu) drutą palinksminojimą turētumbim', kurie prybēgą turim ir laikomies prie pasúlitôs lúkestiês,
19. Kuri mes turim, kaip twirtą ir tikrą inkarą musû duszios, ieinanti i widuri użkabâs;
20. Kur pirmtakunas uż mus iējęs, Jēzus, wyrausas kunigs pastojęs amżinay, pagal rēdą Melkizedēko.

7. Pérskyrimas.

Sulyginimas Kristaus su Melkizedēku.

Bet szis Melkizedēks buwo karálumi Salēme, kunigas Diewo, Aukszczáusojo, kurs Abraómui prieszais ējo, kaip jis isz karálû muszio sugryżo, ir żegnójo ji;
2. Kuriam ir Abraómas dáwe desētines nů wisû lobjû. Ant pirmo jis musû żodżeis iszguldoms: karálumi teisybês, bet potam jis yra ir karálus Salēme, tai esti, pakájaus karálus.
3. Be tēwo, be motinôs, be giminês, ir ne tur ney pradżôs dienû, ney gálo gywastiês; bet jis yra prilygintas Diewo Sunui, ir pasiliekt kunigas ant ámżiû.
4. Bet weizdēkit, kaip didis

taſai, kuriam ir Abraómas, ſéntēwis, deſētines důda iß laimētojo plēßimo.

5. Tieſà waikai Lēwi, kaip jie kunigyſtę gawo, tur priſákimą, deſētines nůg żmonû, tai eſti, nůg ſawo broliû, imti, pagal zokaną, kaczeig ir jie iß Abraómo ſtrēnû atēję.

6. Bet tas, kurio giminês ne minawójama tarp jû, tas ême deſētines nůg Abraómo ir żegnójo tą, kurs turējo pażadējimą.

7. Bet be wiſo prießtaráwimo taip yra, kad mażeſnyſis nůg geréſnojo żegnojams yra.

8. Ir czę ima deſētines mirßtajie żmones, bet tén jis atlùdija, kad jis gyws ēſąs.

9. Ogi taip ſakant, ir pats Lēwi, imąſis deſētines, dáwe deſētines per Abraómą.

10. Nēſa jis dar juk be buwo ſtrēnoſa tēwo, kaip jam Melkizedēks prießais atējo.

11. Taygi jey pilnyſte per Lewitißką kunigyſtę ſtójos, (nēs po tôs gáwo żmones zokaną) kogi dar reik ſakyti, kad kits kunigas turis ràſtiſi, pagal rēdą Melkizedēko, ir ne pagal rēdą Aarono?

12. Nēs kur kunigyſte pérkeiczama, czę tur ir zokanas buti pérkeiczamas.

13. Nēs apie kurį tai ſakytą, tas yra iß kitôs giminês, iß kuriôs ney wienas altorui ne ßlúżijo.

14. Nēs żinoma yra, kad iß Judo yra użtekēję muſû Wießpats, kurei giminei Moizēßus nieko ne kalbējo apie kunigyſtę.

15. Ir tai dar aißkiaus regima yra, jey pagal budą Melkizedēko kits kunigas ſtojas,

16. Kurs ne pagal zokaną kunißko priſákimo dētas yra, bet pagal macį nepaláujenczôs gywaſties.

17. Nēſa jis lùdija: tu eſi kunigas ámżinay, pagal rēdą Melkizedēko.

18. Nēſa tůmi pirmaſis zokanas atſtátomas, todēl, kad perſilpnas buwo, ir nieko ne maczijo:

19. (Nēs zokanas ne galējo nieką tobulą padaryti.) Bet įwedamas yra geréſnis nuſitikējimas, per kurį mes Diewui ártinamies.

20. Ir priegtam, koktu daug yra, ne be priſēgôs. Nēſa anie be pryſēgôs kunigais paſtójo;

21. Bet ßis ſu pryſēga, per tą, kurs jam tare: Wießpats priſēke ir neſigailēs: tu eſi kunigas ámżinay, pagal rēdą Melkizedēko.

22. Taipo toly geréſno teſtamento ißtaiſytojis Jēzus paſtójo.

23. Ir anû yra daug, kurie kunigais pastójo, todēl, kadangi smertis jůs ne paliko;
24. Bet šis, todēl, kadangi jis pasiliekt ámžinay, tur ne=pragáišstancžę kunigystę.
25. Todēl ir išganyti gal wi=sados, kurie per jį Diewop iš=kanka, ir gywas wisados ir meldza už jůs.
26. Nēsa tókio mums reikējo wyráuso kunigo, kurs butu šwentas, nekáltas, neapbjau=rintas, nůg griekininkû atskir=tas ir aukštésnis už dangų;
27. Kuriam ne kas dien pri=walù butu, kaip aniems wy=ráusiems kunigams, pirmjaus už sawo griekus apierawoti, potam už žmonû griekus; nēs tai jis dare wieną kartą, pats sawę apierawodams.
28. Nēsa zokanas padáro žmo=nes wyráuseis kunigais, silp=nybę turinczeis; bet šis žodis prysēgôs, kurs pagal zokaną sakytas yra, stato Sunų ám=žiną ir tobulą.

8. Pérskyrimas.

Sulyginimas kunigystės Kristaus su ku=nigyste Lēwitu.

Tasgi yra wyráusas dalykas žodziû, musû kalbamû: mes tu=rim' toki wyráusą kunigą, kurs sēd po dešinês ant krasês šlo=wês danguje.

2. Ir yra kawótojis šwentujû lobjû ir tikrosês šētrôs, kurę Diewas pastáte, ir ney joks žmogus.
3. Nēsa kiekwiens wyráusas kunigas įstátomas yra, apiera=wóti dówanas ir apieras. To=dēl ir šis tur ką turēti, ką jis apierawotu.
4. Kadgi dabar ant žémês butu, tay jis ne butu kunigu, kadangi czę kunigai yra, pagal zokaną dówanas apierawoją,
5. Kurie tarnáuja páwyzdžui ir šešēlui dangiškû lobjû. Kaip diewiškasis atsákimas Moižēšui tare, kad jis turējo šētra pabaigti: dabókis, tare jis, kad padarytumbei wislab pagal páwyzdį, taw ant kalno roditają.
6. Bet dabar jis gerésnį urē=dą gawo, kaip kurs gerésnio testamento tarpininku yra, kurs ir ant gerésnû pažadējimû stow.
7. Nēs jey ans, pirmasis, bu=tu be nůtartiês buwęs, ne butu antram wietôs jēškoma.
8. Nēs jis jůs peikia ir sako: štay, ateina dienos, sako Wieš=pats, kad aš ant namû Izraē=liô ir ant namû Judo naują testamentą darysu;
9. Ne pagal tą testamentą, kurį dariau su jû tēwais, tą dieną, kaip aš jû ranką nu=twērau, jůs išwesti iš Egypto

žémês; nēsa jie ne pasiliko ma-
no testamentè, todēl ir aš ne
norējau jû atboti, sako Wiesz-
pats.
10. Nēsa tai yra tas testa-
mentas, kuri daryti noru na-
mams Izraēlio po šiû dienû,
sako Wieszpats: aš dûsu sawo
zokaną ̨ į jû úmą, ir į jû širdi
aš tą rašysu; ir busu jû Die-
wù, ir jie bus mano žmonēmis.
11. Ir ne mokis ney wiens
sawo ártimą, ney kas sawo
broli, ir ne sakys: iszpažink
Wieszpati. Nēs jie wisi manę
pažys, nů mažáusojo iki didžáu-
sojo.
12. Nēsa malonus busu jû
netikùmui ir jû griekams, ir
jû neteisybês daugiaus ne mi-
nēsu.
13. Kad jis sako: nauja, tay
dáro jis pirmąji senù; bet kas
paséno ir nukáršo, tas ártinas
sawo galop.

9. Pérskyrimas.

Szetros ir Lewitiškos apieros pasenkli-
nimas ant Kristaus.

Tiesà ir pirmàsis (derējimas)
turējo sawo dawadùs Diewo
šlúžbôs ir wiršutinę šwen-
tybę.
2. Nēs ten buwo pastatyta
pryšakinę šētrôs dalis, kuriojè
buwo liktorus ir stálas ir
šwèntosēs dûnos, o ta wadi-
naina šwentóji.
3. Bet už antrôsês ùžkabôs
buwo ta šētrôs dalis, kuri wa-
dinama šwenczáusoji.
4. Ta turējo aukso rúkinimo
ryką ir skrynę testamento, wi-
sur auksu aptráuktą, kurioje
buwo aukso dēžē, kuri dangaus
dûną turējo, ir ryksžte Aarono,
kuri buwo žalojusi, ir tobliczi
dwi testamento.
5. Bet wiršuy buwo Kerubi-
nai šlowês, tie apdenge ma-
lonês kráse, apie kurę dabar
niera ypaczey sákoma.
6. Kaipgi tai wislab taip bu-
wo pataisyta, ėjo kunigai wi-
sù czēsù į tą pryšakinęję šētrą
ir atlikdawo Diewo šlúžbą.
7. Bet į antrąję ėidawo tikt
wieną kartą per métą wiens
wyráusas kunigas, ne be krau-
jo, kad apierawotu pats už
sawę ir už žmonû nusidēji-
mus.
8. Kûmi šwenta Dwáse žén-
klino, dar ne ēsanti apréikštą
kélą į šwentybę, ikikol pirmai-
jei šētrai stowint.
9. Kuri turējo páwyzdžu buti
tamè czēse, kuriamè dówanos
ir apieros apierawójamos bu-
wo, ir kurios ne galējo tobulu
daryti pagal sážinę tą, kurs
Diewo šlužbą pildo;
10. Bet tiktay su wálgimu ir

gērimu ir tuleropais apmaz-
gojimais ir wirßutinė ßwen-
tybė, kurie iki czēsui pagėrini-
mo uzdēti buwo.
11. Bet Kristus atējo, kad
butu wyráusu kunigu busenczû
lobjû, per didésnę ir tobulésnę
ßētrą, kuri ne rankà padaryta
yra, tai esti, kuri ne taip yra
kurta,
12. Jr ne per ozjû, arba wer-
ßiù kraują, bet jis per sawo
patiês kraują wieną kartą i
ßwentąję iējo ir ámziną ißgá-
nimą ißrádo.
13. Nēs jey jauczjû ir ozjû
kraujas, ir telyczôs pelenai uz-
ßlakstyti, paßwentina neczystû-
sus ant kunißko paczystijimo;
14. Kaip jû daugiaus krau-
jas Kristaus, kurs pats sawę
be jokiôs kaltybês per ámziną
Dwásę, Diewui apierawójos,
musû sázines czystis nů numi-
rusû darbû, ant tarnáwimo gy-
wamui Diewui.
15. Jrgi todēl jis yra tárpi-
ninku naujo testamento, jeib
per smerti, kursai ňusidawe ant
ißgánimo nů pérzengimû, po
pirmu testamentù buwusujû,
tie, kurie pawadinti yra, paza-
dētus ámzinus dalykus aptu-
rētu.
16. Nēs kur testamentas yra,
czę tur séktisi smertis to, kurs
testamentą dáro.
17. Nēs testamentas padrú-
tinams yra per smerti, kitaip
ne tur maciês, koley tas dar
gywas yra, kurs tą dárę̨s.
18. Todēl ir pirmasis be
kraujo ne buwo darytas.
19. Nēs kaip Moizēßus bu-
wo ißkalbeję̨s wisus prisáki-
mus pagal zokaną wisiems
zmonēms, ēme jis werßiû ir
ozjû kraują, su wandenimi ir
su purpuro wilną ir yzopu,
ir apßlákino knygas ir wisus
zmones,
20. Jr tare: tai yra kraujas
testamento, kuri Diewas jums
prisáke.
21. Jr ßētrą ir wisus rykus
Diewo ßlúzbós apßlákino jis
lyg taipojau kraujù.
22. Jr kone wislab kraujù ap-
czystijama yra pagal zokaną.
Jr be kraujo praliejimo n'iera
ney jókio atleidimo.
23. Taipogi turējo tie dan-
gißkûjû dáiktû pawyzdzei tůmi
apczystijami buti; bet jie pá-
tys, dangißkieji, tur geresnės
apieras turēti, ne kaip anos
buwo.
24. Nēs Kristus ne iējo i
ßwentąję, rankomis darytą,
(kuri yra nuzénklinimas tikro-
sês) bet i páti dangų, pasiró-
diti po wéidu Diewo uz mus.
25. O ir ne, kad jis pats sa-
wę tánkey apierawotu, lygey

kaip wyráusʃas kunigas eina kas méta i ßwentaję ſu ſweti=mù kraujù;
26. Kitaip butu jis tankey turējęs kentēti nů pradzôs ſwie=to. Bet dabar ſwieto galè jis wieną kartą paſiróde, per ſawo paties apierą, griekus atimti.
27. Ir kaip żmonēms ſkirta yra wieną kartą mirti, bet po=tam ſúdas,
28. Taipo Kriſtus wieną kar=tą apierawotas, atimti daugiû griekus. Bet antrą kartą jis paſirodis be grieko (apierôs) tiems, kurie jo lauk, ant ißgá=nimo.

10. Pérſkyrimas.

Kaßtaunumas ſudérinimo apierôs Kri=ſtaus.

Nēſa zokanas tur ßeßēli bu=ſenczû lobjû, ne butybę lobjû paczû. Kas métą reik apiera=woti wis wienokias apieras, ir ne gal apierawójenczůſus to=bulais padaryti.
2. Kitaip butu apierawojimas palowęs, jey prie Diewo ßlúż=bôs ēſantieji jau daugiaus ne turētu ſáżinês apie griekus, wieną kartą apczyſtiti budami.
3. Bet tiktay ſtójos per jůs atſiminimas griekû kożną métą.
4. Nēſa negalima, per jauczjû ir ożiû kraują griekus atimti.
5. Todēl i ſwietą ateidams ſako jis: apierû ir dowanû tu ne norējei, bet kuną tu man prigatáwijei.
6. Déginimo apiera ir apie=ros uż griekus taw ne patinka.
7. Tay tariau aß: ßtay atei=mi, knygoſa didzáuſey apie manę paraßyta ſtow, kad pil=diczau, Diewe, tawo wálę.
8. Pirmà, kaip buwo ſakęs: apierû ir dowanû, déginimo apierû ir apierû uż griekus ne norējei, ir jos ne patinka taw, (kurios pagal zokaną apiera=wójamos,)
9. Tay taria jis: ßtay, aß ateimi pildyti, Diewe, tawo wálę. Czę jis pirmąji atmeta, kad antrąji iſtatytu.
10. Kurioje wálēje mes pa=ßwęſti eſme, per apierą (wieną kartą nuſidáwuſę), kuno Jēzaus Kriſtaus.
11. Ir kiekwiens kunigas yra ſtatytas, kad kas dieną atliktu Diewo ßlúżbą ir tánkey wie=neropas apieras apierawotu, kurios niekados ne gal griekus atimti.
12. Bet ßiſai, wieną apierą apierawojęs budams uż grie=kus, amżinay tinkanczę, ſēd po deßinês Diewo,
13. Ir laukia toliaus, iki jo neprietelei padēti bus po ſolelù jo kojû.
14. Nēſa wienà apiera jis tus

prigátawijo ant ámžiû, kurie
paßwenczami yra.
15. Bet tai mums atlûdija
ir ßwentoji Dwáse; nēs kaip
pirma sákiusi buwo:
16. Tai yra tas testamentas,
kuri aß jiems darysu po ßiû
dienû, taria Wießpats: aß sawo
zokanq i jû ßirdi dûsu, ir i jû
úmus aß tą raßysu;
17. Ir jû griekû ir jû netei-
sybês daugiaus ne minēsu.
18. Bet kur tûjû atleidimas
yra, czę daugiaus ne yra apie-
ros už griekus.
19. Taygi turēdami, mieli
brolei, tą drasumą, ieiti i ßwen-
tąję per Jēzaus kraują,
20. Kuri jis mums pagatá-
wijo ant naujo ir gywo kélo,
per užkadą, tai esti, per sawo
kuną;
21. Ir turēdami wyráusą ku-
nigą ant Diewo namû:
22. Prieikimegi su wierna ßir-
dze, pilnamè tikējime, apßlá-
kinti sawo ßirdije ir walni nů
piktôs sážinês; ir mazgoti ant
kuno czystu wandenimi;
23. Ir pasilikime prie lúke-
stiês ißpažinimo ir ne abejokim,
(nēsa wiernas yra, kurs ję pa-
žadējo)
24. Ir tarp sawęs dabókime
ant kits kito, ráginbamies ant
méilês ir gerû darbû;
25. Ne prastodami sawo su-
rinkimą, kaip keli paprátę, bet
graudéndami tarp sawęs kits
kitą, ir tai jû daugiaus, ka-
dangi mátot, dieną prisiarti-
nanczę.
26. Nēs jey mes tyczomis
grießijam, tiesôs ißpažinimą
apturēję, jau daugiaus ne tu-
rim kitôs apierôs už griekus;
27. Bet ißgastingą laukimą
súdo ir ugniês kérßto, kurs
prießininkus praryś.
28. Kad kas Moizēßaus zo-
kanq pérženg, tas tur mirti be
susimilimo, per dų arba tris
lúdininkus.
29. Kaip jů piktésnę korónę,
dumokit jús, pelnys tas, kurs
Diewo Sunų kójomis mina
ir testamento kraują už neczy-
stą laiko, per kuri jis paßwę-
stas yra, ir Dwásę malonês
gēdina?
30. Nēs mes žinom tą, kur-
sai sako: pagiežimas mano yra,
aß atlygisu, taria Wießpats.
Ir wēl: Wießpats sawo žmo-
nes súdis.
31. Baisu yra, i rankas gy-
wojo Diewo pulti.
32. Bet atsiminkit pirmujû
dienû, kuriosa jús apßwiesti,
ißkentējot didę kową kentējimo,
33. Tiek pátys, per gēdą ir
sielwarta apjůku pastoję, tiek
draugaláudami su tais, kuriem
taipo déstis.

34. Nēs jús mano ryšiû pasigailējot, ir išplēšimą sawo naudôs su dzaugsmu pérkentējot, kaip kurie žinote, sawije geréśni ir pasilaikanti turtą danguje turi.
35. Ne atmèskite sawo nusitikējimą, brangę algą turinti.
36. Bet kantrùmo jums reikals, jeib Diewo wálę pildītumbit ir pažadējimą apturētumbit.
37. Nēs dar po mažôs walandôs ateis ateisęsis ir ne užtrùks.
38. Bet teisusis iš tikējimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tůmi mano dušia ne pasimēgs.
39. Bet mes ne esme iš tû, kurie atsitráukia ir prapůla, bet iš tû, kurie tik ir sawo dušią išgélbti.

11. Pérskyrimas.

Apie išganytingą tikējimą.

Bet tikējimas yra tikras nusikējimas to, ko pasitikim, ir ne abejojam apie tai, ko ne mátom.
2. Per tą senieji lùdimą gawo.
3. Per tikējimą mes numánom, swietą per Diewo žodi gátawą ēsanti, kad wislab, kas mátomą, iš nieko pastójo.
4. Per tikējimą Abēlas Diewui geréśnę apierą apierawójo, ne kaipo Koynas, per kuri jis lùdimą gawo, teisus ēsąs, kaip Diewas lùdijo apie jo dowaną; ir per tą pati jis dar kalba, kaczeyg jau miręs.
5. Per tikējimą Enoks buwo atimtas, kad smertiês neregējo, ir ne buwo ràstas, todēl, kad Diews ji atēme; nēs pirm sawo atēmimo jis lùdimą gáwo, kad jis Diewui patiko.
6. Bet be tikējimo negalima Diewui ītikti; nēs kurs Diewop išskàkti nor, tur tikēti, ji ēsanti, ir jo jēškantiems algą attesēsenti.
7. Per tikējimą Noaks Diewą gárbino ir akrutą itaise ant išgélbējimo sawo namû, kaip Diewo prisákimą buwo gawęs apie tą, ko dar ne buwo matyt; per kuri jis prasúdijo swietą, ir i dalykus gawo teisybę, iš tikējimo ateinanczę.
8. Per tikējimą klause Abraómas, pawadintas budams, išeiti i žémę, jam i dalykus tékſenczę, ir išējo, nežinodams, kur iškáksęs.
9. Per tikējimą jis ateiwju buwo pažadētoje žémēje, kaip swétimoje, ir gywéno šētrosa su Izaoku ir Jokubu, sandalininkais to paties pažadējimo.
10. Nēs jis láuke miesto, apaczôs twirtumą turinczio, kurio

budawonininks ir sutwértojis
yra Diewas.
11. Per tikējimą ir Zore ga-
wo sylą, nēszcza pastóti, ir pa-
gimbe czēsui jôs senùmo jau
pérējus; nēsa laike ji uź wier-
ną, kurs tai źadējo.
12. Togidēl ir isz wieno, no-
rint pamirusio kuno, daug yra
gimę, kaip dangaus źwaigzdes
ir źiezdros ant krantû jurû, ku-
ros ne paskáitomos.
13. Tie wisi numire tikējime
ir paźadējimą ne gawo, bet tą
isz tólo mate, tů nusitikēdami
pasikákdinos, ir iszpaźino, swe-
czeis ir ateiwjeis ant źémês
ēsą.
14. Nēs kurie tai sako, tie
iszmanyti důda, kad jie tēwiszkês
jēszką.
15. Ir tiesà, jey tą butu mis-
lij turēje, isz kuriôs buwo iszējęs,
tay jie ganà dar czēso turējo,
wēl sugryszt.
16. Bet dabar jie geide geréś-
nês, butent dangiszkôs. Todēl
Diewas nesigēd wadintisi jû Die-
wù; nēs jis jiems miestą pa-
gatáwijo.
17. Per tikējimą apierawójo
Abraomas Izaoką, kaip buwo
mēgintas, ir padawe wiengi-
musi, jau źadējimą gawęs.
18. Apie kuri sakoma buwo:
Izaokè bus taw tawo sēkla wa-
dinta;
19. Ir dumójo: Diewas gal
ir isz numirusiû prikélti. Todēl
jis ir wēl ji i páwyzdi priēme.
20. Per tikējimą źegnójo Iza-
oks Jokubą ir Ezawą apie bu-
senczus dáiktus.
21. Per tikējimą źegnójo Jo-
kubs, mirdams, abų sunų Jo-
zēpo ir pasilenke priesz wirszų
jo (karáliszkôs) lazdôs.
22. Per tikējimą kalbējo Jo-
zēps mirdams apie iszējimą
waikû Izraēlio ir prisáke dēl
sawo káulû.
23. Per tikējimą Moizēszus,
uźgimęs, buwo tris mēnesius
paslēptas nů sawo gimdytojû,
dēl to, kad máte, ji graźų ku-
diki ēsanti, ir nesibijójos kará-
laus prisákimo.
24. Per tikējimą Moizēszus
uźaugęs, ne norējo daugiaus
wadinamas buti sunumi dukters
Paraóno,
25. Ir jů geraus saw apsi-
skyre, su Diewo źmonēmis war-
gus kentēti, ne kaip czēsiszkôs
griekû linksmybês turēti,
26. Laikydams Kristaus ap-
gēdinimą uź didésnę bagotystę,
ne kaip skárbus Egypto; nēs
weizdējo ant algôs;
27. Per tikējima paliko jis
Egyptą ir nesibijójo karálaus
rustybês. Nēs nusitwēre tůmi,
kurio ne regējo, lyg kaip
matąs.

34. Nēs jús mano ryšiû pasigailējot, ir išplēšimą sawo naudôs su dźaugsmu pérkentējot, kaip kurie źinote, sawije geréśnį ir pasilaikantį turtą danguje turį.
35. Ne atmèskite sawo nusitikējimą, brangę algą turintį.
36. Bet kantrùmo jums reikals, jeib Diewo wálę pildītumbit ir paźadējimą apturētumbit.
37. Nēs dar po maźôs walandôs ateis ateisęsis ir ne uźtrùks.
38. Bet teisusis iš tikējimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tůmi mano dušia ne pasimēgs.
39. Bet mes ne esme iš tû, kurie atsitráukia ir prapůla, bet iš tû, kurie tik ir sawo dušią išgélbti.

11. Pérskyrimas.

Apie išganytingą tikējimą.

Bet tikējimas yra tikras nusikējimas to, ko pasitikim, ir ne abejojam apie tai, ko ne mátom.
2. Per tą senieji lùdimą gawo.
3. Per tikējimą mes numánom, swietą per Diewo źodį gátawą ēsantį, kad wislab, kas mátomą, iš nieko pastójo.
4. Per tikējimą Abēlas Diewui geréśnę apierą apierawójo, ne kaipo Kaynas, per kurį jis lùdimą gawo, teisus ēsąs, kaip Diewas lùdijo apie jo dowaną; ir per tą patį jis dar kalba, kaczeyg jau miręs.
5. Per tikējimą Enoks buwo atimtas, kad smertiês neregējo, ir ne buwo ràstas, todēl, kad Diews jį atēme; nēs pirm sawo atēmimo jis lùdimą gáwo, kad jis Diewui patiko.
6. Bet be tikējimo negalima Diewui įtikti; nēs kurs Diewop iškàkti nor, tur tikēti, jį ēsantį, ir jo jēškantiems algą atteśēsentį.
7. Per tikējimą Noaks Diewą gárbino ir akrutą įtaise ant išgélbējimo sawo namû, kaip Diewo prisákimą buwo gawęs apie tą, ko dar ne buwo matyt; per kurį jis prasúdijo swietą, ir į dalykus gawo teisybę, iš tikējimo ateinanczę.
8. Per tikējimą klause Abraómas, pawadintas budams, išeiti į źémę, jam į dalykus tékśenczę, ir išējo, neźinodams, kur iškàkśęs.
9. Per tikējimą jis ateiwju buwo paźadētoje źémēje, kaip swétimoje, ir gywéno šētrosa su Izaoku ir Jokubu, sandalininkais to paties paźadējimo.
10. Nēs jis láuke miesto, apaczôs twirtunią turinczio, kurio

budawonininks ir sutwértojis
yra Diewas.
11. Per tikējimą ir Zore ga=
wo sylą, nēſzcza pastóti, ir pa=
gimde czēsui jôs senùmo jau
pérējus; nēsa laike jį uż wier=
ną, kurs tai żadējo.
12. Togidēl ir iſz wieno, no=
rint pamirusio kuno, daug yra
gimę, kaip dangaus żwaigżdes
ir żieżdros ant krantû jurû, ku=
ros ne paskáitomos.
13. Tie wisi numire tikējime
ir pażadējimą ne gawo, bet tą
iſz tólo mate, tů nusitikēdami
pasikákdinos, ir iſzpażino, swe=
czeis ir ateiwjeis ant żémês
ēsą.
14. Nēs kurie tai sako, tie
iſzmanyti důda, kad jie tēwiſzkês
jēſzką.
15. Ir tiesà, jey tą butu mis=
lij turēje, iſz kuriôs buwo iſzēję,
tay jie ganà dar czēso turējo,
wēl sugryſzt.
16. Bet dabar jie geide gerés=
nês, butent dangiſzkôs. Todēl
Diewas nesigēd wadintisi jû Die=
wù; nēs jis jiems miestą pa=
gatáwijo.
17. Per tikējimą apierawójo
Abraomas Izaoką, kaip buwo
mēgintas, ir padawe wiengi=
musį, jau żadējimą gawęs.
18. Apie kurį sakoma buwo:
Izaokè bus taw tawo sēkla wa=
dinta;
19. Ir dumójo: Diewas gal
ir iſz numirusiû prikélti. Todēl
jis ir wēl jį į páwyzdį priēme.
20. Per tikējimą żegnójo Iza=
oks Jokubą ir Ezawą apie bu=
senczus dáiktus.
21. Per tikējimą żegnójo Jo=
kubs, mirdams, abu sunu Jo=
zēpo ir pasilenke prieſz wirſzų
jo (karáliſzkôs) lazdôs.
22. Per tikējimą kalbējo Jo=
zēps mirdams apie iſzējimą
waikû Izraēlio ir prisáke dēl
sawo káulû.
23. Per tikējimą Moizēſzus,
użgimęs, buwo tris mēnesius
paslēptas nů sawo gimdytojû,
dēl to, kad máte, jį grażų ku=
dikį ēsantį, ir nesibijójos kará=
laus prisákimo.
24. Per tikējimą Moizēſzus
użaugęs, ne norējo daugiaus
wadinamas buti sunumi dukters
Paraóno,
25. Ir jû geraus saw apsi=
skyre, su Diewo żmonēmis war=
gus kentēti, ne kaip czēsiſzkôs
griekù linksmybês turēti,
26. Laikydams Kristaus ap=
gēdinimą uż didésnę bagotystę,
ne kaip skárbus Egypto; nēs
weizdējo ant algôs;
27. Per tikējimą paliko jis
Egyptą ir nesibijójo karálaus
rustybês. Nēs nusitwēre tůmi,
kurio ne regējo, lyg kaip
matąs.

28. Per tikējimą szwente jis
welykas ir laike kraujo lējimą,
jeib tas, kurs pirmgimusus žù-
de, jůs ne užgáutu.
29. Per tikējimą pérējo jie
per raudonases mares, kaip per
sausą žémę; koktai ir Egypcio-
nai bandydami, nuskendo.
30. Per tikējimą sugruwo mú-
rai Jērikoje, kaip septynes die-
nas aplink tus buwo ēję.
31. Per tikējimą kékszе Raab
ne prapůle su netikinczeiseis,
kaip ji spēgus meilingay priēme.
32. Ir ką daugiaus sakysu?
czēso ne pritèkczau, kad turē-
czau pásakoti apie Gidēoną ir
Baraką ir Simsoną ir Jēptą
ir Dowidą ir Zomeli, ir prá-
rakus,
33. Kurie per tikējimą kara-
lystes pérgalējo, teisybę dáre,
žadējimą apturējo, lútû nasrus
užkimszo,
34. Ugniês macę užgésę, kár-
do asztrumui iszbēgę, stiprus
pastoję isz silpnybês, macnus
pastoję karáwime, swétimus žal-
nieriû pulkus pérgalēję;
35. Móteres sawo numirusus
isz prikēlimo wēl ēme; bet kiti
yra sumuszti, ir ney joki wadá-
wimą ne priēme, kad gerésni
prisikēlimą gáutu.
36. Kiti apgēdinima ir pla-
kimą iszkentējo, taipjau ryszius
ir kalējimus;
37. Jie yra akmenimis už-
muszti, sukapóti, suskwarbyti,
kárdu gadinti; jie aplink ējo
kailinůse ir oszkû kailůse, stokó-
jime, sielwarte ir sunkybēje.
38. (Kuriû swietas ne buwo
wertas), ir ējo wargè po pús-
czas, po kálnus, po důbes ir
skylēsa žémês.
39. Szie wisi per tikējimą
lùdimą gáwo ir ne apturējo
pažadējimą,
40. Todēl, kad Diewas mums
ko geresnio paskyręs, kad jie be
musû ne butu pabaigti.

12. Pérskyrimas.

Graudénimas ant kantrumo ir nobažny-
stês.

Todēl ir mes, toki pulką ludi-
ninkû aplink sawę turēdami,
atmèskim grieką, mums wisa-
dos prilimpanti ir tingineis
dáranti, ir tekēkim' per kantrù-
mą kowoje, mums paskirtoje;
2. Ir weizdēkim' ant Jēzaus,
pradētojo ir pabaigtojo tikē-
jimo. Kursai norint butu ga-
lējęs džaugsmą turēti, kentējo
kryžų ir n'atbójo gēdôs, ir pa-
sisēdo po deszinês ant Diewo
krasês.
3. Atsiminkit to, kurs toki
priesztaráwimą nů griekininkû
priesz sawę iszkentējo, kad jús
sawo duszoje ne pasilptumbit
ir ne paláutumbit.

4. Nēs júʃ dar neʃiʃténgēt iki kraujo kowoje prieß griekuʃ;
5. Ir jau użmirßot' palinkʃminójimo, jumʃ kalbanczo, kaip waikamʃ: mano ʃunau, ne paniekink Wießpatiêʃ koźnijimą, ir ne nuʃimink, kad jo korawójamaʃ eʃi;
6. Nēs kuri Wießpatʃ myl, tą jiʃ baudźa, bet jiʃ pláka koźną ʃuną, kuri jiʃ priima.
7. Jey júʃ baudimą pérkenczat, tay Diewas źadoʃi jumʃ kaip waikamʃ; nēs kamè ʃunuʃ, kuri tēwaʃ ne bauʃtu?
8. Bet jey eʃte be baudimo, kurio jie wiʃi dalywaiʃ paʃtójo, tai eʃte ißkekßineiʃ ir ne waikaiʃ.
9. Ir jey kunißkuʃ ʃawo tēwuʃ turējom baudējeiʃ ir jû bijójomieʃ, ar ne jů daugiauʃ turētumbim pakluʃnuʃ buti dwáʃißkam tēwui, kad gywi butumbim?
10. Ir tieʃà anie baude muʃ maź dienû, kaip jiemʃ rodēʃ; bet ßiʃ ant naudôʃ, kad jo paßwentinimą įgytumbim.
11. Bet wiʃaʃ baudimʃ, kad użeit, ródoʃi mumʃ ne dźaugʃmaʃ, bet ʃmutka ēʃąʃ, bet potam jiʃ důʃ pakajingą teiʃybêʃ waiʃų tiemʃ, kurie per jį pamokinti yra.
12. Todēl wēl attieʃkit paléiʃtaʃeʃ rankaʃ ir nuilʃuʃuʃ kieliuʃ,
13. Ir źengkite tieʃuʃ źingʃnuʃ ʃawo kójomiʃ, kad kaʃ ne klupinētu kaip ráißaʃ, bet jů labjauʃ ʃweikʃ paʃtotu.
14. Wykite pakáją ʃu kiekwienu, ir paßwentinimą, be kurio ney wienʃ Wießpati ne regēʃ.
15. Ir dabókitieʃ to, kad kaʃ Diewo malonêʃ ne nuʃtoktu, kad ne kokia karti ßaknis użáugtu ir nepakáją padarytu, ir daug per tą apbjáurinti butu.
16. Kad ne kaʃ butu kekßininkʃ arba bediewiʃ, kaip Ezawaʃ, kurʃ uź wieną walgį ʃawo pirmgimimą párdawe.
17. Bet źinokite, kad jiʃ potam, źegnonę įgauti norēdamʃ, atmeʃtaʃ yra; nēs jiʃ ne rádo wietôʃ priʃiwertimui, norint tą ʃu áßaromiʃ jēßkójo.
18. Nēs júʃ ne priējot' kálną, kuri galējo pakrùtinti, kurʃ ugnimi dége, neygi į úkaną ir tamʃybę, bey į wietrą;
19. Neygi paʃ trúbôʃ gárʃą ir źodźiû balʃą, kurio gynēʃ girdēdami, kad jiemʃ daugiauʃ minau taʃ źodiʃ ne butu ʃakytaʃ.
20. (Nēs jie ne galējo pakélti, kaʃ ʃakyta buwo.) Ir jey kokʃ galwijaʃ kálną pakrùtindawo, turējo akmenimiʃ użmußtaʃ, arba ʃtrēla pérßautaʃ buti.
21. Ir taipo ißgaʃtingaʃ bu-

wo tas regējimas, kad Moi-
zēßus tare: aß pérsigandau ir
dreba.
22. Bet jus ißkákot prie kalno
Siono ir prie miesto gywojo
Diewo, prie dangißkôs Jeru-
zalês ir prie daugybês daug
tukstanczû angēlû,
23. Ir prie surinkimo pirm-
gimusujû, danguje paraßytû, ir
prie Diewo, súdzôs ant wisû,
ir prie dwasû tikray teisujû;
24. Ir prie tarpininko naujo
testamento, Jēzaus, ir apßlá-
kinimo kraujo, kurs geraus kalba,
ne kaip Abēlo.
25. Dabókities, kad tą ne pa-
niekintumbit, kurs kalba. Nēs
jey anie ne ißbēgo, kurie jo
wénge, kad jis ant zémês kal-
bējo, jû mazaus mes, jey to
wéngiam, kurs iß dangaus kalba.
26. Kurio balsas tûczēs zémę
pajùdino. Bet dabar pazada
jis, tarydams: dar wieną kartą
pajùdisu aß ne tiktay zémę, bet
ir dangų,
27. Bet tai: dar wieną kartą,
pazenklin, kad pajùdinamasis
tur pérmainytas buti, kaip kurs
darytas yra, kad pasiliktu, kas
nepajùdinama.
28. Todēl, kadangi gáunam
nepajùdinamą karalystę, turim
malonę, per kurę turim Diewui
ßlúziti, jam patiktinay su pa-
togumu ir baime.
29. Nēs musû Diewas yra
suēdanti ugnis.

13. Pérskyrimas.

Isgraudénimas, krikßczonißkay elgtis ir czystay mokiti.

Bukit druti brolißkoje méilēje.
2. Swczùs priimti ne uzmirß-
kite; nēs per tai keli nezinódami
angēlus priēme.
3. Atsiminkite surißtujû, kaip
draugsurißti, ir tû, kurie siel-
wartus kencza, kaip kurie dar
taipjau kúne be gywénat.
4. Wenczawonyste tur buti
wiezlibay laikoma prie wisû, ir
wenczawonês pátalas ne ap-
bjáurintas; bet kekßininkus, ir
wenczawonystês pérzengtojus
Diewas súdis.
5. Pasielgimas t'esie be gódo
ir pasikákdinkities tûmi, ką tu-
rite; nēsa jis sake: aß tawę ne
prastosu, ney tawę pamèsu.
6. Taipo, kad galim sakyti:
Wießpats yra mano gélbētoju,
ir nesibijosu, ką man zmogus
darys?
7. Atsiminkit sawo mokitojû,
kurie jums Diewo zodi sake,
kuriû galo dabókities ir pasékit'
jû tikējimą.
8. Jēzus Kristus, wákar ir
ßendien, irgi tas pats amzi-
nay.
9. Nesidûkities ißwadzoti tu-
limais ir swetimais pamokslais.

Nēs brangus daikts yra, kad
szirdis padrútinta butu, koktai
nusidůda per malonę, ne per
wálgimus, isz ko ney jokiôs nau=
dôs ne tur, tai wartojantieji.
10. Mes turim altorų, isz to
ne walė wálgiti tiems, kurie
szētrai tarnáuja.
11. Nēs kuriû galwijû krau=
jas nészamas wyráuso kunigo i
szwentąję uz griekus, tû paczû
kunai sudéginami yra lauke uz
ábazo.
12. Todēl ir Jēzus, kad pa=
szwentitu žmones per sawo pa=
ties kraują, kentējo lauke uz
wartû.
13. Togidēl pas ji iszeikim'
laukan isz ábazo ir jo apgēdi=
nimą neszokim.
14. Nēs mes ne turim miesto
czę pasiliekanczio, bet busenczio
jēszkom.
15. Taygi apierawokim per ji
laupsês apierą Diewui wisada,
tai esti waisų lúpû, kurios jo
wárdą iszpazysta.
16. Gér daryti ir nudalyti
n'uzmirszkit; nēs tokios apieros
Diewui geray itinka.
17. Klausykit sawo mokitojû
ir sékit jûs; nēs jie bunda uz
jusû duszias, kaip kurie rokun=
dą uz tas bůti turēs, kad jie
tai su dzaugsmu darytu ir ne
su dusáwimu, nēs tai jums ne
gér.
18. Melskite uz mus. Musû
palinksminojimas yra tas, kad
gérą sázinę turime ir rupina=
mies geray elgtis prie wisû.
19. Bet asz graudenu jus jû
labjaus, tai daryti, kad asz wei=
kiáus wēl pas jus ateiczau.
20. Bet pakájaus Diewas,
kurs isz numirusiû iszwede didiji
awjû ganytoji, per kraują ám=
zinojo testamento, musû Poną
Jēzų,
21. Tas te dáro jus gatawais
wisame gerame dárbe, daryti jo
wálę, ir te iszprowija, jusije, kas
jam patinka, per Jēzų Kristų,
kuriam t'esie garbē nů ámziû
iki ámziû. Amen.
22. Bet asz igraudenu jus,
mieli brolei, per gérą laikykite
zodi graudénimo; nēsa jums
trumpay raszjau.
23. Zinokit, kad brolis Ti=
motējus wēl wálnas yra, su
kuriůmi, jei wéikey ateis, asz jus
regēsu.
24. Swéikinkite wisus jusû
mokitojus, ir wisus szwentů=
sus. Swéikin jus brolei isz Ita=
liôs.
25. Malone t'esie su jumis
wisais. Amen.

Raszyta isz Italiôs per Timotēju.

Gromata ßwento Jokubo.

1. Pérſkyrimas.

Apie kantrùmą warge ir kentejime.

Jokubas, tárnas Diewo ir Pono Jēzaus Kriſtaus, dwylikai giminēms, ßę ir tę ißbarſtytoms, dzaugſmą pirmjáus.

2. Mano mieli brolei, laikykit tai wienat uż dzaugſmą, kad į tulēropus gundimus įpůlat.

3. Ir żinokit, kad juſû tikējimas, jey tikras yra, kantrùmą daro.

4. Bet kantrùmas tur drutas buti iki gálo, kad jús butumbit tóbuli ir czēli ir nieko ne ſtokótumbit.

5. Bet jey kas iß juſû ißmintiês reikaláuja, tas te praßo iß Diewo, kurs důda důſningay kożnam, ir ney wienam tai ne meta uż akiû; tay bus jam důta.

6. Bet jis te praßo tikējime, ne abejodams. Nēs kurs abejoja, tas lygus yra márû bangai, kuri wējo wároma ir wártoma yra.

7. Toks żmogus te ne miſlij, kad iß Wießpatiês ko gáuſęs.

8. Abejojąſis ne ſtow twirtay wiſůſe ſawo kélůſe.

9. Bet brolis, mażù budams, teſigirie ſawo aukßtybês.

10. Ir bagots budams teſigirie ſawo żemumu; nēs kaip żolês żiedas jis pragaiß.

11. Saule użteka ſu twanku, ir żolē pawyſta, ir jôs żiedas nukrinta, ir jôs grożybe pagenda, taipo ir bagotas ſawo turtè pawys.

12. Ißganytas yra wyras, gundimus ißtriwojąs, nēs jis ißmēgintas, gywaſtiês wainiką gaus, kurį Diewas pażadējęs tiems, kurie jį myl.

13. Ney wiens te ne ſako, kad gundomas yra, Diewo gundomas ēſąs; nēſa Diews, kurſai pats ne gal gundomas buti ant pikto, ne gundo ney wieną;

14. Bet kiekwienas gundomas yra, kad nů ſawo paties geidulo kùſinamas ir wilojamas yra.

15. Potam, kad geidulis praſidējęs, pagimdo jis griekà; bet griekas, kad ißpildytas yra, gimdo jis ſmertį.

16. Ne klajokite, mieli brolei.

17. Kożna gera dowana, ir kożna tobula dowana ateit iß aukßto, nů ßwieſybês Tēwo, prie kurio niera ney jókio pérkeitimo ney atſimàinimo ßwieſybês bey tamſybês.

18. Jis mus gimde pagal sa-
wo wálę, per tiesôs žodi, kad
butumbim pirmonys jo sutwē-
rimû.
19. Todēl, mieli brolei, koż-
nas żmogus t'esie greitas klau-
sytis, bet negreitas ant kalbēji-
mo, ir negreitas ant kéršto.
20. Nēs żmogaus kérštas ne
dáro, kas po Diewo akim teisu
yra.
21. Todēl atmèskit wisokią
neczystybę ir dar likusę pikteny-
bę, ir priimkite su lengwybe į
jus įczēpitąjį żodį, kurs gal
jusû dušias išganyti.
22. Bet bukite darytojeis żó-
dzio, ir ne tiktay klausytojeis, kad
pátys sawę ne priwilotumbit.
23. Nēs jey kas yra klausy-
tojis żódzio, ir ne darytojis,
tas lygus yra wyrui, apżwál-
ganczam sawo prigimtą wéidą
żérkole.
24. Nēs apsiżwálgęs, tûjaus
atstoj ir użmiršt, kokšai jis bu-
węs.
25. Bet kurs pérżur į tobu-
ląjį walnybês zokaną ir pasilai-
kosi tamè, ir ne esti użmirštasis
klausytojis, bet darytojis, tas
išganytas bus sawo dárbe.
26. Bet jey kas tarp jusû ré-
gisi, Diewui šlúżiją̃s, ir ne
suwaldo sawo lieżuwį, bet iš-
wadzoja sawo širdį, to Diewo
šlúżba yra noprósna.
27. Czysta ir neapbjáurinta
Diewo šlúżba po akim Diewo
Tēwo ta yra, sżratas ir našles
jû tużboje atlankyti, ir neap-
sibjáurintą nû swieto išsilai-
kyti.

2. Pérskyrimas.

Apie neatbojimą ney šókio ney tókio żmogaus, ir apie netikrą wierą.

Mieli brolei, ne dumokite, buk
tikējimas į Jēzų Kristų, musû
šlowês Wiešpatį, kenczą̃s at-
bojimą ar šókio ar tókio żmo-
gaus.
2. Nēsa jey į jusû surinkimą
įeitu wyras su aukso żiedu ir
su šlownù rubù; bet įeitu ir
wargdienys su neczystu rubù,
3. Ir jus dabótumbit ant to,
kurs šlownù rubù rēdytas, ir
tartumbit jam: pasisēskis tu czę
grażey, ir wargdienui tartum-
bit: stokis tu tén, arba sēskis
šén pas mano kojas;
4. Argi ne tada piktą skirtu-
mą darot sawije ir pastojat
neteiseis súdzomis, taip dumo-
dami?
5. Klausykit, mano mieli bro-
lei, ar Diewas ne išrinko warg-
dienus šimè swiete, kurie tikē-
jime bagotais yra ir karalystês
dalininkai, kurę pážadējęs jį
mylintiemus?
6. Bet jús wargdienui negar-
bês padárēt. Ar ne bagotieji

yra tie, kurie jums newálę dáro
ir jus į prową traukia?
7. Ar ne jie blůznija tą ge-
rą wárdą, pagal kurį wadinti
este?
8. Jey jús karáliszką zokaną
iszpildote pagal rásztą: mylék
sawo ártimą, kaip pats sawę,
tay geray dárot.
9. Bet jey ar szókio ar tókio
žmogaus dabójaties, grieką dá-
rot' ir dárami este zokano, kaip
pérzengtojei.
10. Nésa jey kas wisą zo-
kaną iszpildo ir susigriesziją wie-
namè, tas wiso zokano káltas.
11. Nésa kurs sakęs esti: ne
pérzengk wenczawonystę, tas ir
sakęs: ne užmuszk. Jeygu tu
ne pérzengi wenczawonystę, bet
užmuszi, esi pérzengtojis zoka-
no.
12. Taipo kalbékit ir taipo
darykit, kaip kurie per zokaną
walnybês tur buti súdijami.
13. Nês nemielaszirdinga súdą
gaus tas, kurs mielaszirdingy-
stês ne dáręs; bet mielaszirdin-
gyste girasi priesz súdą.
14. Ką maczij, mieli brolei,
jey kas sakos, tikéjimą turis, ir
taczau ne tur darbû? bau ir
gal tikéjimas jį iszganyti?
15. Bet jey brolis arba sesû
nůgu butu ir stokótu dieniszko
iszsilàikimo,
16. Ir kas isz jusû tartu jiem-
dwiem: Diewe aprúpink judu,
pasiszildikita, pasisotinkita, bet
nieko jiemdwiem ne důtumbit,
kas kunui priwalù yra, ką ma-
czitu tai jiemdwiem?
17. Szitaipo ir tikéjimas, kad
darbû ne tur, negywas yra isz
sawęs.
18. Bet galétu kas sakyti: tu
turi tikéjimą, ir asz turu dár-
bus; parodik man sawo tiké-
jimą sawo darbais, tay ir asz
sawo tikéjimą taw rodisu sawo
darbais.
19. Tu tiki, wieną wienátįji
Diewą ésantį; tu geray darài;
ir welnai tai tik, ir dreba.
20. Bet ar nori žinoti, tu
niekingasis žmogau, tikéjimą be
darbû ne gywa ésantį?
21. Ar ne Abraomas, musû
téwas, per dárbus teisus pa-
stójo, kaip sawo sunų Izaóką
ant altoraus apierawójo?
22. Czę regi, kad tikéjimas
podraug dirbęs prie jo darbû,
ir kad per dárbus tikéjimas pil-
nintelis pastojęs.
23. Ir rásztas iszpildytas yra,
tariasis: Abraomas Diewui ti-
kéjo, ir tai jam ant teisybês
prirokóta, ir yra Diewo prie-
telumi wadintas.
24. Taygi régit, kad žmo-
gus per dárbus teisus pastója,
ir ne tiktay per wieną tikéji-
mą.

25. Taipjau ir kekše Raab, ar ne ir ji per dárbus teisi pastójo, kaip ji páslydų priẽme, ir kitù kelù jůdų išléido?

26. Nẽsa lygey kaip kunas be dwásês negywas yra, taipo ir tikẽjimas be darbû negywas esti.

3. Pérskyrimas.

Apie gérą ir piktą wartojima liežuwjo.

Mieli brolei; te ne apsiima kożnas iš jusû mokitoju buti, ir žinokite, kad mes jû sunkésni súdą gáusime.

2. Nẽs mes wisi tuleropay půlinẽjam. Bet kurs ir ney jokiamę žodije ne nusidést, tas yra tobulas wyras ir gal wisą kuną suwaldyti.

3. Sztay, arklius laikome pažabotus, kad musû klausytu, ir waldome wisą kuną.

4. Sztay, akrutai, kaczeyg taip didi yra, ir didžiû wẽjû wáromi, taczau pawáldomi mažù styrù, katrul wàldasis nor;

5. Taipo ir liežuwis mažas yra sánaris ir taczaus didžus dáiktus daro. Sztay, maža ugnis, kokią girę uždega?

6. Ir liežuwis tiekajau yra ugnis, swietas pilnas neteisybês. Taipo yra liežuwis tarp musû sánariû, ir apbjaurin wisą kuną ir uždega wisą musû elgimą, kad nůg pékłôs uždegtas yra.

7. Nẽs wisa žwẽriû prigimtis, ir paukšcziû, ir žalczû, ir marû dywû nuwàldoma ir suwaldyta yra per žmogišką prigimti:

8. Bet liežuwi ney wiens žmogus ne gal nuwaldyti, tą ne pakajojenti piktumą, pilną smertišků nůdû.

9. Jůmi láupsiname mes Diewą Tẽwą, ir jůmi kéikiame mes žmogų, pagal Diewo wéidą sutwértą.

10. Iš tôs wienôs burnôs išeiti šlowinimas ir keikimas. Ne tur taipo buti, mieli broli.

11. Ar išléidž werſmẽ iš wienôs stylês saldų ir kartų?

12. Bau ir gal, mieli brolei, pygôs médis aliejų, ir wynmédis pygas néšti? taipo ir ne gal wiens šulinys súrą ir saldų wándeni důti.

13. Kas yra išmintings ir išmánąs tarp jusû? tas te ródo sawo gerù elgimù sawo dárbus lengwybẽje ir išmintije.

14. Bet jey turit kartų pawydẽjimą ir barni sawo širdije, tay nesigirkities, ir ne melůkite prieš tiesą.

15. Nẽsa tai ne esti išmintis iš aukšto ateinanti, bet žémiška, žmogiška ir wélniška.

16. Nēsa kur pawydas ir barnis yr, czę nedawádas ir wieni pikti dáiktai.

17. Nēs išmintis iš aukšto yra ant pirmo czysta, potam pakajinga, lengwa, priim pamokslą, pilna mielaširdingystês ir gerû waisû, ney wieno n'atbojanti, be weidmainystês.

18. Bet teisybês waisus sējamas yra pakájuje tiems, kurie pakáję laiko.

4. Pérskyrimas.

Apie kuno geidulus.

Iš ko randasi waidas ir barnis tarp jusû? ar ne iš to, iš jusû geiduliû, kurie karáuja jusû sánariûse?

2. Jús este noringi, ir tůmi ne gáunat; jús n'apkenczat ir pawydit, ir tůmi nieką ne laimit; jús waidijaties ir bárasties, jús ne turit, todēl, kad ne prášote.

3. Jús prášote, ir ne gáunate, todēl, kad ne geray prášote, butent ant to, jeib jús tai sawo geiduleis praŕytumbit.

4. Jús wenczawonystês pérżengtojei ir pérżengtojes, ar jús ne żinot, kad swieto prietelyste yra Diewo neprietelyste? kurs swieto prietelumi nor buti, tas bus Diewo neprietelumi.

5. Arba ar mislijat, rášta noprósnay sakanti: dwásę, jusije gywénanti, geidż prieš neapykantą?

6. Ir důda apsczey malonês. Kadangi rášstas sako: Diews priešinasi pasididżojantiems, bet pakarniems důda malonę.

7. Taygi bukit Diewui padůti, priešsisténgkit wélnui, tay jis bēgs nů jusû.

8. Artinkities Diewui, tay jis jums ártinas. Czystikit rankas, jús griekininkai, ir darykit sawo širdis czystas, jus abejojantieji.

9. Bukit bēdni ir dejokite ir werkite; jusû jůkai te pérsiwercza į werksmą, ir jusû dżaugsmas į smutnybę.

10. Pasiżéminkities po Diewo akiû; tay jis jus paáukštis.

11. Ne apkalbēkit kits kitą, mieli brolei; kurs sawo broli apkalba ir súdija sawo broli, tas apkalba zokaną ir súdija zokaną. Bet jey tu zokaną súdiji, tay n'esi pilditojis zokano, bet súdża.

12. Wiens wieninteliš yra zokano dawējas, tas gal išganyti ir prażudyti. Kas tu esi, kurs kitą súdiji?

13. Geray, kurie dabar sákote: šendien, arba rytoj' eisime į ši arba į tą miestą ir pasilikšime

tén metùs, kupczáusime ir wer=
simies;
14. Kurie jús ne żinote, kas
rytoj nusidus. Nēs kas yra
jusû gywastis? Gáras yra, kurs
mażą wálandą paténka, bet po=
tam pragáißta.
15. Uż tai reikētu jums sakyt:
jey Wießpats nor, ir mes gy=
wi pasilikſim', norim ßi arba
tą daryti.
16. Bet dabar giraties sawo
pasididzáwime. Wisas tokſai
gyrus yra piktas.
17. Nēs kurs żino gér daryt,
ir ne daro, tam tai griekas.

5. Pérſkyrimas.

Apie bagotyſtês niekyſtę, apie kantrų kentējimą ir galinczę malbą.

Wey, jús bagotieji, werkit ir
raudókit dēl sawo bēdôs, ant
jusû ateisenczôs.
2. Jusû bagotyſte supùwusi,
jusû rubai kandżû ēdami.
3. Jusû aukſas ir sidábras
surúdijo, ir jû rúdis bus jums
ant ludimo, ir jusû kunus ēs,
kaip ugnis. Jús saw ſkárbus
surinkot paſkiáusosa dienosa.
4. Sztay, darbininkû algà,
kurie jusû laukus nuwále, ir
jusû nukráukta yra, ta ßauk; ir
pjowējû ßaukſmas ißkáko i au=
sis Wießpatiês Zebaot.
5. Jús linkſmybēje gywénot
ant żémês ir lēbawot, ir sawo
ßirdis penējot, kaip dienai pa=
mußimo.
6. Jús prasúdijot teisyji ir
użmußēt, ir jis jums ne pasi=
sténgies.
7. Taygi bukit kantrus, mieli
brolei, iki Wießpatiês atējimui.
Sztay, laukininks lauk bran=
giojo żémês waisaus ir kantrus
dēl to yra, iki suláukęs ankſtybą
ir wēlybą lytų.
8. Bukit ir jús kantrus ir
stiprinkit sawo ßirdis: nēsa
Wießpatiês atējimas arty yra.
9. Ne dusáukite prieß kits kitą,
mieli brolei, kad jús ne bu=
tumbit prażudyti; ßtay, sudża
uż duriû.
10. Imkit, mano mieli bro=
lei, ant kentējimo ir kantru=
mo pawéikſlo, prárakus, kurie
jums kalbējo wardan Wießpa=
tiês.
11. Sztay, mes wadiname
ißganytingais, kurie ißtriwójo.
Jobo kantrumą jús girdéjot, ir
Wießpatiês gálą jús regējot;
nēsa Wießpats yra mielaßir=
dingas ir susimilſtąs.
12. Bet pirm wisû daiktû,
mano brolei, ne prisēkit, ney
prie dangaus, ney prie żémês,
ney nejokią kitą prysēgą. Bet
te esie jusû żodis je, kas je yra,
ir ne, kas ne yra, kad jús ne
ipultumbit i weidmainyſtę.
13. Jey kas kencza tarp jusû

tas te meldies; jey kas yra linksmôs szirdiês, tas te giesti psalmus.

14. Jey kas serga, tas te wadina surinkimo wyresnůsus pas sawę ir te melzdin uż sawę, ir tesidůda pasimostit su aliejůmi wardan Wieszpatiês.

15. Ir tikējimo malda gélbēs ligonį, ir Wieszpats jį atkéls; ir jey susigrieszijęs, tay jam bus atleista.

16. Iszsipażinkite kits kitam sawo griekus ir mélskities uż kits kitą, kad paswéiktumbit. Teisojo malda daug gal, jey szirdinga.

17. Eliouszus buwo żmogus lygey kaip mes, ir jis melde maldą, kad ne lytu; ir ne lyjo ant żémês tris metus ir szeszis mēnesius.

18. Ir jis wēl meldēs; ir dangus dáwe lytaus, ir żéme atneszе sawo waisus.

19. Mieli brolei, jey kas jusû nuklystu nů tiesôs, ir jį kas atgráżintu,

20. Tas te żino, kad kas grieknininką atgrażinęs nů klajójimo jo kélo, tas iszgelbējo duszią nů smertiês ir użdengs griekû daugybę.

Gromata szwento Judo.

Pagraudénimas, pasilikt prie czysto pamókslo ir elgimo.

Judas, tarnas Jēzaus Kristaus, bet brolis Jokubo, pawadintiems, kurie paszwęsti yra nů Diewo Tēwo, ir palaikyti Kristuje Jēzuje.

2. Diewe důk jums daug mielaszirdingystês ir pakájaus ir méilês.

3. Jús mylimieji, kaip asz ketējau jums raszyti apie musû wisû iszgánimą, ródēsi man reikiant, jus su grómatomis graudénti, kad jus kowótumbit uż wierą, kuri wieną kartą důta szwentiemus.

4. Nēs keli żmones podraug įsisżlàistę, kurie jau pirm czēsû użraszyti yra ant tokiôs korawónês, tie yra bediewjei, ir Diewo malonę ant iszdykimo wartoja, ir użsigin Diewo, ir musû Pono Jēzaus Kristaus, to wienatijo Wieszpatáujanczio.

5. Bet asz noru jums priminti, kad żinotumbit wieną kartą

tai, kad Wieszpats, kaip żmo-
nes isz Egypto gélbējo, antrą
kártą nużùde tus, kurie ne ti-
kējo.
6. Ir angēlus, kurie sawo
kunigaikßtystę ne palàike, bet
prastójo sawo gywénimą, pa-
làike súdui didżôs dienôs am-
żinais ryßeis tamsybēje.
7. Kaip ir Sodoma ir Go-
morrą, ir miestai aplink ēsan-
tieji, kurie lygiu budu, kaip ßie,
iszkekßawo, ir ējo paskui kitą
kuną, ant pawéikslo statyti yra,
ir kencza ámżinôs ugniês mú-
ką.
8. Szitûgi budu ir ßie sap-
noreī, kurie kuną apbjaurin,
bet wyrausybes paniekin, ir
aukßczáusoje garbēje ēsanczus
blùżnij.
9. Bet Mikelis, wyráusas an-
gēlas kaip su wélnu waidijosi,
ir su jûm' kalbējo dēl Moizē-
ßaus lawóno, ne dryso, darnti
blùżnijimo súda, bet tare: Wiesz-
pats te barie tawę.
10. Bet ßie blùżnija, apie ką
jie nieko neżino, bet ką isz pri-
gimimo numáno, tamè jie pa-
génda kaip neprotingi galwi-
jai.
11. Bēda jiems! nēsa jie eina
Kayno kelù ir pûla į Balaamo
klajojimą, naudôs dēl, ir pra-
pûla maißte Korês.
12. Szie bjaurescżei lēbauja
isz jusû méilês weczérû be gē-
dôs, gánosi pátys; jie yra de-
besei be wandens, wējo ßén ir
tén wáromi; padżúwę newai-
singi médżei, dų kartų pamirę
ir isz ßakniû iszwersti;
13. Baisos marû wilnys, sa-
wo paczû gēdą iszputójanczos,
klajójanczos żwaigżdes, kurioms
użlaikyta tamsybês úkana am-
żinay.
14. Bet apie tokius praraká-
węs ir Enoks, sékmasis nů Ado-
mo, ir tarę̄s: ßtay, Wieszpats
ateit su daug túkstanczeis ßwen-
tujû,
15. Súdą laikyti ant wisû,
ir korawóti jû wisus bediewjus,
dēl wisû darbû jû bediewiszko
elgimo, kûmi nusidējo, ir dēl
wiso pikto, ką kalbējo priesz jį
bediewiszki griekininkai.
16. Szie murména ir skun-
dżasi wisados, pagal sawo gei-
dulus elgdamies; ir jû burna
isz didżio kalba, didey atbóda-
mi iszkeltû żmonû, naudôs dē-
ley.
17. Bet jús, mano mylimieji,
atsiminkit tû żodżiû, kurie pirm
to sakyti yra Apásztakû musû
Pono Jēzaus Kristaus,
18. Kaip jie jums sake, kad
paskiáusame czēsè bus apjûk-
tojei, kurie pagal sawo paczû
pageidimus bediewiszkay el-
giasi.

19. Szitie yra, kurie atsiskyri-
mus daro, kuniszki, Dwásês ne
turi.
20. Bet jús, máno mylimieji,
pasibudawokities ant sawo
szwenczausôs wierôs per szwentą
Dwásę, ir melskities,
21. Ir iszsilaikykit Diewo méi-
lēje, ir laukite mielaszirdingystês
musû Pono Jēzaus Kristaus,
ant ámzinôs gywátôs.
22. Ir laikytit tą skirtumą,
kad jús keliû susimiltumbit;
23. Bet kitus su baime iszga-
nytumbit ir isz ugniês isztráuk-
tumbit, ir n'apkéskit apbjaurin-
tą kuno rúbą.
24. Bet tam, kurs jus apsau-
goti gal nů nusidējimo ir sta-
tyt po akiû sawo szlowês ne-
bártinus su dzaugsmu,
25. Tam Diewui, kurs wiens
iszmintings yra, musû Iszgany-
tojui, t'esie garbē ir szlowē ir
galybe ir macis, dabar ir ant
wisû ámziû. Amen.

Apreiszkimas szw. Jono, Diewo mokito.

1. Pérskyrimas.

Paslēptinê septyniu likkoru ir zwáigz-
dzu.

Szis yra ápreiszkimas Jēzaus
Kristaus, kuri jam Diews dáwe,
sawo tarnáms paróditi, kas ne
po ilgu tur nusidůti, ir iszgulde
jį, ir sunte per sawo angēlą
sawo tarnui Jonui;
2. Kurs ludijo Diewo zodį
ir ludimą apie Jēzų Kristų, ką
jis regējo.
3. Iszganytas yra tas, kurs
skaito, ir kurie klauso prara-
káwimo zodzus ir paláiko, kas
tamė paraszyta; nēs czēsas arty
yra.
4. Jonas septiniems surinki-
mams Azioje: malone t'esie su
jumis, ir pakájus nů to, kurs
yra, ir kurs buwo, ir kurs ateit,
ir nů septyniû dwásû, kurios yra
ties jo krasè;
5. Ir nů Jēzaus Kristaus,
kurs yra wiernas ludininks ir
pirmgimys isz numirusiû, ir ku-
nigaikksztis karálû ant zémês;
kurs mus mylējo ir mazgójo
nů griekû, sawo krauju,
6. Ir padáre mus karáleis ir
kunigais po akim Diewo, ir sa-
wo Tēwo: tam paczam t'esie
garbē ir macis nů ámziû iki
ámziû. Amen.
7. Sztay, jis ateit su debe-
simis, ir regēs jį wisos ákys,

ir kurie į jį dúre, ir kauks wisôs
żémês giminēs. Beje, Amen.
8. Aß esmi A ir O, pradża ir
gálas, taria Wießpats, kurs yra,
ir kurs buwo, ir kurs ateit, Wi=
sagalįsis.
9. Aß Jonas, kurs taipojau
jusû brolis ir draugas wargè
esmi, ir karalystēje, ir kantrumè
Jēżaus Kristaus, buwau saloje,
kuri wadinama Patmos, dēl
Diewo żódżio ir dēl ludimo
Jēżaus Kristaus.
10. Aß buwau dwásēje Wieß=
patiês dienoje ir girdējau uż
sawęs didį balsą, kaip kokiôs
trúbôs,
11. Tas tare: aß esmi A ir
O, Pirmasis ir Paskutinis. Ir
ką tu regi, tai raßyk į kny=
gas ir súsk surinkimams Azio=
je, į Epēzą, ir į Smyrną, ir į
Pergamą, ir į Tyatyrą, ir į
Sardį, ir į Piladelpiją, ir i
Laodicēą.
12. Ir aß atsikreipjau regēti
to balso, su manimi kalbanczo.
Ir atsikreipęs ißwydau septy=
nis aukso liktorus.
13. Ir widuj tarp tû septy=
niû liktorû wieną, tas buwo
żmogaus sunui lygus, tas bu=
wo apwilktas ilgu rubu ir
apjûstas aplink krutinę aukso
jûsta.
14. Bet jo galwa ir jo plau=
kai buwo balti, kaip bálta wil=
na, kaip sniegas, ir jo ákys kaip
ugniês liepsna.
15. Ir jo kójos lygey kaip
skaistwaris, 'péczuje żerplējąs,
ir jo balsas kaip didżio wan=
dens użimas.
16. Ir turējo septynes żwaigż=
des sawo déßinēj rankoje, ir iß
jo burnôs ißējo aßtrus kárdas
dwiem áßmenim pjáująs, ir
jo wéidas żibējo kaip ßwiesi
sáule,
17. Ir jį ißwydęs, pûlau
jam į kojas kaip numiręs, ir
jis użdējo sawo déßinę ranką
ant manęs, ir tare man: nesibi=
jokis; aß esmi Pirmasis ir Pa=
skutinysis.
18. Ir Gywasis; aß buwau
numiręs, ir ßtay, aß esmi gy=
was nû ámżiû iki ámżiû ir
turu raktus péklôs bey smer=
tiês.
19. Raßyk, ką regējęs, ir kas
yra, ir kas turēs potam nusi=
dûti;
20. Paslēptinę septyniû żwaigż=
dżû, kures regējei mano déßi=
nēj rankoj, ir sēptynis aukso
liktorus. Septynos żwaigżdes
yra angēlai septyniû surinki=
mû, ir septyni liktorei, kurus
tu regējei, yra septyni surinki=
mai.

2. Pérskyrimas.

Kéturos grómatos, netikrą wierą bráudżanczos ir twirtybę igraudenanczos.

Ir angēlui surinkimo Epēze raszyk: tai sako anſai laikąſis septynes żwaigżdes ſawo deszinēj, wáikszczojaſis widuj tarp septyniû aukſo liktorû;
2. Asz żinau tawo dárbus bey tawo procę, bey tawo kantrumą, ir tawę ne gálinti kést piktůſus, ir mēginai tus, kurie ſákoſi ēſą Apásztalais, to nebudami, ir jûs melageis iszradai,
3. Ir nukenti, ir kantrumą turi, ir dēl mano wardo dirbi ir ne pailſai.
4. Bet tai priesz tawę turu, kad pirmąję méilę pametei.
5. Minēk, nů ko atpůlei, ir priſiwérsk ir daryk pirmůſus dárbus. Bet jey ne, ateiſu taw wéik ir tawo liktorų paſtumſu isz jo wietôs, jey ne priſiwerti.
6. Bet tai turi, kad tu nekenti Nikolaitû dárbus, kuriû ir asz nekenczu.
7. Kas auſiû tur, tas te klauſo, ką Dwáſe ſurinkimams ſako: kas pérgal, tam důſu wálgiti nůg gywaſtiês médzio, Diewo rojuje ēſanczo.
8. Ir angēlui ſurinkimo Smyrnè raszyk: tai ſako Pirmaſis ir Paſkutinis, kurſai buwo numiręs ir wēl gywas paſtójo:
9. Asz żinau tawo dárbus, bey tawo wárgą, bey tawo neturtą, (bet bagots eſi), bey blużnijimą tû, kurie ſákos ēſą Zydais, ir ne yra, bet yra szētono szuile.
10. Neſibijok to nieko, ko kentēſi; sztay wélnas kelis juſû į kalējimą imès, jeib gunditi butumbit, ir wargo turēſit dészimt dienû. Buk wiernas iki ſmertiês, tay důſu taw gywaſtiês wainiką.
11. Kas auſiû tur, tas te klauſo, ką Dwáſe ſurinkimams ſako: kas pérgal, tam ne bus iszkada nů antrojo ſmertiês.
12. Ir angēlui ſurinkimo Pergamoj raszyk: tai ſako turiſis asztryji, dwiem aszmenim pjáujenti kárdą.
13. Asz żinau, ką tu darai, ir kur tu gyweni, kur szētono ſóſtas yra; ir nuſitwēręs laikaiſi prie mano wardo, ir mano wierôs ne użſigynei, ir toſa dienoſa, kurioſa Antipas, mano wiernas lùdininks, pas jus nużawits yra, kur szētons gywéna.
14. Bet máżumą ką turu priesz tawę, kad tu ténay turi, beſilaikanczû prie pamókſlo Balaam, kurſai mokino per Balaką papiktinimą padaryti po akiû waikû Izraēlio, wálgit balwonû apierą bey kekszáuti.

15. Taipojau ir turi, besilaikanczus prie Nikolaitû pamókslo, tai nekenczu.
16. Prisiwérsk; bet jey ne, tay weik taw ateisu ir su jeis karáusu kárdu sawo burnôs.
17. Kas ausiû tur, tas te klauso, ką Dwáse surinkimams sako: kas pérgal, tam důsu wálgit paslēptôs Mannôs, ir důsu jam gérą lùdimą, ir su lùdimu naują wárdą raßytą, kuri ney wiens ne pažysta, kaip ji gáunąsis.
18. Ir angēlui surinkimo Tyatyrôs raßyk: tai sako Diewo Sunus, turis akis kaip ugniês liepsną, ir jo kójos lyg kaip skaistwaris:
19. Aß žinau tawo dárbus, ir tawo meilę, ir tawo ßlúžbą, ir tawo tikējimą, ir tawo kantrùmą, ir kad jů ilgiaus, jů daugiaus darai;
20. Bet mážumą ką turu prieß tawę, kad důdi moterißkei Jezabel, kuri sákosi ēsanti prarakēne, mokint, ir mano tarnus ißwadzot, kekßáut, bey balwonû apierôs wálgit.
21. Ir aß czēso jei dawjau, kad prisiwérstu nů sawo kekßystês, ir ji ne prisiwercza.
22. Sztay, aß ję metù i lową, ir kurie su ję wenczawonystę pérženge, i didi wárgą, jey ne prisiwerczia nů sawo darbû.
23. Ir jôs waikus i smerti užmußiu. Ir ißtirs wisi surinkimai, kad aß esmi pérbandąsis inkstus bey ßirdis, ir důsu kožnam jusû pagal jusû dárbus.
24. Bet jums sakau, bey kitiems, Tyatyroj' ēsantiems, kurie ne tur tókio pamókslo, ir kurie ne pažino ßētono gilybę, (anot jû žódzio:) aß ne užmèsu jums kitôs naßtôs.
25. Taczau ką turit, laikykit, iki man ateinant.
26. Ir kas pérgal, bey laiko mano dárbus iki gálui, tam wálę důsu ant pagonû.
27. Ir jis jůs ganys geležinè rykßte ir kaip půdzaus ryką jůs sukùls;
28. Kaip nů sawo Tēwo gawau, ir důsu jam außrôs žwaigždę.
29. Kas ausiû tur, tas te klauso, ką Dwáse surinkimams sako.

3. Pérskyrimas.

Trys grómatos, kuriosa uždraudimas weidmainystês, bey paslēkdimo.

Ir angēlui surinkimo Sardije raßyk: tai sako, turis Diewo dwasès ir septynes žwaigždes: aß žinau tawo dárbus; nēsa wárdą turi, buk gywas ēsąs, ir negywas esi.
2. Buk budrus ir padrútik kitą, kas jau numirßta; nē

tawo dárbus netikrus radau po
Diewo akiû.
3. Taygi minēk, kaip gawai
ir girdējei, ir laikyk, ir prisi-
wérsk. Jey ne budēsi, aß ateisu
ant tawęs, kaip antay wagis,
ir nežinosi, kurę adyną aß ant
tawęs ateisu.
4. Irgi ne daug wardû turi
Sardije, kurie sawo rubus ne
ißtepe, ir jie su manim wáikß-
czos baltůse rubůse; nēs jie to
werti.
5. Kas pérgal, tas bus aprē-
dyts baltais rubais, ir aß jo
wárdą ne ißgesysu iß gywastiês
knygû, ir jo wárdą ißpažysu
po akim mano Tēwo, bey po
akim jo angēlû.
6. Kas ausiû tur, tas te klauso,
ką Dwáse surinkimams sako.
7. Ir Angēlui surinkimo Pi-
ladelpioj raßyk: tai sako Szwen-
tasis, Teisusis, kursai tur Dowi-
do ráktą, kursai atrakina, ir ney
wiens ne užrakina, kurs užra-
kina, ir ney wiens ne atrakina:
8. Aß žinau tawo dárbus.
Sztay, dawjau pirm tawęs at-
wiras duris, ir nieks ne gal
jas užrakinti; nēsa tu maž sy-
lôs turi, ir mano žodi palai-
kei ir mano wardo ne užsi-
gynei.
9. Sztay, aß důsu iß ßētono
ßuilês, kurie sákos, ēsą Zydai,
ir to niera, bet melůja. Sztay,
aß padarysu, kad jie ateis ir
melsis prie tawo kojû ir iß-
pažis, kad aß tawę mylējau.
10. Kadangi tu palaikei žodi
mano kantrùmo, ir aß tawę
palaikysu nůg adynôs pagun-
dimo, ateisenczo ant wiso swie-
to apskritumo, gundit gywé-
nanczus ant žémês.
11. Sztay, ateimi wéik; lai-
kyk, ką turi, kad nieks ne imtu
tawo wainiką.
12. Kas pérgal, tą padarysu
stulpù mano Diewo bažny-
czoje, ir ne ißeis daugiaus. Ir
raßysu ant jo mano Diewo
wárdą, bey naujôs Jeruzalês
wárdą, mano Diewo miesto,
kuri iß dangaus žemyn ateit,
nů mano Diewo, ir mano wár-
dą, naująji.
13. Kas ausiû tur, tas te
klauso, ką Dwáse surinkimams
sako.
14. Ir angēlui surinkimo
Laodicēoj' raßyk: tai sako
Amen, wiernas ir teisus ludi-
ninks, pradzia Diewo sutwē-
rimo:
15. Aß žinau tawo dárbus,
kad ney ßálts, ney ßilts esi; ak
kad butumbei ar ßálts ar ßilts!
16. Bet kadangi drungnas esi,
ir ney ßálts ney ßilts, ißspjáu-
su tawę iß sawo burnôs.
17. Tu sakai: aß esmi bago-
tas ir wiso pilnas esmi abel-

nay, ir nieko ne priwalau; ir ne żinaisi ēsąs bēdnas ir wargingas, ùbags, áklas ir nůgas.
18. Aß taw ródiju, kad aukso pirktumbei iß manęs, ugnimi czystito, kad pralobtumbei, bey baltû rúbû, kad apsiwilktumbei, kad ne pasirodîtu tawo nůgystês gēda, ir tepk sawo akis akiû mostimi, jeib matytumbei.
19. Kurus mylu, tus barù ir baudżu. Taygi buk sukrus ir prisiwérsk.
20. Sztay, aß stowju uż duriû ir tużgenu. Jey kas mano balso ißgirs ir duris atwérs, pas tą įeisu ir wakarēnę su jůmi laikysu, ir jis su manimi.
21. Kas pérgal, tam důsu sēdēt su manimi ant sawo sósto, kaip aß pérgalējau ir sēdausi su sawo Tēwu ant jo sósto.
22. Kas ausiû tur, tas te klauso, ką Dwáse surinkimams sako.

4. Pérskyrimas.

Antras regējimas apie sósta ßlowês ir garbês Tēwo.

Potam regējau, ir ßtay, durys buwo atwértos danguj', ir pirmasis balsas, kuri girdējęs buwau su manim kalbant kaip trúba, tare: kopk ßén, aß taw paródisu, kas po ßio bus.
2. Ir tůjau dwásēje radausi. Ir ßtay, sóstas buwo pastatyts danguje, ir ant sósto sēdējo wiens.
3. Ir sēdisis żurēti buwo lyg kaip akmenēlis Jaspis ir Sardis; ir dangaus jůsta buwo aplink sóstą, żurint lygi Smaragdui.
4. Ir aplink tą sóstą buwo dwidéßimts ir keturi sóstai, ir ant tû sóstû sēdējo dwidéßimt ir keturi wyresnieji, baltais rubais apwilkti ir turi ant sawo galwû aukso wainikus.
5. Ir iß to sósto ißējo żaibai, perkúnai, bey balsai; ir septyni żiburei ugnimi dége ties tů sóstu, kurios yra septynos Diewo dwáses.
6. Ir ties tům sóstu buwo stiklinis éżers, lygus kristolui; ir widurij' sósto, bey aplink sóstą keturi, żwērys, pilni akiû, pryßakije ir użpakalije.
7. Ir pirmasis żwêris buwo lygus lútui, ir antrasis żwēris buwo lygus wérßui, ir tréczasis turējo gymi, kaip żmogus, ir ketwirtasis żwēris lygus lekianczam erēlui.
8. Ir kożnas tů keturiû żwēriû turējo po ßeßis sparnus aplinkuy, ir buwo widurij pilni akiû, ir ne turējo ney jókio átilsio ney dieną ney nakti, ir tare: ßwentas, ßwentas, ßwentas Diewas, Wießpats, Wisagali-

sis, kurs buwo, ir kurs yra, ir kurs ateina.
9. Ir tiems źwērims důdant szlowę, bey garbę, bey dēkawonę, sēdinczam ant sósto, gywu ēsanczam nů ámźiû iki ámźiû,
10. Půle dwidészimt ir keturi wyresnieji po akiû to, ant sósto sēdinczio, ir meldēsi tą, kurs gywas yra nů ámźiû iki ámźiû. Ir sawo wainikus méte ties sóstu, ir tare:
11. Wieszpatie, tu werts esi imti szlowę, bey garbę, bey stiprybę; nēs tu wisus dáiktus sutwērei, ir per tawo wálę jie sawo butybę tur ir sutwérti yra.

5. Pérskyrimas.

Kristus lútas ir awinēlis, nauja giesme garbinams.

Ir asz regējau deszinēje ant sósto sedinczio knygas, raszytas isz widaus ir isz wirszaus, uźpeczwētitas septyneis péczwētimis.
2. Ir regējau drútą angēlą, sakanti didzù balsu: kas yra wertas, tas knygas atwérti, bey péczwēczus atplēszt?
3. Ir ney wiens ney danguj, ney ant źémês, ney po źemè ne galējo tas knygas atwérti, ney źurēt į jas.
4. Ir asz werkiau labay, kad ney wiens ne buwo werts iszrastas, tû knygû atwérti ir skaityti, neygi į jas źurēti.
5. Ir wiens anû wyresnujû tare man: ne werk! Sztay, pérgalējo lútas, kursai yra isz giminês Judo, Dowido szaknis, atwérti knygas, bey atplēszt jû septynis péczwēczus,
6. Ir asz regējau, ir sztay widuj sósto bey anû keturiû źwēriû, ir widuj wyresnujû stowējo Awinēlis, kaip butu nuźawintas, ir turējo septynis ragus, bey septynes akis, kurios yra septynos Diewo dwáses, sústos į wisas źemès.
7. Ir jis atējęs ēme knygas isz deszinês to, ant sósto sēdinczio.
8. Ir jam knygas imamt, anie keturi źwerys, bey dwidészimts ir keturi wyresnieji půle ties Awinēliù, ir kożnas turējo arpas bey aukso blúdus, pilnus smilkamû żolû, toktai yra szwentujû maldos.
9. Ir naują giesmę giedodami, tare: tu werts esi, imti knygas, bey atplēszt jû péczwēczus; nēsa tu esi nuźawints, ir mus Diewui atpirkai sawo kraujù, isz wisokiû giminû, bey lieźuwjû, bey źmonû, bey pagonû.
10. Ir padarei mus musû Diewui karáleis bei kunigais; ir mes busim karálei ant źémês.

11. Ir aß regējau, ir ißgir=
dau balsą daugumo angēlû
aplink sóstą, bey aplink anus
žwēris, bey aplink wyresnůsus,
ir jû skaitlus buwo daug túk=
stanczû kartû túkstanczû.
12. Ir tare didżù balsu: Awi=
nēlis nużawintasis, werts yra,
imti stiprybę ir bagotystę, ir
ißminti, ir drutybę, ir garbę,
ir ßlowę, ir laupsę!
13. Ir wisą sutwērimą, ēsan=
ti danguj bey ant żémês, bey
po żemè, bey mariosa, ir wis,
kas jůse yra, girdējau sakant:
sēdinczam ant sósto bey Awi=
nēliui t' esie laupsē, bey garbē,
bey ßlowē, bey waldża nů ám=
żiû iki ámżiû!
14. Ir keturi żwērys tare:
Amen. Ir dwidéßimt ir keturi
wyresnieji parpůlę meldēsi to,
kursai gyws yra nů ámżiû iki
ámżiû.

6. Pérskyrimas.

Apie atplēßimą ßeßeriû péczwēczû.

Ir aß regējau, kad Awinēlis
péczwēczû wieną atplēße; ir
girdējau keturiû żwēriû wieną
sákanti, néy perkúno balsù:
eikß ir pażurēk!
2. Ir aß regējau, ir ßtay,
balts arklys, ir ant to sēdisis
turējo kilpini; ir jam buwo dů=
tas wainikas, ir jis ißējo pér=
galēdams, ir kad daugiaus pér=
galētu.
3. Ir kaip antrą péczwēti at=
plēße, girdējau antrą żwēri sa=
kanti: eikß ir pażurēk!
4. Ir ißējo kits arklys, tas
buwo raudons, ir ant jo sēdin=
czam buwo důta, pakáją atimt
nů żémês ir kad kits kitus nu=
żawintu; ir jam buwo důtas
didis kárdas.
5. Ir kaip tréczą péczwēti at=
plēße, girdējau tréczą żwēri
sákanti: eikß, ir pażurēk. Ir
aß regējau, ir ßtay, jůds ar=
klys, ir ant jo sēdisis turējo
swarczus sawo rankoj.
6. Ir ißgirdau balsą tarp tû
keturiû żwēriû sákanti: kwēczû
saikas uż wieną graßi, ir trys
mieżû saikai uż wieną graßi;
ir alieju bey wyną ne pażeisk.
7. Ir kaip ketwirtą péczwēti
atplēße, ißgirdau balsą ket=
wirto żwēriês, sákanti: eikß ir
pażurēk!
8. Ir aß regējau, ir ßtay,
arklys palwas, ir ant jo sēdis
wardu buwo smertis, ir pekla
ējo paskuy ji. Ir důta buwo
jiemdwiem walè, nużawinti
ketwirtą dali ant żémês, kárdu
bey badù, ir smerczù bey żwē=
rimis ant żémês.
9. Ir kaip penktąji péczwēti
atplēße, regējau po altoraus
dußias tû, kurie nużawinti bu=

wo dēl Diewo żódzio, ir dēl
lùdimo, kurį jie turējo.
10. Ir jie szauke didżù balsù,
tardami: Wieszpatie, tu szwen=
tasis ir teisusis, ikikoley tu ne
súdiji, ney atkérsziji musû krau=
ją ant tû, kurie ant żémês gy=
wéna?
11. Ir důtas buwo kożnam
jû báltas rúbas ir buwo jiems
sakyta, kad dar ilsētus trum=
pintēlį czēsą, iki pilnay prisi=
dētu jû draugai ir brolei, kurie
taipojau dar busę nużawinti,
lyg kaip jie.
12. Ir asz regējau, jį széstą
péczwēti atplēszent; ir sztay pa=
stójo didis żémês padrebējimas,
ir saule pastójo jůda, kaip aszu=
tinis żáks, ir mēnů buwo kaip
kraujas.
13. Ir dangaus żwaigżdes
půle ant żémês, lyg kaip pyg=
medis sawo pygas nukrecza,
didzio wējo pajùdįts.
14. Ir dangus atstójo, néy
knygos suwynotos, ir wisi kal=
nai bey sàlos buwo pajùdin=
tos isz sawo wietû.
15. Ir karálei ant żémês, bey
wyráusieji, bey bagotieji, bey
zalnieriû wyresnieji, bey ga=
lingieji, bey wisi bernai, bey
wisi walnieji slēpēsi gilůse dů=
bēse bey ůlosa prie kalnû;
16. Tardami kalnáms bey
ůloms: użgrúkit mus ir pa=
slēpkit mus nů akiû to, kursai
ant sósto sēd, ir nů Awinēlio
kérszto;
17. Nēsa atējo dide diena jo
kérszto, ir kas gál iszstowēti?

7. Pérskyrimas.

Surinkimo palinksminojimas smutname czése.

Ir potam regējau keturis an=
gēlus stowint ant keturiû żémês
kampû, tie laike keturis żémês
wējus, kad ne pústu ney joks
wējas ant żémês, ney ant má=
riû, ney ant ney jókio médzio.
2. Ir asz regējau kitą angēlą
użkopanti nů saulês użtekē=
jimo, tas turējo péczwētį gy=
wojo Diewo ir szauke didżù
balsù aniems keturiems angē=
lams, kuriems důta iszkádit żé=
mę bey mares.
3. Ir tare: ne iszkádikit żémę,
ney mares, ney médzus, iki uż=
péczwētisim tarnus musû Die=
wo ant jû kaktû.
4. Ir asz girdējau skaitlų uż=
péczwētitû, szimts ir keturesz=
dēszimt ir keturi túkstanczei,
kurie buwo użpéczwētiti isz wi=
sû giminû waikû Izrael.
5. Isz giminês Judo dwylika
túkstanczû użpéczwētiti; isz gi=
minês Ruben dwylika túkstan=
czû użpéczwētiti; isz giminês
Gad dwylika túkstanczû użpé=
czwētiti;

6. Isz giminês Asser dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Naptali dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Manasse dwylika túkstanczû użpéczwētiti;
7. Isz giminês Simēono dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Lewi dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Izaszaro dwylika túkstanczû użpéczwētiti;
8. Isz giminês Zabulono dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Jozēpo dwylika túkstanczû użpéczwētiti; isz giminês Benjamin dwylika túkstanczû użpéczwētiti.
9. Potam regējau, ir sztay, didis pulkas, kuri ney wiens ne galējo paskaityti, isz wisû pagonû, ir żmonû giminû, ir liežuwjû, ties sostu stowis, ir ties Awinēliù, apwilkti baltais rubais, ir werbas jû rankosa,
10. Ir szauke didżù balsu, tarydami: iszgánims t'esie tàm, ant sósto sēdinczam, musû Diewui bey Awinēliui.
11. Ir wisi angēlai stowējo aplink sostą, ir aplink wyresnůsus, ir aplink keturis żwēris, ir půle ties sostu ant sawo wéido ir meldēsi Diewo,
12. Ir tare: Amen, laupsē ir garbē ir iszmintis ir dēkawone ir szlowē ir stiprybe ir drutybe, t'esie musû Diewui nů ámżiû iki ámżiû. Amen.
13. Ir atsakydàms wiens wyresnujû, tare man: kokie szie baltais rubais apwilkti? ir isz kur jie atējo?
14. Ir asz jam tariau: Pone, tu żinai. Ir jis tare man: szie yra tie, kurie atēję isz didżiû wargû, ir sawo rubus mazgoję, ir sawo rubus szwiesus padáre krauje Awinēlio;
15. Todēl jie ties Diewo sostu yra, ir jam szlúżija dieną ir nákti jo bażnyczoj. Ir ant sósto Sēdisis gywęs ant jû.
16. Jie daugiaus ne álks, ney trószks, irgi jůs ne użpuls ney saule, ney nejoks twankas.
17. Nes Awinēlis, kurs widurij sósto yra, jůs ganys ir wadżos prie gywûjû wandens wersmjû; ir Diewas nuszlostis wisas ászaras nů jû akiû.

8. Pérskyrimas.

Treczasis regējims ir atplēszimas sékmôs péczwetiês.

Ir kaip sékmą péczwētí atplēsze, rądosi tyka danguj ney per půsę adynôs.
2. Ir asz regējau septynis angēlus, kurie stójosi ties Diewù, ir buwo jiems důtos septynos trúbos.
3. Ir kits angēls atējęs stójosi pas altorų ir turējo aukso

rúkinimo ryką; ir jam buwo
dűta daug smilkimo żolû, kad
dűtu maldoms wisû szwentûjû,
ant aukso altoraus ties sósto.
4. Ir smilkimo dúmai nů
maldû szwentujû pasikēle nů
angēlo rankôs po Diewo akiû.
5. Ir angēlas ēmęs tą ruki-
nimo ryką, pridējo ugnimi nů
altoraus ir iszkráte tą ant żé-
mês. Ir buwo girdēti balsai
ir perkúnai ir żaibai ir żémês
drebējimai.
6. Ir tie septyni angēlai su
septynomis trubomis buwo pa-
sitaisę trúbit.
7. Ir pirmasis angēls trúbi-
jo. Ir rádosi ledai bey ugnis
su krauju sumaiszita, ir půle
ant żémês. Ir trécza dalis
żémês sudege, ir trécza dalis
medziû sudege, ir wisa żala
żolē sudege.
8. Ir antras angēlas trúbijo.
Ir půle néy didis kálnas ug-
nimi degąs į mares. Ir trécza
dalis mariû pawirto į kraują;
9. Ir trécza dalis gywujû su-
twērimû marios numire; ir tré-
cza dalis akrutû buwo pagadita.
10. Ir tréczas angēlas trú-
bijo. Ir půle dide żwaigzdē isz
dangaus, ta dége kaip żiburys
ir půle ant treczôs daliês upjû
ir ant wandens szuliniû.
11. Ir wárdas tôs żwaigzdês
wadinams métēle; ir trécza da-
lis wandenû pastójo métēlēmis.
Ir daug żmonû numire nů tû
wandenû, kadangi jie taip kar-
tus buwo pastoję.
12. Ir ketwirtas angēlas trú-
bijo. Ir buwo isztikta trécza
dalis saulês, ir trécza dalis
mēnesio, ir trécza dalis żwaigz-
dzû aptémo, ir dienôs trécza
dalis neszwiete, ir naktis taipjau.
13. Ir asz regējau ir girdējau
wieną angēlą lékianti per dan-
gaus widuri ir sakanti didzů
balsù: bēda, bēda, bēda gywé-
nantiems ant żémês, dēl kitû
balsû trúbû tû trijû angēlû,
kurie dar tur trúbit.

9. Pérskyrimas.

Apię Prieszkristi wálarù ir rytû żémęje.

Ir penktas angēlas trúbijo.
Ir regējau żwaigzdę půlusę nů
dangaus ant żémês, ir dűtas
buwo jam ráktas szulinio be-
dugnio.
2. Ir jis atdáre szulini be-
dugnio. Ir iszējo dumai isz to
szulinio, kaip dumai didzio pé-
czaus; ir aptémo saule, bey
ôras nůg dumû to szulinio.
3. Ir isz tû dumû atējo żogai
ant żémês. Ir jiems buwo
dűta syla, kaip angys ant żé-
mês sylôs tur.
4. Ir buwo jiems sakyta, kad
ne pażéistu żolę ant żémês, ney
ko żalójenczio, ney kókio medżio,

bet tiktay żmones, ne turin-
czus Diewo péczwēti ant sawo
kaktû.
5. Ir dûta jiems buwo, kad
jûs ne numarintu, bet jûs kan-
kintu czēlus penkis mēnesius;
ir jû kancza buwo kaip kancza
skorpijóno, kad żmogų ikánda.
6. Ir tosa dienosa żmones
smerczio jēszkos, ir ji ne rąs;
norēs mirti, ir smertis nů jû
bēgs.
7. Ir tie żogai lygus yra żir-
gams, į kárą pataisytiems; ir
ant jû galwû néy wainikai
auksui lygus, ir jû wéidai ly-
gus żmonû wéidams.
8. Ir turējo pláukus, kaip
moterû plaukai, ir jû dantys
buwo kaip lútû.
9. Ir turējo szárwus, kaip
geleżinus szárwus; ir bildējims
jû sparnû, kaip weżimû bildē-
jims isz daugumo żirgû, į kárą
bēganczû.
10. Ir turējo ůdegas, lyges
skorpijónams, ir buwo gylei jû
ůdegosa; ir jiems buwo walė,
żmones iszkádit czēlus penkis
mēnesius.
11. Ir turējo ant sawęs ka-
rálų, angēlą isz bedùgnio, tas
wardu ēbreiszkay Abaddon, ir
grykiszkay tur wárdą Apollyon
(Iszgaiszintojis).
12. Wiena bēda pérējo, sztay,
dar dwi bēdi ateit potam.
13. Ir szesztasis angēlas trú-
bijo. Ir asz iszgirdau balsą isz
keturiû kampû aukso altoraus
po Diewo akiû.
14. Tas tare szesztam angēlui,
kursai turējo trúbą: atrisz ke-
turis angēlus, surisztus pas di-
dę upês srowę Eypratą.
15. Ir walni pastójo tie ke-
turi angēlai, kurie gatawi bu-
wo ant wienôs adynôs ir ant
dienôs ir ant mēnesio ir ant
méto, kad nużudytu tréczą żmo-
nû dalį.
16. Ir skaitlus waisko raite-
liszko buwo daug túkstanczû
kartû túkstantis; ir asz girdējau
jû skaitlų.
17. Ir taip asz regējau żirgus
regējime ir ant jû sēdinczus,
kad turējo ugningus, ir gelto-
nus bey sēringus szárwus, ir
żirgû gálwas kaip lútû gálwas,
ir isz jû nasrû iszējo ugnis ir
dumai ir sēra.
18. Tů trijû buwo nużawyta
trécza dalis żmonû nů ugniês,
ir nů dumû, bey sērôs, isz jû
nasrû iszeinanczû.
19. Nēsa jû syla buwo jû
nasrůse, ir jû udegos buwo ly-
gios żaltims ir turējo gálwas,
ir tůmis iszkádą dáre.
20. Ir dar liko żmones, kurie
ne buwo nużawiti tomis slo-
gomis, ney prisiwerte nů dar-
bû sawo rankû, kad ne melstus

welnû, bey isz aukso, sidábro, wáro, akmens bey médzio darytû balwonû, ne gálinczû ney żurēt, ney girdēt, ney wàikszczot;
21. Kurie taipjau ne prisiwerte nů sawo razbajû, żynystês, kekszáwimo bey wagystês.

10. Pérskyrimas.

Jonas praryja knygas.

Ir asz regējau kitą drútą angēlą, nů dangaus żemyn ateinanti, tas buwo débesim aprēdyts, ir dangaus jůstas ant jo galwôs, ir jo wéidas kaip saule, ir jo kójos kaip ugniês stulpai.
2. Ir jis turējo sawo rankoj' knygeles atwértas. Ir jis dészinę sawo koją státe ant márû ir kairę ant żémês.
3. Ir jis szauke didzù balsu, kaip lútas rēkia; ir jam beszaukiant kalbējo septyni perkúnai sawo balsus.
4. Ir kaip septyni perkúnai sawo balsus buwo kalbėję, asz jůs norējau raszyt. Tay iszgirdau balsą isz dangaus, man sákanti: użpéczwētik, ką septyni perkúnai kalbējo, tai ne raszyk.
5. Ir angēlas, kuri regējau stowinti ant marû ir ant żémês, pakēlęs sawo ranką dangun,
6. Prisēke prie Gywojo nůg ámżiû iki ámżiû, kursai dangų sutwēręs ir kas tamè yr, ir żémę ir kas toje, bey mares ir kas tosa, kad potam ney jókio czēso jau ne bus.
7. Bet dienosa balso sékmo angēlo, kad jis trúbisęs, tay tur iszpildita but paslēptinė Diewo, kaip apsákęs sawo tarnams bey prárakams.
8. Ir asz iszgirdau balsą isz dangaus wēl su manim' kalbanti ir sákanti: eik, imk átwirases knygeles isz rankôs angēlo, stówinczio ant márû bey ant żémês.
9. Ir asz nuējęs pas angēlą, tariau jam: důk man tas knygeles. Ir jis tare man: imk ir praryk jas; ir pilwè taw skaudēs, bet tawo burnoj bus saldzos kaip medus.
10. Ir asz ēmęs tas knygeles isz angēlo rankôs, jas praryjau; ir saldzos buwo mano burnoj kaip medus, ir man jas sulwálgius, pilwas pagáwo skaudēt.
11. Ir jis tare man: tu wēl turi prarakáut, żmonēms ir pagonams ir liezuwjiams ir karálû daugumui.

11. Pérskyrimas.

Apie du ludinінku, ju urēda, ir kas tiems tikkis.

Ir man buwo důta néndre, lazdai lygi, ir tariama: kélkis

ir matok Diewo bażnyczią, bey altorų, ir ténay Diewą mel=dzenczůsus.
2. Bet widutini prybażnyti iszmèsk ir ne matok ji, nēsa jis pagonams důtas; ir szwentą miestą jie suminḋzos per ke=tures deszimt ir dų mēnesų.
3. Ir asz důsu sawo dwiem ludininkam, ir jůdu prara=káus túkstantis dų szimtų ir szeszesdészimt dienû źákais apsi=dēję.
4. Szůdu yra du alywû mé=dzu ir du źiburu, stowinczu po akiû źémês Diewo.
5. Ir jey kas jůdų nor pa=źéist, tay ugnis isz jûdwiejû burnôs iszējusi, suēst jûdwiejû nepriętelus; ir jey kas jůdų nor iszkádit, tas tur taipo nu=źawits buti.
6. Sziemdwiem walè, dangų użrakint, kad ne lytu dienosa jûdwiejû prarakáwimû; ir wá=lę tur ant wandens, i kraują pawérst, ir źémę isztikt wiso=kiomis slogomis, kaip tankey jůdu nor.
7. Ir jiemdwiem lùdimą sa=wo pabaigius, ans źwēris, kur=sai isz bedùgnio iszkůpa, su jiemdwiem karáus ir jůdų pér=galējęs nużawis.
8. Ir jûdwiejû lawónai gulēs ant ùlyczôs didzojo miesto, kurs wardu dwásiszkay Sodoma bey Egyptas, kur musû Wieszpats nukryźawotas.
9. Ir matys jûdwiejû lawó=nųdų keli źmones, ir giminēs, ir lieźuwjei, tris dienas bey pùsę, ir ne důs jûdwiejû lawó=nųdų idēt i kapus.
10. Ir ant źémês gywénan=tieji dzaugsis isz jûdwiejû ir linksmay elgsis ir dówanas kits kitam sús; nēsa tůdu prá=raku kankino tus, kurie ant źémês gywéno.
11. Ir po trijû ir po pùsês dienôs iējo i jůdų gywastiês Dwáse isz Diewo; ir stójosi jůdu ant sawo kojû, ir dide baime użpůle tus, kurie jůdų máte.
12. Ir jůdu iszgirdo didi bal=są, jiemdwiem sakanti: użkop=kita szén. Ir jůdu użkůpo i dangų débesīj, ir máte jůdų jû nepriętelei.
13. Ir tą paczę adyną radosi didis źémês padrebējimas, ir deszimta miesto dalis sugruwo, ir użmuszti buwo tamè źémês padrebējime septyni túkstanczei wardai źmonû; ir kiti nusigan=dę dawe garbę dangaus Diewui.
14. Antroji bēda pérējo, sztay, treczoji bēda ateit umay.
15. Ir sékmasis angēlas trú=bijo. Ir rádosi didi balsai danguje, tie tare: swieto kara=lystēs téko musû Wieszpaczui

ir jo Kristui, ir jis karaláus nů ámziû iki ámziû.

16. Ir dwidészimts ir keturi wyresnieji, kurie sēdējo po Diewo akiû ant sawo krēslû, půlę ant sawo wéido Diewo meldēsi,

17. Ir tare: dēkawojam taw, Wieszpatie, wisagalisis Diewe, kurs tu esi, ir buwai, ir busi, kad priēmęs sawo didę maci, wieszpatáuji.

18. Ir pagonai yra papykę, ir atējo tawo kérsztas, ir numirusiû czēsas, súdit ir bůt algą tawo tarnams, prárakams ir szwentiemsiems ir tiems, kurie tawo wardo bijos, maziems ir didiems; ir pagadit, kurie zémę pagadino.

19. Ir Diewo baznyczia buwo atwérta danguj, ir skryne jo testamento buwo regēta jo baznyczoj; ir rádosi zaibai ir balsai ir perkúnai ir zemês drebējimai ir didi ledai.

12. Pérskyrimas.

Ketwirtas regējimas apie karáwimą ir pérgalējimą surinkimo Diewo.

Ir didis zénklas pasirode danguj: moteriszke, saule aprēdytą ir mēnů po jôs kojû, ir ant jôs galwôs wainikas dwylikôs zwaigzdzû.

2. Ir ji buwo nēszczia ir rēke, ir buwo begimdanti kúdiki ir didzus skaudējimus kente priesz pagimdimą.

3. Ir pasirode kits zénklas danguj, ir sztay, didis raudons smákas, turis septynes gálwas ir dészimtis ragû ir ant sawo galwû septynis wainikus.

4. Ir jo ůdega trauke trécząją zwaigzdzû dali ir numete jas ant zémês. Ir tas smákas stówjos ties tą moteriszkę pagimdysenczę, kad jei pagimdzus jôs kúdiki praryti.

5. Ir ji pagimde suny, waikéli, ganysenti wisus pagonus gelezine rykszte. Ir jôs kudikis buwo paimts Diewop ir jo sóstop.

6. Ir moteriszke pabēgo i púsczią, kur turējo wietą, Diewo pataisytą, kad ténay iszlaikyta butu túkstantis dų szimtų ir szeszisdészimtis dienû.

7. Ir rádosi kowa danguj: Mikelis, bey jo angēlai karáwo su smakù, ir smáks karáwo bey jo angēlai;

8. Ir ne pérgalējo, neygi jû wieta ne buwo daugiaus rastà danguje.

9. Ir buwo iszmestas didysis smákas, senasis zaltys, kurs wadinams wélnas ir szētons, iszwadzojasis wisą swietą, ir buwo mèstas ant zémês, ir jo angēlai ténjau mèsti buwo.

10. Ir asz iszgirdau didi bal-

są, tárianti danguj: dabar isz-
gánims ir stiprybe ir karalyste
musû Diewo, ir macis jo Kri-
staus pastójo, kadangi atmestas
yra apskústojis musû broliû,
kursai jûs apskunde dieną ir
nákti pas Diewą.
11. Ir jie pérgalējo ji Awi-
nēlio kraujù ir žodžù sawo lu-
dijimo, ir ne mylējo sawo gy-
wastiês iki smerczio.
12. Todēl dzaugkities jús
dangus, ir wisi tamè gywéną.
Bēda gywénantiems ant žémês,
bey ant márû, nēsa wélnas
nueit žemyn pas jus, turēdams
didi kérsztą, ir žino, maž czēso
turis.
13. Ir smáks matydamasi ant
žémês iszmestas, pérsekinējo tą
moteriszkę, kuri waikéli buwo
pagimdžusi.
14. Ir tai moteriszkei buwo
důtu du sparnu, kaip didžio
erélio, kad i púsczą lēktu, i sa-
wo wietą, kur iszlaikyta butu
wieną czēsą ir dų częsų ir pusę
czēso, atstu nů žalczio wéido.
15. Ir žaltys iszléido ant mo-
teriszkês isz sawo nasrû wán-
deni, kaip srowę, kad ję nuskan-
dintu.
16. Bet žéme pagélbējo mo-
teriszkę ir sawo nasrus atwē-
rusi, praryjo ta srowę, kurę
smáks isz sawo nasrû iszléido.
17. Ir smáks pérpyko ant mo-
teriszkês, ir nuējo karáut su li-
kuseis jôs giminês, kurie Die-
wo prisákimus laiko, ir tur lu-
dijimą Jēzaus Kristaus.

13. Pérskyrimas.

Apie septyngalwi ir dwiragi žweri

Ir asz stojaus pie marû žiezdrû,
Pérsk. 13, 1. Ir regējau žwēri
isz marû kůpanti, tas turējo
septynes gálwas ir dészimt ra-
gû, ir ant sawo ragû septynis
wainikus, ir ant sawo galwû
wardus bluznijimo.
2. Ir žwēris, kuri regējau,
buwo lygus pardui, ir jo kójos
kaip meszkôs kójos, ir nasrai
lúto nasrai. Ir smákas dawe
jam sawo stiprybę ir sawo
krēslą ir didę maci.
3. Ir asz regējau jo galwû
wieną, néy smertnay iżeistą;
ir jo smertiszka rona iszgyjo,
ir wisa žéme dywijos to žwē-
riês,
4. Ir meldēsi smáko, kursai
dawe máci žwērui, ir meldēsi
to žwēriês, tarydami: kas tam
žwēriui lygus? ir kas su jům
gal karáut?
5. Ir jam buwo důti nasrai,
kalbēti didžus daiktus, bey blůz-
nijimus, ir buwo jam důta, kad
iszliktu keturesdészimt ir dų mē-
nesių.
6. Ir jis atwēre sawo nasrus
ant blůznijimo priesz Diewą

ir jo Kristui, ir jis karaláus
nů ámżiû iki ámżiû.
16. Ir dwidészimts ir keturi
wyresnieji, kurie sėdėjo po Die=
wo akiû ant sawo krėslû, půlę
ant sawo wéido Diewo meldėsi,
17. Ir tare: dėkawojam taw,
Wieszpatie, wisagalisis Diewe,
kurs tu esi, ir buwai, ir busi,
kad priėmęs sawo didę maci,
wieszpatáuji.
18. Ir pagonai yra papykę,
ir atėjo tawo kérsztas, ir nu=
mirusiû czėsas, súdit ir bůt algą
tawo tarnams, prárakams ir
szwentiemsiems ir tiems, kurie
tawo wardo bijos, mażiems ir
didiems; ir pagadit, kurie żémę
pagadino.
19. Ir Diewo bażnyczia bu=
wo atwérta danguj, ir skryne
jo testamento buwo regėta jo
bażnyczoj; ir rádosi żaibai ir
balsai ir perkúnai ir żemês
drebėjimai ir didi ledai.

12. Pérskyrimas.

Ketwirtas regėjimas apie karáwimą ir pérgalėjimą surinkimo Diewo.

Ir didis żénklas pasirode dan=
guj: moteriszke, saule aprėdytą
ir mėnů po jôs kojû, ir ant
jôs galwôs wainikas dwylikôs
żwaigżdżû.
2. Ir ji buwo nėszczia ir rėke,
buwo begimdanti kúdiki ir
didżus skaudėjimus kente priesz
pagimdimą.
3. Ir pasirode kits żénklas
danguj, ir sztay, didis raudons
smákas, turis septynes gálwas
ir dészimti ragû ir ant sawo
galwû septynis wainikus.
4. Ir jo ůdega trauke trécżą
żwaigżdżû dali ir numete jas
ant żémês. Ir tas smákas stó=
jos ties tą moteriszkę pagim=
dysenczę, kad jei pagimdżus
jôs kúdiki prarytu.
5. Ir ji pagimde suny, wai=
kéli, ganysenti wisus pagonus
geleżine rykszte. Ir jôs kudikis
buwo paimts Diewop ir jo
sóstop.
6. Ir moteriszke pabėgo i pús=
czią, kur turėjo wietą, Diewo
pataisytą, kad ténay iszlaikyta
butu túkstantis dų szimtų ir
szeszisdészimtis dienû.
7. Ir rádosi kowa danguj:
Mikelis, bey jo angėlai karáwo
su smakù, ir smáks karáwo bey
jo angėlai;
8. Ir ne pérgalėjo, neygi jû
wieta ne buwo daugiaus rastà
danguje.
9. Ir buwo iszmestas didysis
smákas, senasis żaltys, kurs
wadinams wélnas ir szėtons,
iszwadżojasis wisą swietą, ir
buwo mėstas ant żémês, ir jo
angėlai ténjau mėsti buwo.
10. Ir asz iszgirdau didi bal=

są, tárianti danguj: dabar isz-
gánims ir stiprybe ir karalyste
musû Diewo, ir macis jo Kri-
staus pastójo, kadangi atmestas
yra apskústojis musû broliû,
kursai jůs apskunde dieną ir
nákti pas Diewą.
11. Ir jie pérgalējo ji Awi-
nēlio kraujù ir żodżù sawo lu-
dijimo, ir ne mylējo sawo gy-
wastiês iki smerczio.
12. Todēl dżaugkities jús
dangus, ir wisi tamè gywéną.
Wēda gywénantiems ant żémês,
bey ant márû, nēsa wélnas
nueit żemyn pas jus, turēdams
didi kérsztą, ir żino, maż czēso
turis.
13. Ir smáks matydamasi ant
żémês iszmestas, pérsekinējo tą
moteriszkę, kuri waikéli buwo
pagimdżusi.
14. Ir tai moteriszkei buwo
důtu du sparnu, kaip didżio
erélio, kad i púsczą lēktu, i sa-
wo wietą, kur iszlaikyta butu
wieną czēsą ir dų częsų ir pusę
czēso, atstu nů żalczio wéido.
15. Ir żaltys iszléido ant mo-
teriszkês isz sawo nasrû wán-
deni, kaip srowę, kad ję nuskan-
dintu.
16. Bet żéme pagélbējo mo-
teriszkę ir sawo nasrus atwē-
rusi, praryjo ta srowę, kurę
smáks isz sawo nasrû iszléido.
17. Ir smáks pérpyko ant mo-
teriszkês, ir nuējo karáut su li-
kusieis jôs giminês, kurie Die-
wo prisákimus laiko, ir tur lu-
dijimą Jēzaus Kristaus.

13. Pérskyrimas.

Apie septyngalwi ir dwiragi żwerį

Ir asz stojaus pie marû żieżdrû,
Pérsk. 13, 1. Ir regējau żwēri
isz marû kůpanti, tas turējo
septynes gálwas ir dészimt ra-
gû, ir ant sawo ragû septynis
wainikus, ir ant sawo galwû
wardus bluznijimo.
2. Ir żwēris, kuri regējau,
buwo lygus pardui, ir jo kójos
kaip meszkôs kójos, ir nasrai
lúto nasrai. Ir smákas dawe
jam sawo stiprybę ir sawo
krēslą ir didę maci.
3. Ir asz regējau jo galwû
wieną, néy smertnay iżeistą;
ir jo smertiszka rona iszgyjo,
ir wisa żéme dywijos to żwē-
riês,
4. Ir meldēsi smáko, kursai
dawe máci żwērui, ir meldēsi
to żwēriês, tarydami: kas tam
żwēriui lygus? ir kas su jům
gal karáut?
5. Ir jam buwo důti nasrai,
kalbēti didżus daiktus, bey blůż-
nijimus, ir buwo jam důta, kad
iszliktu keturesdészimt ir dų mē-
nesių.
6. Ir jis atwēre sawo nasrus
ant blůżnijimo priesz Diewo

blużnit jo wárdą ir jo szētrą, ir tus, kurie danguje gywéna.
7. Ir buwo jam důta, karáut su szwentaiseis ir jůs pérgalēt. Ir buwo jam důta macis ant wisû giminû ir liežuwjû ir pagonû.
8. Ir wisi, kurie ant žémês gywéna, melděsi jo, kuriû wardai ne raszyti gywosa knygosa Awinēlio, nů swieto pradžôs nužawito.
9. Jey kas ausiû tur, tas te klauso.
10. Jey kas į kalējimą weda, tas į kalējimą eis; jey kas kárdu nužudo, tas tur kárdu nužudyts buti. Czę yra kantrums ir tikējimas szwentûjû.
11. Ir asz regējau kitą žwērį, nů žémés užkůpantį, ir turējo dų ragų, lygey kaip awinēlis, ir kalbējo kaip smákas.
12. Ir tas daro wisą macį pirmojo žwēriês po jo akiû, ir padáro, kad žéme, ir kurie ant jôs gywéna, melďžasi pirmojo žwēriês, kurio smertiszka rona iszgyjusi buwo.
13. Ir daro didžus ženklus, kad ir ugnį isz dangaus puldina, po žmonû akiû.
14. Ir iszwadžůja ant žémês gywénanczus, ženklû dēley, kurie jam důti, daryti po žwēriês akiû, ir sako ant žémês gywé-ntiems, kad žwēriui ábrozą darytu, kursai roną nů kárdo turējo ir gyws buwo pastojęs.
15. Ir jam buwo důta, kad žwēriês ábrozui dwásę dawę, kad žwēriês ábrozas kalbējo, ir padáre, kad, kurie žwēriês ábrozą nesimelde, nužawiti buwo.
16. Ir padáro wisiems, mažiems ir didiems, bagotiems ir wargdieniems, walniems ir bernams, kad jiems ženklas důtas buwo ant deszinês rankôs, arba ant jû kaktôs.
17. Idant ney wiens ney pirkti ne galētu, ney parduti, kaip tiktay tą ženklą turįsis, arba wárdą žwēriês, arba skaitlų jo wardo.
18. Czę iszmintis. Kas próto tur, tas te apmislija skaitlų žwēriês, nēs žmogaus skaitlus yra, ir jo skaitlus yra szeszi szimtai szeszosdészimts ir szeszi.

14. Pérskyrimas.

Apie surinktimo Diewo czystijima, ir sugruwima Babelês.

Ir asz regējau Awinēlį stowinti ant kalno Sion, ir su jůmi szimts ir keturesdészimt ir keturis túkstanczus, turinczus jo Tēwo wárdą, raszytą į sawo kaktas.
2. Ir asz iszgirdau balsą isz dangaus néy didžû wandenû, ir néy balsą didžio perkúno; ir

balsas, kuri girdējau, buwo
kaip arpininkû, ant sawo arpôs
żaidżanczujû.
3. Ir giedójo néy naują gies-
mę ties sóstu ir po akiû keturiû
żwēriû ir wyresnujû; ir ney
wiens tôs giesmês iszmokti ne
galējo, kaip tikt tie szimts ke-
turesdészimt ir keturi túkstan-
czei, kurie nů żémês atpirkti.
4. Tie yra, kurie su moteri-
mis ne apsibjàurinę, nēs jie
mergos yra, ir séka Awinēli,
kur jis einą. Tie yra atpirkti
isz żmonû, pirmůnēmis Diewui
ir Awinēliui.
5. Ir jû burnoj ney jókio wy-
laus ne rastà; nēs jie yra ne-
bártini pas Diewo sóstą.
6. Ir asz regējau kitą angēlą,
lékianti per dangaus widų, tas
turējo ámżiną Ewangēlią, pra-
nészti sēdintiems ir gywénan-
tiems ant żémês, ir wisiems
pagonams ir giminēms ir lie-
żuwjiems ir żmonēms.
7. Ir tare didżù balsu: bijo-
kities Diewo ir důkit jam gar-
bę, nēs atējo czēsas jo súdo; ir
melskities to, kurs padáre dan-
gų ir żémę ir mares ir wan-
dens wersmes.
8. Ir kits angēlas sékdams ji
tare: sugruwo, sugruwo Ba-
bēle, didysis miestas, nēsa ji
sawo kekszystês wynu girde wi-
sus pagonus.

9. Ir tréczas angēls séke pa-
skuy szi ir didżu balsu tare:
jey kas to żwēriês meldżasi ir
jo ábrozo, ir ima żénklą ant
sawo kaktôs, arba sawo rankôs,
10. Tasai gérs wyno Diewo
kérszto, kurs ipilts yra, ne prå-
skiests jo kérszto kylike; ir bus
múczits ugnimi ir sēra, po akiû
szwentujû angēlû ir po akiũ
Awinēlio.
11. Ir dúmai jû mukôs eis
auksztyn nůg ámżiû iki ámżiû;
ir jie ne tur átilsio dieną ir
nakti, kurie meldēsi to żwēriês
ir jo ábrozo, ir jey kas priēme
żénklą jo wardo.
12. Czę yra kantrumas szwen-
tujû, czę yra laikąjie Diewo
prisákimus ir tikējimą i Jēzų.
13. Ir asz iszgirdau balsą isz
dangaus man sákanti: raszyk:
iszganyti numiriejie, kurie Wiesz-
patije mirszta, nůg dabar. Be-
jè, tare Dwáse, jeib ilsētus nů
sawo darbû, nēsa jû darbai
séka jůs.
14. Ir asz regējau, ir sztay,
balts débesis, ir ant débesio
sēdinti wieną, lygų żmogaus
sunui, tas turējo aukso wai-
niką ant sawo galwôs ir sawo
rankoj' asztrų pjáutuwą.
15. Ir kits angēlas iszējo isz
bażnyczôs ir szauke didżu balsu
sēdinczam ant débesio: pridēk
sawo pjáutuwą ir pjauk; nēs

pjutiês czēsas atējo, nēsa kas pjautina ant žémês, jau padžúwo.

16. Ir sēdįsis ant débesio isztiko žémę su pjautuwu, ir žéme pjauta buwo.

17. Ir kits angēls iszējo isz bažnyczôs, kuri danguj yra, taipjau turis asztrų wynpeilį.

18. Ir kits angēls iszējo isz altoraus, tas wálę turējo ant ugniês, ir szauke didžu balsu turinczam ásztrųjį wynpeilį, ir tare: pridēk sawo ásztrųjį wynpeilį ir pjauk wynkekes ant žémês, nēsa jôs ůgos iszsirpusos.

19. Ir angēls pridējęs sawo wynpeilį žémei, pjowe žémês wynmédžio szakàs ir įmete jas į didį spáustuwą Diewo kérszto.

20. Ir spáustuwa buwo mindžota laukė miesto, ir kraujas ējo isz spaustuwôs iki arklių̂ kámanû, per túkstantis szeszis szimtus warsnû.

15. Pérskyrimas.

Penktas regējims apie septynes paskutines slogas.

Ir asz regējau kitą ženklą danguje, tas buwo didis ir dywnas: septyni angēlai turējo septynes paskutines slogas; nēs tůmis pabaigts yra Diewo kérsztas.

2. Ir asz regējau ney stiklines ..s, ugnimi sumaiszytas; ir kurie pérgalējimą buwo gawę ant ano žwēriês, bey jo ábrozo, bey jo ženklo, bey jo wardo skaitlaus, bestowinczus prie stiklinû márû ir beturinczus Diewo arpas:

3. Ir giedójo giesmę Moižēszaus, Diewo tarno, ir giesmę Awinēlio, ir tare: didi ir dywni tawo darbai, Wieszpatie, wisagalįsis Diewe, teisus ir tikri tawo kélai, tu karálau szwentujû.

4. Kas tawęs nesibojótu, Wieszpatie, ir tawo wárdą ne láupsintu? nēs tu wiens szwentas esi. Nēs wisi pagonai atēję, melsis po tawo akiû; nēsa tawo súdai apsireiszke.

5. Potam regējau, ir sztay, atwérta buwo bažnycza szētrôs ludijimo danguje.

6. Ir iszējo isz bažnyczôs septyni angēlai, kurie turējo septynes slogas, apredyti czysta skaista drobe, ir krutines apjůstos aukso jůstomis.

7. Ir wiens anû keturiû žwēriû dawe septyniems angēlams septynis aukso káuszus, pilnus kérszto Diewo, gywo ēsanczio nů ámžiû iki ámžiû.

8. Ir bažnycza pilna pastójo dúmû, dēl Diewo szlowes, ir dēl jo stiprybês; ir ney wiens ne galējo į bažnyczą ieit, ik pasibaige septynos slogos septyniû angēlû.

16. Pérskyrimas.

Kauszai Diewo kérszto septyniû angēlû iszliejami.

Ir asz girdējau didį balsą isz
bażnyczôs kálbantį tiems sep-
tyniems angēlams: eikit ir isz-
liekit kàuszus Diewo kérszto ant
żémês.
2. Ir pirmasis nuējęs, sawo
kàuszą iszliejo ant żémês. Ir
rádosi pikta ir nelaba wotis
ant żmonû, kurie żwēriês żénklą
turējo ir jo ábrozo meldēsi.
3. Ir antrasis angēls iszliejo
sawo kàuszą į mares. Ir buwo
kraujas, kaip negywo; ir kożna
duszia mire mariosa.
4. Ir tréczasis angēls iszliejo
sawo káuszą į upjû srowes ir
į wersmes. Ir pawirto į
kraują.
5. Ir asz iszgirdau angēlą sá-
kant: Wieszpatie, tu esi teisus,
kurs tu esi, ir kurs tu buwai,
ir szwentas, kad toktai súdijei.
6. Nēsa jie kraują szwentujû
bey prárakû praliejo, ir kraują
jiems dawei gért; nēs jie to
werti.
7. Ir asz iszgirdau kitą angēlą
isz altoraus sákantį: beje, Wiesz-
patie, wisagalisis Diewe, tawo
súdai tikri ir teisus.
8. Ir ketwirtasis angēls isz-
liejo sawo kàuszą į saulę. Ir
buwo jam důta, żmonēms karsz-
tį padaryt ugnimi.
9. Ir żmonēms karszta buwo
isz didżio twanko, ir blůżnijo
Diewo wárdą, wálę turinczo
ant sziû slogû; ir ne prisiwerte,
jam garbę důt.
10. Ir penktasis angēls isz-
liejo sawo kàuszą ant żwēriês
sósto. Ir jo karalyste buwo ap-
témusi, ir jie sukramte sawo
lieżuwjus isz pérszuliû;
11. Ir blůżnijo Diewą dan-
guje dēl sawo sopuliû ir dēl
sawo woczû. Ir ne prisiwerte
nů sawo darbû.
12. Ir szesztasis angēls iszliejo
sawo kàuszą ant didês srowês
Eyprato; ir wandů nuséko,
kad taisyts butu kélas kará-
liams nů saulês użtekējimo.
13. Ir asz regējau isz smáko
nasrû, bey isz żwēriês nasrû,
bey isz nasrû netikrojo prárako
iszeinant tris neczystas dwases,
lygias warlēms.
14. Ir yra dwáses wélnû,
tos daro żenklus, ir iszeina
pas żémês karalùs ir į wisą
swieto apskritumą, jůs surinkt
į kárą ant anôs didżosês die-
nôs Diewo, wisagalinczio.
15. Sztay, ateimi kaip wagis.
Iszganyts, kursai bunda ir
laiko sawo rubus, kad ne
wáikszczotu nůgas, ir ne butu
mátoma jo gēda.
16. Ir jis surinko jůs į wie-
ną wietą, wadinamą ēbrēiszkay

Armageddon (prapůlimo kalnas).
17. Ir sekmasis angēls iszliejo sawo kàuszą į ůrą. Ir iszējo balsas nů dangaus isz sósto, tas tare: atlikta.
18. Ir radosi balsai ir perkúnai ir żaibai; ir stójos didis żémês padrebējims, kókio ne buwo, koley żmonû buwo ant żémês; ir buwo toks żémês drebējims labay didis.
19. Ir isz didzioio miesto trys dálys pastójo, ir pagonû miestai sugruwo. Ir Babylonês didzosês minēta buwo po Diewo akiû, jei důti wyno kyliką nů jo baisingojo kérszto.
20. Ir wisos sàlos pabēgo, ir ney jokie kalnai ne buwo rasti.
21. Ir didi ledai, kaip szimtû swarû, půle isz dangaus ant żmonû; ir żmones Diewą blùżnijo dēl ledû slogôs, nēs jo sloga labay didi.

17. Pérskyrimas.

Szészta regējims, apie Babelês karalystę.

Ir atējęs wiens septyniû angēlû, turinczû septynis kàuszus, kalbējo su manim ir tare man: eiksz, parōdisu taw apsúdijimą didzosês kékszês, sēdinczôs ant daug wándenû.
2. Su kurè kekszáwo żémês karálei, ir kurie gywéna ant żémês, girti pastójo isz wyno jôs kekszáwimo.
3. Ir jis gabéno manę dwásēj į pusczą. Ir maczau tą moteriszkę sēdint ant raudóno żwēriês, kaip purpura, tas buwo pilnas blùżnijimo wardû ir turējo septynes gálwas, bey dészimt ragû.
4. Ir ta moteriszke buwo aprēdyta szarlota bey purpura ir iszgrożinta auksu bey brangeis akmenēleis, bey pérlomis, ir turējo aukso kúpką rankoj, pilną bjaurybjû ir neczystybês jôs kekszystês.
5. Ir ant jôs kaktôs paraszytas wárdas, paslēptine: didēje Babēle, motina kekszystês ir wisû bjaurybjû ant żémês.
6. Ir asz regējau tą moteriszkę girtą szwentujû kraujù, bey kraujù Jēzaus ludininkû. Ir labay dywijaus, ję regēdams.
7. Ir angēls tare man: kam dywijiesi? asz taw sakysu paslēptinę apie tą moteriszkę, bey tą żwērį, kurs ję nésza, ir tur septynes gálwas bey dészimt ragû.
8. Tas żwēris, kurį tu regējei, buwo, ir nier, ir wēl ateis isz bedùgnio, ir eis į prażuwimą; ir dywisis gywénajie ant żémês, (kuriû wardai ne stow raszyti gywastiês knygosa nů

swieto pradzôs), regējdami źwēri, kad buwo, ir nier, noris taczau yra.

9. Ir czę yra mislis, prie kurios iszmintiês reikia. Septynos galwos, tai septyni kalnai, ant kuriû ta moteriszke sēd, ir yra septyni karálei.

10. Penki pûle, ir wiens yra, ir kits dar ne atējo, ir atējęs tur trumpinteli czēsą pabút.

11. Ir źwēris, kursai buwo ir nier, tai aszmasis, ir tas yra isz tû septyniû, ir eina i prażuwimą.

12. Ir tie dészimt ragai, kurus regējei, tai dészimt karálei, kurie karalystês dar ne gáwo, bet gaus, kaip karálei, ant wieno czēso wálę su źwērim'.

13. Szie tur wieną misli ir dûs źwērei sawo stiprybę ir maci.

14. Szie karáus su Awinēliù, ir Awinēlis jûs pérgalēs, nēsa jis Wieszpats wisû wieszpaczû ir Karálus wisû karálû, ir su jûm pawadintieji, bey iszrinktieji, bey tikintieji.

15. Ir jis tare man: tie wandenys, kurus regējei, kur ta kékszе sēd, tai żmones, bey pulkai, bey pagonai, bey liežuwjei.

16. Ir tie dészimt ragai, kurus regējei ant źwēriês, tie kékszę ne kęs, ir ję padarys pústą ir nûgą, ir jôs kuną ēs ir ję ugnimi sudégis.

17. Nēsa Diewas jiems tai dawe i jû szirdi, daryti jo misli ir daryti wieną misli, ir dût sawo karalystę źwēriui, iki iszsipildant Diewo żodziams.

18. Ir moteriszke, kurę tu regējei, tai didisis miestas, kursai karalystę tur ant żémês karálû.

18. Pérskyrimas.

Apie sugrúwimą ir korawónę prieszkriksziszkôs karalystês.

Ir potam asz regējau kitą angēlą nużengianti isz dangaus, tas turējo didę maci; ir żéme praszwito nû jo skaistumo.

2. Ir rēke isz sylôs didzù balsù, ir tare: sugruwo, sugruwo, Babēle didiji, ir pastójo wélnû namais, ir użsilaikims wisû neczystû ir nekenczamû paukszcziû.

3. Nēsa kérszto wyno jôs kekszystês wisi pagónai gēre; ir karálei ant żémês su je kekszáwo, ir jôs kupczei pralóbo isz jôs didzio iszdykumo.

4. Ir asz iszgirdau kitą balsą isz dangaus, tas tare: iszeikit isz jôs, mano żmones, kad ne pastotumbit dalywi jôs griekû, kad ne ko gáutumbit jôs slogû.

5. Nēsa jôs griekai priténka

iki dangaus, ir Diewas mena
jôs nelabumo.
6. Užmokekit jei, kaip jiji jums
mokejo, ir dwigubay jei darykit
pagal jôs darbus; ir uriům
kyliku ji jums ipyle, ipilkit jei
dwigubay.
7. Kieko ji szlowês saw dare
ir iszdykusey elgiesi, tiek jey
ipilkit kanczôs bey raudójimo.
Nes ji sako sawo szirdij': asz
sedzu ir esmi karalene, ir ne
busu naszle, ir raudójimo ne
matysu.
8. Todel jôs slógos wienoje
dienoje ateis, smertis, raudo-
jims, bey badas, ugnimi ji bus
sudéginta; nesa stiprus yra Po-
nas Diewas, kursai ję súdis.
9. Ir ję apwerks ir raudos
del jôs karalei ant žémês, kurie
su je kekszáwę ir iszdykusey el-
giesi, matydami dúmus jôs de-
gimo.
10. Ir isz tólo stowes, bijo-
damiesi jôs kanczôs, ir tars:
beda, beda, didysis miestas Ba-
bele, ans drutasis miestas! su
wiena adyna atejo tawo sú-
das.
11. Ir kupczei ant žémês
werks ir raudos sawije, kad jû
taworus ney wiens daugiaus
ne pirks,
12. Taworą aukso ir sidábro
ir brangiû akmenáiczû ir perlû
ir szilkû ir purpurôs ir bran-
giausôs drobês ir szarlóto ir
wisókio medzio, skaney kwép-
janczo, ir wisokiû rykû isz ele-
panto káulû, ir wisokiû rykû
isz brangaus medzio, bey wario,
bey geležiês, bey marmoro,
13. Bey cinameto, bey tymi-
óno, bey mostiês, bey kodylo,
bey wyno, bey aliejaus, bey
kwetmilczû, bey kweczû, bey
galwijû, bey awjû, bey arkliû,
bey wežimû, bey wergû, bey
žmonû duszių.
14. Ir obolai, kureis tawo
duszia pasimego, nů tawęs at-
stójo, ir wiskasgi rebu buwo
bey szlowna, nů tawęs atstójo,
ir tu jau daugiaus tû ne rasi.
15. Kupczei tókio tawóro,
kurie isz jôs pralóbo, isz tólo
stowes, bijodamiesi jôs kanczôs,
werks ir raudos.
16. Sakydami: beda, beda,
tas didysis miestas, kurs buwo
apredytas szilkais ir purpura
ir szarlotu, ir apáuksintas buwo
auksu, bey brangeis akmenái-
czeis, bey žemczugais!
17. Nesa su wiena adyna isz-
púst-ta yra tokia bagotyste. Ir
wisi akrutû ponai, pulkas akru-
tais kupczáujanczû, ir akruti-
ninkai, kurie ant márû kupczáu-
ja, stowejo isz tólo,
18. Ir reke, dúmus jo degimo
matydami, ir tare: kas lygus
tam didzam miestui?

19. Ir jie mésdami dulkes ant sawo galwû, szauke, werke ir raudójo, ir tare: bēda, bēda, tas didisis miestas, kuriamè pralóbo wisi akrutus turi marosa isz jo tawóro! nēsa su wiena adyna jis yra iszpústits.

20. Dzaugkis tůmi, dangau, ir jús szwentieji Apásztalai bey Prárakai, nēsa Diewas pagal jusû prową ji súdijo!

21. Ir wiens drúts angēls pakēlęs didi ákmeni, kaip malúno girnas, ji i mares imete, ir tare: taipo su padurmu pametams didysis miestas Babēle ir ne bus daugiaus rastas.

22. Ir balsas dainojanczû, bey ant strunû żaidzianczû wamzdininkû, bey trúbininkû jau daugiaus ne bus tawije girdētas; ir ney wiens remestininks wisókio reméstoo daugiaus tawije ne bus ràstas; ir malúno balsas ne bus daugiaus tawije girdētas.

23. Ir żwakês szwiesumas daugiaus ne żibēs tawije; ney balsas jaunikio bey marczôs ne bus tawije girdētas; nēsa tawo kupczei buwo kunigaikszczei ant żemês, nēsa per tawo żynáwimą paklydo wisi pagonai.

24. Ir kraujas prárakû bey szwentujû jamè yra ràstas ir wisû ant żémês nużawitujû.

19. Pérskyrimas.

Iszrinktujû pergalējimo giesmē.

Potam iszgirdau balsą didziû pulkû danguje, tie tare: Alleluja! Iszgánims bey laupsē, garbē bey stiprybe Diewui, musû Wieszpaczui!

2. Nēsa tikri bey teisus jo súdai, kad didęję kékszę prasúdijo, kuri żémę sawo keksztáwimu pagadino, ir kraują sawo tarnû atkérszijo isz jôs rankû.

3. Ir tare antru kartu: Alleluja! ir dúmai auksztyn eina amżinay.

4. Ir anie dwidészimt ir keturi wyresniejie, bey anie keturi żwērys parpúlę, meldēsi Diewo, ant sósto sēdinczojo, ir tare: Amen, Alleluja!

5. Ir balsas iszējo isz sósto: láupsinkite musû Diewą, wisi jo tarnai, ir kurie jo bijoties, abieji, ir mażi ir didi!

6. Ir asz iszgirdau balsą didzio pulko, ir ney balsą didziû wándenû, ir balsą ney sunkiû perkúnû, tie tare: Alleluja! nēsa wisagalisis Diewas karalystę igáwo.

7. Dzaugkimies ir linksminkimies ir jam garbę důkim; nēsa Awinēlio swodba priējo, ir jo pati prisitaise.

8. Ir buwo jei dûta apsi=
wilkt czystais ir grażeis ßil=
kais. (Bet ßilkai yra ßwentujû
teisybe.)
9. Ir jis tare man: raßyk:
ißganyti pakwiestieji ant Awi=
nēlio wakarēnês. Ir jis tare
man: tai tikri Diewo żodzei.
10. Ir aß pûlau jam į kojas,
jo melstis. Ir jis tare man:
dabokis, ne daryk to! aß esmi
tawo draugas ir tawo broliû,
ir turinczû Jēzaus lùdimą;
Diewo melskis. (Bet Jēzaus
lùdijims yra dwáse praraky stês.)
11. Ir aß regējau dangų át=
wirą, ir ßtay, báltas arklys, ir
ant jo sēdis, wadinams wiernas
ir teisus, ir súdij bey karáuja
su teisybe.
12. Ir jo ákys, kaip ugniês
liepsna, ir ant jo galwôs daug
wainikû, ir turējo wárdą raßy=
tą, kuri ney wiens ne żinójo,
kaip tikt jis pats.
13. Ir buwo apwilktas rubù,
kraujais apßlakstitu, ir jo wár=
das wadinams: Diewo żodis.
14. Ir ji séke dangaus pulkai
ant baltû żirgû, apwilkti bal=
tais ir czystais ßilkais.
15. Ir iß jo burnôs ējo aß=
trus kárdas, kad tûmi pagonus
ißtiktu, ir jis waldys jûs gele=
żine rykßte. Ir jis mindzoj
spáustuwą wyno baisingojo
kérßto wisogalinczio Diewo.
16. Ir tur wárdą raßytą ant
sawo rubo ir ant sawo kul=
ßês, ßitaip: Karálus wisû ka=
rálû, ir Wießpats wisû wieß=
paczû.
17. Ir aß regējau angēlą sau=
lēj stowinti, ir jis ßauke didzù
balsù, ir tare wisiems paukß=
cziams po dangum lékiantiems:
eikite ßen ir susirinkit ant wa=
karēnês didzojo Diewo,
18. Kad wálgitumbit kuną
karálû ir zalnieriû wyresnujû,
ir kuną stiprujû ir żirgû ir
ant jû sēdinczujû ir kuną wisû
walnûjû ir wérgû, abiejû, ir
mażû ir didżûjû.
19. Ir aß regējau żwēri, ir
żémês karalùs ir jû pulkus
susirinkusus, karáut su tûmi,
kursai ant żirgo sēdējo, ir su jo
pulkù.
20. Ir tas żwēris buwo su=
gáuts, ir su jûmi netikrasis
prárakas, żénklus darąsis po
jo akiû, kureis ißwadzójo iman=
czus żwēriês żénklą, ir mel=
dzanczûsus żwēriês ábrozo; ßû=
du abudu gywu buwo įmestu
į ugniês pilną dûbę, sēra dé=
gancžę.
21. Ir kiti buwo nużawinti
kárdu to, kurs ant żirgo sē=
dējo, iß jo burnôs ißeinanczu,
ir wisi paukßczei prisilese jû
miesôs.

20. Pérskyrimas.

Apie surisztą ir atrisztą smáką. Gog bey Magog; ir súdną dieną.

Ir asz regējau angēlą nů dangaus nuzengianti; tas turējo bedùgnio ráktą, bey didi lencugą sawo rankoje.
2. Ir jis sugáwo smáką, sénąji żalti, butent wélną, arba szētoną, ir suriszo ji ant túkstanczû métû.
3. Ir imétęs ji i bedùgni, użrakino ji ir użpéczwētijo wirszuj ant jo, kad ne daugiaus iszwadzůtu pagonus, iki péreitu túkstantis métai, ir potam tur atrisztas but trumpam czēsui.
4. Ir asz regējau sóstus, ir jie atsisēdo ant tû, ir jiems buwo důtas súdas; ir duszias nukirstujû dēl lùdijimo Jēzaus, bey dēl Diewo żódzio, ir kurie ne buwo meldēsi żwēriês, ney jo ábrozo, ir ne buwo priēmę jo żénklą i sawo káktą bey i sawo rankas, szie gywéno ir karaláwo su Kristum' túkstantis métû.
5. Bet kiti numirieji né pastójo wēl gywi, iki pérējus túkstantis métû. Tai pirmasis prisikēlims.
6. Iszganytas ir szwentas yra, kursai dali tur pirmamè prisikēlime; ant tokiû antrasis smertis ne tur wálês, bet jie bus kunigai Diewo bei Kristaus, ir su jům karaláus túkstantis métû.
7. Ir pérējus túkstantis métû, szētons bus atrisztas isz sawo kalējimo.
8. Ir iszeis iszwadzot pagonus, kéturiůse żémês kampůse, Gog ir Magog, jůs surinkt i kárą, kuriû skaitlus yra kaip ziezdros prie marû.
9. Ir jie stójosi ant żémês platùmo ir apstójo ábazą szwentujû, bey mylētąji miestą. Bet ugnis půlusi nů Diewo isz dangaus, suēde jůs.
10. Ir wélnas jůs iszwadzojasis buwo méstas i ugningą důbę, bey sērą, kur żwēris bey netrikras prárakas buwo; ir bus kankinami dieną ir nakti nů ámżiû iki ámżiû.
11. Ir regējau didi baltą sóstą, ir tą, ant jo sēdinti, nů kurio akiû bēgo żéme ir dangus, ir jiems wieta ne buwo rastà.
12. Ir regējau numirusus, abiejus ir mażus ir didżus, stowint po Diewo akiû, ir knygos buwo atwértos. Ir wēl kitos knygos buwo atwértos, kurios yra gywastiês. Ir numirieji buwo súditi isz raszto knygosa, pagal jû dárbus.
13. Ir marios dawe numirusus, kurie josa buwo, ir smertis bey peklà dawe numirusus,

kurie josa buwo; ir buwo sú-
diti, koznas pagal sawo dár-
bus.
14. Ir smertis bey pekla bu-
wo metami i ugninga důbę.
Tai esti antrasis smertis.
15. Ir jey kuri ne rádo pa-
raßytą gywastiês knygosa, tas
buwo imestas i ugningą důbę.

21. Pérskyrimas.

Sékmas regějimas apie naują Jeru-
zale.

Ir aß regějau naują dangų ir
naują żemę. Něsą pirmasis
dangus bey pirmoji żéme su-
gaißo, ir marû jau niera.
2. Ir aß Jonas, regějau
ßwentąji miestą, naują Jeru-
zalę, nů Diewo iß dangaus nu-
siléidzanczę, pritaisytą kaip mar-
czę, ißrēdytą sawám wyrui.
3. Ir ißgirdau didi balsą nů
sósto, tárianti: ßtay, Diewo ßě-
tra prie żmonû, ir jis prie jû
gywęs, ir jie bus jo żmones, ir
jis, pats Diewas, su jeis, bus
jû Diewas.
4. Ir Diewas nußlůstis wi-
sas ászaras nů jû akiû, ir smer-
czio jau ne be bus, ney rau-
dójimo, ney rěksmo, ney pér-
ßuliû ne be bus; něs pirmàsis
pérějo.
5. Ir sědisis ant sósto tare:
ßtay, aß wislab naują darau.
Ir jis man tare: raßyk; něsa
tie żodzei teisus ir tikra tiesa.
6. Ir jis tare man: atlikta.
Aß esmi A ir O, pradza ir gá-
las. Aß ißtroßkusam důsu iß
wersmês gywojo wandens do-
wanay.
7. Kas pérgal, tas tai wislab
i dalykus gaus, ir aß busu jo
Diewas, ir jis bus mano su-
nus.
8. Bet nusiminusiems ir ne-
tikintiems, bey bjauriems, bey
razbáininkams, bey kekßinin-
kams, bey żyniams, bey balwo-
nininkams, bey wisiems melá-
giams, tû dalis bus důběj',
ugnim' bey sěrà déganczoj,
koktai yra antrasis smertis.
9. Ir atějo pas manę wiens
anû septyniû angělû, kurie sep-
tynis kàußus pilnus turějo sep-
tyniû paskutiniû slogû, ir su
manim kalbědams tare: eikß,
aß taw parodisu moterißkę,
Awiněliô marczę.
10. Ir nuwede manę dwásěje
ant didzio ir aukßto kálno, ir
parode man didiji miestą, ßwen-
tą Jeruzalę nusiléidzanczę iß
dangaus nů Diewo.
11. Ir turějo Diewo ßlowę,
ir jôs ßwiesa buwo lygi anám
brangiáusam akmenáiczui ja-
spidui, żibanczam ney kristo-
las.
12. Ir turějo didzus ir áukßtus

múrus, ir turẽjo dwylikę wartû, ir ant wartû dwylikę angẽlû, ir wardus paraszytus, kurie yra dwylika giminû waikû Izrael.

13. Isz rytû trys wartai, isz szaurês trys wartai, isz pẽtû trys wartai, isz wákarû trys wartai.

14. Ir miesto múras turẽjo dwylikę akmenû apatiniû, ir tůse wardus dwylika Apásztalû Awinẽlio.

15. Ir tas, su manim kalbęsis, turẽjo aukso néndrę, miestą matot ir jo wartus bey múrus.

16. Ir tas miestas gul keturkampjey, ir tiek jo ilgumo, kiek platumo. Ir jis matáwo miestą su néndre per dwylikę túkstanczû warsnû. Ilgùms ir platùms ir aukſztùms to miesto lygus.

17. Ir jis matáwo jo múrus, szimts ir keturesdészimt ir keturis mastùs, pagal máczų žmogaus, kuri angẽls turẽjo.

18. Ir budawone jo múrû buwo Jaspis, ir miestas isz czysto aukso, czystam stiklui lygus.

19. Ir ápaczios múrû ir miesto buwo iszdabintos wisokeis brangeis akmenáiczeis: pirmasis apatinis akmû buwo jaspis, antras sapyrs, treczas kalcedonas, ketwirts smaragdas.

20. Penktas sardoniks, szesztas sardis, sékmas krysolits, aszmas berylis, dewints topasus, déſzimts krysopras, wienoliktas yacints, dwyliktasis ametistis.

21. Ir dwylika wartû buwo dwylika perlû, ir kożni wartai buwo isz wienôs perlôs; ir miesto úlyczos buwo czysto aukso, lygey kaip skaistus stiklas.

22. Ir bażnyczôs jamè ney jokiôs ne regẽjau; nẽs Wieszpats, wisagalisis Diewas, tas jo bażnycza, bey Awinẽlis.

23. Ir tas miestas ne priwálo ney saulês, ney mẽnesio, kad jam szwiestu; nẽsa Diewo szlowẽ apszwiecza ji, ir jo żibnycza Awinẽlis.

24. Ir pagonai iszganomieji, waikszczoj toj szwiesoj. Ir karálei ant żémês igabęs i ji sawo szlowę.

25. Ir jo wartai ne użrakinami dieną, nẽsa ténay ne bus naktiês.

26. Ir igabęs i ję szlowę ir garbę pagonû.

27. Ir ne keis i ji nieko neczysto ir kas bjaurybę dáro, bey mélą; bet raszytieji gywastiês knygosa Awinẽlio.

22. Pérskyrimas.

Apie tikrą dzaugsmą amżinôs gywatôs.

Ir jis man parode czystą upę
gywojo wandens, skaistą, kaip
kristolą, tékanczę isz sósto Diewo
ir Awinēlio.
2. Widurij' jo úlyczôs ir isz
abiejû upês szalû stowējo gy-
wastiês médis, tas nészc dwy-
likeropus waisus ir atneszc
sawo waisus kas mēnesi; ir to
médzio lápai derējo pagonû
sweikátai.
3. Ir ne bus jau ney jókio
prakéikto; ir Diewo sóstas, bey
Awinēlio jamè bus, ir jo tar-
nai jam szlúżis.
4. Ir regēs jo wéidą, ir jo
wárdas bus jiems ant jû kak-
tôs.
5. Ir ne bus ténay naktiês,
ir ne priwalys żibnyczôs, arba
saulês szwiesôs; nēsa Ponas
Diewas jûs apszwies, ir jie
karaláus nů ámżiû iki ámżiû.
6. Ir jis tare man: szie żodzei
yra tikri ir teisus. Ir Pons
Diews szwentujû prárakû sawo
angēlą sunte, parodit sawo tar-
nams, kas wéik tur nusidůt.
7. Sztay, asz ateimi wéikey.
Iszganytingas tas, kurs laiko
prarakáwimo żodzus sziosa kny-
gosa.
8. Ir asz esmi Jonas, tai re-
gējęs ir girdējęs. Ir tai girdējęs
ir regêjęs, parpúlau melstis pas
angēlo kojas, kursai man tai
paróde.
9. Ir jis tare man: dabokis,
tai ne daryk! nēs asz esmi tawo
draugas, bey tawo broliû, prá-
rakû, bey laikanczujû żodzus
sziû knygû. Melskis Diewo.
10. Ir jis tare man: ne uż-
péczwētik prarakáwimo żodzus
szios knygosa; nēsa czēsas arti.
11. Kas nelabs, tas wis te-
stow nelabs, ir kas neczystas,
tas wis testow neczystas; bet
kas géras, tas wis testow gé-
ras, ir kas szwentas, tas testow
wis szwentas.
12. Ir sztay, asz ateimi wéi-
key, ir mano alga su manim,
důt kożnam, kaip jo darbai bus.
13. Asz esmi A ir O, pra-
dza ir gálas, Pirmasis ir
Paskutinis.
14. Iszganytingi tie, kurie jo
prisákimus laiko, kad jiems
walè butu ant médzio gywastiês
ir pro wartus ieiti i miestą.
15. Nēsa laukè yra szunys, bey
żynei, bey kekszininkai, bey raz-
báininkai, bey balwonû gar-
bintojei, ir wisi myli ir darą
melùs.
16. Asz Jēzus sunczau sawo
angēlą, jums tai lùdit surinki-
můse. Asz esmi szaknis giminês
Dowido, szwēsi auszrôs żwaigz-
dē.

17. Ir Dwáse bey marti taria: eikß! Ir kas tai gird, tas te sako: eikß! Ir trokßtqsis te ateit, ir noris, tas te imasi gywastiês wandens dowanay.
18. Bet aß lùdiju wisiems girdintiems prarakáwimo żodżus ßiosa knygosa: jey kas prideda, tay Diewas pridēs jam slogas, ßiosa knygosa paraßytas.
19. Ir jey kas atims nů żodżiû ßito prarakáwimo knygû, tay Diewas nutrauks jo dali nů gywastiês knygû ir nů ßwentojo miesto ir nů to, kas ßiosa knygosa paraßyta.
20. Taria, kurs tai lùdija: bejè, aß ateimi wéik. Amen. Bejè, ateik, Pone Jēzau.
21. Malone musû Pono Jēzaus Kristaus t'esie su jumis wisais! Amen.

Psalmai Dowido.

Berlinė.

Išspáusdinti nů Britiškosês bey swetimujû Žemjû Bibelû Draugystês.

1905.

Psalmai Dowido.

1. Psalmas.

Mokslas apie paláimą gerûjû ir korawónę piktûjû.

Iszganytingas tasai, kursai ne myl draugystę Diewo-nesibijanczûjû ir ne żeng ant kélo griesznûjû, neygi sēd, kur apjůktojei sēd;

2. Bet mēgsta Pono Diewo zokanu ir kalba apie jo zokaną dieną ir nakti.

3. Tasai yra kaip médis, sodintas paùpjůse, kursai nésza sawo waisų sawo czēsu, ir jo lápai ne pawysta, ir ką jisai daro, pasiséka geray.

4. Ale taip niera Diewo-nesibijantieji, bet kaip pelai, kurus wējas iszneszoj.

5. Todēl ne iszsilaiko Diewo-nesibijantieji sude, ney grieszniejì surinkime teisûjû.

6. Nēsa Pons Diews pażysta kélą teisûjû, bet kélas Diewo-nesibijanczûjû sugaiszta.

2. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų, amżinąjį karálu, jo karalystę ir jo neprietelius.

Kodēl siaust pagonai, ir żmones kalba taip noprósnay?

2. Karálei ant żémês stengiasi, ir ponai susitar tarp sawęs priesz Poną Diewą ir jo Mostitąjį.

3. „Sutraukikime jû ryszus, ir atmèskime nů sawęs jû wirwes!“

4. Bet danguj gywénąsis jůkiasi jû, ir Ponas Diewas niekina jůs.

5. Jis kartunta su jeis kalbēs sawo narse ir sawo kersztu iszgandis jůs.

6. Bet asz sawo karálų įstaczau ant sawo szwentojo kálno Zion.

7. Asz apie tokį budą sakysu, kad Pons Diews man kalbējęs esti: „tu esi mano sunus, szendien tawę pagimdzau.

8. Praszyk nůg manęs, tay důsu táw pagonus į tēwiszkę, ir swieto krasztus ant pawelděimo.

9. Tu jûs geležinè rykšte sumuši, kaip pûdus jûs sukulsi."
10. Togidėl išmanykit, jús karálei, ir priimkit protą, jús súdzos ant žémês!
11. Slúžikit Ponui Diewui su báime ir dzaugkities su drebējimu!
12. Buczûkite Suny, kad ne kérštu, ir jús ne prapultumbit ant kélo; nēs jo kérštas tûjaus užsidegs. Bet geray wisiems, kurie ant jo nusitik!

3. Psalmas.

Malda ir palinksminojimas Dowido prieš jo neprietelius.

1. Psalmas Dowido, kaip jis bēgo dēl sawo Sunaus Absalomo.
2. Ak Pono Diewe, kaip daug yra mano neprieteliû, ir taip daug sténgiasi prieš manę!
3. Daug sako apie mano dušią: ji ne tur ney jokiôs pagálbôs pas Diewą. Sēla.
4. Bet tu, Pone Diewe, esi skydas už manę, ir kursai manę ant garbês iškéla ir mano gálwą attiesa.
5. Aš šaukiu sawo balsu Diewop, tay jis manę išklauso nû sawo šwentojo kálno. Sēla.
6. Aš gulu ir miegmi ir pabundu; nēsa Pons Diews išlaiko manę.
7. Aš nesibijaus ney daug šimtû túkstanczû, kurie prieš manę aplink guldosi.
8. Kelkis, Pone Diewe, ir gélbēk manę, mano Diewe! Nēsa tu ištinki wisus mano neprietelius į jû wéidą ir sukuli dantis Diewo-nesibijanczûjû.
9. Prie Pono Diewo randama pagálba, ir tawo žegnone ant tawo žmonû. Sēla.

4. Psalmas.

Palinksminójimo malda prieš swietomylinczûjû niekystę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant strunû.
2. Išklausyk manę, kada šaukiu, Diewe mano teisybês, tu manę palinksmini tužboj; buk man malonus ir išklausyk mano maldą!
3. Mieli ponai, ikkoley mano garbē bus gēdinama? Kaip jús taip labay mylite niekus ir melus taip rods norit! Sēla.
4. Pažinkite, kad Ponas Diewas sawo šwentûsus dywnay wadzoja; Ponas Diewas gird, kad aš jį meldzu.
5. Kad jús keršijat, tay ne susigriešikit, kalbēkit sawo širdze ant sawo pátalo be laukdami. Sēla.
6. Apierawokit teisybę ir nusitikēkit Ponù Diewù.
7. Daug sáko: „kaip gal tas mums rodit, kas ger yra?"

Bet Pone Diewe, pakélk ant musû ßwiesybę sawo wéido!

8. Tu palinksmini mano ßirdį, kaczeig anie apsczey tur wyno ir jawû.

9. Aß gulu ir miegmi wisaip su pakájumi; nēsa tu wiens, Pone Diewe, gélbi manę, kad pakajingay gywenu.

5. Psalmas.

Malba uż bażnyczą, prieß netikrûsus mokitojus.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant wamzdzû.

2. Pone Diewe, ißgirsk mano żodzus, dabokis ant mano sákimo!

3. Pérmanyk mano ßauksmą, mans karálau ir mans Diewe, nēsa aß po tawo akiû melsûs?

4. Pone Diewe, anksti norētum tu mano balsą klausyti, anksti aß tawęspi prisigatáwisu ir dabosûs.

5. Nēsa tu ne esi Diewas pamēgstąs piktu elgimu; piktasis ne pasiliekt po tawo akiû.

6. Gyrpelnei ne ißsilaiko po tawo akiû; tu neapkenti wisus piktay dáranczus.

7. Tu prapuldai melagius; Ponas Diewas neapkencz kraujo trokßtanczûjû ir newiernûjû.

8. Bet aß eisu į tawo namus, ant didzôsês tawo malonês, ir melsûs ties tawo ßwenta bażnycza tawo báimēje.

9. Pone Diewe, wadzok manę sawo teisybēje, dēl mano neprieteliû, taisyk sawo kélą pirm manęs!

10. Nēsa jû burnoj niera ney jokiôs tiesôs, jû widurei yra ßirdiês kancza, jû nasrai yra atwira dûbē, jie sawo liezuwjeis wiloja.

11. Káltink jûs, Diewe, kad lautus nû sawo dumôs; ißtremk jûs dēl didzû jû pérzengimû; nēsa jie sténgiasi prieß tawę.

12. Dûk dzaugtisi wisiems, kurie tawim nusitik; dûk jiems amzinay girtis, nēsa tu jûs apgini; dûk dzaugtis tawim tiems, kurie tawo wárdą myl!

13. Nēsa tu, Pone Diewe, pérzegnoji teisûsus; tu wainikosi jûs su malone, kaip su skydu.

6. Psalmas.

Prisiwertimo malda del sweikátôs kuno bey dußiôs.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant aßtûnû strunû.

2. Ak Pone Diewe, ne korawók manę sawo narse, neygi koznik manę sawo kerßte!

3. Pone Diewe, buk man malonus, nēs aß esmi silpnas;

gydik manę, Pone Diewe, nēsa mano káulai nusigando!

4. Ir mano dušia dideý nusigando; ak tu, Pone Diewe, koleý?

5. Gręžkis, Pone Diewe, ir išgélbēk mano dušią, gélbēk manę dēl sawo loskôs!

6. Nēsa smertije ne atmenams esi; kas dēkawos taw pékloje?

7. Až taip pailsau dusaujimu; až wisą nákti šlápinu sawo pátalą ir sawo ášaromis drēkinu sawo paklodę.

8. Mano gymis pagédo dēl tużbôs ir paséno; nēs až wisur prispáudżamas esmi.

9. Atstokite nů manęs wisi piktadējai; nēsa Pons Diews gird mano werksmą.

10. Pons Diews gird mano prášimą; mano maldą Pons Diews priim.

11. Wisi mano neprietelei tur but apgēdinti ir dideý išsigásti, ir atsigręžę umaý gēdoj buti.

7. Psalmas.

Malda del išgélbejimo teisûju.

1. Nekaltybe Dowido, apie kurę Ponui Diewui giedójo dēl żodżiû Murino, Jeminito.

2. Tawimi, Pone Diewe, nusitikiu; mans Diewe, gélbēk manę nů wisû pérsekinējanczû, ir išgélbēk manę,

3. Kad jie mano dušią ne sugáutu, kaip lútai, ir ne suplēšitu, kadangi cże niera išgélbētojo.

4. Wiešpatie, mans Diewe, jeý toktai dariau, ir jeý neteisybe yra mano rankosa;

5. Jeý pikt attesējau palajingaý su manim gywénantiemsiems; arba jeý tus, kurie be priežastiês manę n.apkente, pažeidżau:

6. Taý mano neprietelius te pérsekinēja mano dušią ir te sugáuna ję, ir te pamina mano gywásti żemêspi, ir te paguldo mano garbę į dulkes! Sēla.

7. Kelkis, Pone Diewe, sawo narsè, išsikélk ant kéršto mano neprieteliû, ir įstatyk manę wēl į urēdą, kurį man pawélijei,

8. Kad żmones wēl tawęspi susirinktu; ir tû paczû dēl wēl atsikylēk!

9. Pons Diews yra súdża ant żmonû. Súdik manę, Pone Diewe, pagal mano teisybę ir wiernybę!

10. Tesiláuja piktenybe Diewo-nesibijanczûjû, ir gélbēk teisûsus; nēsa tu, teisusis Diewe, mēgini širdis ir inkstus.

11. Mano ápsarga yra Diewop, kurs geroms širdims gélbti.

12. Diewas yra teisus súdża, ir Diewas kas dien grumżdżąs.

13. Jey kas ne nor prisiwersti s, jis sawo kárdą pagalándo, ir sawo kilpinį įtempe ir mierija,

14. Ir ant to użdējo smertiszkas strēlas, sawo wyliczas jis pataiſe ant nużudimo.

15. Sztay, tas pikt dumoja, nepaláima jis esti nēszczas, bet pagimdys nieką.

16. Jis důbę kase ir iszkáse ir įpůle į důbę, kurę padáre.

17. Jo nepaláima bus ant jo galwôs, ir jo nelabumas ant jo momens ateis.

18. Aſz dēkawoju Ponui Diewui jo teisybês dēley, ir laupsisu wárdą Pono Diewo aukszczáusojo.

8. Psalmas.

Apie Kristaus karalystę, kentejimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant Gititôs.

2. Pone Diewe, ant musû wieszpatáujasis, kaip szlowingas esti tawo wárdas wisosa żémēse, kaip taw dēkawojama danguj!

3. Isz burnôs jaunû kudikēliû ir żindanczûjû máci pasigatáwijei dēl sawo nepriteliû, kad iszgaiszintumbei nepritelių ir pasigieżanti.

4. Nēsa aſz regēsu dangus, tawo pirsztû darbus, mēnesį ir żwaigżdes, kures tu léidai.

5. Kasgi żmogus, kad tu jo atsimeni, ir żmogaus sunus, kad tu jį użstoji?

6. Tu důsi jį mażą wálandą nů Diewo prastota buti, bet garbè ir czéstimi jį apwainikosi.

7. Tu jį ponu padarysi ant darbû sawo rankû; wislab tu padējei po jo kójomis:

8. Awis ir jauczus wisus, taipojau ir medines żwēris,

9. Paukszczus po dangum ir żuwis marose ir wislab, kas marose laikosi.

10. Pone Diewe, ant musû wieszpatáujasis, kaip szlowingas yra tawo wárdas wisosa żémēse!

9. Psalmas.

Dēkawonês giesmē uż apturēta pérgalējimą priesz neprietelius.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant Almot-Labēno.

2. Aſz dēkawoju Ponui Diewui isz wisôs szirdiês ir pásakoju wisus tawo stebuklus.

3. Aſz dżaugiûs ir linksminůs tawije, ir laupsinu tawo wárdą, tu wisû Aukszczáusasis.

4. Kad tu mano neprietelius atbulus warei; jie půle ir prapůle po tawo akiû.

5. Nēsa tu iszwedi mano pro-

wą ir bylą; tu sēdi ant krasês, teisus sudza.

6. Tu bari pagonis ir nužawini Diewo-nesibijanczůsus, jû wárdą tu išgaišini wisados ir amžinay.

7. Kardai neprietelaus tur gálą; miestus tu apwertei; jû paminklas sugaišo su jeis.

8. Bet Pons Diews išsilaiko amžinay; jis sawo krásę pataise ant súdo.

9. Ir jis žémę súdis teisey, ir žmones waldys tikray.

10. Ir Pons Diews yra pawárgusojo apgynimas, apgynimas bēdoje.

11. Todēl nusitik tawimi, kurie tawo wárdą pažysta; nēsa tu ne apléidi, kurie tawę, Pone Diewe, jēško.

12. Laupsinkit Poną Diewą Zione gywénantįjį, apréiškite tarp žmonû jo darbus!

13. Nēsa jis atsimena ir klausa jû kraujo, ir ne užmiršta šauksmo pawargusûjû.

14. Pone Diewe, buk man malonus, dabókis mano wargo tarp neprieteliû! tu manę iškeli iš smertiês wartû,

15. Kąd aš pásakoczau wisą tawo šlowę wartůse dukters Zion, kad aš dzaugczaus dēl tawo pagálbôs,

16. Pagonys nugrimzdo důbēje, kurę jie buwo pagatáwiję; jû koja įkluwo į tinklą, kurį jie buwo spéndę.

17. Szitaipo pažystama yra, kad Pons Diews tiesą dáro. Diewo-nesibijąsis įsipáinojo darbůse sawo rankû. Sēla.

18. Diewo-nesibijantieji tur peklon nuwaryti buti, wisi pagonai, kurie Diewo užmiršta.

19. Nēsa jis pawárgusojo ne taip abelnay užmirš, ir nusitikējimas pawargusûjû ne pragaiš amžinay.

20. Pone Diewe, kélkis, kad žmones wiršų ne apturētu; důk, kad wisi pagonai butu súditi po tawo akiû!

21. Důk jiems, Pone Diewe, baudēją, kad pagonai suprastu, sawę žmones ēsanczus. Sēla.

10. Psalmas.

Malda priesz bažnyczôs neprietelius.

Pone Diewe, kodēl taip toli atstoji ir slapaisi czése bēdôs.

2. Kadangi Diewo-nesibijąsis išdykumą pilnawoj, tur pawárgēlis kentēti; jie eit iš wieno ir pramáno piktus dáiktus.

3. Nēsa Diewo-nesibijąsis girasi iš sawo piktenybês; ir godingasis žegnojasi bluznidams Poną Diewą.

4. Diewo-nesibijąsis taip yra puikus ir rústus, kad ne atboj ney wieno; wisosa sawo piktenybēse jis Diewą nieku wercza.

5. Jis nesiláuja nů sawo dar-
bû niekados; tawo súdai toli
yra nůg jo; jis tyczodams el-
giasi su wisais sawo prießinin-
kais.
6. Jis sáko sawo ßirdije: „aß
niekaday ne busu apgalētas,
man niekaday nieks ne kenks."
7. Jo burna yra pilna keiki-
mo, klastôs ir prigawimo; jo
liežuwis padáro rúpesti ir
procę.
8. Jis sēd ir tykoj dwarůse,
jis nekaltůsus slapta pasmáug,
jo ákys žúr i pawárgusiji.
9. Jis tykoj slapczey, kaip lú-
tas ůloj, jis tykoj, kad pawár-
gusiji sugautu; ir nutwera ji,
be traukdams ji i sawo tinklą.
10. Jis sumußa ir suspáudža
bey stumdo žémêspi pawárgu-
siji gwoltu.
11. Jis sako sawo ßirdije:
„Diewas tai užmirßo, jis sawo
wéidą paslēpe, jis tai niekaday
ne regēs."
12. Kélkis, Pone Diewe, pa-
kélk sawo ranką, ne užmirßk
pawárgusojo!
13. Kodēl Diewo-nesibijąsis
Diewą blužnitu ir sawo ßir-
dije tartu: „tu to ne atboji?"
14. Tu taczau regi, nēsa tu
žwalgai wárgą ir bēda; tawo
rankosa tai yra; pawárgulei
taw tai paliecawoja, tu esi si-
rátû gelbētojis.
15. Sulaužik péti Diewo-nesi-
bijanczo, ir pajēßkok piktenybę;
tay jo piktas elgimas amžinay
ne bus rastas.
16. Pons Diews yra karálus
wisados ir amžinay; pagonai
tur iß jo žémês sugaißti.
17. Ißsiilgimą sirátû tu gir-
di, Pone Diewe; jû ßirdis tik-
ray žino, kad tawo ausis to
dabojasi,
18. Kad tu teisey súdiji sirá-
toms bey pawárguliems, jeib
žmogus daugiaus ne tyczotu
ant žémês.

11. Psalmas.

Palinksminojimas prieß neprietelius randasi tikrame pasitikējime ant Pono Diewo.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins.
Aß nusitikiu Ponu Diewu;
kaipgi jús sákot mano dußiai,
ję turinczę paliekti, kaip paukß-
tis ant kalnû?
2. Nēsa ßtay, Diewo-nesibi-
jantieji itempja kilpini ir už-
dest sawo strēlas ant tempty-
wû, jeib slapczey ßáuditu ge-
růsus.
3. Nēsa jie apwercz grunta,
kągi ißtaisys teisusis?
4. Pons Diews yra sawo
ßwentoj bažnyczoj; Pono Die-
wo kráse yra danguj; jo ákys
ant to dabojasi; jo akiû-woko-
mēgina žmonû waikus.

5. Pons Diewas mēgina teisųjį; jo dušia neapkencz piktąjį ir rods piktay dáranczůsus.
6. Jis důs lyti ant Diewonesibijanczûjû żaibais, ugnimi ir sēra, ir wētrą jiems důs į algą.
7. Pons Diewas yra teisus ir mylis teisybę, todēl, kad jo wéidas weizd ant to, kas teisu yra.

12. Psalmas.

Malda uż išláikimą mażojo pulkélio per Diewo żodį.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant aštůnû strunû.
2. Gélbēk, Pone Diewe! šwentûjû maż pastójo; ir tikinczûjû maż yra tarp żmonû waikû.
3. Wiens su antru niekus šnéka ir klastoja ir mokina iš ne susitáranczôs širdiês.
4. Pone Diewe, išgaišink wisą newierną pasielgimą, ir liéżuwį puikey kalbantįjį!
5. Kurie sako: „musû liéżuwis tur wiršų apturēti, mums paréitis kalbēti; kas yra musû wiešpats?"
6. Kadangi siratos išgaišinamos yra, ir pawárgulei dusáuja, tay aš kélsůs, sáko Pons Diewas, aš pagálbą důsu, kad drąsey mokinama butu.
7. Pono Diewo żodis yra kaistus, kaip sidábras ugnimi pérczystitas můlio půde, išmēgintas septynis kartus.
8. Tu Pone Diewe, apsaugok jůs, ir apgink mus nů šiôs giminês amżinay.
9. Nēsa wisur randasi piktûjû, kur tokie pikti żmones tarp żmonû ponawója.

13. Psalmas.

Malda smutnybēje bey širdiês tużboje.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Pone Diewe, ikkoley nori manęs taip labay użmiršti? ikkoley paslepi sawo wéidą nů manęs?
3. Ikkoley rúpisůs sawo dušioj ir tużbisůs sawo širdije kas dien? ikkoley mano neprietelis ant manęs išsikéls?
4. Ben żurēk šen ir išklausyk manę, Wiešpatie mano Diewe! Péršwiesk mano akis, jeib smertije ne użmigczau,
5. Kad mano neprietelis nesigirtu, buk manę butu pérgakējęs; ir mano priešininkai nesidzaugtus mano prapůlimo dēley!
6. Bet aš ant to nusitikiu, kad tu taip malonus esi; mano širdis dzaugiasi, kad tu taip rods gélbi. Aš giedosu Ponui Diewui, kad jis man taip geray dáro.

14. Psalmas.

Pamokslas apie žmonû prapůlimą ir jû pagálbą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

Paikieji kalba sawo ßirdije: „niera Diewo.“ Jie niekam nedéra ir bjaurybe yra sawo elgime; cze niera ney wieno, kurs ką gér darytu.

2. Pons Diews pażwilgējo iß dangaus ant žmonû waikû, jeib regētu, bau butu kas ißmánąs ir Diewo klausąs.

3. Bet jie wisi atsikreipe, ir iß wieno wisi niekam nedéra; cze niera ney wieno, kurs gér darytu, ir ney wieninteliо.

4. Argi ne nor piktadējû ney wiens to daboti, kurie mano žmones ryja, jeib penētus, bet Pono Diewo jie nesimeldža?

5. Czejau jie bijosi, bet Diewas yra prie giminês teisûjû.

6. Jús peikiat pawárgusojo rodą, bet Diewas yra jo nusitikējims.

7. Ak, kad pagálba iß Ziono ant Izrael ateitu, ir Pons Diews sawo apkáltůsus žmonēs atwadůtu! tai džaugtusi Jokubas, ir Izrael butu linksmas.

15. Psalmas.

Gerujû dárbas ir wengimas.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, kas gywęs tawo namůse? kas pasiliks ant tawo ßwentojo kálno?

2. Kurs wiernay elgiasi ir geray dáro ir kalba tiesą iß ßirdiês.

3. Kursai sawo liežuwiu ne apkalba, ir sawo ártimui pikto ne dáro, ir sawo ártimą ne niekina;

4. Kurs Diewo-nesibijánczûjû ne atboja, bet gárbina Diewobijanczůsus; kurs sawo ártimui prisēk ir tai attesa;

5. Kurs sawo pinigus ne důst ant palúkanû ir ne ima dowanû ant nekáltojo. Kurs tai dáro, tasai geray pasiliks.

16. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristaus kentējimą ir prisikēlimą.

1. Auksinoji giesmē Dowido.

Apsaugok manę, Diewe, nēsa aß tawim nusitikiu.

2. Ak sakau Ponui Diewui: juk tu esi Ponas Diewas; aß tawęs dēl turu kentēti,

3. Už ßwentůsus, kurie ant žémês yra, ir už ßlowingůsus; ant tû aß turu wisą sawo pasimēgimą.

4. Bet anie, kurie kitu nusitik, turēs didę ßirdiês kanczą, aß jû gērimo apierôs ne apierawosu su krauju, ney jû wárdą į sawo burną ne imsu.

5. Bet Ponas Diewas yra m-

no lobis ir mano dalis; tu iß-
laikai mano tēwißkēs dalykus.
6. Burta man pûle meilingay;
man graźi tēwißke į dalykus
téko.
7. Aß laupſinu Poną Diewą,
kurs man rodijo; ir mano ink-
ſtai pamokina manę nakczè.
8. Aß Poną Diewą wiſados
laikau po ſawo akiû; nēſa jis
yra man prie deßinês, todēl ir
ißſilaikyſu.
9. Todēl dzaugiaſi mano ßir-
dis, ir mano garbē linkſminaſi,
ir mano kunas gulēs pakájuje.
10. Nēſa tu ne paliksi mano
dúßią pékloje, ir ne pérleiſi,
kad tawo ßwentaſis ſugèſtu.
11. Tu man źinomą darai
kélą ant gywaſtiês; po tawo
akiû yra dzaugſmo apſtumas,
ir linkſmas gywénimas po ta-
wo deßinês amźinay.

17. Pſalmas.

Malda uź ſweiką mokſlą ir ßwentą el-
gimą.

1. Malda Dowido.
Pone Diewe, ißklauſyk tei-
ſybę, dabokis mano ßaukſmo,
ißmanyk mano máldą, kuri ne
ißeit iß newiernôs burnôs!
2. Padaryk tu man prową ir
weizdēk tu ant teiſybēs!
3. Tu mēgini mano ßirdį ir
atlankai ję nakczè, ir czyſtiji
nę, ir ne randi nieko. Aß
apſiēmjau, idant mano burna
ne pérźengtu.
4. Aß apſiſaugoju źodije tawo
lupû nûg źmogißkû darbû, ant
kélo razbáininko.
5. Ißlaikyk mano wáikßczo-
jimą ant tawo takû, kad mano
źingſnei ne paſlyſtu!
6. Aß ßaukiau tawęſp, kad tu,
Diewe, manę ißkláuſytumbei;
prilenk ſawo auſis manęſp,
klauſyk mano źodziû!
7. Paródik ſawo dywnąję ma-
lonę, tu Ißganytojau tawimi
nuſitikinczûjû, prieß tus, kurie
prieß tawo déßinę ſténgiaſi.
8. Apſaugok manę kaip akiês
wyzdį akije; apgink manę po
pawēſu ſawo ſparnû,
9. Nû Diewo-neſibijanczûjû,
kurie manę ſuardo; nû mano
neprieteliû, kurie iß wiſû ßalû
mano dußią gáudo!
10. Jû rēbieji eiti iß wieno;
jie puikey kalba ſawo burna.
11. Kur mes waikßczojam,
cze jie mus apſtoja; ſawo akis
ant to nutaiſo, kad mus źemyn
parſtumtu;
12. Lygey kaip lútas plēßimo
uźſigeidęs, kaip jáunas lútas
ûloje tûpys.
13. Pone Diewe, kélkis, ap-
galēk jį ir nuźémink jį; ißgél-
bēk mano dußią nû Diewo-neſi-
bijanczûjû ſawo kardu,
14. Nû źmonû tawo rankôs,

Pone Diewe, nůg żmonû ßio swieto, kurie sawo dali tur sawo amże, kuriems tu pilwą pildai sawo skárbu, kurie tur waikû apsczey, ir paliekt sawo atstánką sawo jauniemsiems!

15. Bet aß matysu tawo wéidą teisybēje, aß sotus busu, kada pabùsu pagal tawo wéidą.

18. Psalmas.

Dékawonês giesmé uż Diewo gerybes.

1. Psalmas pirmgiedotins Dowido, Pono Diewo tarno, kursai kalbējo Ponui Diewui żodzus ßiôs Giesmês tůczēs, kaip Pons Diews ji buwo ißgélbējęs iß rankû jo nepriteliû ir nů rankôs Zaulo, ir tare:

2. Szirdingay aß mylu tawę, Pone Diewe, mano stiprybe,

3. Pone Diewe, mano ůla, mano ißgelbētojis, mano Diewas, mano nusitikējimas, ant kurio nusitikiu, mano skydas ir rágas manō ißgánimo, ir mano apgynimas.

4. Aß Poną Diewą laupsisu ir praßysu, tay busu ißgélbētas nů sawo neprieteliû.

5. Nēsa manę apēme smertiês ryßei, ir upes Belial ißgandino manę.

6. Péklôs ryßei apēme manę, ir smertiês wirwes apgalējo manę.

7. Kada tużboj esmi, tay aß praßaus Poną Diewą ir ßaukiu sawo Diewop, tay jis ißklauso mano balsą iß sawo bażnyczôs, ir mano ßauksmas ateiti pas ji i jo ausis.

8. Zéme drebējo ir pasijùdinos, ir kalnû twirtybe krutējo ir wiskējo, kaip jis pakirßo.

9. Gáras ißējo iß jo nosiês, ir pústijanti ugnis iß jo burnôs, kad żaibáwo iß to.

10. Jis dangų palenke ir nużenge, ir tamsu buwo po jo kójomis.

11. Ir jis ējo ant Kērubo, ir atlieke; jis lákste ant wējo sparnû.

12. Jo ßētra aplink ji buwo tamsi, ir jůdi drumstus débesei, kuriůse jisai buwo użslēptas.

13. Nů żibējimo pirm jo pérsiskyre débesys su ledais ir su żaibáwimais.

14. Ir Pons Diews growe danguj, ir Aukßczáusasis ißléido sawo perkúną su ledais ir su żaibais.

15. Jis ßowe sawo stulpus ir ißbarste jůs; jis didey dawe żaibûti ir ißgandino jůs.

16. Tay regimi buwo didi twanai, ir żémês gruntas buwo atdengtas, Pone Diewe, nůg tawo barimo, nůg kwápo ir pútimo tawo nosiês.

17. Jis ißsunte iß aukßto

gabéno manę, ir išstrauke manę
iš didzû wandenû.
18. Jis išgélbējo manę nůg
stiprûjû mano neprieteliû, nůg
manęs neapkenczanczûjû, kurie
man per macnus buwo,
19. Kurie manę apgalējo czē-
se mano nepaláimôs; ir Ponas
Diewas stójosi man nusitikēji-
mu,
20. Jr išwede manę ant rui-
mo; jis išstrauke manę, nēs jis
pasimēgo manimi.
21. Ponas Diewas man geray
dáro pagal mano teisybę, ir
užmoka man pagal czystybę
mano rankû.
22. Nēsa aš laikau Pono Die-
wo kelùs ir ne esmi piktas prieš
sawo Diewą.
23. Nēsa wisus jo súdus aš
turu po akiû, ir jo prisákimus
ne paniekinu.
24. Bet aš esmi bet nůtar-
tiês po jo akiû ir saugojůs nů-
griekû.
25. Todēl Pons Diews man
užmoka pagal mano teisybę,
pagal czystybę mano rankû po
sawo akiû.
26. Pas šwentůsus tu esi
šwentas, ir pas gerůsus tu esi
géras,
27. Jr pas czystůsus tu esi
czystas, ir pas pérkreiptůsus tu
esi pérkreiptas.
28. Nēsa tu gélbi pawargusů-
sus žmones, ir pasididzůjanczû
akis tu pažémini.
29. Nēsa tu péršwieti ma-
no žibnycza; Wiešpats mano
Diewas daro mano tamsybę
šwiesą.
30. Nēsa su tawim aš galu
zalnieriû pulkus parmušti, ir su
sawo Diewu per múrus šokt.
31. Diewo kelai yra be nů-
tartiês; Pono Diewo žodzei
yra pérskaistinti; jis yra ap-
sarga wisiems jůmi nusitikin-
tiems.
32. Nēsa kamè yra Diewas
be to Diewo? arba apgintojis,
nēt musû Diewas?
33. Diews išrēdo manę su
mace, ir dáro mano kelùs be
nůtartiês.
34. Jis dáro mano kojas lyg
élnams, ir pastáto manę ant
mano aukštybês.
35. Jis mokina mano ranką
karáuti, ir mokina mano péti
warinį kilpinį itempti;
36. Jr důdi man skydą sawo
išgánimo, ir tawo dėšine stip-
rin manę; ir pažémindams ma-
nę didzu tu manę darai.
37, Tu po manim wietą da-
rai wáikšczoti, kad mano kójos
ne paslystu.
38. Aš wysu sawo priete-
lius ir jůs sugáusu, ir ne su-
gryšu, ik aš busu jůs užmu-
šęs.

39 Aß jůs ſumußiu, ir jie man'ęs ne atſigis: jie tur pulti po mano kojû.

40. Tu gali manę ißrēdyt ſtiprybè ant kowôs, tu gali po manim mèſti ſtengianczůſus prieß manę.

41. Tu man důdi mano neprietelius ant pabēgimo, jeib manę neapkenczanczůſus ißpúſticzau.

42. Jie ßaukia, bet cze niera gelbētojo; Diewop, ale jiſai ne atſiliepja jiems.

43. Aß jůs ſutriſu, kaip dulkes nů wējo; aß jůs nugręſu, kaip purwus nůg úlyczôs.

44. Tu gélbi manę nůg żmonû, wáidą kélanczûjû, ir darai manę galwa tarp pagonû; żmones, kurus ne pażinau, ßlużija man.

45. Jie klauſo manęs ſu paklusnoms auſimis; ir ſwetimieji waikai manęs ne iweike.

46. Swetimieji waikai apálpſta ir ſpárdoſi ſawo pánczůſe.

47. Ponas Diewas gywas yra, ir pagirtas buk mano apgynimas! ir Diewas mano ißgánimo turētu buti paáukßtintas.

48. Diewas, kurſai man důſti pagieżimą ir ſylija żmones po manimi;

49. Kurs ißgélbti manę nů mano neprieteliû, ir paáukßtin manę iß tû, kurie prieß manę ſtengiaſi; tu ißgélbi manę nů neteiſujû.

50. Todēl dēkawoſu taw, Pone Diewe, tarp pagónû, ir tawo wardui laupſę giedoſu,

51. Kurſai ſawo karálui didi ißgánimą ißródo, ir gér dáro ſawo pamoſtitamui, Dowidui, ir jo waikams amżinay.

19. Pſalmas.

Pamokſlas apie Kriſtų, jo żodi ir apie tikraji priſiwertimą.

1. Pſalmas Dowido, pirmgiedótins.

2. Dángus páſakoja Diewo garbę, ir twirtybe apſáko jo rankû dárbus.

3. Diena dienai paſáko, ir naktis nákczei praneßa.

4. Niera ney liezuwjo, ney kalbôs, kur ne girdims butu jû balſas.

5. Jû ſtrúnos (ßnúras) ißeina i wiſas żemès, ir jû żodzei iki ſwieto kraßtû; jis ſaulei namus jůſe padáre.

6. Ir ta ißeiti, kaip jaunikis iß ſawo kamárôs, ir dzaugiaſi kaip karżygis, tekēti kelù.

7. Ji użteka wiename dangaus kraßtè; apeit iki wēl to kraßto; ir ney joks daikts ne paſlápomas nůg jôs karßczio.

8. Zokanas Pono Diewo yra be nůtartiês ir atgaiwina du-

ßią. Lůdimas Pono Diewo ne wiloj, ir neprotingus dáro protingais.

9. Prisákimai Pono Diewo yra geri ir palinksmin ßirdi. Isakimai Pono Diewo yra skaistus ir pérßwiecz akis.

10. Báime Pono Diewo yra czysta ir ißsilaiko amżinay. Súdai Pono Diewo yra tikri, wisi teisus.

11. Jie yra brangesni uż auksą ir uż daugumą grażaus aukso; jie saldesni uż médų ir uż sywą medaus.

12. O ir tawo tárnas per jůs graudénamas; ir kursai jůs laiko, tas tur didę algą.

13. Kas gal numanyti, kiek kartû jis nusidest? atléisk man ir neżinomus nusidėjimus!

14. Apsaugok taipojau sawo tárną nů pasididzůjanczůjů, kad jie ant manęs ne ponawótu! tay aß busu be nůtartiês, ir ne káltas didzio nusidėjimo.

15. Důk taw itikti żodi mano burnôs, ir kalbėjimą mano ßirdiês po tawo akiû, Pone Diewe, mano apgintojau ir mano ißganytojau!

20. Psalmas.

Padónû malda uż sawo wyrausybę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Ponas Diewas te ißklauso tawę bėdoje; wárdas Diewo Jokubo te apgin tawę!

3. Jis te atsuncz taw pagálbą nů ßwentinyczôs, ir te pastiprin tawę iß Zion!

4. Jis te atsimen tawo wálgimo apierôs, ir tawo déginimo apiera t'esie riebi! Sėla.

5. Jis taw te důda, ko tawo ßirdis geidż, ir te ißpildo wisas tawo mislis!

6. Giramies, kad tu mus gélbi, ir wardan sawo Diewo pakelam sawo karuną. Diewas te důda taw wislab, ko praßai!

7. Dabar aß suprantu, kad Ponas Diewas sawo mostitąji pagélbti ir ji ißklauso sawo ßwentame danguje; jo deßine ranka gélbti sylingay.

8. Anie nusitik ant sawo weżimû bey żirgû, bet mes atsimenam wardo Wießpatiês sawo Diewo.

9. Jie yra pardaużti ir parpůle; bet mes status stowim.

10. Gélbėk, Pone Diewe! karálau, ißklausyk mus ßaukianczus!

21. Psalmas.

Kriksczonû pérgalėjimas nepriteteliu.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pone Diewe, karálus dżaugiasi tawo macije, ir kaip dide̜y

jis linksmas yra iß tawo pagálbôs!

3. Tu jam důdi jo ßirdiês wélijimą, ir ne užgini jam, ko jo burna praßo. Sēla.

4. Nēsa tu užpili jį su gera žegnome, tû uždedi ant jo galwôs aukso wainiką.

5. Jis práßo tawę ámžio ißlaikimo, tay důti tu jamui ilgą ámžią wisados ir amžinay.

6. Jis tur didę garbę iß tawo padējimo, tu dedi garbę ir grażùmą ant jo,

7. Nēsa tu statai jį žegnojimu amžinay, tu palinksmini jį linksmybe sawo wéido.

8. Nēsa karálus nusitik ant Pono Diewo, ir per Aukßczáusojo loską jis drutay ißsilaikys.

9. Tawo ranka ras wisus tawo neprietelius, tawo deßine ras tawę neapkenczanczus.

10. Tu padarysi jůs kaip ugniês péczų, kada tu į jůs žwelgsi. Ponas Diewas prarys jůs sawo narse; ugnis jůs suēs.

11. Jû waisų tu ißgaißisi nů žémês, ir jû sēklą nů žmonû waikû.

12. Nēsa jie dumójo taw piktą daryti ir ißmislijo mislis, kurias ne galējo ißtesēti.

13. Nēsa tu padarysi jůs péczeis, sawo temptywa tu prieß jû wéidą mierisi.

14. Pone Diewe, pasikélk sawo sylioje! tay mes laupsįsim ir gárbįsim tawo máci.

22. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristaus kentējimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins apie pagálbą ankſti sulaukiamąję.

2. Mans Diewe, mans Diewe, kodēl tu manę prastojei? Aß raudóju, ale mano pagálba toli yra.

3. Mans Diewe, dienomis aß ßaukiu, tay tu ne atsiliepi; ir naktimis taipojau aß ne tylu.

4. Ale tu esi ßwentas, kursai gyweni garbēje Izrael.

5. Mûsû tēwai tawim nusitikējo, ir kaip jie nusitikējo, tu ißgélbējei jůs.

6. Tawęsp jie ßauke, ir buwo ißgélbēti; jie nusitikējo tawimi, ir ne buwo apgēdinti.

7. Bet aß esmi kirmēlē, ir ne žmogus; žmonû jůkas ir swieto paniekinimas.

8. Wisi, kurie rég manę, jůkiasi iß manęs; ißsižodami jie kráto gálwas:

9. „Te skundzasi Ponui Diewui, tas te gélbti jamui, ir te ißgélbti jį, jey jis jůmi mēgsta."

10. Nēsa tu manę ißtrauk-

iß mano motinôs żywáto, tu buwai man nusitikějimu, man dar be ěsant prie kruczû motinôs.

11. Ant tawęs esmi mestas iß motinôs żywáto, tu esi mano Diewas nůg żywáto mano augywês.

12. Ne atsitolink nůg manęs, něsa tużba arti yra, něs niera czonay gelbětojo!

13. Didi wérßei manę apstójo; riebus jauczei apgule manę.

14. Sawo nasrus jie atwer prieß manę, kaip rěkiąsis ir drąskąsis lútas.

15. Aß ißlietas esmi kaip wandů, wisi mano káulai ißiro, mano ßirdis kune yra kaip sutirpytas wáßkas.

16. Mano syla ißdżúwo kaip ßúke, ir mano liežuwis prilipo prie gomurû; ir tu paguldei manę į smertiês dulkes.

17. Něsa ßunys apstójo manę, ir piktûjû pulkas apgule manę, jie mano rankas ir kojas pérskwerbe.

18. Aß galěczau wisus sawo káulus suskaityti, ir jie rég ir máto sawo pasiměgimą ant manęs.

19. Jie ißdalija mano rubus tarp sawęs, ir méta burtą ant mano gělumbês.

20. Bet tu, Pone Diewo, ne atsitolink! mano stiprybe, skubikis man ant pagálbôs!

21. Ißgélběk mano dußią nů kardo, mano wienturtę nů ßunû!

22. Ißgélběk manę iß nasrû lúto, ir ißwadůk manę nů wienragiû!

23. Aß tawo wárdą praněßiu sawo broliams, aß tawę surinkime pagirsu.

24. Girkite Poną Diewą, kurie jo bijoties; pagárbinkite jį wisi waikai Jokubo, ir jo bijokities wisi waikai Izrael!

25. Něsa jis ne paniekino, ney nieku werte wargus pawárguso, ney sawo wéidą nůg jo paslěpe; ir kaip jis jopi ßauke, ißklause jisai.

26. Tawę aß laupsisu didime surinkime; aß sawo prieżadas atliksu po akiû jo pasibijanczûjû.

27. Pawárgulei wálgis iki pasótinti bus; kurie Poną Diewą jěßko, garbis jį; jusû ßirdis amżinay patèks.

28. Te esie priminta wiso swieto kraßtams, idant jie Diewop prisiwérstu, ir melstusi po jo akiû wisos gimines pagonû.

29. Něsa Pons Diews tur karalystę, ir jis ponawój tarp pagonû.

30. Wisi rebieji ant żémês wálgys ir melsis; po jo akiû

klónosis wisi, kurie dulkēse gul, ir kurie taip wargingay pė-nasi.

31. Jis turēs sēklą, kuri jam ßlúżis; apie Poną Diewą sa-kyta bus iki waikû waikams.

32. Jie ateis ir apsakys jo teisybę żmonēms, kurie użgims, jog jisai tai daro.

23. Psalmas.

Kristus musû ganytojis ir aprupin-tojis.

1. Psalmas Dowido.

Pons Diews yr mano ga-nytojis, aß nieko ne pristokſu.

2. Jis gáno manę ant żalûjan-czôs lankôs ir wėda manę prie ßwieżo wandens.

3. Jis atgaiwina mano dußią; jis wėda manę tikrù kelù dēl sawo wardo.

4. Ir norint aß wáikßczoczau tamsoj dauboj, nesibijaus ney jokios ißkádôs, nēsa tu su ma-nim esi; tawo lazda bey rámtis linksmina manę.

5. Tu pagatáwiji po mano akiû stálą prieß mano neprie-telius; tu móstiji mano gálwą aliejumi, ir pripili man sklidi-nay.

6. Gerybe ir mielaßirdingyste sėks manę per wisą mano ám-zią, ir pasiliksu namûse Pono Diewo wisados.

24. Psalmas.

Apie Kristu, garbês karálų.

Żéme yra Pono Diewo, ir kas toje yra, żémês wietos ir kas ant tû gywéna.

2. Nēsa jis tą prie jurû nu-gruntawójo ir prie wandenû priprówijo.

3. Kas eis ant kálno Pono Diewo? ir kas stowēs jo ßwen-toje wietoje!

4. Kurs nekaltas rankas tur ir czystôs ßirdiês yra, kursai ne mēgsta piktu pamokslu ir nesibáżija neteisey:

5. Tas gaus żegnonę iß Pono Diewo, ir teisybę iß Diewo sa-wo ißgánimo.

6. Tai yra ta giminē, kuri jo klauso, kuri jēßko tawo wéidą, Jokub. Sēlą.

7. Wartus darykite placzus ir duris swiete aukßtas, jeib garbês karálus ieitu!

8. Kas yra tas karálus gar-bês? Jisai yra Ponas Diewas stiprus bey galys, Wießpats, galys kowoje.

9. Darykite placzus wartus, ir duris swiete aukßtas, jeib garbês karálus ieitu.

10. Kas yra tas garbês ka-rálus? Jis yra Ponas Diewas Zebaot, jisai yra karálus gar-bês. Sēla.

25. Psalmas.

Malda del Diewo waldimo, malonês ir apgynimo.

1. Psalmas Dowido.
Tawęs, Pone Diewe, iszsiilgstu.
2. Mans Diewe, tawimi asz nusitikiu. Ne důk man buti gēdoje, kad mano neprietelei nesidzaugtus ant manęs!
3. Nēsa ney wiens ne bus gēdoje, kursai tawęs laukia, bet gēdoje tur buti piktieji papeiktojei.
4. Pone Diewe, parodik man sawo kelùs ir pamokink manę sawo takùs!
5. Wadzok manę sawo teisybēj ir mokink manę; nēsa tu esi tas Diewas, kurs manę gélbti; kas dien asz laukiu tawęs.
6. Atsimink, Pone Diewe, sawo mielaszirdingystês ir sawo loskôs, kuri nů pradzôs swieto buwo!
7. Ne atsimink griekû mano jaunystês, ney mano pérzengimo, bet atsimink manęs pagal sawo mielaszirdingystę, dēl sawo loskôs!
8. Ponas Diewas gérs yra ir teisus, todēl pamokina griesznůsus ant kélo.
9. Jis wadzoj pawárgulus tikray ir mokina pawárgulus sawo kélą,
10. Kelai Pono Diewo yra abelnay gerybe ir tiesa, tiems, kurie laiko jo derējimą ir lùdimus.
11. Dēl sawo wardo, Pone Diewe, buk malonus mano nusidējimui, kursai didis yra!
12. Kas yra tasai, kurs Pono Diewo bijosi? Jis jį mokis gerausąjį kélą.
13. Jo duszia sulauks gerû dienû, ir jo waikai gaus žémę.
14. Paslēptine Pono Diewo yra tarp tû, kurie jo bijosi; ir sawo derējimą jis důst jiems žinoti.
15. Mano ákys wisados weizd ant Pono Diewo, nēsa jis isztrauks mano kóją isz tinklo.
16. Gręszkis manęsp ir buk man malonus! nēsa asz apléistas ir pawárgęs esmi.
17. Túzba mano szirdiês yra didi; iszwésk manę isz mano bēdôs!
18. Dabokis mano smutkôs bey wargû, ir atléisk man wisus mano griekus!
19. Dabokis, kad taip daug yra mano neprieteliû ir neapkencz manę isz piktumo.
20. Apsaugok mano duszią ir iszgélbēk manę, ne důk manę gēdoje buti, nēsa asz tawim nusitikiu.
21. Prastybe ir teisybe te apsaugoj manę, nēsa asz laukiu tawęs.

22. Diewe, iszgélbēk Izrael isz wisôs jo bēdôs!

26. Psalmas.

Malda. del nekaltybês iszgélbejimo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, daryk man prową, nēs asz esmi nekáltas! Asz nusitikiu Ponu Diewu, todēl ne pulsu.

2. Mēgink manę, Pone Diewe, ir bandyk manę; czystik mano inkstus ir mano szirdi!

3. Nēsa tawo malone yra po mano akiû, ir asz waikszczoju tawo tiesoj.

4. Asz ne sēdzu prie nelabûjû żmonû, neygi turu draugystês su newiernaiseis;

5. Asz neapkenczu surinkimą piktûjû, ney sēdzu pas Diewonesibijanczůsus.

6. Asz mazgoju sawo rankas nekaltybe ir laikaus, Pone Diewe, prie tawo altóraus,

7. Kur girdims yra balsas dēkawójimo, ir kur sákomi yra wisi tawo stebuklai.

8. Pone Diewe, asz mylu wietą tawo namû, ir wietą, kur tawo garbē laikosi.

9. Ne pagrēbk mano duszią su grieszdaiseis, ney mano gywasti su kraujo troksztanczeiseis,

10. Kurie klastomis elgiasi ir rods priima dowanas.

11. Bet asz elgiůs nekaltay. Iszgélbēk manę ir buk man malonus!

12. Mano koja eiti tikray; asz tawę, Pone Diewe, laupsiksu surinkimůse.

27. Psalmas.

Palinksminosimas ir szwiesybe isz Diewo ir jo żódzio.

1. Psalmas Dowido.

Ponas Diewas yr mano szwiesybe ir mano iszgánimas, ko asz bijoczaus? Ponas Diewas yr mano gywastiês macis, ko asz baisēczaus?

2. Todēl, jey piktieji, mano prieszininkai ir neprietelei, manęspi ártintus, mano kuną praryti, jie pátys tur nusitrenkti ir pulti.

3. Kaczeig pulkai priesz manę kélasi, mano szirdis taczau nesibijos; kaczeig káras priesz manę pasikéla, asz taczau nusitikiu jůmi.

4. Wieno dáikto asz praszau isz Pono Diewo, tą rods turēczau: kad pasilikczau Diewo namůse per wisą sawą ámżią, matyti grażus paszlúżijimus Pono Diewo ir atlankyti jo bażnyczą.

5. Nēsa jis dengia manę sawo namůse piktame czēse jis paslēpja manę sawo szētroje, ir paáuksztin manę ant ůlôs;

6. Ir dabar iszkéls mano gál-

wą ant mano neprieteliû aplink manę stówinczûjû, tay jo namûse laupsę apieraw̃osu; aß laupsisu ir ßlowisu Poną Diewą.

7. Pone Diewe, klausyk mano balsą, kad aß ßaukiu; buk man malonus ir ißklausyk manę!

8. Mano ßirdis taw primena tawo żodi: „jús turit mano wéidą jëßkot;“ todël aß ir jëßkau, Pone Diewe, tawo wéidą.

9. Ne slëpk sawo wéidą nû manęs, ir ne patremk sawo tárną narse, nës tu esi mano pagálba, ne apléisk manę ir ne attráuk sawo ranką nû manęs, Diewe, mano ißgánimas!

10. Nës mano tëwas ir mano motina prastoja manę, ale Ponas Diewas manę priima.

11. Pone Diewe, rodik man sawó kélą, ir wadżok manę tiesûju taku dël mano neprieteliû!

12. Ne ißdûk manę i walę mano neprieteliû! nësa newierni ludininkai stow prieß manę, ir neteisey man dáro be báimês.

13. Bet aß taczau tikiu, jog aß regësu gerybę Pono Diewo żémeje gywûjû.

14. Lauk Pono Diewo; buk linksmas, ne nusimink, ir lauk Pono Diewo!

28. Psalmas.

Malda prieß newiernûsus żmones.

1. Psalmas Dowido.

Kad aß ßaukiu tawęsp, Pone Diewe, mano apgynimas, tay ne tylëk, jeib taw tylint aß ne buczau lygus tiems, kurie pëklon nueiti.

2. Klausyk balsą mano praßimo, kad aß tawęsp ßaukiu, kad aß sawo rankas pakelu ßwenczausôsp tawo wietôsp.

3. Ne trauk manę drauge tarp Diewo-nesibijanczûjû ir tarp piktadëjû, kurie prietelißkay kalba su sawo ártimu ir ßirdije pikt dumoja.

4. Dûk jiems pagal jû piktą elgimą; dûk jiems pagal dárbus jû rankû; użmokëk jiems, ką jie nupélne!

5. Nësa jie ne nor baboti ant wéikalo Pono Diewo, neygi ant darbû jo rankû; todël jisai jûs ißardys ir ne atbudawos.

6. Paßlowintas t'esie Ponas Diewas, nësa jisai ißklauso balsą mano práßimo.

7. Ponas Diewas yra mano stiprybe ir mano skydas, ant jo nusitik mano ßirdis, ir man yra pagélbëta; ir mano ßirdis yra linksma, ir aß jam dëkawosu sawo giesme.

8. Ponas Diewas yra jû stiprybe, jis yra ta stiprybe, kuri jo mostitamjam gélbti.

9. Gélbēk sawo żmones, ir pérżegnok sawo dalį, ir ganyk bey paáukßtink jůs amżinay!

29. Psalmas.

Praraláwimas apie perkúna Diewo żódżio.

1. Psalmas Dowido.

Atnéßkit Ponui Diewui, jús macnieji, atnéßkit Ponui Diewui garbę ir stiprybę,

2. Atnéßkit Ponui Diewui gârbę jo wardo, melskities Pono Diewo ßwentais rubais aprēdyti!

3. Balsas Pono Diewo eiti ant wandenû; Diewas garbês gráuja, Ponas Diewas ant didżû wandenû.

4. Balsas Pono Diewo eiti su syla, balsas Pono Diewo eiti ßlowingay.

5. Balsas Pono Diewo suláużo cēdrus, Ponas Diewas sulaużo cēdrus ant Libanono,

6. Ir dáro jůs láiganczus kaip werßus, Libanon ir Sirijon kaip jauną wienragį.

7. Balsas Pono Diewo kerta kaip ugniês liepsna.

8. Balsas Pono Diewo sujùdina púsczas, balsas Pono Diewo sujùdina púsczas Kádes.

9. Balsas Pono Diewo sujùdina lones ir nunůgin girès; ir jo bażnyczoj kożnas jį gárbis.

10. Ponas Diewas sēd padaryti griekkwanį; ir Ponas Diewas pasilieki karálumi amżinay.

11. Ponas Diewas důs sawo żmonēms sylôs; Ponas Diewas żegnos sawo żmones pakájumi.

30. Psalmas.

Dėkawone uż Diewo loską warge ir bėdoje.

1. Psalmas, pirmgiedotins apie paßwentinimą namû Dowido.

2. Aß laupsinu tawę, Pone Diewe, nēsa tu manę paáukßtinai, ir ne důdi mano neprieteliams dżaugtis iß manęs.

3. Wießpatie, mans Diewe, kaip tawęspi ßaukiau, tu ißgydei manę.

4. Pone Diewe, tu mano dußią iß péklôs ißwedei; tu manę gywą ißlaikei, aniems péklon nużengiant.

5. Jús ßwentieji, laupsinkit Poną Diewą, dēkawokit ir garbinkit jo ßwentybę!

6. Nēsa jo kérßtas patenka akiês mirksnį, ir jis mēgstasi gywasczio; wákarais yra wérksmas, ir rytmeczeis dżaugsmas.

7. Bet aß tariau, man geray ēsant: aß niekaday ne parpulsu.

8. Nēsa, Pone Diewe, sawo pasimēgimu mano kálną pastiprinai; bet kaip wéidą sawo paslēpei, nusigandau.

9. Aß, Pone Diewe, ßauksu tawęsp; Ponq Diewq aß melsu.

10. Kam déra mano kraujas, man numirus? Ar dēkawos taw dulkes ir tawo wiernystę bau praneß?

11. Pone Diewe, klausyk, ir buk man malonus; Pone Diewe, buk man gelbētojis!

12. Tu mano dejáwimq pérwerti į ßokinējimq; tu mano źákq ißwilkai ir dzaugsmu manę apjůsei,

13. Kad taw laupsę giedotu mano dußia ir ne nutiltu. Wießpatie, mans Diewe, aß taw dēkawosu amźinay.

31. Psalmas.

Nusitikējimas ne důst nęy jokioj bēdoje gēdoje buti.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pone Diewe, aß tawim nusitikiu, ne důk manę niekaday gēdoje buti; ißgélbēk manę per sawo teisybę!

3. Prilenk sawo ausis manęsp, skubrey gélbēk manę! Buk man stipri ůla ir pilimi, jeib manę gélbētumbei!

4. Nēsa tu esi man ůla ir pilimi; dēl sawo wardo norētumbei manę wadzot ir wésti.

5. Tu norētumbei manę iß ..o ißtráukti, kuri jie man spénde; nēsa tu esi mano stiprybe.

6. I tawo rankas aß padůmi sawo dußią; tu manę iß gélbējei, Wießpatie, tu wiernasis Diewe.

7. Aß neapkenczu laikanczûjù ant pikto pamókslo, bet aß nůsitikiu Ponu Diewu.

8. Aß dzaugiůs ir linksmas esmi iß tawo loskôs, kad tu padaboji ant mano wargo ir paźysti mano dußią bēdoje,

9. Ir ne padůdi manę į rankas neprieteliaus; tu pastatai mano kojas ant placzôs wietôs.

10. Pone Diewe, buk man malonus, nēs aß esmi tużboj; mano gymis pagédo dēl smutkôs, priegtam mano dußia ir kunas;

11. Nēs mano ámźias nusimáźino dēl smutkôs ir mano czēsas dēl dusáujimo; mano stiprybe pagédo dēl mano nusidējimo, ir mano káulai ißdzúwo.

12. Man taip pikt yra, kad aß gēda pastojau mano kaimynams ir baidykle mano gentims; kurie manę rég ant ulyczôs, bēg nů manęs.

13. Użmirßtas esmi ßirdije, kaip numiręsis; aß pastojau, kaip sudauźyts rykas.

14. Nēsa daug koloj manę

bjaurey, kad kożnas manęs bai-
dos; jie dumja tarp sawęs prieß
manę ir dumoj manę nużą-
winti.
15. Bet aß, Pone Diewe, ta-
wim nusitikiu, sakydams: tu esi
mano Diewas.
16. Mano czēsas yra tawo
rankosa; ißgélbēk manę nů ran-
kû mano nepriételiû ir nů tû,
kurie manę pérsekinēja.
17. Důk żibēti sawo wéidą ant
tawo tarno; gélbēk manę per
sawo malonę!
18. Pone Diewe, ne důk ma-
nę gēdoj buti, nēsa aß tawęsp
ßaukiu; Diewo-nesibijantieji
gēdoje tur buti ir nutildíti pé-
kloje.
19. Nutilti turētu wisû ne-
wiernûjû nasrai, kurie prieß tei-
sujį staczey, puikey ir papeikti-
nay kalba.
20. Kaip didi yra tawo ma-
lone, kurę sláptomis ißlaikei
tiems, kurie tawęs bijos, ir pa-
rodai tiems, kurie po żmonû
akiû tawimi nusitik.
21. Tu jůs paslēpi slapta prie
sawęs nů kóżno tyczáwimo; tu
użdengi jůs namůse nůg lie-
żuwjû waidijanczûjû.
22. Pagirtas t'esie Ponas
Diewas, kad indywną gerybę
man parode stiprame mieste!
23. Nēs aß sakiau sawo dre-
bējime: aß esmi patremtas nů
tawo akiû; taczau klausei balsą
mano práßimo, kad tawęspi ßau-
kiau.
24. Mylēkite Poną Diewą,
wisi jo ßwentieji! tikinczůsus
apsaugoj Ponas Diewas, bet
bagotingay użmoka puikawo-
janczamjam.
25. Bukite linksmi ir ne nusi-
minkite, wisi, kurie jůs Pono
Diewo láukiat!

32. Psalmas.

Apie apteisinima.

1. Pamokinimas Dowido.
Geray tam, kuriam pérżen-
gimai atléisti, kuriam griekai
apdengti yra.
2. Geray tam żmogui, kuriam
Ponas Diewas nusidējimus ne
prirokůj, kurio dwásēje niera
wylaus.
3. Nēs kad aß norējau jůs
użtylēti, ißdżúwo mano káulai,
dēl mano dienißkojo waitoji-
mo.
4. Nes tawo ranka sunki bu-
wo ant manęs dieną bey nákti,
jog mano drēgnumas ißdżúwo,
kaip antay wásarą dżústa. Sē-
la.
5. Todēl aß taw ißsipażystu
sawo griekus ir ne slēpju sawo
nusidējimus. Aß tariau: aß
ißsipażisu Ponui Diewui sawo
pérżengimus; tay atléidai man
nusidējimus mano griekû. Sēlą.

6. Dēl to melsis tawę wisi szwentieji tikru czēsu; todēl, kad rasis didi twanai wandens, tay anie ne prieis jůs.

7. Tu esi man apgintojis; apsaugok manę nů tužbôs, kad aß ißgélbētas tikray linksmay galēczau gárbinti. Sēla.

8. Aß tawę pamokisu ir taw kélią ródisu, kuriům wáikßczosi; aß sawo akimis tawę wadzosu.

9. Ne bukit kaip arklei ir ásilai, kurie ne ißmáno, kuriems reik kámanas ir žaislus į burną dēt, kad jie ne nor tawęspi.

10. Diewo-nesibijąsis turdaug wargû, bet Ponui Diewui nusitikintiji gerybe apglobs.

11. Dzaugkities Ponù Diewu ir bukit linksmi, jús teisieji, ir gárbinkit wisi jús gerieji!

33. Psalmas.

Musû ßirdiês dzaugsmas randasi pagárbinime Pono Diewo gerybjû.

1. Dzaugkities, jús teisieji, Ponu Diewu; gerieji tur jį geray laupsinti.

2. Dēkawokit Ponui Diewui su árpomis, ir giedokit jam laupsês giesmę ant psalteraus déßimts strunû!

3. Giedokit jam naują giesmę! geray žaiskite ant žaislû, strunas turinczû su skambējimu!

4. Nēsa Diewo žodis yra teisus; ir ką jisai žáda, tai attesa tikray.

5. Jis myl teisybę ir súdą; žéme pilna yra gerybês Pono Diewo.

6. Dangus žodzu Pono Diewo yra sutwértas, ir wisi jo pulkai dwase jo burnôs.

7. Jis sulaiko wandenį jurosa, kaip ryke, ir dést gilumus į paslēptą.

8. Wisas swietas te prisibijos Pono Diewo, ir po jo akiû te dreb wislab, kas gywa yra!

9. Nēsa jam kalbant stojasi, jam prisákant gatawa ant žémês.

10. Ponas Diewas ißniekina pagonû ródą ir nulenkia žmonû dumas.

11. Ir Pono Diewo roda pasiliekt amžinay, jo ßirdiês dumos wisados.

12. Gér tiems žmonēms, kuriû Wießpats Diewas yra; žmonēms, kurus saw ant tēwonystês apsirinkęs.

13. Ponas Diewas iß dangaus máto, ir rég wisû žmonû waikus.

14. Nů sawo stiprojo sósto jis rég ant wisû gywénanczû ant žémês.

15. Jis lenkia jû wisû ßirdi, jis daboja ant jû wisû darbû.

16. Karálui ne gélbti didi jo

macis; milźins ne iszgélbams per didę sawo sylą.
17. Zirgai taipojau ne padest, ir jû didi stiprybe ne iszgélbti.
18. Sztay, Pono Diewo akis rég ant jo prisibijanczûjû, ant jo malonês nusitikinczûjû,
19. Kad jû duszią iszgélbētu nů smertiēs ir papenētu jůs brangybēje.
20. Musû duszia laukia Pono Diewo; jis yra musû gelbētojis ir ginējas.
21. Nēsa musû szirdis dzaugias jůmi, ir mes nusitikim ant szwentojo jo wardo.
22. Tawo malone, Pone Diewe, t'esie ant musû, kaip tawim mes nusitikim.

34. Psalmas.

Dékawone uź Diewo méilę.

1. Psalmas Dowido, kaip jis dējosi, be próto esąs po akiû Abimelēko, kursai ji szalin wáre, ir jis atstójo.
2. Aß Poną Diewą szlowisu wisados, jo laupse wisados bus mano burnoj.
3. Mano duszia girsis Pono Diewo, jeib pawárgulei tai iszgirdę dzaugtus.
4. Garbinkit su manim Poną Diewą, ir paáuksztinkim isz wieno jo wárdą!
5. Kaip asz Pono Diewo jēszkojau, jisai man atsiliepę ir iszgélbējo manę isz wisôs mano baimês.
6. Kurie i ji weizd ir prie jo glaudzas, tû wéidas ne bus apgēdintas.
7. Kaip szis pawárgęsis szaukę, iszgirdo Ponas Diewas ir gélbējo ji isz wisôs jo bēdôs.
8. Angēlas Pono Diewo aplink tus guldosi, kurie jo bijos, ir iszgélbti jůs.
9. Ragáukit ir regēkit, kaip meilingas Pons Diews yra; geray tam, kursai jůmi nusitik.
10. Bijokities Pono Diewo, jús jo szwentieji; nēs kurie jo bijos, nieko ne stokój.
11. Bagotieji tur pristokti ir badēti; ale kurie Pono Diewo jēszko, ne stokój ney jókio lóbjo.
12. Eikszte szen, waikai, klausykit manęs, asz jus pamokisu Diewo báimę.
13. Kas yra, kursai geidza géro gywasczio ir rods geras dienas turētu?
14. Saugok sawo liezuwi nů pikto, bey sawo lúpas, kad neteisybês ne kalbētu.
15. Laukis nů pikto ir daryk, kas gér yra; jēszkok pakájaus ir sèk ji.
16. Akys Pono Diewo rég ant teisûjû, ir jo ausys ant jû szaukimo.
17. Bet wéidas Pono Diewo

prieszijas piktay dárantiemsiems, kad jû paminklą iszgaiszintu nůg źémês.

18. Kad teisieji szaukia, tay klauso Ponas Diewas ir iszgélbt jůs isz wisôs jû bēdôs.

19. Ponas Diewas árti yra tiems, kurie sudaużytôs szirdiês yra, ir gélbti tiems, kurie sumuszta tur úmą.

20. Teisusis daug tur kentēti, ale Ponas Diewas gélbt jį isz to wiso.

21. Jis apsáugoj wisus jo káulus, idant ney wiens jû ne butu sulánsztas.

22. Diewo-nesibijantiji nepaláima nużawis; ir kurie teisyjį ne apkencz, bus kalti.

23. Ponas Diewas iszgélbti duszias sawo taruû, ir wisi, kurie jamui nusitik, iszliks nekalti.

35. Psalmas.

Malda dēl iszgelbējimo nů neprietelu smarkumo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, bárkis su manim báranczeiseis, karáuk priesz manę karáujanczůsus!

2. Nutwérk skydą bey ginklus ir kélkis man ant pagálbôs!

3. Pagáuk ragótinę ir apgink manę nů pérsekinējanczû manę. Sakyk mano duszei: „Asz esmi tawo pagálba!"

4. Tur gēdētis ir apgēdinti but, kurie tykoj mano duszios; atbulay tur eiti ir gēdoje buti, kurie man pikt wélija.

5. Jie tur buti kaip pelai priesz wēją, ir angēlas Pono Diewo te pastum jůs szalin.

6. Jû kélas tur but tamsus ir slidus, ir angēlas Pono Diewo te pérsekinēj jůs.

7. Nēsa jie man be prieżastiês spénde sawo tinklus ant pagadinimo, ir be prieżastiês mano duszei důbes padáre.

8. Jis tur isz neżinôs użpultas buti, ir jo tinklas, kurį paspéndęs, tur jį sugáuti, ir tamè tur sugáutas buti.

9. Bet mano duszia turētu dżaugtis Ponu Diewu ir pasilinksmint jo pagálba.

10. Wisi mano káulai tur sakyt: Pone Diewe, kas taw yr lygus? kursai tu bēdnąjį iszgélbi nů sylingésnojo uż jį, ir pawárgusįjį bey bēdnąjį nů jo plēszikû.

11. Neteisus ludininkai kélasi ir káltin manę to, ko nekalts esmi.

12. Jie man pikt dáro uż gérą, manę į szirdiês negandą įwerst norēdami.

13. Bet asz aniems sérgant apsiwilkau żaku, múczijaus pástnikawimu, ir meldżaus isz szirdiês be palówimo.

14. Tikējaus, jį ēsant mano

prietelumi ir brolu; aß wáikß-
czojau smútnas, kaip kurs gėd
sawo motinôs.
15. Bet jie dzaugias iß mano
ißkádôs ir susirenka; raißieji
susirenka prieß manę be mano
kaltybês; jie plėßa nesiláudami.
16. Su balamutais, kurie dé-
dasi wierni ēsą, ir apjůktojeis,
walgio dėley jie grėża sawo
dantimis ant manęs.
17. Pone Diewe, ikkoley tai
kentēsi? ben ißgélbēk mano du-
ßią iß jû trankſmo ir mano
wienturtę nů jaunû lútû!
18. Aß taw dėkawosu didime
surinkime, ir tarp daug żmonû
aß girsu tawę.
19. Te nesidzaug ant manęs,
kurie man neteisey kérßija; ney
akimis manę te ne apßaipo,
kurie manę be prieżastiês ne
apkencz.
20. Nēsa jie tykoj ißkádôs da-
ryt, ir jēßko newiernas prowas
prieß pakajingůsus żémēje.
21. Ir didey ißsiżöję ant ma-
nęs sáko: „tai, tai, tai rods
norime."
22. Pone Diewe, tu regi, ne
tylēk; Wießpatie, ne buk toli
nů manęs!
23. Budinkis ir pabùsk ant
mano súdo ir ant mano pro-
wôs, mans Diewe ir Wieß-
patie!
24. Wießpatie mans Diewe,
súdik manę pagal sawo teisybę,
kad jie ant manęs nesidzaugtus.
25. Te ne sáko jie sawo ßir-
dije: „tai, tai, to norējom;" te
ne sáko jie: „mes jį prarryjom."
26. Tesigēd ir te stow apgē-
dinti wisi, kurie mano wargais
dzaugiasi; testow apwilkti gēda
ir apgēdinimu, kurie girasi
prieß manę.
27. Te girasi ir te dzaugiasi,
kurie man wélij prowoj lai-
mēti ir wisada sáko: Pons
Diewas turētu buti didey paßlo-
wints, kursai sawam tarnui
gér wélij.
28. Ir mano lieżuwis kalbēs
apie tawo teisybę, ir tawę kas
dieną gárbis.

36. Psalmas.

Malda ir skunda prieß weidmanius Diewo-nesibijanczusus.

1. Psalmas Dowido, Pono
Diewo tarno, pirmgiedotins.
2. Iß dugno mano ßirdiês
apie piktûjû elgimą yra saky-
ta, kad prie jû ney jokiôs diewo
baimês niera.
3. Jie teisinas tarp sawęs,
jeib piktąję sawo prową pasku-
bintu, ir kitus į gēdą iwéstu.
4. Jû wisû pamokslas yra iß-
kadingąs ir sumelůtas; jie ir ne
důstis mokinti, kad gér darytu.
5. Bet ant sawo pátalo jie
dumoja ißkáditi, ir stiprey stov

ant piktojo kélo, ir neſibaido
ney jókio pikto.
6. Pone Diewe, tawo malone
patenk ſulyg dangumi, ir tawo
tieſa ſulyg debeſimis.
7. Tawo teiſybe ſtow kaip
Diewo kalnai, ir tawo tieſa
kaip didzos gilybes; Pone Die-
we, tu gélbi kaip zmones, taip
ir bandą.
8. Kaip brangi yra tawo ma-
lone, Diewe, kad zmonû waikai
po pawēſu tawo ſparnû nuſitik!
9. Jie atſiger iß bagotû lobjû
tawo namû; ir tu jůs girdai
paſimēgimu, kaip ſu upe.
10. Nēſa pas tawę yra gy-
woji werſmē, ir tawo ßwieſy-
bēje régime ßwieſybę.
11. Ißplátink ſawo gerybę
ant pazyſtanczûjû tawę, ir ſa-
wo teiſybę ant gerûjû.
12. Ne důk manę pamintu
buti nůg puikiûjû; ir ranká
Diewo-neſibijanczûjû te ne par-
dauza manę.
13. Bet piktadējei te půl cze-
jau, kad butu patremti ir ne
ißſilaikytu.

37. Psalmas.

Paſipiktinimą del paláimôs Diewo-neſibijanczûjû reik wéngti.

1. Psalmas Dowido.
Ne pérpyk ant piktûjû; ne buk
pawydis ant piktadējû;
2. Nēſa jie kaip zolē umay
bus pakirſti, ir kaip zaloji zolē
pawys.
3. Nuſitikēk Ponù Diewù ir
daryk geray, paſilik zémēje ir
penēkis wiezlibay.
4. Turēk ſawo paſimēgimą iß
Pono Diewo, tas taw důs, ko
tawo ßirdis geidza.
5. Paliecawok Ponui Diewui
ſawo kelùs ir nuſitikēk jůmi,
jis ißtaiſys geray,
6. Jr ißródis tawo teiſybę
kaip ßwieſybę, ir tawo wier-
nybę kaip pētus.
7. Buk kantrus Ponui Die-
wui ir lauk jo! Ne papyk ant
to, kuriam jo weikals laimin-
gay ſékaſi.
8. Láukis nů kérßto ir pa-
meſk ruſtybę; ne papyk, jeib ir
tu pikto ne darytumbei.
9. Nēs piktieji bus ißgaißinti;
bet kurie láukia Pono Diewo,
zémę apturēs.
10. Dar mázo be reik, tay jau
ne b'yra Diewo-neſibijanczojo;
ir kada tu weizdēſi jo wietôs,
ne be bus jo.
11. Bet pawárgulei apturēs
zémę ir dzaugſis didzame pa-
kájuje.
12. Diewo-neſibijąſis grumz-
dza teiſamjam, ir ſukánda ſa-
wo dantis ant jo.
13. Bet Ponas Diewas jůkias
jo; nēſa jis rég, kad jo diena
ateiti.

14. Diewo=nesibijantieji iß=
traukia kárdą ir itempja sawo
kilpini, kad ubagą ir pawárguli
parstumtu ir ʒawintu gerůsus.
15. Bet jû kárdas eis i jû
paczû ßirdi, ir jû kilpinis palúß.
16. Máʒumas, kuri teisusis
tur, gerésnis yra, ne kaip didy=
sis lobis daugiû Diewo=nesibi=
janczûjû.
17. Nēsa petys Diewo=nesibi=
janczûjû palúß, bet Ponas
Diewas ißlaiko teisůsus.
18. Ponas Diewas paʒysta
dienas gerûjû, ir jû lobis am=
ʒinay ißsilaikys.
19. Jie ne bus gēdoje pik=
tame czēse, ir brangybēje ga=
na apturēs.
20. Nēsa Diewo=nesibijantieji
prapuls, ir neprietelei Pono
Diewo, norint butu kaip gra=
ʒáusa lanka, taczau sugaiß, kaip
dumai ißnykſta.
21. Diewo=nesibijąsis ʒyczija
ir ne uʒmoka; ale teisusis mie=
laßirdingas ir důsnus yra.
22. Nēsa jo pérʒegnotieji ap=
turēs ʒémę, bet jo prakéiktieji
tur but ißgaißinti.
23. Tókio wyro ʒingsnis Pono
Diewo yra paskùbinamas, kur=
sai mēgsta jo kelais.
24. Jey jis půla, tay ne at=
metams yra, nēsa Pons Diews
ji ißlaiko prie rankôs.
25. Jaunas buwau ir pase=
nau, ir niekaday ne regējau tei=
suji prastotą, ney jo sēklą dů=
nôs jēßkinējanczę.
26. Jis wisados yra miela=
ßirdingas ir su dʒaugsmu ʒy=
czij; ir jo sēkla bus pérʒegnota.
27. Láukis nů pikto, ir daryk
gérą, ir pasilik wisados!
28. Nēsa Ponas Diewas myl
tiesą ir ne prastoj sawo ßwen=
tůsus; amʒinay jie bus apsau=
gojami, bet Diewo=nesibijan=
czûjû sēkla bus sugaißinta.
29. Teisieji gywentinay gaun
ʒémę ir pasilieks toje amʒinay.
30. Teisojo burna kalba iß=
minti, ir jo lieʒuwis mokina
tiesą.
31. Zokanas jo Diewo yra jo
ßirdije, jo ʒingsnei ne slysta.
32. Diewo=nesibijąsis tykoja
teisojo ir dumoj ji nuʒawinti.
33. Ale Ponas Diewas ne důst
ji i jo rankas, ney praʒùdo ji,
kada nusúdijams yra.
34. Lauk Pono Diewo ir lai=
kyk jo kélą, tay jis tawę ißkéls,
kad ʒémę gywentinay gautum=
bei; tu ißwysi, kad Diewo=nesi=
bijantieji bus ißgaißinti.
35. Aß maczau Diewo=nesi=
bijanti, tas ißsikēle ir ißsipláti=
no, ir ʒaláwo kaip bapkû mēdis.
36. Ir kaip praējau, ßtay, jau
ne be buwo; aß jo klàusiaù,
bet niekur ne buwo randamas.
37. Pasilik géras ir buk t

sus, nēsa tokiems paskiausey geray bus.
38. O pérzengtojei wisi iß wieno bus ißpústiti, ir Diewo-nesibijantieji galáusey bus sugaißinti.
39. Ale Pons Diews gélbti teisůsus; tas yra jů stiprybe bēdoje.
40. Ir Pons Diews jůs užstos ir ißgélbēs jůs, jis jůs nů Diewo-nesibijanczůjů ißgélbēs ir jiems padēs; nēsa jie nusitikt jamui.

38. Psalmas.

Prisiwertimo malda dēl atwáinijimo nů sunkaus grieko.

1. Psalmas Dowido ant paminklo.
2. Pone Diewe, ne korawók manę sawo narse, ney koznik manę sawo kerßte!
3. Nēsa tawo strēlos yra manije, ir tawo ranka spaudž manę.
4. Nieko swéiko niera maname kúne dēl tawo grumždimo; ir ney jókio pakájaus káulůse mano dēl mano griekû.
5. Nēsa mano griekai pérreit mano gálwą; kaip sunki kokia naßta jie man per sunkus pastójo.
6. Mano žaizdos smird ir púlůj, dēl mano neißmintiês.
7. Aß wáikßczoju pasilenkęs ir labay susirietęs, wisą dieną wáikßczoju smútnas.
8. Nēsa mano strēnos wisay padžústa, ir niera nieko swéiko ant mano kuno.
9. Su manim iß wiso kitaip yra, aß esmi didey sukultas, aß dejůju dēl nepakajáwimo sawo ßirdiês.
10. Pone Diewe, po tawo akiû yra wisas mano noras, ir mano dusáujimas taw ne užslēptas.
11. Mano ßirdis dréba, mano syla manę prastójo, ir ßwiesybe mano akiû niera manipi.
12. Mano mylimieji ir prietelei stow prieß manę ir baidosi mano slogôs; ir mano artimieji atsitolin.
13. Ir kurie mano dußiôs tykoj, spéndž man; ir kurie man pikt wélij, kalba, ků budu nor ißkádôs daryti, ir wisokias buklystes dumoj.
14. Bet aß turu buti kaip kurtinys ir ne girdēti; ir kaip nebilys, kursai sawo burnôs ne atwer.
15. Ir turu buti kaip negirdis ir neturys prießtarimo sawo burnoj.
16. Ale aß tawęs laukiu, Pone Diewe, tu, Wießpatie mano Diewe, ißklausysi.
17. Nēs aß dumoju, jeib ant manęs nesidžaugtus; kada mano koja paslystu, didey jie prieß manę girtusi.

18. Nēsa aß ant wargo esmi léistas, ir mano sopējimas wisadaẏ esti po mano akiû.

19. Nēs aß pasakáu sawo nusidējimą ir rúpinůs dēl sawo griekû.

20. Ale mano neprietelei gẏwén ir ẏra sẏlingi; kurie manę neapkencz, ẏra didi.

21. Ir kurie man pikt dáro uź gérą, státosi prieß manę, todēl, kad aß, kas gér ẏra, mẏlu.

22. Ne prastok manę, Wießpatie mano Diewe, ne buk toli nů manęs!

23. Pasiskûbink man pristoti, Pone Diewe, mano pagálba!

39. Psalmas.

Malda dēl źinós ißganẏtingaẏ mirti, kaip tikra liekarstwa prieß pasipiktinimą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins Jedutuno.

2. Aß apsiēmjau saugotis, kad ne susigrießiczau sawo lieźuwju. Aß sawo burną waldẏsu, kadangi turu regēti Diewo-nesibijantiji po sawo akiû.

3. Aß nutilau ir tẏlu ir ne sakáu dzaugsmo, ir sawo wargus turu rẏti i sawę.

4. Mano ßirdis uźsidege mano kúne, ir kada to atsimenu, neẏ degte degu; aß kalbu sawo lieźuwju.

5. Bet Pone Diewe, den pamokink manę, kad gálas su manim tur buti, kad mano ámźias sawo czēsą tur, ir aß atstóti turu.

6. Sztaẏ, mano dienos ẏra kaip pláßtaka pas tawę, ir mano ámźias kaip nieks po tawo akiû. Kaip wisißkaẏ nieku ẏra wisi źmones, kurie taip be báimês elgiasi! Sēla.

7. Jie wáikßczoj kaip ßeßēlis, ir nopróśnaẏ dideẏ pasirúpin; jie renka ir ne źino, kam tai téks.

8. Taẏgi, Pone Diewe, kům aß linksmisůs? Aß nusitikiu tawimi.

9. Ißgélbēk manę nů wisû mano griekû, ir ne důk manę paikiemsiems apjůku buti!

10. Aß tẏlēsu ir sawo burną ne atwérsu; tu geraẏ ißtaisẏsi.

11. Attolink nů manęs sawo slogą, nēs aß apalpau dēl korawónês tawo rankôs.

12. Kada tu źmogų griekû dēl baudi, taẏ jo graźumas suēdams ẏra kaip nů kandzû. Ak kaip wisaẏ nieku ẏra wisi źmónes! Sēla.

13. Klausẏk mano maldôs, Pone Diewe, ir pérmanẏk mano ßauksmą, ir ne tẏlēk ant mano áßarû! nēs aß esmi kaip tawo ateiwis, taip ir tawo miesczonis, kaip wisi mano tēwai.

14. Làukis nů manęs, kad r

sigaiwinczau, pirmneng nueiczau ir daugiaus czonay ne buczau.

40. Psalmas.

Pranaláwimas apie Kristų, jo kentėjimą ir prarakystês urêdą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Aß láukiau Pono Diewo, ir jis lenkêsi manęsp ir klause mano ßaukſmą,

3. Ir ißtrauke manę iß baisôsês důbês ir iß purwû, ir pastáte mano kojas ant ůlôs, kad tikray minti galu.

4. Ir dáwe man naują giesmę į mano burną, gárbinti musû Diewą; toktai daug regês ir bijosis Pono Diewo ir ant jo nusitikês.

5. Gér tam, kurs sawo nusitikêjima guldo ant Pono Diewo, neygi gręzasi prie puikiûjû ir melůjanczûjû!

6. Wießpatie, mano Diewe, didi yra tawo stebuklai ir tawo misslys, kurus tu ant musû parodai; taw ney wiens niera lygus; aß jůs apsakysu ir apie jůs kalbêsu, kaczeig jie ne paskaitomi yra.

7. Apieros ir walgimo apieros taw ne pamêgsta, bet ausis tu man atwêrei; tu ne nori ney déginimo apierôs, ney apierôs už griekus.

8. Tay aß sakiau: ßtay, ateimi, kuygosa apie manę yr paraßyta.

9. Tawo wálę, mans Diewe, aß rods pildau, ir tawo zokaną turu sawo ßirdije.

10. Aß apsakysu teisybę didime surinkime; ßtay, aß ne důsu saw užkimßti sawo burną; Pone Diewe, tu tai žinai.

11. Tawo teisybę ne slepju sawo ßirdije; apie tawo wiernybę ir apie tawo ißgánimą aß kalbu; aß ne slepju tawo malonę ir wiernystę po akiû didzojo surinkimo.

12. Bet tu, Pone Diewe, ne atkreipk nů manęs sawo mielaßirdingystę; důk sawo malonę ir wiernystę wisadà manę apsáugot!

13. Nês wargai be skaitlaus manę apême, mano griekai manę pagáwo, kad ne galu regêti; jû daugiaus yra, ne kaip plaukû ant mano galwôs, ir mano ßirdis manę prastójo.

14. Důk taw pasimêgt, Pone Diewe, kad tu manę gélbêtumbei; skubinkis, Pone Diewe, man ant pagálbôs!

15. Gêdêtis turêtu ir apgêdinti buti, kurie tyko mano dußiôs, kad ję nužawintu; atgalôs turêtu gryßti ir gêdoje buti, kurie man ką pikt wélija.

16. Jie sawo gêdoje turêtu

nusigásti, kurie ant manęs ßau-
kia: „czeba, czeba!“
17. Turētu dzaugtis ir linksmintis wisi, kurie tawęs klausinēj; ir kurie tawo ißgánimą myl, tur sakyti wisados: „Pone Diewe, búk didey pagárbintas!“
18. Nēs aß esmi bēdnas ir pawárgęs, bet Ponas Diewas rúpinasi uż manę; tu esi mano gelbētojis ir ißganytojis; mans Diewe, ne trúk!

41. Psalmas.

Apie geradējyste ir newiernyste.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.
2. Geray tam, kurs pasigail reikaláujanczo, tą Ponas Diewas ißgélbēs piktame czēse.
3. Ponas Diewas ji apsaugos ir gywą ißlaikys ir důs jam geray pasisékt ant żémês, neygi ji padůs ant wálês jo nepriteliû.
4. Ponas Diewas ji atgaiwis ant smertiês pátalo; tu ji gélbēsi iß wisôs jo ligôs.
5. Aß tariau: Pone Diewe, buk man malonus; gydik mano dußią, nēsa taw aß susigrießijau.
6. Mano neprietelei pikt kálba prieß manę: „kada jis mirs, ir kada jo wárdas ißgaiß?“
7. Jie ateit żwalgyti, ir taczau ne iß ßirdiês dumoj; bet bile ko jēßko, kad galētu blùżniti, ir nuēję ißplátin.
8. Wisi, kurie manę n' apkencż, tylomis prieß manę eit ir dumoj pikt ant manęs.
9. Jie didżausą kłástą prieß manę sudumoj: „kada jis gulēs, ne turēs wēl kéltisi.“
10. Ir mano prietelius, kuriam aß pasitikējau, kurs mano důną wálge, po kojû manę mina.
11. Bet tu, Pone Diewe, buk man malonus ir gélbēk manę, tay aß jiems użmokēsu.
12. Ant to numanau, kad tu manimi mēgsti, kad mano neprietelius ant manęs ne ßúkaus.
13. Bet manę tu ißlaikai mano nobażnystês dēley, ir statai manę po sawo akiû amżinay.
14. Paßlowints buk Wießpats Diewas Izrael nůg ámżiû iki ámżiû! Amen, Amen.

42. Psalmas.

Bėda ir palinksminojimâs pérsekinetûjû.

1. Pamokinimas wáikû Kora, pirmgiedotins.
2. Kaip élnis ßaukia ßwieżo wandens, taipo mano dußia, Diewe, ßaukia tawęspi.
3. Mano dußia trokßta Diewo, gywojo Diewo; kada ißkáksu tenay, kad Diewo wéidą regēczau?
4. Mano áßaros yra mano penukßlas dieną ir nakti, ka-

dangi man kas dieną sákoma yra: „kamè dabar tawo Diewas?“

5. Kadagi toktai pajuntu, tay aß sawo ßirdį ißkrēczu sawije; nēsa aß rods norēczau nueiti su pulku ir su jeis kelauti į Diewo namus, besidzaugdamas ir dēkawodamas tarp pulkû ßwenczanczûjû.

6. Kam nusismútiji, mano dußia ir taip nepakajůji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis manę gélbt sawo wéidu.

7. Mano Diewe, mano dußia esti smutna manije; todēl atsimenu tawęs žémēje pas Jordaną ir Ermonim, ant mážojo kálno.

8. Tawo twanai niúkia, jog czę wiena gilybe ir tén kita gilybe užia; wisos tawo bangos ir wilnys eit per manę.

9. Ponas Diewas dienomis pažadējo sawo malonę, ir naktimis giedmi jam ir meldžůs Diewopi sawo gywasczio.

10. Aß sakau Diewui, sawo ůlai: kam manęs užmirßai? kodēl aß taip smutnas turu wáikßczoti, kad mano nepritelius manę spáudza?

11. Yra kaip razbajystę mano káulůse, kad mano neprietelei manę gēdin, kad jie kas dieną man sáko: „kamè dabar tawo Diewas?“

12. Kam smútijiesi, mano dußia, ir taip nepakajůji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis mano wéido pagálba ir mano Diewas yra.

43. Psalmas.

Prisitikējimas Diewop, kurs aukßczáusasis súdza yra.

Súdik manę, Diewę, ir bylinēk už manę prieß neßwentůsus žmones, ir ißgélbēk manę nů newiernûjû ir piktûjû žmonû!

2. Nēsa tu esi Diewas mano stiprybês, kam patremi manę? kam důdi manę taip smutną eiti, kad mano neprietelei manę kankina?

3. Súsk sawo ßwiesybę ir sawo tiesą, kad jie manę wadzotu ir wéstu manę ant ßwentojo kálno ir ant tawo gywénimo,

4. Kad nueiczau prie Diewo altoraus, prie to Diewo, kursai yra mano dzaugsmas ir linksmybe, ir taw, Diewe, dēkawoczau ant árpôs, mano Diewe!

5. Kam smútijiesi, mano dußia, ir taip nepakajůji manije? Lauk Diewo, nēs aß jam dar dēkawosu, kad jis mano wéido pagálba ir mano Diewas yra.

44. Psalmas.

Nusidawimas ir malda wisû ßwentůjû.

1. Pamokinimas Waikû Kora, pirmgiedotins.

2. Diewe, mes sawo ausimis girdējom, musû tēwai mums pasáke, ką tu darei jû czēse isz senû dienû.
3. Tu sawo rankà prawarei pagonus, ale jůs tu isodinai; tu żmones iszpústijei, ale jůs tu iszplátinai.
4. Nēsa jie żémę ne pérweike sawo kárdu, ney jû petys jiems gélbējo; bet tawo deszine, tawo petys ir szwiesybe tawo wéido; nēsa tu jeis pasimēgai.
5. Diewe, tu tas pats esi, mano karálus, kursai tu Jokubui pagálbą żadi.
6. Su tawim sawo nepriētelius subauzysim; tawo wardan pamisim priesz mus prieszsisténgianczůsus.
7. Nēs asz ne nusitikiu sawo kilpinu, ir mano kárdas ne gal manę gélbēt.
8. Bet tu gélbi mus nů musû neprieteliû ir apgēdini mus neapkenczanczůsus.
9. Mes kas dieną gárbisim Diewą, ir tawo wardui dēkawosim amżinay. Sēla.
10. Kamgi dabar mus patremi ir důdi mus gēdoje buti, ir ne iszeini tarp musû pulkû?
11. Tu důdi mus bēgti po akiû musû neprieteliû, kad mums wiską iszplēsza, kurie mus n'apkencz.
12. Tu důdi mus surýti, kaip awis, ir iszsklaidài mus tarp pagonû.
13. Tu parbůdi sawo żmones dowanay ir ne imi nieką uż jůs.
14. Tu darai mus iszkolóji-mui musû kaimynams, jůkui ir apgēdinimui aplink mus gywénantiems.
15. Tu darai mus páwyzdżui tarp pagonû, ir kad żmones gálwą ant musû kráto.
16. Kas dieną mano gēda yra po mano akiû, ir mano wéidas pilnas yra apgēdinimo,
17. Kad asz peikianczus ir bluznijanczus girdēti, ir neprietelius bey pasitieszijanczus regēti turu.
18. Toktay wislab ant musû atējo; ir taczau tawęs ne użmirszom, neygi newiernay tawo derējime ne dárēm.
19. Musû szirdis ne atstójo, ney musû waikszczojims ne atsikreipe nů tawo kélo,
20. Kad tu mus taipo sudaużai tarp smakû ir apdengi mus su tamsybe.
21. Jey mes wardo sawo Diewo butumbim użmirszę, ir sawo rankas pakēlę swetimop diewop:
22. Tay Diewas galētu ràsti, kadangi jis pażysta musû szirdiês dugną.
23. Nēsa tawęs dēl kas dien

paſmáugiami eſme, ir kaip pjáujamos áwys eſme laikomi.

24. Pabuſk, Pone Diewe, kam miegi? pabuſk, ir mus taip nůdemay ne patrémk!

25. Kam paſlepi ſawo wéidą, użmirßti muſû wargû ir priſpaudimû?

26. Nēſa muſû dußia prilenkta yra prie żémês, muſû kunąs prilipo prie żémês.

27. Kélkis, gélbēk mus ir ißwadůk mus dēl ſawo malonês?

45. Pſalmas.

Prarakáwimas apie jaunikį Kriſtų, ir apie ßwentujû ſurinkimą, jo marczę.

1. Mart-gieſmē ir pamokinimas waikû Kora, ant ßeßiû ſtrúnû, pirmgiedotins.

2. Mano ßirdis miſlij grażę gieſmę, aß giedoſu apie karálų; mano liežuwis yra plunkſna géro raßtininko.

3. Tu eſi grażáuſaſis tarp żmonû waikû, maloningos yra tawo lúpos; todēl Diewas tawę pérżegnoj amżinay.

4. Prijůſk ſawo kárdą prie ſawo ßaliês, tu karżygi, ir apſirēdyk grażey!

5. Tu turi laimēti ſawo grożybēj; ateik teiſybei ant pagálbôs, pawárguſiems ant ſúdo ißtaiſimo; tay tawo deßine dywus parodis.

6. Aßtros yra tawo ſtrēlos, kad żmonû pulkai po tawo akiû parpůla widuj tarp neprieteliû karálaus.

7. Diewe, tawo kráſe ißſilaiko wiſados ir amżinay; ſceptras tawo karalyſtês yra tieſus ſceptras.

8. Tu myli teiſybę ir neapkenti piktą elgimą; todēl tawę, Diewe, tawo Diewas pamôſtijo linkſmybês aliejumi daugiaus, ne kaip tawo draugus.

9. Tawo rúbai yra pilni Myrrû, Aloês ir Kezijôs, kada ißeini iß paloczû, padarytû iß elepantû kaulû, tawo didēje grożybēje.

10. Tawo grażumė waikßczoj karálû dukters; marti ſtow po tawo deßinês wiename brangiáuſame aukſe.

11. Klauſyk, duktē, dabokis, ir prilenk ſawo auſis; użmirßk ſawo żmonû ir namû ſawo tēwo!

12. Tay pamēgs karálus tawo grożybe, nēſa jis yra tawo Ponas, ir tu turi jo melſtis.

13. Duktē Zoro bus ſu dowanomis czejau, żmonû bagotieji po tawo akiû melſis.

14. Karálaus duktē wiſa ßlowna iß widaus yra, ji aukſinu rubù apwilkta yra.

15. Ji wédama yra pas karálų ißraßytůſe rúbůſe; ir jôs draugalos, mergos, kurios paſeke ję, wédamos yra pas tawę.

16. Jos wédamos yra ſu

dzaugsmu ir su linksmybe; ir eit į karálaus palóczų.

17. Wietoje sawo tēwû tu gausi waikû, tus padarysi kunigaikßczeis po wisas żemès.

18. Aß tawo wardo atsimisu nů waikû iki waikû-waikû; todēl dēkawos taw żmones wisados ir amżinay.

46. Psalmas.

Bażnyczos palinksminojimas ir pakájus.

1. Giesmē waikû Kora, ant Alamoto pirmgiedotina.

2. Diewas yra musû nusitikējimu ir stiprybe, pagálba bidzosa bēdosa, kurios mums tikosi.

3. Todēl nesibijom, kaczeig swiets prapùltu, ir kalnai widuj jurû nugrimstu.

4. Kaczeig jures úżtu, ir nů jû susijùdinimo kalnai sugrútu. Sēla.

5. Taczau Diewo miestas labay grażey ißsilaikys su sawo wersmélēmis, kur ßwentieji namai yra Aukßczáusojo.

6. Diewas yra jamè widuj, todēl jisai ißsilaikys; Diewas gélbt jį ankſti.

7. Pagonai tur nusimintis, ir karalystes pulti; żéme tur sugaißti, jam be gràujant.

8. Ponas Diewas Zebaot yra su mumis, Diewas Jokubo yra musû apgintoju. Sēla.

9. Szen eikit ir żwalgykit Pono Diewo dárbus, kursai ant żémês tokius ißpústijimus padáro.

10. Kursai nurámdo karùs po wisą swietą, kursai kilpinus sulàużo, ragotines sudáużo, ir weżimus ugnimi sudégina!

11. Tylēkit ir numanykit, kad aß esmi Diewas! Aß saw garbę padarysu tarp pagonû, aß padarysu saw garbę ant żémês.

12. Ponas Diewas Zebaot yra su mumis, Diewas Jokubo yra mums apgintoju. Sēla.

47. Psalmas.

Apie Kristaus dangunżengimą.

1. Psalmas, pirmgiedotins waikû Kora.

2. Dzaugkities į rankas mußdami, wisi żmones, ir paßukaukit Diewui linksmu balsù!

3. Nēsa Ponas Diewas, wisû aukßczáusasis, yra ißgąstingas, bidis karálus ant wisôs żémês.

4. Jis swietą pawers po musû, ir żmones po musû kojû.

5. Jis mums ißrinko į tēwißkēs dalį garbę Jokubo, kurį jis myl. Sēla.

6. Diewas użżeng ßukáwimu, ir Wießpats su skàmbancze trúba.

7. Laupsinkit, laupsinkit Diewą; laupsinkit, laupsinkit musû karálų!

8. Nēsa Diewas yra karálus

ant wisôs žémês; laupsinkit jam išmintingay!

9. Diewas yra karálus ant pagonû: Diewas sēd ant sawo šwentôsês krásês.

10. Kunigaikšczei tarp žmonû susirinko, jeib butu žmones Diewui Abraomo; nēs Diewas yra didey paáukštints prie didžûjû ant žémês.

48. Psalmas.

Pawéikslas krikszczoniškôsês bažnyczôs.

1. Psalm-giesmē waikû Kora.

2. Didis yra Ponas Diewas ir didey pagirtas mieste musû Diewo ant sawo šwentojo kálno.

3. Kalnas Zion yra kaip graži šakéle, iš kuriôs linksminas wisa žéme; pas šali prieš šaurę yra miestas didžojo karálaus.

4. Diewas pažystams yra jû paloczûse, kad jis yra apgintoju.

5. Nēsa štay, karálei susirinko, ir wisi pro šáli nusitráuke.

6. Jie nusidywijo, toktai regēdami, jie nusigando ir parpûle.

7. Drebējims jûs tenay sugáwo, sopējimas, kaip moterišktę gimdanczę.

8. Tu sudaužai akrutus jurēse per rytû wēją.

9. Kaip girdējom, taip ir régim tai ant miesto Pono Diewo Zebaot, ant miesto musû Diewo; Diewas amžinay tą išlaiko. Sēla.

10. Diewe, mes láukiam tawo loskôs tawo bažnyczoj.

11. Diewe, koks tawo wárdas, tokia ir tawo garbē yra iki swieto gálo; tawo dešine yra pilna teisybês.

12. Tesidžaug kálnas Zion, ir dukters Judo testow linksmos tawo prowû dēley!

13. Apstokite Zion ir apsikabinkit ję, skaitykite jôs koryczas!

14. Pilnay budawokit jôs múrus ir paáukštinkit jôs paloczus, kad apie tai sakyta butu waikû-waikams,

15. Kad šisai Diewas yra musû Diewas wisados ir amžinay! jis wadžoj mus kaip jaunumą.

49. Psalmas.

Pamokinimas ir palinksminojimas prieš paláimą Diewo-nesibijanczujû.

1. Psalmas waikû Kora, pirmgiedotins.

2. Paklausykit, wisi žmones, dabokities wisi, kurie gywi este šimè czēse,

3. Kaip prastieji, taip ir ponai, kaip bagotieji, taip ir pawárgulei podraugey!

4. Mano burna kalbēs apie išminti, ir mano širdis apie rázumą sakys.

5. Mes girdēsim gérą kalbesi, ir grażų iszdumojimą ant árpôs żaisime.
6. Kodēl bijoczaus piktosa dienosa, kada piktenybe mano pamintojû manę apstoj?
7. Kurie nusitik sawo lobjù ir girasi sawo didżù turtù.
8. Juk brolis ne gal ney wieną iszwadûti, neygi ney wieną su Diewu sudérinti.
9. Nēsa per brangu yra jû duszią iszwadûti, kad tai ne isztaisys amżinay.
10. Ir kaczeig jis ilgay paténka, ar dûbês ne regēs?
11. Nēs regēsim, kad tokie iszmintingieji taczau mirszta taipojau, kaip ir durnieji, ir paikieji pragaiszta ir tur sawo lobi kitiems palikti.
12. Tai jû szirdiês noras, kad jû namai pasiliktu wisados, jû gywénimai patéktu amżinay ir turētu didę szlowę ant żémês.
13. Taczau jie ne gal pasilikt tokioj szlowēj, bet tur iszgaiszti kaip galwijas.
14. Szitas jû dárbas tiktay paikyste yra, taczau jû waikai tai gira su sawo burna. Sēla.
15. Jie gul pékloj kaip áwys, smertis gáno jûs; ale gerieji bewéik ant jû ponawós; ir jû tyczawimas tur pragaiszti, pékloj tur jie pasilikt.
16. Ale Diews mano duszią iszgélbēs isz péklôs maciês, nēsa jisai manę priēme. Sēla.
17. Nesibijok, jey kas pralobsta, jey garbē jo namû iszsipláтina.
18. Nēsa mirdams jis nieko ne ims drauge, ir jo garbē ne séks jį.
19. Bet jis linksminas isz szito gérojo gywénimo, ir tai szlowina, jey kas gerû dienû jēszko.
20. Szitaip jie eiti paskuy sawo tēwus, ir szwiesybês ne reg amżinay.
21. Trumpay: kada żmogus szlowēje yra ir ne tur rázumo, tay jis iszgaiszta kaip banda.

50. Psalmas.

Apie tikraję Diewo służbą.

1. Psalmas Assapo.
Diewas, Ponas Diewas, galyśis, kalba ir szaukia swietui nû saulês użtekējimo iki nusileidimui.
2. Isz Ziono prasideśt grażusis skaistùmas Diewo.
3. Musû Diewas ateit ir ne tyl. Iszpústijanti ugnis eit pirm jo, ir aplink jį didi wētra.
4. Jis wadin dangų ir żémę, kad sawo żmones súditu.
5. Surinkit man mano szwentûsus, kurie daugiaus laiko suderējimą, ne kaip apierą!
6. Ir dangus apsakys ;

sybę, nēsa Diewas yra súdza. Sēla.

7. Klausykite, mano żmones, dûkit man kalbēti, Izrael, dûk man tarp tawęs lùditi: Aß, Diewas, esmi tawo Diewas.

8. Dēl tawo apierôs aß ne baru tawę, juk tawo déginimo apieros wisados be to po mano akiû yra.

9. Aß ne imsu werßus iß tawo namû, ney ożius iß tawo twártû.

10. Nēsa wisos żwērys giroje mano yra, ir banda ant kálnû, kur jû po túkstanczeis eiti.

11. Aß pażystu wisus paukßczus ant kalnû, ir wisokios żwērys ant lauko po mano akiû yra.

12. Jey álkczau, taw apie tai ne sakyczau; nēsa żéme yra mano ir wislab, kas toje yra.

13. Bēs dingai, manę norinti jautēnôs wálgit, arba ożiû kraujo gérti?

14. Apierawok Diewui dēkawojimą ir atadûk Aukßczáusam sawo pážadus:

15. Ir ßauk manęspi sawo bēdoje; tay aß tawę ißgélbēsu, ir tu manę gárbisi!

16. Bet Diewo-nesibijanczamjam sako Diewas: kam tu praneßi mano prisákimus ir imi mano derējimą i sawo burną?

17. O taczau n'apkenti paklusnùmą, ir n'apsiimi mano żodziû pildit;

18. Wági regēdams bēgi su jûm, ir draugystę laikai su pérżengtojeis wenczawonystês.

19. Sawo burnai tu dûdi pikt kalbēti, ir tawo lieżuwis wartoj melùs.

20. Tu sēdi ir kalbi prieß sawo broli, tu apkalbi sawo motinôs suny.

21. Tai tu darai, o aß tylu, ir tu tiki, manę tokiu busenti, koks tu esi; bet aß tawę korawósu ir taw tai po akiû statysu.

22. Ben dabokities to, jûs, kurie Diewo użmirßtat, kad aß kartunta (jus) ne praplēßczau, ir ne butu cze daugiaus ney wieno gélbētojo.

23. Kurs dēkawonę apierawoj, tas gárbin manę; ir cze yra kélas, kad jam parodiczau Diewo ißgánimą.

51. Psalmas.

Dowido prisiwertimo pawéikslas.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins,

2. Kaip prárakas Natonas pas ji atējo, kad jisai buwo prie Bat-Sebôs iējęs.

3. Diewe, buk man malonus pagal sawo mielaßirdingystę ir ißgesyk mano griekus pagal sawo didiji susimilimą!

4. Mazgok manę geray nû

mano nusidējimû, ir apczystik manę nů mano griekû.
5. Nēs aß pażystu sawo nusidējimus, ir mano griekai wisaday yra po mano akiû.
6. Taw wienam susigrießijau ir piktay po tawo akiû dariau; kad tu teisus butumbei sawo żodżůse ir czystas pasiliktumbei, kada súdijamś esi.
7. Sztay, aß iß grießningôs sēklôs esmi pagimdytas, ir mano motina manimi griekůse susigáwo.
8. Sztay, tu mēgsti teisybe, kuri paslēpta yra; tu manę mokini paslēptąję ißminti.
9. Apßlakstyk manę Yżopù, kad czystas buczau; mazgok manę, kad báltas buczau kaip sniegas!
10. Důk man ißgirst dżaugsmą ir linksmybę, kad káulai dżaugtus, kurus tu sumußei!
11. Paslēpk sawo wéidą nů mano griekû ir ißgesyk wisą mano piktenybę!
12. Ißprowik manije, Diewe, czystą ßirdi, ir důk man naują tikrą Dwásę!
13. Ne atmèsk manę nů sawo wéido, neygi atimk nů manęs sawo Szwentąję Dwásę!
14. Palinksmink manę wēl sawo pagálba, ir linksma Dwáse te ißlaiko manę!
15. Nēs aß pérżengtojus tawo kelùs mokisu, kad griekininkai tawęspi prisiwérstu.
16. Ißgélbēk manę nů kraujo kaltybjû, Diewe, kursai tu mano Diews ir ißgelbētojis esi, kad mano lieżuwis tawo teisybę pagirtu!
17. Ponē Diewe, atwérk mano lúpas, kad mano burna tawo garbę apsakytu!
18. Nēsa tu ne mēgsti apierû, aß taw rods tû buczau, ir déginimo apieros taw ne patinka.
19. Apieros, kuriomis Diews mēgsta, yra smutna dwáse; smutną ir sudaużytą ßirdi tu, Diewe, ne papéiksi.
20. Geray daryk Zionui pagal sawo malonę, budawok múrus Jeruzalēje!
21. Tada taw itiks apieros teisybês, déginimo ir czēlos apieros; tada apierawos taw jauczus ant tawo altoraus.

52. Psalmas.

Dowido skundimas apie Doeg.

1. Pamokinimas Dowido, pirmgiedotins,
2. Kaip Doegs, Edomitas, atējo ir Saului sakydams táre: Dowids atējo i namus Ajimelēko.
3. Kągi tyczojies, tu smarkininke, kad galis ißkádôs daryti? Juk Diewo malone dar kas dieną paténka.

4. Tawo liežuwis mislij iš-
kádą ir pjauja melais, kaip aš-
trus barzdskutys.
5. Tu mielaus kalbi piktay,
ne kaip geray, ir melůs, ne
kaip teisybę. Sēla.
6. Tu rods kalbi wislab, kas
ant išgaišinimo dér newiernu
liežuwju.
7. Todēl Diews tawę ir wi-
siškay išpústis ir sudaužys ir
iš tawo namû ištrauks ir iš
žémês gywûjû išgaišys. Sēla.
8. Ir teisieji regēs tai ir bi-
josis, ir iš jo jůksis:
9. „Sztay, tas yra tas wyras,
kurs Diewą už sawo palinks-
minojimą ne laike, bet nusiti-
kējo sawo didžu lobjů ir buwo
galys iškádą daryti.“
10. Bet aš išsilaikysûs, kaip
žálas aliejaus médis Diewo
namůse; ir nusitikiu Diewo ma-
lone wisados ir amžinay.
11. Aš dēkawoju taw amži-
nay, nēsa tu gali tai geray iš-
taisyti; ir laukſu tawo wardo,
nēsa tawo šwentieji iš to džau-
giasi.

53. Psalmas.

Apie žmonû prapůlima ir išgánima.

1. Pamokinimas Dowido,
šwent-wietoj pakarczuy pirm-
giedótins.
2. Paikieji kalba sawo šir-
dije: niera Diewo. Jie niekam
nedér, ir bjaurybe pastójo pik-
tame sawo elgime, cze niera
ney wieno, kurs ką gér darytu.
3. Diewas pažwilgējo iš dan-
gaus ant žmonû waikû, kad
regētu, bau butu kas išmánąs
ir Diewo atbojąs.
4. Bet jie wisi paklydo ir ne-
naudingais pastójo, cze niera
ney wieno, kurs gér darytu, ir
ney wienintelio.
5. Argi ne nor piktadējei pri-
imti pamokslą, kurie mano žmo-
nes ryja, kad sawę papenētu, o
Diewą ne meldža?
6. Bet cze jie bijos, kur ne
reik bijotis; nēs Diewas iš-
barsto warytojû káulus; tu jůs
apgēdisi, nēsa Diews jůs pa-
niekin.
7. Ak kad pagálba iš Ziono
ant Izrael ateitu, ir Diewas
sawo apkáltůsus žmones iš-
gélbētu! tay džaugtus Jokubas,
ir Izrael linksmas butu.

54. Psalmas.

Malda dēl pagálbôs ir pagélbējimo.

1. Pamokinimas Dowido,
pirmgiedotins ant strúnû,
2. Kaip Zipitai atējo ir tare
Saului: Dowids pas mus pa-
sislēpe.
3. Gélbēk manę, Diewe, dēl
sawo wardo ir daryk man pro-
wą per sawo macę!
4. Diewe, išklausyk mano

maldą; iszmanyk żodżus mano burnôs!

5. Nēsa piktieji státosi priesz manę, ir staigus tyko mano duszios, ney Diewo bijosi. Sēla.

6. Sztay, Diewas man pristoj, Ponas Diewas iszlaiko mano duszią.

7. Jis piktenybę mano neprieteliams użmokēs: iszgaiszink jůs per sawo wiernystę!

8. Tay asz apierawosu taw linksmybês apierą ir tawo wardui, Pone Diewe, dēkawosu, kad jis taip labay mus linksmin.

9. Nēsa tu manę iszgēlbi isz wisû mano wargû, kad mano ákys ant sawo neprieteliû rég sawo dżaugsmą.

55. Psalmas.

Malda priesz newiernûsus brolius.

1. Pamokinimas Dowido, pirmgiedotins ant strúnû.

2. Diewe, klausyk mano maldą, ir ne pasislēpk man be prászant!

3. Dabókis ant manęs ir iszklausyk manę, kaip asz taip smutnay túzijůs ir raudoju,

4. Kad neprietelius taip szaukia, ir Diewo-nesibijąsis taip spáudża; nēsa jie nor manę neteisybês káltinti ir dibey manęs nekencża.

5. Mano szirdis nusismútij manije, ir smertiês iszgąstis manę użpůle.

6. Báime ir drebējimas ant manęs atējo, ir baisybe manę użpůle.

7. Asz tariau: ak, kad sparnus turēczau karwéliû; kad lēkczau, ir ben kur pasilikczau!

8. Sztay, tay asz labay atsitólinczau, ir púsczoj pasilikczau. Sēla.

9. Asz skůbinczaus, kad iszbēgczau nůg didżojo umaro ir wētrôs.

10. Důk, kad jû liежuwjei ne sutiktu, Pone Diewe, ir důk jiems prapulti; nēs asz regiu piktenybę ir waidą mieste.

11. Toktai yra dieną bey nákti wisadôs jû múrůse, rúpestis ir dárbas yra widuje.

12. Iszkádijimas ponawój tůse, mélas ir prigawimas nesiláuj ant jû úlyczû.

13. Kad dar ben mano neprietelius manę apgēdintu, asz tai kentēczau; ir kad manę nekencząsis manęs baidytus, tay asz pasislēpczau nů jo.

14. Bet tu esi mano draugas, mano parúpitojis ir mano gentis;

15. Kuriůdu prieteliszkay su wiens wienu tarp sawęs búdawowa; mudu waikszczodawowa podráugey į Diewo namus.

16. Smertis te użeit umay

ant jû, ir jie turētu gywi péklon nukákti; nēsa tikt piktēnybe yra tarp jû pulko.

17. Bet aß Diewop ßaukſu, ir Pons Diewas manę gélbēs.

18. Wakarais, rytmeczeis ir pētumis ſkúſûs ir raudoſu, tay jis mano balſą ißgirs.

19. Jis ißgélbti mano dußią nů tû, kurie manęs tykoj, ir důſt jei pakáję; nēſa daug jû yra prieß manę.

20. Diewas ißgirs ir jůs pažémis, kurſai wiſada paſiliekt. Sēla. Nēſa jie ne paſtoj kitokie ir neſibijos Diewo.

21. Nēſa jie užkabinēja jo pakajingůſus, ir neßwentu dáro jo derējimą.

22. Jû burna glitéſne yra ne kaip ſwieſtas, ir taczau dumoj apie kárą; jû žodzei ßwelneſni yra ne kaip aliejus, ir taczau yra nůgi kardai.

23. Guldyk ſawo reikmenes ant Pono Diewo, taſai tawę aprúpis, ir teiſųjį ne důs amžinay nepakájuje buti.

24. Ale Diewe, tu jůs nuſtumſi į gilę důbę; kraujo trokßtantieji ir newiernieji ſawo ámžią ne nuwarys per púſę; bet aß nuſitikiu tawimi.

56. Pſalmas.

Malda prieß pérſelinētojus.

1. Aukſinoji gieſmē Dowido apie pamynimą kunigaikßczû tarp ſwetimûjû, kaip Pylistēnai jį ſugáwo Gatè.

2. Diewe, buk man malonus, nēſa žmones nor manę nugramzdinti! kas dien jie karáuja ir wárgin manę.

3. Mano neprietelei kas dien manę nugramzdin, nēſa daug prieß manę karáuja puikey.

4. Kada bijaus, tay tawim nuſitikiu.

5. Aß Diewo žodį girſu, aß Diewui nuſitikēſu ir neſibijoſu; ką darys man kunas?

6. Kas dien jie mano žodzus užkabina, jie iß wieno dumoja man pikt daryti.

7. Jie eit iß wieno tykodami, ir daboja ant mano kulnû, kaipo mano dußią ſugrēbtu.

8. Ką jie pikt dáro, tai jau atleiſta butu? Diewe, nuſtumk tokius žmones be jókio ſuſimilimo!

9. Skaityk mano bēgimą, ſurink mano ášaras į ſawo žáką! be abejójimo tu jas ſkaitai.

10. Tada mano neprietelei turēs atgalon gręßtis; kad aß ßaukiu, tay pajuntu, kad tu mano Diewas eſi.

11. Aß girſu Diewo žodį, aß girſu Wießpatiês žodį.

12. Aß Diewui nuſitikiu ir neſibijaus; ką gal man daryti žmones?

13. Aß taw, Diewe, źadējau, kad taw noru dēkawoti.

14. Nēsa tu mano dußią iß-gélbējei iß smertiês, mano kojas nů paslydimo, kad wáikßczoti galu po Diewo akiû ßwiesybēje gywûjû.

57. Psalmas.

Malda prieß nepriêtelû smarkumą.

1. Auksinoji giesmē Dowido ant balso: „Ne prapuldik!" pirmgiedotina, kaip jis dēl Sau-lo bēgo į důbę.

2. Buk man malonus, Die-we, buk man malonus! nēsa tawim nusitik mano dußia, ir po pawēsu tawo sparnû nusiti-kiu, ikkoley péreis nepaláima.

3. Aß ßaukiu Diewop aukß-czáusojop, Diewop, kursai mano wargams gálą dáro.

4. Jis suncza iß dangaus ir gélbti manę nů gēdôs manę gramzdinanczojo. Sēla. Die-was suncza sawo malonę ir wiernystę.

5. Aß gulu su sawo dußia tarp lútû; źmonû waikai yra liepsnos, jû dantys yra rago-tines ir strēlos, ir jû liezuwjei aßtrus kardai.

6. Ißsikélk, Diewe, aukßczaus uź dangų, ir sawo garbę aukß-czaus uź wisą swietą!

7 Jie mano źingsnui tinklus spendźa ir prispáudź mano du-ßią; jie kása po mano akiû důbę, ir pátys įpůla. Sēla.

8. Mano ßirdis gatawa yra, Diewe, mano ßirdis gatawa yra, kad giedoczau ir láupsin-czau.

9. Pabùsk mano garbē, pabùsk psaltēráu ir arpa! anksti aß pa-bùsu.

10. Pone Diewe, aß taw dē-kawosu tarp źmonû pulkû; aß tawę laupsisu tarp źmonû.

11. Nēs tawo malone sulyg dangum ißsiplátina, ir tawo tiesa, koley débesys ißkánka.

12. Ißsikélk, Diewe, aukßczaus uź dangų, ir tawo garbę aukß-czaus uź wisą swietą!

58. Psalmas.

Skundimas ant apkalbētojû.

1. Auksinoji giesmē Dowido, pirmgiedotina ant balso: „Ne prapuldik!"

2. Argi be źádo pastójot, kad kalbēti ne norit, kas teisù yra, ir súditi, kas werta yra, jús źmonû waikai.

3. Beje, tyczomis dárot netei-sybę źémēje ir abelnay gwóltą dárot sawo ránkomis.

4. Diewo-nesibijantieji pér-kreipti yra nů mótinôs źywáto; melágei klajoj nů motinôs źy-wáto.

5. Jû sudukimas yra kaip sudukimas źalczio, kaip apkur-

tusi angis, kuri sawo ausi użkemsza,

6. Kad ne girdētu balsą żynio, burtininko, kurs geray mok burti.

7. Diewe, sutrùpik jû dantis jû burnoje, ir sutrink, Wieszpatie, kruminus jaunûjû lútû!

8. Jie pragaisz, kaip wandů, kurs nuteka; jie mierij sawo strēlomis, bet tos palúszta.

9. Jie sugàiszta, kaip straige użtrokszta, kaip neczēsu gimęs waisus moteriszkês jie nerég saulês.

10. Pirmneng jusû erszkēczei isznoks erszketynēje, jůs kérsztas taip szwieżus nuskys.

11. Teisusis dżaugsis regēdams toki atkérszimą, ir mazgos sawo kojas krauje Diewo-nesibijanczojo,

12. Kad żmones galēs sakyti: teisusis taczau gaus náudą isz jo, juk Diewas dar yra súdża ant żémês.

59. Psalmas.

Malda priesz pérsekinētojus.

1. Aukszinoji giesmē Dowido ant balso: „Ne prapuldik!“ kaip Zaulas nusunte ir jo namus apsérgēdino, kad ji użmusztu.

2. Iszgélbēk manę, mans Diewe, nůg mano nepriteliû, ir apgink manę nů tû, kurie priesz manę státosi!

3. Iszgélbēk manę nů piktadējû ir iszwadůk manę nů kraujo troksztanczûjû!

4. Nēsa sztay, Pone Diewe, jie tykoj mano duszios; stiprieji susirenka priesz manę be jokiôs mano kaltybês ir nusidējimo.

5. Jie bēga be mano kaltybês ir pasigatáwija; pabùsk ir sutik manę, ir iżwelgk!

6. Tu, Wieszpatie Diewe Zebaot, Diewe Izraēlio, pabùsk ir atlankyk wisus pagonus; ne buk ney wienam tû malonus, kurie taip drąsus piktadējei yra! Sēla.

7. Wakarais důk jiems taipojau kaukti, kaip szunims, ir bēginēt aplinkuy po miestą.

8. Sztay, jie plészka tarp sawęs, kardai yra jû lúposa: „kas tai girdēs?“

9. Bet tu, Pone Diewe, jůksies isz jû ir wisus pagonus apjůksi.

10. Dēl jû maciês laikausi tawęspi, nēsa Diewas yra man apgintoju.

11. Diews man apstingay paródo sawo malonę, Diews man důst mano dżaugsmą regēti ant mano nepriteliû.

12. Ne pasmàugk jůs, kad mano żmones tai ne użmirsztu;

bet ißwajok jůs sawo macè, Pone Diewe, musû apsaugotojau, ir nustumk jůs żemyn!

13. Jû pamokslas wieni griekai yra, ir jie pasiliekt sawo puikystēj, ir mokina tiktay keikimus ir prießtaráwimus.

14. Ißgaißink jůs be wisôs malonês, ißgaißink jůs, kad suteßkētu ir pajùstu, jog Diewas ponawój ant Jokubo wisame swietè! Sēla.

15. Wakarais důk jiems taipojau kaukti, kaip ßunims, ir aplink tekinēti po miestą!

16. Důk jiems tekēti ßén ir tén penukßlo dēley ir murmēti, kad ne priwálgo!

17. Bet aß giedosu apie tawo maci, ir rytmeczeis girsu tawo malonę; nēsa tu esi man apgintoju, ir prisitikējimas mano bēdoj.

18. Aß tawę, mans pagélbētojau, láupsisu; nēsa tu, Diewe, esi mano apgintojis ir mano maloningasis Diewas.

60. Psalmas.

Malda, kad geray butu waikams Izrael.

1. Auksinoji giesmē Dowido, ant psalterio ßeßiû strunû, pamókslui pirmgiedotina;

2. Kaip jis karáwo su Syrionais Mezopotamijoj ir su Syrionais iß Zoba; kaip Joabs sugryżo ir ißmuße Edomitû Druskôs dauboje dwylika túkstanczû.

3. Diewe, tu mus patrēmei ir ißbarstei, ir papykęs buwai, tu mus wēl palinksmink!

4. Tu żémę pajùdinai ir suplēßei, tu gydik jôs praplyßimus, kuri taipo suplēßita yra!

5. Nēsa tu sawo żmonēms didį wárgą parodei, tu mums málką wyno dawei, kad mes swyrinējom.

6. Bet taczau tu żénklą dawei tawę prisibijantiemsiems, kuri jie attiese, ir kurs jůs drąseis padáre. Sēla.

7. Jeib tawo mylimieji ißwadůti butu, taygi dabar gélbēk sawo déßine ir ißklausyk mus!

8. Diewas kalba sawo ßwentybēj, tů dzaugiůs; aß dalysu Sikem ir matůsu pakalnę Sukot.

9. Gilead yr mano, mano yr Manasse, Epraim yra macis mano galwôs, Juda yr mano kunigaikßtis.

10. Moab yr mano mazgójimo půdas, sawo kurpę aß ißtiesu ant Edom, Pylistēa ßukauja manęsp.

11. Kas gabęs manę į brútą miestą? kas palydēs manę ik Edom?

12. Ar ne tu tai darysi, T

we, kursai mus patremi, ir ne iszeisi, Diewe, ant musû pulko?

13. Dûk mums pagálbą bēdoj! nēs żmonû pagálba niekam nedéra.

14. Su Diewu mes didżus darbus darysim; Jis musû neprietelius pamis.

61. Psalmas.

Malda uż wyrausybę, kad Pons Diews drúta jôs pilis butu.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant strunû.

2. Diewe, klausyk mano szauksmą ir dabokis mano maldôs!

3. Czonay ant żémês szaukiu tawęsp, kad mano szirdis tużboj yra, tu wésk manę ant auksztôs ûlôs!

4. Nēsa tu esi mano nusitikējimas ir drúta pilis priesz mano neprietelius.

5. Asz gywęsu tawo namûse amżinay ir glausûs po tawo sparnais. Sēla.

6. Nēsa tu, Diewe, girdi mano pażadējimus, tu geray apdowanóji tus, kurie tawo wardo bijosi.

7. Tu bûdi karálui ilgą ámżią, kad jo métai butu pailginti wisados ir amżinay,

8. Kad jis wisados iszsilaiko po akiû Diewo. Iszrodik jam malonę ir wiernystę, kurios jį apsaugos!

9. Tay asz tawo wárdą láupsisû amżinay, kad sawo pażadējimus kas dien użmokēczau.

62. Psalmas.

Twirtas paltuksminojimas priesz neprietelius.

1. Psalmas Dowido, Jedutuno pirmgiedotins.

2. Mano duszia pasidûst Diewui, kursai manę gelbti.

3. Nēsa jis yra mano ûla, mano pagálba, mano apgintojis, kad ney jokia priegada manę ne prapuldis, norint didżáusoji butu.

4. Pakoley jús wisi ant wieno tykot, kad jį pasmàugtumbit, kaip kábanczę sēną ir iszirusį múrą?

5. Jie tiktay dumoj, kaip jį pamintu, mokinasi melûti, dûst gerus żodżus, bet szirdije kéikia. Sēla.

6. Bet mano duszia lauk tiktay Diewo, nēsa jisay yr mano nusitikējimu.

7. Jis yra mano ûla, mano pagálba ir mano apgintojis, kad asz ne pulsu.

8. Diewop yr mano iszgánimas, mano garbē, ûla mano stiprybês; mano nusitikējimas yra ant Dięwo.

9. Nusitikēkities jûmi wisados,

mieli žmones, ißliekite ſawo ßirdį po jo akiû! Diews yra muſû nuſitikẽjimu. Sẽla.

10. Bet žmones taczau niekai yra; didi žmones taipojau nuſidéſti; jie mažáus ſwér ney niekas, kiek jû yra.

11. Ne nuſitikẽkities ant neteiſybês ir piktybês, neſilaikykities tokiop, kas nieku yra! Jey jums lobis pripůla, tay ßirdį ant to ne guldykite.

12. Diewas wieną žodį kalbẽjo, tą aß túlą kártą girdẽjau, kad Diewas wiens galis yra.

13. Jr tu, Pone Diewe, eſi malonus, ir užmoki kožnam, kaip jis užpélno.

63. Pſalmas.

Szirdingas ißſiilgimas tikroſês Diewo ßlužmôs.

1. Pſalmas Dowido, kaip jis buwo púſczoje Judo.

2. Diewe, tu eſi mans Diewas, ankſti nubundu tawęſp; mano dußia trokßta tawęſp, mano kunas ißſiilgſta tawęs ſauſoj ir ißdzúwuſoj žémẽj, kur niera wandens.

3. Czejau weizdu ant tawęs tawo ßwentybẽje, geiſdams regẽti tawo macę ir garbę.

4. Nẽſa tawo malone geréſne yra ney gywaſtis; mano lúpos láupſina tawę.

5. Czejau tawę rods láupſinczau, kol gywas eſmi, ir ſawo rankas pakélczau tawo wardan.

6. Tai butu mano ßirdiês dzaugſmas ir linkſmybe, kad tawę linkſma burna gárbint galẽczau.

7. Kad atſigulu, tay atſimenu tawęs; kad pabundu, kalbu apie tawę.

8. Nẽſa tu mano pagálbininks eſi, ir po pawẽſu tawo ſparnû aß girůs.

9. Mano dußia kába prie tawęs; tawo deßinẽ manę ißlaiko.

10. Bet jie tykoj mano dußiôs, manę užpult; jie žemyn nueis po žemè.

11. Jie puls į kárdą ir téks lápẽms.

12. Ale karálus dzaugiaſi Diewù. Kurſai per jį báziſis, bus pagirtas; nẽſa melágiû naſrai bus užkimßti.

64. Pſalmas.

Malda už apſaugojimą amžio ir géro wardo.

1. Pſalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Klauſyk, Diewe, mano balſą mano paſiſkundimè; apſaugok mano ámžią nů baiſojo neprieteliaus!

3. Apſlẽpk manę nů ſurinkim piktûjû, nů pulko piktadẽjû

4. Kurie sawo liežuwjus áštrin, kaip kárdą, kurie nůdingais sawo žodzeis mierij, kaip strēlomis,

5. Jeib tylomis šàuditu gérąjį; umay jįį šàudo ant jo, ney wieno nesibaidydami.

6. Jie yra drąsus sawo piktais sudumojimais, ir sako, kaip jie nor žabángus spésti, tarydami: „kas jůs regēs?"

7. Jie išdumoj klastas, užlaikydami tas tylomis, yra kytrus ir umay klástą dáro.

8. Bet Diewas jůs umay šaus, aža jiems skaudēs.

9. Jû paczû liežuwis jůs prapuldis, kad jû jůkkis, kas jůs máto.

10. Ir wisi žmones tai regēdami sakys: „tai Diewas dare," ir supràs, kad tai jo dárbas yra.

11. Teisieji dzaugsis Diewù ir jůmi nusitikēs, ir wisos géros širdys iš to dzaugsis.

65. Psalmas.

Dēkawojims už Diewo gerybes.

1. Psalmas Dowido, giesmês wietoj pirmgiedotins.

2. Diewe, tu gárbinams esi tykamè Zione, ir taw užmokami yra pažadējimai.

3. Tu išklausai maldą, todēl ateit tawęspi wisi žmones.

4. Musû nusidējimas didey mus spáudža, tu roczik mums atléisti musû griekus.

5. Geray tam, kuri tu išrenki ir sawęsp léidi, kad gywéntu tawo namůse, tas tur didi palinksminojimą iš tawo namû, tawo šwentôsês bažnyczôs.

6. Išklausyk mus pagal dywnąję teisybę, Diewe, musû išgánimas! tu esi nusitikējimu wisû ant žémês ir toli pas júres.

7. Tu kálnus stiprey statai sawo mácije, ir išrēdyts esi sylà.

8. Tu tildai užimą jurû, užimą jû wilnû ir sautimą žmonû,

9. Kad išsigástu, kurie gywén tůse kraštůse, dēl tawo ženklû; tu palinksmini wislab, kas krutuloja, kaip rytmeczeis, taip ir wakarais.

10. Tu atlankai žémę ir padrēkini ję, ir darai ję didey bagotą. Diewo wersmē apsczey tur wandens; tu důdi geray užtikti jû jawáms, nēsa tu taipo žémę gérini.

11. Tu girdai jôs wagas ir pašlápini jôs arimą, lytumi tu tą pamankštini ir žegnoji jôs želmeni.

12. Tu wainikoji métą sawo lobjù, ir tawo pēdos warwa rēbumù.

13. Gywénimai púsczoj taipojau yra rēbus, aža warwa;

ir kalnélei aplinkuy yra link-
smi.
14. Ganyklos yra pilnos aw-
jû, ir lankosa tánkus stow ja-
wai, kad żmones isz to kryksz-
tauja ir giesti.

66. Psalmas.

Laupse ir garbê brangiausûjû Diewo darbû.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedo-
tina.
2. Krykksztaukite Diewui, wi-
sos żémēs, giedokite ant garbês
jo wardui, girkit jį szlowingay,
3. Tarkite Diewui: kaip dy-
wini yra tawo darbai! tawo
neprietelei priesz tawę nieko ne
isztesēs dēl didżôsês tawo ma-
ciês.
4. Wisos żémes tur melstisi
tawęs ir láupsinti tawę, láup-
sinti tawo wárdą. Sēla.
5. Eikszte szen ir żwalgykite
Diewo dárbus, kursai taip ste-
buklingas yra sawo darbůse
tarp żmonû waikû.
6. Jis pérwercz júres į sau-
sùmą, kad pēsti per wándenį
gal eiti; tů dżaugiamies jamè.
7. Jis ponawój sawo macè
amżinay, jo ákys weizd ant
żmonû; atsiskyręji ne galēs isz-
sikélti. Sēla.
8. Láupsinkit, jús żmones,
musû Diewą, didey iszplátinkite
jo garbę,
9. Kursai musû duszias gywas
iszlaiko, ir musû kójoms ne důst
slysti.
10. Nēsa, Diewe, tu mus isz-
mēginai ir czystijei, kaip sidá-
bras czystijams yra.
11. Tu mus apkáldinai tem-
nyczoj, tu ant musû násztą uż-
dējei.
12. Tu léidai żmones eiti per
musû gàlwas; mes į ugnį ir į
wándenį nuējom, ale tu mus
iszwedei ir atgaiwinai.
13. Todēl asz su déginimo
apieromis eisu į tawo namus
ir taw sawo apsiżadējimą uż-
mokēsu,
14. Kaip asz sawo lúpas at-
wērau, ir mano burna kalbējo
mano bēdoj.
15. Asz taw rēbjas déginimo
apieras apierawosu isz sudégin-
tû awinû; asz apierawosu jau-
czus su ożeis. Sēla.
16. Eikszte szen, klausykit wisi,
kurie bijoties Diewo, asz iszpá-
sakosu, ką jis mano duszìai pa-
dáręs.
17. Asz jopi szaukiau sawo
burna ir gárbinau jį sawo lie-
żuwju.
18. Jey asz ką pikt missliczau
sawo szirdije, tay Ponas Diewas
ne klausytu.
19. Todēl Diewas manę isz-
klauso ir daboja ant mano prá-
szimo.

20. Pagárbints buk Diewas, kursai mano maldą ne paniekin, ney sawo malonę nů manęs ne kreipja!

67. Psalmas.

Malda ir dėkawone už maloningaję Diewo žėgnonę.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedotina ant strúnû,

2. Diewe, buk mums malonus ir pérżegnok mus; důk mums świesti sawo wéidą! Sēla.

3. Kad mes ant źémês paźintumbim jo kélą, tarp wisû pagonû jo iśgánimą.

4. Dēkawoj taw, Diewe, źmones, dēkawoj taw wisi źmones.

5. Źmones dźaugiasi ir krykśtauja, kad tu źmones tikray súdiji ir waldai źmones ant źémês. Sēla.

6. Dēkawoj taw, Diewe, źmones, dēkawoj taw wisi źmones.

7. Źéme důst sawo waisų; pérźegnok mus, Diewe, musû Diewe!

8. Pérźegnok mus, Diewe, ir wisas swiets jo tesibijos.

68. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristaus paaukśtinimą ir Jo błowingaję macę.

1. Psalm-giesmē Dowido, pirmgiedotina.

2. Tesikelie Diewas, kad jo neprietelei butu iśwajoti, ir kurie jo nekencź, bēgtu nů jo akiû!

3. Prawaryk jůs, kaip dúmai prawáromi yra! kaip wáśkas sutirpsta nu ugniês, taipo tur sugaiśti piktieji po akiû Diewo.

4. Bet teisieji túr dźaugtisi ir linksmintis po akiû Diewo, ir iś śirdiês dźaugtisi.

5. Giedokit Diewui, laupsinkit jo wárdą, taisykit kélą lengway ateinanczamjam; jo wárdas yra Wieśpats; ir dźaugkities po jo akiû!

6. Kursai tēwas yra sirátû ir súdźa naśłû; jis yra Diewas sawo śwentame gywénime.

7. Diewas, kursai bebérniems namus waikais papildo, kursai apkáltůsus iśweda tikru czēsu, ir paliekt (Diewo) neklausanczůsus sausumoj.

8. Diewe, kaip tu pirm sawo źmonû ējei, kaip tu wáikśczojei po púsczą, Sēla,

9. Tay padrebējo źeme, ir dangus warwējo dēl śio Diewo! Sinai, dēley to Diewo, kursai Izraēlio Diewas yra.

10. Bet dabar, tu Diewe, důdi maloningą lytų, ir sawůsus, kurie iśdźúwę yra, atgaiwini,

11. Kad tawo źwērys gal te-

nay pabúti; Diewe, tu atgaiwini pawárgulus sawo gerybēmis.
12. Ponas Diewas důst žodi didzeis pulkais Ewangēlistû.
13. Karálei ir jû pulkai bēgte bēgo, ir namû ßlowē ißdalija plēßimą.
14. Kada jús gulit ant lauko, tay žiba, kaip sparnai karwéliû, kurie kaip auksas ir sidábras blizga.
15. Kada Wisogalisis ßén ir tén tarp jû karalùs státo, tay stojas ßwiesu, kur tamsu buwo.
16. Diewo kálnas yra waisingas kálnas, didis ir waisingas kalnynas.
17. Kam ßokinējate, jús didieji kalnai? Diewas mēgsta ant ßio kálno gywénti, ir Wießpats cze pasiliekt wisados.
18. Wezimû Diewo yra daug túkstanczû túkstanczû; Ponas Diewas yra tarp jû ßwentame Sinai.
19. Tu użżengei aukßtyn ir apkalei apkalimą, tu gawai dowanas żmonēms, ir atpůliniems, kad Diewas Wießpats tén ißsilaikys.
20. Paßlowintas t'esie Diewas kas dien! Diewas mums użdest náßtą, ale jis ir gélbti mus. Sēla.
21. Mes turim Diewą gélbanti, ir Wießpati Poną Diewą iß smertiês ißgélbanti.
22. Ale Diewas sawo neprieteliû gàlwas sutris su jû můmenimi, kurie nů griekû nesiláuj.
23. Taczau sako Ponas Diewas: aß rēbjûjû nekurus atwésu, iß gilumo jurû nekurus atwésu.
24. Todēl tawo koja krauje tawo neprieteliû bus dażyta, ir tawo ßunys tą laks.
25. Regima yra, Diewe, kaip tu ateini, kaip tu, mans Diewe ir karálau, pasiródai ßwentinyczoj.
26. Pirma eit giedojantieji, potam żaidżantieji tarp mergû bubnijanczûjû.
27. Láupsinkit Poną Diewą surinkimůse, jús iß wersmês Izrael!
28. Cze Benjamins jaunáusasis, bet tarp jû karaláująs, cze kunigaikßczei Judo su sawo pulkais, kunigaikßczei Sebulon, kunigaikßczei Naptali.
29. Tawo Diewas tawo karalystę attiese, tą tu mums, Diewe, stiprink! nēsa tai tawo dárbas.
30. Dēl tawo bażnyczôs Jeruzalēje karálei taw atneß dowanas.
31. Bark żwēri nendrynēje, pulką jauczû tarp jû werßiû, kurie sumina pinigû dēley. Ji

iszwajoj żmones mielay karáujanczůsus.
32. Kunigaikszczei isz Egypto ateis, Murinû żéme isztiės sawo rankas Diewopi.
33. Jus karalystės ant żėmės, giedokite Diewui, laupsinkit Wieszpati, Sėla,
34. Tą, kursai wisur dangų waldo isz pradżôs! sztay, jis sawám perkúnui pridůs máci.
35. Důkite Diewui máci! jo szlowė yra Jzraėlij, ir jo macis debesise.
36. Diewas stebuklingas yra sawo szwentinyczoje; jis yra Diewas Jzraėlio, jis důs żmonėms maci ir syla. Paszlowints buk Diewe!

69. Psalmas.

Messiosżaus malda sawo kentėjime.

1. Psalmas Dowido, ant szeszių strúnû pirmgiedotins.
2. Diewe, gélbėk manę! nėsa wandů man prieiti iki duszios.
3. Asz nugrimstu gilumė purwyno, kur niera důgno; asz esmi gilumė wandens, ir srowė manę nor paskandinti.
4. Asz pailsáu be szaukdams, mano káklas użkimo; jau ne be regiu, kad taip ilgay turu láukti sawo Diewo.
5. Kurie manęs be priežastiės n'apkencz, tû yra daugiaus, ney plaukû ant mano galwôs. Kurie man newertay neprieteleis yra ir manę prapuldo, didey gal; asz turu użmokėti, ką ne wogiau.
6. Diewe, tu żinai mano paikystę, ir mano kaltybes niera taw użslėptos.
7. Ne důk gėdôs gauti isz manęs, kurie tawęs láukia, Wieszpatie Diewe Zebaot! Ne důk gėdoj búti isz manęs, kurie tawę jėszko, Diewe Jzrael!
8. Nėsa tawęs dėl kenczu gėdą, mano wéidas pilnas yra apgėdinimo.
9. Asz swétims pastojau sawo broliams, ir nepażystams sawo motinôs waikams.
10. Nės asz be maż smertiês ne gawau isz didżio pápykio dėl tawo namû; ir gėda tawę gėdinanczûjû użpůl manę.
11. Jr asz werkiu ir pástnikauju karczey, ir iszjůkiams esmi.
12. Asz apsiwilkaus żakù, bet jie isz to jůkiasi.
13. Kurie sėd wartůse, pluszkioj apie manę.
14. Bet asz szaukiu tawęsp, Wieszpatie, malonės czėse; Diewe, per didęję sawo malonę iszklausyk manę wiernu sawo iszgelbėjimu!
15. Jszgélbėk manę isz purwo, kad ne nugrimsczau, kad iszgélbėtas buczau nů n'apkenczan-

czûjû manę ir iß gilojo wándenio!
16. Kad patwánas manę ne nuskandintu, ir gilybe ne prarytu, ir skylē dûbês ant manęs ne susidarytu.
17. Ißklausyk manę, Pone Diewe, nēs tawo malone yr pilna palinkſminójimo; grężkis manęspi pagal didi sawo susimilimą!
18. Ir ne slēpk sawo wéidą nů sawo tarno, nes nusiſmútijau; umay ißklausyk manę!
19. Artinkis mano dußiôspi ir ißwadůk ję, ißgélbēk mane dēl mano nepriételiû!
20. Tu żinai mano apgēdinimą, gēdą ir apjůką; mano prießininkai wisi yra po tawo akiû.
21. Gēda man lauż mano ßirdi ir slogina manę; aß láukiu, bau kas gailētus, ale cze niera ney wieno, ir palinkſmintojû, o ney wieno ne randu.
22. Ir jie důst man tulżi wálgit ir uksosą gérti didime mano troßkumė.
23. Jû stálas turētu buti jiems wirwė ant użmokējimo ir spásto.
24. Jû ákys turētu aptémti, kad ne regētu; ir jû strēnos wisados te súboj.
25. Ißliek sawo nemalonę ant jû, ir tawo baisingas kérßtas sugáutu jůs!
26. Jû gywénimai turētu pústi pastoti; ir ney wieno ne butu, kursai jû ßētrosa gywéntu.
27. Nēsa jie pérsekinēj, kuri tu ißtikai, ir girasi, kad tu sawůsus skaudzey ißtinkl.
28. Důk jiems iß wienôs kaltybês pulti i kitą, kad ne ateitu teisybêsp.
29. Ißgesyk jůs iß knygû gywûjû, kad su teiseiseis ne butu priraßyti.
30. Bet aß esmi pawárgęs ir ne galu, Diewe, tawo pagálba te apsaugoj manę!
31. Aß Diewo wárdą láupsiſu su giesme, ir ji dibey gárbiſu su dēkawojimu.
32. Tai Ponui Diewui geraus itiks, ne kaip jautys turis ragus ir nagus.
33. Pawárgulei tai rég ir dżaugiasi, ir kurie Diewą jēßko, tû ßirdis bus gywa.
34. Nēs Diewas klauso pawárgusûjû ir ne paniekin sawo apkáltůsus.
35. Láupsink ji, dangus, żéme ir juros, ir wislab, kas jůse krùta!
36. Nēsa Diews gélbēs Zioną ir miestus Judo budawos, kad tenay gywéntu, ir jie tus saw i dalyką butinay turētu.
37. Ir sēkla jo tarnû jůs i dalykus gaus, ir kurie jo wárdą myl, pasiliks jůse.

70. Psalmas.

Dowido malda děl pagálbôs prieß neprietelius.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant paminklo.

2. Skubinkis, Diewe, manę pagélběk, Wießpatie, man paděti.

3. Turětu gědětis ir apgědinti buti, kurie mano dußiôs tykoj. Turětu atgalon gryßti ir apgědinti buti, kurie man pikt wélij,

4. Kad wěl apgědinti butu, kurie ant manęs ßaukia: „cze, cze!"

5. Turětu dzaugtis ir pasilinksmint tawimi, kurie tawęs klausiněj; ir kurie myl tawo ißgánimą, wisados sakytu: „didey buk pagárbints, Pone Diewe!"

6. Bet aß esmi bědnas ir pawárgęs, Diewe, skubinkis manęspi! něsa tu esi mano pagálbininks ir ißgélbětojis, mans Diewe, ne trùk!

71. Psalmas.

Malda děl ißgélbějimo.

1. Pone Diewe, aß tawim nusitikiu, niekaday ne důk manę gědoje buti!

2. Ißgélběk manę per sawo teisybę ir ißwadůk manę, prilenk sawo ausis manęspi ir gélběk manę!

3. Buk man stipri ůla, kuriôsp wisada galěczau tekěti, kursai man żadějei gélbět! něsa tu esi mano ůla ir mano pilis.

4. Mans Diewe, gélběk manę iß rankôs Diewo-nesibijanczojo, iß rankôs netéisojo ir smarkininko!

5. Něs tu esi mano nusitikějimas, Wießpatie Pone Diewe, mano nusitikějimas iß mano jaunystês.

6. Tawim nusitikějau nůg augywês żywáto, tu manę ißtraukei iß żywáto mano mótinôs; iß tawęs aß wisaday girůs.

7. Aß daugiems esmi kaip stebuklù, ale tu esi man stiprù nusitikějimu.

8. Důk mano burną tawo garbês ir tawo laupsês kas dien pilną buti!

9. Ne patrémk manę mano senystěj, ne prastok manę, kad pasilpsu!

10. Něs mano neprietelei kálba prieß manę, ir kurie mano dußiôs tykoj, susirodij tarp sawęs,

11. Sakydami: „Diews ji prastójo; wykit ir sugáukit ji! něsa cze niera ißgélbětojo."

12. Diewe, ne buk toli nů manęs; mans Diewe, skubinkis manę gélbět!

13. Turětu gědětis ir prapulti, kurie stow prieß mano dußią;

gēda ir apgēdinimu turētu tie appilti buti, kurie mano nepalàimôs jēßko.

14. Bet aß wisados láuksu, ir wisados tawo garbę praplátisu.

15. Mano burna apsakys tawo teisybę, kas dien tawo ißgánimą, kurus aß wisus ne paskaitáu.

16. Aß wáikßczoju mácije Wießpatiês Pono Diewo, aß tawo teisybę tiktay gárbinu.

17. Diewe, tu manę iß jaunystês mokinai, todēl apsakáu towo stebuklus.

18. Taipojau ne prastok manę, Diewe, senystēje, kad prażilsu, pakoley tawo pèti apsakysu waikû-waikams, ir tawo máci wisiems, kurie dar użgims.

19. Diewe, tawo teisybe aukßta yra, tu didżus dáiktus darai; Diewe, kas taw lygus?

20. Nēsa tu man dûdi jausti daug ir didżus wargus, ir manę wēl atgaiwini ir sugrążini manę iß gilùmo żémês.

21. Tu manę labay ißkeli ir manę wēl palinksmini.

22. Taygi aß taw ir dēkawoju psaltero żáislais uż tawo wiernystę, mans Diewe; aß tawę laupsinu ant arpôs, tu Szwentasis Izraēlije.

23. Mano lupos ir mano dußia, kurias tu ißgélbējei, linksminas ir laupsin tawę.

24. Ir mano lieżuwis kas dien dumoj apie tawo teisybę, nēs gēdētis tur ir apgēdinti buti, kurie jēßko mano nepalàimôs.

72. Psalmas.

Praraſáwimas apie Kristų ir jo karalystę.

1. Salomono.

Diewe, dûk sawo súdą karálui, ir sawo teisybę karálaus súnui,

2. Kad jis tawo żmones wéstu prie teisybês, ir tawo siratas gélbētu!

3. Dûk, kad kalnai pakáju néßtu tarp żmonu, ir kalnélei teisybę.

4. Jisai pawargusûsus żmones súdè ißlaikys, ir siratas gélbēs, ir blùżnijanczûsus sudaużys.

5. Tu busi bijojams, kol saule ir mēnû tekēs, i eilû eilę waikû.

6. Jis nużengs kaip lytus ant lauko, kaip ßlakai, kurie żémę paßlápin.

7. Jo czēsûse żydēs teisusis, ir didis pakájus, pakoley mēnû ne be bus.

8. Jis karaláus nû wienû jurû iki kitû ir nû wandens iki swieto galo.

9. Jam klónosis, kurie púsczoj yra, ir jo neprietelei laiżys dulkes.

10. Karálei prie jurû ir '

atneß dowanû, karálei iß karalystês Arabijôs ir Sebôs atgabęs dowanû.

11. Wisi karálei jo melsis, wisi pagonai jam ßlúżis.

12. Nēsa jis pawárgusiji ßaukianti ißgélbēs, ir sirátą ißgélbētojo ne turinti.

13. Jis bus malonus pawárgusiems ir ubagams, ir dußias sirátû gélbēs.

14. Jis jû dußias iß wylaus ir piktenybês ißgélbēs, ir jû kraujas brangey bus laikomas po jo akiû.

15. Jis ißliks gywas, ir jam bus dů́tas auksas iß bagatôsês Arabijôs; ir wisaday żmones melsis po jo akiû, kas dien ji pagirs.

16. Ant żémês, aukßtay ant kalnû, jawai tánkus bus; jû waisus drebēs, kaip Libanons, ir żalů́s miestů́se, kaip żolē ant żémês.

17. Jo wárdas ißliks amżinay; pakol saule patèks, jo wárdas bus waikû-waikams sakytas, ir jie bus per tą żegnoti; wisi pagonai ji garbis.

18. Pagirtas t'esie Diewas Wießpats, Izraēlio Diewas, kursai wiens stebuklus dáro!

19 Ir pagirtas t'esie jo paßlowintasis wárdas amżinay; ir wisos żémes t'esie pilnos jo garbês! Amen, Amen.

20. Galas Maldû Dowido, Sunaus Izai.

73. Psalmas.

Palinksminojimas ir graudénimas prieß pasipiktinimą dēl paláimôs Diewo-nesibijanczû́sû.

1. Psalmas Assápo.

Izrael taczaus tur Diewą palinksminojimu, kursai tikt czystôs ßirdiês yra.

2. Bet aß be mażne klupinējau sawo kójomis, mano żingsnei be mażne paslydo.

3. Nēs aß papykau ant gyrpelniû, regēdams, kad Diewonesibijantiems taip geray sékasi.

4. Nēs jie niera smertiês báimēje, bet stow drútay, kaip paloczus.

5. Jie ne yra nepalàimoje, kaip kiti żmones, neygi wárginami, kaip kiti żmones.

6. Todēl jû tyczáwimas brangus daikts tur buti, ir jû piktenybe géras dárbas tur buti wadintas.

7. Jie pasipucz kaip rēbus pilwas; jie dáro, ką tiktay dumoja.

8. Jie wislab paniekin ir piktay apie tai kálba, ir kálba bey blúżnija puikey.

9. Ką jie kálba, tai iß dangaus tur kalbēta buti; ką jie sako, tai tur tikti ant żémês.

10. Todēl pritar jiems jû żmones ir pulkais pas jůs bēga, kaip wandů,
11. Sakydami: „bēs Diewas anû rúpintus? bēs Aukszczàusasis jû atbotu?“
12. Sztay, tokie yra Diewonesibijantieji, tie tur gérą paláimą ant swieto ir pralobsta.
13. Argi tai bus nopróſnay, kad mano szirdis nebártinay elgiasi, ir kad asz sawo rankas nekaltybēje mazgoju?
14. Ir kas dien wárginams esmi, ir mano korawóne kas rytą gatawa?
15. Be maż ir asz taip buczau sákęs, kaip jie; ale sztay, tůmi buczau prasúdiję̄s wisus tawo waikus, kurie be butu buwę.
16. Asz dumojau apie tai, kad pérmanyczau; bet tai man per sunku buwo,
17. Iki iējau i Diewo szwentinyczą ir pasidabojau jû gálo.
18. Bet tu jůs pastatai ant slidumo ir parmeti jůs żemyn.
19. Kaip umay jie niekù pawirsta! jie suteszka gálą gáudami su iszgąsczu!
20. Kaip sápnas, kam pabùdus, taip tu, Diewe, jû ábrozą mieste darai papeiktą.
21. Bet skaudu man szirdije ir gél man inkstůse mano,
22. Kad asz paikù turu buti ir nieko ne iszmanyti, ir turu buti po tawo akiû kaip galwijas.
23. Bet taczau wisados tawęspi laikàusi, nēs tu laikai manę prie mano deszinês.
24. Tu wedi manę pagal sawo rodą ir galáusey su garbe manę priimi.
25. Kad asz tawę tiktay turu, tay asz n'atboju ney dangaus, ney żémês.
26. Kaczeig mano kuns ir duszia apálpsta, tay tu, Diewe, taczaus wisados esi mano szirdiês palinksminojimas ir mano dalis.
27. Nēs sztay, kurie nů tawęs atpůla, prapuls; tu iszpústiji wisus, kurie priesz tawę kekszáuja.
28. Ale tai yra mano dzaugsmas, kad asz laikausi Diewopi ir sawo nusitikējimą statau ant Wieszpatiês Pono Diewo, kad wisus tawo dárbus apsakyczau.

74. Psalmas.

Malda dēl bażnyczôs iszlaikimo.

1. Pamokinimas Assápo.
Diewe, kam tu mus taip isz wiso patremi? ir kam tokiu kersztu papykai ant awjû sawo ganyklôs?
2. Atsimink sawo surinkimo, kuri tu isz senû dienû nusipelnei, ir saw i dali iszwálnijei; (atsi-

mink) kálno Zion, ant kurio gywenì!

3. Mink ant jû kójomis ir prastumk jůs žemyn; neprietelus wiską pagadino szwentinyczoje.

4. Tawo prieszininkai rēk tawo namůse ir įstáto tenay sawo balwonus.

5. Kirwis yra régims blizgąs isz auksztoj, kaip kada giroje kertama yra.

6. Jie sukapoj wisas jo molawones kirwjeis ir sklutomis.

7. Jie sudégin tawo szwentinyczą, jie wisaip atszwencza namus tawo wardo.

8. Jie sako sawo szirdije: „plēszkime jůs!“ jie sudégina wisus Diewo namus žémēje.

9. Sawo ženklû ne be régim, ir ney wiens prárakas ne be sako mums daugiaus, ir ney wiens mokitojis ne be mokina mus daugiaus.

10. Ak Diewe, koley prieszininkas gēdis, ir neprietelius tawo wárdą taip labay blùžnis?

11. Kam sawo ranką attrauki, ir sawo dészinę taip wisay sawo prieglobstije laikai?

12. Bet Diewas yra mano karálus isz senû dienû, isz kurio wisa pagálba, kuri ant žémês nusidůst.

13. Tu suardai júres per sawo máci, ir sulauži smákû gàlwas wandenije.

14. Tu sukuli gàlwas bangžuwjû ir důdi jas penukszlu žmonēms púsczoje.

15. Tu důdi tekēti szaltinus ir upes, tu důdi iszdžúti dides srowès.

16. Diena ir naktis yr tawo; tu darai, kad taip saule, kaip ir žwaigždes tikrù sawo kelù téka.

17. Tu kožnai žémei statai jôs rubežus, wásarą ir žiemą tu darai.

18. Taygi atsimink to, kad nepritelus Diewą gēdina, ir durni žmones blùžnij tawo wárdą.

19. Ne důk duszią sawo kurklélio zwērui, ir ne užmirszk taip labay sawo bēdnûjû žmonélû!

20. Atsimink derējimo! nēs žéme wisur baisey yra iszpústita, ir trobos yra iszardytos.

21. Ne důk bēdnąji su gēda atstoti! nēsa pawárgulei ir sirátos gárbin tawo wárdą.

22. Kélkis, Diewe, ir užstok sawo prową; atsimink gēdôs, kuri taw kas dien nusidůst nů paikûjû!

23. Ne užmirszk szaukimo sawo neprieteliû! sautumas tawo prieszininkû eiti jů ilgyn, jů didyn.

75. Psalmas.

Laupse Diewo stebuklû; graudénimas be (Diewo-) báimês ne pasielgtis.

1. Psalmas ir giesmē Assápo ant balso: „Ne prapuldik!" pirmgiedotins.

2. Mes dēkawojam taw, Diewe, mes dēkawojam taw ir apsákom tawo stebuklus, kad tawo wárdas taip arti yra.

3. „Nēsa sawo czēsu aß teisey súdisu.

4. Zéme dréba, ir wisi, kurie ant jôs gywéna; bet aß stiprey laikau jôs stulpus." Sēla.

5. Aß tariau gyrpelniams: nesigirkit taipo! ir Diewo-nesibijantiems: ne nusitikēkit ant sawo maciês!

6. Ne nusitikēkit taip labay ant sawo maciês, ne kalbēkit tokiu nůpertumù,

7. Ne ēsant bēdôs ney nů użtekējimo, ney nů nusileidimo, ney iß kalnû púsczoje.

8. Nēsa Diewas yra súdza, kursai ßi pażémin ir aną ißkel.

9. Nēsa Ponas Diewas tur kupką rankoje, pripilta drútu wynu, ir pila iß to; bet piktieji wisi tur gérti ir mēles ißbaigti.

10. Bet aß apsakysu amżinay, ir laupsisu Diewą Jokubo.

11. „Ir wisą máci Diewo-nesibijanczûjû sulaużisu, kad mácis teisojo ißkélta butu."

76. Psalmas.

Diewas sawo surinkimo apgynimas.

1. Psalm-giesmē Assápo, ant strúnû pirmgiedotina.

2. Diewas Judoj pażystams yra, Izraēlije jo wárdas yra paßlowintas.

3. Salēmej yra so ßētra, ir jo namai Zione.

4. Czejau jisai sulaużo strēlas kilpinio, skydą, kárdą ir kárą. Sēla.

5. Tu ßlowingésnis ir stiprésnis esi, neng razbajû kalnai.

6. Puikieji tur buti applēßiti ir użmigti, ir wisi karżygei tur rankas paléist;

7. Iß tawo barimo, Diewe Jokubo, użmiegt taip żirgas, kaip ir weżimas.

8. Tu esi ißgąstingas; kas gal po tawo akiû ißsilaikyt, kad tu pyksti?

9. Kad důdi girdēti súdą iß dangaus, tay nusigąsta żéme ir nutyla,

10. Kad Diewas pasikel súdit, kad gélbētu wisiems pawárgusiems ant żémês. Sēla.

11. Kad żmones prieß tawę saucza, tay tu garbę nusipelnai; ir kad jie dar daugiaus saucza, tay ir cze esi gátawas.

12. Żadēkit ir atteskēkit Wießpaczui sawo Diewui, jús wisi, kurie aplink ji este, neßkite dowanas Ißgąstingamjam,

13. Kursai kunigaikszczams atim drąsumą ir iszgąstingas yra tarp karálû ant żemês.

77. Psalmas.

Gerûjû bêda ir palinksminojimas.

1. Psalmas Assápo, Jēdutuno pirmgiedotins.
2. Aſz ſzaukiu Diewop ſawo balſu; Diewop aſz ſzaukiu, ir jis iszklauſo manę.
3. Czēſe ſawo bēdôs aſz jēszkau Poną Diewą, mano ranka naktij yra isztieſta ir neſiláuja; nēſa mano duszia ne priima palinkſminójimo.
4. Kad ſmútnas eſmi, tay atſimenu Diewo; kad mano ſzirdis tużboſa yra, tay kalbu. Sēla.
5. Tu laikai mano akis, kad budētu; aſz taip apalpau, kad ir kalbēt negalu.
6. Aſz atſimenu ſenûjû gadynû, pirmûjû métû.
7. Naktimis atſimenu ſawo ſtrúnżaiſlû, ir kalbu ſu ſawo ſzirdze, mano dwáſe tur tardyti.
8. Argi Pons Diews amżinay patrems ir ney jokiôs malonês daugiaus ne iszrodis?
9. Argi jo malone wiſaip gálą gáwo? ir pażadējimas lowēſi?
10. Argi Diews użmirszo manus buti, ir ſawo mielaſzirdingyſtę iſz kérszto użrakino? Sēla.
11. Bet taczau tariau: aſz tai turu késti; deszine ranka Aukszczáuſojo tai wiſlab gal kitaip daryti.
12. Todēl atſimenu darbû Pono Diewo; beje, atſimenu tawo pirmûjû ſtebuklû.
13. Ir kalbu apie wiſus tawo dárbus; ir ſakau apie tawo iſtátimus.
14. Diewe, tawo kélas yra ſzwentas; kamė toks ſylingas Diews, kaip tu, Diewe, eſi?
15. Tu eſi taſai Diews, kurs ſtebuklus dáro; tu ſawo ſylą parodei tarp żmonû.
16. Tu ſawo żmones atpirkai macney, waikus Jokubo ir Józēpo. Sēla.
17. Wándenis regējo tawę, Diewe, wándenis regējo tawę ir priſibijójo, ir gilybes ſautējo.
18. Drumſtus débeſys liejo wandens, débeſys growe ir żaibáwo.
19. Perkúnas growe danguje, tawo żaibai twyſkējo ant żémês; żéme paſijúdino ir drebējo iſz to.
20. Tawo kélas buwo juroſa, ir tawo tákas didżúſe wándeniſa; ir taczaus tawo pēdos ne buwo pażyſtamos.
21. Tu wedei ſawo żmones,

kaip awjû pulkų, per Moižēšų ir Aaronų.

78. Psalmas.

Pásakojimas Diewo gerybjû ir korawónû, jo žmonēms paródítu.

1. Pamokinimas Assápo.
Klausykite, mano žmones, mano prisákimų; prilenkite sawo ausis žodžump mano burnôs!
2. Aß atwérsu sawo burnų, kalbēti pamókslo žodžus, ir pasakysu senus nusidawimus,
3. Kurus girdējom ir žinom, ir musû tēwai mums pásakojo,
4. Idant tû ne slēptumbim jû waikams, kurie paskuy bus, ir apsakytumbim garbę Pono Diewo, ir jo máci bey stebuklus, kurus jis padáre.
5. Jis istate lùdimų Jokubo waikams, ir dawe žokanų Izraēlije, kuri prisáke musû tēwams, kad tų mokintu sawo waikus,
6. Idant waikû-waikai mokintus, ir waikai, kurie dar tur užgimti, kad užáugę taipojau sawo waikams apsakytu;
7. Idant jie Diewui nusitikētu, ir ne užmirßtu Diewo darbû, ir jo prisákimû klausytu.
8. Ir ne butu, kaip jû tēwai, prie Diewo ne pasilaikanti ir ne klausanti giminē, kuriôs ßirdis nė buwo stipri, ir jôs dwáse Diewui wiernay ne itikējo;
9. Kaip waikai Epraim, kurie ßarwûti kilpini neßodami atpûle czēse kowôs.
10. Jie ne laike Diewo derējimų ir ne norējo jo prisákimû klausyt,
11. Ir užmirßo jo darbû ir jo stebuklû, kurus jis jiems buwo ißrodęs.
12. Po akiû jû tēwû jisai padáre stebuklus Egypto žémēje ant lauko Zoan.
13. Jis pérdalijo júres, dûdams jûs péreiti, ir taise wándeni kaip múrų.
14. Jis dienoje jûs wéde debesimi, ir nakcze žibancze ugnimi.
15. Jis pérplēße ûlas púsczoje ir girde jûs wandenimi apsczey,
16. Ir dawe upelès iß ûlû tekēti, kad nutekētu, kaip wandens srowes.
17. Taczau jie dar wēl susigrießijo prieß ji ir ipykino Aukßczáusaji púsczoje,
18. Ir pagunde Diewų sawo ßirdise, penukßlų praßydami sawo dußiai,
19. Ir kalbējo prieß Diewų sakydami: bēs galētu Diews stálų taisyt púsczoje?
20. Sztay, jis tiesà ûlų ißtiko, kad wandû tekējo, ir upes patwino; bet kaip gal jis dûnôs dûti ir sawo žmonēms miesôs padēti?

21. Bet kaip Ponas Diewas
tai girdējo, didey supyko; ir
ugnis užsidege Jokube, ir kérß-
tas ant Izraēlio,
22. Kad jie ne pasitikējo Die-
wù, neygi lauke jo pagálbôs.
23. Ir jis prisáke debesims
aukßtay, ir atwēre wartus dan-
gaus,
24. Ir dawe Manną ant jû
nulyti, kad wálgitu, ir dawe
jiems dangaus důną.
25. Jie wálge angēlû důną;
jis atsunte jiems wálgimo aps-
czey.
26. Jis dawe pústi rytû wēją
po dangum, ir pakēle per sawo
mácį wēją iß pētû,
27. Ir dawe ant jû miesôs
nulyti, kaip dulkes, ir paukß-
czus, kaip ziezdras jurû,
28. Ir dawe tus nupulti tarp
jû wisur, kur jie gywéndawo.
29. Tay jie wálge ir per mie-
rą priwálge; jis dawe jiems
ißpildit sawo užsigeidimą.
30. Bet kaip jie buwo ißpildę
sawo užsigeidimą ir dar buwo
bewálgą,
31. Tay atējo ant jû nársas
Diewo ir nužawino wyráusů-
sus tarp jû, ir nužawino ge-
ráusůsus Izraēlije.
32. Bet be to wiso jie dau-
giaus susigrießijo, ne tikēdami
jo stebuklams.
33. Todēl dawe jůs numirti,
kad jie nieko ne gáwo, ir turējo,
kol gywi, wárginami buti.
34. Kad jůs nužawindawo,
tay jēßkójo jį ir prisiwerte
ankſti Diewopi,
35. Ir atsimine, kad Diewas
yra jû ůla, ir Diewas Aukß-
czáusasis jû Ißgélbētojis esti.
36. Ir klastáwo jam sawo
burna ir meláwo sawo lie-
žuwju;
37. Bet jû ßirdis ne laikēsi
twirtay prie jo ir ne pilnawójo
wiernay jo derējimą.
38. Bet jis buwo mielaßir-
dingas ir atléido griekus, ney
ißgaißino jůs; ir tankey nugrę-
že sawo nársą ir ne ißléido
wisą sawo kérßtą.
39. Nēsa jis atsimine, kad jie
kunas ēsą, wējas, kursai nueit
ir ne sugryßta.
40. Jie tankey jį ikérßino pús-
czoje ir didey įpykino jį pusty-
nēje.
41. Jie Diewą wisados iß
naujo gunde ir pamokino
Szwentąjį Izraēlije.
42. Jie ne atsimine jo rankôs
tą dieną, kurę jis jůs ißgélbējo
nů neprieteliû;
43. Kaip ir jis sawo ženklus
buwo padáręs Egypto žemēje,
ir sawo stebuklus žemēje Zoan;
44. Kaip jis jû wándenį wer-
te į kraują, kad jie ne galējo
gért iß sawo upjû;

45. Kaip jiems kirmeles atsiunte, kurios jůs ẽde, ir repẽczkas, kurios jůs gadino;
46. Ir dawe jû waisų patrankoms ir jû sẽklą żogams;
47. Kaip jû wynmedżus muße ledais ir jû morû medżus krußomis;
48. Kaip jû bandą muße ledais ir jû kaimenę żaibais;
49. Kaip tarp jû siunte piktû angẽlû sawo didżame narse ir dawe jůs siautẽti, kérßiti ir pikt daryti;
50. Kaip labjaus użléido ant jû sawo kérßtą, ir jû dußią iß smertiês n'ißgélbẽjo, ir dawe jû bandai marù ißgaißti;
51. Kaip numuße wisą pirmgimi Egyptû żéméje, pirmůsius kudikius ßẽtrosa Amo;
52. Ir dawe sawo żmones ißeiti kaip awis, ir wéde jůs kaip pulką púsczoje;
53. Ir wéde jůs pakájuje, kad ne prisibijotus; bet jû neprietelei nuskendo jurosa.
54. Ir atwede jůs i sawo ßwentůsius rubeżus, ßiop kalnop, kuri jo deßine nupélne.
55. Ir prawáre pirm jû żmones ir dáwe jiems ißdalyti tẽwißkę, ir dáwe anû gywénimůse gywénti gimines Izraẽlio.
56. Bet jie gunde ir ipykino Diewą, Aukßczáusaji ir ne laike jo ludimus,
57. Ir atpůle ir paniekino wislab, kaip jû tẽwai, ir ne laike, kaip atsiléidęs kilpinys,
58. Ir ipykino ji sawo aukßtybẽmis ir ipykino ji sawo balwonais.
59. Ir kaip tai Diewas girdẽjo, tay jis ikirßo ir atmete Izraẽli didey,
60. Kad jis sawo gywénimą Siloj prastójo, ßẽtras, kur tarp żmonû buwo gywénąs;
61. Ir padawe jû máci apkalimui, ir jû grażumą i rankas neprietelaus;
62. Ir padawe sawo żmones kárdui, ir didey supyko ant sawo tẽwißkês.
63. Jû jaunumą suẽde ugnis, ir jû mergos turẽjo pasilikt netekẽjusios.
64. Jû klebonai kárdu prapůle; ir ne buwo naßliû, kurios galẽtu raudóti.
65. Ir Ponas Diewas pabùdo kaip miegąsis, kaip stiprus krykßtauja nů wyno pareidams;
66. Ir ißtiko sawo neprietelius iß użpakalio ir padáre jiems ámżiną gẽdą.
67. Jis paniekino ßẽtras Jożẽpo, ir ne aprinko giminę Epraim;
68. Bet ißrinko giminę Judo, kalną Zion, kuri jis mylẽdawo.
69. Ir budawójo sawo ßwe

tinyczą aukßtay, kaip źémę, kuri amźinay turētu stiprey laikytis.

70. Ir aprinko sawo tárną Dowidą, ir atēme jį nů awjû gardo;

71. Nů źindanczû awjû atēme jį, kad jo źmones, Jokubą, ganytu, ir jo tēwißkę Izrael.

72. Irgi jis gánę jůs tikrà wiernybè, ir walde jůs wisókia ißmincze.

79. Psalmas.

Malda prieß neprietelius teisybês.

1. Psalmas Assápo.

Pone Diewe, pagonai įpůle į tawo tēwißkę, tie neczystą dáre tawo ßwentąję baźnyczą, ir iß Jeruzalês akmenû kruwas padáre.

2. Jie lawonus tawo tarnû paukßczams po dangum dawe suēsti, ir miesą tawo ßwentûjû źwērims źémēje.

3. Jie kraują praliejo aplink Jeruzalę kaip wándenį, ir ne buwo ney wiens, kurs pakàstu.

4. Mes pastójom gēda sawo susēdams, apjůku ir paniekinimu tiems, kurie aplink mus yra.

5. Pone Diewe, koley tu nori taip didey pykti, ir sawo didį pápykį kaip ugnį důsi dégti?

6. Ißliek didįjį sawo kérßtą ant pagonû, kurie tawę ne paźysta, ir ant karalysczû, kurios two wardo nesimeldź!

7. Nēsa jie suēde Jokubą, ir jo namus ißpústijo.

8. Ne atsimink pirmûjû musû griekû, susimilk ant musû umay! nēsa jau reti pastójom.

9. Gélbēk tu mus, Diewe, musû gélbētojau, dēl garbês sawo wardo; ißgélbēk mus ir atléisk mums musû griekus dēl sawo wardo!

10. Kodēl důdi pagonams sakyti: „kamè dabar jû Diewas?“ důk źinomą but tarp pagonû po musû akiû atkérßijimą pralietojo kraujo tawo tarnû!

11. Důk iki tawęs ißkakti dusáujimus apkàltûjû; pagal didįjį sawo pétį ißlaikyk waikus smertiês,

12. Ir atadůk musû susēdams septyneropay į jû antį jû gēdą, kurè jie tawę, Pone Diewe, apgēdino!

13. Bet mes, tawo źmones ir áwys tawo ganyklôs, dēkawojam taw amźinay ir apsákom tawo garbę wisaday.

80. Psalmas.

Malda uź ißláikimą dwásißkôsês wynyczôs.

1. Psalmas Assápo, ant psalterio ßeßiû strúnû pirmgiedotins.

2. Tu ganytojau Izraēlio, klausyk, kursai Jozēpą ganai,

kaip awis; pasiródik, kursai sėdi ant Kerubynû!

3. Pabùdik sawo máci, kursai tu pirm Epraim, Benjamin ir Manasse esi, ir ateik mums ant pagálbôs!

4. Diewe, palinksmink mus, ir apszwiesk mus sawo wéidu, tay tarpsime.

5. Wieszpatie Diewe Zebaot, koley tu kérszisi ant maldôs sawo żmonû?

6. Tu peni jûs ászarû důna, ir girdai jûs didè kupka ászaromis pripilta.

7. Tu pastatai mus musû susėdams ant waido, ir musû neprietelei jůkiasi musû.

8. Diewe Zebaot, linksmink mus, důk szwiesti sawo wéidą, tay tarpsime.

9. Tu atgabenai wynmedį isz Egypto, ir prawarei pagonus, ir tą czėpijei.

10. Tu pirm jo kélą pramynei, ir dawei jį įsiszaknit, kad jis żémę papildo.

11. Kalnai apdengti yra jo pawėsu, ir jo szakélėmis Diewo cėdrai.

12. Tu jo áugmenį iszplátinai iki júrû ir jo szakàs iki wandenû.

13. Kamgi tu jo tworą iszardei, kad jį sudrásko, kas tiktay praeit?

14. Medinos kiaules jį iszknisó, ir żwerys jį sugadino.

15. Diewe Zebaot, gręszkisi taczaus, weizdėk isz dangaus ir żwalgyk, ir atlankyk szį wynmedį;

16. Ir kawok tą, kurį tu saw stiprey iszsirinkai!

17. Paweizdėk ir bark, kad déginimas ir dráskimas làutus!

18. Tawo ranka te apsaugoj żmones tawo deszinês ir żmones, kurus tu saw stiprey iszsirinkai!

19. Tay ne atstósim nů tawęs, důk mus gywus iszlikti, tay tawo wárdą melsime.

20. Wieszpatie Diewe Zebaot, linksmink mus, důk szwiesti sawo wéidą, tay tarpsime.

81. Psalmas.

Graudénimas, kokiu budu szwentos dienos tur buti szwenczamos.

1. Ant Gititôs pirmgiedotins Assápo.

2. Linksmay giedokite Diewui, kurs musû stiprybe yra, kryksztaukite Diewui Jokubo!

3. Imkite psálmus ir důkite szen búbnus, linksmas arpas su psaltėreis!

4. Trúbikite naujame mėnesije trúbomis ant musû szwentês lápbudzû!

5. Nėsa toktay yra budas Izraėlije, ir prowa Diewo Jokubo.

6. Toktai jis ant lùdimo įstát

tarp Jozēpo, jiems iszeinant isz Egypto zémês ir swétimą liezuwi girdējus,

7. Kaip asz jû péti nů nasztôs buwau iszwálnijęs, ir jû rankos atliko nů pûdû.

8. Kaip tu manęspi szaukei bēdoje, asz iszgélbējau tawę; ir iszklausiau tawę, kaip wētra tawę uzpûle; ir mēginau tawę pas waidwandeni. Sēla.

9. Klausykit, mano zmones, asz tarp jusû lùdisu; Izrael, tu manęs klausyk,

10. Kad ne butu tarp jusû kito Diewo, ir tu swétimą Diewą ne melstumbei!

11. Asz esmi Wieszpats tawo Diewas, kursai tawę isz Egypto zémês iszwede; atwérk sawo burną didey, důk man ję pilditi!

12. Bet mano zmones ne klauso mano balso, ir Izrael ne nor manęs.

13. Tay paléidau jůs pagal geidulus jû szirdiês, kad waikszczotu pagal sawo rodą.

14. Jey norētu mano zmones manęs klausyti, ir Izrael ant mano kelû wáikszczoti,

15. Tay asz jû neprietelius tůjau pazéminczau, ir sawo ranką ant jû prieszininkû gręszczau.

16. Ir kurie Poną Diewą n' nykencza, turētu priesz ji nieko ne isztesēti; bet jû czēsas turētu amzinay buti,

17. Ir asz jůs geráuseis kwieczeis penēczau ir medumi isz ůlôs pasótinczau.

82. Psalmas.

Apie wáldimą ir rēda swietiszkôsês wyrausybês.

1. Psalmas Assápo.

Diewas stow surinkimè Diewo, ir yra súdza tarp diewû.

2. Pakoley neteisey súdisite, ir Diewo-nesibijanczůsus didzáusoj garbēj laikysite? Sēla.

3. Darykite prowas pawárgusam ir sirátai; ir gélbēkit reikalingąji ir pawárgusiji prowoj!

4. Iszwadůkite prastąji ir pawárgusiji, ir isztraukite ji isz máciês Diewo-nesibijanczûjû!

5. Bet jie ne priima pamokslą, ir to ne atboj; jie wisados wáikszczoj tamsumoj; todēl tur wisi zémês gruntai pulti.

6. Asz tiesà tariau: jús este diewai, ir wisi waikai Aukszczáusojo;

7. Bet jús mirsite kaip zmones, ir kaip smarkininkas prapulsite.

8. Diewe, kélkis ir súdik zémę! nēsa tu esi Wieszpatimi ant wisû pagonû.

83. Psalmas.

Malda dėl pagálbôs prieš bažnyczôs nepriételius.

1. Psalm-giesmē Assápo.
2. Diewe, ben ne tylēk taipo ir ne buk taip tylis; Diewe, ben taipo nesislēpk!
3. Nēsa štay, tawo neprietelei siaucza, ir kurie tawę n'apkencž, attiesa sawo gàlwą.
4. Jie kytrey mislij prieš tawo žmones ir dumja prieš tawo paslēptůsus.
5. „Szenay," sáko jie „išpústikim jůs, kad jie ne butu žmones, kad wardo Jzraēlio daugiaus ne butu minēta."
6. Nēsa jie susikalbējo ir susitarę yra prieš tawę,
7. Szētros Edomitû ir Jsmaēlitû, Moabitû ir Agaritû,
8. Gebalitû, Ammonitû ir Amalekitû, Pylistēnai, ir kurie yra Tyrůj.
9. Assur taipojau su jeis eit iš wieno ir padest waikams Loto. Sēla.
10. Padaryk jiems, kaip Midianitams, kaip Sisserui, kaip Jabinui pas upę Kizon,
11. Kurie buwo išpústiti pas Endor, ir pastójo kaip purwas ant žémês.
12. Padaryk jû kunigaikšczus kaip Oreb ir kaip Seeb, wisus jû wyráusůsus kaip Sēbą ir Zalmuną,
13. Kurie sako: „mes gywéntinay gausim Diewo namus."
14. Diewe, padaryk jůs kaip wēsulą, kaip jawēnas wējo wáromases!
15. Kaip ugnis girę sudégin, ir kaip liepsna kálnus uždega,
16. Taipo jůs pérsekdinēk sawo šturmu, ir išgandik jůs sawo wētra!
17. Daryk jû wéidą gēdôs pilną, kad tawo wardo klausinētu.
18. Jie turētu gēdētis ir nusigąsti jů ilgiaus, jů daugiaus; ir gēdoje but ir prapulti.
19. Tay jie išpažys, kad tu sawo wardù wiens wadinams esi Ponas Diewas ir Aukšczáusasis po wisą swietą.

84. Psalmas.

Apie bažnyczą ir mokitojû službą.

1. Psalmas waikû Kora, ant Gititôs pirmgiedotins.
2. Kaip meilingi yra tawo namai, Diewe Zebaot!
3. Mano dušia išsiilgsta ir geidulàuja pryangiû Pono Diewo; mano kunas ir dušia dzaugiasi iš gywojo Diewo.
4. Nēsa paukštis rádo namus, ir kregždē sawo lizdą, kurioj išper waikus, butent tawo altorus, Diewe Zebaot, mans karálau ir mans Diewe.
5. Geray tiems, kurie taw-

Ziono uż wiſus gywénimus Jokubo.
3. Szlowingi daiktai tawije yra apſákomi, tu mieſte Diewo. Sēla.
4. Aß apſakydiſu Raab ir Babel, kad manę pażintu; ßtay, Pyliſtēnai ir Tyrionai ſu Murinais cze pagimdomi yra.
5. Sákoma bus Zione, kad wiſokie żmones cze pagimdomi yra, ir kad pats Aukßczáuſaſis ję budawójo.
6. Ponas Diewas důs ſawo żodi ſakyt wiſokeis lieżuwjeis, kad ir tů nekurie cze pagimdyti butu. Sēla.
7. Ir giedojantieji kaip ßokinējime wiſi tawije giedos pakárczuy.

88. Pſalmas.

Malda ſunkiame pagundime.

1. Pſalm-gieſmē waikû Kora, ant Makalato pakárczuy pirmgiedotina.
Pamokinimas Emano, Ezraito.
2. Wießpatie Diewe, mans ißganytojau, aß dieną ir nákti ßaukiu po tawo akiû.
3. Důk ißkákti mano maldą po tawo akiû, prilenk ſawo auſis prie mano ßaukſmo!
4. Nēſa mano dußia pilna yra wargû, ir mano gywaſtis yra arti péklôs.
5. Aß prilygintas eſmi tiems, kurie į péklą nużeng; aß eſmi lygus wyrui ne turinczam ney jokiôs pagálbôs.
6. Aß gulu tarp numiruſûjû praſtotas, kaip użmußtieji, kurie důbēje gul, kuriû jau daugiaus n'atſimeni, ir kurie nů tawo rankôs atſkirti yra.
7. Tu manę żemyn į důbę nuſtúmei, į tamſybę ir gilybę.
8. Tawo kérßtas ſpaudż manę, ir gramzdini manę wiſomis ſawo ſrowēmis. Sēla.
9. Mano prietelius toli nů manęs atſtatei; tu manę jiems bjaurybe padarei; aß apkáltas eſmi ir ne galu ißeiti.
10. Mano gymis pagédo dēl wargû; Pone Diewe, aß kas dien tawęſp ßaukiu, aß ſawo rankas ißplátinu tawęſp.
11. Argi tu tarp numiruſûjû daryſi ſtebuklus? arba ar numiruſieji kélſis ir taw dēkawos? Sēla.
12. Ar grábůſe paſakys tawo malonę, ir tawo wiernyſtę prapůlime?
13. Argi pażyſtami bus tawo ſtebuklai tamſybēje? arba tawo teiſybe żémēje, kur nieko ne atſimena?
14. Bet aß ßaukiu tawęſp, Pone Diewe, ir mano malda ankſti ißkanka tawęſp.
15. Kodēl patremi, Pone Die-

we, mano dušią, ir paslepi sawo wéidą nů manęs?
16. Aš esmi warginga̓s ir apalpau, kad taip patremtas esmi; aš kenczu tawo išgandinimus, kad kůne nusimenu.
17. Tawo kérštas eit per manę, tawo išgandinimas spaudž manę.
18. Jie manę aptwyst kas dien kaip wandů, ir apstoj manę iš wieno.
19. Tu darai, kad mano prietelei ir artimieji, ir mano gentys atsitólin nů manęs dėl tókio wárgo.

89. Psalmas.

Apie Messiošu ir jo karalyste.

1. Pamokinimas Etano, Ezraito.
2. Amžinay giedosu apie malonę Pono Diewo ir pranéšiu jo teisybę su sawo burna wisaday.
3. Aš sakau taipo, kad ámžina malone užtekēs, ir tu sawo teisybę wiernay išpildisi danguje:
4. „Aš derējimą dariau su sawo išrinktůju; aš Dowidui, sawo tarnui, prisēkiau:
5. Aš taw amžinay waikû sutéksu, ir tawo krásę budawosu wisaday.“ Sēla.
6. Ir dangus, Pone Diewe, šlowys tawo stebuklus, ir tawo teisybę surinkimas šwentûjû.
7. Nēs kas gal debesise Ponui Diewui lygus buti? ir prisilygint Wiešpaczui tarp waikû diewû?
8. Diews didey galis yra surinkimè šwentûjû ir stebuklingas ant wisû, kurie aplink ji yra.
9. Wiešpatie Diewe Zebaot, kas yra, kaip tu, macnus Diewas? Ir tawo teisybe yr aplink tawę.
10. Tu ponawóji ant sujûdinimo jurû, tu nutildai jû wilnis, kad jie pasikel.
11. Tu užmuši Raabą, tu išwajoji sawo neprietelius stipru sawo pétimi.
12. Dangus ir žéme tawo yra, tu nugruntawojei žémę, ir kas toje yra.
13. Szaurę ir pētus tu sutwērei; Tabor ir Ermon kryktauja tawo wardan.
14. Tu sylingą turi péti, stipri yra tawo ranka, ir aukšta yra tawo déšine.
15. Teisybe ir súdas yra pastiprinojimas tawo krásės, malone ir tiesa yr po tawo akiû.
16. Geray tiems žmonēms, kurie gál kryktauti; Pone Diewe, jie wáikšczos šwiesybēje tawo wéido.
17. Jie dēl tawo wárdo kas dien bus linksmi ir tawo teisybēje bus pašlowinti.

18. Nēs tu esi garbē jû stiprybês, ir per sawo malonę tu musû rágą paáukßtisi.

19. Nēsa Ponas Diewas yr musû skydas, ir Szwentasis Izraēlij yr musû karálus.

20. Tûczēs regējime tu kalbējei sawo ßwentiems, tarydams: „aß karżygį prikēliau, kursai gélbēs; aß paáukßtinau ißrinktąjį iß żmonû.

21. Aß radau sawo tárną Dowidą, aß jį mostijau ßwentu sawo aliejumi.

22. Mano ranka jį ißlaikys, ir mano petys jį stiprįs.

23. Neprietelei jį ne pérgalēs, ir neteisieji jį ne pamįs.

24. Bet aß jo prießininkus mußiu pirm jo, ir jį nekenczanczûsus aß múczisu.

25. Bet mano teisybe ir malone bus prie jo, ir jo rágas mano wardan bus paáukßtintas.

26. Aß jo ranką dēsu į júres, ir jo déßinę į wandenus.

27. Jis manę taipo wadįs: tu esi mano tēwas, mano Diewas ir stiprybe, kursai manę gélbt.

28. Ir aß jį padarysu pirmgimusûju, aukßczáusûju tarp karálû ant żémês.

29. Aß jam amżinay ißlaikysu sawo malonę, ir mano derējimas jam stiprey ißsilaikys.

30. Aß jam amżinay sēklos sutéksu, ir jo krásę, koley dangus patèks, ißlaikysu.

31. Ale jey jo waikai mano prisákimû ne klausys ir mano súdûse ne wàikßczos;

32. Jey jie mano įstátimus paniekis ir mano prisákimû ne laikys:

33. Tay aß jû griekus atlankysu rykßte ir jû piktenybes wargais.

34. Bet sawo malonę nû jo ne atimsu, ir sawo teisybę tikray attesēsu.

35. Aß sawo suderējimą nelaikytą ne liksu; ir kitaip ne darysu, kaip aß kalbējau.

36. Aß wieną kartą prisēkiau prie sawo ßwentybês: aß Dowidui ne melûsu;

37. Jo waikai bus amżinay, ir jo kráse po mano akiû kaip saule.

38. Kaip mēnû jis amżinay bus ißlaikytas, ir kaip ludininks debesise tikray bus.“ Sēla.

39. Bet dabar tu patremi ir àtmeti, ir kérßiji su sawo mostitûju.

40. Tu niekini derējimą sawo tarno ir pamini jo wainiką.

41. Tu ißardai wisus jo múrus ir dûdi sudaużyti jo pilis.

42. Wisi jį plēßo, kurie praeit; jis sawo susēdams ápjûku pastójo.

43. Tu paáukßtini déßinę jo prießininkû ir palinksmini wisus jo neprietelius.
44. Taipojau ir atēmei máci jo kárdo ir ne dûdi jam wirßų gauti kowoje.
45. Tu ißpústiji jo czystybę ir pameti jo krasę żemyn.
46. Tu patrumpini czēsą jo jaunystês ir apdengi jį gēda. Sēla.
47. Pone Diewe, koley tu taip iß wiso pasislēpsi, ir sawo kérßtą kaip ugnį dûsi dégt?
48. Atsimink, kaip trumpas mano ámżias! Kodēl nori, kad wisus żmones noprósnay butumbei léidęs?
49. Kamè ben wiens, kurs ißliktu ir smertiês ne regētu? kursai sawo dußią ißgélbētu iß nagû péklôs? Sēla.
50. Pone Diewe, kamè pirmoji tawo malone, kurę Dowidui prisēkei sawo teisybēje?
51. Atsimink, Pone Diewe, gēdôs sawo tarnû, kurę aß neßu sawo prieglobstije nûg tókio żmonû daugùmo,
52. Kurè tawę, Pone Diewe, tawo neprietelei gēdin, kurè gēdin pēdas tawo móstitojo!
53. Pagárbints buk, Pone Diewe, amżinay! Amen, Amen.

90. Psalmas.

Apie żmogaus amżio niekystę.

1. Malda Moiżēßaus, Diewo tarno.
2. Pone Diewe, tu esi mums nusitikējimu wisados. Pirmneng kalnai stójos, ir żéme bey swietas sutwérti buwo, tu, Diewe, esi nû ámżiû iki ámżiû.
3. Tu dûdi żmones mirti, ir sakai: sugryßkite, żmonû waikai.
4. Nēsa túkstantis métû yra po tawo akiû kaip wakarykßczoji diena, kuri pasibaige, ir kaip naktiês budējims.
5. Tu dûdi jiems nueiti, kaip srowę, ir jie yra, kaip miegas; lygey kaip żolē, kuri wéikey pawysta,
6. Kuri anksti żyd ir wéikey pawysta, ir wakarais nukertama yra ir padzústa.
7. Tai dáro tawo kérßtas, kad taip sugaißtam; ir tawo didysis pápykis, kad taip umay numirßtam.
8. Nēsa musû nusidējimus tu statai po sawo akiû, musû ne ißpażystamus griekus į ßwiesybę sawo wéido.
9. Todēl wisos musû dienos nueit per tawo kérßtą, mes sawo metus baigiam kaip pásaką.
10. Musû ámżias patenka septynesdéßimtis métû, ir kad ilgay patenka, tay yra aßtûnesdéßimtis métû; ir jey kaßtáunas

buwo, tay buwo wieni rúpesczei ir darbai; nēsa umay baigiasi, kaip kada lēkte nulēktumbim.

11. Ale kas tik, tawę taip didey pykstant? ir kas bijosi tókio tawo kérßto?

12. Mokik mus padumot, kad mirti turim, jeib ißmintingi pastotumbim.

13. Pone Diewe, grężkis ben wēl musump ir buk sawo tarnams malonus!

14. Ankſti mus linkſmink sawo malone! tay paſigirſim ir dzaugſimies per wiſą sawo ámzią.

15. Palinkſmink mus wēl, kadangi mus taip ilgay wárginai, kadangi taip ilgay wargus kenczam!

16. Parodik sawo tarnams sawo darbus, ir sawo garbę jû waikams!

17. Jr Wießpats muſû Diewas butu mums malonus, ir paſkûbintu dárbą muſû rankû tarp muſû; beje, dárbą muſû rankû jis paſkûbintu.

91. Psalmas.

Palinkſminojimas ſmertiês bėdoje.

1. Kas po apgynimu Aukßczáuſojo ſēd ir po pawēſu Wiſgálinczojo laikoſi,

2. Tas ſako Ponui Diewui: mano nuſitikējimas ir mano pilis, mans Diewe, kuriûm nuſitikiu.

3. Nēs jis manę ißgélbt iß ſpáſto medzótojo ir nů ißkádijanczôſês pawētrôs.

4. Jis tawę apdengs ſawo ſparnais, ir tawo nuſitikējims bus po jo ſparnais; jo teiſybe yr ápſarga ir ſkydas,

5. Kad tu ne ißſigáſtumbei dēl ißgaſczio naktiês, dēl ſtrēlû, kurios dieną lakioja,

6. Dēl pawētrôs, kuri tamſybėje ſlenka; dēl ligôs, kuri pētumis gadina.

7. Kaczeig túkſtantis pultu po tawo ßaliês, ir déßimtis túkſtanczû po tawo deßinês, taczau tawęs ne uzgáus.

8. Jr tieſá tu ſawo akimis regēſi ſawo dzaugſmą, ir ißwyſi, kaip Diewo-neſibijantiems uzmokama bus.

9. Nēſa Ponas Diewas yr tawo nuſitikējimu, Aukßczáuſaſis yra taw pilimi.

10. Nieko pikto taw ne priſitiks, ir ney jokia ſloga ártiſis į tawo namus.

11. Nēſa jis ſawo angēlams priſáke apie tawę, kad jie tawę apſaugotu ant wiſû tawo kelû.

12. Jdant jie tawę ant rankû neßotu, ir tu ſawo koją ne įtrenktumbei prie akmens.

13. Ant lútû ir angiû tu waikßczoſi ir miſi ant jaunû lútû ir ſmakû.

14. „Jis ißſiilgſta manęs, tay

aß ji ißgélbēsu; jis pažysta mano wárdą, todēl aß ji apgisu.

15. Jis ßauk manęspi, tay aß ji ißklausysu; aß esmi pas ji bēdoje, aß ji ißtrauksu ir pagárbisu.

16. Aß ji pasotisu ilgu ámžiu ir paródisu jam sawo ißgánimą."

92. Psalmas.

Diewa turim laupsinti, ir todēl tai?

1. Psalm-giesmē ant dienôs sabbatôs.

2. Brangus tai daikts yra, dēkawoti Ponui Diewui ir laupsinti tawo wárdą, tu Aukßczáusasis,

3. Rytmeczeis tawo malonę ir naktimis tawo teisybę apsakyti.

4. Ant déßimts strunû ir psalterû, žaislû ant árpôs.

5. Nēsa, Pone Diewe, tů důdi man linksmay giedóti apie tawo dárbus, ir aß giru sutwērimus tawo rankû.

6. Pone Diewe, kaip didi tawo darbai? tawo mislys yra taip labay gilos.

7. Paikasis tai ne tik, ir durnasis to ne atbója.

8. Diewo-nesibijantieji žalůj kaip žolē, ir piktadējei žyd wisi, ik ißgaißinami yra wisados ir amžinay.

9. Bet tu, Pone Diewe, esi Aukßczáusasis ir ißsilaikai amžinay.

10. Nēsa ßtay, tawo neprietelei, Pone Diewe, ßtay, tawo neprietelei ißgaiß; ir wisi piktieji tur ißirę buti.

11. Bet mano rágas bus ißkéltas, kaip kokio wienragio, ir busu mostitas ßwiežu aliejumi.

12. Ir mano ákys sawo dzaugsmą regēs ant mano neprieteliû, ir mano ausys sawo dzaugsmą girdēs ant piktûjû, kurie prieß manę sténgiasi.

13. Teisusis žalůs kaip werba, jis augs kaip cēdras ant Libanono.

14. Kurie czēpiti yra namůse Pono Diewo, tie pryangije musû Diewo žalůs.

15. Ir kaczeig pasés, taczau žalůs, waisingi ir sweiki bus,

16. Kad apsakytu, Poną Diewą taip gérą ēsanti, mano stiprybę, ir ne ēsant neteisybę jamè.

93. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų ir jo karalystę.

1. Ponas Diewas yra karálus ir brangey su ßlowe aprēdyts; Ponas Diewas yra su ßlowe aprēdyts, ir karalystę pradējo po wisą swietą ir pataise, kad pasiliktu.

2. Iß to tawo kráse stow twirta; Tu esi ámžins.

3. Pone Diewe, srowes upjû pasikel, srowes upjû pakel sawo użimą, srowes upjû pakel wilnis.
4. Wandens wilnys jurēsa yra didżos ir úżia baisey; bet Ponas Diewas dar didésnis yra aukßtybēje.
5. Tawo żodis yra tikras pamókslas; ßwentybe yra grażùmas tawo namû amżinay.

94. Psalmas.

Malda prieß bażnyczôs neprietelius.

1. Pone Diewe, kurio yra atkérßijimas, Diewe, kurio yra atkérßijimas, pasirodik!
2. Pasikélk tu, swieto súdża, użmokēk puikiems, ką jie nusipélne!
3. Pone Diewe, koley piktieji, koley tawęs nesibijantieji pasididżůs,
4. Ir taip staczey kalbēs, ir wisi piktadējei taip girsis?
5. Pone Diewe, jie sumußa tawo żmones ir wárgina táwůsus.
6. Naßles ir swetimůsus jie pasmàug ir użmußa siratas,
7. Sakydami: „Ponas Diewas to ne rég, ir Diewas Jokubo to ne atboj."
8. Ben dabokities, jús durnieji tarp żmonû! ir jús paikieji, kada ißmanysite?
9. Kurs dáręs ausi, ar tas ne girdētu? kursai padáre ákį, ar tasai ne regētu?
10. Kursai pagonus baudża, ar tas ne atbotu? kursai mokin żmones, ką jie żino.
11. Bet Ponas Diewas żino żmonû mislis, kad niekingos yra.
12. Geray tam, kurį tu, Pone Diewe, baudi, ir jį mokini sawo żodżu,
13. Kad kantrey késtu, jey kokia bēda randasi, ik piktamui důbē bus pagatáwita.
14. Nēsa Ponas Diewas sawo żmones ne patrems, ney sawißkius ne apléis.
15. Nēsa kas teisu, tur teisu pasilikt, ir tam wisos géros ßirdys pritars.
16. Kas manę pristoj prieß piktůsus? kas eit su manim iß wieno prieß piktadējus?
17. Jey Ponas Diewas manę ne gélbētu, bemaż mano dußia gulētu péklo j.
18. Aß tariau: „mano koja paslydo;" bet tawo malone, Pone Diewe, ißlaike manę.
19. Aß turējau daug rupesczû sawo ßirdij, bet tawo palinksminojimai atgaiwino mano dußią.
20. Tu juk niekados ne sutinki su ißkadingaje krasè, kuri zokaną piktay ißguldo.
21. Jie pasigátawoj prieß

dr šią teisojo ir prażůdo nekáltą krauja.

22. Bet Ponas Diewas yra mano pilis, mano Diewas yr ůla mano nusitikējimo.

23. Ir jis jiems użmokēs jû neteisybę, ir jůs dēl jû piktenybês nużudys. Wieβpats musû Diewas jůs nużudys.

95. Psalmas.

Messiošui reik dēkawoti ir jo klausyti.

1. Ateikite, gárbinkim Poną Diewą, ir krykštaukim apgynimui sawo išgánimo!

2. Dēkawodami ateikim į jo akis, ir psalmais jam krykštaukime!

3. Nēsa Ponas Diewas yra didis Diewas, ir didis karálus ant wisû diewû.

4. Nēsa jo rankoj yra wislab, ką żéme néša; ir kalnû aukštybes jo yra.

5. Nēsa jo yra júros, ir jisai jas padáre, ir jo rankos sutwēre sausumą.

6. Eikime, melskimēs ir klaupkim ir pulkime po akiû Diewo, kurs mus sutwēre!

7. Nēsa jisai musû Diewas, ir mes żmones jo ganyklôs, ir áwys jo pulko. Szendien, jey jo balsą girdit,

8. Tay ne użkietinkit sawo širdis, kaip Meriboj nusidawe, kaip Massoj púsczoj,

9. Kaip jusû tēwai mąnę gundino, išmēgino ir regējo mano darbus,

10. Kad per keturesdéšimtis métû procę turējau su šitais żmonēmis, ir tariau: tai żmones yra, kuriû širdis wisada netikrù kelù nor eiti, ir kurie mano kelùs ne nor prisimokinti,

11. Kad aš prisēkiau sawo kerštе: „jie n'išḱáks į mano pakáju!"

96. Psalmas.

Apie naujaję giesmę šwentôsês Ewangelijôs.

1. Giedokit Ponui Diewui naują giesmę, giedokit Ponui Diewui, wisi żmones!

2. Giedokit Ponui Diewui ir laupsinkit jo wárdą; pasakykit į dieną dienos jo išgánimą;

3. Pásakokit tarp pagonû jo garbę, tarp wisû żmonû jo stebuklus!

4. Nēsa Ponas Diewas yra didis ir labay gárbintinas, stebuklingas ant wisû diewû.

5. Nēsa wisi żmonû diewai yra balwonai, ale Ponas Diewas dangų sutwēre.

6. Stow šlowingay ir brangey po jo akiû, ir nusidůst sylingay ir pagirtinay jo šwentinyczoje.

7. Jús żmones, atnéškite Po-

nui Diewui, atnészkite Ponui Diewui czésti ir máci!

8. Atnészkite Ponui Diewe czésti jo wardo, atnészkite dowanas ir ateikite i jo pryangias!

9. Melskite Diewą szwentame apsirēdime; wisas swietas jo tesibijo!

10. Sakykite tarp pagonû, kad Ponas Diewas karálus ēsąs ir turis sawo karalystę, koley swietas iszsitenk, pagatáwitą, [illegible] pasiliktu, ir sudija žmones teisey!

11. Dangau, dzaugkis, ir žéme, pasilinksminkis; júros te úžia, ir kas josa yra!

12. Laukai, dzaugkities, ir wislab, kas jůse yra; ir wisi médžei giroj pasigirkite

13. Po Diewo akiû! nēsa jis ateit, jis ateit súdit žémę. Jis žémę súdis su teisybe, ir sawo žmones su wiernybe.

97. Psalmas.

Apie Kristų ir jo karalyste.

1. Ponas Diewas yra karálumi, to dzaugkis, žéme, ir linksminkities salos, kiek jû yra!

2. Débesys ir tamsa yra aplink ji, teisybe ir súdas yra jo kráséš stiprybe.

3. Ugnis eit pirm jo, uždeg aplinkuy jo neprietelius.

4. Jo žaibai žiba ant žémēs apskritùmo; žéme rég tai ir iszsigásta.

5. Kalnai sutirpsta kaip wászkas po Diewo akiû, po akiû ponawójanczo ant wiso swieto.

6. Dangus apsáko jo teisybę, ir wisi žmones rég jo garbę.

7. Gēdētis turētu tie wisi, kurie ábrozams szlúžija ir balwónais girasi. Ji melskities, wisi diewai!

8. Zion gird toktai ir dzaugiasi; ir Judo dukters linksmos yra, Pone Diewe, isz tawo karaláwimo.

9. Nēsa, tu, Pone Diewe, esi Aukszczáusasis wisosa žémēsa; tu esi didey iszkéltas ant wisû diewû.

10. Jús, kurie Poną Diewą mylit, pikto ne apkéskite! Ponas Diewas apsaugoj duszias sawo szwentûjû, nů rankôs piktûjû jis iszgélbēs jas.

11. Teisamjam szwiesybe wēl tur užtekēti, ir dzaugsmas geroms szirdims.

12. Jús teisieji, dzaugkities Ponù Diewù, ir dēkawókit jam ir gárbinkit jo szwentybę!

98. Psalmas.

Graudénimas ant Kristaus laupsés.

1. Psalmas.

Giedokit Ponui Diewui naują giesmę! nēsa jis dáro stebu-

klus. Jis wirszų gauna sawo dészine ir sawo szwentu pétimi.

2. Ponas Diewas důst apsakyti sawo iszgánimą, po žmonû akiû jis důst sawo teisybę pranészti.

3. Jis atsimena sawo malonês ir teisybês namams Izraēlio. Wisi swieto krasztai rég iszgánkmą musû Diewo.

4. Krykasztaukit Ponui Diewui, wisas swietas, giedokit, gárbinkit ir laupsinkit!

5. Laupsinkit Boną Diewą árpomis, árpomis ir psalmais,

6. Trimitomis ir trúbomis, krykštaukit Diewui, karálui!

7. Júros te užia, ir kas josa yra, žéme, ir kas ant jôs gywéna!

8. Upes te dzaugiasi, ir wisi kalnai t'esie linksmi

9. Po akiû Pono Diewo! nēsa jis ateit žémę súdit. Jis wisą žémę súdis teisybè, ir žmones wiernybè.

99. Psalmas.

Apie buda Kristaus karalystês.

Ponas Diewas yra karálus, todēl dréba žmones; jisai sēd ant Kērubim, todēl krúta žéme.

2. Ponas Diewas yra didis Zione ir iszkéltas ant wisû žmonû.

3. Dēkawokim tawo didzam ir stebuklingam wardui, kurs szwentas yra.

4. Karalystēje szio karálaus mylima yra teisybe; tu důdi wiernybę, tu darai prową ir teisybę Jokube.

5. Iszkélkit Wieszpatį musû Diewą, melskities prie solélio jo kojû! nēsa jis yra szwentas.

6. Moižēszus ir Aaronas tarp jo kebonû, ir Zomelis tarp tû, kurie jo wárdą meldza. Jie melde Poną Diewą, ir jis iszklause jûs.

7. Jis kalbējo su jeis per debesiês stulpą, jie laike jo lúdimus ir prisákimus, kurus jis jiems dawe.

8. Pone Diewe, tu esi musû Diewas, tu iszklausei jûs; tu Diewe, atléidai jiems ir korawójei jû darbus.

9. Paáukštinkit Wieszpatį musû Diewą ir melskities jo szwentop kalnop! Nēsa Wieszpats musû Diewas yra szwentas.

100. Psalmas.

Dēkawojimas už Diewo geradējystes.

1. Dēkawójimo Psalmas.

Krykštaukit Ponui Diewui wisi žmones!

2. Slúžikit Ponui Diewui su linksmybe, ateikit į jo akis su didzû dzaugsmu!

3. Pažinkite, kad Ponas Diewas yra Diewas! Jis mus sutwēre, ir ne mes pátys, kad butumbim jo žmones ir áwys jo ganyklôs.

4. Jeikite pro jo wartus su dēkawojimu, ir jo pryanges su laupsinimu; dēkawokit jam, laupsinkit jo wárdą!

5. Nēsa Ponas Diewas yra géras, ir jo malone patenk amžinay, ir jo teisybe be palowimo.

101. Psalmas.

Dowido waldžôs paweikslas.

1. Psalmas Dowido.

Apie malonę ir teisybę aš giedosu ir tawę, Pone Diewe, laupsisu.

2. Aš elgiůs išmintingay ir wiežlibay tarp manůjû, ir wiernybę mylu sawo namůse.

3. Aš ne mylu ney jokią neteisybę, aš n'apkenczu piktaji, neygi důmi jam pas manę buti.

4. Newierna širdis tur nů manęs atstóti, piktojo aš ne kenczu.

5. Kurs sawo ártimą slapczey apkalba, tą gaišinu. Tą aš ne kenczu, kurs puikawoja ir išsikel.

6. Mano ákys weižd wiernûjû tarp žmonû, kad tie su manim butu; ir mielay turu gerus služáuninkus.

7. Wilójanczus žmones ne laikau sawo namůse, melágei ne tárpsta pas manę.

8. Ankšti išgaišinu wisus Diewo-nesibijanczus ant žémês, kad wisus piktadējus išgaišinczau iš miesto Pono Diewo.

102. Psalmas.

Prisiwertimo malda bēdnůjû ir Diewo malonês alkstanczûjû širdžu.

1. Malda bēdnojo, smutnybēj ēsanczio ir sawo rúpesti Diewui pasiskundžanczo.

2. Pone Diewe, išklausyk mano maldą, ir důk mano šauksmą tawęsp iškákti!

3. Ne slēpk sawo wéidą nů manęs bēdoj; prilenk sawo ausis manęsp; kada tawęsp šaukiu, išklausyk manę umay.

4. Nēsa mano dienos nuējo kaip dúmai, ir mano káulai sudege kaip nůdegulys.

5. Mano širdis yra sumušta, ir padžúwo kaip žolē, kad ir sawo důnôs užmirštu wálgit.

6. Mano káulai prilipo prie mano kuno, kaukimo ir dusáujimo dēley.

7. Aš esmi kaip baublys púsczoj, aš esmi kaip apůkēlis išpústitosa wietosa.

8. Aš bundu ir esmi kaip paukštis prastótas ant stógo.

9. Kas dien manę gēdin mano neprietelei, ir kurie iš manęs jůkiasi, bážijas mano wardan.

10. Nēsa aš wálgau pélenus kaip důną ir maišau sawo gērimą su ášaromis,

11. Tawo grumždimo ir kérßto
dēley, kad manę ißkēlei ir prie
žémēs prihloßkei.
12. Mano dienos nuējo kaip
ßeßēlis, ir aß padžúſtu kaip
žolē.
13. Bet tu, Pone Diewe, ißſi-
laikai amžinay, ir tawo atſimi-
nimas wiſaday.
14. Kélkis ir ant Zion ſuſi-
milkis! nēſa czēſas yra, kad jôs
paſigailētumbei, ir adyna atējo.
15. Nēſa tawo tarnai rods
norētu, kad ji pabudawóta bu-
tu; ir rods matytu, kad jôs
ákmenis ir kálkes pataiſytos
butu;
16. Kad pagonai wardo Pono
Diewo priſibijotus, ir wiſi ka-
rálei ant žémês tawo garbês.
17. Kad Ponas Diewas Zioną
budawótu ir paſiróditu ſawo
garbēje.
18. Jis rods priima maldą
praſtotûjû ir ne paniekin jû
maldą.
19. Tai butu raßyta wai-
kams; ir žmones, kurie dar už-
gims, laupſis Poną Diewą.
20. Nēſa jis weizd iß ſawo
ßwentôſês aukßtybês, ir Ponas
Diewas dabójaſi iß dangus
ant žémês,
21. Kad apkàltûjû duſáujimą
girdētu ir ißgélbētu ſmertiês
waikus;
22. Kad jie apſakytu Zione
wárdą Pono Diewo, ir jo
laupſę Jeruzalēje,
23. Kad ſuſieit žmones ir ka-
ralyſtês Ponui Diewui ant
ßlúžbôs.
24. Jis ant kélo pamážin ma-
no ſtiprybę, jis patrumpin ma-
no dienas.
25. Aß tariau: mans Diewe,
ne walyk manę pûſēje mano
ámžio! Tawo métai patenk
amžiû amžinay.
26. Tu pirm to žémę nugrun-
tawójei, ir dangus yra tawo
rankû dárbas.
27. Jie ſugaiß, bet tu paſi-
likſi; jie wiſi paſés kaip gelum-
bē, jie bus kitokie, kaip rúbas,
kada tu jûs kitokius daryſi.
28. Bet tu ißſilaikai, koks eſi,
ir tawo métai ne tur gálo.
29. Waikai tawo tarnû paſi-
liks, ir jû waikai po tawo akiû
wiſo géro ſulauks.

103. Pſalmas.

Diewo malonę turim pagárbint.

1. Pſalmas Dowido.
Laupſink, mano dußia, Poną
Diewą, ir kas manije yra, jo
ßwentąjį wárdą.
2. Laupſink, mano dußia, Poną
Diewa, ir ne užmirßk, ką jis
taw gér padáręs.
3. Jiſai taw wiſus tawo grie-
kus atléidž ir gydo wiſas tawo
ligas.

4. Jisai tawo ámžiq nů prapůlimo išgélbt, jisai tawę wainikoja malonė ir mielaširdingystė.

5. Jisai tawo burną palinksmin, ir tu węl jaunyn eini kaip erélis.

6. Ponas Diewas dáro teisybę ir súdą wisiems newertay kenczantiems.

7. Jis padáre žinomus sawo kelùs Moižēšui, waikams Izrael sawo dárbus.

8. Malonus ir mielaširdingas yra Ponas Diewas, kantrus ir didžio susimilimo.

9. Jis ne wisados bársis, ney amžinay kéršys.

10. Jis ne dáro mums pagal musû griekus, neygi užmoka mums pagal musû nusidējimus.

11. Nēsa lyg kaip dangus aukštas yra nů žémês, taip jis důst sawo mielaširdingystę buti ant jo prisibijanczûjû.

12. Kaip toli rytas yra nů wákaro, taip toli důst nů musû buti musû nusidējimus.

13. Kaip tēwas ant waikû susimilsta, taipo ir susimilsta Ponas Diewas ant tû, kurie jo bijosi.

14. Nēsa jis žino, koksai mes sutwērimas esme, jis atsimena, kad dulkes esme.

15. Žmogus yra sawo amže kaip žolē, jis žyd kaip žolē ant lauko.

16. Kad wējas ję péreit, tay jôs jau ne b'yra, ir sawo wietôs ji daugiaus ne pažysta.

17. Bet Pono Diewo malone patenk ant ámžiû ámžiû ant tû, kurie jo bijosi; ir jo teisybe ant waikû waikû,

18. Prie tû, kurie jo derējimą laiko ir atsimena jo prisákimû, kad pagal tus darytu.

19. Ponas Diewas sawo krásę danguje patáise, ir jo karalyste ponawój ant wiso.

20. Laupsinkit Poną Diewą, jús jo angélai, jús sylingieji stiprybēje, kurie jo prisákimus išpildot, kad girdētas butu balsas jo žódžio!

21. Laupsinkit Poną Diewą, wisi jo pulkai, jo tarnai, kurie jo wálę dárot!

22. Laupsinkit Poną Diewą, wisi jo darbai wisosa wietosa jo ponystês! laupsink Poną Diewą, mano dušia!

104. Psalmas.

Diewo laupse iš tygû sutwértûjû daiktû.

1. Laupsink Poną Diewą, mano dušia! Wiešpatie, mans Diewe, tu labay šlowingas esi, tu esi gražey ir brangey išrēdytas.

2. Szwiesybe yra tawo rúbas, kuriûm apsiwilkais; tu ištiesi dangų kaip káurą.

3. Tu aukßtay tą sklépiji wándenimi, tu wažůji ant debesiû kaip ant wežimo, ir eini ant wējo sparnû.
4. Tu darai sawo angēlus wējais ir sawo tarnus ugniês liepsnomis.
5. Tu žémę nugruntawóji ant jôs dùgno, kad pasiliktu ant ámžiû ámžiû.
6. Gilybè tu ję apdengi, kaip kokiu rubù, ir wándenis stow wirßuj kalnû.
7. Bet nů tawo barimo bēga jie, nů tawo growimo jie atstój.
8. Kalnai aukßtay ißsikel, ir laukai nusižémina į tą wietą, kurę tu jiems nugruntawojei.
9. Tu pastatai rubéžų, tą jie ne péreit, neygi ne tur wēl žémę apdengti.
10. Tu důdi ßaltinius daubosa, kad wándenis tarp kalnû nuteka,
11. Kad wisi galwijai ant lauko gértu, ir žwērys atsigértu.
12. Prie jû sēd dangaus paukßczei ir giest tarp ßakû.
13. Tu drēkini kálnus iß aukßto, tu darai žémę pilną waisaus, kurį tu sutweri,
14. Tu žéldini žolę bandai, ir sēklą ant naudôs žmonēms, kad důnôs iß žémês důtumbei;
15. Ir kad wynas palinksmintu žmogaus ßirdį, ir jo wéidas gražus butu iß aliejaus, ir důna žmogaus ßirdį stiprintu;
16. Kad médzci Pono Diewo pilni butu drēgnumo, cēdrai Libanono, kurus jis sodino.
17. Czejau lizdus krauja paukßczei, ir wanagai laikosi ant églû.
18. Aukßti kalnai yra medinēms oßkoms ant pasislēpimo, ir akmenû ůlos kralikams.
19. Tu darai mēnesį ant pérskyrimo métû; saule žino sawo nusileidimą.
20. Tu darai tamsybę, kad naktis butu; toj pasijùdin wisos žwērys,
21. Jaunicji lútai, kurie rēkia plēßimo ir sawo penukßlą jēßko nů Diewo.
22. Ale kada saule užteka, tay jie wēl atstoj ir atsigul į sawo ůlas.
23. Tay ißeit žmogus pas sawo dárbą ir apgywén sawo lauką iki wákaro.
24. Pone Diewe, kaip labay didi ir kaip daug yra tawo darbû! Tu jůs wisus ißmintingay dawádijei, ir žéme pilna yra tawo gerybjiû.
25. Júros, kurios taip dides ir pláczos yra, czę krùta be skaitlaus, taip didi, kaip ir maži sutwērimai.
26. Częjau eit akrutai, czę yra

bangźuwys, kurias tu sutwērei, kad tosa záistu.
27. Wiskas laukia tawęs, kad jiems důtumbei penukszlą tikrù czēsù.
28. Taw důdant jie renka, taw atwerant sawo ranką, jie pasotinami yra gerumù.
29. Jey paslepi sawo wéidą, tay jie iszsigástu; tu atimi jû dwásę, tay jie sugaiszta ir wēl atwirsta į dulkes.
30. Tu iszléidi sawo dwásę, tay yra sutwerami; ir atnaujini źémês wéidą.
31. Garbē Pono Diewo yr ámźina; Ponas Diewas pasimēgst sawo darbais.
32. Jis źwelg į źémę, tay ji padreba; jis pakrùtin kálnus, tay jie rúksta.
33. Asz Ponui Diewui giedosu, kol gyws busu, ir sawo Diewą laupsįsu, kol patéksu.
34. Mano kalbējims turētu jam pamēgti, asz dzaugiůs Ponù Diewù.
35. Grieszniejí turētu iszgaiszinti buti ant źémês, ir Diewonesibijantiejí ne patékt. Laupsink, duszia mano, Poną Diewą! Alleluja!

105. Psalmas.

Trumpas surászimas nusidáwimû nů Abraomo iki Jozuwo.

1. Dēkawokit Ponui Diewui, ir apsakykit jo wárdą; źinomus darykite jo dárbus tarp źmonû.
2. Giedokit apie jį ir laupsinkit jį; kalbēkit apie wisus jo stebuklus!
3. Szlowinkit szwentąjį jo wárdą, tesidźaugias szirdis Pono Diewo jēszkanczûjû!
4. Klauskite Pono Diewo ir jo maciês; jēszkokit jo wéidą wisaday!
5. Atsiminkit jo stebuklû, kurus jis padáre, jo stebuklû ir jo źódzio,
6. Jús, sēkla Abraomo, jo tarno, jús waikai Jokubo, jo iszrinktojo!
7. Jis yra Wieszpats musû Diewas, jis súdij po wisą swietą.
8. Jis amźinay atsimena sawo derējimo, źódzio, kurį źadējo daug túkstantiems iki ámźiû ámźiû.
9. Kurį jis dare su Abraomu, ir prysēgôs su Izaoku.
10. Ir státe tai Jokubui į súdą, ir Izraēliui į ámźiną derējimą,
11. Tarydams: taw asz důsu źémę Kanaan, burtą jusû tēwiszkês,
12. Kaip jû ne daugums, ir jie paniekinti buwo, ir ateiwjeis toje.
13. Ir jie keláwo nů źmonû

prie kitû žmonû, ir nů karalystês
pas kitus žmones.
14. Jis nedawe ney wieno
žmogaus jiems iškádą daryt,
ir korawójo karalùs jû dėley.
15. „Ne pakrùtinkit mano mo=
stitůsus ir ne pažéiskit mano
prárakus!“
16. Ir jis pérleido bádą ant
žémês ir pamážino wisą zopó=
stą důnos.
17. Jis nusunte wyrą pirm
jû; Jozēpas buwo per tárną
pardůtas.
18. Jie idējo jo kojas i pán=
czus, jo kunas lencugůse turējo
buti,
19. Iki atējo jo žodis, ir kal=
bējims Pono Diewo ji pérmē=
gino.
20. Tay nusunte karálus ir
paléisdino ji; wiešpats ant
žmonû liepe ji išléisti.
21. Jis státe ji wiešpatimi
ant sawo namû ir waldonù ant
wisû sawo lobjû,
22. Kad pamokintu jo kuni=
gaikšczus pagal sawo búdą, ir
jo wyresnůsus išmintingais pa=
darytu.
23. Ir Izrael nuējo i Egyp=
tą, ir Jokubas stójos ateiwju
žemēje Amo.
24. Ir jis dìdey padaug=
sino sawo žmones, ir padáre
jůs stipresnus už jû nepriete=
lius.

25. Jis pérkreipe anû širdi,
kad jie jo žmonû nekente, ir jie
dumójo jo tarnùs gudrumù pa=
minti.
26. Jis sunte sawo tárną
Moizēšų, Aaroną, kuri buwo
išrinkęs.
27. Tůdu dáre jo žénklus
tarp jû ir jo stebuklùs žémēje
Amo.
28. Jis atsunte tamsybês ir
dáwe aptemt, ir jie buwo pa=
klusnus jo žodžams.
29. Jis wérte jû wándenus
i kraują ir nužawino jû žuwis.
30. Jû žéme išmete repēczkas,
kamárosa jû karálû.
31. Jis tare, ir atējo gnúsai,
utēles wisůse jû rubéžůse.
32. Jis dáwe jiems ledus
už lytų, ugniês liepsną jû žé=
mēje.
33. Jis sukúle jû wyn=ir pyg=
medžus ir suláuže medžus jû
rubéžůse.
34. Jis sake, ir atējo žogai
su wabalais be skaitlaus.
35. Ir jie suēde wisą žólę jû
žémēje ir suēde waisų ant jû
láuko.
36. Ir jis užmuše wisus
pirmgimusus Egypte, jû wisus
pirmgimusus waikus.
37. Ir išwede jůs su sidabrù
ir su auksu, ir ne buwo ney
wieno negálinczo tarp jû gimi=
nû.

38. Egyptas dzaugēsi, kad jie iszējo, nēsa bijojims dēl jû buwo ant jû užpûlęs.
39. Jisai isztiese débesi ant dengimo, ir ugni náktije ant szwiesáwimo.
40. Jie meldēsi, tay jis atsunte putpelas, ir sótino jûs dangaus dûna.
41. Jis atwēre ûlą, tay isztekējo wandû, kad apélei susirádo sausoj púsczoj.
42. Nēsa jis atsimine sawo szwentojo żódzio, kuri buwo kalbējęs Abraomui, sawo tarnui.
43. Szitaipo jis sawo żmones iszwede su dzaugsmu ir sawo iszrinktûsus su linksmybe.
44. Ir dáwe jiems pagonû żemès, kad jie żmonû lobi apturētu;
45. Idant jie klausytu jo żodziû ir jo prisákimus pildītu. Alleluja.

106. Psalmas.

Gerabdējystes Diewo Izraelitēnams iszrodītos; didżoji torawóne nedēkingystēs.

1. Alleluja.
Dēkawokit Ponui Diewui, nēs jis yra géras, ir jo malone patenk amżinay!
2. Kas gal iszkalbēti didżûsus Diewo stebuklùs ir wisus jo szlowingûsus dárbus pagirti?
3. Geray tiems, kurie prisákimo klauso ir wisados teisey elgiasi!
4. Pone Diewe, atsimink manęs pagal malonę, kurę sawo żmonēms żadējei; parodik mums sawo pagálbą,
5. Kad iszwystumbim paláimą tawo iszrinktûjû, ir dzaugtumbimēs, kad tawo żmonēms geray sékasi, ir girtumbimēs tawo tawiszkeis.
6. Mes susigrieszijom su sawo tēwais, mes nusidējom ir piktay padárēm.
7. Musû tēwai Egypto żémēje ne norējo pérmanyt tawo stebuklùs; jie n'atsimine didżôsês tawo malonês ir buwo nepaklusnus pas júres, butent pas nendrû júres.
8. Bet jis gélbējo jûs dēl sawo wardo, kad sawo máci iszródītu.
9. Ir jis báre nendrû júres, tay jos iszdżúwo; ir wéde jûs per gilybes kaip kokioj púsczoj.
10. Ir iszgélbējo jûs nû rankôs to, kursai jûs n'apkente; ir iszwadáwo jûs nû rankôs neprieteliaus.
11. Ir wándenis nuskandino jû prieszininkus, kad ney wieno n' isztiko.
12. Tay jie wierijo jo żodżams, ir giedójo jo laupsę.
13. Ale jie tûjaus użmirszo

jo darbû; jie ne láuke jo ro=
dôs.
14. Ir užsigeide púsczoje, ir
gunde Diewą pustynēj.
15. Bet jis dáwe jiems, ko jie
melde; ir atsunte jiems gana,
ik jie nugriso.
16. Ir jie pasikēle prieß Moi=
žēßį ábaže, prieß Aaroną,
ßwentąjį Pono Diewo.
17. Žéme atsiwēre ir praryjo
Dataną ir apdenge draugus
Abiram.
18. Ir ugnis užsidege jû drau=
gystēje, liepsna sudégino Diewo=
nesibijanczûsus.
19. Jie pasidáre werßį Orēbe
ir meldēsi lietojo ábrozo;
20. Ir pérwerte sawo garbę į
pawéikslą jauczio, žolês ēdanczo.
21. Jie užmirßo Diewo, sawo
ißgélbētojo, kurs tokius didzus
daiktus Egypto žémēje buwo
dáręs,
22. Stebuklûs žémēje Am, ir
ißgastingus dárbus pas nendrû
júres.
23. Ir jisai táre, norys jûs
ißpústiti, jey ne Moižēßus, jo
ißrinktasis, butu jûs maldà už=
stojęs, kérßtą nugręßti, kad jûs
abelnay ne nužawintu.
24. Ir jie paniekino mieląję
žémę; jie jo žodzui ne tikējo.
25. Ir murmējo sawo ßētro=
sa; jie ne klause balso Pono
Diewo.
26. Ir jis pakēle sawo ranką
prieß jûs, kad jûs nužudytu
púsczoje,
27. Ir pamèstu jû waikus tarp
pagonû ir ißbarstytu jûs po
wisą swietą.
28. Ir jie séke Baal=Peorą,
ir wálge apierû negywûjû bal=
wonû,
29. Ir įpykino jį sawo dar=
bais; tay ir rádosi sloga tarp jû.
30. Tay priējo Pinējas ir už=
tare jûs; tay lowēsi ta sloga,
31. Ir buwo jam prirokûta į
teisybę wisados ir amžinay.
32. Ir jie įpykino jį pas
waidwandenį ir daug bēdôs
padáre Moižēßui.
33. Nēs jie apsmútijo jo ßirdį,
kad ne pasidumodams nekurus
žodzus ißkalbējo.
34. Neygi jie ißgaißino žmo=
nes, kaip taczaus Ponas Die=
was jiems buwo prisákęs;
35. Bet įsimaiße tarp pagonû
ir ißmóko jû dárbus,
36. Ir ßlúžijo jû balwonams,
tie pastójo jiems papiktinimu.
37. Ir jie apierawójo sawo
súnus ir sawo dukteres wel=
náms,
38. Ir praliejo nekáltą krau=
ją, kraują sawo sunû ir sawo
dukterû, kurus apierawójo bal=
wonams Kanaan, kad žéme bu=
wo apbjàurinta kraujû kalty=
bēmis.

39. Ir apsibjàurino sawo darbais ir apsikekszáwo sawo pramánimais.

40. Tay degte użsidege Pono Diewo kérsztas ant sawo żmonû ir n'apkente sawo surinkimą,

41. Ir padawe jůs į rankas pagonû, kad ant jû ponawójo, kurie jůs nekente.

42. Ir jû neprietelei wárgino jůs, ir jie buwo pażéminti po jû rankû.

43. Jis iszgélbējo jůs tankey, bet jie įpykino jį sawo pramánimais ir menki pastójo dēl sawo piktenybês.

44. Ir jis żurējo ant jû bēdôs, girdēdams jû pasiskundimą,

45. Ir atsimine sawo derējimo su jeis darytojo, ir jisai pasigailējo pagal sawo didę malonę,

46. Ir dáwe jiems susimilimą rásti po akiû wisû, kurie jůs buwo apkálę.

47. Gélbēk mus, Wieszpatie musû Diewe, ir surink mus isz pagonû, kad dēkawotumbim tawo szwentam wardui ir szlowintumbim tawo gárbę!

48. Pagárbints buk Wieszpats Izraēlio Diewas ik ámżiû ámżiû, ir wisi żmones sakykite: Amen, Alleluja!

107. Psalmas.

Dēkawone Diewop uż iszgelbējimą isz wisokiû bēdû.

1. Dēkawokit Ponui Diewui, nēs jis yra géras, ir jo malone patenk amżinay!

2. Sakykit, jûs Pono Diewo iszgélbētieji, kurus isz bēdôs iszwadáwo,

3. Ir kurus isz żémjû surinko, nů użtekējimo, nů nusileidimo, nů szaurês ir nů júrû,

4. Kurie klajójo púsczoje kélais nemintais ir ne rádo wietôs, kur gywénti galētu,

5. Iszálkę ir isztrószkę, ir kuriû duszia apálpo,

6. Ir Diewop szauke sawo bēdoj, ir jis jůs iszgélbējo isz jû túżbôs,

7. Ir wéde jůs tikrù kelù, kad eitu į miestą, kur gywénti galētu:

8. Tie tur dēkawoti Ponui Diewui uż jo susimilimą, ir uż jo stebuklus, kurus jis daro ant żmonû waikû,

9. Kad pasótin isztrószkusę duszią ir papildo iszálkusę duszią gerybēmis.

10. Kurie turējo sēdēti tamsybēj ir tamsoj, apkálti per newálę ir gélezise;

11. Todēl, kad Diewo prisákimû ne klause ir zokaną Aukszczáusojo blùznijo,

12. Todēl jû szirdis nepaláimoj

turējo múczita buti, kad czę gulējo, ir nei wiens jû ne gélbējo;
13. Ir jie Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis gélbējo jůs iß jû túzbôs,
14. Ir jůs iß tamsybês ir tamsôs wéde ir jû pánczus subráske:
15. Tie tur dēkawoti Ponui Diewui uż jo malonę ir uż jo stebuklus, kurus jis dáro ant żmonû waikû,
16. Kad jis sukáużo warinus wartus ir sudáużo geleżinus użkaißczus.
17. Glupieji, kurie wárginami buwo dēl sawo pérżengimo ir dēl sawo griekû,
18. Kad jie baidēsi iß wiso wálgimo ir smertnai apsirgo;
19. Ir Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis jůs gélbējo iß jû túzbôs;
20. Jis sunte sawo żodi ir ißgyde jůs ir ißgélbējo jůs, kad jie ne numire:
21. Tie Ponui Diewui tur dēkawoti uż jo malonę ir uż jo stebuklus, kurus jis dáro ant żmonû waikû,
22. Ir apierawoti dēkawojimą ir paskaityti jo dárbus su dzaugsmu.
23. Kurie su akrútais ant jurû ējo ir jēßkójo sawo kupczystę didzůse wandenise;
24. Kurie ißpażino Pono Diewo dárbus ir jo stebuklus juresa,
25. Kad jis táre ir umarą pakēle, kursai ißkēle wilnis,
26. Ir jie dangun ējo ir i gilumą ējo, kad jû dußia nusimine dēl bēdôs,
27. Kad jie swyrinējo ir puldinējo, kaip koksai girtas, ir jau ne żinójo pasigélbēt,
28. Ir jie Diewop ßauke sawo bēdoj, ir jis jůs ißgélbējo iß jû wargû,
29. Ir nurámde wētrą, kad wilnys lowēs,
30. Ir jie dzaugēsi nutilus, ir jis jůs ißgabéno prie kranto, kaip jie norējo:
31. Tie tur Ponui Diewui dēkawoti uż jo susimilimą ir uż jo stebuklus, kurus jis dáro ant żmonû waikû,
32. Ir ji surinkimè laupsinti ir prie senůjû gárbint.
33. Tie, kuriû upes buwo ißdzúwusos, ir wandens wersmes nutekējusos,
34. Kad waisinga żéme nieko neneße, dēl piktenybês toje gywénanczûjû;
35. Ir jis sausumą wandens apstu papilde ir sausoj żémēj wandens wersmes;
36. Ir ten pastáte ißálkusus, kad miestą pabudawotu, kad gywénti galētu,

37. Ir laukus apsēti, ir wynyczas sodinti galētu, ir kóžno méto waisaus gautu;
38. Ir jis jůs pérżegnojo, ir jie labay prasiplátino, ir jiems daug bandôs dáwe;
39. Tie, kurie prispausti ir pamáżinti buwo nů piktojo, kursai jůs syla buwo wertęs ir prispáudęs;
40. Kaip paniekinimas ant kunigaikszczû buwo użdētas, kad wisslab paklydo ir pústa buwo;
41. Ir jis pawárgusįjį gélbējo nů pawargimo, ir jo giminę kaip awjû pulką dáugsino.
42. Toktai gerieji regēs ir dzaugsis; ir wisai piktenybei burna bus użkimszta.
43. Kursai yra iszmánąs ir dabojasi to? Tay jie supràs, kiek géro Ponas Diewas iszródo.

108. Psalmas.

Dowido dėkawone ir malda, kad wėl į karálų butu įdėtas.

1. Psalm-giesmē Dowido.
2. Diewe, mano szirdis tikray yra gatawa, asz giedosu ir ant strunû żáisu, taipojau ir mano garbē.
3. Pabùsk, psalterau ir árpa! asz anksti nubùsu.
4. Asz taw, Pone Diewe, dēkawosu tarp żmonû; asz taw laupsês giesmes giedosu tarp żmonû.
5. Nēs tawo malone iszsitenka, koley dangus yra, ir tawo wiernybe, kaip toli débesys eiti.
6. Pasikélk, Diewe, auksczaus uż dangų, ir sawo garbę ant wisû żémjû,
7. Kad tawo mielieji prietelei iszgélbēti butu; gélbēk su sawo dészine ir iszklausyk manę!
8. Diewas kalba sawo szwentinyczoje, to dzaugiůs; asz dalysu Sikem ir pakalnę Sukot numatůsu,
9. Gilead yr mano, Manasse taipojau mano, ir Epraim yr galybe mano galwôs, Juda yr mano kunigaiksztis.
10. Moab yr mano mazgójimo půdas; asz sawo kurpę ant Edom isztiesu; ant Pylistēnu asz kryksztausu.
11. Kas wés manę į drútą miestą? kas wadzůs manę į Edom?
12. Ar tu ne tai darysi, Diewe, kursai tu mus patremi ir dzauge ne iszeini, Diewe, su musû pulku?
13. Důk mums pagálbôs bēdoje! nes żmonû pagálba niekam ne déra.
14. Su Diewo pagálba mes laimēsim. Jis sumis musû neprietelius.

109. Psalmas.

Prarakáwimas apie Judoszu ir Zydu newiernybe Kristui iszródita.

1. Psalmas Dowido pirmgiedotins.

Diewe, mano szlowē, ne tylēk!

2. Nēsa jie sawo piktaje ir newiernaję burną atwēre priesz manę ir kalba priesz manę newiernu liežuwju;

3. Ir jie prigautinay priesz manę kalba wisur ir karáuja priesz manę be priežastiês.

4. Už tai, ką asz jûs mylu, jie stėngias priesz manę; bet asz meldžûs.

5. Jie atadûst man pikto už gérą ir neapkentimą už méilę.

6. Statyk ant jo Diewo-nesibijanczus, ir szētons te stow po jo deszinês!

7. Kursai nû jo pamokslą priim, to elgimas turētu buti piktas, ir jo malda griekas;

8. Kad jo dienû ne daug butu, ir jo urēdas kitam turētu tékti;

9. Kad jo waikai sirátos, ir jo pati naszlē pastotu;

10. Kad jo waikai per swietą bastytus ir ubagáutu ir jēszkotu, kaip kurie isz wiso pawárgo.

11. Nûmininks te iszsurbja wislab, ką jis tur; ir swetimieji te iszplēszia jo lobį!

12. Ir ney wiens jam te ne dáro ko géro, ir ney wiens te nesigail ant jo siratû!

13. Jo waikû-waikai te iszgaiszta, jû wárdas antroje eilēje te esie iszgaiszintas!

14. Jo tēwo griekai te esie ménami po akiû Diewo, ir jo mótinôs griekai butu ne iszgesyti!

15. Ponas Diewas jûs niekaday isz akiû te ne léidža, ir jû paminklas te iszgaiszta ant žémês!

16. Todēl, kad jis ney jokiôs mielaszirdingystês ne turējo, bet pérsekinējo pawárgusįjį ir ubagą ir smútnąjį, kad jį nužawintu.

17. Ir jis norējo prakeikimo, tas ant jo ir ateis; jis žegnonês ne norējo, tay ta ir atsitolis nû jo.

18. Ir apsiwilko keikimu kaip marszkineis, ir tas įējo į jo widurus kaip wandû, ir kaip aliejus į jo káulus.

19. Taygi te esie jis jam kaip rubas, kuriûm apsiwilktu, ir kaip jûsta, kure wisaday apsijûstu.

20. Taipo nusidûtu tiems nû Pono Diewo, kurie priesz manę yra ir pikt kalba priesz mano duszią.

21. Bet tu, Wiesz patie Pone Diewe, buk su manimi dēl sawo wardo! nēs tawo malone yr

mano palinksminojimas; išgélbėk manę!

22. Nės aš bėdnas ir pawárgęs esmi, mano širdis yr pažeista manije.

23. Aš nueimi, kaip šešėlis prawároms yra, ir esmi prawároms kaip žogai.

24. Mano kielei pasilpo iš pástnikáwimo, ir mano kunas palyso ir ne tur rėbumo.

25. Jr aš jiems turu buti apjůku, jie manę regėdami kráto sawo gàlwas.

26. Pristok man, Wiešpatie mans Diewe; gélbėk manę pagal sawo malonę!

27. Kad jie suprastu, tai tawo ranką ėsanczę, kad tu, Pone Diewe, tai darai.

28. Jey jie keik, tay tu žegnok; jey jie prieš manę sténgiasi, důk jiems gėdoje buti; bet sawo tarnui důk pasidžaugtis!

29. Mano priešininkai te esie su gėda apwelkami, ir sawo gėda aprėdyti kaip kokiu rubù!

30. Aš Ponui Diewui didey dėkawosu su sawo burna ir jį gárbįsu daugume žmonû;

31. Nėsa jis stow pawárgusam po dešinės, kad jį gélbėtu nů tû, kurie jo ámžią patrumpin.

110. Psalmas.

Prarakáwimas apie Kristų, musû karálu, prárakų ir wyrausiji wystupą.

1. Psalmas Dowido.

Wiešpats sakęs mano Wiešpaczui: „sėskis po mano dėšinei, iki padėsu tawo neprietelius tawo pakojump."

2. Wiešpats ryksztę tawo karalystės sús iš Ziono. Ponawók tarp sawo neprietelû!

3. Po tawo pérgalėjimo tawo žmones taw su džaugsmu apjerawos šwentoje grožybėje; tawo waikai taw užgims, kaip rasà iš aušrôs.

4. Wiešpats prisėke ir nesigailės: „tu esi wyskupas amžinay pagal budą Melkisėdėko."

5. Ponas Diewas po tawo dešinės sumuš karalùs czėse sawo kėrszto;

6. Jis súdis tarp pagonû, jis didį išmušimą padarys; jis sukuls gálwą ant didžû žémjû.

7. Jis gérs iš upês ant kélo, todėley pakéls galwą.

111. Psalmas.

Dėkawojimas už Diewo kunigiškąje ir dwasiškąje žegnonę.

1. Alleluja.

Aš dėkawoju Ponui Diewui iš wisôs širdiês, rodoje gerûjû ir surinkimè (šwentuju.)

2. Didi yra darbai Pono Diewo; kursai jû atboja, tas labay jû mėgsta.

3. Ką jis dáro, tai szlowingay ir grażù; ir jo teisybe pasiliekt amżinay.

4. Jis paminklą padáre sawo stebuklû, malóningasis ir mielaszirdingasis Wieszpats.

5. Jis dûst penukszlą jo prisibijantiems; jis amżinay atsimena sawo derējimo.

6. Jis pranészdin didżûsus sawo dárbus sawo żmonēms, kad jiems dûtu tēwiszkę pagonû.

7. Darbai jo rankû yra wiernybe ir súdas; wisi jo prisákimai yra tikri.

8. Jie yra iszlaikomi iki ámżiû ámżiû ir nusidûst wiernay ir tikray.

9. Jis suncza iszgélbējimą sawo żmonēms; jis żáda, sawo derējimą amżinay busent. Szwentas ir czestningas yra jo wárdas.

10. Diewo baime yra pradża iszmintiês, tai yra grażi iszmintis; kursai taipo elgiasi, to laupse bus iki ámżiû.

112. Psalmas.

Diewo-prisibijanczuju budas ir paláima.

1. Alleluja.

Geray tam, kursai Diewo bijos, kursai didey mēgstą jo prisákimû.

2. To waikai didey galēs ant żémês; giminē gerûjû bus péržegnota.

3. Lobis ir pilnyste bus jû namûse, ir jû teisybe pasiliekt amżinay.

4. Geriems użteka szwiesybe tamsybēje, nû Maloningojo, Mielaszirdingojo ir Teisojo.

5. Geray tam, kursai mielaszirdingas yra ir rods życzija, ir isztaiso sawo prowas, ney wienam neteisybês ne darydams.

6. Nēsa jis pasiliks amżinay; teisusis niekaday ne bus użmirsztas.

7. Kad wárgas nor rastis, tay jis nesibijos; jo szirdis stiprey nusitik ant Pono Diewo.

8. Jo szirdis yra linksma ir nesibijos, iki regēs dżaugsmą ant sawo neprieteliû.

9. Jis iszberia ir dûst ubagáms; jo teisybe pasiliekt amżinay, jo rágas iszkéltas bus garbēje.

10. Diewo-nesibijąsis tai regēs ir nekés, sawo dantimis grēsz ir prażûs. Nēsa ko Diewo-nesibijantieji rods norētu, to ne suláuks.

113. Psalmas.

Diewas dûst pasiżéminantiems malonę.

1. Alleluja.

Laupsinkit, jús tarnai Pono Diewo, laupsinkit wárdą Pono Diewo!

2. Pagirtas buk wárdas Pono Diewo, nů szio czěso iki ámžiû ámžiû!
3. Nů užtekējimo saulês iki jôs nusileidimo t'esie pagirtas wárdas Pono Diewo!
4. Ponas Diewas aukßtas yra ant wisû pagonû, jo garbē užtenka koley dangus.
5. Kas yra lygus Wießpaczui musû Diewui? kurs taip aukßtay pasisēdo,
6. Ir ant ne pasididžůjanczûjû žúr danguj ir ant žémês.
7. Kursai pasižéminantiji ißkel iß dulkiû, ir paáukßtin pawárgusiji iß purwû,
8. Kad ji pasodintu pas kunigaikßczus, pas kunigaikßczus sawo žmonû.
9. Kursai newaisinggąję dáro gywénant namůse, kad butu linksma waikû motina. Alleluja.

114. Psalmas.

Apie ißwedimą waiku Izrael iß Egypto.

Kaip Izrael ißējo iß Egypto, giminē Jokubo iß swetimû žmonû,
2. Tay Juda buwo jo ßwentinycza, Izrael jo ponyste.
3. Júros ißwydo ir bēgo, Jordanas atgalos sugryžo;
4. Kalnai ßokinējo kaip eryczei, kalnélei kaip jaunos awéles.
5. Kas tikosi jums juroms, kad bēgote? ir tu Jordane, kad atgalos sugryžai?
6. Jús kalnai, kad ßokinējot kaip eryczei? jús kalnélei, kaip jaunos áwys?
7. Po akiû Pono Diewo padrebējo žéme, po akiû Diewo Jokubo,
8. Kursai ůlą pawerte į wándenio ežerus ir ákmenis į ßulinus.

115. Psalmas.

Paniekinimas netikrůjû Diewû ir balwonû-ßlúžbôs.

Ne mums, Pone Diewe, ne mums, bet sawo wardui důk garbę, dēl sawo malonês ir tiesôs!
2. Kodēl sakytu pagonai: „kamè dabar jû Diewas?"
3. Bet musû Diews danguje yra; jis gal daryti, ką jis nor.
4. Bet anû balwonai yra sidábras ir auksas, žmonû rankomis daryti.
5. Jie burną tur, ir ne kalba; jie akis tur, ir ne rég;
6. Ausis tur, ir ne gird; nosis tur, ir ne ůdža;
7. Rankas tur, ir ne nutwer; kojas tur, ir ne wáikßczoj; neygi ką ißkalb sawo kaklù.
8. Kurie tokius dáro, lygus yra jiems, ir wisi, kurie ant jû nusitik.
9. Bet Izrael, nusitikēk Ponù

Diewù! tas yr jusû pagálba ir skydas.
10. Namai Aarono, nusitikekit Ponù Diewù! tas yra jusû pagálba ir skydas.
11 Kurie Diewo bijos, te nusitik Ponù Diewù! tas yra jû pagálba ir skydas.
12. Ponas Diewas atsimena musû ir pérżegnoj mus, jis pérżegnoj namus Izraēlio, jis pérżegnoj namus Aarono.
13. Jis pérżegnoj Diewo-prisibijanczůsus, taip didżus, kaip ir máżus.
14. Ponas Diewas te pérżegnoja jû labjaus jû daugiaus jus ir jusû waikus!
15. Jús este pérżegnotieji Pono Diewo, kursai sutwēre dangų ir żémę.
16. Dangus wisur yra Pono Diewo, bet żémę padawe żmonû waikams.
17. Numirieji tawę, Pone Diewe, ne gárbis, ney kurie żemyn żengia ant pakájaus;
18. Bet mes gárbinam Poną Diewą nů dabar iki ámżiû ámżiû. Alleluja.

116. Psalmas.

Kaipo reik beboj pasilinksmint ir elgtis.

Tai man malonu yra, kad Ponas Diewas mano balsą ir mano maldą iszklauso,
2. Kad sawo ausi manęsp lenkia; todēl ji melsu, kol gywas busu.
3. Smertiês wirwes buwo manę apēmusos, ir péklôs múkos manę buwo użpůlusos; asz ipůlau i wargus ir i bēdą.
4. Bet asz meldżaus wardo Pono Diewo: ak Wiesżpatie, iszgélbēk mano duszią!
5. Ponas Diewas yra malonus ir teisus, ir musû Diewas mielaszirdingas.
6. Ponas Diewas apsaugoj prastůsus; kad apgalētas esmi, tay jis manę gélbt.
7. Jau wēl buk pakájuj, mano duszia! nēsa Diewas taw gér daro.
8. Nēsa tu isztráukei mano duszią isz smertiês, mano akis nů ászarû, ir mano koją nů paslydimo.
9. Asz wáikszczosu po akiû Pono Diewo żémēje gywûjû.
10. Asz tikiu, todēl kalbu; ale asz didey esmi wárginams.
11. Asz tariau sawo nusismútijime: wisi żmones yra melagei.
12. Kaipo asz Ponui Diewui użmokēsu wisas jo geradējystes, kurias man daro?
13. Asz iszgánimo kyliką imsu ir wárdą Pono Diewo apsakysu.
14. Asz sawo pażadus Ponui Diewui użmokēsu, po akiû wisû jo żmonû.

15. Smertis jo szwentûjû brangus yra po akiû Pono Diewo.
16. Ak Pone Diewe, asz esmi tawo tárnas; asz esmi tawo tárnas, tawo tarnaitês sunus; tu sudraskei mano ryszus.
17. Asz taw dēkawojimą apierawosu, ir Pono Diewo wárdą pranészu.
18. Asz sawo pážadus Ponui Diewui užmokēsu, po akiû wisû jo žmonû,
19. Pryangiûse pas namus Pono Diewo, tawije, Jeruzalem. Alleluja.

117. Psalmas.

Apie Messiosžų ir jo malonės karalystę.

Laupsinkit Poną Diewą, wisi pagonai, gárbinkit jį, wisi žmones!
2. Nēs jo malone ir teisybe ponawój ant musû amžinay. Alleluja.

118. Psalmas.

Dēkawone už geradējystes Kristaus kentējimu pelnytases.

Dēkawokit Ponui Diewui! nēs jis yra géras, ir jo malone patenk amžinay.
2. Taygi sakyk Izrael: jo malone patenk amžinay!
3. Taygi sakykit namai Aarono: jo malone patenk amžinay.
4. Taygi sakykit, kurie Pono Diewo prisibijoties: jo malone patenk amžinay!
5. Wargûse meldžaus Poną Diewą, ir Ponas Diewas manę iszklause ir palinksminójo manę.
6. Ponas Diewas yra su manim, todēl nesibijaus; ką gal man žmones daryti?
7. Ponas Diewas yra su manim, man ant pagálbôs; ir asz sawo dzaugsmą regēsu ant sawo neprieteliû.
8. Gér yra Ponù Diewù nusitikēti ir ne pasitikēti žmonēmis.
9. Gér yra nusitikēti Ponù Diewù ir ne pasitikēti kunigaikszczeis.
10. Wisi pagonay apstoj manę; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.
11. Jie apstoj manę isz wisû szalû; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.
12. Jie apstoj manę kaip bites ir gésta kaip ugnis erszkēczůse; ale wardan Pono Diewo asz jůs sukapůsu.
13. Jie manę stumja, kad pulczau; ale Ponas Diewas gélbti manę.
14. Ponas Diewas yr mano syla ir mano psalmas ir mano iszgánimas.
15. Giedojama yra su linksmybe apie pérgalējimą namůse

teisûjû: deßine Pono Diewo
aptur pérgalējimą;
16. Deßine Pono Diewo yra
paáukßtinta; deßine Pono Die=
wo aptur pérgalējimą.
17. Aß ne mirsu, bet ißliksu
ir Pono Diewo dárbus apsa=
kysu.
18. Ponas Diewas tiesà aß=
trey manę pláka, bet ne padůst
manę smerczui.
19. Atwérkite man wartus
teisybês, kad aß įējęs Ponui
Diewui dēkawoczau.
20. Tai yra wartai Pono
Diewo; teisieji ten įeis.
21. Aß dēkawoju taw, kad
manę pažémini ir gélbi manę.
22. Akmů, kurį budawoninin=
kai ißmete, tas pastójo kampinu
akmenimi.
23. Tai nů Pono Diewo ti=
kosi, ir yra stebuklas po musû
akiû.
24. Szita yra diena, kurę Po=
nas Diewas padáręs; dzaug=
kimēs ir bukime toje linksmi!
25. Ak, Pone Diewe, gélbēk;
ak, Pone Diewe, důk laimēti!
26. Pagirtas te esie, kursai
ateit wardan Pono Diewo!
Mes žegnojam jus, kurie este
iß namû Pono Diewo.
27. Wießpats yra Diewù,
kursai mus pérßwiecz; dabinkit
ßwéntę beržais iki ragû alto=
raus!
28. Tu esi mano Diewas, ir
aß taw dēkawoju; mans Diewe,
aß tawę gárbįsu.
29. Dēkawokit Ponui Diewui!
nēs jis yra géras, ir jo malone
patenk amžinay.

119. Psalmas.

Krikßczoniû aukso A B C (Pamokslai)
apie laupsę, méilę, máci ir naudą Diewo
žódžio.

Jßganytingi tie, kurie ne kal=
tay elgiasi, kurie zokano Pono
Diewo klauso!
2. Jßganytingi tie, kurie jo
lùdimus laiko, kurie jį iß wisôs
ßirdiês jēßko!
3. Nēs kurie ant jo kelû wáikß=
czoj, tie pikto ne dáro.
4. Tu prisakei, wiernay lai=
kyti tawo prisákimus.
5. Ak, kad mano gywastis ta=
wo įstátimus iß wisôs ßirdiês
laikytu!
6. Kad aß daboju tiktay ant
tawo prisákimû, tay ne esmi
gēdoje.
7. Aß dēkawoju taw iß tikrôs
ßirdiês, kad tu manę mokini
įstátimus sawo teisybês.
8. Tawo įstátimû aß klau=
sysu; ne prastok manę nieka=
day!
9. Kaipo waikßczos jaunikái=
tis sawo kélą nekaltay? Kada
laikosi pagal tawo žodžus.
10. Aß tawęs jēßkau iß wisôs

szirdiês, ne důk manę paklyst nů tawo prisákimû!
11. Asz palaikau tawo żodi sawo szirdije, kad priesz tawę ne susigrieszìczau.
12. Pagirtas buk, Pone Diewe! pamokink manę sawo teisybę!
13. Asz sawo lúpomis pásakosu wisą teisybę tawo burnôs.
14. Asz dżaugiůs isz kélo tawo lùdimû, kaip isz wisókio lóbjo.
15. Asz kalbu, ką tu prisakei, ir daboju ant tawo kélû.
16. Asz mēgstu tawo prisákimais ir ne użmirsztu tawo żodżiû.
17. Gér daryk sawám tarnui, kad gyws iszlikczau ir tawo żodi laikyczau!
18. Atwérk man akis, kad regēczau stebuklus ant tawo zokano!
19. Asz esmi swéczas ant żémês; ne slēpk sawo prisákimus nů manęs!
20. Mano duszia yr sudaużyta isz iszsiilgimo tawo prisákimû wisaday.
21. Tu bari puikawojanczůsus; prakéikti yra, kurie pérżeng tawo prisákimus.
22. Atimk nů manęs gēdą ir paniekinimą, nēs asz laikau tawo lùdimus!
23. Ir kunigaikszczei susisēdę kalba priesz manę, ale tawo tárnas kalba apie tawo prisákimus.
24. Asz mēgstu tawo lùdimais, tie man protą pridůd.
25. Mano duszia gul dulkēse, atgaiwink manę pagal sawo żodi!
26. Asz pasakau sawo kelùs, ir tu iszklausai manę; mokink manę sawo istátimus!
27. Mokink manę kélą sawo prisákimû! tay asz kalbēsu apie tawo stebuklus.
28. Asz túżijůs, kad man ir szirdis apálpsta; stiprink manę pagal sawo żodi!
29. Atimk nů manes netikrąji kélą ir pawélik man sawo prisákimus!
30. Asz saw iszsirinkau kélą teisybês, tawo istátimus staczau po sawô akiû.
31. Asz laikausi prie tawo lùdimû; Pone Diewe, ne důk manę gēdoje buti!
32. Kad tu mano szirdi palinksmini, tay bēgte bēgu kelù tawo prisákimû.
33. Ródyk man, Pone Diewe, kélą sawo súdû, kad jůs laikyczau iki gálo!
34. Pamokink manę, idant kawoczau tawo zokaną ir laikyczau ji isz wisôs szirdiês.
35. Wésk manę takù sawo prisákimû; nēs asz jeis mēgstu.

36. Lenk mano ßirdi ant ſa=
wo lùdimû, ir ne ant gódo!
37. Atkreipk mano akis, kad
ne weizdētu ant pamókſlo nie=
kam ne déranczo; bet atgai=
wink manę ant ſawo kélo!
38. Důk, kad tawo tárnas
ſtiprey laikytu tawo priſáki=
mus už tawo žodi, idant tawęs
bijoczaus!
39. Atimk nů manęs gēdą,
kuriôs aß baidaus! nēs tawo
priſákimai yra meilingi.
40. Sztay, aß geidžu tawo
priſákimû; atgaiwink manę ſu
ſawo teiſybe!
41. Pone Diewe, paródik man
ſawo malonę, ſawo pagálbą
pagal ſawo žodi,
42. Kad atſakyti galēczau ſa=
wam blùžnitojui! nēs aß nuſi=
tikiu tawo žodžù.
43. Ir ne atimk nů mano
burnôs žodi teiſybês! nēs aß
nuſitikiu tawo ſúdais.
44. Aß tawo zokaną laikyſu
nepalautinay, wiſados ir am=
žinay.
45. Ir aß wáikßczoju linkſmas,
nēs jēßkau tawo priſákimû.
46. Aß kalbu apie tawo lù=
dimus po akiû karálû neſigē=
dēdams.
47, Aß mēgſtu tawo priſáki=
mais, ir aß jůs mylu,
48. Ir pakelu ſawo rankas
ant tawo priſákimû, kurus aß
mylu, ir kalbu apie tawo iſtá=
timus.
49. Primink ſawam tarnui
ſawo žódžio, ant kurio důdi
man nuſitikēt!
50. Tay yra mano palinkſ=
minojimas mano wargůſe, nēs
tawo žodis manę atgaiwina.
51. Puikieji jůkiaſi iß manęs;
aß taczau n' atſtoju nů tawo
zokano.
52. Pone Diewe, kad aß at=
ſimenu, kaipo tu nů pradžôs
ſwieto ſúdijei, tay palinkſmino=
jamas eſmi.
53. Aß didey pykſtu ant pik=
tûjû, kurie tawo zokaną niekin.
54. Tawo ſúdai yra mano
gieſmē namůſe mano kelawimo.
55. Pone Diewe, naktimis at=
ſimenu tawo wardo ir laikau
tawo priſákimus.
56. Tai yra mano ſkárbas,
kad laikau tawo priſákimùs.
57. Aß ſakiau, Pone Diewe,
tai tur buti mano tēwißke, kad
ſékczau tawo kelùs.
58. Aß meldžůs po tawo akiû
iß wiſôs ßirdiês; buk man ma=
lonus pagal ſawo žodi!
59. Aß miſliju apie ſawo ke=
lùs ir gręžu ſawo kojas prie
tawo lùdimû.
60. Aß ſkubinůs ir ne trun=
ku, idant laikyczau tawo priſá=
kimus.
61. Piktûjû draugyſte applēk

manę; bet aß ne użmirßtu ta=
wo prisákimû.
62. Czēse pusau=naktiês kelůs,
kad taw dēkawoczau uż súdus
tawo teisybês.
63. Aß laikaus prie tû, kurie
tawęs bijos ir tawo prisákimû
klauso.
64. Pone Diewe, żéme yra
pilna tawo gerybês, mokink
manę sawo teisybę!
65. Tu gér darai sawam tar=
nui, Pone Diewe, pagal sawo
żodi.
66. Mokink manę wieżlibą el=
gimą ir pażinimą! nēs aß wie=
riju tawo prisákimams.
67. Pirm ne kaip pażémintas
buwau, klajojau; bet dabar lai=
kau tawo żodi.
68. Tu esi géras ir meilin=
gas; mokink manę sawo prisá=
kimus!
69. Puikieji pramáno melùs
ant manęs, bet aß iß wisôs
ßirdiês laikau tawo prisáki=
mus.
70. Jû ßirdis stora yra kaip
taukai; bet aß mēgstůs tawo
prisákimais.
71. Man malonù yra, kad tu
manę pażéminai, kad mokin=
czaus tawo prisákimus.
72. Zokanas tawo burnôs
man yra mieléśnis, uż daug
túkstanczû stukiû aukso ir si=
dábro.

73. Tawo ranka manę su=
twēre ir léido; mokink manę,
kad ißmókczau tawo prisáki=
mus!
74. Kurie tawęs bijos, rég
manę ir dżaugias; nēs aß nu=
sitikiu tawo żodżù.
75. Pone Diewe, aß żinau,
kad tawo súdai teisus yra; ir
tu manę wiernay pażéminai.
76. Tawo malone t'esie mano
palinksminojimas, kaip żadējei
sawam tarnui.
77. Jßrodik man sawo mie=
laßirdingystę, kad ißlikczau!
nēs aß mēgstu tawo prisáki=
mais.
78. Ak, kad puikieji turētu ap=
gēdinti buti, kurie melais manę
nuslogina! bet aß kalbu apie
tawo isákimą.
79. Ak, kad manęspi laikytus,
kurie tawęs bijos ir tawo lù=
dimus pażysta!
80. Mano ßirdis tikray te pa=
siliekt tawo prisákimůse, kad ne
buczau apgēdintas!
81. Mano dußia ißsiilgsta ta=
wo ißgánimo, aß nusitikiu ant
tawo żódżio.
82. Mano ákys ißsiilgsta ta=
wo żódżio ir sáko: kada tu
linksmini manę?
83. Kaczeig aß esmi kaip ůda
dúmůse, taczau tawo teisybês
ne użmirßtu.
84. Jkkoley lauks tawo tár=

nas? kada tu ſúdą laikyſi ant
mano pérſekinētojû?
85. Puikieji man kàſa dûbes,
ſu tawo priſákimais ne ſutin=
kanczes.
86. Tawo priſákimai yra tikra
teiſybe. Jie pérſekinēj manę
melais; gélbēk manę!
87. Jie bemaż manę nużawi=
no ant żémês, bet aß ne pra=
ſtoju tawo priſákimus.
88. Atgaiwink manę per ſawo
malonę, kad laikyczau lùdimus
tawo burnôs!
89. Pone Diewe, tawo żodis
paſiliekt amżinay, kol dangus
patenka.
90. Tawo teiſybe patenka wi=
ſados. Tu żémę pagatáwijei,
ir jiji ißſiláiko.
91. Kas dien paſiliekt pagal
tawo żodį; nēs wiſi daiktai taw
tur ßlúżiti.
92. Jey tawo zokans man ne
butu palinkſminojimu buwęs,
tay buczau prapůlęs ſawo war=
gůſe.
93. Aß tawo iſákimû nieka=
dos ne użmirßu, nēs tu manę
tůmi atgaiwini.
94. Aß eſmi tawo, gélbēk manę!
nēs aß jēßkau tawo iſákimus.
95. Diewo neſibijantieji ty=
koj manęs, kad manę nużawin=
tu; bet aß dabojůs tawo lù=
dimû.
96. Aß wiſû daiktû gálą re=
gējau; bet tawo iſákimas pa=
tenka.
97. Kaip aß tawo zokaną taip
mylu! kas dien aß kalbu apie
tą.
98. Tu ſawo priſákimu manę
darai ißmintingeſnù, ne kaip
mano neprietelei yra; nēſa tas
amżinay yr mano ſkárbas.
99. Aß daugiaus ißmokau,
kaip wiſi mano mokitojei; nēs
tawo lùdimai yra mano kalbē=
jimas.
100. Aß kytréſnis eſmi, ne
kaip ſenieji; nēs aß laikau ta=
wo priſákimus.
101. Aß użdraudzu ſawo ko=
jai wiſus piktus kelùs, kad ta=
wo żódzio klauſyczau.
102. Aß ne atſtoju nů tawo
ſúdû, nēs tu manę mokini.
103. Tawo żodis mano burnai
ſaldéſnis yra, ne kaip medus.
104. Tawo żodis dáro manę
ißmánanti, todēl nekenczu wi=
ſus netikrus kelùs.
105. Tawo żodis yra żibny=
cza mano kojôs, ir żwáke ant
mano kélo.
106. Aß priſēkiu ir laikyſu,
kad aß ſúdû tawo teiſybês noru
klauſyti.
107. Aß didey eſmi pażémin=
tas; Pone Diewe, atgaiwink
manę pagal ſawo żodį!
108. Taw, Pone Diewe, te
patinka walnoji apiera mano

burnôs ir mokink manę sawo teisybę!
109. Aß sawo dußią wisados neßoju sawo rankosa ir ne użmirßtu tawo zokano.
110. Piktieji man spéndza żabángus, ale aß ne paklystu nů tawo prisákimû.
111. Tawo lùdimai yra mano ámżina tĕwißke, nēs jie yra mano ßirdiês dzaugsmas.
112. Aß lenkiu sawo ßirdi, idant darycząu pagal tawo teisybę amżinay.
113. Aß neapkenczu nepakajingases dwases, ir mylu tawo prisákimus.
114. Tu esi mano apgynimas ir skydas, aß nusitikiu ant tawo żódzio.
115. Atstókite nů manęs, jús piktadējei! aß noru laikyt prisákimus sawo Diewo.
116. Ißlaikyk manę sawo żodzù, kad ißlikczau; ir ne důk manę ißgēdintu buti sawo nusitikējime!
117. Stiprink manę, kad ißgyczau! tay wisados mēgsu tawo prisákimais.
118. Tu sumini wisus, kurie nů tawo prisákimû atstoj; nēs jû wylus tikt melai yra.
119. Tu wisus piktůsus ant żémês atmeti kaip neczystumą; todēl aß mylu tawo lùdimus.
120. Aß bijaus tawęs, kad ir mano ůda paßurpo, ir bijaus tawo prowû.
121. Aß laikau ant súdo ir teisybēs; ne padůk manę tiems, kurie manę nor sugaißinti!
122. Użstok tu sawo tárną ir linksmink ji, kad puikieji man gwoltą ne darytu!
123. Mano ákys ißsiilgsta tawo ißgánimo ir żódzio tawo teisybês.
124. Daryk su sawo tarnu pagal sawo malonę ir mokink manę sawo prowas!
125. Aß esmi tawo tárnas; pamokik manę, kad pażinczau tawo lùdimus!
126. Czēsas yra, kad ką darytu Ponas Diewas; jie iß wiso paniekino tawo zokaną.
127. Todēl aß mylû tawo prisákimą daugiaus, ne kaip auksą ir czystą auksą.
128. Todēl tůjaus klausau wisû tawo isákimû, aß neapkenczu wisą neteisų kélą.
129. Tawo lùdimai yra stebuklingi; todēl pildo jůs mano dußia.
130. Kada tawo żodis ißsiréißkia, tay linksmina ir dáro prastůsus ißmintingais.
131. Aß atweru sawo burną ir geidzu tawo prisákimû; nēs ißsiilgstu jû.
132. Gręßkis manęspi ir buk

man malonus, kaip darydawai tiems, kurie myl tawo wárdą.
133. Waldyk mano żingsni pagal sawo żodį, ir ne důk ant manęs ponawóti ney jokią neteisybę!
134. Iszgélbėk manę nů żmonû piktenybês! tay aß pildisu tawo isákimus.
135. Důk ßwiesti sawo wéidą ant tawo tarno ir mokink manę sawo teisybę!
136. Mano ákys téka wandenimi, kad ne laikomi yra tawo prisákimai.
137. Pone Diewe, tu esi teisus, ir tawo żódis yra tikras.
138. Tu drutay prisakei lùdimus tawo teisybês ir wiernybês klausyti.
139. Aß bemaż smertiês ne gawau iß didżio papykio, kad mano prießininkai tawo żódżio użmirßta.
140. Tawo żodis geray yra ißczystitas, ir tawo tárnas tą myl.
141. Aß esmi menkas ir paniekintas, ale aß ne użmirßtu tawo prisákimo.
142. Tawo teisybe yra ámżina teisybe, ir tawo zokanas yra wiernybe.
143. Wargai ir bėda manę użpůle, bet aß mėgstu tawo prisákimais.
144. Teisybe tawo lùdimû yra ámżina; pamokink manę, tay ißlikśu.
145. Aß iß wisôs ßirdiês ßaukiu; ißklausyk manę, Pone Diewe, kad klausyczau tawo teisybês!
146. Aß ßaukiau tawęspi; gélbėk manę, kad pildiczau tawo lùdimus!
147. Aß ankśti atėjęs ßaukiu, ant tawo żódżio aß nusitikiu.
148. Aß ankśti pabundu, kad kalbėczau apie tawo żodį.
149. Klausyk mano balso pagal sawo malonę; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawo súdą!
150. Mano piltieji pérsekinėtojei manę nor użpulti ir toli yr nů tawo prisákimo.
151. Pone Diewe, tu arti esi, ir tawo prisákimai yra pati teisybe.
152. Bet jau seney żinau, kad tu sawo lùdimus amżinay pastiprinojei.
153. Dabok mano wargû ir ißgélbėk manę; ißwadůk manę! nės aß ne użmirßtu tawo zokano.
154. Wésk mano prową ir ißgélbėk manę; atgaiwink manę sawo żodżù!
155. Ißgánims toli yra nů piktûjû; nės jie ne atboj tawo prisákimû.
156. Pone Diewe, tawo sv

milimas yra didis; atgaiwink manę pagal sawo súdą!

157. Mano pérsekinētojû ir prieszininkû daug yra, bet asz ne atstoju nů tawo lùdimû.

158. Asz regiu papeiktojus, ir skaudu man yra, kad jie ne laiko tawo żodi.

159. Sztay, asz mylu tawo isákimus; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawo malonę!

160. Tawo żodis kit nieks yra, kaip teisybe; wisi súdai tawo teisybęs patenka amżinay.

161. Kunigaikszczei pérsekinēja manę be prieżastiês, ir mano szirdis prisibijo tawo żódziû.

162. Asz dżaugiûs isz tawo żódzio, kaip koksai didę náudą gaunąs.

163. Melû nekenczu ir n' apykantoj turu jůs; ale tawo żokaną asz mylu.

164. Asz laupsinu tawę septynis kartus per dieną dēley súdo tawo teisybês.

165. Didi tur pakáją, kurie myl tawo żokaną, neygi klajos.

166. Pone Diewe, asz laukiu tawo iszgánimo ir darau pagal tawo prisákimus.

167. Mano duszia klauso tawo lùdimû ir jůs didey myl.

168. Asz laikau tawo prisákimus ir tawo lùdimus; nēs wisi mano kélai yra po tawo akiû.

169. Pone Diewe, důk, kad mano prászimas ateitu po tawo akiû; pamokink manę pagal sawo żodi!

170. Důk, kad mano malda ateitu po tawo akiû; iszgélbēk manę pagal sawo żodi!

171. Mano lúpos turēs laupsinti, kada tu manę sawo teisybę mokini.

172. Mano lieżuwis kalbēs apie tawo żodi; nēsa wisi tawo prisákimai yra tikri.

173. Pristok man su sawo ranka! nēs asz iszrinkau tawo prisákimus.

174. Pone Diewe, asz iszsiilgstu tawo iszgánimo ir mēgstu tawo żokanu.

175. Laikyk gywą mano duszią, kad tawę laupsintu, ir tawo teisybe manę gélbētu!

176. Asz esmi kaip paklydusi ir prapůlusi awis; jēszkok sawo tárną! nēs asz ne użmirsztu tawo prisákimû.

120. Psalmas.

Malda priesz netikrus mokitojus, apkalbētojus ir smarkininkus.

1. Giesmē aukszté́snime kore (balse)

Asz szaukiu Diewop sawo bēdoje, ir jis iszklauso manę.

2. Pone Diewe, iszgélbēk mano duszią nů melágiû ir nů newiernû lieżuwjû!

3. Ką gal taw neteisusis lie-

žuwis daryti? ir ką gal jis iš-
taisyti?

4. Jis yra kaip aštros strēlos
stiproję, kaip ugnis kadagyne.

5. Bēdà man, kad ateiwis
ni tarp Mesēko; aš turu gy-
wénti tarp šētrû Kēdar.

6. Ilgu yra mano dušiái gy-
wénti su tais, kurie pakájaus
n'apkencž.

7. Aš pakáją laikau; ale kad
ak kalbu, tay jie pakel waidą.

121. Psalmas.

Diewas žmonû apginējas.

1. Giesmē aukštésnime kore
(balsé)

Aš pakelu sawo akis kalnump,
nů kuriû pagálba man randasi.

2. Mano pagálba randasi nů
Pono Diewo, kurs dangų ir
žémę padáręs.

3. Jis ne důs tawo kojai sly-
sti, ir tawo apginējas ne miegti.

4. Sztay, sárgas Izraēlio ney
miegti, ney snáudža.

5. Ponas Diewas apgina ta-
wę. Ponas Diewas yra tawo pa-
wēsis ant tawo dešinês rankôs,

6. Kad tawę dienoj saule ne
kaitintu, neygi mēnů nakczè.

7. Ponas Diewas te apsaugoj
tawę nů wiso pikto; jis te ap-
saugoj tawo dušią!

8. Ponas Diewas te apsaugoj
tawo išējimą ir įējimą nů da-
bar iki ámžiû!

122. Psalmas.

Szlowē miesto Jeruzalês.

1. Giesmē Dowido aukštésni-
me kore.

Aš džaugiůs to, kad man sa-
kyta, kad eisime į Diewo namus.

2. Ir kad musû kójos stowēs
tawo wortůse, Jeruzale.

3. Jeruzale budawota yra,
kad bútu miestas, kur reik su-
sieitis,

4. Kur gimines tur užeit, bu-
tent gimines Pono Diewo, Die-
wo žodi sakyti žmonēms Izrael
ir dēkawoti wardui Pono Diewo.

5. Nēsa cže stow krēslai ant
súdo, krēslai namû Dowido.

6. Wélikite Jeruzalei wisą
gérą: „ak kad tiems geray pa-
siséktus, kurie tawę myl!"

7. Pakájus turētu buti widuj
tawo múrû, ir paláima tawo
paloczůse.

8. Dēl sawo broliû ir genczû
wélisu aš taw pakáją;

9. Dēl namû Wiešpatiês mu-
sû Diewo jēškosu aš tawo naudą.

123. Psalmas.

Gerujû paniekinimas ir palinksmino-
jimas.

1. Giesmē aukštésnime kore.

Aš sawo akis pakelu tawęsp,
kursai tu danguje sēdi.

2. Sztay, kaip ákys tarnû ant
rankû sawo ponû weizd, kaip
ákys slúginês ant rankû sawo

żuponês weiżd, ßitaip weiżd ir musû ákys ant Wießpatiês musû Diewo, iki jis mums malonus pastoja.

3. Buk mums malonus, Pone Diewe, buk mums malonus! nēsa mes iß wiso esme paniekinami.

4. Dußia musû pilna yra apjůkimo puikiûjû ir paniekinimo pasididżůjanczûjû.

124. Psalmas.

Dēkawone uż Diewo pristojimą bēdoje.

1. Giesmē Dowido aukßtésnime kore.

Jey Diewas ne butu su mumis, taipo sakyk Jżrael.

2. Jey Diewas ne butu su mumis, kada żmones prieß mus kélasi:

3. Tay jie mus gywus praryty. Kada jû nársas ant musû inirßtu,

4. Tay wándenis mus praskandintu, srowes eitu per musû dußią.

5. Wándenis eitu peraukßtay per musû dußią.

6. Pagirtas te esie Ponas Diewas, kad mus ne důst ant plēßimo jû dantims!

7. Musû dußia ißsprúdo, kaip paukßtis iß żabangû paukßtininko; spástas patrúko, ir mes walni pastójom.

8. Musû pagálba yra wardan Pono Diewo, kursai sutwēre dangų ir żémę.

125. Psalmas.

Nusitikējimas ne důst gēdoje buti.

1. Giesmē aukßtésnime kore.

Kurie nusitik Ponù Diewù, tie ne prapuls, bet amżinay ißsilaikys, kaip kálnas Zion.

2. Aplink Jeruzalę yra kalnai, ir Ponas Diewas yra aplink sawo żmones nů ßio czēso iki ámżiû.

3. Nēsa ponyste piktûjû ne pasiliks ant pulkélio teisûjû, kad teisieji sawo ranką ne ißtiestu ant neteisybês.

4. Pone Diewe, geray daryk geriemsiems, ir kurie yra gerôs ßirdiês.

5. Bet kurie pasidůst ant kélû sawo neteisybês, tus Ponas Diewas prawarys su piktadējais; o pakájus te esie ant Jżrael!

126. Psalmas.

Krikßczoniû smutnybe bus pérwersta į linksmybę.

1. Giesmē aukßtésnime kore.

Kada Ponas Diewas apkàltůsus Ziono ißgélbēs, tay busim kaip sapnůjantieji.

2. Tay musû burna pilna bus jůko, ir musû lieżuwis pilnas garbês. Tay bus sákoma tarp pagonû: „Ponas Diewas didżus dáiktus ant jû padáre."

3. Ponas Diewas bidzus dáiktus ant musû padáre, isz to esme linksmi.
4. Pone Diewe, nugręszk musû apkalimą, kaip tu wándenis priesz pētus iszdzůwini!
5. Kurie sēja su werksmu, dagos su dzaugsmu.
6. Jie eit werkdami ir nészа brángę sēklą; ir ateit su dzaugsmu, atneszdami sawo pēdus.

127. Psalmas.

Pérżegnotas ukio priweizdējimas ir wáldimas.

1. Giesmē Salomóno aukszté́snime kore.
Jey Ponas Diewas ne budawoj namus, tay noprósnay dirba, kurie jůs budawoja. Jey Ponas Diewas miestą ne apsérgt, tay noprósnay bunda sárgas.
2. Noprósnay yra, kad anksti kélaties ir potam ilgay sēdit ir wálgot sawo důną su rúpesczeis; nēs sawo prieteliams jis tą důst be miegant.
3. Sztay, waikai yra Diewo dowana, ir żywáto waisus yra jo dawimas.
4. Kaip strēlos rankoje stiprojo, szitaipo sékasi jaunieji waikai.
5. Geray tam, kursai tokiû sawo seidoką tur pilną; tie ne bus gēdoje, kada su sawo neprieteleis bylinēs wartůse.

128. Psalmas.

Suwenczawotůjû rēdas ir żegnone.

1. Giesmē aukszté́snime kore.
Geray tam, kursai Diewo bijos ir ant jo kélû wàikszczoj.
2. Tu pasipenēsi darbais sawo rankû; geray taw, taw geray pasiseka.
3. Tawo pati bus kaip waisingas wynmedis aplink tawo namus; tawo waikai kaip aliejaus czēpélei aplink tawo stálą.
4. Sztay, szitaip yra pérżegnojams wyras, kursai Diewo bijos.
5. Ponas Diewas tawę pérżegnos isz Ziono, kad matytumbei paláimą Jeruzalês per wisą sawo ámżią,
6. Ir matytumbei sawo waikû waikus. Pakájus ant Izrael!

129. Psalmas.

Bażnyczôs pérgalējimas ant sawo neprieteliû.

1. Giesmē aukszté́snime kore.
Jie manę tánkey spàude nů mano jaunystês, taipo sakyk Izrael!
2. Jie manę tánkey spàude nů mano jaunystês, bet taczau manę ne apgalējo.
3. Artojei áre ant mano pakálôs ir ilgas wáre sawo wagàs.
4. Diewas, teisusis, nukirto wirwę piktûjû.

5. Ak, kad butu gēdojė ir atgalos sugryßtu wisi, kurie n' apkencz Zioną!
6. Ak, kad jie butu kaip żolē ant stogû, kurie padzústa, pirmneng ißraujama!
7. Iß kuriôs pjowējas ne pildo sawo ranką, ney rißējas sawo glēbį,
8. Ney tie, kurie praeit, ne sako: „Diewo pérżegnojimas te esie ant jusû, mes jus żegnojam wardan Pono Diewo!"

130. Psalmas.

Malda griekû atleidimo dėley.

1. Giesmē aukßtésnime kore.
Iß gilybês, Pone Diewe, ßaukiu tawęsp.
2. Pone Diewe, klausyk mano balsą, dabokis sawo ausimis ant balso mano maldôs
3. Jey tu, Pone Diewe, griekus nori prirokůti, Pone Diewe, kas ißsilaikys?
4. Nēsa pas tawę yra atleidímas, kad tawęs prisibijotum.
5. Aß láukiu Pono Diewo, mano dußia láukia, ir aß nusitikiu ant jo żódzio.
6. Mano dußia láukia Pono Diewo nů wienôs außrôs iki kitôs.
7. Izrael, nusitikēk Ponù Diewù! nes prie Diewo yra malone, ir daug ißgélbējimo pas jį.
8. Ir Jisai ißgélbēs Izrael iß wisû jo griekû.

131. Psalmas.

Pawéiksłas pakarnystês; bjaurybe pasididżáwimo.

1. Giesmē aukßtésnime kore.
Pone Diewe, mano ßirdis nesididzůja, ir mano ákys ne puikawoj, neygi jēßkau didziû daiktû, kurie man perauksti yra.
2. Kada sawo dußią ne nurámdidawau ir ne nutildidawau, tay mano dußia buwo nutraukiama, kaip kada kas nutràůkiams yra nů sawo augywês.
3. Izrael, nusitikēk Ponù Diewù, nů ßio czēso iki ámżiû ámżiû!

132. Psalmas.

Malda uż ißláikimą Diewo służbôs ir świetißkojo wáldimo.

1. Giesmē aukßtésnime kore.
Atsimink, Pone Diewe, Dowido ir wisû jo pérsekinējimû!
2. Kursai prisēke Ponui Diewui ir żadējo Wisgálinczamjam Jokubo:
3. „Aß ne eisu į ßētrą sawo namû, ney ant sawo pátalo atsigulsůs,
4. Ne důsu sawo akims miegoti, ney akiû wokams snausti.
5. Iki ràsu wietą Ponui Diewui, namams Wisgálinczamjam Jokubo."

6. Sztay, mes girdim apie ję Epratoje, mes radom ję ant láuko Jaar.

7. Eisime į jo namus ir melsimēs ties solelú jo kojû.

8. Kélkis, Pone Diewe, ant sawo atsiilsējimo, tu, ir skryne tawo maciês!

9. Tawo klebonai te esie aprēdyti teisybe, ir tawo szwentieji tesidzaugias.

10. Ne atimk ponawójimą sawo móstitojo, dēl sawo tarno Dowido!

11. Ponas Diewas Dowidui tikrą prysēgą dawe, nů tôs jis nesikréipsis: „asz taw ant tawo sósto pasodisu waisy tawo kuno.

12. Jey tawo waikai laikys mano derējimą ir mano lûdimą, kuri asz jûs mokisu, tay ir jû waikai ant tawo sósto sēdēs amžinay."

13. Nēsa Ponas Diewas Zioną iszrinko, ir padingsta jam tenay gywénti.

14. „Tai yra mano átilsis amžinay; czonay asz gywęsu, nēsa czę man padingsta.

15. Asz jû penukszlą péržegnosu ir jû pawárguliams důnôs apsczey důsu.

16. Jû klebonus asz apwilksu iszgánimu, ir jû szwentieji bus linksmi.

17. Czejau asz důsu užáugti rágą Dowido; asz sawo mostitamui žibnyczą pagatáwijau.

18. Jo neprietelius apwilksu gēdą; ale ant jo žydēs jo wainikas."

133. Psalmas.

Apie brangiausaji žemczugą palájaus ir sandorystēs.

1. Giesmē Dowido aukszté́snime kore.

Sztay, kaip gražus ir meilingas dáikts yra, kad brolei sandoroj pas wiens wieną gywén!

2. Kaip móstis brangiáusey kwépjantiji, kuri nů galwôs Aarono téka į jo barzdą, kuri nutek į jo rubą,

3. Kaip rasà, kuri nů Ermono krint ant kalnû Ziono; nēs cze žáda Ponas Diewas žegnonę ir iszsiláikimą wisados ir amžinay.

134. Psalmas.

Apie rēdą bažnyczôs tarnû.

1. Giesmē aukszté́snime kore.

Sztay, laupsinkit Poną Diewą, wisi tarnai Pono Diewo, kurie naktimis stowit namûse Pono Diewo!

2. Pakélkit sawo rankas ties szwentinycza ir laupsinkit Poną Diewą!

3. Ponas Diewas te péržegnoj tawę isz Ziono, kurs dangų ir žémę sutwēre!

135. Psalmas.

Dēkawojimas už Diewo geradėjystes.

1. Alleluja.
Laupsinkit wárdą Pono Die-
wo, laupsinkit, jús tarnai, Po-
ną Diewą,
2. Jús, kurie stowite namůse
Pono Diewo, dwárůse namû
musû Diewo!
3. Laupsinkite Poną Diewą!
nēsa Ponas Diewas yra géras;
giedokit jo wardui! nēs jis mei-
lingas.
4. Nēs Diewas saw išsirinko,
Jokubą, Jzraēlį per sáwąjį.
5. Nēs žinau, kad Ponas Die-
was didis yra, ir musû Diewas
už wisus diewus didésnis.
6. Wislab, ką jis nor, tai jis
dáro, danguje ir ant žémês, jú-
rosa ir wisosa gilybēse.
7. Kursai důst pasikélti debe-
sims nů gálo žémês, kursai žai-
bus ir lytų dáro, kursai wēją
důst ateit iš paslēptû wietû;
8. Kursai pirmgimusůsus nu-
žawino Egypto žémēje, taip
žmonû, kaip ir bandôs,
9. Jr atsunte sawo ženklus ir
stebuklùs ant tawęs, Egypto
žéme, ant Paraóno ir ant wi-
sû jo tarnû;
10. Kursai daug žmonû pa-
muše, ir nužawino macnus ka-
ralùs:
11. Sioną, karálų Amoritû,
ir Ogą, karálų iš Bazan, ir
wisas karalystes Kanaan;
12. Jr dáwe jû žémę į tēwiškę,
į tēwiškę sawo žmonēms Jzrael.
13. Pone Diewe, tawo wár-
das patenka amžinay; tawo at-
siminimas, Pone Diewe, pa-
tenka iki ámžiû ámžio.
14. Nēsa Ponas Diewas sa-
wo žmones súdis, ir sawo tar-
nàms bus malonus.
15. Pagonû balwonai yra si-
dábras ir auksas, dárbas žmo-
nû rankû.
16. Jie burnas tur, ir ne kalb;
akis tur, ir ne rég;
17. Ausis tur, ir ne gird; ney-
gi yra kwápas jû burnoj.
18. Kurie jûs dáro, yra jiems
lygus, ir wisi, kurie ant jû nu-
sitik.
19. Giminē Jzraēlio, laupsin-
kit Poną Diewą; laupsinkit
Poną Diewą, jús iš giminês
Aarono!
20. Jús iš giminês Lēwi,
laupsinkit Poną Diewą; kurie
bijoties Pono Diewo, laupsin-
kit Poną Diewą!
21. Pagárbints te esie Ponas
Diewas iš Ziono, kursai Jeru-
zalēj gywén! Alleluja.

136. Psalmas.

Dēkawojims už Diewo malonę ir ste-
buklus.

1. Dēkawokit Ponui Diewui!

nēs jis yra géras; nēs jo malone patenk amżinay.
2. Dēkawokit Diewui wisû diewû! nēs jo malone patenk amżinay.
3. Dēkawokit Wieszpaczui wisû wieszpaczû! nēs jo malone patenk amżinay.
4. Kursai wiens didżus stebuklus dáro; nēs jo malone patenk amżinay.
5. Kursai dangus dáre iszmintingay; nēs jo malone patenk amżinay.
6. Kursai żémę ant wandenû iszplátino; nēs jo malone patenk amżinay.
7. Kursai dides padáre żwakès; nēs jo malone patenk amżinay;
8. Saulę, kad szwiestu dienai; nēs jo malone patenk amżinay;
9. Mēnesį ir żwaigżdes, kad szwiestu naktij; nēs jo malone patenk amżinay.
10. Kursai isztiko Egypcionû pirmgimusûsus; nēs jo malone patenk amżinay;
11. Ir iszwede Izraēlį; nēs jo malone patenk amżinay;
12. Su sylinga rankà ir isztiestu pétimi; nēs jo malone patenk amżinay.
13. Kursai pérdalijo nendrû júres į dwi dalį; nēs jo malone patenk amżinay;
14. Ir pérwede Izraēlį per jû widų; nēs jo malone patenk amżinay.
15. Kursai Paraoną ir jo pulką į nendrû jures įstúme; nēs jo malone patenk amżinay.
16. Kursai sawo żmones wéde per púsczą; nēs jo malone patenk amżinay.
17. Kursai didżus karalùs iszmuszė; nēs ja malone patenk amżinay;
18. Ir pasmáuge macnus karalùs; nēs jo malone patenk amżinay;
19. Sioną, Amoritû karálų; nēs jo malone patenk amżinay;
20. Ir Ogą, karálų Bażane; nēs jo malone patenk amżinay;
21. Ir dáwe jû żémę į tēwiszkę; nēs jo malone patenk amżinay;
22. Į tēwiszkę sawam tarnui Izrael; nēs jo malone patenk amżinay.
23. Nēs jis atsimine musû, kada buwom prispausti; nēs jo malone patenk amżinay;
24. Ir iszgélbējo mus nû musû nepriteliû; nēs jo malone patenk amżinay.
25. Kursai dûst penukszlą wisam sutwērimui; nēs ja malone patenk amżinay.
26. Dēkawokit Diewui dangaus! nēs jo malone patenk amżinay.

137. Psalmas.

Apkaltůjů Zydů werkimo giesmė.

1. Pas wándenus Babelo sėdėjom ir wérkėm, kada Ziono atsiminėm.

2. Sawo árpas pakabinom ant glůsniů, kurie tenay yra.

3. Nėsa tenay liepe mums giedoti, kurie mus apkàltus laike, ir sawo raudojime linksmais buti, melsdami: „pagiedokit mums giesmę apie Zioną!"

4. Kaipo giedotumbim giesmę Pono Diewo swetimoj žémėj?

5. Jey užmirštu tawęs, Jeruzale, tay te esie užmiršta mano dešinês.

6. Mano liežuwis turėtu prilipti prie mano gómuro, jey tawęs n' atsimiǹsu, jey ne laikysu Jeruzalę už sawo didzausą linksmybę.

7. Pone Diewe, atsimink waikû Edom dienoje Jeruzalês, kurie sáko: „pústa! pústa iki jôs dugno!"

8. Tu išpústitoji duktė Babėlo, geray tam, kursai taw atlygiǹs, kaip tu mums darei.

9. Geray tam, kursai ima tawo jaunus waikus ir wisáy jůs sudáuža ǹ ákmeniǹ!

138. Psalmas.

Dėkawojimas už Diewo susimilimą.

1. Psalmas Dowido.

Aš dėkawoju taw iš wisôs širdiês; po akiû diewû taw garbę důsu.

2. Aš melsůs ties tawo šwentaje bažnycza ir tawam wardui dėkawosu tawo malonês ir wiernystês dėley, nėsa tu sawo wárdą pašlówinai ant wiso, per sawo žodiǹ.

3. Kada tawęsp šaukiu, tay išklausyk manę ir důk mano dušiai didę sylą!

4. Taw dėkawoj, Pone Diewe, wisi karálei ant žémês, kad girdėtu žodiǹ tawo burnôs,

5. Ir giest ant kélû Pono Diewo, kad garbė Pono Diewo dide yra.

6. Nėsa Ponas Diewas yra aukštas ir weizd ant pasižéminanczo, ir pažysta pasididzůjantiǹ iš tólo.

7. Kada didzausame warge esmi, tay tu manę atgaiwini ir ištiesi sawo ranką ant kéršto mano nepricteliû, ir gélbi manę su sawo dėšine.

8. Diewas padarys gálą manęs dėley. Pone Diewe, tawo malone yr ámžiną; dárbą sawo rankû tu ne prastok!

139. Psalmas.

Apie Diewo aprúpinimą, wisgalingaje maciǹ ir pribuwimą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

Pone Diewe, tu išmėgini manę ir pažysti manę.

2. Ar sėdżu, arba kelůs, tai tu żinai; tu permanai mano mislis iß tolo.

3. Ar eimi, ar gulù, tay tu aplink manę esi ir regi wisus mano kelùs.

4. Nėsa ßtay, niera ney jokio żodżio ant mano liezuwjo, kurio tu, Pone Diewe, iß wiso ne żinotumbei.

5. Tu tai darai, ką aß pirm arba paskuy dirbu, ir laikai sawo ranką ant manęs.

6. Toksai żinojims man yra per dywinas ir per aukßtas, aß to ne galu permanyti.

7. Kur eisu aß nů tawo dwásės? ir kur bėgsu nů tawo wéido?

8. Jey żengczau į dangų, tay tu czę esi. Jey pátalą kloczaus pékloj, ßtay, tu taipojau ir czę esi.

9. Jey imczau sparnus außrôs ir pasilikczau galáusosa júrosa,

10. Tay taczau tawo ranka manę tenay wadżotu, ir tawo déßine manę nutwértu.

11. Jey sakau: tamsybes gal manę apdengti, tay ir naktis aplink manę tur ßwiesi buti.

12. Nės ir tamsybes po tawo akiû ne tamsos yra, ir naktis żiba kaip diena, tamsybe yra kaip ßwiesybe.

13. Nėsa tu mano inkstus turi sawo wálėj, tu buwai ant manęs żywate motinôs.

14. Dėkawoju taw todėl, kad dywinay darytas esmi; stebuklingi yra tawo darbai, ir tai ißpażysta mano dußia geray.

15. Mano kaulai taw ne buwo paslėpti, kaip aß paslėptoj wietoj daroms buwau, kada suweramas buwau widuj żemês.

16. Tawo akys manę regėjo, kaip dar ne buwau pagatáwits; ir wisos mano dienos buwo raßytos ant tawo knygû, kurios dar turėjo ateiti, ir kuriû ney wiena dar ne buwo.

17. Bet kaip brangios yra, Diewe, po mano akiû tawo dumos! kaip yra jû toks didis skaitlus!

18. Kad jas skaityczau, jû butu daugiaus, neng ziezdrû. Kad pabundu, dar su tawim esmi.

19. Ak Diewe, kad użmußtumbei piktůsus, ir kraujo trokßtantieji nů manęs atstoti turėtu!

20. Nėsa darkey apie tawę kalba, ir tawo neprietelei ißsikel be reikalo.

21. Beje n'apkenczu, Pone Diewe, tawę n'apkenczanczůsus ir dibey pyksstu ant jû, kad jie prieß tawę státosi.

22. Aß jůs tikray n'apkenczu, todėl jie man neprieteleis pastojo.

23. Pértirk manę, Diewe, ir ißpażink mano ßirdį; mėgink manę ir ißtirk, kaip aß dumoju;

24. Ir weizdėk, bau n'esmi

ant pikto kélo, ir wéſk manę ant ámžinojo kélo!

140. Pſalmas.

Malda děl iſżgélbějimo taip nů neżinomů, taip ir nů żinomů neprietelių.

1. Pſalmas Dowido, pirmgie-botins.

2. Iſżgélběk manę, Pone Diewe, nů piktů żmonû; apſaugok manę nů żmonû ne wertay dáranczû,

3. Kurie piktay dumoj ſawo ſżirdij ir kas dien waidą pakel.

4. Jie ſawo liezuwį aſztrin kaip žaltys; angiês nůdai yra po jû lúpomis. Sēla.

5. Apgink manę, Pone Diewe, nů rankôs Diewo-neſibijanczû-jû; apſaugok manę nů żmonû newertay dáranczûjû, kurie mano ējimą dumoj parſtùmti!

6. Puikieji žabángus man ſpéndža, ir iſztieſa wirwes man ant tinklo, ir ſpéndža man ſpáſtus ant kélo. Sēla.

7. Bet aſz tariu Ponui Diewui: tu eſi mano Diewas; Wieſzpatie, pérmanyk balſą mano ſżaukſmo!

8. Wieſzpatie Pone Diewe, mano ſtiproji pagálba, tu apſaugoji mano gálwą czēſe kowôs.

9. Pone Diewe, ne důk piktamjam wálês; ne ſtiprink jo piktenybę, kad todēl n'iſzſikéltus! Sēla.

10. Nepaláima, apie kurę mano neprietelei dumja, te půl ant jû galwôs.

11. Jis žarijomis jůs appils; Jis ugnimi giley jůs į žémę muſz, kad niekaday neſikéltu.

12. Pikta burna ne turēs ney jokiôs paláimôs ant żémês; żmogus ſawo liezuwį ne waldąs, bus prawarytas ir prapuldits.

13. Nēs žinau, kad Diewas bēdnojo bylą ir pawárguſojo prową iſzwés.

14. Ir teiſieji děkawos tawo wardui, ir gerieji po tawo akiû paſiliks.

141. Pſalmas.

Malda děl pagálbôs ir děl iſżgélbějimo.

1. Pſalmas Dowido.

Pone Diewe, aſz ſżaukiau taweſp, ſkubinkis manęſp; pérmanyk mano balſą, kada meldžůs tawęs!

2. Mano malda te įtinka po tawo akiû kaip rukinimo apiera, mano rankû pakēlimas kaip wákaro apiera.

3. Pone Diewe, apſaugok mano burną ir apgink mano lúpas!

4. Ne lenk mano ſżirdį ant ko pikto, kad piktay ne elgczaus ſu piktadējeis, kad ne wálgiczau nů to, ko jie mēgſta,

5. Teiſuſis te pamokin manę

prieteliszkay ir te pabar manę; tai man taip itiks, kaip kwépjamas aliejus ant mano galwôs; nēs asz wisaday meldzůs, kad jie man iszkádôs ne darytu.

6. Jû mokitojei turētu nustumti buti nů ůlôs, tada girdēs mano pamokslą meilingą ēsanti.

7. Musû káulai iszbarstyti yra iki péklôs, kaip kada kas iszardo bey iszknisa żémę.

8. Nēs ant tawęs, Wieszpatie Pone Diewe, weizd mano ákys, tawim nusitikiu; ne atmésk mano duszią!

9. Apsaugok manę nů żabángo, kuri jie man spénde, ir nů spásto piktadējû!

10. Diewo-nesibijanczůsus důk ikluti i jû paczû tinklus podraugey, ale manę wisada iszwéngti!

142. Psalmas.

Dowido malda pagálbôs ir iszgelbējimo deley.

1. Pamokinimas Dowido, melstis, kaip jis buwo ůloje.

2. Asz szaukiu Diewop sawo balsù; asz meldzůs Poną Diewą sawo balsù.

3. Asz praneszu po jo akiû sawo kalbējimą ir pasakàu po jo akiû sawo bēdą.

4. Kad mano dwáse tużboje yra, tay tu manę użstoji; jie man spéndza żabángus ant kélo, kuriûm eimi.

5. Żurēk ant deszinês ir dabok, ney wiens ne nor manę pażinti; ne galu iszbēgti; ney wiens ne użstoj mano duszią.

6. Pone Diewe, tawęsp szaukiu ir tariu: tu esi mano nusitikējimas, mano dalis żémēje gywûjû.

7. Dabokis mano skundimo, nēsa didey esmi wárginams; iszgélbēk manę nů mano pérsekinētojû, nēsa jie man per macnus yra.

8. Iszwésk mano duszią isz temnyczôs, kad dēkawoczau tawam wardui! Teisieji susirinks manęsp, kad tu man geray darai.

143. Psalmas.

Prisiwertimo malda dēl iszgélbējimo isz pikto ir apturējimo géro.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, iszklausyk mano maldą, pérmanyk mano prászimą dēl sawo wiernybês, iszklausyk manę dēl sawo teisybês.

2. Ir ne eik prowon su sawo tarnù! nēs po tawo akiû niera teisus ney wienas gywûjû.

3. Nēsa neprietelus pérsekinēj mano duszią, ir manę smertnay spaudza; jis paguldo manę i tamsybę, kaip numirusůsus swiete.

4. Ir mano dwáse nusitúzij manije, mano ßirdis mano kúne yr suēsta.

5. Aß atsimenu pirmûjû gadynû, aß kalbu apie wisus tawo stebuklus ir sakau apie dárbus tawo rankû.

6. Aß ißskleidzu sawo rankas tawęspi; mano dußia trókßta tawęs, kaip ißdzúwusi zéme. Sēla.

7. Pone Diewe, ißklausyk manę wéikey, mano dwáse pasiléidz; ne slēpk sawo wéidą nů manęs, kad ne búczau lygus tiems, kurie nueit į důbę.

8. Důk man ankßti girdēti tawo malonę, nēs tawim nusitikiu. Daryk man zinomą kélą, ant kurio turu wàikßczoti! nēs aß ißsiilgau tawęs.

9. Ißgélbēk manę, mans Diewe, nů mano neprieteliû! aß prie tawęs glaudzûs.

10. Mokik manę daryti tawo wálę, nēsa tu esi mano Diewas; tawo geroji Dwáse te wadzoj manę tikrù kelù!

11. Pone Diewe, atgaiwink manę dēl sawo wárdo; wésk mano dußią iß bēdôs dēl sawo teisybês;

12. Ir ißpústik mano neprietelius dēl sawo malonês, ir nuzawink wisus, kurie mano dußią wárgin! nēs aß esmi tawo tárnas.

144. Psalmas.

Dėkawone ir malda uz apturėtą ir dar sulaukiamą pergalėjimą.

1. Psalmas Dowido.
Pagárbints te esie Ponas Diewas, mano stiprybe, kursai mano rankas mokina gintis ir mano pirßtus karáuti!

2. Mano susimilimas ir mano pilis, mano ginējas ir mano ißgélbētojis, mano skydas, ant kurio aß nusitikiu, kursai mano zmones po manim wércza.

3. Pone Diewe, kasgi zmogus, kad taip didey jį uzstoji? ir zmogaus sunus, kad jo taip labay atboji?

4. Juk zmogus kaip ir nieks yra, jo ámzias nueit kaip ßeßēlis.

5. Pone Diewe, palenk sawo dangus ir nuzengk; pakrùtik kálnus, kad rúktu;

6. Důk zaibàuti ir ißbarstyk jûs; ßàuk sawo stulpus ir ißgandik jûs;

7. Súsk sawo ranką iß aukßto ir ißgélbēk manę; ir ißwadůk manę iß didziû wandenû, nů rankôs swetimûjû waikû,

8. Kuriû pamokslas niekam ne dér, ir jû darbai newierni!

9. Diewe, aß taw naują giesmę giedosu, aß taw zaisu ant psalteraus déßimts strúnû.

10. Kursai karáliams ißgalējimą důdi, ir ißgélbi sawo tárną

Dowidą nů razbájiszkojo kárdo piktojo.

11. Iszgélbēk manę taipojau, ir iszwadůki manę nů rankû swetimûjû waikû, kuriû pamoksłas niekam ne dér, ir kuriû darbai negeri yra!

12. Kad musû súnus użaugtu sawo jaunystēje kaip czēpélei, ir musû dukters kaip mandagey darytieji namû kampai, lygey kaip paloczus;

13. Ir kad musû kamáros pilnos butu ir iszdůti galētu zopóstą po zopósto; kad musû áwys priwistu túkstanczeis ir szimtais túkstanczû musû kiemůse;

14. Kad musû jauczei daug padirbtu; kad ney wienôs iszkádôs, ney jókio patrótijimo, ney skundimo ne butu ant musû úlyczû.

15. Palaimingi yra tie żmones, kuriems taip sékasi; bet geraus tiems, kuriû Wieszpats yra jû Diewas!

145. Psalmas.

Pagárbinimas karalystês Kristaus ir jo geradējysczû.

1. Gárbinimas Dowido.

Didey pagárbisu tawę, mans Diewe, tu karálau, ir tawo wárdą gárbisu wisados ir amżinay.

2. Asz tawę kas dien gárbisu ir tawo wárdą wisados ir amżinay.

3. Ponas Diewas yra didis ir labay girtins, ir jo didybe yr n'iszkalbama.

4. Waikû-waikai gárbis tawo dárbus ir sakys apie tawo macnybę.

5. Asz kalbēsu apie tawo didey gráżęję szlowę ir apie tawo stebuklus;

6. Kad żmones kalbētu apie didżůsus tawo dárbus ir pasakytu tawo szlowę;

7. Kad girtu tawo didżęję gerybę ir tawo teisybę gárbintu.

8. Malonus ir susimilstąs yra Ponas Diewas, lengwas ir didżio susimilimo.

9. Diewas wisiems yra géras ir susimilsta ant wisû sawo darbû.

10. Taw tur dēkawoti, Pone Diewe, wisi tawo darbai, ir tawo szwentieji tawę laupsinti,

11. Ir garbę tawo karalystês girti ir apie tawo maci sakyti,

12. Kad żinoma butu żmonû waikams tawo macis ir czestningoji szlowē tawo karalystês.

13. Tawo karalyste yr ámżina karalyste, ir tawo ponyste pasiliekt wisados ir amżinay.

14. Ponas Diewas iszlaiko wisus půlanczus ir attiesa wisus didżáusame wargeēsanczus.

15. Wisû ákys tawęs lauk, ir tu důdi jiems jû penukszlą tikrù czēsu.

16. Tu átweri sawo ranką ir

paſotini wiſus gywus ſu paſi=
mēgimu.
17. Ponas Diewas yra teiſus
wiſůſe ſawo kélůſe ir ßwentas
wiſůſe ſawo darbůſe.
18. Ponas Diewas yra arti
wiſiems jį meldzantiems, wi=
ſiems, kurie jo wiernay meldzaſi.
19. Jis dáro, ką Diewo=priſi=
bijantieji nor, ir ißkláuſo jû
ßaukſmą ir gélbti jiems.
20. Ponas Diewas apſàugt
wiſus jį mylinczus, ir ißpúſtis
wiſus piktůſus.
21. Mano burna tur gárbinti
Poną Diewą, ir wiſas kunas
laupſinti jo ßwentąjį wárdą
wiſados ir amźinay.

146. Pſalmas.

Apie tikrąjį nuſitikējimą ant Diewo.

1. Alleluja.
Laupſink Poną Diewą, mano
dußia!
2. Aß Diewą laupſiſu, koley
gywas buſu, ir ſawám Diewui
giedoſu, koley czę eſmi.
3. Ne nuſitikēkit ant kunigaikß=
cziû! jie yra źmones, kurie ne
gal gélbēti.
5. Nēſa źmogaus dwáſe tur
atſtoti, ir jis tur wēl į źémę
pawirſti; tada prapůla wiſos
jo miſlys.
5. Geray tam, kurio pagálba
yra Diewas Jokubo, kurio nu=
ſitikējims ant Wießpatiês jo
Diewo ſtow,
6. Kurſai dangų, źémę, jures
ir wiſlab, kas joſa yra, padáre;
kurſai źadējimą atteſa amźinay;
7. Kurſai prową dáro priſpau=
dimą kenczantiemus; kurſai pén
ißálkuſůſus. Ponas Diewas
ißwadůj apkàltůſus.
8. Ponas Diewas aklůſus
dáro réginczus. Ponas Diewas
attieſa priblokßtůſus źémēſpi;
Ponas Diewas myl teiſůſus.
9. Ponas Diewas apſáugt
ateiwjus ir ſiratas, ir ißlaiko
naßles; ir ſugaißin kélą piktûjû.
10. Ponas Diewas yra kará=
lumi amźinay, tawo Diewas,
Zion, ant ámźiû ámźio. Alleluja.

147. Pſalmas.

Graudénimas ant dēkawójimo uź Diewo
aprúpinima ir geradējyſtes.

Laupſinkit Poną Diewą! nēs
muſû Diewą, laupſinti kaßtáu=
nas dáikts yra; tokia laupſe yr
miela ir graźi.
2. Ponas Diewas budawoj
Jeruzalę ir ſurenka prawary=
tůſus Izraēlije.
3. Jis gydo paźeiſtôs ßirdiês
ēſanczus ir aptwer jû kanczas.
4. Jis paſkàito źwaigzdes ir
jas wiſas wardais wadina.
5. Muſû Diewas didis yra ir
didiês maciês, ir niera n'ißmiſ=
lijama, kaip jis karaláuja.

6. Ponas Diewas attiesa pa-
wárgusus, ir żemyn nustumja
piktůsús.
7. Giedokit pakárczuy Ponui
Diewui su dēkawojimu, ir laup-
sinkit musû Diewą árpomis!
8. Kursai dangų apdeng de-
besimis ir důst lytaus ant żémês,
kursai důst augti żólę ant kalnû;
9. Kursai důst bandai jôs pà-
szarą, warnû waikams, kurie jo
meldzasi.
10. Jisai ne mēgsta stiprumù
żirgo, ney mēgsta ney jókio (wy-
ro) staibjeis.
11. Ponas Diewas mēgsta
tais, kurie jo bijos ir jo ma-
lone nusitik.
12. Jeruzale, garbink Poną
Diewą, laupsink, Zion, sawo
Diewą!
13. Nēsa jisai stiprus dáro
użkaiszczus tawo wartû, ir pér-
żegnoj tawo waikus jůse.
14. Jis dáro pakáją tawo ru-
béżiams, ir pasótin tawę geràu-
seis kwieczeis.
15. Jis suncz sawo kalbējimą
ant żémês; greitay téka jo żódis.
16. Jis důst sniegą kaip wilną,
jis barsto szalnas kaip pélenus.
17. Jis méta ledus kaip kás-
nius; kas gal iszlikti dēl jo szal-
czio?
18. Jis sáko, tay sutirpsta; jis
důst pústi sawám wējui, tay
isztirpsta.
19. Jis praneszt Jokubui sawo
żodį, Izraēliui sawo teisybes ir
prowas.
20. Taip jis ne dáro ney jo-
kiems pagonims, ney důst jiems
żinoti sawo prowas. Alleluja.

148. Psalmas.

Wisiszkas graudénimas, kad wisi sutwēri-
mai Diewą gárbintu.

1. Alleluja.
Laupsinkit, jús dangus, Poną
Diewą, laupsinkit jį aukszttybēje!
2. Laupsinkit jį, wisi jo angē-
lai; laupsinkit jį, wisi jo pulkai!
3. Laupsinkit jį, saule ir mēnů;
laupsinkit jį, wisos żibanczosos
żwaigzdes!
4. Laupsinkit jį, jús dángus
wisur; ir wándenis, kurie auksz-
tay pas dangų yra!
5. Tie tur laupsinti wárdą
Pono Diewo; nēsa jam prisá-
kant, jie yra sutwerami.
6. Jis iszlaiko jůs iki ámżiû
ámżio; jis dawádij jůs, kad jie
kitaip ne tur eiti.
7. Laupsinkit Poną Diewą
ant żémês, jús bangżuwys ir
wisos gilybēs,
8. Ugnis, krusza, sniegs ir gá-
ras, umarai, kurie jo żodį pil-
nawoj;
9. Kalnai ir wisi kalnélei,
waisingi médzei ir wisi cēdrai;
10. Zwērys ir wisokia banda,
kirmēles ir paukszczei;

11. Jús karálei ant żémês ir wisi żmones, kunigáikßczei ir wisi súdżos ant żémês!

12. Waikai ir mergos, senieji su jaunaiseis,

13. Tur laupsinti wárdą Pono Diewo; nēsa jo wárdas wiens yra aukßtas; jo ßlowē péreit dangų bey żémę.

14. Ir jis paáukßtin rágą sawo żmonû. Wisi jo ßwentieji tur laupsinti, waikai Izraēlio, żmones, kurie jam tarnàuj. Alleluja.

149. Psalmas.

Dēkawójimo giesmē uż prawlátinima ßwentôsês Ewangēlijôs apie Kristų.

1. Alleluja.

Giedokit Ponui Diewui naują giesmę, surinkimas ßwentûjû tur ji laupsinti.

2. Izrael tesidżaug to, kursai ji sutwēre; waikai Ziono te esie linksmi dēl sawo karálaus!

3. Jie tur laupsint jo wárdą ßokinējime, búbnais ir árpomis tur żàisti.

4. Nēsa Ponas Diewas mēgsta sawo żmonēmis; jis gélbti pawárgusus ßlowingay.

5. S'zwentieji tur linksmintis ir gárbinti ir girti ant sawo pátalû.

6. Jû burna Diewą tur paáukßtinti; ir tur aßtrus kárdus turēti sawo rankosa,

7. Kad pagieżimą atadûtu tarp pagonû, korawónę tarp żmonû,

8. Jû karalùs surißti lencúgais, ir jû wyresnûsus geleżiês panczeis;

9. Kad jiems darytu prową, apie kurę raßyta yra. Tokią garbę turēs wisi jo ßwentieji. Alleluja.

150. Psalmas.

Graudénimas, Poną Diewą gárbinti.

1. Alleluja.

Laupsinkit Poną Diewą jo ßwentinyczoje; laupsinkit ji stiprybēje so maciês!

2. Laupsinkit ji jo darbûse; laupsinkit ji didēje jo ßlowēje;

3. Laupsinkit ji trúbomis; laupsinkit ji psaltērais ir ant árpû!

4. Laupsinkit ji búbnais ir ßokinējimu; laupsinkit ji strúnomis ir wamzdzeis!

5. Laupsinkit ji skambanczeis cimbalais; laupsinkit ji geray skambanczeis cimbalais!

6. Wislab, kas dwásę tur, laupsink Poną Diewą! Alleluja!

Reprint in Manul
1924.